

A detailed illustration of a woman in traditional Vietnamese attire, including a yellow and blue dress with a red sash and a large pink flower in her hair. She is holding a small pink flower to her lips. The background features pink cherry blossoms and a small golden pot on the left. The overall style is soft and artistic.

Review by
Lạc Hậu

Muội Không

Trường
Câu
Lạc
Nguyệt

[FB.com/ReviewNgonTinh0105](https://www.facebook.com/ReviewNgonTinh0105)

Mục lục

<u>Phần 1</u>
<u>Phần 2</u>
<u>Phần 3</u>
<u>Phần 4</u>
<u>Phần 5</u>
<u>Phần 6</u>
<u>Phần 7</u>
<u>Phần 8</u>
<u>Phần 9</u>
<u>Phần 10</u>
<u>Phần 11</u>
<u>Phần 12</u>
<u>Phần 13</u>
<u>Phần 14</u>
<u>Phần 15</u>
<u>Phần 16</u>
<u>Phần 17</u>
<u>Phần 18</u>
<u>Phần 19</u>
<u>Phần 20</u>
<u>Phần 21</u>
<u>Phần 22</u>
<u>Phần 23</u>
<u>Phần 24</u>
<u>Phần 25</u>
<u>Phần 26</u>
<u>Phần 27</u>
<u>Phần 28</u>
<u>Phần 29</u>
<u>Phần 30</u>
<u>Phần 31</u>
<u>Phần 32</u>
<u>Phần 33</u>
<u>Phần 34</u>
<u>Phần 35</u>
<u>Phần 36</u>
<u>Phần 37</u>
<u>Phần 38</u>
<u>Phần 39</u>
<u>Phần 40</u>
<u>Phần 41</u>
<u>Phần 42</u>
<u>Phần 43</u>

Phần 44

Phần 45

Phần 46

Phần 47

Phần 48

Phần 49

Phần 50

Phần 51

Phần 52

Phần 53

Phần 54

Phần 55

Phần 56

Phần 57

Phần 58

Phần 59

Phần 60

Phần 61

Phần 62

Phần 63

Phần 64

Phần 65

Phần 66

Phần 67

Phần 68

Phần 69

Phần 70

Phần 71

Phần 72

Phần 73

Phần 74

Phần 75

Phần 76

Phần 77

Phần 78

Phần 79

Phần 80

Phần 81

Phần 82

Phần 83

Phần 84

Phần 85

Phần 86

Phần 87

Phần 88

Phần 89

Phần 90

Phần 91

Phần 92
Phần 93

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 1

Cố Mi quỳ trên mặt đất, vẫn còn vương chút ánh nắng

Nàng vô lực ngẩng đầu nhìn trước mặt , có rất nhiều người đang đứng trước mặt

Thông Nguyên Tử vẫn như cũ, 2 mắt khép lại, lão tăng nhập định ngồi xếp bằng ở đệm hương bồ thượng.

Cố mi trong lòng nhịn không được kêu rên, mẹ ruột a, này đến quỳ tới khi nào đi? Lại quỳ xuống đi, hai cái đùi của ta này còn muốn hay không.

Lò đàn hương mờ ảo, nàng xuyên thấu qua mờ mịt sương khói đánh giá thông Nguyên Tử, cân nhắc hẳn kỳ thật có phải hay không, ngủ rồi?

Nghĩ là đúng, thân mình lập tức mềm đi xuống. Tuy là quỳ, nhưng mông đã về phía sau hướng tới gót chân .

Ít nhất, có thể có chút dễ chịu .

Nhưng lại vừa nhấc mắt, lại nhìn đến thông Nguyên Tử không biết khi nào đã mở bừng mắt, đang lẳng lẳng nhìn nàng.

Cố Mi run run, lập tức liền lại cúi đầu rũ quỳ thẳng thân.

Tai nghe đến tòa thượng người nọ rốt cục là đã mở miệng. Bình tĩnh, nhưng lại bất đắc dĩ khẩu khí: "Hồng Diêu, người có biết sai?"

Cổ Mi gật đầu như đảo tỏi, chỉ kém khóc lóc thảm thiết: "Điều quân trở về phó, đệ tử biết sai rồi. Về sau nhất định quyết tâm sửa đổi lỗi lầm một lần nữa làm người. Chỉ cầu sư phó lại cho ta một lần cơ hội."

Lời này nói quá thuận miệng. Nhưng nói đến sau lại, chính mình lại ngu ngốc. Cơ hội? Cơ hội cái gì cơ chứ? Ta vô duyên vô cớ tỉnh lại tới rồi một cái địa phương xa lạ, vô duyên vô cớ đã bị người kéo lại đây nói ta ý đồ mưu sát sư tỷ, sau đó bắt ta quỳ ở đây 1 thời gian dài như vậy.

Này đạo lý gác nào nói đi a. Uy, tòa thượng vị kia, ngài lão ai a? Kỳ thật ta thiệt tình không quen biết người. Nếu không phải người bên cạnh cùng ta nói đây là này nguyên thân sư phó ta biết ngài lão vị nào a.

Nhưng người ở dưới mái hiên sao có thể không cúi đầu. Ý tưởng Cổ Mi hiện tại là, trước thăm dò chi tiết trước đã. Tóm lại trước nhận sai là không thiệt thòi được.

Thông Nguyên Tử không nghĩ tới nàng lần này thế nhưng sẽ nhanh như vậy nhận sai. Nếu là ở qua khứ, dù thế nào cũng phải tranh luận một phen, phút cuối cùng vẫn như cũ một bộ quật cường biểu tình.

Hắn hơi hơi trầm mặc hạ, lại mở miệng hỏi: "Quả thực lúc trước sự tình đều không nhớ rõ?"

Cố Mi vội vàng gạt đầu: " Thời điểm ta vừa mở mắt, mọi sự tình đều không nhớ rõ. Duy nhất nhớ rõ cũng chỉ có sự phó người."

Địch ta không rõ, tạm thời làm bộ mất trí nhớ trước. Cố Mi cuối cùng biết vì cái gì quá khứ xem qua những tiểu thuyết xuyên không □ nữ chủ xuyên qua tới chuyện thứ nhất chính là nói ta mất trí nhớ. Không giả vờ mất trí nhớ có thể thế nào? Nhân gia hỏi người nói mấy câu lập tức lòi, tổng không thể đến lúc đó nói, kia ai ai kỳ thật đã sớm đã chết, ta cũng không biết là chuyện như thế nào bỗng nhiên liền thành nàng. Vấn đề là, ai tin a? Đến lúc đó có thể hay không trực tiếp đem người coi như cái quái vật mà ném xuống hồ a?

Mạng nhỏ quan trọng, vẫn là có thể hồ đồ liền thả hồ đồ. Tóm lại ta chính là nói ta cái gì đều không nhớ rõ, người có thể thế nào. Dù sao nguyên thân không tồi, chẳng sợ người nghiệm cái gì bớt cái gì vết sẹo ta đều không sợ.

Như vậy tưởng tượng, Cố Mi trong lòng yên ổn không ít, trên mặt cũng có chút lơ lửng xuống dưới.

Không thể không nói, nàng cuối cùng một câu vớ mông ngựa không tồi. Thông Nguyên Tử trong lòng bỗng nhiên mềm nhũn, ngữ khí thế nhưng cũng là bất tri bất giác nhu hòa không ít: "Tưởng là hồ nước chảy ngược vào trong đầu. Không sao, ngày sau tự nhiên sẽ tốt . Người cũng không cần quá mức lo lắng."

Cố mi ừ một tiếng, trong lòng tưởng lại là, ta mới không lo lắng đâu. Ta lo lắng chỉ là ta như thế nào bỗng nhiên liền đến địa phương lung tung này, kế tiếp ta nên như thế nào trở về?

Đang miên man suy nghĩ, tai nghe đến Thông Nguyên Tử lại ở nói: "Tuy là Thu Dung lần này tính mạng không đáng lo ngại, nhưng

người có phần sai, không thể không phạt. Đi Tư Quá Nhai thiền định một năm. Không được mệnh lệnh của ta, không được tự mình xuống núi."

Cổ Mi bỗng nhiên ngẩng đầu, hai mắt trợn lên. Tư, Tư Quá Nhai? Mặt, Thiền định?

Đại thúc người đây là đang làm cái gì. Kỳ thật ta thật sự không phải đồ nhi của người a. Đồ nhi của người sớm đã chết a a. Không thể đồ nhi của người lại tạo nghiệt ta a a.

Cổ Mi khóc không ra nước mắt. Đại thúc không mang theo người đi chơi. Ta từ tiểu liền sợ hãi a người có biết hay không a. Vừa mới xuyên qua tới thời điểm nàng đã quan sát địa hình bên dưới. Đây là núi a, hơn nữa vẫn là núi lớn tới. Mà Tư Quá Nhai ở đỉnh núi, phạm vi mây dậm không có người sinh sống a. Đại thúc người có biết hay không ta rất sợ quỷ a. Người làm ta một người ở kia phá đỉnh núi đãi một năm, đến lúc đó chỉ sợ không cần một năm, một tháng ta liền chết thẳng cẳng.

Nhưng đã chết có phải hay không là có thể trở về?

Cổ mi gian nan mở miệng: "Sự, sự phó, cái này tư, tư quá, ở nơi nào đều giống nhau tư. Ta có thể hay không, có thể hay không không đi kia Tư Quá Nhai a."

Ta ở trong phòng cũng giống nhau có thể tư quá. Thật sự đại thúc, người không cho ta ra tới ta liền tuyệt không sẽ ra tới.

Nhưng thông Nguyên Tử không dao động. Trong tay phát trần một tia cũng chưa động, chỉ là lẳng lặng nói: "Người tính tình này, cũng là ta chi sai. Nay mười ba năm qua, ta quá dung túng người,

tài trí sử người hiện giờ như vậy không biết trời cao đất dày. Lần này việc, nếu không cho người biết được trong đó lợi hại, ngày sau nếu là người có bất luận cái gì sai lầm, ta xin lỗi đem người phó thác cho ta người."

Cổ mi khóc, đại thúc, kỳ thật người thật sự không dung túng ta. Hơn nữa ta tính tình thật sự khá tốt, rất từ bi vì hoài. Trên đường nhìn đến khát cái ta đều sẽ đưa tiền, tuy rằng cấp chỉ có một khối.

Nhưng là đại thúc, người rút cuộc có thể hay không không cho ta đi cái kia cái gì chó má Tư Quá Nhai a.

Cổ mi thất hồn lạc phách đi ra thông Nguyên Tử phòng. Vây quanh ở ngoài phòng chúng đệ tử lập tức tứ tán tách ra.

Hồng Diêu giả, thông Nguyên Tử cuối cùng một vị nhập thất đệ tử. Võ công tự đắc hấn thân thụ. Cổ tuy năm nay tuổi chỉ có mười sáu tuổi, nhưng ngoài phòng thật nhiều người nhìn thấy nàng còn phải cong lưng, cung cung kính kính kêu một tiếng sư cô.

Nhưng cái này sư cô thật sự là phi dương ương ngạnh thực. Nàng thích chính mình Đại sư huynh Liêm Huy, nhưng lại ghen ghét Nhị sư tỷ Trang Thu Dung cùng Liêm Huy đi so với chính mình gần. Ý vào thông Nguyên Tử yêu thương, thường thường khiêu khích Trang Thu Dung còn chưa tính, lần này thế nhưng thừa dịp chính mình mười sáu tuổi sinh nhật ngày ấy đem Trang Thu Dung đẩy hạ hồ.

May mà Liêm Huy đúng lúc đuổi tới, đem Trang Thu Dung vớt đi lên. Nhưng người khởi xướng Hồng Diêu thấy thế, tức muốn hộc máu liền lại đi tới xả Trang Thu Dung.

Một phen trong hỗn loạn, chính nàng rớt xuống hồ. Đợi đến cứu đi lên khi, hô hấp đã đình. Sau tuy đến thông Nguyên Tử cực dương chi khí chữa thương tỉnh lại, nhưng người lại là ngốc rớt.

Tham kiến nàng tỉnh lại chuyện thứ nhất lại là mê mang nhìn về phía bốn phía, rồi sau đó phi thân ngồi dậy, liên thanh kinh hỏi: "Các người là ai? Ta đây là ở đâu?"

Hoa Sơn chúng đệ tử sôi nổi lắc đầu. Một giả cho rằng nàng là thật sự ngốc rớt, âm thầm may mắn. Dĩ vãng này sư cô nhưng không thiếu lẫn lộn bọn họ. Một giả lại là cho rằng này Hồng Diêu hảo sinh khôn khéo, tất nhiên là biết được lần này vô luận như thế nào đều trốn bất quá sư tổ quở trách, đơn giản thường phục diện bán ngốc giả đáng thương.

Cho nên thông Nguyên Tử kêu nàng đi vào là lúc, mọi người đều ở ngoài phòng tĩnh thanh nghe. Đãi nghe được chỉ là đi Tư Quá Nhai diện bích tư quá một năm lúc sau, mọi người các là trong lòng hiểu rõ nga một tiếng.

Cổ mi đi ra, nhìn đến ngoài phòng vây quanh mọi người nháy mắt làm điều thú trạng, nhin không được trong lòng kêu rên, người này rớt cuộc là có bao nhiêu không được nhân duyên a a.

Cũng may còn có một người chậm rãi lại gần tiến lên đây.

Cổ mi gương mặt nhìn qua đi, thanh y bố váy, đầu cắm một trâm. Tuy vô thập phần nhan sắc, cũng có chút động lòng người chỗ.

Nàng thật cẩn thận hỏi, mang theo vài phần không xác định: "Sư, sư cô, người còn nhớ rõ ta là ai?"

Cố mi lắc đầu.

Người nọ vẫn như cũ thật cẩn thận: "Ta là nguyệt nhi. Sư cô người không nhớ rõ?"

Cố mi tiếp tục lắc đầu. Ta nào biết người là nguyệt nhi vẫn là Tinh nhi, này mẫn sơn người, ta là thật sự một cái đều không nhận biết a.

Nguyệt nhi hiển nhiên là thờ dài nhẹ nhõm một hơi: "Kia sư cô, người, người võ công, người còn nhớ rõ?"

Võ công? Cố mi mờ mịt nhìn qua đi, nàng từ nhỏ sợ nhất chính là thể dục. Cao trung ba năm, ba năm 100 mét đều là lớp mặt danh. Ngày thường hận không thể bò đi lên liền không đứng dậy, liền nhúc nhích một chút đều phiền người, tới cùng nàng nói võ công?

Nàng tiếp tục lắc đầu.

Kia nguyệt nhi thấy thế, lại là trên mặt vui sướng chi sắc dấu đều dấu không được, xoay người liền vừa chạy vừa kêu: "Đại gia mau ra đây. Về sau không cần lại sợ. Sư cô nàng liền võ công đều quên mất."

Cố mi ai thán, này nguyên thân đến là tạo nhiều ít nghiệt a, mới có thể lệnh nhiều người như vậy đều như vậy sợ nàng.

2 diện than sư huynh

Một đường đi một đường xả người hỏi chính mình phòng ở đâu. Cũng may trăm cay ngàn đắng cuối cùng là đã trở lại. Đặt mông ngồi ở ghế trên, nàng nhìn ngoài cửa sổ mặt kia tòa sơn sừng sờ.

Đỉnh núi chính là trong truyền thuyết Tư Quá Nhai. Chỉ là, này Tư Quá Nhai, nên như thế nào đi lên đâu? Có hay không xe cáp thẳng tới a uy.

Nàng chậm rì rì thu thập đồ vật, một mặt còn đang suy nghĩ, có thể hay không tìm cơ hội chuồn êm xuống núi đâu. Sợ đến cái gì, tả hữu bất quá là bị khai trừ ra này phái Hoa Sơn là được. Dù sao nàng lại không phải Lệnh Hồ Xung, nơi này lại không có gì Tiểu sư muội, khai trừ liền khai trừ hảo, còn mừng rỡ tiêu dao đâu.

Như vậy tưởng tượng, nhẹ nhàng không ít. Trên mặt cũng chậm rãi bắt đầu có tươi cười, bắt đầu nghĩ xuống núi sau nên như thế nào kiếm ăn vấn đề.

Nói giỡn, kiếm ăn có thể không có bạc sao. Có nói là có tiền đi khắp thiên hạ, không có tiền một bước khó đi, hướng chi là ở cái này không thân không thích quý biết là cái gì triều đại niên đại. Đương nhiên tiền là càng nhiều càng tốt.

Nhưng tìm một vòng, thế nhưng là nửa văn tiền cũng chưa tìm được. Làm cái gì, thế nhưng so nàng còn nghèo.

Cổ mi lại lần nữa đòi bại ngồi xuống, nàng như thế nào liền như vậy xui xẻo đâu. Vô duyên vô cớ xuyên qua tới liền tính, thế hệ bị phạt còn chưa tính, phút cuối cùng muốn trốn chạy thời điểm thế nhưng còn tìm không đến bạc? Này so nhảy xuống nước hiểu rõ sau mới bỗng nhiên phát hiện chính mình sẽ không bơi lội càng khổ bức.

Cửa phòng tắt lột một tiếng, có người ở gõ cửa. Nàng lười đến nhúc nhích, chỉ là chậm rì rì mở miệng nói: "Tiến vào."

Môn đây, có ánh nắng chiếu nghiêng tiến vào. Mông lung quang ảnh trung, có hai người bước đi vượt tiến vào.

Cổ mi híp mắt xem, một cái là nữ, tóc dài như thác nước, cũng coi như là cái mỹ nhân một cái. Nhưng mỹ nhân người trên mặt đó là sao lại thế này, vì sao luôn là một bộ Diệt Tuyệt Sư Thái biểu tình? Kỳ thật võ lâm an nguy thật sự cùng người không quan hệ, không cần lão nghĩ lấy bản thân chi lực cứu vớt võ lâm gì đó.

Một người khác còn lại là cái nam, hai mươi hai tam tuổi tác. Áo lam áo dài, mạo cực tuấn mỹ. Cổ mi nho nhỏ kinh ngạc hạ, nhưng rốt cuộc nàng cũng là tấm đảm bát quái mấy năm người, cái dạng gì mỹ nam chưa thấy qua, liền không có mặc quần áo mỹ nam đều gặp qua vô số, đã sớm không có lúc trước nhìn thấy Tinh Linh Vương giờ Tý kia cổ kích động kinh ngạc cảm.

Nhưng là soái ca, ta có thể không diện than sao? Tưởng biểu hiện chính mình khí chất lãnh khốc, không nhất định một hai phải xụ mặt không nói lời nào đi.

Trong lòng trong phút chốc chuyển qua vô số lung tung rối loạn năm đầu, nhưng thân mình vẫn là lười biếng ngồi ở ghế trung, tay phải càng là tùy ý đáp ở trắng non tay vịn thượng, tùy ý nói: "Tìm ta chuyện gì?"

Nàng cho rằng này hai người cũng là nàng sư diệt bối. Dù sao nhân duyên đều đã không hảo, cũng không để bụng càng không hảo một chút.

Nhưng dẫn đầu kia nữ nhần lại mi, nhìn cổ mi nói: "Người thật sự cái gì đều không nhớ rõ?"

Cổ mi gật đầu: "Ân a. Thật sự cái gì đều không nhớ rõ. Ngài vị nào a?"

"Ta là người Đại sư tỷ kỹ vân."

Cổ mi một lần long lóc đứng lên, trừng lớn mắt: "Đại, Đại sư tỷ?"

Kỹ vân ở nàng đối diện ngồi xuống: "Xem ra quả thật là cái gì đều không nhớ rõ." Lại chỉ vào phía sau kia nam nói: "Đây là người Đại sư huynh Liêm Huy, người tổng nên nhớ rõ đi?"

Cổ mi giương mắt nhìn lướt qua mỹ nam, nguyên lai đây là Hồng Diêu cùng Trang Thu Dung vung tay đánh nhau đầu sỏ gây tội, trong truyền thuyết cái kia Đại sư huynh Liêm Huy.

Đại sư huynh, lam nhan họa thủy a. Bất quá liền ngài kia tướng mạo, xác thật có làm lam nhan họa thủy tiềm chất.

Cổ mi lắc đầu: "Không nhớ rõ."

Lời vừa nói ra, kỹ vân nhưng thật ra có chút kinh ngạc. Cái này Tiểu sư muội tuy nói tính tình là ương ngạnh chút, nhưng xưa nay cũng sẽ không làm cái gì chuyện khác người. Cũng liền chỉ cần chỉ là vì cái này sư đệ mới có thể đầu óc nóng lên, lại là đem thu dung đẩy hạ hồ.

Nhưng rốt cuộc nhân gia hiện tại lại nói tiếp là cái gì đều không nhớ rõ, còn nữa sư phụ cũng đã răn dạy qua. Nàng cũng liền không cần lại tốn nhiều môi lưỡi.

Nghĩ như thế, nàng liền đứng lên: "Như thế nào, đồ vật nhưng đều thu thập hảo. Sư phụ mệnh ta cùng Liêm Huy tới đưa người thượng Tư Quá Nhai."

Cổ mi mặt mũi trắng bệch. Đại thúc người này động tác cũng quá nhanh đi.

Tư Quá Nhai, cổ mi cũng không xa lạ. Từ nhỏ thực đọc võ hiệp, cái này ra kính suất thật sự là quá cao. Nhưng thật sự chờ đến nàng đứng ở kia nhai thượng, vẫn là túng.

Quá cao được không. Hai mắt hơi đi xuống nhú lại, nói là vạn trượng đều tuyệt không vì quá. Chỗ cao phong tự nhiên cũng đại chút, phần phật đem nàng tóc thổi phiêu lên.

Cổ mi cả người đều cứng lại rồi. Lại là nhìn đến trước mặt một cái sạn đạo, nàng chỉ nghĩ trực tiếp cấp quỳ.

Hoa Sơn sạn đạo chi hiểm, nàng không phải không kiến thức quá. Khá vậy giới hạn trong TV cùng một ít hình ảnh trung, nhưng chờ đến này sẽ thật sự nhìn đến kia vạn trượng vách đá phía trên mấy cây tám ván gỗ huyền phù, thị giác hiệu quả thật là chấn động vô cùng.

Nhưng là Đại sư tỷ, người làm gì vậy? Sự tình gì luẩn quẩn trong lòng, lại là bước đi liền sải bước lên cái kia sạn đạo?

Cổ mi chỉ kém kinh hô ra tiếng. Nhưng chưa mở miệng, một cổ phong tới, đem nàng chưa xuất khẩu nói ngạnh sinh sinh rút trở về.

Vì thế, đứa nhỏ này liền trợn mắt há hốc mồm nhìn kỹ vân hai chân nhẹ điểm, thân mình như chim én nhẹ lướt mà qua. Sau đó, sau đó nàng liền ở sạn đạo bên kia.

Cổ mi trực tiếp ngây người, này hay là chính là trong truyền thuyết khinh công? Quả nhiên thực hảo rất cường đại.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 2

Kỷ vân ở sạn đạo bên kia đứng yên, gương mặt coi chừng mi một bộ ngu si dạng, nhú mày: "Ngốc nhìn làm cái gì? Chạy nhanh lại đây."

Cố mi ngốc ngốc nhìn thoáng qua sạn đạo hạ vạn trượng huyền nhai, nuốt một ngụm nước miếng, cân nhắc này nếu là rớt đi xuống có phải hay không liền cận bã đều sẽ không thừa.

Mà bên kia kỷ vân còn ở thúc giục. Cố mi nhịn không được liền muốn khóc: "Đại, Đại sư tỷ, nhưng ta như thế nào qua đi a?"

Kỷ vân nghi hoặc, trên mặt âm tình bất định: "Người lại là liền người học quá võ công đều quên mất?"

Cố mi liều mạng gật đầu. Cho nên ta có thể hay không bắt quá đi?

Nhưng nào biết kỷ vân lại ở đối diện hô: "Nếu như thế, Liêm Huy, đem nàng mang theo lại đây."

Vẫn luôn ở nàng phía sau đứng mỹ nam đi rồi tiến lên đây. Trên cao nhìn xuống quét nàng liếc mắt một cái, trong ánh mắt không phải không có khinh bỉ chi sắc.

Cố mi sắp khóc, liều mạng lui về phía sau. Đại ca, người có thể hay không tha ta? Ta khùng cao a.

Nhưng Liêm Huy chỉ là duỗi tay hoàn nàng eo, thân hình rút khỏi.

Phong từ bên tai hô hô mà qua. Cổ mi la lên một tiếng, đôi tay ôm chặt lấy hân eo, nhắm hai mắt lại, cũng không dám nữa đi xuống xem một cái.

Nhưng bất quá giây lát, tiếng gió dừng lại. Tai nghe đến có người ở lạnh giọng nói; "Buông tay."

Cổ mi đã sớm đã sợ hãi, vẫn là gắt gao ôm Liêm Huy eo, trong miệng thượng ở kêu to.

Đã chết đã chết, có phải hay không đã ngã xuống? Nương a, trời cao rơi xuống cảm giác thật sự quá khủng bố. Nàng đã từng vô số lần ở trong mộng mơ thấy có người ở truy nàng, nàng liều mạng chạy a chạy a, cuối cùng tổng hội là ở cái cao lâu hoặc là trên vách núi, sau đó liền rớt đi xuống, sau đó thân thể một trận co rút, liền cấp dọa tỉnh.

Nhưng kia chung quy chỉ là mộng, nào có lần này tới như vậy chấn động.

Trên lưng bỗng nhiên một trận tê mỗ, hai cái cánh tay tự động tách ra. Cổ mi nhắm hai mắt, đôi tay loạn vũ, trong miệng lung tung kêu, ba ba mụ mụ, mau tới cứu ta.

Như vậy múa may một trận, cảm giác được chân giống như là ở đạp thực địa. Hai lỗ tai tiếng gió cũng đã không có, nàng lúc này mới đôi tay che đôi mắt, mở một cái phùng, cẩn thận ra bên ngoài đánh giá.

Liếc mắt một cái lại nhìn đến kỷ vân cùng Liêm Huy nhìn ánh mắt của nàng có chút kỳ quái.

Nàng lại cẩn thận khắp nơi nhìn lướt qua, giống như thân ở một cái sơn động. Nhìn nhìn lại dưới chân, kích động khóc lóc thảm thiết, là thực địa, không phải huyền nhai.

Sau đó nàng thực không tiền đồ hai chân mềm nhũn, trực tiếp ngồi xuống trên mặt đất.

Xuyên qua lại đây không đến một ngày, nàng kia viên trái tim nhỏ liền không thua gì ngồi một lần tàu lượn siêu tốc. Các loại mạo hiểm các loại kích thích. Nhưng nàng chơi không dậy nổi cái này, nàng xưa nay chính là cái người sợ chết, liền hải tặc phi thuyền cũng không dám ngồi. Nàng còn nhớ rõ khi đó nhất thời hứng khởi đi ngồi hải tặc phi thuyền, vẫn là nhỏ nhất hào, bãi phúc nhỏ nhất, chỉ cung tiểu bằng hữu chơi đùa cái loại này. Mà khi hải tặc phi thuyền thật sự động lên khi, nàng chỉ sợ tới mức nhắm chặt hai mắt oa oa kêu to, nước mắt cộng sợi tóc tề phi. Chờ đến hạ thuyền hải tặc, nàng rõ ràng nghe được bên cạnh có hai cái tiểu bằng hữu ở nói: "Người xem vị kia tử tử, thế nhưng cấp dọa khóc. Hảo mất mặt."

Hảo mất mặt, hảo mất mặt.....

Cổ mi che mặt khóc rống. Không mang theo như vậy làm ta sợ có được không. Có khinh công ghê gớm a, có khinh công liền có thể không cùng nàng lên tiếng kêu gọi liền nhảy này vạn trượng huyền nhai a.

Kỷ vân cùng Liêm Huy có chút không biết làm sao, không biết cái này xưa nay gan lớn Tiểu sư muội có gì khóc. Thế nhưng vẫn là khóc như vậy thương tâm. Nhưng trong trí nhớ, cái này Tiểu sư muội quật cường thực, nhìn trúng đồ vật nhất định phải lộng tới tay, xem không vừa mắt người nhất định phải ý tưởng nghĩ cách đá đi,

như thế nào lần này, thế nhưng là khóc như vậy không hề hình tượng?

Liên Huy tự nhiên cho rằng đây là một loại khác khiến cho hấn chủ ý phương thức. Nhíu mày, quay đầu đi, chỉ cảm thấy nàng như vậy khóc lóc hảo sinh ồn ào.

Kỷ vân chung quy là Đại sư tử, trong lòng lại là không mừng Hồng Diêu, vẫn như cũ hảo tâm nhắc nhở: "Nơi này đó là Tư Quá Nhai. Trong động tất cả ẩm thực đều có, cũng đủ người một năm chi dùng. Nay một năm, người liền ở chỗ này hảo sinh ngấm lại đi."

Nói xong xoay người thời điểm, lại hảo tâm nhắc nhở một câu: "Trong núi nhiều hổ lang, không có việc gì chỉ ở trong động đợi, tận lực không cần ra ngoài."

Cổ mi nghe vậy nhanh chóng ngừng đầu, phác lại đây ôm lấy kỷ vân chân: "Sư tử cứu ta. Ta không cần ở chỗ này đãi một năm a a."

Tác giả có lời muốn nói: Canh hai..

3 mỹ mạo đại thúc

Cổ Mi Tại Tư Quá Nhai quá đệ nhất vẫn có thể dùng bốn chữ tới hình dung, kinh tâm động phách.

Ngoài động tiếng gió gào thét, trong động nàng thủ một đoạn ngọn nến ôm đầu gối ngồi ở trên giường đá run bần bật. Đứa nhỏ này không gì khác đặc điểm, liền nhát gan, đã sợ hắc lại sợ quý.

Nàng một đêm không ngủ, chỉ ở hừng đông thời điểm hơi ngủ gật. Sau đó đứng dậy đem trong động hết thảy cẩn thận dò xét cái biến.

Có mẽ có thủy. Mẽ là tiểu hạt kê vàng, thủy là trong động một chỗ thiên nhiên nước suối. Có giường đá, cũng có chăn, thực hảo thực hảo, chính mình động thủ, cơm no áo ấm.

Nhưng này nơi nào là tư quá, quả thực chính là biến tướng cầm tù có hay không.

Bọn họ cũng không sợ nàng dưới sự giận dữ phóng hỏa đem này toàn bộ đỉnh núi đều thiêu tính.

Cổ mi ngửa mặt lên trời thở dài, nước mắt mặn khâm a nước mắt mặn khâm.

Ngồi xổm trên mặt đất phỉ đi một thời gian, cổ mi quyết định nhận mệnh tính, thật sự là này Tư Quá Nhai nàng không bản lĩnh bỏ đi xuống. Bất quá cũng may nàng hôm qua thu thập hành lý thời điểm riêng thuận tay mang theo mấy quyển cái này niên đại thoại bản tử, cùng lắm thì liền đãi này xem một năm tiểu thuyết được. Dù sao chính mình dĩ vãng không có việc gì thời điểm cũng là mỗi ngày ôm cái notebook các loại xem tiểu thuyết.

Nhưng không được hoàn mỹ chính là, giống như ngọn nến có điểm thiếu. Mà nàng lại sợ hắc, như vậy cái đèn như mực động, buổi tối không có quang nàng như thế nào có thể ngủ được. Nhưng nếu là cả đêm cả đêm điểm ngọn nến, quá không được nhiều thời gian dài liền sẽ không có.

Oa nhi này sâu a, một sợi một sợi đi xuống kéo tóc a. Cũng may xuất động phôi nắng thời điểm nàng rút cuộc trước mắt sáng ngời.

Mẹ nó này nhai thượng mãn nhai cây cối không thể làm nó lãng phí.

Vì thế nàng liền thừa dịp đại giữa trưa ở bên cạnh tiểu khoảng cách hoạt động hạ, ôm vài bó nhánh cây trở về.

Không dám đi quá xa, liền sợ thật sự có cái gì hổ lang xuất hiện.

Vì thế, hết thấy đều thu phục. Dao đánh lửa đá lấy lửa là có, tuy rằng là trải qua lặn lội nhưng cuối cùng là nhảy vài tia hoả tinh ra tới. Vì thế, ban ngày nàng liền ở cửa động khẩu phơi nắng, nhìn xa núi xa ngủ. Buổi tối liền điểm một đồng hỏa xem tiểu thuyết, thật sự chịu không nổi thời điểm liền đi ngủ. Ngày đêm làm theo diên đảo, nàng cố mi vẫn như cũ là cái kia con cú. Nhưng cũng may không cần sáng đi chiều về, không cần lo lắng lão bản tùy thời đuổi việc nàng, còn có đến tiểu thuyết xem.

Thần tiên sinh hoạt a. Đương nhiên, nếu có thể tới mấy khối thịt thì tốt rồi. Đứa nhỏ này gần nhất ăn chay ăn nhìn đến con kiến đều hận không thể hai mắt tỏa ánh sáng.

Nếu vẫn luôn như vậy viết xuống đi, này vẫn nên cải danh gọi là cố mi phiêu lưu ký. Sau đó một năm sau ngày nọ, các người là có thể nhìn đến một cái mọt mà cầu lặn xuống Tư Quá Nhai.....

Cho nên chúng ta cố mi đồng chí ở qua hai mươi ngày qua thanh thoi thanh thoi nhật tử sau, với nào đó đêm khuya, bỗng nhiên nhìn thấy quỷ.

Nói là quỷ, đó là bởi vì, cố mi đứa nhỏ này lúc ấy chỉ thấy được một đạo hắc ảnh hiện lên. Sau đó nàng liền kêu cũng chưa tới kịp kêu một tiếng, trực tiếp liền cấp dọa hôn mê bất tỉnh.

Nói lên ngay lúc đó tình hình, đứa nhỏ này vẫn như cũ vẻ mặt nổi khiếp sợ vẫn còn, lúc ấy ta liền điểm một tiểu tiết ngọn nến a. Ngọn

nền quang năng có bao nhiêu lượng, trong động đều là tối tăm. Ta mơ mơ màng màng vừa muốn ngủ, liền cảm thấy có gió thổi qua. Ta lúc ấy một cái giật mình liền cấp dọa tỉnh. Cửa động là có chốt mở có thể khổng chế buông xuống, bịt kín trong động nơi nào có phong? Ta mở nửa chỉ mắt, liền bỗng nhiên nhìn đến có cái bóng dáng hiện lên đi. Cái kia mau a, nói như thế nào tới, phiên nhược kinh hồng a. (mọi người thác nước hân. Cái này rõ ràng là hình dung mỹ nữ dáng điệu uyển chuyển có được không) ta lúc ấy cũng chỉ cảm thấy tâm đều sẽ không nhảy, lập tức liền cấp dọa hôn mê bất tỉnh.

Mọi người lập tức kích động, sau đó đâu, sau đó đâu? Con quỷ kia có hay không sản người hôn mê đi lên ăn người đậu hủ? Sau đó trình diễn một đoạn người quỷ tình chưa xong?

Cổ mi một chương đem mọi người chụp phi, tình chưa xong người cái đầu a. Lão tử lúc ấy dọa hôn mê, chờ đến mơ mơ màng màng tỉnh lại (vì cái gì lại là mơ mơ màng màng?), liền cảm giác có một con lạnh lẽo tay ở ta trên mặt chậm rãi du tẩu, hoảng hốt trung còn nghe được có người ở nhẹ giọng kêu ta Dao Dao.

Mọi người lấy mắt nghiêng nàng, còn nói không phải người quỷ tình chưa xong.

Cổ mi làm theo nghiêng trở về, các người liền không thể nghe ta nói xong? Nói ta từ nhỏ nào gặp qua này trận trượng, trong lòng chỉ có một ý niệm, đã chết đã chết, không thành tưởng lão tử thế nhưng là có cơ hội nhìn thấy thật thể. Trong lòng còn đang suy nghĩ, này quỷ tốt nhất không cần lớn lên hình thù kỳ quái, ta thật sự là không trải qua dọa a. Ta lúc ấy tâm một hoành, đơn giản liền mở mắt ra, nghĩ, quỷ liền quỷ đi, cùng lắm thì nó giết chết ta ta đây cũng chính là chỉ quỷ. Tất cả mọi người đều là quỷ kia còn sợ cái con khỉ a.

Sau đó, sau đó, ta liền nhìn đến có cái mỹ mạo đại thúc ở cúi người nhìn ta.

Chúng bày sới tình kích động, là cái đại thúc quý? Vẫn là ở mỹ đại thúc? Mau nói mau nói, đại thúc quý có phải hay không lớn lên rất có khí chất rất có mị lực?

Cổ mi cũng kích động, mỹ mạo đó là cần thiết, khí chất mị lực cũng là cần thiết. Máu chốt là đại thúc ánh mắt a, đặc thâm tình nhìn ta. Ta lúc ấy liền hạnh phúc thiếu chút nữa mạo phao. Nếu là như vậy cái mỹ mạo đại thúc quý, lão tử cũng nhận. Cùng lắm thì cùng hấn cùng thành quý, cùng nhau tại thế giới các nơi phiêu đẳng cũng là được.

Nhưng ngay lúc đó tình hình là, cổ mi tỉnh lại lúc sau, cái kia đại thúc liền đem tay cầm khai. Nhưng hai mắt như cũ thâm tình nhìn nàng.

"Người tỉnh?" Hấn như thế hỏi, thanh âm thực nhẹ, làm như sợ kinh đến nàng.

Cổ mi ngây ngốc gật đầu, chậm rãi bò lên, như cũ ở vào hoa si trạng thái trung.

Này vừa động, từ trong tay áo lại rút ra tới khối ngọc bội. Màu xanh biếc ngọc bội, nhưng nghĩ đến hấn là không đáng giá cái gì tiền, chỉ là khối bình thường cục đá thôi.

Nhưng đại thúc ánh mắt đang xem đến kia khối ngọc bội khi thực nóng cháy. Hấn run rẩy tay đem kia khối ngọc bội nhặt lên, gắt gao nắm trong tay, sau đó hấn ngẩng đầu nhìn cổ mi, ánh mắt nóng cháy

quả thực có thể đem nàng thiêu chết: "Dao Dao, thật là người? Người đã trở lại?"

Cổ mi không thể hiểu được trung, nhưng đã bị kia đại thúc cấp ôm vào trong lòng ngực.

Hắn ôm thật chặt, thẳng lưng nàng đều không thở nổi. Nàng một bên khụ đồng thời, một bên cũng biết, cái này đại thúc là người.

Chỉ có nhân tài sẽ có nhiệt độ cơ thể có bóng dáng.

Trên mặt đất bóng dáng ury khuất nửa ngày, rốt cuộc có cơ hội nói chuyện, ai kêu người chỉ lo xem mỹ đại thúc liền không lo lắng xem ta? Xứng đáng hù chết người tính.

Cổ mi mặt hãn, giống như ta không bị dọa đến chỉ là kinh diễm hảo đi.

Nhưng nếu như bị kia đại thúc như vậy ôm đi xuống, nàng sớm hay muộn đến hít thở không thông mà chết. Cho nên cổ Mi Tại ghen mặt đỏ khí xúc thời điểm, rốt cuộc gian nan mở miệng nói: "Vị này, vị này đại thúc, người lại như vậy lặc đi xuống, ta đã có thể đã chết."

Đại thúc bỗng nhiên buông ra tay: "Dao Dao chỉ biết kêu ta vô cực, chưa bao giờ sẽ kêu ta đại thúc. Người không phải Dao Dao? Kia này khối ngọc bội người là từ đâu ra?"

Cổ mi tê tâm liệt phế một trận khụ: "Cái này a, ta cũng không biết. Là kia ai, thông Nguyên Tử, a, cũng chính là sư phụ ta cho ta."

Lúc ấy hắn là nói như thế nào tới, đây là con mẹ người di vật, người liền mang theo đi.

Đại thúc bỗng nhiên một phen cầm nàng cánh tay, tiếp tục đặt câu hỏi: "Người là ai? Năm nay bao lớn rồi?"

Cổ mi trừng hấn một cái, ta có thể cùng người nói ta kêu cổ mi năm nay hai mươi hai sao. Nhưng nàng chỉ là hơi rũ đầu, rất là ngoan ngoãn đáp: "Hong Diêu. Tháng trước mới vừa mãn mười sáu tuổi."

Nói giỡn, người này có thể tùy tiện xuất nhập này Hoa Sơn Tư Quá Nhai, nhất định cũng là này phái Hoa Sơn người. Bằng không này phái Hoa Sơn toàn phái trên dưới là ăn chay a, thế nhưng có thể làm một cái đại người sống như vào chỗ không người?

Kia đại thúc nghe được nàng như thế tay, nắm nàng cánh tay tay lại là run cái không được: "Hong Diêu? Hong Diêu? Mười sáu tuổi? Mười sáu tuổi? Như vậy tương tự dung mạo, người, người....."

Cổ mi bị hấn nhìn chăm chăm trong lòng thẳng phát mao, thâm khủng hấn một cái ổn không được liền hung tính quá độ cũng nói không chừng. Võ hiệp trung giang hồ cao nhân ai không cái quái tính tình, đồng mẫu không có việc gì còn phải uống máu mới có thể luyện kia duy ngã độc tôn thần công đâu.

"Đại, đại thúc, đừng, đừng kích động. Kia cái gì, có chuyện ta hảo hảo nói thành sao?"

Cấp quỳ, cầu ngài đừng lại dùng cái loại này ánh mắt xem ta. Lại xem đi xuống ta thế nào cũng phải tự cháy không thể.

Nhưng đại thúc xoay người liền lóe. Cũng không thấy hấn như thế nào động tác, cũng không phải đi tới cửa khởi động chốt mở đi ra ngoài, chỉ là thân mình ở trong động chỗ sâu trong như vậy chợt

lóa, sau đó đã không thấy tăm hơi, toàn bộ thế giới an tĩnh, chỉ có giọt nước thanh âm như thể rõ ràng.

Cổ mi há to miệng, sau một lúc lâu không khép lại. Tới nơi này ngày thứ hai nàng liền đem này động trong ngoài tất cả đều nhìn một lần, cái kia cuối, cái gì đường ra đều không có.

Mà cái này đại thúc, cái này đại thúc, liền như vậy không thấy? Không phải chính mình ngủ mất choáng váng hoa hoặc là còn ở trong mộng, đó chính là cái này đại thúc, thật sự không phải cái phàm nhân.

Cổ mi ôm lấy chân phát run đến bình minh. Thật cẩn thận bò xuống giường hướng trong động chỗ sâu trong lại nhìn một lần, vẫn là khắp nơi đều là vách đá, cũng không nửa bóng người tồn tại.

Nàng dựa vào vách đá đã phát sau một lúc lâu ngốc, sau đó bước chân phù phiếm đi khai cửa động.

Cửa động một khai, ánh mặt trời sáng lạn, hôm nay tất nhiên sẽ là cái hảo thời tiết. Nhưng là vì cái gì, cửa đứng một người? Hơn nữa xem kia diện mạo, bỗng nhiên đúng là tối hôm qua cái kia.

Cổ mi hai chân mềm nhũn, không biết cố gắng liền hướng trên mặt đất rơi đi.

Nhưng đại thúc thân hình thoáng động, bỗng nhiên tiến lên đây đỡ nàng, như tối hôm qua như vậy, lại là một tay đem nàng ôm vào trong lòng ngực, ngữ khí mờ ảo: "Lắc lắc."

Cổ mi run rẩy tùy ý hấn ôm, chỉ là đại thúc, ta còn là cái hoa cúc đại khuê nữ, người như vậy luôn ôm ta, ngài lão rồi cuộc phụ trách vẫn là không phụ trách a.

Đại thúc đem nàng buông ra tới, đánh giá cẩn thận một phen, trong mắt hình như có nước mắt ở lóe: "Giống, thật giống."

Cố mi ngốc ngốc nhiên, nhưng vẫn là hỏi một câu: "Cái kia, người là ai a?"

Đại thúc nước mắt đều phải xuống dưới: "Ta là, ta là, hài tử, ta là người sư thúc."

Sư thúc? Kia chẳng phải là sư phụ sư đệ? Chỉ là liên ngài bộ dáng này, nói là sư thúc ai tin a. Có cái nào sư thúc nhìn thấy chính mình sư chất sẽ kích động nước mắt liên liên? Còn động bất động liên như vậy ôm tới ôm đi?

Này trung gian tất nhiên là có cái gì miêu nị. Nhưng cố mi nháo không rõ ràng lắm này thân mình bản tôn rốt cuộc là cái tình huống như thế nào, thấy chưa thấy qua người này, cho nên nàng đành phải trang làm hồ đồ bộ dáng nói: "A, sư thúc a. Thật sự là ngượng ngùng, trước đó vài ngày ta không lắm rơi xuống nước, tỉnh lại liên chuyện gì đều không nhớ rõ ràng, cho nên cũng không nhận biết người là của ta sư thúc. Còn thỉnh sư thúc không cần trách cứ mới là."

Trước đem chính mình mất trí nhớ lấy cớ dọn ra tới, đỡ phải đợi lát nữa người hỏi ta gì sự ta đáp không được.

Ai thừa tưởng hấn nhưng thật ra nói: "Đứa nhỏ ngốc, người nguyên bản liên không có gặp qua ta. Này mười sáu năm qua ta vẫn luôn bên ngoài phiêu đãng, tự tối hôm qua mới thượng đến sơn tới. Cũng là trời thấy còn thương, làm ta thấy tới rồi người. Hài tử, về sau có sư thúc ở, cái gì đều không cần sợ."

Cố mi càng thêm tin tưởng vững chắc này trung gian có cái gì miêu nị.

Tác giả có lời muốn nói: Tắm rửa xong nằm trên giường thoải điều hòa nhất tử quá sung sướng. Hôm nay thật sự là quá nhiệt, cảm giác đều sắp tự cháy có hay không.

4 trời giáng sự thúc

Từ đây sự thúc liền cũng ở Tư Quá Nhai ở xuống dưới. Cái thứ nhất buổi tối hai người một chỗ khi, cố mi cái kia rồi rắm a, cái này sự thúc nhìn chính mình ánh mắt tuyệt đối không đơn giản, này trai đơn gái chiếc chung sống một động, có thể hay không, có thể hay không đến lúc đó có điểm gì tình huống phát sinh a.

Nhưng sự thật chứng minh nàng nghĩ nhiều, sự thúc thật là lương thiện, thậm chí nửa đêm nàng đá chặn khi hấn còn cẩn thận giúp nàng đắp lên chăn.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 3

Kia sẽ nàng cố ý giả bộ ngủ tới, kỳ thật trong tay nắm chặt một phen chủ thủ.

Chủ thủ là nàng tự nguyên thân trong phòng tìm được. Này hai mươi ngày tới chưa từng ly quá thân. Nói giỡn, không cái đồ vật phòng thân, nàng nào có kia lá gan tại đây Tư Quá Nhai đãi như vậy nhiều ngày.

Tuy rằng này mang theo cùng không mang một cái dạng. Thực sự có gì sự, một phen tiểu chủ thủ có thể quản cái gì dùng.

Cổ mi cực kỳ yên tâm, nặng nề ngủ. Trong động có cá nhân, hơn nữa là cái võ công cao cường người, nàng không bao giờ dùng bị mỗi đêm hồ ngâm sói tru tiếng động dọa tỉnh lại.

Quá đến mấy ngày, nàng nói bóng nói gió, cũng rốt cuộc hiểu rõ cái này sự thúc thân phận.

Nguyên lai hấn gọi là Triệu Vô Cực, hiện đêm 30 tám tuổi, là tổ tiên chương môn nhân nhất thích ý quan môn đệ tử. Vốn dĩ thân là thiên hạ đệ nhất đại phái đệ tử, lại đến chương môn coi trọng, tiền đồ không thể hạn lượng. Nhưng mười bảy năm trước hấn làm một kiện sai sự, tạo thành cuộc đời này lớn nhất tiếc nuối. Toại tự mình trục xuất, thiên nhai khắp nơi vì gia. Hôm qua mới vừa rồi trở về này Hoa Sơn.

Cố mi biết này đó lúc sau, vẫn luôn rất muốn biết đến là, mười bảy năm trước hấn rốt cuộc làm sai chuyện gì? Ba mươi tám tuổi, bỗng đương tráng niên, lại là sinh như vậy một bộ phong hoa tuyệt đại hảo bộ dạng, nhưng vì sao hấn vẻ mặt luôn là buồn bực không vui?

Triệu Vô Cực không thích nói chuyện, hằng ngày làm nhiều nhất sự chỉ là nhìn cố mi, thực chuyên chú ánh mắt. Nhưng cố mi tổng cảm thấy nàng là ở xuyên thấu qua chính mình nhìn một người khác.

Nhưng mỗi khi cố mi gọi hấn khi, hấn liền sẽ nở nụ cười. Một đôi vốn dĩ không hề sinh cơ con người lập tức liền có sắc thái, thường xuyên làm nàng xem ngốc.

Hai người ở một chỗ như vậy người xem ta ta xem người năm ngày sau, Triệu Vô Cực đột nhiên hỏi nàng: "Lắc lắc, ta thấy người tựa hồ cũng không biết võ công?"

Tuy là hỏi câu, nhưng ngữ khí lại là khẳng định.

Cố mi hào phóng gật đầu, man không để bụng nói: "Đúng vậy. Không biết vì sao, từ lần đó rút tới rồi trong nước, tỉnh lại lúc sau chẳng những dĩ vãng sự tình đều không nhớ rõ, ngay cả võ công cũng đều đã quên."

Mất trí nhớ thật tốt a. Cái gì đều có thể hướng kia mặt trên đẩy.

Triệu Vô Cực nghe được nàng như vậy nói, trong mắt nháy mắt liền có thương tiếc thần sắc: "Chuyện này ta biết. Lắc lắc, về sau có ta ở đây, tất nhiên sẽ không giáo bất luận kẻ nào khi dễ người đi.

Cái kia Trang Thu Dung, muốn hay không ta thay người đi giáo huấn một chút nàng?"

Cổ mi thác nước hãn, sự thúc người không thể như vậy tiếp tay cho giặc a. Lúc trước giống như nghe nói là Hồng Diêu trước đây kia Trang Thu Dung vào nước đi, như thế nào tới rồi người này, thế nhưng Hồng Diêu là không một tia sai, ngược lại muốn đi giáo huấn kia Trang Thu Dung?

Nàng vội vàng xua tay: "Không cần không cần. Những cái đó sự tình dù sao ta đều không nhớ rõ, lại nói đều là đồng môn, nào không biết xấu hổ xuống tay."

Mẫu chốt người nói cái này giáo huấn, ta có điểm sợ. Nếu là ở ta cái kia niên đại, cái gọi là giáo huấn cũng chính là đánh hai bàn tay linh tinh. Nhưng vì cái gì tự người trong miệng nói ra, ta tổng cảm thấy là đoạn điều cánh tay đoạn chân linh tinh ý tứ?

Triệu Vô Cực thở dài: "Ta lắc lắc chính là mềm lòng."

Cổ mi ác hàn, cái gì kêu người lắc lắc? Không cần như vậy ái - muội được không a sự thúc, ta còn là cái hoa cúc đại khuê nữ đâu.

Nàng nhấp môi, không nói gì. Mẫu chốt là lời này nàng thiết tình không biết nên như thế nào tiếp.

Triệu Vô Cực thấy nàng không nói lời nào, cho rằng nàng là thương tâm chính mình một thân võ công mất hết. Luyện võ người, kia một thân võ công đều là đến tới không dễ, bỗng nhiên nói không có liền không có, đó là hãn cũng vô pháp tiếp thu, huống chi là đối diện cái này nho nhỏ người.

Hắn nào biết đâu rằng, cổ mi lúc này trong lòng tưởng lại là, sư thúc ai, người chừng nào thì xuống núi a? Người cả ngày đãi tại đây, ta thiết tình không được tự nhiên. Ta này đều nhiều ít thiên không thấy kia thoai bản tử. Tuy rằng nói ta biết kia thư sinh cuối cùng tất nhiên là sẽ cùng kia tiểu thư ở bên nhau, nhưng ta muốn nhìn bọn họ đêm động phòng hoa chúc a a. Đây mới là mấu chốt được không. Sớm biết rằng ta liền trực tiếp từ kia chương đêm động phòng hoa chúc bắt đầu xem tính.

Không thể không nói, này thời cổ tiểu thuyết, kỳ thật so hiện nay muốn hương điểm nhiều. Quân không thấy cái gì □, cái gì Phẩm Hoa Bảo Giám linh tinh, cái nào không xong bạo hiện giờ những cái đó cái gọi là □?

Chỉ là không biết kia Hồng Diêu là như thế nào đem này đó lộng lên núi tới, tuy là tàng bí ẩn, nhưng chung quy vẫn là bị chính mình tìm được rồi.

Cổ mi đang ở miên man suy nghĩ, tai nghe đến Triệu Vô Cực lại đang hỏi nói: "Lắc lắc, có nghĩ lại học võ công?"

Nàng ngốc nhiên ngẩng đầu, theo bản năng trả lời: "Tưởng a."

Vượt nóc bằng tường ai không nghĩ, chỉ là thật sự là quá khó khăn. Có hay không lối tắt có thể đi a sư thúc.

Sau đó Triệu Vô Cực liền thật sự cho nàng một cái đại thắng kính.

Cổ mi khoanh chân ngồi ở trên giường đá bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn Triệu Vô Cực bỗng nhiên hoa râm đầu tóc, trong lòng mờ mịt, không biết đã xảy ra chuyện gì.

"Sự thúc, đây là, đây là?"

Trong thân thể ẩm dạt, hình như có một cỗ máy sưởi ở toàn thân tứ chi các nơi du tẩu. Nàng đều phải hoài nghi ngay sau đó chính mình có thể hay không nổ mạnh mở ra.

Triệu Vô Cực thở phì phò, thanh âm có chút suy yếu: "Ta đã đem ta bình sinh nội lực truyền bảy thành cho ngươi. Từ nay về sau, ngươi chỉ cần cùng ta học chút kiếm pháp chiêu thức, giống nhau giang hồ người, tất nhiên không phải là đối thủ của ngươi."

Cổ mi vừa mừng vừa sợ, nhảy nhót không thôi. Thân nhóm, nội lực a. Quân không thấy Quách Tĩnh này đưa nhỏ gốc nguyên bản đi theo Giang Nam sáu quái khi liền cái kiếm hoa đều sẽ không vãn, nhưng từ theo vương chỗ một học một đoạn nhật tử nội lực lúc sau, luyện khởi Việt Nữ kiếm pháp tới kia đáng người uyển chuyển nhẹ nhàng, Triệu Phi Yến đều tự thấy không bằng. Lại có hư trúc, Thiếu Lâm Tự xếp hạng mật bối tiểu hòa thượng bãi, du côn lưu manh đều không nhất định đánh thắng được, nhưng từ được vô nhai tử, Thiên Sơn Đồng Mã còn có Lý thu thủy ba người gần hai trăm năm nội lực lúc sau, nhảy trở thành võ lâm đệ nhất cao thủ. Lại có Đoàn Dự cái này thấy một cái ái một cái con một sách, không phải cũng là khắp nơi hút người khác nội lực thu làm mình dùng? Cuối cùng càng là hút Cưu Ma Trí kia một thân nội lực lúc sau mới có thể đem Lục Mạch Thần Kiếm sử dụng. Cưu Ma Trí thế nào cũng coi như nhất lưu cao thủ đi? Cho nên này cũng chính là cổ mi vì cái gì bội phục Kiều Phong nguyên nhân. Tưởng này tam huynh đệ, lão nhị lão tam đều bằng không phải thật bản lĩnh, dựa vào người khác nội lực trở thành nhất lưu cao thủ, kỳ thật chính mình ra cái gì lực ăn cái gì khổ? Đoàn Dự ghê gớm chính là ở thần tiên tỷ tỷ trước mặt khái một ngàn cái đầu, hư trúc càng sâu, nếu cùng mộng cô kia gì gì

cũng coi như nói. Tự nhiên, kia cũng là thể lực sống. Nhưng nhìn xem chúng ta kiêu đại bang chủ, ba mươi tái một sớm một chiều chính mình luyện thành công phu, gặp mạnh càng cường, nhất chiêu Hàng Long Thập Bát Chưởng làm thiên hạ võ lâm chi sĩ nghe chi sắc biến. Tưởng hẳn lúc trước theo như lời Kiều Phong bá trang này bốn chữ là cớ nào kích động nhân tâm. Ai nha nha, đáng tiếc một thể hệ bang chủ, anh hùng cái thế, cuối cùng lại là rơi vào như vậy kết cục. Đến tận đây liền không thể không phê bình A Chu cô nương vài câu. Người nói đều còn không có điều tra rõ Kiều Phong cha mẹ rốt cuộc có phải hay không cha người giết còn chưa tính, người thượng vội vàng đi lên chịu chết làm gì đâu. Người đã chết không quan trọng, đáng thương chúng ta kiêu bang chủ liền từ đây cô đơn ảnh chỉ, làm ta chờ nhìn thật sự là đau lòng a được không.

Ách, xa xa. Xả trở về.

Cổ mi trong lòng nhất thời lại là kinh, lại là hãi, còn bí mật mang theo vài phần ngượng ngùng. Không duyên cớ vô cớ được nhân gia luyện nửa đời người bầy thành công lực, tuy là da mặt lại hậu người, kia cũng sẽ ngượng ngùng.

Tuy rằng nàng da mặt cũng không tệ.

Nàng trên mặt ngượng ngùng: "Sự thúc, người như vậy đem người nội lực cho ta, ta nơi nào không biết xấu hổ đâu."

Triệu Vô Cực thở dài đem tay phóng tới nàng đỉnh đầu, nhẹ nhàng vuốt ve, chậm rãi nói: "Đừng nói là này bầy thành nội lực, đó là trong thiên hạ lại hiếm lạ sự việc, chỉ cần người mở miệng, ta đều sẽ thể người lấy tới. Hài tử, này mười sáu năm qua ta chưa từng có chiếu cố quá người một ngày, khổ người."

Cổ mi gắt gao nháp môi không nói gì. Nhưng trong lòng vẫn là ảm áp. Người này, là thiết tình ở đối nàng hảo, tuy rằng có thể là đối Hồng Diêu mà không phải đối cổ mi hảo. Nhưng lại có cái gì quan hệ đâu, nàng hiện tại đã là cổ mi, cũng là Hồng Diêu.

Theo sau nhật tử, nàng liền vẫn luôn đi theo Triệu Vô Cực luyện tập các loại kiếm pháp, chưởng pháp. Đáng tiếc nàng thật sự không xem như cái thông minh oa, kiếm pháp vốn là phiền phức, khảo chính là trí nhớ cũng lĩnh ngộ năng lực. Nhưng gần nhất nàng tư chất vốn dĩ liền hữu hạn, thứ hai cũng là cái lười nhác tính tình, một tháng xuống dưới đi học một bộ kiếm pháp một bộ chưởng pháp, còn luôn sử sai.....

Cũng may Triệu Vô Cực thật là có kiên nhẫn, nhất chiêu nhất thức giáo nàng. Không đổi chỗ một lần lại một lần chỉ ra, sau đó chịu đựng nàng lại một lần phạm vào đồng dạng sai lầm.

Hảo đi, kỳ thật cổ mi chính mình cảm thấy, luyện võ thật sự là quá vất vả. Một ngày xuống dưới eo đau chân mệt không nói, càng là toàn thân đều tan giá, ngày hôm sau vô luận như thế nào đều bò không đứng dậy.

Nhưng Triệu Vô Cực tuy là ở những mặt khác đối nàng rất là dung túng, nhưng tại đây sự thượng đoạn không buôn bán lượng đường sống. Cổ Mi Bất ngăn một lần oán giận, phát giận nói không bao giờ luyện. Hắn luôn là nhẹ nhàng thở dài: "Giang hồ hiểm ác, nhân tâm không cổ. Nhưng ta không thể cả đời đều bảo hộ ngươi, cho nên ngươi ít nhất đến có tự bảo vệ mình bản lĩnh mới là."

Cho nên cổ mi đành phải nhận mệnh, nhất chiêu nhất thức luyện những cái đó buồn tẻ đến cực điểm chiêu thức. Cũng may có Triệu

Vô Cực bầy thành nội lực lót nền, tuy là dùng ra tới chiều thức lại vô kết cấu, nhưng uy lực còn tại.

Có nội lực, tai mắt tự nhiên cũng liền thông minh chút. Vì thế cố mi phát hiện, kỳ thật này Triệu Vô Cực mỗi đêm đều sẽ rời đi sơn động đi mặt khác một chỗ, cho đến bình minh mới trở về. Lộ tuyến cũng vĩnh viễn đều là như vậy, người ở trong động chỗ sâu trong chợt lóe, rồi sau đó liền không thấy. Đợi đến hắc lại khi trở về, đã là đầy người sương sớm.

Cố mi cũng từng không ngừng một lần đi trong động điều tra, mỗi một tác vách đá nàng đều cẩn thận sờ qua, nhưng vẫn là không phát hiện cái gì cơ quan nơi.

Nhưng nàng vẫn là trang không biết. Ai không có điểm chính mình riêng tư đâu, lại nói cái này Triệu Vô Cực, hắc cho dù thật sự có cái gì bí mật, nghĩ đến cũng sẽ không đối chính mình có hại.

Có thể đem chính mình khổ luyện hơn phân nửa đời bầy thành công lực nói cho Hồng Diêu liền cho Hồng Diêu, lại như thế nào sẽ hại nàng đâu. Lại nói nàng nhìn chính mình ánh mắt, thật sự tràn đầy đều là thương tiếc.

Cho nên cố mi thực yên tâm, vừa không hỏi cũng không nói.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay đi ra ngoài chạy một vòng, cảm giác cùng Bao đại nhân lại thân cận vài phần. Ngàn ngày che bạch, không kịp một sớm phơi hắc a a.

Lăn đi phu cái lô hội mặt nạ đi.

5 đêm khuya tắm rửa

Nhật tử liền như vậy nước chảy đường như đi qua ba tháng, giầy lát đã là tới rồi mùa hè. Ban ngày Triệu Vô Cực vẫn như cũ cẩn thận giáo cổ mi các loại kiếm pháp cùng chưởng pháp, mà buổi tối cũng vẫn như cũ là đợi đến cổ mi ngủ rồi liền đi một cái khác địa phương, bình minh mới trở về.

Chỉ là sắc mặt của hắn càng ngày càng vô dụng. Cổ mi xem ở trong mắt, cấp ở trong lòng.

Ngày này buổi tối hai người đối diện mà ngồi, bỗng nhiên chỉ nghe được bên ngoài kinh thiên động địa một tiếng, lại là đánh cái đại lôi. Nhiều lần, tầm tã mưa to mưa to mà xuống.

Cổ mi vô ý thức dùng trong tay nhánh cây loạn chọc trước mặt đồng lửa, nhấp môi không biết rốt cuộc nên nói không nên nói.

Dĩ vãng buổi tối cũng có trời mưa thời điểm, nhưng Triệu Vô Cực vẫn như cũ vẫn là sẽ đi ra ngoài, bình minh trở về thời điểm tuy là trên người quần áo là khô ráo, nhưng cổ mi biết, đó là hắn dùng chính mình nội lực hong khô, không nghĩ làm nàng nhìn ra tới mà thôi.

Chỉ là, chưa từng có nào một đêm trời mưa có đêm nay như vậy đại.

Nàng còn còn ở rồi rằm, trong tai lại nghe đến Triệu Vô Cực ở ôn nhu nói: "Hôm nay luyện một ngày công, nghĩ đến là mệt thực, sớm một chút nghỉ ngơi đi thôi."

Cổ mi nghe tiếng ngẩng đầu, chỉ thấy được đồng lửa đối diện Triệu Vô Cực đang xem nàng. Ánh lửa ở hắn hắc ngọc dường như trong mắt nhảy lên, chiếu ra một mảnh sắc màu ấm.

"Sự thúc người đêm nay liền không cần đi ra ngoài. Bên ngoài trời mưa quá lớn."

Những lời này bỗng nhiên liền từ nàng trong miệng buột miệng thốt ra. Nhưng nói được, chính mình lại là sửng sốt sửng sốt, mà đối diện Triệu Vô Cực cũng là rõ ràng sửng sốt sửng sốt.

Sau một lúc lâu, Triệu Vô Cực mới vừa rồi thở dài một tiếng: "Lắc lắc, nguyên lai người đều đã biết."

Cổ mi đầu tiên là ngây ngốc gật đầu, quá mà lại vội vàng lắc đầu, vội vội giải thích: "Ta biết sự thúc mỗi đêm đều sẽ đi ra ngoài, đến trời đã sáng mới có thể trở về. Nhưng ta thật sự không biết sự thúc buổi tối đi nơi nào."

Nàng nguyên ý là này đem chính mình phủi sạch, nhưng Triệu Vô Cực nghe được nàng như vậy nói, trầm mặc sau một lúc lâu, ngược lại là nói: "Chuyện này, người sớm hay muộn cũng là hẳn là biết đến."

"A?" Cổ mi mờ mịt nhìn hắn. Chính là việc này lại cùng nàng có cái gì quan hệ.

Nhưng Triệu Vô Cực đã là tiếp theo ở nói: "Lắc lắc, đợi đến hết mưa rồi, ta mang người đi cái địa phương."

Ngoài động sấm rền thanh rất cực là dần dần ngừng, tiếng mưa rơi cũng là chậm rãi nhỏ đi xuống, chung đến nỗi rất cuộc nghe không được. Hắn đứng lên, nhìn cổ mi, nhẹ nhàng nói: "Lắc lắc, ta mang người đi gặp một người."

Cổ mi ngốc nhiên đứng lên, trong lòng tưởng lại là, đều thành cái này Tư Quá Nhai thượng còn có những người khác không thành?

Như thế nào chính mình nhưng thật ra trước nay đều không có gặp qua.

Nàng theo Triệu Vô Cực mãi cho đến sơn động nơi tận cùng, ánh mắt từ đầu đến cuối nhìn chăm chăm hẳn, chút nào không dám thả lỏng.

Nàng thật sự là quá muốn biết hẳn mỗi đêm là như thế nào đi ra ngoài. Như thế nào này khối địa phương chính mình gõ gõ đánh đánh như vậy nhiều lần liền lảng là chưa thấy được có cái gì cơ quan đâu.

Chỉ thấy Triệu Vô Cực thân mình chợt khởi, thân hình thượng di, đã là đứng phải đỉnh đầu mỗi khối nham thạch. Rồi sau đó chỉ thấy cổ tay hẳn vừa chuyển, chỉ nghe được xuy một tiếng vang nhỏ, mặt bên vách đá thượng lại là xuất hiện một cái đen nhánh lối đi nhỏ tới.

Cổ mi trợn mắt há hốc mồm, nàng là bốn phía vách đá mỗi một chỗ đều sờ qua, liền trên mặt đất mỗi chỗ gặp ghềnh địa phương cũng đều thử qua,

Chỉ là trăm triệu không nghĩ tới cái này cơ quan sở tại cố tình chính là lên đỉnh đầu.

Hảo đi hảo đi, coi như ta là cái kia môn như thế nào đẩy đều đẩy không khai, nhưng cuối cùng vẫn là không phản ứng lại đây, cửa này là muốn kéo tài năng khai 2 hóa đi.

Triệu Vô Cực dáng người nhanh nhẹn rơi xuống, nhìn cổ mi, vươn tay cầm tay nàng.

"Lối đi nhỏ hắc. Lắc lắc chớ sợ, ta nắm người."

Hắn lòng bàn tay khô ráo ấm áp, hõ khẩu chỗ có một tầng kén, cho là hàng năm luyện kiếm gây ra.

Cổ mi nhấp khấn môi không nói gì, tùy ý Triệu Vô Cực nắm tay nàng, ở đen nhánh lối đi nhỏ một đường đi xuống đi trước.

Biết không đến nửa nén hương công phu, bỗng nhiên có mỏng manh ánh sáng truyền đến.

Nàng theo Triệu Vô Cực khom lưng cúi đầu. Đợi đến lại ngẩng đầu lên khi, nhưng thấy bầu trời đêm như tấy, đầy sao điểm điểm. Quanh thân càng là có vô số đom đóm bay tới bay lui.

Cổ mi cảm thấy kinh ngạc. Tới này Tư Quá Nhai cũng có ba bốn tháng thời gian, nhưng nàng thế nhưng không biết nơi này sẽ có khác thiên địa, thả là như thế thế ngoại đào nguyên.

Triệu Vô Cực nắm tay nàng cùng nhau hướng phía trước đi. Mà nàng còn lại là dọc theo đường đi đông xem tây vọng, trong lòng còn suy đoán Triệu Vô Cực muốn mang nàng đi gặp người sẽ là cái cái dạng gì người.

Nhưng hắn bỗng nhiên dừng bước. Cổ mi ngạc nhiên, theo sau cũng quay đầu theo hắn ánh mắt nhìn qua đi.

Bọn họ trước mặt, là một tòa lẻ loi phần mộ. Mộ trước lập một khối đá xanh bia, trên bia tuyền khắc chính là, Hoa Sơn trác dao chi mộ.

Cổ Mi Bất giải, ngẩng đầu nhìn Triệu Vô Cực.

Mà Triệu Vô Cực đã là nửa quỳ đi xuống, gầy ồm ngón tay thon dài chậm rãi qua lại vuốt ve bia đá trác dao ba chữ.

Hắn trên mặt biểu tình cực kỳ chuyên chú, từng cái, phỏng tựa hấn vuốt ve không chỉ có chỉ là hai cái lạnh như băng tự, mà là một trung người gương mặt.

Cổ mi cảm thấy nàng hấn là có thể đoán được là chuyện như thế nào.

Quả nhiên, Triệu Vô Cực đưa lưng về phía nàng, cực kỳ thông thả đã mở miệng: "Này một trung sở nằm, là ta cuộc đời này nhất yêu tha thiết nữ tử."

21 tuổi Triệu Vô Cực, Hoa Sơn cao đồ, tiên y nội mã, người giang hồ xưng vô cực công tử. Mà trác dao, đúng là hấn sư muội.

Kia một năm nguyên tiêu, hấn gạt sư phụ, tự mình mang theo trác dao đi thượng kinh ngắm đèn. Ai ngờ thế nhưng ở thượng kinh đụng phải huyền ly giáo giáo chủ, Mộ Dung huyền.

Trác dao vốn là mạo mã, Mộ Dung huyền tuy là đã kết hôn dục tử, nhưng thế nhưng đối thủ nhất thấy chung tình, ra tay cướp đoạt. Chính mình tuy là dùng hết toàn lực bảo trác dao trở về núi, nhưng thân phận hành tặc đã lộ.

Huyền ly giáo giáo chủúng áp sơn là lúc, Hoa Sơn tổn thất thảm trọng. Cuối cùng để tránh phúc giáo họa, hấn trở mắt nhìn sư phụ cùng sư huynh đem trác dao giao ra.

Hấn từ đây phản bội xuất sư môn, lưu lạc thiên nhai.

Cổ mi trầm mặc một lát, tay vịn thượng bờ vai của hấn, nhẹ giọng nói: "Sư thúc, nén bi thương thuận biến."

Nàng thật sự là sẽ không an ủi người. Suy nghĩ nửa ngày, cũng chỉ nghĩ tới này bốn chữ.

Triệu Vô Cực quay đầu, nhìn trên mặt rất là rối rắm cố mi, nhẹ nhàng cười, bỗng nhiên duỗi tay tới sờ nàng đầu.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 4

Cố mi ngược lại là bị hấn cấp khiếp sợ. Không hiểu hấn hiện tại rốt cuộc là thương tâm đâu vẫn là như thế nào đâu.

Vừa mới kia một khắc, hấn thoát nhìn thật sự là thực bi thống, nhưng hiện tại, hấn trên mặt rõ ràng là đang cười, hơn nữa cười thực ôn hòa.

"Lắc lắc."

Hấn ôn thanh gọi nàng.

"A?" Cố mi trong lòng có chút khẩn trương, thậm chí cũng không dám ngẩng đầu nhìn thẳng hấn đôi mắt.

"Lắc lắc, chỉ cần ngươi có thể chiếu cố hảo tự mình, ta liền lại vô vươngong bận."

Như thế nào bỗng nhiên xả đến này tra tới? Cố Mi Bất lý giải, nhưng nàng cũng không nghĩ lý giải. Nàng thuộc đà điều, có thể tàng đầu thời điểm tuyệt đối tàng, chẳng sợ mộng còn lộ ở bên ngoài đâu.

Nhưng từ đây lúc sau, Triệu Vô Cực đối nàng luyện võ phương diện liền càng vì hà khắc rồi. Mỗi ngày nhiều luyện một canh giờ không nói, càng là ở nàng trên đùi trói lại thực trọng hòn đá, nói là

muốn nàng luyện rất cao minh khinh công, nguy hiểm là lúc có thể nhanh chân liền chạy, người khác tuyệt đối đuổi không kịp.

Cổ Mi Bất dám tin tưởng này sẽ là một cái đại hiệp theo như lời nói. Đại hiệp không nên đều là tin tưởng vững chắc thà chết vô trốn sao?

Nhưng vị này đại hiệp thực nghiêm khắc, mỗi ngày cho nàng trên đùi trói hòn đá càng ngày càng nặng. Cổ mi kêu khổ không ngừng.

Ngày này hoàng hôn là lúc, nàng thật vất vả đem trên đùi hòn đá giải xuống dưới, chúi chúi toan trướng căng chân, bỗng nhiên nhớ tới một chỗ tới.

Cái này địa phương kỳ thật cũng là Triệu Vô Cực mang nàng đi. Kia xử thế ngoại đào nguyên một cái dòng suối nhỏ.

Diệu liên diệu ở dòng suối nhỏ cuối là cái thác nước, suối nước càng là thanh triệt. Như thế ngày mùa hè, như thế cả người đổ mồ hôi, thật sự là cái tắm rửa tắm hảo nơi đi a.

Cổ mi giờ chân liền chạy tới.

Suối nước thật sự là lạnh thực a. Nàng đem thân mình ẩn ở một khối vòng tròn lớn thạch mặt sau, hoàn hoàn toàn toàn tắm vào trong nước, thoải mái quả muốn run.

Xuyên qua trước nàng liền ái bơi lội. Khi còn nhỏ thường xuyên cùng cách vách đồng bạn cùng nhau chạy hồ nước đi chơi thủy. Toàn bộ thôn liền như vậy một cái hồ nước, sau đó trong thôn sở hữu tiểu hài tử đều quang môn ở trong nước đá thủy trượng.

Cổ mi khó được nhắm mắt cảm thán hạ vô ưu vô lự thơ ấu.

Hoàng hôn nghiêng chiều, nơi xa thác nước ù ù, cổ mi chậm rãi ngủ.

Đứa nhỏ này cũng không sợ ngủ rồi hoạt vào nước trung chết đuối.

Không chết đuối, đảo mau cấp hù chết. Bỗng nhiên bùm một tiếng, dọa nàng vội vàng mở bừng mắt, tránh ở vòng tròn lớn thạch mặt sau cẩn thận hướng ra ngoài vọng.

Dòng suối nhỏ bờ bên kia, có người chính tay cầm hòn đá nhỏ ở ném đá trên sông.

Người nọ phản quang mà trạm, cổ mi thấy không rõ hấn diện mạo, chỉ có thể mơ hồ xem ra hấn là cái nam.

Chỉ là đại ca, người là ai? Như thế nào sẽ tìm được nơi này? Nơi này tuy cũng là Hoa Sơn địa bàn không tồi, nhưng ẩn nấp thực, người bình thường quyết định tìm không thấy, cho nên cổ mi mới có thể thanh thần ổn định cởi quần áo tắm.

Nàng chậm rãi lại hướng trong nước hoạt đi vào một chút, nỗ lực rơi chậm lại chính mình tồn tại cảm, chỉ ngóng trông đối diện người nọ chạy nhanh tránh ra.

Địch hữu chẳng phân biệt, vẫn là cẩn thận điểm hảo.

Nhưng người nọ không những không đi, ngược lại là bắt đầu cởi áo tháo thắt lưng.

Cổ mi trợn mắt há hốc mồm, nàng nhưng không cho rằng là người nọ phát hiện chính mình. Sắc trời vốn là tối tăm, nàng lại

tránh ở cục đá mặt sau, nàng không tin hẳn sẽ có như vậy tốt thì lực.

Cho nên tốt nhất giải thích chính là, người nọ khẳng định cũng là tưởng xuống dưới tắm rửa một cái hương cái lạnh gì đó.

Đứa nhỏ này liền rối rắm, một bàn tay che khuất hai mắt của mình, xấu hổ không dám nhìn. Nhưng trong lòng lại thật sự là nháy nhót, hai ngón tay gian lậu một cái đại phùng, mở to hai mắt chớp đều không nháy mắt ra bên ngoài nhìn.

Tựa như nàng khi còn nhỏ xem trong TV mặt hôn môi lẫn giường màn ảnh giống nhau. Kỳ thật trong lòng lão muốn nhìn, nhưng còn thể nào cũng phải làm rụt rè dạn ra tới.

Đối diện nam tử không biết chính mình đang ở bị người rình coi, thân nhiên đứng ở trên bờ đưa lưng về phía nàng bắt đầu cởi quần áo.

Nhân ngư tuyến, công cầu eo thần mã, quả nhiên rất tốt đẹp.

Cổ mi chỉ xem toàn thân máu chảy ngược, mặt đỏ tai hồng, bái kia khối vòng tròn lớn thạch, lại để sát vào chút, để xem rõ ràng hơn điểm.

Kia nam tử thoát chỉ còn một cái quần lót, hạ thủy.

Cổ mi cái kia rối rắm a, cảm tình này nhìn nửa ngày kia máu chót nhất địa phương cũng chưa nhìn đến. Cũng không phải là chỉ kém lâm môn một chân, lại bỗng nhiên phát hiện đối phương tới đại di mục, chỉ có thể lâm trận nộ vũ khí đầu hàng, hành quân lạng lẽ giống nhau?

Nhưng này kỳ cổ nó không nghe lời nha. Trong lòng liều mạng nhảy lên kêu gào, muốn xem chút càng thiếu nhi không nên hình ảnh.

Nam nhân quá keo kiệt, xoay người không cho xem, ngược lại là dùng tay phủng thủy, không ngừng hướng trên người phác.

Rắn chắc mạnh mẽ khỏe mạnh sắc làn da, giờ tay nhắc chân chi gian thật nhỏ bọt nước lăn xuống xuống dưới, ở cuối cùng một tia tà dương trung lấp lánh sáng lên.

Cổ mi huyết mạch phun trướng, thú huyết sôi trào. Bỗng nhiên rất muốn lao ra đi tìm vị này đáng người hảo đến bạo soái ca lưu cái liên hệ phương thức gì đó.

Tâm hữu linh tê, soái ca bỗng nhiên chuyển qua thân.

Vừa mới cách khá xa, xem không phải thực rõ ràng. Nhưng này sẽ, cổ mi thấy rõ ràng người này là ai.

Sau đó nàng đương trường liền choáng váng.

Tác giả có lời muốn nói: Emma, che mặt. Tất cả mọi người đều đoán được sư thúc là ba ba a. Hảo đi, sư thúc xác thật chính là ba ba...

6 mỹ nam xoa ngực

Cổ mi liếc mắt một cái thấy rõ người nọ bộ dáng, nháy mắt liền ngốc rớt.

Này một ngốc, bái vòng tròn lớn thạch tay liền không nhẹ không nặng dùng sai rồi lực đạo. Nhưng cổ tình kia trên tảng đá rêu xanh

trải rộng, chỉ nghe được cực kỳ chói tai oạch một thanh âm vang lên, tay nàng trượt xuống dưới.

Đối diện đang ở cúi đầu xoa xoa ngực mỡ nam lập tức ngẩng đầu, trong mắt hàn quang chợt lóe, lạnh giọng quát hỏi: "Ai?"

Cổ mi khóc không ra nước mắt. Vốn là phúc rất tốt mỡ nam xoa ngực đồ, kết quả liền bởi vì này khối rêu xanh cấp hồng rồi sự.

Mà hắn đã cực nhanh thang thủy đã đi tới.

Cổ mi kỳ thật là tưởng đặc tiêu sái hai tay mở ra, đáp ở trên tảng đá, liền như vậy nửa híp mắt nhìn đi tới mỡ nam, hơi hơi, thực bình tĩnh giương mắt nhìn quét hắn toàn thân một lần, sau đó cực kỳ lãnh diễm cao quý, hoặc là nhu mì tận xương nói một tiếng: "Dáng người không tồi sao."

Sau đó đối diện mỡ nam thú tính quá độ, duỗi tay bóp lấy nàng cằm, tà mị lãnh khốc cười, tiểu yêu tinh, người thành công khơi mào ta đối với người hứng thú.

Lại sau đó chính là hắn bàn tay vung lên, trên người nàng còn sót lại hai khối vải dệt rơi xuống đất, nàng hoặc là trong mắt hàm chứa nước mắt liền chết không từ, hoặc là minh trong miệng nói không cần kỳ thật lại là chân dài duỗi ra, thuận thế đem mỡ nam gầy nhưng rắn chắc eo nhỏ cuốn lấy, hai người triền miên lâm li, ngay sau đó hoàn thành một loạt thiếu nhi không nên chờ rất nhiều công việc.

Tóm lại, kết quả cuối cùng chính là, tại đây tốt đẹp không phát sinh điểm cái gì, đều xin lỗi trước mắt này phúc cảnh đẹp địa phương bị mỡ nam cấp dứt khoát lưu loát làm. Hơn nữa là từ trời tối

liên tục làm được hừng đông, tỉnh lại vụng, hôn mê lại tỉnh, tuần hoàn lặp lại vô cùng đã.....

Hảo đi, cố mi thừa nhận chính mình thật sự là có chút náo bổ quá mức. Chính là soái ca, người cũng không cần thiết dùng loại này ghét bỏ khinh bỉ ánh mắt nhìn ta đi? Bồn cô nương ta cũng không cưỡng bách người cởi quần áo ở trước mặt ta xoa ngực cho ta xem a. Là người thượng vội vàng đưa lên tới được không.

Nhưng nàng trên mặt vẫn là đôi cười, làm làm cười nói: "Đại sư huynh, thật là hảo hảo. Người cũng tới nơi này tắm rửa a."

Trời đất chứng giám, lần này kỳ thật thật là hảo hảo.

Nhưng Liêm Huy cảm thấy một chút đều không khéo. Dĩ vãng Hồng Diêu thường xuyên ở ở hắc thường xuyên xuất hiện địa điểm, sau đó tạo thành một bộ hảo hảo bộ dáng cùng hắc các loại đáp lời. Chỉ là cái này địa phương, xưa nay ẩn nấp, hắc cũng là ngẫu nhiên chi gian mới phát hiện, ngày thường cũng là ngẫu nhiên luyện xong kiếm lúc sau mới lại đây tắm rửa một cái, như thế nào vẫn là bị nàng cấp tìm được rồi.

Hắc trong mũi khẽ hừ một tiếng, đặc khinh bỉ quét nàng liếc mắt một cái.

Lúc trước chỉ là nóng lòng biết tránh ở viên thạch mặt sau người là ai, cho nên kia ánh mắt chỉ ở nàng trên mặt đánh cái chuyển ngay lập tức tránh ra. Nhưng lần này, kia ánh mắt lại là toàn thân quét cái biến.

Sau đó hắc cũng chỉ cảm thấy chính mình tim đập có chút gia tốc, trên mặt cũng có chút phát sốt.

Suối nước thanh triệt, cái gì đều có thể xem rõ ràng. Cổ mi đưa nhỏ này liền xuyên cái màu hồng đào yếm, phía dưới là một cái tuyết trắng quần lót.

Hảo đi, kỳ thật nàng vốn dĩ xem này bên cạnh không ai, nghĩ đơn giản là - vịnh tính. Chỉ là lâm thời sợ này suối nước trung có cái gì sâu, cho nên lúc này mới tận cùng bên trong quần áo không có thoát.

Nếu là toàn cởi, Liêm thiếu hiệp này sẽ phỏng chừng trên mặt nên hồng đỏ máu đi.

Này thân giả dạng đối cổ mi tới nói không tính cái gì. Đại mùa hè, ai không có mặc quá Bikini? Liền che tam điểm, bơi lội quán trung ở một đám cả trai lẫn gái ánh mắt trung đi tới đi lui. Người nhiều hạ sủi cỏ đường như bể bơi, người chạm vào ta ta chạm vào người đều không tính cái gì.

Nhưng Liêm Huy không như vậy tưởng, hấn cho rằng nàng đây là cố ý dụ dỗ hấn tới.

Cho nên hấn nhanh chóng quyết định chuyển qua thân. Trên mặt tuy vẫn là hồng, nhưng nói ra nói lại là lời lẽ chính đáng: "Người làm như vậy, ta chỉ biết càng phiền chán người."

Cổ mi có chút khó hiểu sờ sờ cái mũi, nhất thời còn nháo không rõ hấn nói lời này là có ý tứ gì.

Liêm Huy nghe không được thanh âm, lường trước nàng vẫn như cũ là như vậy ngồi ở trong nước không có nhúc nhích.

Ngẫm lại chính mình vừa mới nhìn đến kia một bộ hình ảnh, hấn chỉ cảm thấy ngực trung kia trái tim nhảy càng thêm kịch liệt, bùm

bùm, cơ hồ liền muốn nhảy ra tới.

Một trận trầm mặc xấu hổ. Vì che dấu chính mình hoảng hốt, hắn lại lạnh giọng nói: "Đem quần áo mặc tốt, sau đó lập tức rời đi. Về sau không cần lại ở trước mặt ta làm loại sự tình này."

Cổ mi dù cho có ngốc, nhưng này sẽ cũng minh bạch hắn ý tứ. Nàng trong lòng không khỏi giận dữ, liền tưởng đứng lên chống nạnh chỉ vào mũi hắn mắng to một hồi.

Làm ơn, tuy rằng người lớn lên soái, nhưng kia thì thế nào? Tỷ tỷ ta cái dạng gì soái ca chưa thấy qua. Tà mị, nho nhã, nét đẹp nội tâm, thẹn thùng, còn đều là thượng trang đánh ánh sáng nhu hòa sau đó lại PS quá. Người lại soái còn có thể soái quá những cái đó trải qua tỉ mỉ tân trang, 360 độ vô góc chết mỹ nam? Thủy tiên bắt khai hoa, người thật đúng là đem chính người đương khỏa tởi.

Đừng nói mỹ nam, ta các kiểu như ẩn như hiện lửa - nam đều gặp qua. Quân không thấy thiên nhai thượng riêng có cái thiệp khai tám những cái đó dực nói còn hưu nhô lên sao? Giống như cuối cùng vẫn là mỗi vị công công nam tinh đoạt giải quán quân đâu.

Nhưng cổ mi đứa nhỏ này thật sự là không ăn lễ thường ra bài. Khí tới cực điểm nàng ngược lại là cười, cũng lười đến mắng, ngược lại là dựa vào gần vài phần, trắng nõn ngón tay hoa thượng Liêm Huy phía sau lưng, dọc theo trên lưng cái kia ao phùng một đường đi xuống, trong miệng càng là nị thanh đang nói: "Đại sư huynh, nhân gia một mảnh tâm ý đối với người, người liền không cần đối nhân gia như vậy hung sao."

Tiểu dạng, ta ghê tởm bất tử người. Tốt nhất sau này người nhìn đến bốn cô nương liền tự động tránh lui ba thước, đỡ phải ô uế lão

tử mắt.

Liêm Huy chỉ cảm thấy một con mềm nhẵn tay xoa chính mình phía sau lưng, hấn nháy mắt thân mình căng chặt, thậm chí cũng không dám hô hấp. Mà cái tay kia lại không có dừng lại, càng là dọc theo hấn trên lưng ao phùng vẫn luôn chậm rãi trượt xuống dưới động.

Trong không khí ái - muội hơi thở bắt đầu tràn ngập. Hấn miệng khô lưỡi khô, chỉ cảm thấy trên lưng ao phùng chỗ ngứa, ma ma, mà theo nàng ngón tay chậm rãi trượt xuống, trong cơ thể máu chậm rãi bị bậc lửa, đương cái tay kia hoạt đến hấn trên eo khi, trước người nơi nào đó bắt đầu sung huyết căng chặt.

Hấn bỗng nhiên xoay người, bắt được kia chỉ đầu sở gây tội tay.

Cố Mi Bất cam yếu thể nhìn hấn.

Thiếu nữ biểu tình kiều mị, một đôi môi đỏ nhiễm bột nước, tươi đẹp ướt át, nhìn qua thật sự là thực ngon miệng.

Liêm Huy từ nhỏ đến lớn, có từng gặp được quá người như vậy? Đó là lúc trước Hồng Diêu, cũng chỉ là diêu ngoa tùy hứng đuổi theo hấn chạy, buộc hấn thích nàng. Nhưng cho tới bây giờ chưa từng như vậy đối đãi quá hấn.

Trước mắt người này, hấn có chút mờ mịt, tựa hồ cùng dĩ vãng Hồng Diêu có chút bất đồng.

Nhưng mờ mịt cũng không ảnh hưởng hấn hạ thân tiếp tục sung huyết sưng to.

Cổ mi nhướng mày, cúi đầu thường thức lều trại chi đến càng lúc càng lớn.

Liêm Huy phản ứng lại đây khi, chỉ tức giận đến một phen ném ra tay nàng, nhanh chóng chuyển qua thân. Đồng thời, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Không biết xấu hổ."

Cổ mi tiếp tục nhướng mày, nhẹ nhàng băng quơ nói: "Nhưng người còn vì ta cái này không biết xấu hổ người ngạnh."

"Người," Liêm Huy không thể tin tưởng xoay người trừng mắt nàng, thật sự không thể tin được nói như vậy sẽ xuất từ nàng trong miệng.

Hoa Sơn xưa nay không khí nghiêm cẩn. Tuy không phải Phật gia đạo môn, nhưng chúng đệ tử đều là tự nhập môn liền bị dạy dỗ cấm dục, cổ đại đa số đều dưỡng thành một cái trầm ổn nội liễm tính tình. Có từng sẽ có người như vậy trắng ra nói chuyện qua?

Đối với lúc trước chính mình đối thân thể của nàng phản ứng, Liêm Huy vốn là cảm thấy có một tia cảm thấy thẹn ở bên trong. Mà hiện giờ nghe được tự nàng trong miệng như thế trắng ra nói ra sự thật này, hấn trong lòng cảm thấy thẹn cảm quả thực liền phải bạo lều.

Cảm thấy thẹn cảm trung tự nhiên còn có một tia tức giận. Nhưng hấn không thể đối cổ mi như thế nào, rốt cuộc gần nhất là đồng môn sư huynh muội, thứ hai hôm nay là hấn thất thố trước đây.

Vì thế hấn đành phải bay nhanh thượng ngàn, cầm quần áo chạy trời chết.

Cố Mi Tạt mặt sau cười ha ha, trong lòng tà ác nghĩ, tiểu dạng, này lều trại tổng không thể vẫn luôn như vậy sừng sững không ngã, người liền chậm rãi tự loát đi thôi.

Não bỏ hạ mỹ nam tự loát đồ, cố mi lại tà ác ở kia cười nửa ngày.

Nhưng Liêm Huy hiển nhiên không phải người bình thường. Hắn không có tự loát, chỉ là lăn qua lộn lại ngủ không được. Thật vất vả ngủ rồi, hắn lại làm một giấc mộng.

Trong mộng vẫn là ở cái kia dòng suối nhỏ bên, nơi xa thác nước ù ù không ngừng, gần chỗ đom đóm điểm điểm bay múa, vòng quanh hắn xoay tròn. Mà trong nước thiếu nữ, ngực - bờ no đủ, môi đỏ kiêu diễm, câu hồn nhiếp phách nhìn hắn.

Hắn trong lòng rung động không thôi, một tay đem nàng từ trong nước xách ra tới, đem nàng ấn ở bên cạnh người đại đá xanh thượng, một tay vung lên, nàng trước ngực áo đơn rơi xuống đất. Rồi sau đó hắn thô bạo đè ép đi lên, hung hăng tiến - nhập, bắt đầu rong ruổi. Dưới thân thiếu nữ kiều suyễn thanh ở hắn bên tai không ngừng tiếng vọng, hắn thở hổn hển, càng lúc càng nhanh, cuối cùng hét to một tiếng, thân mình nháy mắt căng chặt.

Xong việc, hắn ghé vào trên người nàng, thỏa mãn hôn môi nàng. Nhưng ngẩng đầu vừa thấy, dưới thân người mất hạnh tiêm mi, tuy là đối hắn cười kiều mị, nhưng trong mắt trào phúng chi ý lại mãi đều sắp tràn ra tới.

Rộng mở đúng là Hồng Diêu không thể nghi ngờ.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 5

Hắn la lên một tiếng, hốt hoảng quay đầu lại chạy trốn. Nhưng dưới chân đá cuội vừa trượt, hắn thẳng tắp tòi vào trong nước.

Liêm Huy tỉnh lại khi, đổ mồ hôi đầm đìa, nhưng trong mộng việc nhớ rõ rất là rõ ràng. Hạ thân càng là ướt hoạt không thôi, hắn run rẩy duỗi xuống tay đi sờ soạng một phen, quả thật là dính dính, ẩm ướt.

Hắn mặt nháy mắt lửa đỏ một mảnh, lao xuống giường đi giếng đề ra một thùng nước lạnh, đầu đầu ngã xuống.

Nhưng dù cho là mẫn thùng nước đá cũng tươi không ra hắn trong lòng kia cổ rung động. Hắn chỉ nhớ rõ, cuối cùng hắn kêu to ở nàng trong cơ thể phát tiết là lúc, kia cổ khoá cảm quả thực đều sắp bao phủ hắn.

Hắn phát hiện chính mình thế nhưng đáng xấu hổ muốn lại một lần thể hội cái loại này khoá cảm.

Nước lạnh một thùng lại một thùng đầu đầu ngã xuống, chúng ta Liêm thiếu hiệp bảo trì hai mươi hai năm đồng trinh, ở cái này trùng thanh trừ pi đêm hè mùa may khăn tay nhỏ dần dần đi xa.

Cổ mi cũng không biết, nàng ở trong mộng đã bị Liêm Huy YY quá một lần. Đối nàng mà nói, đêm đó việc, bất quá chỉ là một cái tiểu nhạc đệm mà thôi, thực mau đã bị vứt chur sau đầu. Hiện tại nàng, như cũ mỗi ngày bị Triệu Vô Cực buộc luyện các loại chưởng pháp kiếm pháp, thậm chí bị hấn đuổi đi mãi sơn chạy, chỉ là vì luyện kia trong truyền thuyết đáng chết khinh công.

Thân thể mệt mỏi cực kỳ, buổi tối cơ bản ngã đầu liền ngủ. Mà Triệu Vô Cực trước sau như một đãi nàng ngủ lúc sau liền sẽ đi động bên kia bồi trác dao. Chỉ là chờ đến trăng lên giữa trời lúc sau liền sẽ hồi động tới ngủ, mà không giống dĩ vãng như vậy suốt đêm suốt đêm canh giữ ở mộ bia phía trước.

Có khi cổ mi buổi sáng tỉnh lại, nhìn đối diện Triệu Vô Cực an tĩnh bình thản ngủ nhan, cảm thấy như vậy nhật tử kỳ thật cũng không tồi.

Nhưng ông trời chú định là sẽ không làm nàng như thế bình tĩnh sinh hoạt.

Mỗi một cái xuyên qua nữ chủ đều thế tất sẽ nhắc lên một hồi sóng to gió lớn. Hoặc là có nam nhân giận dữ vì hồng nhan, hoặc là dứt khoát nữ tôn nữ cường một phen, chính mình tung hoành giang hồ, nhất thống thiên hạ, hoặc là tọa trấn hậu cung, lại vô dụng kia cũng là cái trạch đấu nữ vương.

Bỗng nhiên có một ngày, cổ mi một giấc ngủ dậy, đối diện giường đá rỗng tuếch.

Triệu Vô Cực không có trở về.

Cổ mi mặc danh bắt đầu có chút hoảng loạn. Đây không giống như là hấn làm việc phong cách.

Cho nên nàng vội vội vàng vàng liền đi sau núi.

Một đường phương hoa như cũ, ong phi điệp vũ. Nhưng cổ mi hai chân nhũn ra, dùng bình sinh chi lực đều mại không khai nửa bước.

Trụi lủi phần mộ thượng chính nằm bò một người. Hấn dưới thân thổ đã bị màu đỏ tươi máu hoàn toàn tẩm ướt.

Cổ mi lúc này chỉ cảm thấy chính mình toàn thân máu cũng đều muốn xói mòn hầu như không còn. Nàng cứng đờ bước ra bước chân đi qua, run rẩy xuống tay đem người kia phiên lại đây.

Mảnh khảnh dung nhan, hai mắt nhắm nghiền, đúng là Triệu Vô Cực.

Cổ mi toàn thân mềm nhũn, quỳ gối trước mặt hấn, tụ tập khởi toàn thân sức lực mới có thể đem chính mình ngón trở duỗi tới rồi mũi hấn hạ.

Như có như không hơi thở thở ra, nhưng ít nhất, hấn còn sống.

Nhưng nhìn hấn trong miệng không ngừng chảy ra đại lượng huyết, phỏng tựa hấn sinh mệnh cũng liền như vậy từng giọt từng giọt bắt đầu xói mòn.

Cổ mi kinh hoảng thất thố, đầu óc ánh sáng bạch một mảnh. Sau một lát mới vừa rồi phản ứng lại đây, nàng cần thiết đến xuống núi tìm người tới hỗ trợ. Phái Hoa Sơn nhất định có y thuật thực người tốt, bọn họ nhất định có thể cứu sống hấn.

Chủ ý quyết định, nàng đứng dậy liền tưởng rời đi. Nhưng thủ đoạn bị một con ằm ướt tay cấp bắt được.

Màu đỏ tươi máu tươi đã đem hấn tay đều nhiễm ướt, một chút một chút nhỏ giọt xuống dưới.

Cổ mi rớt cuộc khóc lên tiếng: "Sự thúc người buông ta ra. Ta xuống núi tìm người tới cứu người."

Triệu Vô Cực cười lắc đầu, cố sức tưởng giờ tay, làm như tưởng lau trên mặt nàng nước mắt, nhẹ nhàng nói: "Không có cái này tất yếu."

Cổ mi khóc càng thương tâm, nước mắt mờ hồ trước mắt, cái gì đều xem bất phân minh. Nhưng nàng trong lòng kỳ thật cũng biết hấn nói chính là lời nói thật, hấn xác thật là không cứu, chỉ sợ chính là Hoa Đà tái thế, cũng chưa cứu.

Nàng đôi tay che mặt, bỗng nhiên thấp giọng nhưng lại dồn dập nói: "Kỳ thật, người có phải hay không Hồng Diêu phụ thân?"

Kỳ thật cổ mi cái gì đều đoán được. Kia cái ngọc bội, kia nhìn nàng thương tiếc ánh mắt, còn có những cái đó nói tuy hàm hồ nhưng ý có điều chỉ nói, bao gồm kia bảy thành nội lực, còn có này trác dao phần mộ, cọc cọc kiện kiện, nào giống nhau đều nên là một cái phụ thân đối chính mình nữ nhi áy náy cùng sủng ái.

Triệu Vô Cực không dự đoán được nàng sẽ đoán được, cười khổ: "Bị người đoán tới rồi. Xem ra ta che dấu còn chưa đủ hảo. Chỉ là, lắc lắc, người hận ta sao? Năm mười sáu năm qua, ta đều không có một ngày chiếu cố quá người, thậm chí, ngay từ đầu ta cũng không biết người tồn tại. Bất quá trời thấy còn thương, ta rớt cuộc

vẫn là đã biết. Tuy rằng chỉ có này ngắn ngủn mấy tháng thời gian, nhưng có thể nhìn đến người, ta cũng đã thỏa mãn."

Cổ mi trong lòng một trận co rút, không dám lời nói thật nói cho hắn, người nữ nhi hồng diêu đã sớm đã chết. Nàng buông tay, thấp giọng gào thét: "Hận? Như thế nào sẽ không hận? Nếu người liền như vậy đã chết, Hồng Diêu nhất định sẽ hận người cả đời. Cho nên, cha, cầu người, người không cần chết, nhất định phải sống sót. Người chờ, ta đây liền tìm người tới cứu người."

Triệu Vô Cực nguyên bản vô thần trong mắt phát ra ra một loại kỳ dị quang, nắm cổ mi tay càng khấn. Hắn cố sức ngẩng đầu, nhìn nàng, kinh hỉ nói: "Người, người vừa kêu ta cái gì?"

Cổ mi còn tại khóc lóc, nàng chân tay luống cuống, không biết nên làm cái gì bây giờ: "Cha, ta kêu cha người. Cha, người ngàn vạn đừng chết. Người phải hảo hảo tồn tại, tồn tại xem ta đem những cái đó khó học chiêu thức đều học được."

Nàng từ tiểu mất đi song thân, đi cùng thúc thúc một nhà sinh hoạt. Nhưng thúc thúc cùng thăm thăm sinh ý bận rộn, một năm bên trong cũng không có bao nhiêu thời gian ở nhà, xưa nay cũng chỉ có một cái đường tử cùng nàng ngày ngày tương đối.

Cho nên ở Triệu Vô Cực nơi này, nàng là lần đầu tiên thể hội cái gì là gọi là tình thương của cha.

Nhưng không nghĩ tới, nhanh như vậy liền lại muốn mất đi.

Cổ mi chỉ khóc không kèm chế được. Triệu Vô Cực làm người ôn hòa, đãi nàng càng là không lời gì để nói, chỉ hận không được đem bầu trời ngôi sao đều cho nàng hái được xuống dưới. Cho nên nàng

có thể không kiêng nể gì ở trước mặt hắn nên làm gì liền làm gì. Nàng thậm chí ích kỷ tưởng, lại quá chút thời gian, liền trộm cùng hắn cùng nhau xuống núi lang bạt giang hồ đi. Quản hắn cái gì diện bích một năm, cùng lắm thì Hoa Sơn đem nàng khai trừ là được, dù sao có Triệu Vô Cực ở, bọn họ hai cái cùng nhau lưu lạc thiên nhai cũng không tồi.

Nhưng là mộng muốn tỉnh, Triệu Vô Cực muốn chết.

Cổ mi nhin xuống khóc, bỗng nhiên nắm chặt hai đấm, giọng căm hận nói: "Là ai bị thương người? Nói cho ta, ta đi cho người báo thù."

Triệu Vô Cực lắc đầu, duỗi tay che khuất nàng không ngừng rơi lệ hai mắt: "Không, lắc lắc, ta chỉ hy vọng người khoái hoạt vui sướng tồn tại, mà không cần bị cừu hận che khuất hai mắt."

"Ta đây nên làm như thế nào? Ta nên làm như thế nào?" Cổ mi cúi đầu nghẹn ngào không thể ngữ, chẳng lẽ muốn trở mặt nhìn người chết?

Triệu Vô Cực mỉm cười sờ sờ nàng tóc: "Ta nữ nhi cái gì đều không cần làm, chỉ cần khoái hoạt vui sướng tồn tại liền hảo. Như vậy ta và người nương cũng liền an tâm rồi."

Cổ mi liềm mạng gạt đầu, chỉ khóc nói đều cũng không nói ra được. Trong tai chỉ nghe được Triệu Vô Cực ở thở dài: "Kỳ thật nửa năm trước ta liền biết được bệnh nan y, cũng kéo không được bao lâu. Ở bên ngoài tự mình trục xuất thời gian dài như vậy, nguyên bản là có thể tùy tiện tìm cái mà liền đem chính mình chôn. Nhưng là ta còn là tưởng trở về. Người nương nàng, nàng còn ở nơi này chờ ta đâu. Mười bảy năm trước ta mang theo người nương xuống núi,

đúc thành cuộc đời này đại sai. Theo sau người nương đi huyền li cung, sinh người. Đợi đến người ba tuổi khi, Mộ Dung huyền đã chết, người nương cũng một thân là thương mang theo người về tới Hoa Sơn, chỉ là, khi đó ta đã tự mình trục xuất, lưu lạc thiên nhai. Nàng sắp chết cũng chưa thấy thương ta một mặt, sau khi chết căn cứ nàng di ngôn, sư huynh đem nàng táng ở nơi này. Nơi này, lắc lắc, người nương nàng vẫn luôn đang chờ ta trở về đâu. Nhiều năm như vậy, ta tự giác không có thể diện tới gặp nàng, vẫn luôn không dám trở về. Nhưng nửa năm trước, ta biết chính mình được bệnh nan y, đem không lâu với nhân thế, khi đó ta ngược lại nội tâm một mảnh bình tĩnh, ta rút cuộc, rút cuộc có thể đã trở lại, trở về vĩnh viễn vĩnh viễn bồi nàng. Chỉ là, lắc lắc, ta khi đó còn không biết người là của ta nữ nhi, nếu là sớm biết rằng, ta quả quyết đã sớm đã trở lại, cũng sẽ không làm người một người cô đơn nhiều năm như vậy. Lắc lắc, người, người có hận hay không ta?"

Cố mi liều mạng lắc đầu, chỉ khóc nói không ra lời.

Mà Triệu Vô Cực ánh mắt đều bắt đầu tan rã, nói ra nói cũng dần dần thấp đi xuống: "Kia, vậy là tốt rồi. Ta sau khi chết, đem ta và người nương táng ở bên nhau. Dưới chín tuổi, người nói, nàng có thể hay không thấy ta? Đến nỗi người, ta nữ nhi, rời đi Hoa Sơn đi, rời xa cái này giang hồ, ẩn với điền viên cũng hảo, ẩn với phố phường cũng hảo, bình bình an an sống hết một đời so cái gì cũng tốt. Chỉ là, chỉ là hài tử, ta không thể lại bồi ở bên cạnh người, người phải hảo hảo chiếu cố chính mình. Ta nữ nhi, xin lỗi, lưu người một người tại đây trên đời độc hành. Người phải nhớ kỹ, bất cứ lúc nào, ta và người nương, đều vĩnh viễn ái người."

Thanh âm rút cuộc dần dần không có. Cố mi ôm hân, với này trong nháy mắt lại là như thế nào cũng khóc không được. Tựa hồ

trong thân thể hơi nước đều theo hấn nhắm mắt kia một khắc tất cả đều biến mất hầu như không còn.

Nàng chớp chớp mắt, ngẩng đầu nhìn trời. Tháng năm gió lớn, vạn dặm không mây.

Cổ mi cả người là huyết quý gói thông Nguyên Tử trước mặt, hèn mọn phủ phục trên mặt đất, thấp giọng nói: "Thỉnh, thỉnh sư phụ phái người xuống núi đi mua khẩu tốt nhất quan tài tới."

Nàng không thể làm Triệu Vô Cực liên như vậy đơn sơ táng đi xuống.

Thông Nguyên Tử tay cầm phát trần ngồi ở mặt trên, xuyên thấu qua mờ mịt đàn hương sương khói thương xót nhìn nàng.

Nửa năm không đến thời gian, trước mặt người trên người ương ngạnh chi khí tựa hồ không còn sót lại chút gì. Nàng tóc mai tán loạn, trên người vết máu loang lổ, thanh âm càng là không hề sinh cơ.

Thông Nguyên Tử thở dài một tiếng, đứng dậy đi đến nàng trước mặt.

Cổ mi như cũ phủ phục trên mặt đất, trong mắt vô nước mắt, chỉ có thể nhìn đến một đôi hài giày bạch vớ đứng ở nàng trước mặt.

Thông Nguyên Tử hơi hơi khom lưng nâng dậy nàng, trong mắt giềng cổ không gợn sóng: "Người trở về phòng nghỉ ngơi đi thôi. Vô cực sư đệ hậu sự, ta sẽ phân phó người đi làm."

Cổ mi lắc đầu: "Ta muốn bồi hấn đi xong này cuối cùng đoạn đường."

Thông Nguyên Tử trầm mặc, không có nói tiếp. Mà cổ mi xoay người liền phải rời đi, chỉ là bỗng nhiên, nàng dừng bước chân, đầu cũng không hỏi: "Hắn, hắn có phải hay không ta thân sinh phụ thân?"

Thông Nguyên Tử tiếp tục trầm mặc, thật lâu sau mới vừa nghe đến hắn hư vô mờ mịt thanh âm truyền đến: "Là. Năm ấy người nương đầy người là thương mang theo người trở về, trước khi chết nói cho ta, tuy rằng người ngoài đều cho rằng người là Mộ Dung huyền nữ nhi, nhưng kỳ thật, người thân sinh phụ thân là vô cực sư đệ. Nàng muốn ta tương lai tái kiến hắn khi, nhất định phải đem cái này chuyển cáo cho hắn."

Cổ mi nghe vậy, nhấc chân liền đi.

Nàng rất cuộc biết, đêm đó Triệu Vô Cực xuống núi tới tìm người là ai.

Tác giả có lời muốn nói: Đây chương giống như có điểm tiểu thương cảm a.

Tháng năm gió lớn, vạn dặm không mây, là tiêu hồng hô lan hà truyền một câu. Kỳ thật cũng liền ngẫu nhiên phiên một lần, nhưng những lời này chính là làm ta ấn tượng rất sâu, mặc danh cảm thấy có một loại nhàn nhạt đau thương ở bên trong. Cho nên nơi này mượn hạ.

8 nữ xứng nghịch tập

Cổ mi mở ra nhắm chặt hai cánh cửa, bên ngoài ánh mặt trời chói mắt. Nàng hơi hơi híp híp mắt, cũng không đi xem bên ngoài

vây quanh kia một đám sắc mặt khác nhau người, chỉ là tiếp tục đi phía trước đi tới.

Nàng cả người là huyết, sắc mặt bình tĩnh làm cho người ta sợ hãi. Mọi người trong lòng đều có chút đoán không ra, chỉ biết là nửa canh giờ trước, nàng liền như vậy một bộ bộ dáng hạ Tư Quá Nhai, rồi sau đó liền vào thông Nguyên Tử phòng, thẳng đến vừa mới mới ra tới.

Đám người tự động tránh ra một cái lộ, cổ mi mắt nhìn thẳng, hai cái đùi máy móc đi tới. Triệu Vô Cực còn đặt ở trác dao mộ bia trước, nàng dọn bất động hấn.

Bên đường có người lóe lại đây, ngăn cản nàng đường đi.

Nàng khẽ nhú mày ngẩng đầu nhìn. Người nọ trường mi khuôn mặt tuấn tú, màu lam bố sam, đúng là Liêm Huy. Mà bên cạnh hấn cái kia thiếu nữ, tuy là một thân tổ y tổ váy, nhưng vẫn như cũ dấu không được khuynh thành chi mạo.

Cổ Mi Bất nhận thức cái kia thiếu nữ, nàng cũng không nghĩ nhận thức. Nàng hiện tại chỉ nghĩ chạy nhanh trở về, Triệu Vô Cực còn cô đơn đơn một người nằm ở kia.

Nàng lạnh giọng nói: "Tránh ra."

Liêm Huy không có làm, hấn nhú mày nhìn cổ mi, trên dưới nhìn quét nàng một lần, xác định nàng không bị thương. Chỉ là này đây người huyết lại là ai?

"Người làm sao vậy? Trên người huyết là của ai?"

Tuy là xuất phát từ quan tâm, nhưng hỏi ra tới ngữ khí ở cổ mi nghe tới, vẫn như cũ là mang theo vài phần khinh bỉ.

Nàng phát một tiếng cười lạnh, hai đấm nắm chặt, lạnh giọng lại nói một câu: "Cút ngay."

Liêm Huy có chút ngạc nhiên. Dĩ vãng Hồng Diêu trước nay đều không có như vậy đối đãi quá hần. Dĩ vãng nàng, luôn là tìm mọi cách tưởng cùng chính mình nói chuyện. Chẳng sợ chính là lần trước ở dòng suối nhỏ, nàng khác hẳn với thường lui tới, nhưng cũng không có lạnh lùng như thế đối đãi quá hần.

Nghĩ đến lần trước, hần lập tức liền nhớ tới cái kia mộng, trên mặt có chút mất tự nhiên.

Bên cạnh hần thiếu nữ nhìn thấy hần trên mặt xấu hổ chi sắc, còn tưởng rằng chỉ là cổ mi câu kia cút ngay làm hần không có mặt mũi, nàng liền khinh thanh tế ngữ đã mở miệng: "Tiểu sư muội, Đại sư huynh cũng chỉ là quan tâm ngươi, ngươi hà tất như vậy làm hần nan kham?"

Cổ mi lạnh lùng nhìn nàng một cái. Thực không khéo, người này tuy rằng lớn lên đẹp, nhưng vừa lúc chính là nàng không thích cái loại này loại hình.

Trang như vậy một bộ nhu nhu nhược nhược bộ dáng cho ai xem? Thực đáng tiếc, ta cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc.

Cổ mi nhíu mày: "Ngươi là ai? Còn có, cút ngay, không cần chống đỡ ta."

Kia thiếu nữ trên mặt biểu tình thay đổi thất thường: "Tiểu sư muội, ngươi....."

Mà nàng bên cạnh Liêm Huy đã là ở nói: "Thu dung, người đi về trước đi."

Cổ mi minh bạch, nguyên lai nàng chính là trong truyền thuyết cái kia Trang Thu Dung.

Nếu là ở ngày xưa, nàng tất nhiên sẽ nhin không được bát quái hạ. Ở nàng xem ra, Trang Thu Dung như vậy bề ngoài bạch liên hoa, hành động nhu nhược nữ sinh, không phải đã hắc hóa, chính là ở đi thông hắc hóa trên đường, bằng không những cái đó xuyên qua nữ xứng như thế nào nghịch tập?

Thực không khéo, cổ mi giống như chính là cái nữ xứng, vẫn là cái thỏa thỏa xuyên qua nữ xứng. Nhưng nàng hiện tại đối với nó không có hứng thú, nàng chỉ nghĩ chạy nhanh trở lại sau núi.

Cho nên hần vòng khai bọn họ, một đường về phía trước liền đi.

Đi đến nửa đường, nàng quay đầu lại, không kiên nhẫn nhìn phía sau người: "Người đi theo ta làm cái gì?"

Liêm Huy tuy là một bộ diện than mặt, nhưng nói ra nói lại là lời lẽ chính đáng: "Sư phụ làm ta đi theo người."

Cổ mi đầu tiên là nhàn nhạt nga một tiếng, sau đó bình tĩnh nói: "Ta không cần. Người có thể lặn."

Liêm Huy có chút khiếp sợ, chỉ cảm thấy hôm nay Hồng Diêu bình tĩnh làm hắn cảm thấy có vài phần đáng sợ.

Hắn nhú nhú mày, không vui nói: "Ta là người sư huynh, thu dung là người sư tỷ, lớn nhỏ có thứ tự, vừa mới người không nên như vậy đối nàng nói chuyện."

Cố mi cười lạnh, đau lòng người tiểu kiều nương có phải hay không?

Nàng dứt khoát ngừng bước chân, xoay người lại thực nghiêm túc nhìn hắn, nghiêm túc nói: "Kỳ thật ta không phải người sư muội, Trang Thu Dung mới là người sư muội, cho nên phiền toái người hiện tại nghiêm, sau đó xoay người trở về tìm nàng."

Liêm Huy bị nàng lời nói ghen cứng lại, sau một lúc lâu mới vừa rồi nói: "Người hôm nay là làm sao vậy?"

Cố mi hừ một tiếng, không nghĩ lại để ý đến hắn, xoay người liền đi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 6

Liêm Huy sửng sốt một chút, lại yên lặng theo đi lên.

Cố mi trở lại Tư Quá Nhai, ở trong động lấy bồn gỗ, tiếp bồn thủy. Sau đó thông qua cái kia lối đi nhỏ, một đường tới rồi sau núi.

Tại đây trong quá trình, Liêm Huy vẫn luôn kinh ngạc nhìn hết thủy, không thể tin được trong động thể nhưng có loại này cơ quan, mà nàng lại là như thế nào biết cái này cơ quan?

Cố mi đi ra lối đi nhỏ, liếc mắt một cái liền nhìn đến Triệu Vô Cực vẫn như cũ lấy nàng rời đi khi cái kia tư thế nằm ở nơi đó.

Nàng ngẩng đầu, liều mạng nháy mắt, không cho chính mình rơi lệ. Sau đó mới bình tĩnh đi qua, quỳ gối bên cạnh hắn, dùng khăn tay dính thủy, chậm rãi cho hắn lau khô tay chân cùng khuôn mặt.

Liêm Huy đã sớm đang xem đến Triệu Vô Cực thì thể khi liền một bước chặn cố mi trước mặt, nhưng cố mi lướt qua hắn, lập tức tiến lên.

Mà hắn lúc này mới biết, trên mặt đất người này, đã chết. Chỉ là, hắn là ai? Sư phụ chỉ kêu hắn đi theo Hồng Diêu, nhưng cũng không có nói vì cái gì muốn đi theo nàng.

Cho nên Liêm Huy liền mở miệng hỏi: "Người này là ai?"

Triệu Vô Cực năm đó phản bội ra Hoa Sơn, tự mình trục xuất thời điểm, Liêm Huy còn không có nhập Hoa Sơn bái sư học nghệ, cho nên hắn cũng không nhận thức Triệu Vô Cực.

Cổ mi không có trả lời, như cũ chuyên tâm một chút một chút chà lau Triệu Vô Cực trên mặt huyết ô, hắn mãnh khảnh tuần nhã mặt chậm rãi lộ ra tới.

Nhớ tới này khuôn mặt ngày hôm qua còn mang theo ôn hòa cười nhìn hắn, mà nay lại là lạnh băng, cổ mi bị từ giữa tới, nhin không được, một bên chà lau một bên rơi lệ.

Liêm Huy cảm thấy kinh ngạc, gần nhất khó hiểu vì cái gì Hoa Sơn trông coi như thế nghiêm mật, vì sao sẽ có người lên núi, hơn nữa chết ở Tư Quá Nhai, nhưng hắn thế nhưng không được biết, thứ hai cũng là nàng như vậy đối hắn hờ hững thái độ làm hắn trong lòng thật sự là có chút biệt nữ.

Nhưng nàng rõ ràng đối nằm trên mặt đất người kia như vậy hảo, thậm chí thực mềm nhẹ giúp hắn chà lau trên người huyết ô, giúp hắn sửa sang lại nhãn loạn quần áo.

Liêm Huy nửa ngồi xổm xuống, bắt lấy đang ở cổ mi đang ở cấp Triệu Vô Cực sửa sang lại quần áo tay, cau mày tiếp tục hỏi: "Hắn là người nào?"

Cổ mi ngẩng đầu bình tĩnh nhìn hắn, thực nghiêm túc nói một câu nói: "Câm miệng."

Liêm Huy nhìn nàng, ngây ngẩn cả người.

Sau đó hắn trở mắt nhìn cổ mi tránh thoát hắn tay, liền như vậy quỳ gối Triệu Vô Cực bên cạnh, không rên một tiếng.

Lúc chạng vạng, quan tài vận lại đây. Cổ mi bình tĩnh phân phó người quật khai trác dao phần mộ, đem phóng Triệu Vô Cực quan tài cùng trác dao phần mộ đặt ở cùng nhau, sau đó mắt nhắm lại, nhẹ giọng nói: "Điền thượng đi."

Đá xanh trên bia khắc tự cũng sửa lại, Hoa Sơn trác dao, Triệu Vô Cực chi mộ. Hồng Diêu kính lập.

Cổ mi nhìn bia đá khắc tự thật lâu sau, trong lòng yên lặng nghĩ, ít nhất, bọn họ người một nhà tên ở cái này bia đá là đoàn tụ.

Cổ mi lay tóc, nghĩ nghĩ, vẫn là đứng dậy bò lên.

Ngoài cửa kia hai người đương nàng là người chết sao? Như vậy không kiêng nể gì ở nàng cửa phòng thảo luận nàng cùng Triệu Vô Cực ái - muội quan hệ. Nói cái gì xem nàng kia một bộ ném hồn phách bộ dáng, tất nhiên là coi trọng sự thúc gì đó.

Cổ mi đứng dậy mở cửa, cửa hai người vừa mới đàm luận đến nàng là lời ong bướm vấn đề, nói là lúc trước thích Đại sư huynh Liêm Huy, hiện tại thế nhưng lại thích thượng sư thúc. Vấn đề là sư thúc là người tưởng thích là có thể thích sao? Hơn nữa chẳng biết xấu hổ cùng sư thúc trai đơn gái chiếc chung sống một động như vậy lớn lên thời gian.

Cổ mi quả thực đều phải vì nàng vỗ tay chúc mừng, như vậy một câu trung thế nhưng dùng tới ba cái thành ngữ.

Vì thế nàng khoanh tay trước ngực, nghiêng dựa vào khung cửa, lười nhác nói: "Nguyệt nhi, ta giống như nghe nói người là không niệm quá thư a? Nói như thế nào khởi lời nói tới nhưng thật ra rất có trình độ sao."

Nguyệt nhi nghe vậy quay đầu lại, còn chưa nói lời nói đâu, nàng bên cạnh một nữ tử liền nổi giận ùng ùng mở miệng: "Không niệm quá thư làm sao vậy? Người niệm quá thư ghê gớm sao? Là có thể như vậy khinh thường chúng ta?"

Cổ mi nương mày, thực hảo, nàng xem như kiến thức cái gì kêu ác nhân trước cáo trạng.

Nàng từ trên xuống dưới nhìn quét nàng một lần, lục nhạt quần áo, bánh bao đầu, nóng giận đảo cũng có như vậy vài phần kiều tiểu ý tứ.

Cổ mi cũng lười đến hỏi nàng tên, trực tiếp liền hỏi: "Người là Hoa Sơn mấy thế hệ đệ tử?"

Nàng kia trên mặt thần sắc liền thay đổi, dựa theo bối phận tới nói, nàng xác thật phải gọi cổ mi là sư cô. Nay thiên hạ gian cũng quả quyết không có sư diệt giáp mặt tới chống đối sư cô đạo lý.

Cho nên nàng trong lòng lại buồn bực, cũng chỉ có cắn chặt môi không nói gì phân.

Cổ mi lười đến lại lý các nàng, xoay người liền tưởng đóng cửa ngủ tiếp cái thu hồi giác.

Nhưng nghe đến phía sau hai người đồng thời kêu một tiếng: "Đại sư bá."

Cổ mi nhanh chóng quyết định chạy nhanh đem hai cánh cửa nhốt lại. Nhưng còn không có lên giường đâu, cửa phòng đã bị người chụp vang.

Nàng chỉ táo bạo tưởng hủy đi tường, con mẹ nó muốn ngủ cái hảo giác như thế nào liền như vậy khó.

Nàng nổi giận ùng ùng chạy tới một phen mở cửa, ngửi khí thực ác liệt hỏi: "Làm gì?"

Liên Huy còn vẫn duy trì tay gõ cửa tư thế, nhìn thấy cổ mi vẽ mặt phẫn nộ, chinh lăng hạ, yên lặng buông xuống tay.

Đánh giá nàng một phen, thấy nàng tóc có chút loạn, trên má còn có tíc ngủ dấu vết, một đôi mắt lại bởi vì phẫn nộ có vẻ đặc biệt lượng.

Hắn không dám nhìn nàng. Mỗi lần nhìn đến nàng, hắn liền sẽ nhớ tới cái kia mộng, sau đó liền miệng khô lưỡi khô, dưới thân tiểu đệ cũng không nghe lời nói kiêu lên.

"Người, người mới vừa cùng các nàng nói, ta đều nghe được."

Cổ mi tức giận tiếp khẩu: "Cho nên đâu? Cho nên lại muốn nói ta tính tình không tốt, phi dương ương ngạnh, khi dễ người khác? Nếu chỉ là vì cái này, ta đây biết sai rồi được chưa? Phiền toái liên đại hiệp hiện tại xoay người, sau đó rời đi, ngàn vạn không cần cùng ta cái này tính tình không người tốt nói chuyện."

Nói xong lại tưởng đóng cửa, nhưng bị Liên Huy ở bên ngoài đứng vững.

Cổ mi bạo táo, đơn giản xông xáo một chút đem hai cánh cửa tất cả đều kéo ra, liền như vậy nhìn chằm chằm vào hắn. Nàng đảo muốn nhìn hắn lại muốn nói như thế nào hắn.

Liêm Huy xác thật là có chuyện tưởng cùng nàng nói, nhưng cuối cùng nói ra lại là: "Sự phụ làm người qua đi."

Thông Nguyên Tử thiên nhân ngồi ở đệm hương bồ thượng, mặt mày an tường cực kỳ, tựa hồ thế gian này sở hữu việc toàn cùng hắn không quan hệ.

Hắn nhìn cúi đầu đứng thẳng cổ mi, rất dài thời gian mới vừa rồi chậm rãi nói: "Vì sao không nói cho những người khác, người cùng vô cực quan hệ?"

"Cha hắn không cho ta nói. Lại nói loại sự tình này, ta chính mình biết thì tốt rồi, không cần thiết cùng bọn họ nói."

"Không thêm để ý bọn họ thấy thế nào người?"

Hiện tại Hoa Sơn trên dưới đồn đãi vợ vẫn một mảnh, toàn ở suy đoán nàng cùng Triệu Vô Cực phát triển đến nào một bước. Tự nhiên, chữ bói chỉ có nàng. Nay đó cố Mi Đô biết, nhưng nàng vẫn là không nghĩ phân biệt.

Có cái gì hảo phân biệt đâu. Tả hữu nàng đều sẽ tìm cơ hội thoát đi này Hoa Sơn, sau đó không bao giờ đã trở lại. Nơi này, nàng mười lăm phút đều không nghĩ đi xuống.

Cho nên nàng trả lời: "Thân chính không sợ bóng dáng nghiêng. Ta không thêm để ý."

Kỳ thật lão tử là lừa đến để ý. Nàng như vậy yên lặng an ủi chính mình.

Sau đó nàng liền nghe được thông Nguyên Tử thở dài một tiếng, ở nói: "Nếu như thế, tháng sau Liêm bảo chủ đại thọ, người liền đi

cùng Liêm Huy cùng nhau xuống núi, đi giải sầu đi."

Tác giả có lời muốn nói: Cho nên hạ chương bắt đầu, Tiểu sư muội đây là muốn cùng Đại sư huynh đơn độc ngày ngày đêm đêm đối mặt sao...

9 ở chung chi đạo

Cố mi bỗng nhiên ngẩng đầu.

Thông Nguyên Tử trên mặt bình tĩnh nhìn nàng.

Cố mi bỗng nhiên liền cảm thấy, diện than này ngoạn ý, là có thể truyền thừa đi. Bằng không hẳn cùng Liêm Huy này hai thầy trò như thế nào diện than lên đều giống nhau?

Nhưng vẫn luôn ở cân nhắc như thế nào mới có thể xuống núi sự bỗng nhiên phải đến giải quyết, không khác chính buồn ngủ liền có người tặng cái gối đầu tới, nàng vui mừng lộ rõ trên nét mặt, vội vàng nói: "Tốt."

Thông Nguyên Tử nguyên lời nói, ta nhiều năm chưa từng xuống núi, Liêm bảo chủ đại thọ, người thay thế ta đi cho hắn đưa phân lễ vật. Mà Liêm Huy đúng là Liêm bảo chủ nhi tử, đi cùng người cùng nhau xuống núi. Ba ngày sau khởi hành.

Ba ngày sau liền có thể rời đi Hoa Sơn, cố mi trong lòng ngũ vị tạp trần. Thừa dịp thời tiết hảo, lại đi Tư Quá Nhai, muốn đi tái kiến một lần Triệu Vô Cực.

Hết thấy như cũ, mộ bia lạnh lùng, phương thảo um tùm. Nàng dựa vào tấm bia đá ngồi xuống, tựa hồ như vậy ly Triệu Vô Cực là có thể gần một chút.

Một canh giờ sau, nàng đứng lên, vỗ vỗ trên người bùn đất, liền xuống núi. Nhưng khéo mắt dư quang lại nhìn đến mồ thương bùn đất tựa hồ có bị may lại quá dấu hiệu.

Nhưng nàng cũng không để ý, trước hai ngày hạ trận mưa, có lẽ là bị nước mưa cọ rửa ra tới cũng nói không nhất định.

Nàng dọc theo đường cũ xuống núi, còn chưa tới cư chỗ, liền nghe được có người ở nói: "Sư cô, Đại sư bá muốn xuống núi, người như thế nào không theo đi?"

Tựa hồ đúng là sáng nay cái kia ở nàng trước mặt nói chuyện thực hướng người.

Cổ mi dừng bước chân. Không có biện pháp, ai kêu kia hai người vừa lúc che ở nàng phải đi trên đường.

"Thúy nhi, sư phụ cũng không có kêu ta cùng đi. Làm đệ tử, sao lại có thể tự mình xuống núi?"

Nhu nhu nhược nhược thanh âm, đúng là Trang Thu Dung.

Cổ mi cảm thấy nàng này góc tường nghe được, thật sự là khổ bức. Nàng nghe được Thúy nhi lại ở thực tức giận nói: "Chính là nghe nói Hồng Diêu muốn theo Đại sư bá cùng đi. Sư cô, người biết đến, Hồng Diêu vẫn luôn liền thích Đại sư bá, lần này làm nàng đi cùng Đại sư bá cùng nhau, không chừng liền sẽ làm cái gì chuyện xấu ra tới."

Trang Thu Dung như cũ nhẹ nhàng nói: "Sẽ không. Đại sư huynh làm người chính trực, ta tin tưởng hẳn làm người."

"Đại sư bá tự nhiên là chương mắt Hồng Diêu, cái này chúng ta toàn Hoa Sơn trên dưới đều biết. Cho tới nay đều là Hồng Diêu mặt dày mày dạn đi theo Đại sư bá phía sau mà thôi, nhưng là sư cô, Hồng Diêu không biết xấu hổ, người xem nàng cùng sư thúc trai đơn gái chiếc ở chung một phòng thời gian lâu như vậy, không biết là dùng cái gì phương pháp thông đồng sư thúc. Nếu là nàng dùng đồng dạng biện pháp tới thông đồng Đại sư bá làm sao bây giờ? Sư cô người không ở bên cạnh nhìn, có thể yên tâm sao?"

Cổ mi cảm thấy, nàng lại không ra tay, nàng liền không phải cổ mi.

Cho nên nàng đứng dậy. Kia hai người nhìn thấy nàng, tất nhiên là chấn động. Trang Thu Dung bất quá ngẩn ra, ngay sau đó liền nhu nhu mở miệng nói: "Tiểu sư muội, người đã đến rồi?"

Tựa hồ vừa mới cùng người khác nói chuyện không phải nàng giống nhau.

Nhưng Thúy nhi nhìn thấy nàng, tuy là ngẩn ra một chút, nhưng lập tức liền trong mũi khẽ hừ một tiếng, thực coi khinh ánh mắt quét nàng liếc mắt một cái, quay đầu nhìn nơi khác.

Cổ mi cũng không đáp lời, lập tức tiến lên, đi tới Thúy nhi trước mặt.

Trước mắt bóng ma chụp xuống, Thúy nhi chỉ phải quay đầu, thực không kiên nhẫn hỏi: "Làm cái gì?"

Cổ mi không nói hai lời, giơ lên tay phải, nhanh như tia chớp, hung hăng hai bàn tay liền quăng qua đi.

Này một tá xong, nàng trong lòng thoải mái rất nhiều. Mà Thúy nhi hoàn toàn bị đánh懵, vượt sừng lên gương mặt, không thể tin tưởng nhìn nàng: "Người, người đánh ta?"

Cổ mi hoạt động hạ tay phải. Vừa mới kia hai bàn tay, nàng dùng vài phần nội lực ở bên trong, phỏng chừng đủ Thúy nhi uống một hồ.

"Ta đánh người làm sao vậy? Này đệ nhất bàn tay, là người đối sư thúc bất kính, ta đại hấn giáo huấn người. Này đệ nhị chưởng, là giáo người cái gì gọi là lớn nhỏ có thứ tự. Ta là người sư cô, khi nào đến phiên người tới thẳng hô tên của ta?"

Thúy nhi trong mắt quả thực liền phải bốc hỏa, oán hận nhìn chằm chằm nàng xem, chỉ hận không được ở trên người nàng nhìn chằm chằm ra hai cái động tới.

Cổ mi híp mắt cười: "Người khác sợ người như thế nào như vậy để bụng? Vẫn là nói, kỳ thật người cũng thích Liêm Huy, cho nên sợ ta đoạt đi rồi hấn? Cho nên lúc này mới muốn mượn người khác tay tới đem ta xa lánh đi?"

Lời vừa nói ra, không những Trang Thu Dung, ngay cả Thúy nhi cũng là trên mặt biến sắc. Nàng buông tay, gắt gao nắm nắm tay, trên trán gân xanh vội hiện: "Người nói bậy."

Cổ mi cười đến càng hoan: "Nếu là không phải, người kích động như vậy làm cái gì? Chỉ là Thúy nhi, không có người cùng người đã nói loạn - luân cái này từ ngữ sao? Sư diệt thích sư bá, truyền đi ra ngoài, đời này người đều đừng nghĩ ngẩng đầu."

Cái này niên đại, tôn ti trường ầu khác nhau rõ ràng. Mà loạn - luân chuyện này, càng là tối kỵ.

Thúy nhi trên mặt đã là phát thanh, nắm nắm tay tay vẫn luôn ở run, chỉ sợ ngay sau đó, kia nắm tay liền sẽ không chịu khổng chế huy lại đây.

Nhưng cổ mi cũng không để vào mắt, nàng chỉ là xoay người đối đồng dạng sắc mặt không vui Trang Thu Dung nói: "Sự tỷ, ta còn muốn trở về thu thập hành lễ, đi trước."

Nàng tin tưởng, Trang Thu Dung tất nhiên cũng sẽ không là cái dễ dàng trêu chọc mặt hàng. Thúy nhi chuyện này, tin tưởng nàng sẽ xử lý càng tốt.

Quả nhiên, ở cổ mi cùng Liêm Huy xuống núi sau mấy ngày, Thúy nhi bị đuổi ra Hoa Sơn. Nguyên do sự việc là nàng làm lơ tôn trưởng, chống đối cũng ra tay bị thương Trang Thu Dung.

Nhưng lúc đó, cổ mi chỉ là khóc tang một khuôn mặt đang nhìn nàng trước mặt này con ngựa.

Cưỡi ngựa việc này, nàng học quá. Nhưng là ở có người nắm mã dưới tình huống, hơn nữa chỉ là ấn dây cương từ hành, cũng không giống như vậy tới thật sự.

Bất quá một hai ngày xuống dưới, phần bên trong đùi đã bị ma sát phá da, nóng rất đau.

Cho nên nàng đánh chết đều không nghĩ lại lên ngựa.

Liêm Huy nhìn nàng, hơi có chút bất đắc dĩ. Kỳ thật mấy ngày nay tới giờ, hắn đều vẫn luôn không dám thấy thế nào nàng.

Chỉ cần nhìn nàng mặt, hấn liền sẽ nhớ tới cái kia tuy hoang đường nhưng chân thật mộng, dưới thân liêm lão nhị sẽ có phản ứng.

Cho nên hấn là có thể không cùng nàng nói chuyện liền không cùng nàng nói chuyện, có thể không xem nàng liền không xem nàng. Nhưng này ở cổ mi xem ra, tự nhiên là bởi vì Liêm Huy vẫn là dĩ vãng như vậy khinh thường nàng.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 7

Nhưng nàng không để bụng. Đứa nhỏ này liền này một cái ưu điểm, đã điều thuộc tính chuẩn cmnr, chưa bao giờ quản người khác thấy thế nào nàng, làm theo ý mình.

Liêm Huy không biết cố mi là vì cái gì không muốn lên ngựa. Chỉ cho rằng nàng là đại tiểu thư tính tình phát tác, cho nên lập tức liền nói một câu: "Ra cửa bên ngoài, không thể ở nhà, vẫn là tạm chấp nhận chút hảo."

Ngụ ý chính là cố mi có điểm làm kiêu, ăn không được nửa điểm khổ.

Kỳ thật với hắn mà nói, có thể nói ra tới như vậy mang điểm an ủi tính chất trách cứ, đã là rất khó có thể đáng quý. Nếu là gác dĩ vãng, trực tiếp là bản một khuôn mặt, xem đều không xem người, liền trực tiếp trong miệng nhảy ra tới hai chữ, lên ngựa. Nếu là lại không từ, mặc kệ người như thế nào khóc kêu, trực tiếp tay nhắc tới, đem người ném lên ngựa.

Nhưng là cố Mi Bất hiểu biết. Nàng nghe xong lời này, lập tức nghe rằng.

Lớn như vậy nhiệt thiên, cô nương ta không yêu cầu người ban ngày nghỉ tạm buổi tối lên đường liền tính, người mẹ nó thế nhưng còn nói ta ăn không hết khổ? Có bản lĩnh người kêu người cái kia

nữ nịu Trang Thu Dung tới, chỉ sợ biết không đến vài bước lộ liền sớm kêu hôn mê.

Tự nhiên, cố mi cũng biết chính mình không thể so Trang Thu Dung. Lấy cái gì cùng nhân gia so a, người là tiên nữ, lớn lên nhu nhược như vậy, gió thổi thổi là có thể hư, đâu giống chính mình đâu, chính là một tiểu thảo, xứng đáng bị đặt ở dưới lòng bàn chân dẫm.

Nhưng tiểu thảo cũng có phát giận thời điểm. Cố mi trực tiếp hướng khách điểm đại đường trung ghế dài thượng như vậy ngồi xuống, đùi phải đặt tại chân trái thượng run rẩy, lười biếng nói một câu: "Ta đùi bị kia con ngựa cấp sát trầy da, vô pháp đi đường."

Sống thoát thoát một bộ vô lại dạng.

Liêm Huy không nghĩ tới cố mi có thể ở trước công chúng nói với hắn đến đùi vấn đề. Hắn lập tức liền có chút trợn mắt há hốc mồm, nhưng trong đầu tức thì cũng liền thoáng hiện đêm đó ở suối nước bên nhìn đến cái kia trắng nõn đùi.

Trong mộng này chân dài câu lấy hắn eo, gắt gao, không hề có thả lỏng.

Hắn mặt lập tức liền đỏ. Nhưng ngay sau đó trong lòng lại mạc danh có chút bức mình.

Này đại đường trung còn có mặt khác nam nhân đâu. Nghe xong cố mi những lời này, đều quay đầu nhìn nàng. Vừa thấy nàng lớn lên rất là mỹ mạo, thậm chí đều đối nàng có chút làm mặt quỷ lên, trong lòng nói cũng có chút đáng vẻ lưu manh.

Cố Mi Bất tự biết, liền tính là đã biết cũng không để bụng. Gác hiện đại, này tính cái mao? Cùng nam sinh ở bên nhau thảo luận đại

di mục thời điểm đều có, hướng chỉ chỉ là nói hạ đui hai chữ mà thôi.

Nhưng Liêm Huy rất là không cao hứng, loại cảm giác này, giống như là chính mình đồ vật ở trước công chúng bị người khác các loại mơ ước. Hắn thực khó chịu, bỗng nhiên liền có một loại muốn đem cổ mi nhốt lại, chỉ có chính mình một nhân tài có thể nhìn thấy quái dị cảm tưởng.

Đại đường trung đã có mấy nam nhân bị cổ mi mỹ mạo mê hoặc, không biết sống chết dán lại đây, tìm mọi cách các loại đáp lời.

Cổ Mi Hoàn không đáp lời đâu, thủ đoạn đau xót, Liêm Huy túm nàng liền đi.

Nàng nghiêng ngả lão đảo bị bắt đi theo hắn đi ra khách điểm đại môn, trong lòng cũng có vài phần khó chịu. Cô nãi nãi không chiêu người không trêu chọc người, làm cái gì đối ta như vậy hung?

Nàng dùng sức tránh thoát hắn tay, bất mãn ngẩng đầu nhìn hắn, ngữ khí có vài phần hướng: "Làm cái gì?"

Liêm Huy vững vàng một trương khuôn mặt tuần tú, ngữ khí thập phần nghiêm khắc: "Về sau không được ở người khác trước mặt tùy tiện nói, nói,"

"Nói cái gì?"

Liêm Huy nói không nên lời. Nhưng cổ mi cũng không ngốc, lập tức phản ứng lại đây: "Đui?"

Liêm Huy mặt càng trầm. Cổ mi cười ha ha, ngửa tới ngửa lui. Xem ra nàng vẫn là xem nhẹ thời đại này bảo thủ trình độ.

Đợi đến cười xong qua đi, nàng nhìn hấn, chính sắc nói: "Liêm Huy, ta nói lại lần nữa, chuyện của ta, cùng người không quan hệ. Người về sau đại có thể không cần phải xen vào ta."

Từ xuyên qua lại đây ngày đó bắt đầu, nàng liền đối Liêm Huy liền không có cái gì ấn tượng tốt. Diện than, nghiêm túc, khinh thường Hồng Diêu, sở hữu đủ loại, nàng đều không nghĩ cùng hấn giao tiếp.

Liêm Huy nghe vậy, hai đám gắt gao nắm khởi, cái trán gân xanh ần ần hiện ra. Hấn không biết trước mặt người này là từ khi nào bắt đầu như vậy không thích hấn. Nhưng là dĩ vãng, trước nay đều là nàng truy ở hấn phía sau chạy, tìm mọi cách thảo hấn niềm vui. Khi đó hấn đều không bỏ ở trong mắt, thậm chí đều là khinh bỉ. Nhưng hiện tại, nàng hoàn toàn một bộ không nghĩ nhiều nói với hấn một câu thái độ, thật sự là làm hấn có chút không biết theo ai.

Nói tóm lại, nhân tính bốn tiện a. Người đuổi theo người chạy thời điểm người không hiếm lạ, người không thích người thời điểm người nhưng thật ra hướng lên trên dân rất hoan.

Hấn không nói gì, phản thân lại đi vào khách điểm.

Cổ mi nhưng thật ra cao hứng thực. Tốt nhất hấn chủ động tránh ra, như vậy còn đỡ phải chính mình vất hết óc nghĩ như thế nào đào tẩu.

Nhưng bất quá một hồi, hấn lại lần nữa ra tới, đứng ở nơi đó, vững vàng một trương khuôn mặt tuấn tú, không nói gì.

Tháng sáu thiên, ngày rất lớn. Cổ mi thực mau liền có chút không kiên nhẫn, trong tay tay nải vung thượng vai, cất bước đã muốn đi.

Phía sau tê rần, toàn thân tê liệt, như vậy tưởng động lại không động đây cảm giác là chuyện như thế nào?

Nàng trơ mắt nhìn Liêm Huy xụ mặt đã đi tới, ôm nàng liền đi tới đại đường trung, đem nàng đặt ở ghế dài ngồi hảo, rồi sau đó ánh mắt như vậy lạnh lùng nhìn lướt qua nội đường, tuy là tháng sáu thiên, nhưng nội đường mọi người tiếp xúc đến này lạnh lùng ánh mắt, không khác đâu đâu đồ một thùng tuyết dưới nước tới, toàn thân đều rét run.

Áp khí quá thấp, mọi người chống cự không được, sôi nổi tính tiền chạy lấy người.

Cổ mi trong lòng âm thầm kêu khổ, nhất thời nháo không rõ Liêm Huy đây là muốn làm gì.

Nguyên lai chúng ta Liêm thiếu hiệp vừa mới bị cổ mi như vậy một hơi, nháy mắt trong đầu thông suốt, cảm thấy cùng với mỗi ngày bị nàng như vậy khí, chi bằng chủ động tới điểm bá đạo.

Hắn nhớ rõ đã từng có vị bằng hữu nói với hắn quá, nữ nhân này nột, nhất khẩu thị tâm phi, trong miệng nói không cần, kỳ thật trong lòng chính là muốn, các nàng nói người đến phản tới nghe. Cho nên Liêm thiếu hiệp tự nhiên mà nói liền cho rằng, cổ mi luôn mồm nói làm hắn về sau không cần lo cho nàng, kia kỳ thật trong lòng chính là hy vọng hắn quản nàng.

Thực hảo, từ giờ trở đi, hắn cũng nguyện ý quản nàng.

Hắn vị kia bằng hữu còn từng nói, nữ nhân này nột, yêu nhất chính là cường tráng bá đạo nam nhân. Liêm Huy nhất thời liền cảm

thấy, cái này cường tráng, chính mình hẳn là có. Đến nỗi cái này bá đạo, hẳn cũng là có thể cố mà làm học tập hạ.

Vì thế hẳn liền như vậy đơn phương vui sướng quyết định về sau cùng cố mi ở chung chi đạo.

Tác giả có lời muốn nói: Nói Đại sư huynh đây là, thông suốt sao. Ha ha

10 thực vật chiến cương thi

Cố mi ngồi yên khách điểm đại đường trung, miệng không thể nói, mắt không thể chuyển.

Nàng trong lòng đã sớm đem Liêm Huy mười tám đại tổ tông đều thăm hỏi cái biến, nhưng nề hà nhân gia Liêm thiếu hiệp không biết a, ngược lại là xụ mặt ở bên cạnh vẫn luôn thẳng lăng lăng nhìn chằm chằm nàng xem.

Ánh mắt càng ngày càng thâm trầm, cố mi còn lại là càng ngày càng thấp thỏm.

Cho đến ngoài cửa có ngựa hí thanh truyền đến, tiểu nhị ca hưng phấn vọt tiến vào, cúi đầu khom lưng: "Khách quan, ngài phân phó xe ngựa ta cho ngài mua tới."

Liêm Huy lúc này mới chuyển qua đầu, từ trong tay áo lấy ra tới thỏi bạc tử cho điểm tiểu nhị.

Cố Mi Bất biết này thỏi bạc tử là có bao nhiêu trọng, nhưng nhìn tiểu nhị ca kia hỉ trực nhan khai mặt, tất nhiên là xa xa vượt qua kia xe ngựa giá trị.

Vì thế Liêm Huy liền ôm nàng lên xe ngựa.

Xe ngựa hẹp hòi, không gian hữu hạn. Hai người vừa vào nội, liền xoay người đường sống đều không có.

Liêm Huy lúc này mới hai ngón tay gập lên, giải khai nàng huyết đạo.

Giải huyết cái kia huyết đạo ở vào nàng dưới rốn ba tấc. Nếu là ở dĩ vãng, Liêm Huy tất nhiên sẽ không tự mình động thủ. Lại vô dụng kia cũng là sẽ tìm khối hòn đá nhỏ hoặc là gì đó lẳng không giải huyết, nhưng hiện nay hắn lại là trong lòng đem cố mi hoa vào chính mình tư nhân vật phẩm trung, cho nên sờ lên đặc biệt yên tâm thoải mái.

Chỉ là một khuôn mặt vẫn là nổi lên vài tia khả nghi màu đỏ.

Da thịt tương tiếp thần mã, tuy rằng là cách một tầng bố, nhưng ngày mùa hè xiêm y vốn là khinh bạc, hắn vẫn như cũ có thể cảm nhận được tơ lụa trơn trượt da thịt.

Nhưng cố mi cũng không biết nói Liêm Huy trong lòng đã sớm là nháy mắt liền hiện lên rất nhiều ý niệm. Nàng vẫn luôn cho rằng Liêm Huy tuy rằng cũ kỹ diện than, nhưng tốt xấu hắn cũng là trong truyền thuyết giang hồ thiếu hiệp, đối nhân phẩm của hắn vẫn là thực tin tưởng.

Cô nương người quả nhiên xem trọng Liêm thiếu hiệp a. Chúng ta Liêm thiếu hiệp đối mặt khác cô nương tự nhiên sẽ này đây lễ tương đãi, thậm chí là không nhiều lắm xem một cái, nhưng đối với hắn đã nhận định là chính mình nữ nhân...

Cổ đồng hài, nén bi thương đi. Không thể không nói, hấn hận không thể hiện tại liền đem người ngay tại chỗ tử hình ăn mặt sạch sẽ, liền một cây xương cốt đều không mang theo thừa.

Liêm Huy lui đi ra ngoài, ngồi vào càng xe đi lên đánh xe. Nhưng lâm đi ra ngoài khi, hấn banh một khuôn mặt, ngữ thanh nặng nề đối nàng nói: "Hảo hảo ở trong xe ngựa đợi, không cần vọng tưởng đào tẩu."

Vừa mới cổ Mi Tại khách điểm tay nải vung, xoay người đã muốn đi bộ dáng kích thích đến hấn. Hấn nhận định đồ vật, đương nhiên chỉ có thể là ở chính mình quanh mình phụ cận.

Lúc đó cổ mi đang ở đánh giá xe ngựa. Hai phiến nho nhỏ cửa sổ, vách tường bối còn lại là phong kín, duy nhất đường ra cũng chỉ có trước mặt cái kia cửa xe.

Nhưng cái kia cửa xe trước ngồi cái một cái diện than thủ vệ thần -- Liêm Huy, nàng nơi nào có cái kia lá gan dám từ chạy đi đâu đi ra ngoài? Nàng tự nhận liền võ công phương diện tới nói, nàng tất nhiên đánh không lại hấn.

Tuy rằng không tận mắt nhìn thấy quá Liêm Huy động võ, nhưng trong tiềm thức, nàng tổng cảm thấy hấn võ công sâu không lường được.

Nguyên tự với thông Nguyên Tử nói qua một câu, người này thiên phú dị bẩm, vì trong chốn võ lâm khó được nhân tài mới xuất hiện.

Nhưng Liêm Huy bỗng nhiên quăng như vậy một câu ra tới, nháy mắt đem nàng ý đồ đem vách tường bối đánh nát, rồi sau đó từ phía

sau chạy đi ý niệm cấp mặt sát cái sạch sẽ.

Nàng nhưng không cho rằng Liêm Huy là cái người chết, như vậy đại động tĩnh hạ hấn đều sẽ không biết.

Sự thật chứng minh, Liêm Huy quả nhiên nhạy bén, hấn nha căn bản là không đem kia nói màn xe buông, mà là cao cao ném khởi. Chỉ cần hấn một bên thân, bên trong xe ngựa hết thấy đều có thể kể hết xem đập vào mắt trung.

Cổ mi khóc không ra nước mắt. Nàng thật là hận không thể đối với kia nói gầy nhưng rắn chắc bóng dáng đá thượng như vậy một chân.

Nhưng nàng không dám. Nàng sợ nàng đập đi xuống, Liêm Huy không chừng nóng giận sẽ đem nàng thế nào.

Từ nàng xuyên qua lại đây, thẳng nhãi này liền chưa cho quá hấn sắc mặt tốt xem. Xem ánh mắt của nàng chán ghét tựa như đang xem rác rưởi, hơn nữa vẫn là mùa hè cách đêm phòng bếp rác rưởi.

Nàng chỉ có thể gửi hy vọng với có người ra tới chặn đường đánh cướp. Tuy rằng tình tiết này là khuôn sáo cũ điếm, nhưng trong lúc khi, nàng còn có thể làm sao bây giờ?

Cướp đường thực mau liền tới rồi.

Nhưng không phải khiêng đại đao hấn tử, lười biếng nói, núi này là ta mở, cây này do ta trồng, nếu muốn từ đây quá, lưu lại mua lộ tài.

Cổ mi trong tiềm thức luôn là cảm thấy, nếu tới thật sự chỉ là những người này, Liêm Huy sẽ lông mày đều không nâng vút ra đi

mấy trương ngân phiếu, sau đó đánh xe chạy lấy người.

Có thể sử dụng tiền giải quyết sự tình, vậy không thể xưng là sự tình. Xuyên qua trước nàng Tống sử xem nhiều, tổng cảm thấy Liêm Huy liền sẽ làm như vậy.

Lão khí phách.

Nhưng tới cướp đường muốn hiển nhiên không phải tiền. Tham kiến các nàng ném xuống tới câu nói kia: "Lưu lại Hồng Diêu."

Cổ mi một cái giật mình, sau một lúc lâu mới vừa rồi phản ứng lại đây, cái này Hồng Diêu, giống như nói chính là kẻ hèn bắt tài nàng đi?

Nhưng này quan nàng chuyện gì? Không nói nàng, giống như Hồng Diêu cũng chỉ là mới vào giang hồ đi?

Nàng nhô đầu ra nhìn vừa thấy, đối diện tổng cộng mười người. Hắc y kính trang, cái khăn đen che mặt, búi tóc đứt khoát lưu loát, toàn tay cầm loan đao.

Này đại nhiệt thiên, các người cũng thật đủ chuyên nghiệp a các cô nương.

Liêm Huy bất động. Tay vẫn như cũ kéo dây cương, thần sắc nhàn nhạt.

Cổ mi càng không dám động. Nàng hiện nay còn không có nháo minh bạch rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Hắc y nhân động. Loan đao giơ lên cao, dưới chân nhanh chóng, động tác nhất trí.

Cổ mi vội vàng trốn vào trong xe ngựa, nàng sợ các nàng ngọc thương rồi nàng.

Hắc y nhân gần ngay trước mắt, có một người đề đao liền hướng xe ngựa bỏ tới.

Liêm Huy thân mình lệch về một bên, tránh thoát loan đao mau lẹ thế công, đồng thời chân phải một câu, chính đá trúng người nọ thủ đoạn.

Cổ mi cảm thấy hấn này chân nếu là đá đến chính là tay nàng cổ tay, nàng xác định vững chắc liền sẽ đau ngồi xổm xuống thân. Nhưng kia cô nương lại là lông mày đều không cong một chút, tuy là loan đao đã rời tay, nhưng vẫn như cũ không quan tâm ra chiêu công tới.

Cái này làm cho nàng nháy mắt nhớ tới thực vật đại chiến cương thi những cái đó cương thi. Tuy là bị đầu phụ xạ thủ bắn đến thiếu cánh tay gãy chân, nhưng vẫn như cũ thân tàn chí kiên tiếp tục gặm cắn các loại thực vật.

Nhưng Liêm Huy cần thiết là cây hương bồ, có thể tự do tự tại công kích bất luận cái gì một cái trên đường cương thi.

Hấn dựng thân nho nhỏ càng xe phía trên, một tác vuông chi gian, lại thẳng bức cho những cái đó hắc y nhân không thể phụ cận ba trượng.

Này đã có thể khổ cổ mi. Súc ở trong xe ngựa, nhưng đỉnh đầu cùng tả hữu hai sườn thỉnh thoảng truyền đến thanh thúy leng keng leng keng thanh âm.

Leng keng leng keng giả, binh khí tương tiếp tiếng động cũng.

Cố Mi Tại nghĩ lại, chẳng lẽ nàng là trong truyền thuyết từ lực nắm sao? Bằng không này đó kim loại vật phẩm vì cái gì luôn ở nàng bên cạnh?

Nhưng nàng muốn làm chính là kỳ thật là tở a tở, tốt nhất này đó hắc y nhân nhìn đến nàng liền chủ động tránh lui ba thước.

Nhưng sự thật chứng minh, nàng cũng chỉ có làm khoai tây phân, nhậm một bát lại một bát hắc y nhân đối nàng người trước ngã xuống, người sau tiến lên, nàng lại không thể tránh né nửa tấc.

Xuy lập một thanh âm vang lên, xe ngựa trần nhà bị chém ra tới một đạo cái khe. Nàng còn không kịp nhìn xem rốt cuộc là ai chém, ngay sau đó, người nọ đã bị Liêm Huy đá bay.

Liêm Huy từ đầu đến cuối đều không có rút đao. Cái này làm cho cố mi cảm thấy hấn rất soái khí.

Hắc y nhân cuối cùng toàn quân bị diệt. Dù chưa chết, nhưng tất cả đều bị Liêm Huy đá đến hoặc là gãy chân hoặc là đứt tay, nằm trên mặt đất chỉ có thể phẫn hận nhìn bọn hấn chăm chăm.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 8

Liêm Huy run lên dây cương, đánh xe là được.

Nhưng cổ mi kinh ngạc, chẳng lẽ hấn không nên xuống xe đi hỏi cái này chút hắc y nhân, các nàng chủ tử sau lưng là ai?

Vẫn là, hấn sáng sớm liền biết các nàng chủ tử sau lưng là ai, cho nên căn bản là không cần hỏi? Hoặc là, hấn đối chính mình võ công thật sự là quá có tin tưởng, đối những người này căn bản liền không để vào mắt?

Cổ mi hồ nghi. Nàng không dám mở miệng hỏi, chỉ có thể gửi hy vọng vì thế người sau.

Nhưng vì cái gì, nàng vẫn là có một loại chính mình kỳ thật là khối di động hồng tâm cảm giác?

Hồng tâm thực hối hận, Triệu Vô Cực nói rất đúng, giang hồ quá hung hiểm, vẫn là sớm cho kịp bứt ra hảo.

Nàng thực buồn bực, vừa mới vì cái gì không có sấn Liêm Huy cùng hắc y nhân đại chiến thời điểm lòng bàn chân mặt du lưu?

Nhưng về phương diện khác, nàng cũng không dám. Đây không phải ở chụp phim truyền hình, nơi này là chân chính giang hồ, nếu thoát đi Liêm Huy bên cạnh, lần sau lại có hắc y nhân tới tìm nàng phiền toái nàng làm sao bây giờ?

Chính mình tuy có Triệu Vô Cực bảy thành nội lực, nhưng chỉ là uổng có nội lực mà thôi, võ công chiêu thức cùng khinh công giống nhau đều lấy không ra tay. Một bụng rùa đen nó bò không ra kia cũng không có biện pháp a.

Cổ mi thực rồi rắm, lại một lần ngửa đầu hỏi trời xanh, vì cái gì, vì cái gì nàng sẽ xuyên? Nàng chiêu ai chọc ai, chẳng qua một giấc ngủ dậy liền phát hiện chính mình đang ở dị thế. Nàng nếu là xuyên thành cái thất sủng phi tần hoặc là Hoàng Hậu còn chưa tính, tổng hội có cái Hoàng Thượng ở kia chờ nàng.

Lại vô dụng nàng xuyên thành cái nha hoàn còn chưa tính, tổng hội có một khoản thiếu gia hoặc là Vương gia hoặc là gì đó ở kia chờ nàng.

Nhưng này xuyên thành cái thân thể rồi rắm Tiểu sư muội xem như chuyện gì xảy ra? Hơn nữa là một chút sơn liền có người tới tìm nàng phiền toái lại xem như chuyện gì xảy ra?

Xuất sư chưa tiếp thân chết trước, trường sử anh hùng lệ mãn khâm a nước mắt mãn khâm.

Tác giả có lời muốn nói: Ở nào bỏ Đại sư huynh hình tượng trung. Nói, đem hắc viết thành cái mãnh nam loại hình có được không?

11 kim ốc tàng kiều

Cổ mi đây là lần thứ ba chụp chiếc đĩa.

Nàng là Hồ Nam muội tử, điển hình vô cay không vui vô ma không dưới cơm. Chính là này dọc theo đường đi phạm là nàng yếu điểm cái hơi chút khẩu vị trọng điểm đồ ăn đều bị Liêm Huy ngăn lại,

đến cuối cùng dứt khoát chính là hấn tới điểm, một thủy rau xanh củ cải, giọt dầu đều nhìn không tới nhỏ tí tẹo.

Căn bản là không cố vấn hạ năng ý kiến.

Không có đậu hủ Ma Bà ăn với cơm cơm căn bản là không thể xưng là cơm.

Cổ mi không ăn uống. Nàng liền nháo không rõ, người nha mỗi mà ăn cơm thời điểm chọn đều là khách quý phòng, trang hoàng cái kia lịch sự tao nhã a, xem nàng đều ghen hòng nhìn trần trối. Nhưng người ngồi như vậy xa hoa địa phương thế nhưng cũng không biết xấu hổ điểm đến ra rau xanh củ cải? Ta không trông cậy vào cái gì tới chén vậy cá súc súc miệng linh tinh đãi ngộ, nhưng ta có thể tốt xấu tới điểm thịt không? Lại vô dụng bỗng cô nương ăn kia phân ta chính mình bỏ tiền a, không cần người phó bạc. Nhưng người nha một phương diện không cần bỗng cô nương đào bạc, một phương diện lại cấp bỗng cô nương điểm cái này?

Cổ mi thật là tưởng tấu hấn a. Nàng nhìn tiểu nhị ca kia cười cúi đầu khom lưng dạng đều thế hấn eo đau. Người nói liền như vậy thức ăn mặn không thấy một tia rau xanh củ cải người có thể tránh vài đồng bạc a.

Đứa nhỏ này nhất định không thấy quá Hồng Lâu Mộng. Nàng không biết nhìn như đơn giản đồ ăn mới là thật sự phí công phu phí bạc sao?

Liên Huy kỳ thật nhưng oan uống. Hấn nhìn cổ mi khóe môi bên mấy cái nho nhỏ đậu đậu, cân nhắc muốn hay không lại kêu một phần ướp lạnh quả lê đầu.

Thời tiết nóng bức, mắt nhìn nàng lại thượng hoả, hấn như thế nào còn có thể làm nàng ăn những cái đó cay rất khẩu vị nặng đồ vật? Thái sắc đều là càng thanh đậm càng hảo.

Kỳ thật chính hấn cũng thượng hoả tới. Đặc biệt thượng hoả, cái dạng gì ướp lạnh quả lê đều không thể đi xuống rót kia phân hỏa.

Ai kêu cái kia lửa lớn nguyên an vị ở hấn đối diện đâu, hơn nữa chính liên tục không ngừng tản ra nhiệt năng lượng.

Hôm nay cổ mi xuyên chính là lục thường váy trắng, xanh lá mạ trắng nõn, tươi mát cùng khỏa thủy linh linh tiểu rau xanh đường như. Nhưng ở Liêm Huy trong mắt, lại tươi mát quần áo đều dấu không được nàng phía dưới hỏa bạo đáng người.

Trước - đột - sau - kiều, thân hình như rắn nước gì đó.

Cấp quỳ, đại ca người mới là lợi hại nhất, xem người chỉ xem bản chất. Quần áo thần mã đều là mây bay a mây bay. Kia lời nói nói như thế nào tới, nam nhân cả đời giữa có mười năm đang đợi nữ nhân thay quần áo, lại có mười năm là đang đợi nữ nhân cởi quần áo.

Nhưng chúng ta Liêm thiếu hiệp ngang nhau thoát nữ nhân quần áo không có gì hứng thú, hấn tương đối thích chính mình động thủ thoát nữ nhân quần áo.

Chính mình động thủ, cơm no áo ấm sao.

Cổ mi lại chụp một lần chiếc đĩa. Động tĩnh to lớn, đem đang ở nhìn nàng xuất thần Liêm Huy cấp bừng tỉnh.

Đứa nhỏ này bưng tỉnh lúc sau thế nhưng mặt đỏ hạ. Vì vừa mới trong tiềm thức hấn thô bạo đem cổ mi trên người vấy áo lột hành đường như lay cái sạch sẽ, sau đó các loại kia gì gì mà cảm thấy có chút ngượng ngùng.

Liên thiếu hiệp đây là người không phải. Thế đạo như vậy loạn, người ngây thơ cho ai xem?

"Ta không ăn. Chính người từ từ ăn đi."

Cổ mi hoắc một tiếng đứng lên, rất là tức giận liền hướng dưới lầu đi.

Nàng thật sự là không thích có người chuyện gì đều quản nàng, liền ăn cái gì đồ ăn đều phải chặn ngang một tay. Làm một cái làm chuyện gì đều độc lập tự chủ người, nàng vui mừng nhảy nhót tới rồi hơn hai mươi tuổi, loại nào sự không phải chính mình làm chủ? Nhưng tới rồi hiện tại thế nhưng bị người bó tay bó chân.

Nhưng Liên Huy cũng đứng lên: "Người đi đâu?"

Cổ mi quay đầu lại, tức giận nói: "Đại ca ta đi phía dưới đại đường đi bộ một hồi được chưa a. Lão như vậy ngồi trên mặt nhiều buồn a."

"Không được đi."

Ấn Liên Huy ý tứ, hấn hận không thể liền đem nàng kim ốc tàng kiều. Trừ bỏ hấn, mặt khác giống được động vật ai đều đừng nghĩ nhìn đến.

Này đáng sợ chiếm hữu dục.

Cổ mi trừng lớn một đôi mắt, không thể tưởng tượng nhìn hấn.

Không phải đâu? Ta chính là đi xuống đi một chút mà thôi, này người đều phải quản? Đại ca người liền nói rõ đi, còn có chuyện gì là người mặc kệ?

Nhưng cổ mi cũng không phải cái hảo trêu chọc chủ, nàng chính là cái loại này người không cần nàng làm cái gì nàng liền thế nào cũng phải muốn làm cái gì người. Cho nên nàng hoành hấn liếc mắt một cái, bước chân không ngừng, xoay người liền đi kéo nhả tọa hai cánh cửa.

Phía sau lại là tê rần, toàn thân lại là không thể nhúc nhích.

Bất quá này sẽ cũng may trông mắt còn có thể nhúc nhích. Nàng liền trơ mắt nhìn Liêm Huy xụ mặt đã đi tới, ngựa quen đường cũ đem hấn ôm tới rồi bên cạnh bàn ngồi xuống.

Đại ca, người còn bế lên nghiên có phải hay không?

Cổ mi dùng ánh mắt khinh bỉ hấn, hung tợn khinh bỉ hấn. Dùng Hanamichi Sakuragi nói tới nói chính là, ánh mắt tất sát kĩ.

Nhưng Liêm Huy cần thiết là khối đầu gỗ cộng thêm cao su, nha trực tiếp vật cách điện, căn bản không dẫn điện. Cổ mi này nói ánh mắt tất sát kĩ đối hấn căn bản vô dụng, ngược lại là làm hấn cảm thấy, nàng một đôi mắt sinh thật sự rất đẹp. Viên chuyển thanh oán, quay tròn như vậy vừa chuyển, thật sự là câu nhân thực.

Chúng ta liền đại hiệp trong thân thể hỏa lại đằng một tiếng bay lên một cái cấp bậc.

Cổ mi xem hấn xem đều có chút thị giác mệt nhọc. Người nói người điếm ta huyết đạo, sau đó đem ta đặt ở người đối diện mặt, làm ơn đại ca, đôi mắt nhiều nhất một cái mặt bằng cũng chỉ có thể nhìn đến một trăm tám mươi độ, tuy rằng nói người là lớn lên soái, nhưng ta cái gì soái ca đều xem qua, sớm đối với người miễn dịch. Ta có thể hay không đổi cái tư thế a?

Nhưng Liêm Huy hoàn toàn không có này phân giác ngộ, hấn thực thỏa mãn cổ mi hiện tại trong mắt nhìn đến chỉ có hấn một người loại trạng thái này.

Cái gì là ông nói gà bà nói vịt? Hai người kia là được.

Ngoài cửa vài tiếng nhẹ khấu, tiếp theo là tiểu nhị ca nhẹ nhàng tiếng cười: "Khách nhân, ngài muốn ướp lạnh quả lê hảo."

Tiểu nhị ca tuyệt đối là gặp qua việc đời. Đối mặt xụ mặt Liêm Huy cùng ngồi ở kia cùng cái pho tượng dường như cổ mi, thế nhưng là mặt không đổi sắc cúi đầu khom lưng, buông xuống trong tay hai chén ướp lạnh quả lê liền đi ra ngoài.

Pho tượng nhìn hấn, một đôi mắt hạt châu quay tròn chuyển. Nàng trong lòng chờ đợi này kỳ thật là một bộ Cổ Long tiểu thuyết, dung mạo bình thường tiểu nhị ca bỗng nhiên từ khay phía dưới lấy ra tới một cái viên ống, sau đó thực bình tĩnh nói, thiên hạ ám khí cùng sở hữu 360 dư loại, nhưng trong đó nhất thành công, đáng sợ nhất chính là khổng tước linh.

Tiếp theo hấn ấn hạ đầu mũi then chốt, khổng tước xòe đuôi, huy hoàng sáng lạn, Liêm Huy bất hạnh trúng chiêu. Mà chính mình là có thể nhân cơ hội chạy thoát.

Nhưng này tuy rằng cũng là tiểu thuyết, nhưng thật đáng tiếc chỉ là một bộ khoác võ hiệp áo ngoài nội bộ vẫn là ngôn tình xuyên qua tiểu thuyết.

Cho nên tiểu nhị ca chỉ có thể là cái bình thường tiểu nhị ca, cổ mi cũng chỉ có thể là ngồi ở chỗ kia tiếp tục giả pho tượng.

Cũng may Liêm Huy nhìn đến kia hai chén ướp lạnh quả lê, ngón trở ngón giữa cũng khởi, hô hô hai tiếng, giải khai nàng huyết đạo.

Liêm thiếu hiệp người nhất định là ăn bột lau nghiện rồi, chuyên chọn cái loại này giải huyết đạo địa phương ở dưới rốn ba tấc địa phương điểm.

Cấp quỳ, nhưng người liền không thể đổi cái huyết đạo điểm? Tỷ như nói cái loại này giải huyết đạo địa phương ở ru phòng quanh mình cái loại này huyết đạo điểm?

Cổ mi huyết đạo một bị cởi bỏ, lập tức tưởng chính là, này lâu hai hắc là không tính cao đi? Nàng nếu là từ bên người nàng cái kia cửa sổ nhảy ra đi, sau đó rải khai chân liền chạy, không biết có thể hay không thoát khỏi đến khai nàng đối diện cái này diện than?

Đối với hắc động bất động liền điểm nàng huyết đạo, nàng tỏ vẻ thực phần nộ. Nhưng phần nộ về phần nộ, nàng đánh không lại, cũng chỉ có chửi thầm phân.

Bình thích nàng liền phải cái gì đều cho nàng tốt nhất lý niệm, Liêm Huy đem hai chén ướp lạnh quả lê đều đẩy đến nàng trước mặt, nói ra ngữ khí lại là trước sau như một lãnh đạm: "Đều ăn."

Thực mệnh lệnh ngữ khí. Nhưng hắc liền quan tâm đều cho người ta một loại cao cao tại thượng cảm giác.

Đôi cái này niên đại mà nói, đại nhiệt thiên có thể có một phần ướp lạnh quả lê, đó là một kiện thực xa xỉ sự tình. Băng bảo tồn không dễ, đến chế tác chuyên môn hàm băng, ngày mùa đông phải chứa đựng, sau đó mùa hè lấy ra tới dùng. Băng không chính là dùng quặng ni-trát ka-li hòa tan thủy, sử thủy hạ nhiệt độ, cho đến kết băng.

Bất quá dùng quặng ni-trát ka-li tới tạo băng sẽ có hương vị, này pháp dùng cũng không nhiều. Cổ mi trong tay này chén ướp lạnh quả lê một tia mùi lạ đều không có, cho là vào đông tồn băng.

Này hai chén ướp lạnh quả lê giá cả có thể nghĩ.

Liên Huy mãi cho rằng cổ mi sẽ biết hẳn đối nàng quan tâm. Nhưng hẳn không biết một sự kiện, đó chính là ở hiện đại, tủ lạnh ứng dụng, đã sớm là đã có thể ở cái gì cực nóng hạ đều có thể tùy thời tùy chỗ muốn nhiều ít khối băng liền phải nhiều ít khối băng.

Thậm chí nàng còn có thể muốn ăn cái gì hương vị kem liền ăn cái gì hương vị kem.

Cho nên này hai chén ướp lạnh quả lê ở cổ mi trong mắt thật sự là lại bình thường bất quá, thậm chí nàng còn có chút ghét bỏ những cái đó quả lê không đủ ngọt.

Từ ăn qua hương lê lúc sau, đứa nhỏ này liền có chút khẩu điều lên, tổng cảm thấy mặt khác quả lê hương vị thật sự là có chút đậm.

Cho nên đối với Liên Huy quan tâm nàng là một chút ít cũng không biết, ngược lại là đối hẳn hợp với mấy ngày nay làm nàng làm pho tượng trong lòng khó chịu.

Triệu Vô Cực giáo nàng võ công thời điểm chỉ dạy kiếm chiêu, chưởng pháp cùng khinh công này đó, đối với điểm huyết môn công phu này là đề cũng chưa đề.

Tuy nói Hồng Diêu là hắc thân sinh nữ nhi, nhưng rốt cuộc kia cũng là cái mười sáu tuổi đại cô nương, Triệu Vô Cực cũng ngượng ngùng ở nàng nữ nhi trên người chọc chọc điểm điểm, hoặc là làm hắc thân ở chính hắc thân trên người chọc chọc điểm điểm.

Cho nên, chỉ có không giáo.

Nhưng cố mi thật sự là thực hâm mộ điểm huyết môn công phu này a. Nàng xem phim truyền hình thời điểm liền lão thích môn công phu này. Hai cái đầu ngón tay tùy tiện một chọc, đối diện người liền không thể nhúc nhích, sau đó người liền muốn làm gì thì làm muốn làm sao liền làm gì. Người còn chỉ có chuyển con mắt làm kêu to phân.

Nàng không phúc hậu mơ màng, môn công phu này cao minh chỗ, thật sự là có thể so sánh những cái đó mỗi bảo thượng thập phần bán chạy tay KAO, dải lụa hoặc là mặt khác thần mã thần mã.

Nghĩ đến đắc ý chỗ, nàng cười khẽ ra tiếng, trong miệng quả lê canh dọc theo khóe môi chảy ra.

Nàng căn cứ sinh đến một bộ môi đỏ, đi qua hiện nay này quả lê canh một trơn bóng, thoát nhìn đặc biệt thủy quang bôi trơn. Kia Liêm Huy không xem còn hảo, vừa thấy dưới, bụng nhỏ chỗ một chút hỏa tinh khởi, lan tràn toàn thân.

Liêm lão nhị không cam lòng lại ngẩng đầu lên.

Kỳ thật cổ đại người xuyên đều là áo dài, hấn liền tính là đứng lại cao lều trại cổ mi cũng hoàn toàn nhìn không thấy. Nhưng Liêm Huy vẫn là cảm thấy xấu hổ cực kỳ, lỗ tai căn đều đỏ lên.

Hấn có chút thẹn thùng chuyển qua thân, đưa lưng về phía nàng mà ngồi, không nghĩ lại xem nàng cặp kia hồng diễm diễm đôi môi.

Nếu không này hỏa liền rất có lửa cháy lan ra đồng cỏ chi thể.

Cổ mi khóe mắt dư quang nhìn đến, trong lòng mừng thầm. Lúc này không chạy, càng đợi khi nào?

Cho nên nàng lưu loát một tay vớt quá bên cạnh ghế thượng tay nải, đứng dậy, tay căng bộ cửa sổ, hướng dưới lầu liền nhảy.

Toàn bộ quá trình nàng làm tới thật có thể nói là là nước chảy mây trôi, liền mạch lưu loát. Cộng hoa khi 0 điểm linh nhị giây.

Đợi đến Liêm Huy nghe được tiếng vang vội vàng quay đầu tới nhìn lên, trong phòng nơi nào còn có cổ mi thân ảnh. Chỉ có kia mở rộng ra khung cửa sổ không được trước sau loạng choạng.

Nàng quả nhiên vẫn là thời thời khắc khắc nghĩ muốn chạy trốn ly. Liêm Huy một trương khuôn mặt tuấn tú hoàn toàn trầm xuống dưới.

Tác giả có lời muốn nói: Kỳ thật nói trắng ra là, Liêm Huy đối cổ mi đó là trước có tính, sau mới có ái. Đương nhiên một cái khác nam chủ ta sẽ tận lực viết thành trước có ái hậu lại có tính. Đến nỗi nói, là trước có tính sau có ái như vậy tình yêu thuần túy điểm, vẫn là trước có ái hậu có tính như vậy tình yêu thuần túy điểm, ta lý giải là, như thế nào yêu nguyên nhân cùng quá trình không quan trọng,

quan trọng nhất chính là, một khi yêu, vậy phải đối đối phương trung trinh. Thân nhóm cảm thấy là thế nào đâu?

Mặt khác hôm nay nhìn hạ trong truyền thuyết lục trinh truyền kỳ, thật sâu vì tiêu gọi vân bất bình a. Thật là tức chết cha.

12 công tử như trúc

Bình nguy hiểm nhất địa phương chính là an toàn nhất địa phương cái này lý niệm, hơn nữa cố mi cũng biết rõ, luận khinh công phương diện, nàng tuyệt đối so với bất quá Liêm Huy, cho nên nàng nhảy xuống cửa sổ lúc sau, bỗng nhiên ở không trung rung động thân, tốc độ cực nhanh liền hướng tới cái này tửu lầu cổng lớn mà đến.

Cũng may thời tiết nóng bức, đại đường trung tiên có khách nhân, chỉ có một tiểu nhị hợp lại xuống tay dựa vào sau quầy ngủ gật.

Cố mi lập tức quyết đoán, xuyên qua đại đường, phong giống nhau liền hướng tới hậu viện mà đi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 9

Ngăn tử sau tiểu nhị chỉ cảm thấy một trận gió quá, mở nhập nhèm đôi mắt bốn phía nhìn vừa nhìn, bóng người cũng chưa nhìn đến nửa cái. Ngáp một cái, lại tiếp theo thấy Chu Công đi.

Mà cổ mi chính tránh ở chỗ tối cười trộm. Tiểu dạng, ta cũng không tin người có thể đoán được ta nhảy cửa sổ chạy ra đi bất quá là cái ngục trang, mà cuối cùng ta lại chạy này tửu lâu tới.

Cái này tiểu dạng, tự nhiên nói chính là Liêm Huy.

Tay nải vung, cổ mi tính toán tìm một chỗ trước oa một hồi. Chờ Liêm Huy truy đã đi xa, sau đó nàng lại nghênh ngang đi ra ngoài.

Đến lúc đó, hải rộng thiên dao, còn không phải nàng muốn đi nào liền đi đâu.

Cái này tửu lâu tên là thanh bình lâu, trên dưới ba tầng, sát đường như vậy một lập, quả nhiên là xa hoa vô cùng. Nhưng là cổ mi không nghĩ tới, cái này tửu lâu hậu viện lại là tiểu kiều nước chảy, hành lang gấp khúc liên uyển, lịch sự tao nhã thực.

Cổ mi vừa đi một bên xem. Nàng bước chân thực nhẹ, nói như thể nào kia cũng là ở người khác địa bàn không phải.

Phía trước đình hóng gió trung làm như có người. Cổ mi rồi rầm hạ, vẫn là quyết định tìm một chỗ trốn đi lại nói.

Rốt cuộc người nếu là đi lên chụp nhân gia bả vai, nói, hắc, anh em, ta liền mượn người cái này địa phương trốn cá nhân, đợi lát nữa liền đi.

Vấn đề là, nhân gia sẽ tin sao? Nhân gia không chừng cho rằng người liền một tiểu tặc đầu.

Cho nên cố mi tả hữu nhìn vừa thấy, thấy bên cạnh đang có một cây cây sồi xanh, tu bổ cùng cái viên cầu đường như, đảo cũng có cao hơn nửa người. Nàng lập tức liền ôm chặt tay nải liền chui vào tận cùng bên trong.

Thân mình là trốn đi, lỗ tai tóm lại là trốn không xong. Vì thế nàng liền nghe được một cái hơi có chút già nua thanh âm ở nói: "Công tử, tửu lâu trưởng phòng tiên sinh tới cùng ta chào từ biệt, nói là phải về nhà hương chăm sóc lão mẫu, về sau cũng không tính toán lại đến. Ngài xem việc này, nên làm cái gì bây giờ đâu?"

"Là trưởng tiên sinh sao? Hắc tại đây tửu lâu cũng làm ba năm nhiều đi?"

Nghe được thanh âm này, cố mi có chút ngây người. Nói như thế nào đâu, này thanh âm, thanh như núi sâu nước chảy, duyệt như kim ngọc đánh nhau, hào không một ti trần tục chi khí.

Nàng nhìn không được dò ra nửa cái đầu vọng qua đi, chỉ thấy vị kia công tử thanh y phúc thân, chính đưa lưng về phía nàng nghiêng ngồi ở đình hóng gió thượng mỹ nhân dựa thượng.

Hắn một con cánh tay đáp ở lan can bên cạnh, một cái tay khác tắc cầm nhị liêu uy trong nước cá.

Thanh niên hơi hơi cúi đầu, có vài sợi tóc dài rơi xuống. Kỳ thật cách có chút xa, hấn lại chỉ hơi hơi lộ một góc sườn mặt, cổ mi nhìn không tới hấn chính mặt, nhưng này cũng không gây trở ngại nàng trong đầu tưởng tượng hấn xuất trần bộ dáng.

Nàng là cái thanh âm khổng. Còn nhớ rõ có một năm nàng tưởng đi ăn máng khác, ở trên mạng đầu lý lịch sơ lược, bỗng nhiên có cái điện thoại lại đây làm nàng đi phỏng vấn. Kỳ thật kia công ty ly nàng trụ địa phương nhưng xa, nếu là gác bình thường nàng xác định vững chắc đều lười đến chạy.

Nhưng mấu chốt là, mấu chốt là gọi điện thoại kêu nàng phỏng vấn thanh âm kia thật sự là quá dễ nghe, nàng muốn ngừng mà không được. Vì thế quyết đoán ngày hôm sau liền thỉnh giả, thượng giao thông công cộng, thẳng đến kia công ty mà đi.

Đó là cái thực triều buồn mưa dầm thiên, cổ tình giao thông công cộng người trên lại siêu cấp nhiều. Nàng còn thay đổi tranh giao thông công cộng, một đường đứng ở mục đích địa.

Xuống xe thời điểm nàng siêu cấp tưởng phun a, nhưng chỉ cần tưởng tượng đến cái kia thanh âm, giữa hè một sợi thanh phong a. Nàng lập tức tung ta tung tăng liền tìm đi.

Nhưng tiến công ty mặt, có cái nam tiếp đãi nàng. Thanh âm như nhau nàng ở trong điện thoại nghe được như vậy.

Nàng đương trường liền ngốc, người lớn lên lùn còn chưa tính, chính là đại thúc, người này vẻ mặt phúc hậu là vì loại nào?

Cổ mi một viên thiếu nữ tâm đương trường liền rách nát. Nàng còn ngây ngốc hỏi một câu: "Người, người chính là cái kia cho ta gọi

điện thoại người?"

Đại thúc còn cười hỏi một câu: "Như thế nào, không giống?"

Cố mi thật sự không phải kỳ thị. Chính là, lớn như vậy trọng tải đại thúc ngài thế nhưng cũng có như vậy ôn nhuận thanh âm, nàng là nên nói tạo hóa trên người đâu vẫn là tạo hóa trên người đâu?

Mập mạp không đơn giản là mỹ nữ thiên địch, kia cũng là vô số nam nhân thiên địch a a.

Cho nên cố mi hiện tại liền ở cầu nguyện, trước mắt vị công tử này, ngàn vạn không cần lại làm nàng tiêu tan ảo ảnh mới là.

Không cầu ngài thiên nhân chi tử, nhưng cầu có thể gầy một chút liền thành.

Nàng dựng thẳng lỗ tai, tai nghe đến cái kia lão bộc lại ở nói: "Đúng vậy, công tử. Trương tiên sinh tổng cộng ở chúng ta tửu lâu đãi ba năm linh năm tháng."

"Nhiều chi cho hấn nửa năm bạc, làm hấn rời đi đi. Đến nỗi này phòng thu chi, dán cái bố cáo đi ra ngoài, lại chiêu một cái cũng là được."

Lão bộc rũ xuống tay đáp ứng rồi một tiếng, xoay người một mạch đi.

Nhưng chỉ đêm này cố mi cấp vất vả, lại không dám trắng trợn táo bạo ra tới vọng, đành phải thực gian khổ dò xét nửa cái thân mình ra tới, chỉ ngóng trông vị kia công tử có thể chạy nhanh quay đầu tới, làm nàng có thể vừa thấy lư sơn chân diện mục.

Chính là công tử chỉ là cúi đầu uy cá, chuyên chú hết sức, ngược lại là có đem kia hơi lộ ra sườn mặt cấp chuyển qua đi dấu hiệu.

Cổ mi này nửa người không khỏi thăm quá vất vả chút, vừa lơ đãng, mất cân bằng. Chỉ nghe được bùm một tiếng, nàng té ngã trên đất.

Lúc này thật là cái gì mặt đều không có.

Nàng trơ mắt nhìn vị kia công tử đi tới nàng trước mặt. Thanh y như trúc, khí độ lỗi lạc, từ thượng mà xuống nhìn xuống nàng.

Hắn có một trương mảnh khảnh khuôn mặt, tóc dài nửa thúc, như vậy an tĩnh đứng ở nàng trước mặt, tốt đẹp như là một bức Giang Nam tranh thủy mặc.

Nhìn kỹ hắn khuôn mặt, tuy nói là bình thường, nhưng cả người khí chất cho phép, cổ mi vẫn như cũ cảm thấy hắn cũng đủ xuất trần thoát tục.

Công tử duỗi tay, ngón tay thon dài. Hơi hơi loan hạ lưng đến, trong mắt chứa cười: "Cô nương, trên mặt đất lạnh. Ta đỡ người đứng lên đi."

Đằng một tiếng, cổ mi mặt tất cả đều đỏ. Nhưng nàng vẫn là biết nghe lời phải đem chính mình tay phóng tới hắn bàn tay trung.

Xúc tua ôn nhuận, giống như ngọc thạch. Cổ mi cảm thấy chính mình đều ở hạnh phúc mạo phao phao.

Nàng đỡ hắn tay đứng lên, ngưng ngưng thu hồi tay, gãi gãi đầu, chào hỏi: "Người, người hảo. Cái kia, cái kia ta kêu cổ mi, người kêu gì?"

Công tử khoe môi cong cong, thanh âm thanh cùng: "Dung trạm."

Cổ mi bỗng nhiên liền cảm thấy có chút thẹn thùng. Phía trước nói qua, nàng là cái thanh âm khổng. Dung trạm thanh âm tốt đẹp làm nàng sẽ miên man suy nghĩ.

Như vậy thanh âm nếu là như tiểu ngôn viết như vậy, găm nhẹ một tiếng thần mã, nên là có bao nhiêu mắt hồn đâu?

Nàng vì chính mình nào bổ hình ảnh mặt đỏ, có chút ngượng ngừng nhìn mũi chân. Nhất thời không biết nên nói chút cái gì.

Nếu là gác bình thường nàng khẳng định sẽ không mặt đỏ, chỉ sợ vẫn là sẽ được một tác lại muốn tiến một thước tiến lên đùa giỡn một vài. Nhưng hiện tại chủ yếu chính là, trước mắt người này làm nàng cảm thấy quá sạch sẽ, sạch sẽ chẳng sợ chỉ là ở trong đầu dâm loạn hấn đều sẽ cảm thấy là ở phạm tội.

Nhưng dung trạm hỏi: "Cổ cô nương vì sao ở chỗ này?"

Cổ Mi Tụ biết trốn không thoát vấn đề này. Rốt cuộc ai bỗng nhiên phát hiện trong nhà tới cái người xa lạ đều sẽ không chẳng quan tâm. Đây dung trạm còn xem như tốt, đầu tiên là đỡ nàng lên, lại là thực ôn hòa hỏi nàng vì cái gì lại ở chỗ này. Đây nếu là gác nàng phát hiện trong nhà có người xa lạ, tất nhiên là không nói hai lời, trước đi lên một gậy gộc lược đảo nha, sau đó bó lên lại chậm rãi thẩm vấn.

Nàng trong đầu nháy mắt hiện lên rất nhiều lý do. Nhưng đến cuối cùng, đương nàng ngẩng đầu nhìn trước mắt cái này hai mắt vô trần người khi, nàng vẫn là ma xui quỷ khiến đem chân thật tình

huống nói ra: "Nếu ta nói, ta chỉ là tới người nơi này tránh né cái truy ta người, đợi lát nữa ta liền sẽ đi, người tin hay không?"

Này lý do quá lạn. Tuy rằng này xác thật là sự thật. Bất quá nếu là có người như vậy cùng cố mi nói, nàng xác định vững chắc không tin, làm không hảo còn phải cấp người nọ đầu đầu lại thêm một gậy gộc.

Nhưng dung trạm thể nhưng gật đầu, tươi cười ấm áp như vào đông ấm dương: "Ta tin."

Cố mi ghen hống nhìn trần trời. Nàng bỗng nhiên cảm thấy, cái này dung trạm, có phải hay không có điểm, quá thuần thiện?

Thuần thiện tới cực điểm đó chính là hư. Nàng chưa bao giờ cho rằng trên đời này sẽ có cái gì chân chính, cái gọi là làm việc không chút nào lợi kỷ chuyên môn lợi người đại thiện nhân. Loại người này, tất nhiên là đại gian đại ác người, chỉ là dùng đại thiện tới che dấu nội bộ những cái đó nhận không ra người hoạt động.

Liền thành thật hòa thượng đều không thành thật, thế gian này, còn có ai có thể vỗ bộ ngực nói một tiếng, chính mình làm những chuyện như vậy tất cả đều là lợi người bất lợi mình?

Cố mi nhìn hấn, lui về phía sau hai bước. Nhưng bỗng nhiên, trong đầu lại một ý niệm hiện lên.

Cái này ý niệm làm nàng có chút cao hứng lên.

Hay là hấn sở dĩ liền như vậy lạn lấy có đều tin tưởng, chỉ là bởi vì, bởi vì bốn cô nương ta lớn lên xinh đẹp như hoa?

Phim truyền hình không đều như vậy diễn, một cái soái ca giết người, hần xác định vững chắc là có khổ trung, bất đắc dĩ, chẳng sợ cuối cùng hần treo, TV trước nhất định có một phiều nữ chứa đầy nhiệt lệ bắt đầu khiếu nại. Nhưng nếu nếu là một cái lớn lên giống nhau nam giết người, kia hần chính là đáng chết.

Cụ thể thí dụ thỉnh tham kiến Cổ Tích Triều. Ở thiên nhai, đây là một cái thần giống nhau tồn tại a. Nay địa vị, đến nay không người nhưng lay động.

Cổ mi bắt đầu đắc chí, nàng bắt đầu dùng ngón tay vòng quanh chính mình trước ngực toái phát, ngượng ngùng cúi đầu.

Tuy rằng nàng vốn dĩ bộ dáng nhiều lắm cũng chỉ có thể xem như thanh tú, nhưng này không phải ông trời lại thưởng nàng như vậy một bộ hảo tú da sao.

Có tốt tú da mà không lợi dụng, chẳng phải là phí phạm của trời?

Cổ mi là cái hảo hài tử, nàng mới sẽ không làm ra cấm y dạ hành loại này vừa không lợi người lại bất lợi mình sự. Cho nên nàng lập tức chậm rãi ngẩng đầu lên, thẹn thùng nhìn dung trạm liếc mắt một cái, lộ một mặt cười ra tới.

Tươi cười có thể nói kinh diễm, ánh mắt tương đương câu nhân.

Nhưng dung trạm làm như ở kiệt lực nén cười. Cổ mi có thể rất rõ ràng nhìn đến hần khóe môi ở nhẹ nhàng run rẩy.

Đây là cái gì cái tình huống? Nàng thật sự là có chút sờ không rõ ràng lắm trạng huống. Nhưng nàng trên mặt tươi cười vẫn là ở vẫn duy trì, vẫn luôn chưa từng biến mất.

Dung trạm trong mắt đều bắt đầu có ý cười. Hắn một tay nắm quyền, để ở bên môi ho nhẹ một tiếng, nhẹ giọng đã mở miệng: "Cố, cố cô nương?"

"Ân?" Cố mi tin tưởng chính mình này thanh hỏi lại rất là kiều mị thanh uyển. Nhưng vì cái gì, vì cái gì hắn còn đang cười, thả trong mắt ý cười càng ngày càng rõ ràng?

"Cố cô nương, người hàm răng thượng, có một mảnh rau xanh diệp."

Dung trạm rốt cuộc vẫn là nói ra. Vừa nói xong, buồn cười. Lại cảm thấy như vậy ở nàng trước mặt cười thật sự là có chút đường đột giai nhân, cho nên liền cúi đầu xuống.

Nhưng cố mi vẫn duy trì cái kia tươi cười thạch hóa, thạch hóa. Đợi đến nàng phản ứng lại đây khi, nàng hận không thể hiện tại liền phong hoá.

Mắt mặt ném đến này phân thượng, kia cũng coi như là một cái cảnh giới. Nhưng là dung công tử, người dùng cái loại này nói người hôm nay quần áo thật xinh đẹp ngữ khí, cùng ta nói ta hàm răng thượng có một mảnh rau xanh diệp, này xem như sao lại thế này?

Đều do Liêm Huy lạp. Nếu không phải hắn đồn đồn điểm những cái đó tiểu rau xanh, nàng sẽ ở này đương khẩu ra lớn như vậy xấu sao?

Cố mi trong lòng một vụn đầu thảo nê mã gào thét mà qua.

Tác giả có lời muốn nói: Kéo đại ca ra tới đánh cái nước tương..

13 nụ hôn đầu tiên bị đoạt

Cổ mi cũng không có ㄅ lâu lắm, bởi vì nàng thực mau liền nghe được một tiếng phẫn nộ kêu gọi: "Hồng Diêu."

Là Liêm Huy.

Liêm Huy cũng không ngốc. Từ hấn nhảy xuống lầu hai cửa sổ sau, khắp nơi vừa nhìn, cũng không có nhìn đến cổ mi thân ảnh bắt đầu, hấn liền có điều hoài nghi. Rồi sau đó hấn thi triển khinh công khắp nơi thăm dò một phen, cũng cũng không có nhìn đến nửa điểm cổ mi thân ảnh. Sau đó hấn bỗng nhiên liền minh bạch.

Hấn không biết Triệu Vô Cực kỳ thật đã truyền bảy thành nội lực cấp cổ mi, việc này nàng ai cũng chưa nói. Cho nên Liêm Huy tự nhiên mà vậy liền cho rằng, cổ mi hiện tại cũng không có võ công bàng thân.

Không nói nàng hiện nay không biết võ công, chính là vắng tích nàng sẽ võ công khi, nàng khinh công vô luận như thế nào cũng so bất quá hấn.

Cho nên, khắp nơi tìm kiếm một vòng sau cũng không có nhìn đến thân ảnh của nàng, đáp án liền miêu tả sinh động.

Cổ Mi Tha, cũng không có rời đi cái kia tửu lầu. Lớn nhất khả năng chính là, nàng từ cửa sổ nhảy ra, rồi sau đó lấy cực nhanh tốc độ lại từ đại môn chạy đi đâu tới rồi tửu lầu bên trong.

Cho nên, hiện tại nàng nhất định còn ở cái kia tửu lầu bên trong.

Liêm Huy hai nắm gao nắm khởi. Một trương khuôn mặt tuấn tú trầm giống giữa hè sắp tầm tã mưa to hết sức không trung.

Hắn không rõ cố mi vì cái gì luôn là nếu muốn phương nghĩ cách từ hắn bên người thoát đi. Cái này nhận tri làm hắn thực khó chịu.

Hắn thi triển khinh công, lấy cực nhanh tốc độ lại từ đường cũ tìm trở về.

Quả nhiên, tuy rằng cách một bức tường, nhưng hắn vẫn như cũ có thể nghe được cố mi tiếng cười.

Dịu dàng khả nhân. Cùng hắn ở bên nhau khi đối hắn cái loại này lãnh đạm hình thành tiên minh đối lập.

Mà cùng lúc đó, hắn cũng nghe tới rồi một người nam nhân thanh âm.

Hắn không thể chịu đựng cố mi đối với trừ hắn ở ngoài nam nhân phát ra như vậy sung sướng tiếng cười.

Cho nên hắn lập tức mũi chân nhẹ điểm, người cũng đã đứng ở đầu tường.

Lọt vào trong tầm mắt chứng kiến chính là cố mi chính ngửa đầu đang nhìn một người. Mà nàng đối diện người nọ, khí chất xuất trần, trên mặt tươi cười ôn hòa.

Liêm Huy trong nháy mắt chỉ cảm thấy trong lòng có một loại gọi là đồ kỵ cảm xúc ở lặng yên bắt đầu thiêu đốt. Phỏng hắn mắt, cũng phỏng hắn tâm.

Hắn ra tiếng kêu gọi Hồng Diêu, mang theo một chút nghiêng răng nghiêng lợi hương vị.

Vì cái gì, hắn phải đổi mặt khác nam nhân cười như vậy tươi đẹp? Mà từ hắn đổi nàng để bụng sau, nàng đổi hắn trước nay đều chỉ có không kiên nhẫn cùng chán ghét, lại có nào một lần đổi hắn cười đến như vậy tươi đẹp?

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 10

Hắn không thể chịu đựng cổ mi như vậy tươi cười vì mặt khác nam nhân mà nở rộ. Cho nên hắn lập tức phi thân mà xuống, liền tưởng đuổi tay tới bắt cổ mi cánh tay.

Mà sớm tại hắn ra tiếng là lúc, cổ Mi Tụ sắc mặt biến đổi. Đợi đến nàng quay đầu qua đi vừa thấy khi, liền nhìn đến một thân huyền màu đen quần áo Liêm Huy đang đứng ở đầu tường.

Gió mạnh phần phật, thổi hắn trên người xiêm y cùng tóc dài bay múa. Mà hắn mặt âm trầm, lúc này hắn, liền giống như trong địa ngục vừa mới ra tới A Tu La, còn mang theo một thân sát phạt huyết tinh chi khí.

Cổ mi lập tức quyết đoán, quay đầu đối dung trạm bay nhanh nói một tiếng: "Dung công tử, ta đi trước. Chúng ta về sau có cơ hội tái kiến đi."

Dứt lời, không đợi hắn trả lời, đã sớm là dùng tới Triệu Vô Cực giáo nàng khinh công, thân mình thường thường một lược sau, như tà phi yến, từ một khác mặt trên tường xoay người mà ra.

Mà dung trạm trên mặt chính mang theo một tia kinh ngạc thần sắc nhìn hắn. Nhưng cũng bất quá nháy mắt, nàng người cũng đã không thấy.

Liêm Huy lại nơi nào có thể dung nàng lại lần nữa từ chính mình mí mắt phía dưới trốn? Mũi chân nhẹ điểm, người liền giống như rời cung mũi tên, bay nhanh bắn đi ra ngoài.

Cổ Mi Tại phía trước hoảng không chọn lộ. Nàng không nghĩ tới Liêm Huy sẽ nhanh như vậy liền tìm đến nàng. Kỳ thật ngay từ đầu nàng thậm chí cho rằng Liêm Huy đều sẽ không tìm được nàng. Nàng cho rằng chính mình đủ thông minh tới. Ở cái loại này dưới tình huống, nàng còn có thể nghĩ đến nguy hiểm nhất địa phương chính là an toàn nhất địa phương những lời này, hơn nữa lấy cực nhanh tốc độ liền bắt đầu thực thi, này cũng không phải người bình thường có thể lập tức liền phá giải khai.

Nhưng rõ ràng, Liêm Huy cũng không phải người bình thường. Có thể được thông Nguyên Tử như vậy tán dương đồ đệ, hẳn liền quyết không có khả năng sẽ là giống nhau người.

Phía sau hắc ảnh như khói nhẹ hiện lên, Liêm Huy lướt qua nàng, ngăn ở nàng phía trước.

Cổ mi đành phải sát trụ nện bước. Nàng biết, khinh công ưu khuyết sớm đã phân ra thắng bại, kế tiếp liền tính là nàng như thế nào trốn, phỏng chừng Liêm Huy đều có thể rất dễ dàng đuổi kịp nàng.

Một khi đã như vậy, kia còn không bằng đơn giản liền không chạy.

Nàng đứng ở tại chỗ, nhìn Liêm Huy đi bước một đến gần. Trong lòng nói không sợ hãi đó là không có khả năng.

Nàng có thể không sợ hãi sao? Trước mắt người này mặt hắc cùng vài thập niên không quét qua đáy nỗi dường như, cả người cho người ta cảm giác chính là cái loại này, mưa gió sắp đến phong mãn lâu cảm giác áp bách. Nhưng là đại ca, ta thật sự không chiêu người chọc người a. Dù sao người vốn dĩ liền không thích ta, ta chủ động muốn chạy, về sau không hề xuất hiện ở người trước mặt, này đối với người đối ta, kỳ thật không đều là chuyện tốt một kiện?

Nhưng là, đại ca, người như vậy một bộ bắt được lão bà hồng hạnh xuất tường biểu tình xem như sao lại thế này? Hai ta kỳ thật thật sự không thân.

Nhưng Liêm Huy không như vậy tưởng. Ở hắc xem ra, hắc xác thật chính là bắt được nhà mình lão bà hồng hạnh xuất tường.

Hắc trong lòng đã tự động đem cố mi về hoa vì hắc lão bà, tuy rằng này cũng không có chinh đến nàng đồng ý. Nhưng hắc vẫn luôn đều cho rằng cố mi sẽ đồng ý.

Nàng sao có thể sẽ không đồng ý? Dĩ vãng như vậy nhiều năm, nàng thời thời khắc khắc dán hắc, tưởng khiến cho hắc chú ý, thậm chí thực trắng ra nói, Đại sư huynh, ta muốn gả cho người.

Nhưng khi đó hắc chỉ là lạnh lùng liếc hắc một cái, sau đó xoay người liền đi.

Hắc liền cự tuyệt nói đều lừa đến cùng nàng nói.

Cho nên hắc cho rằng, hắc hiện tại đối nàng như vậy hảo, nàng nhất định sẽ biết hắc tâm ý.

Nhưng là không thể không nói, Liêm thiếu hiệp, ở cố mi đồng hài trong lòng, nàng nhưng vẫn luôn không cảm nhận được người đối

hắn hảo a. Nàng chỉ cảm thấy người diện than lãnh khốc, cảm thấy người giống như xem rác rưởi giống nhau khinh thường nàng.

Không có biện pháp, nàng xuyên qua tới lúc sau, người cho nàng ấn tượng thật sự là không được tốt. Đứa nhỏ này liền vào trước là chủ ở trong lòng đối với người dựng nên một đạo cao cao tường.

Liên thiếu hiệp, người truy nữ hài tử thủ đoạn, thật sự là không thể nào cao minh a.

Mà lúc này, Liên Huy từng bước ép sát. Đen như mực trong mắt có gió lốc ở bắt đầu chậm rãi ngưng tụ, nhìn cổ mi ánh mắt âm ngoan rét lạnh.

Lão dọa người được không.

Nhưng lúc này, cổ mi ngược lại là trấn tĩnh xuống dưới. Nàng cũng không tin hắn còn có thể giết chết hắn.

Sự thật chứng minh, Liên Huy kỳ thật là tưởng giết chết nàng. Bất quá địa điểm là ở trên giường.

Nhưng hiện nay, hắn xác thật không thể.

Bữa ăn chính ăn không đến, không đại biểu không thể trước lòng điểm cơm trước món điểm tâm ngọt ném thử.

Liên Huy chậm rãi đi tới, bỗng nhiên cực nhanh duỗi tay, mạnh mẽ vòng cổ mi eo, cũng không nói lời nào, cúi đầu liền phong bế nàng một đôi môi đỏ.

Cổ mi trực tiếp ngốc rớt, một đôi mắt liền chuyển đều sẽ không xoay, chỉ là cứng đờ nhìn hắn.

Đợi đến nàng phản ứng lại đây khi, chỉ khuất nhục muốn chết. Tuy nói nàng là cái nhan khổng không tồi, nhìn đến mỹ nam cũng sẽ YY, nhưng trước nay đều là Diệp Công thích rỗng, chỉ có sắc tâm không có sắc đảm cái loại này. Nhưng hiện nay, cái này Liêm Huy ở liên thanh tiếp đón đều không đánh dưới tình huống, trực tiếp liền như vậy hôn nàng.....

Ngọa tào. Liêm Huy người đại gia! Lão tử vẫn là cái chỗ a được không. Nay vẫn là lão tử nộ hôn đầu tiên a được không. Lão tử không cần liền như vậy công đạo ở trong tay của người a được không.

Cổ mi bắt đầu giãy giụa. Hai nắm nắm chặt, đề cử hấn ngực. Nhưng Liêm Huy tuy rằng là nhắm hai mắt, vẫn như cũ cực kỳ chuẩn xác dùng một bàn tay đem nàng hai tay hai tay bắt chéo sau lưng ở sau người, không chấp nhận được nàng nửa điểm phản kháng.

Tay không được, cổ mi đành phải dùng chân. Đùi phải đầu gối gập lên, liền tưởng chiếu liên lão nhị tiếp đón qua đi. Nha phế không được người cũng đến người làm đại đau thương một hồi.

Nhưng đùi phải bắt quá mới vừa động, Liêm Huy cũng đã biết trước dùng chính mình chân gắt gao ngăn chặn nàng chân.

Cho nên cổ mi hiện tại liền đành phải bị hấn gắt gao đè ở trên cây, tay chân hoàn toàn không thể động đây, chỉ có thể tùy ý Liêm Huy ở nàng trên môi trần trọc.

Mùa hè quần áo thực đơn bạc, mà thân cây thực thô ráp. Liêm Huy động tác lại thực thô bạo hung ác, hung hăng đè nặng nàng,

hắn không thể đem nàng cả người đều xoa nhập đến hấn trong xương cốt đi.

Cho nên, cổ mi chỉ cảm thấy, trên lưng nóng rất đau, không biết có hay không bị thô ráp thân cây cọ phá da. Mà trước ngực.....

Nàng bị phần dục nước mắt. Cái này Hồng Diêu rõ ràng mới mười sáu tuổi hảo đi, nhưng vì cái gì nàng bộ ngực như vậy có liêu? Rõ ràng là hai cái vòng tròn lớn cầu, hiện tại lại bị Liêm Huy mạnh mẽ áp đều mau thành hai bánh nướng được không.

Đại ca ngươi ôn nhu điểm sẽ chết a.

Nhưng Liêm Huy lúc này nơi nào còn sẽ nghĩ đến ôn nhu hai chữ. Hắn chỉ cảm thấy, cả người nóng nảy ồn ào náo động ngọn lửa đều vội vàng muốn tìm một cái phát tiết khẩu. Mà cổ mi, chính là hắn tốt nhất phát tiết khẩu.

Nhớ tới dòng suối nhỏ cái kia ban đêm, nhớ tới cái kia mộng, lại là nghĩ đến vừa mới cổ mi đối với một cái khác nam nhân cười như vậy tươi đẹp, hắn liền hận không thể đem nàng lập tức ngay tại chỗ tử hình, làm nàng từ đây rốt cuộc trốn không thoát hấn lòng bàn tay.

Tuy rằng những việc này phương diện hắn cũng là chỉ nghe nói qua, cũng không có thực tiễn quá một lần. Nhưng lúc này, hắn không thầy dạy cũng hiểu. Hàm răng cắn nàng môi, khiến cho nàng há mồm, lưỡi dài nhân cơ hội mà nhập, công thành chiếm đất, không cho nàng bất luận cái gì thở dốc chi cơ.

Cổ mi cảm thấy chính mình đều sắp game over. Gần chết cá, tưởng từng ngậm từng ngậm hút khí, nhưng môi răng gian đều là

Liêm Huy khí vị. Vừa mở miệng, liền có lưỡi duỗi tiến vào, truy đuổi nàng lưỡi, hung hăng liếm mút, gặm cắn.

Liêm Huy người là thuộc cẩu sao? Vì cái gì muốn cắn người? Người cho rằng liền người sẽ cắn người sao?

Cổ mi không thể nhìn được nữa. Há mồm liền hung hăng cắn hán môi dưới.

Nàng mãi cho rằng hán sẽ ăn đau rồi khỏi, không hề dây dưa với nàng. Nhưng không nghĩ tới chính là, hán không những không có đình chỉ, ngược lại là làm trầm trọng thêm, hai điều cánh tay gắt gao lắc nàng, quả thực liền phải đem nàng xương sườn cắt đứt. Mà hán lưỡi càng là ở nàng trong miệng tùy ý quay cuồng, khắp nơi đuổi theo nàng lưỡi.

Ngọa tào. Cổ mi là thật muốn trực tiếp cho hán một cái bàn tay a. Nhưng toàn thân bị quản chế, nàng cái gì đều làm không được. Chỉ có thể bị bắt ngưỡng mặt, tùy ý Liêm Huy tùy ý làm bậy.

Liền ở nàng hoài nghi chính mình đều sắp bởi vì thiếu dưỡng mà khi chết, Liêm Huy rút cuộc buông ra nàng.

Hán trên môi có màu đỏ tươi vết máu. Đó là nàng vừa mới giảo phá hán môi. Nhưng hán bừng tỉnh chưa giác, thỉ thần đầu lưỡi liếm quá, vũng vàng một trượng khuôn mặt tuần tú thực nghiêm túc nói một câu nói: "Người là của ta nữ nhân. Từ nay về sau, người chỉ có thể đối ta cười."

Cổ mi vô lực xụi lơ ở hán khuỷu tay trung. Nàng lúc này chỉ có một cảm giác, ngọa tào, ta đầu lưỡi đều bị người hút chết lạng, không hề hay biết được không. Còn có đại ca, cái gì gọi là ta là

người nữ nhân, từ nay về sau chỉ có thể đối với người cười? Ta đồng ý sao? Ta ái đối ai cười đó là ta tự do a được không.

Tác giả có lời muốn nói: Đầu tiên cảm tạ các vị cô nương dũng được lên tiếng cùng kiến nghị. Thân nhóm kiến nghị ta đều nhận thật nhìn, cũng ở nghiêm túc suy xét bên trong. Tạm thời bất luận cuối cùng ai mới là chân chính nam chủ, nhưng trước mắt bốn văn hướng đi vẫn như cũ là cái dạng này, đầu tiên là cố mi cùng Đại sư huynh vai diễn phối hợp, sau đó là cố mi cùng đại ca vai diễn phối hợp, sau đó chính là cố mi cùng cuối cùng xác định nam chủ chi gian một loạt sự....

Bởi vì dù sao cũng là cái hoàn chỉnh chuyện xưa, có người tốt, cũng có người xấu, người tốt muốn viết, người xấu cố nhiên cũng muốn viết, bằng không này văn xem xuống dưới sẽ có chút không hoàn chỉnh thần mã.

Đến nỗi nói Trang Thu Dung, nước mắt, cái này ta phía trước không công đạo, kỳ thật Đại sư huynh cùng nàng không gì quan hệ. Đại sư huynh kỳ thật vẫn là cái thuần khiết hài tử, chính là, bá chiếm dục mãnh liệt điểm. Nhìn trời. Sau đó, chính là chính mình cảm thấy chính mình làm sự tình cố Mi Tự nhất định có thể tiếp thu như vậy, tiếp tục nhìn trời.

Đến nỗi nói tấu chương nội dung, kia gì, chỉ có thể nói làm Đại sư huynh trước ném điểm ngon ngọt đi lệ mục.

A, ta còn là che mặt độn đi..

14 nhị hôn bị cưỡng

Cố Mi Tại trong phòng xóc bàn bạo tẩu, không ngừng dùng đầu khái tường.

Đương nhiên, là nhẹ nhàng khái. Khái trọng, nàng sợ đau.

Cái kia chết Liêm Huy, thế nhưng, thế nhưng liền như vậy cướp đi nàng nộ hôn đầu tiên.

Nàng kia bảo lưu lại hai mươi năm nộ hôn đầu tiên a a, liền như vậy bị hấn không đánh một tiếng tiếp đón cấp cướp đi. Làm ơn, nàng vốn đang ảo tưởng lần đầu tiên sẽ là ở một cái thế nào lãng mạn dưới tình huống phát sinh. Thậm chí nàng khi đó còn ảo tưởng, muốn giống phim truyền hình trình diễn như vậy, bị người hôn mỗi thời điểm, muốn xấu hổ mang tao, dục cụ còn ngênh, then thùng nói, nhân gia này vẫn là lần đầu tiên, thỉnh người nhất định phải ôn nhu một chút.

Nhưng cái kia chết Liêm Huy thế nhưng như vậy thô bạo. Chính là tới rồi hiện tại, nàng đầu lười vẫn là ma a được không, ma một chén nước uống xong đi căn bản là không biết là lãnh chính là nhiệt.

Cố mi lại một lần ở trong lòng thăm hỏi Liêm Huy mười tám đại tổ tông.

Người cái này đáng chết cường, hôn, phạm.

Nhưng cường - hôn - phạm thực bình tĩnh bụng đồ ăn đi đến. Tuần đĩnh trên mặt như nhau vắng tích, diện than thực, cũng không một tia biểu tình. Chỉ là nhĩ tiêm thượng vẫn là có vài tia khả nghi hồng ý. Ánh mắt càng là trốn tránh, chút nào không dám cùng cố mi ánh mắt tương tiếp xúc.

Cố mi thấy hấn tiến vào, theo bản năng liền lui ra phía sau vài bước. Nàng thật sự là vừa mới bị hấn kia phiên hành động cấp dọa choáng váng.

"Ăn cơm." Liêm Huy thanh âm lạnh như băng, ánh mắt khắp nơi nhìn, chính là không dám nhìn nàng.

Cố mi lúc này nơi nào còn dám ăn cơm. Nàng liền sợ nàng đi được gần, Liêm Huy lại trò cữ trọng thì làm sao bây giờ?

Nàng gắt gao ôm giường trụ, đề phòng nhìn hấn, một bước đều dám lên trước.

Liêm Huy rút cuộc ngẩng đầu xem nàng, trên mặt biểu tình tuy rằng có chút co quắp, nhưng vẫn là rất cường ngạnh nói: "Nếu ta còn tưởng hôn ngươi, ngươi trốn đến nơi nào đều không có dùng. Ngươi nên biết, chỉ cần ta muốn, kia tùy thời đều có thể muốn."

Cố Mi Đô tưởng trực tiếp cấp quỳ a được không. Đại ca ngươi lời này muốn hay không nói như vậy đương nhiên? Ngươi đây là cưỡng bách! Cưỡng bách đảng hoàng phụ nữ ngươi hiểu hay không?

Nhưng Liêm Huy trên mặt bình tĩnh biểu tình nói cho hấn, hấn nói đều là thật sự. Chỉ cần hấn muốn, hấn tùy thời đều có thể muốn.

Mà nàng căn bản là vô pháp phản kháng. Tham kiến vừa mới màn này trên đường cường hôn, nàng tay chân hoàn toàn bị giam cầm, liền đầu lưỡi đều bị hấn gắt gao hút, tưởng lùi về tới đều không thành.

Cố mi hảo muốn khóc. Như vậy bất lực cảm giác là chuyện như thế nào? Liêm Huy ngươi đại gia, không mang theo ngươi như vậy

khi dễ người.

"Còn không qua tới?" Liêm Huy thanh âm lạnh hơn. Nhìn thần sắc của nàng bắt đầu có chút không kiên nhẫn, tựa hồ nàng lại bắt quá đi, ngay sau đó hắn liền sẽ chính mình tự mình lại đây động thủ xách nàng qua đi giống nhau.

Chờ đến hắn động thủ thời điểm chính mình còn có thể rơi xuống nửa phần hảo? Cố mi dù cho trong lòng lại không muốn, cũng chỉ đến buông lỏng ra ôm giường trụ, một bước tam dịch đi tới bên cạnh bàn, chậm rãi ngồi xuống.

Này trung gian nàng vẫn luôn ở đề phòng nhìn Liêm Huy, chỉ cần hắn có một cái ái - muội không rõ động tác nàng liền sẽ lập tức xoay người liền chạy.

Liêm Huy nhìn nàng, bỗng nhiên liền nghĩ tới khi còn bé tùy bằng hữu đi săn thú, thấy được một con thỏ con, dựng lên thật dài lỗ tai, tràn đầy đề phòng nhìn hắn.

Thực đáng yêu. Hắn luôn luôn diện than trên mặt lại là ẩn ẩn có ý cười, vươn tay tới liền muốn đi sờ cổ mi lỗ tai.

Cố mi vẫn luôn đều ở đề phòng nhìn hắn. Vừa thấy hắn giơ tay hướng nàng duỗi lại đây, lập tức liền bắt đầu về phía sau nhảy đánh.

Lúc đó nàng vừa mới đi đến bên cạnh bàn đang muốn ngồi xuống, này nhảy dựng, không suy xét đến bên cạnh người đang có đem ghế dựa. Mà nàng lại là kinh hoảng, vô ý dưới chân đầu đều ghế dựa chân, thân hình không xong, sau này liền đảo.

Liêm Huy thấy thế, sớm đã là nhanh chóng đứng dậy, cánh tay dài duỗi ra chi gian, đã là chuẩn xác không có làm liền đem nàng

vòng vào chính mình trong lòng ngực.

Cổ mi vừa nhấc đầu, liền vừa lúc nhìn đến Liêm Huy một trương khuôn mặt tuấn tú gần ở muện thước, nhìn nàng ánh mắt.....

Đây là trong truyền thuyết tình dục ánh sáng sao?

Nàng hảo tưởng trừu chính mình một cái tát a. Con mẹ nó chính mình đây là chủ động đưa tới cửa tới có phải hay không?

Đôi đưa tới cửa tới mỹ thực, Liêm Huy tuyệt đối không có không ăn đạo lý. Cho nên hấn nhanh chóng quyết định cúi xuống thân, cực kỳ thuần thực liền bắt đầu cướp lấy.

Cổ mi tưởng cào tường. Buổi chiều bị hấn thô bạo như vậy một phen hôn môi lúc sau, nàng trực tiếp bấp chân đều mềm. Bị Liêm Huy ôm tìm được rồi cái này khách điểm, nàng còn còn ở hồi hận chi gian, vô hạn hoài niệm chính mình bị cướp đoạt đi nụ hôn đầu tiên. Nhưng này còn không kịp nhớ lại đâu, đệ nhị sóng hôn môi lại tới nữa.

Con mẹ nó hấn đây là thân thượng nghiệm có phải hay không? Này trước sau khoảng cách bất quá một tiếng rưỡi a được không.

Liêm Huy chắc chắn là thân nghiệm rồi. Không có thân quá nàng phía trước, hấn chỉ dám ở trong mộng tiểu tưởng. Dù cho lại chân thật, nhưng kia cũng giống như cách một tầng sa, thể hội không đến giữa nhất cực hạn khoái cảm.

Trong mộng hết thủy, cũng không có thực tế tới như vậy chán động. Lúc trước hấn vừa mới thân quá nàng lúc sau, khi đó hấn mới bỗng nhiên phát hiện, nàng ném lên thể nhưng là như vậy hảo.

Nàng môi thực mềm, thực ấm. Môi răng gian có nhàn nhát trà vị, đó là vừa mới nàng then quá thành giận dưới hợp với uống lên mấy chén trà duyên có.

Liêm Huy cảm thấy chính mình thật là muốn mê muội. Hắn hôn nàng, từng bước ép sát, chính là còn ngại không đủ. Đành phải dùng tay chặt chẽ nâng đầu của hắn, thân mình gắt gao dán nàng, hận không thể hiện tại liền phải nàng.

Nhưng không được. Không có thành thân phía trước, hắn không thể muốn nàng.

Hắn phải đối nàng phụ trách.

Cho nên hắn chỉ có thể liều mạng áp lực chính mình, mà gần chỉ là như vậy hôn môi nàng.

Nhưng kỳ thật như vậy không thể nghi ngờ với uống rượu độc giải khát. Hắn càng hôn môi đi xuống, dưới thân Liêm lão nhị liền càng là kêu gào lợi hại.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 11

Hắn cảm thấy rất thống khổ.

Hắn thống khổ, cổ mi cũng cảm thấy không dễ chịu. Như vậy không quan tâm liên thân đi lên xem như sao lại thế này? Người nha có hay không trưng cầu quá ta ý kiến?

Cổ mi thực bức bối. Nàng liều mạng chống đẩy, nhưng bộ ngựa đứng máy, dẫn du cứu hoả, không chỉ là không có làm hắn ngừng lại, ngược lại càng là bởi vì nàng giãy giụa, làm Liêm Huy trong lòng mãnh liệt dâng lên nào đó gọi là chinh phục khoái cảm.

Hắn muốn chinh phục hắn dưới thân nữ nhân này. Cái này luôn miệng nói không cần hắn quản nàng nữ nhân, đối chính mình trước nay đều chỉ có không kiên nhẫn thần sắc, chỉ chớp mắt lại đổi mặt khác nam nhân lúm đồng tiền như hoa.

Liêm Huy lý trí bị cổ mi đối dung trạm nở rộ cái kia tươi đẹp tươi cười cấp hoàn toàn phá hủy, hắn thô bạo dùng chân ngăn chặn không ngừng lộn xộn cổ mi, sau đó duỗi tay liền bắt đầu đi xả nàng váy áo.

Hắn này một kích động, duỗi ra tay nhắc chân gian, cổ mi tay chân liền giải phóng.

Đùi phải đầu gối một cái khúc khởi, nàng chuẩn xác không có làm dụng vào liêm lão nhị. Chỉ đau đến Liêm Huy lập tức liền cong hạ

eo, bị bắt thả lỏng đôi nàng tay chân áp chế.

Cố mi hai mắt đều cấp khí đỏ, con mẹ nó liền không người như vậy khi dễ người. Nha làm này hết thấy xem như cái gì? Con mẹ nó dục - cầu bắt mãi người đi tìm gà a. Ra cửa quẹo trái lại quả cái cong chính là, phí không được đại gia ngài mấy lượng bạc.

Nàng cũng không biết là nơi nào tới sức lực, một cái xoay người liền đem Liêm Huy đè ở dưới thân, sau đó đem bên hông roi mềm rút ra, xoát một tiếng thật mạnh đập một chút mặt đất, tiên sao lại là như vậy một quyền, thuận thế chặt chẽ liền triển ở hấn cổ gian.

Cái này roi mềm là hấn lâm xuống núi là lúc, thông Nguyên Tử cho nàng. Nói đây cũng là nàng mẫu thân trác dao di vật, lâm chung trước riêng công đạo chờ nàng trưởng thành phải cho nàng.

Mà Liêm Huy còn còn ở chinh lăng trung. Cố mi vừa mới kia một đầu gối là đỉnh lại tàn nhẫn lại chuẩn, rất có không phể đi hấn cũng muốn cùng hấn đồng quy vu tận ý tứ.

Hấn cảm thấy thực bị thương. Hấn không thể tin được cố mi thế nhưng như vậy đối hấn.

Nhưng cố mi hiện tại đều hận không thể đem trong tay roi buộc chặt, trực tiếp lặc chết nha tính.

Nhưng nàng vẫn là không dám. Lại như thế nào buồn bực, nàng cũng không dám giết người. Nàng là sinh ở tân Trung Quốc, lớn lên ở hồng kỳ hạ hảo hài tử, từ tiểu tiếp thu giáo dục là muốn tuân thủ pháp luật, không thể làm chuyện xấu.

Giết người xem như chuyện xấu trung nhất chuyện xấu đi?

Cổ mi oán hận thu hồi roi, từ hấn trên người bò lên. Nhưng trong lòng chung quy vẫn là không giải hận, lại oán hận phi một ngục, lúc này mới tức giận ở ghế trên ngồi xuống.

Bộ ngực không ngừng cố lấy lại rơi xuống, trong lòng buồn bực chi cấp, tùy tay vớt quá trên bàn nước trà, ngẩng cổ liền rót đi xuống.

Lại một cúi đầu, liền nhìn đến Liêm Huy chính nửa nằm trên mặt đất, nhìn ánh mắt của nàng thế nhưng là có chút, ủy khuất?

Cổ mi trong lòng lại một trận hỏa khởi, ta dựa người còn ủy khuất? Ủy khuất nên là bản cô nương ta a được không? Không phải ta vừa mới kia một chân, lão tử hiện tại đã bị người ngay tại chỗ tử hình ăn mặt sạch sẽ.

Người này tuyệt đối là cái lâm thời bom. Cũng không biết hấn là gần nhất ăn sai rồi cái gì được vẫn là trong đầu cọng dây thần kinh nào đáp sai rồi. Rõ ràng hấn lúc trước đối chính mình chỉ có chán ghét, như thế nào hiện tại nhưng thật ra như vậy không quan tâm dán đi lên. Nếu không phải biết hấn chắc chắn chính là Liêm Huy, nàng cơ hồ liền phải hoài nghi chính mình bên cạnh người này kỳ thật chính là cái biến thái sắc - tình cuồng.

Vẫn là hấn nguyên bản chính là cái biến thái sắc - tình cuồng, dĩ vãng đều chỉ là ở ngục trang, hiện tại vừa mới vừa lộ ra gương mặt thật?

Cổ mi nhìn hấn, bỗng nhiên bắt đầu cảm thấy nghĩ mà sợ. Nàng cảm thấy nàng không thể lại ở cái này nhân thân bên nhiều đãi cái một phen nửa giây.

Nàng đến chạy nhanh chạy.

Nhưng mới vừa đứng dậy đi tới cửa, phía sau liền truyền đến Liêm Huy sâu kín thanh âm: "Người nên biết, người là không chạy thoát được đâu."

Cổ mi dừng bước chân. Nàng biết hẳn nói chính là lời nói thật.

Con mẹ nó đánh lại đánh không lại hẳn, khinh công cũng so bất quá hẳn, nàng nếu là liền như vậy chạy ra đi, bị hẳn bắt được sẽ chỉ là mấy giây chung sự tình.

Cổ mi chỉ bực bội tưởng đâm tường. Hẳn rốt cuộc muốn làm sao?

Hít sâu, hít sâu, liều mạng nói cho chính mình, thế giới như thế tốt đẹp, ta lại như thế táo bạo, như vậy không tốt, không tốt.

Cảm xúc ổn định không sai biệt lắm, nàng lúc này mới xoay người lại, mặt mang tươi cười, ở hẳn trước mặt ngồi xổm xuống dưới, dùng lớn nhất trình độ thượng có thể mềm xuống dưới thanh âm ôn hòa nói: "Liêm đại gia, ngài nói đi, ngài rốt cuộc là tưởng sao thế nào?"

Liêm Huy nhìn nàng. Đen như mực trong mắt có khác dạng cảm xúc ở bắt đầu khởi động.

Cổ mi càng xem càng sợ, hai đùi run rẩy. Cái này Liêm Huy ở nàng trong ấn tượng luôn luôn đều là cái diện than, không có gì biểu tình. Đặc biệt là hẳn cặp mắt kia, nàng thậm chí đều cho rằng đó là vạn trượng sông băng hạ ngàn năm không hóa băng lạnh, liền tính là Thái Sơn sập trước mặt hẳn đều trong mắt sẽ không có cái gì

biến hóa. Nhưng hiện tại, hiện tại hấn trong mắt bắt đầu khởi động cảm xúc con mẹ nó là có ý tứ gì?

"Ta muốn cùng người thành thân."

Còn hảo còn hảo, cố mi vỗ bộ ngực, an ủi chính mình. Nàng vừa mới thậm chí đều cho rằng hấn muốn nói chính là, ta muốn cùng người ngủ.

Nhưng phản ứng lại đây lúc sau, nàng mở to mắt, không thể tưởng tượng nhìn Liêm Huy, sau một lúc lâu mới vừa rồi run rẩy thanh âm hỏi ra một câu: "Người, người vừa mới nói cái gì?"

Tác giả có lời muốn nói: Cố mi tặc mao. Hạ chương Đại sư huynh sẽ cầu hôn. Bất quá Đại sư huynh cầu hôn phương thức sao, nhìn trời....

15 Liêm Huy cầu hôn

"Người, người vừa mới nói cái gì?" Cố Mi Bất nhưng tin tưởng nhìn trước mặt người này, trong nháy mắt nàng cơ hồ cho rằng chính mình là xuất hiện ảo giác.

Ta dựa, sao có thể? Cái này rõ ràng trước đó vài ngày còn dùng xem rác rưởi ánh mắt nhìn nàng, chỉ chán ghét đều không nghĩ đối nàng nhiều lời một câu người, hiện tại thế nhưng cùng nàng nói, ta muốn cùng người thành thân.

Này so Hôi Thái Lang bỗng nhiên một ngày nào đó đối hỉ dương dương nói, kỳ thật người chính là ta thất lạc nhiều năm huynh đệ a, còn tới chán động a được không.

Này hai căn bản là không phải một chủng tộc hảo đi.

Nhưng Liêm Huy đen như mực con người nhìn nàng, lại cực kỳ nghiêm túc nói một lần: "Ta muốn cùng người thành thân."

Chú ý hắn nói chính là muốn, mà không phải tưởng. Nha liền cầu hôn đều như vậy cường thế.

Nhưng cổ mi hiện tại không có kia dư thừa đầu óc suy nghĩ này muốn cùng tưởng khác nhau. Nàng chấn kinh rồi, nàng kinh ngạc, nàng bất đắc dĩ gãi đầu, cân nhắc trước mắt người này kỳ thật có phải hay không ngốc rớt, hoặc là bị đánh tráo.

Vì thế nàng thật cẩn thận ngẩng đầu hỏi một câu: "Cái kia, người biết chính người là ai sao?"

Liêm Huy nhìn thần sắc của nàng là, vẫn là khinh bỉ. Tựa hồ khinh bỉ nàng sẽ hỏi ra ngu xuẩn như vậy vấn đề: "Liêm Huy."

Cổ mi lại giơ tay chỉ chỉ chính mình chớp mũi, cực kỳ cẩn thận lại hỏi một câu: "Ta đây đâu? Người có biết hay không ta là ai?"

"Hồng Diêu."

Cổ mi buông xuống tay. Hắn tựa hồ không ngốc rớt, ít nhất hắn còn biết chính mình là ai.

Nhưng lúc này mới làm người sợ hãi a được không.

Cổ Mi Đô mau khóc: "Liêm Huy, người vì cái gì muốn cùng ta thành thân?"

Liêm Huy nghĩ nghĩ, thật sự là ngượng ngùng nói cho nàng, hắn này hai mươi năm trong cuộc đời, nàng là cái thứ nhất làm hắn chỉ là ngấm lại liền sẽ ngạnh lên người.

Nói ngắn gọn, hấn đối nàng có dự vọng.

Nhưng hấn tuy rằng diện than, nhưng cũng không ngốc, cho nên hấn lựa chọn mặt khác một loại trả lời: "Người trước kia nói qua, người muốn gả cho ta."

Ngụ ý chính là, đại gia ta đây là toại người mong muốn. Cho nên người còn có cái gì không muốn đâu? Người liền chạy nhanh từ ta mới là đúng đắn.

Nhưng nói câu nói kia chính là Hồng Diêu. Nhưng cổ Mi Bất là Hồng Diêu. Nhưng nàng lại không thể nói cho nàng tình hình thực tế, Hồng Diêu đã sớm đã chết, đứng ở người trước mặt người này, kỳ thật là cái mấy ngàn năm sau người, chỉ là trùng hợp chiếm dụng nàng thể xác mà thôi.

Cổ mi sợ nàng nếu là nói như vậy, Liêm Huy sẽ lấy nàng đương yêu quái. Sau đó hoặc là trảo nàng trừ hoả thiêu, hoặc là chính là chộp tới trầm hồ.

Hai dạng khác biệt nàng đều không nghĩ. Cho nên nàng chỉ có thể bất đắc dĩ nắm tóc: "Thật sự là ngượng ngùng a. Người cũng biết, từ lần đó rơi xuống nước, trước kia chuyện gì ta đều không nhớ rõ. Cho nên nếu là ta trước kia câu nào lời nói cho người tạo thành cái gì bối rối, ta tại đây thực tạ trọng hướng người xin lỗi. Hy vọng người đại nhân có đại lượng, liền đã quên trước kia những cái đó sự đi."

Cổ mi hảo ý cùng hấn đánh thương lượng, rất là thành khẩn nhìn hấn. Chỉ ước gì ngay sau đó hấn liền gật đầu, sau đó khôi phục thành trước kia cái loại này diện than mặt, liền ánh mắt đều bủn xỉn ở trên người nàng chuyển một chút cái loại này.

Nhưng Liêm Huy hiển nhiên làm không được. Hắn cũng thực thành khẩn nói một câu: "Trước kia ta cũng không thích người."

Cổ mi trong lòng vui vẻ. Cho nên đại hiệp kỳ thật người là thừa nhận người chỉ là nhất thời ý loạn tình mê có phải hay không? Kia không có quan hệ, bỗng cô nương ta đại nhân có đại lượng, chỉ cần người về sau không hề đối ta như vậy, hoặc là trực tiếp phóng ta rời đi, ta sẽ không lại so đo.

Nhưng Liêm Huy tiếp theo lại nói đi xuống: "Chính là từ người lần đó rơi xuống nước lúc sau, ta phát hiện ta từ từ, bắt đầu đối với người có hứng thú."

Liêm thiếu hiệp, kỳ thật là tính - thú, mà không phải hứng thú đi.

Cổ mi tưởng đập đầu xuống đất. Nàng đây là nên cao hứng đâu hay là nên thế nào đâu? Bị người thổ lộ thần mã, hơn nữa vẫn là cái trên giang hồ mỗi người ca ngợi thiếu hiệp, thế nào cũng nên cực đại thỏa mãn nàng hư vinh tâm đi?

Nhưng cảm giác này vì cái gì là toàn thân nổi da gà đều đứng lên tới?

Nàng sợ hãi a. Chẳng lẽ giang hồ thiếu hiệp chính là như vậy thích người? Vừa lên tới không quan tâm liền áp đi lên, tùy ý thô bạo hôn môi một phen, sau đó ngay tại chỗ tử hình ăn mật sạch sẽ? Chiều như vậy đi xuống, nàng đời này chẳng phải là đều phải bị lẫn lộn không xuống giường được?

Cổ Mi Bất tưởng như vậy. Nàng tình nguyện cả đời đều là lão xử nữ cũng không cần như vậy. Cho nên nàng liều mạng nói cho chính

mình muốn bình tĩnh, muốn bình tĩnh, sau đó nghĩ nên làm cái gì bây giờ.

Mà Liêm Huy còn nửa ngồi dưới đất, lẳng lặng nhìn nàng.

Cổ mi vừa mới kia một chân quá độc ác. Nếu không phải hẳn luyện nhiều năm như vậy võ, cốt cách cường tráng, nàng này một dưới chân đi không chừng thật đúng là liền phế đi hẳn.

Mà cổ mi cũng đang hối hận a, vừa mới kia một chân như thế nào liền không hề tàn nhẫn một chút, trực tiếp phế đi nha nên thật tốt.

Nhưng trên thế giới là không có thuốc hối hận. Đã qua đi sự tình lại tưởng cũng vô dụng, quan trọng vẫn là tương lai!

Tương lai như thế nào mới có thể thoát đi cái này biến thái cái gọi là giang hồ thiếu hiệp trong tay.

Cổ Mi Bất là không có bị người thổ lộ quá. Cao trung thời điểm, có đồng học thích nàng, ngăn ở nàng hạ tiết tự học buổi tối về nhà trên đường, tặng nàng một quyển Tiger thơ tuyển cùng một quyển đẹp nhất văn xuôi ba trăm thiên. Nàng bình tĩnh tiếp nhận kia hai quyển sách, mỉm cười nói cảm ơn, nhưng là trong lòng lại là có một vụn đầu thảo nê mã gào thét mà qua.

Tỷ tỷ ta lớn lên có như vậy nhân sinh cách ngôn sao? Người liền không thể không cần đưa ta này đó thoát nhìn rất cao nhã đồ vật? Ta đảo tình nguyện người đi siêu thị tùy tiện mua điểm cái gì ăn cho ta tính. Chẳng sợ chính là hộp kẹo cao su đâu.

Nhưng khi đó là Nguyên Đán, cái kia then thùng nam hài tử đem hai quyển sách đưa cho nàng thời điểm, nói chính là, Nguyên Đán

vui sướng.

Cho nên nàng không thể cự tuyệt. Ngày hôm sau, nàng liền mua một con bút máy cũng đưa cho hắn. Phụ thượng một trương tờ giấy nhỏ, chúng ta là vĩnh viễn bằng hữu.

Sau đó hắn vẫn luôn đều không có mở miệng nói thượng một câu ta thích ngươi. Cao trung ba năm, thẳng đánh sau này những ngày ấy, bọn họ đều vẫn luôn là tốt nhất bằng hữu.

Như vậy nhiều năm đi qua, ngẫu nhiên nhớ tới cái kia hạ tuyệt Nguyên Đán ban đêm, cố mi vẫn cứ sẽ khóe môi mang cười.

Còn hảo hắn không có nói ra. Cố mi chuẩn tắc chính là, đối với nàng không thích người, nếu đối nàng nói thích hai chữ ra tới, nàng liền sẽ thực minh xác nói cho hắn, nhưng ta không thích ngươi. Sau đó, liền bằng hữu cũng chưa đến làm.

Nàng thừa nhận chính mình thực tàn nhẫn. Nhưng là nàng không nghĩ cấp bất luận kẻ nào hy vọng. Cái loại này treo ở giữa không trung thịt, ngươi ba ba nhìn, luôn là trông cậy vào nó có một ngày nó sẽ rơi xuống.

Nhưng là nếu nó chính là vẫn luôn không xong xuống dưới đâu?

Cho nên còn không bằng ngay từ đầu liền tàn nhẫn một chút, đoạn tuyệt rứt hắn sở hữu ảo tưởng, minh xác nói cho hắn, ta không thích ngươi.

Mà cố mi hiện tại, liền tưởng tàn nhẫn véo rứt Liêm Huy hy vọng.

Nàng nhìn hắn, rất bình tĩnh ánh mắt, thực lãnh khốc thần sắc, nói ra nói cũng là lạnh như băng, không mang theo một tia độ ấm:

"Chính là, ta không thích người."

Lúc này người tổng nên biết khó mà lui đi? Căn cứ nàng dĩ vãng kinh nghiệm tới xem, giống nhau nàng nói những lời này ra tới lúc sau, những cái đó nam hài tử đều sẽ thực ảm đạm rồi đi, sau đó không bao giờ sẽ đến quấy rầy nàng.

Nhưng Liêm Huy nghe xong những lời này, chỉ là thực nghiêm túc nhìn nàng, quả thực chính là muốn xem nhập nàng trong nội tâm.

Sau đó hắn cũng thực lãnh khốc nói một câu nói: "Không quan hệ."

Cổ Mi Đô muốn bắt cuồng. Đại hiệp người đây là có ý tứ gì? Cái gì kêu không quan hệ? Người này rốt cuộc là biết khó mà lui đâu, vẫn là biết rõ sơn có hổ, thiên hướng hổ sơn hành đâu?

Cũng may Liêm Huy thực mau liền giải đáp nàng trong lòng nghi hoặc: "Ta thích người là đến nơi."

Cho nên? Cho nên? Cho nên người rốt cuộc là muốn quấy kiêu gì đâu?

Cổ mi sắp trong gió hỗn độn.

Sau đó Liêm Huy lại tiếp theo rất bình tĩnh nói một câu: "Chờ người đi theo ta tới rồi nhà ta, ta liền sẽ cùng ta cha mẹ nói, ta muốn lập tức cùng người thành thân."

Cho nên, hợp lại, ta vừa mới nói kia một phen lời nói kỳ thật đều là đàn gảy tai trâu sao? Làm này nửa ngày người vẫn là tự thẳng cổ muốn cùng ta thành thân?

Cố mi thật là, thật là, bị hấn đả kích cũng chưa nói.

Thật sự, thật sự không mang theo người như vậy. Người như vậy tư duy logic, muốn ta làm sao bây giờ? Người liền không thể có điểm bình thường tư duy logic, tốt xấu là thương cái tâm, xoay người liền đi, hoặc là nổi trận lôi đình cũng hảo a. Như vậy một bộ giống như là cái gì đều không có phát sinh bộ dáng, người làm ta kế tiếp nên như thế nào đi xuống nói tiếp?

Cố mi cảm thấy chính mình bị hấn kích thích đều sắp đầu óc đường ngắn.

Mà Liêm Huy đã là chậm rãi đứng lên. Liêm lão nhị tuy rằng là vừa rồi bị đá một chân, nhưng hiện nay lông tóc vô thương, lại hảo hảo rút trở về.

Co dẫn trình độ thật không phải giống nhau hảo a có hay không.

Về phương diện khác, cố Mi Hoàn ngồi xổm dưới đất thượng miên man suy nghĩ, nghĩ kế tiếp đối sách.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 12

Nhưng nàng bi ai phát hiện, chính mình căn bản là không có đối sách.

Cái này Liêm Huy, trên giang hồ còn nói hấn là cái cái gì chính trực thiếu hiệp. Chính trực than bùn a chính trực. Có như vậy chính trực liền nhào lên tới cường hôn nàng, sau đó mặc kệ nàng có đáp ứng hay không, còn cưỡng bách liền phải cùng hấn thành thân chính trực thiếu hiệp sao?

Khóe mắt dư quang có một bàn tay duỗi lại đây, vừa lúc ngừng ở nàng trước mắt.

Nàng trong đầu còn ở phân loạn không ngừng chuyển cong, không chút suy nghĩ liền đem chính mình tay phải phóng tới cái kia trong lòng bàn tay.

Hồ khẩu thô lệ, đó là hàng năm luyện kiếm luyện ra vết chai. Ngứa, xẹt qua tay nàng tâm.

Nàng có chút mờ mịt ngẩng đầu nhìn qua đi, liền nhìn đến Liêm Huy chính hơi hơi nhấp môi, ánh mắt đậm đặc hương nàng vươn tay.

Kia ý tứ là muốn đỡ nàng lên?

Nhưng cổ mi nhìn hấn mặt vô biểu tình mặt, trong lòng lại là tà ác nghĩ mặt khác một sự kiện. Không biết vừa mới hấn thân nàng thời điểm, trong mắt cũng là như thế này đậm mạc biểu tình đâu, vẫn là khó được cũng sẽ có vài tia dục vọng hỗn loạn ở bên trong?

Nhưng cái này ý tưởng mới từ trong đầu toát ra tới, cổ Mi Tụ hận không thể giơ tay cấp chính mình một bạt tai.

Này đều khi nào, nàng còn đang suy nghĩ này đó lung tung rồi loạn sự? Hiện nay chuyện quan trọng nhất hấn là như thế nào làm Liêm Huy không hề thích chính mình, hoặc là dứt khoát chính là tìm mọi cách từ hấn bên người đào tẩu hảo đi?

Nhưng thế nào mới có thể làm hấn không thích chính mình đâu? Vấn đề là nàng đến bây giờ cũng không biết hấn vì cái gì sẽ thích chính mình, càng không biết hấn thích chính là nàng cái gì, kia như thế nào mới có thể làm hấn không hề thích chính mình đâu?

Cái này khó khăn giống như có điểm đại. Đến nỗi nói, thế nào mới có thể từ hấn bên người đào tẩu, ngẫm lại hấn vừa mới đuổi theo nàng thi triển ra tới khinh công, cổ mi nhất thời nản lòng cảm thấy, cái này khó khăn, giống như liền lớn hơn nữa đi?

Tác giả có lời muốn nói: Ta đói bụng, hạ sủi cỏ ăn đi.

Mặt khác, chỉ có một chương tồn cỏ. Cho nên kế tiếp, ta là muốn nỗ lực gõ chữ sao nhìn trời.

16 Liêm Huy bán manh

Không thể không nói, trừ bỏ động bất động liền không lên tiếng kêu gọi, đi lên liền cường hôn nàng cái này khuyết điểm, cổ mi thừa nhận, Liêm Huy ở những mặt khác căn bản là tốt không lời gì để nói.

Đầu tiên hắn rất cao, tiếp theo hắn rất tuấn tú, lại sau đó hắn cha là uy chấn một phương bảo chủ, hơn nữa liền hắn như vậy một cái nhi tử. Nói cách khác, tương lai kia bảo chủ vị trí khẳng định cũng sẽ là của hắn.

Diễn hình cao phú soái đại biểu a.

Quan trọng nhất chính là, hắn kỳ thật đối nàng cũng thực hảo.

Tuy rằng hắn vẫn là vẫn luôn diện than một khuôn mặt, một ngày cùng nàng lời nói thêm lên cũng siêu bất quá vài câu.

Chính là, hắn thật là đối nàng thực hảo.

Nàng còn không có khát thời điểm liền đệ thủy lại đây, còn không có đói thời điểm liền tìm cái tốt nhất tửu lầu làm nàng ăn cơm. Thứ gì phạm là nàng chỉ cần nhìn nhiều liếc mắt một cái, hắn nhất định liền sẽ ra mua phủng đến nàng trước mặt.

Thanh lãnh đậm nhiên ánh mắt nhìn nàng, trong tay là màu sắc rực rỡ túi tiền son phấn gì đó, cổ mi bỗng nhiên liền cảm thấy, trước mắt người này, giống như là có như vậy một chút ngốc manh ngốc manh.

Hắn dùng chính mình phương thức ở đối nàng hảo. Chỉ là loại này hảo, có thật nhiều là cố Mi Bất có thể tiếp thu. Nói ví dụ, ăn cơm thời điểm, hắn vẫn như cũ sẽ điểm thanh đậm đồ ăn. Hỏi nguyên nhân, là nói thiên nhiệt, sợ nàng thượng hỏa. Lại nói ví dụ, tới rồi khách điểm đánh phòng thời điểm, hắn sẽ không để ý tới chường quầy cùng bọn tiểu nhị tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, mặt vô biểu tình nói, một gian phòng.

Sau đó, hắn ngủ dưới đất, cố mi ngủ giường.

Trải qua lần trước hai lần cường hôn sự kiện lúc sau, cố mi thực trịnh trọng cùng hấn hàn huyền cái này đề tài, thực thành khẩn biểu đạt nàng không thích hấn như vậy cưỡng bách đối nàng. Như vậy sẽ làm nàng cảm thấy, hấn thực không tôn trọng nàng.

Lúc ấy Liêm Huy là yên lặng nghe, một đôi đen như mực con người lẳng lặng nhìn nàng.

Liên ở cố mi buồn bực hấn rốt cuộc có hay không nghe mình bạch nàng ý tứ khi, hấn thực bình tĩnh nói một câu: "Hảo."

Cố mi lại choáng váng. Đại ca người có thể hay không không cần như vậy tích tụ như kim? Làm ơn người có thể nói hay không nói đơn giản trắng ra điểm? Ta đầu óc thật sự là không thể nào hảo sử a.

Liên Huy hơi hơi nghiêng đầu, trên mặt biểu tình như cũ đậm mạc, nói ra nói lại là nói năng có khí phách: "Ta đáp ứng người, ở người cùng ta thành thân phía trước, không được đến người đồng ý, ta sẽ không lại đụng vào người."

Ngụ ý chính là, chờ chúng ta tới rồi gia, người vẫn là đến cùng ta thành thân. Đến lúc đó, ta liền có thể đối với người muốn làm gì thì làm, muốn làm cái gì liền làm cái đó.

Cố mi cảm thấy, Liêm Huy cùng nàng liền không phải một cái kên. Như thế nào nàng nói nói cái gì hấn chính là trảo không được trọng điểm đâu. Nàng bắt quá chính là nói uyển chuyển điểm mà thôi, nhưng ý tứ trong lời nói đó chính là cái kẻ điếc cũng có thể nghe được ra tới a.

Nàng ý tứ rõ ràng chính là, nàng không nghĩ cùng hắn thành thân hảo đi.

Nhưng Liêm Huy tránh nặng tìm nhẹ. Hắn chính là không hướng phương diện này đề tài dựa sát. Đợi không được cổ mi lại mở miệng, hắn liền thâu lại đây, một bộ rất có lại hiếu thắng hôn nàng tư thế.

Cổ Mi Đô mau cho hắn dọa sợ. Vội vàng lui về phía sau, bốn tính toán muốn nói xuất khẩu câu kia, ta không muốn cùng người thành thân, đã bị hắn này phó tư thế cấp dọa nuốt trở vào.

Liêm Huy ở nàng nhìn không tới địa phương hơi hơi cong cong khóe môi, luôn luôn thanh lãnh trong mắt có một tia giảo hoạt quang hiện lên.

Cổ mi mỗi ngày ăn không ngời rồi. Kỳ thật nàng hiện tại cơ bản quá chính là cơm tới há mồm, y tới duỗi tay nhật tử.

Nói ngắn gọn, chính là chuyện gì đều không cần nàng tới nhọc lòng, dù sao dọc theo đường đi chuyện gì Liêm Huy đều sẽ xử lý hảo. Nàng chỉ cần đến giờ ăn cơm, đến giờ ngủ liền hảo.

Hoàn hoàn toàn toàn sâu gạo nhật tử.

Mà Liêm Huy cũng tuân thủ đối nàng hứa hẹn, dù cho là hai người ngủ ở một gian phòng, ngày đêm tương đối, hắn cũng không lại đụng vào quá nàng.

Hắn nói vẫn như cũ không nhiều lắm, đại đa số thời gian chỉ là lẳng lặng nhìn nàng. Thậm chí có đôi khi cổ mi nửa đêm tỉnh lại, vừa chuyển đầu, đều có thể nhìn đến ngủ ở trên mặt đất Liêm Huy dùng

một đôi nùng giống như không hòa tan được mặc giống nhau mắt đen lẳng lẳng nhìn nàng.

Mỗi khi lúc này, cổ mi luôn là sẽ động tâm gia tốc, chỉ nghĩ lên tiếng thét chói tai.

Ai đại buổi tối một giấc tỉnh lại, nhìn đến trong đêm đen có một đôi gần trong gang tấc đôi mắt liền như vậy nhìn người đều sẽ chịu không nổi.

Tuy rằng cổ mi xác thật từ cặp mắt kia trông được ra cùng dĩ vãng bất đồng cảm xúc.

Nàng có thể đem kia lý giải vì, tình yêu sao?

Nàng yên lặng lật qua thân mình, đưa lưng về phía hắn mà ngủ. Như vậy lại lần nữa tỉnh lại thời điểm, nhìn đến cũng chỉ biết là vách tường cùng mừng đi?

Có đôi khi nàng cũng nhịn không được, luôn là sẽ một lần long lóc xoay người ngồi dậy, cũng liền như vậy hung hăng nhìn chằm chằm hắn xem. Mà mỗi khi lúc này, Liêm Huy liền sẽ chạy nhanh nhắm hai mắt lại, giống như vừa mới trong bóng đêm cặp kia lang dường như đôi mắt liền không phải hắn giống nhau.

Mỗi đến lúc này, cổ Mi Đô nhịn không được muốn cười. Sau khi cười xong liền cảm thấy đứa nhỏ này kỳ thật vẫn là có điểm đáng yêu. Chỉ là, người có thể hay không, không cần như vậy nhìn ta?

Nàng đem chuyện này cùng Liêm Huy đề ra. Sau đó lại uyển chuyển đề ra hạ, người có thể hay không đừng cùng ta một cái phòng ngủ? Lại đi khai cái phòng, cùng lắm thì bạc ta thế người ra chính là.

Nhưng không nghĩ tới chính là, Liêm Huy nghe xong lời này, đầu tiên là rũ xuống hai mắt, sau đó lại nâng lên mắt, dùng một loại đặc uỷ khuất ánh mắt nhìn hắn, xem cổ mi trong lòng trăm trảo cào tâm, quả thực liền cảm giác chính mình là như thế nào hung hăng khi dễ hắn giống nhau.

Đại ca, không mang theo như vậy bán manh. Chẳng lẽ người không biết bán manh đáng xấu hổ sao? Người là cái trên giang hồ thanh danh hiển hách thiếu hiệp, mà không phải cái mới vài tuổi tiểu hài tử a a.

Liêm tiểu hài tử dùng đặc nhẹ thanh âm nói: "Ta sợ người tái giống như lần trước như vậy, sấn ta không chú ý thời điểm liền trộm đào tẩu. Hồng Diêu, không cần từ ta bên người đào tẩu. "

Cổ mi run sợ run lên. Trong nháy mắt nàng thiếu chút nữa đều tưởng đuổi khai hai tay ôm lấy trước mắt người này, sau đó khóc lóc thảm thiết kêu, nhi tử, kỳ thật ta là người thất lạc nhiều năm mẹ ruột a.....

Liêm thiếu hiệp người quá vô sỉ, như thế nào có thể như vậy bán manh đâu.

Cổ mi đỡ trán, thật mạnh đỡ trán. Nhưng vẫn là ôn tồn nói:" Người yên tâm đi, ta sẽ không ở không chào hỏi dưới tình huống từ bên cạnh người đào tẩu. "

Tiếp xúc đến hắn thanh triệt thuần tịnh mắt, bên trong rõ ràng là không tín nhiệm ánh mắt: "Thật sự?"

Cổ mi chỉ kém nhắc tay thề với trời: "Thật sự. Ta từ trước đến nay nói một không hai, ta sẽ không lại từ bên cạnh người đào tẩu."

Vừa mới nói xong mà, nàng liền tưởng trừu chính mình một bạt tai. Bị hấn này phúc thuần thiện bán manh bộ dáng cấp lừa không phải. Chính mình lúc trước tâm tâm niệm niệm tưởng chính là như thế nào mới có thể từ hấn bên người đào tẩu a được không.

Nhưng Liêm Huy đến hấn câu này bảo đảm, luôn luôn mặt vô biểu tình trên mặt khó được có tia ý cười.

Tựa xuân - phong quá cảnh, mặt hồ bắt đầu tuyết tan, thủy quang liễm diễm một mảnh.

Cổ mi xem có chút ngây người. Nửa ngày mới vừa rồi lấp bấp tìm về chính mình thanh âm: "Cái kia, cái kia, ta đều bảo đảm sẽ không ở không đánh với người tiếp đón dưới tình huống bỏ chạy đi, vậy người, người có thể hay không, đừng ở ta trong phòng ngủ?"

Kỳ thật nàng hống hấn thời gian dài như vậy mục đích đơn giản cũng chính là cái này. Cái gọi là sẽ không ở không chào hỏi dưới tình huống từ bên cạnh người đào tẩu gì đó, chờ nàng muốn trốn chạy thời điểm, lưu cái tờ giấy cho hấn, thượng thư bốn cái chữ to, ta phải đi, này không phải xem như trước tiên đánh với người so chiêu hô sao?

Cho nên hàng đầu sự, vẫn là muốn trước đem hấn lừa ra này gian phòng. Bằng không ngày ngày đêm đêm bị hấn như vậy nhìn, hận không thể thượng nhà xí cũng ở bên ngoài thủ, nàng chính là một con muỗi chỉ sợ đèn phi không ra hấn lòng bàn tay.

Nhưng Liêm Huy chỉ là ở nàng trước mặt biểu hiện nhị, kỳ thật hấn nội bộ một chút đều như một. Hấn phục lại nằm đi xuống, một tay gối đầu, đặc đạm nhiên nói: "Không được. Lần trước trên đường

có người muốn bắt cóc người. Từ nay về sau, người không thể rời đi ta bên người ba trượng trong vòng."

Ngụ ý chính là, vạn nhất nếu là kia bang nhân lại đến bắt cóc người đâu? Người cùng ta không ở cùng cái phòng, đến lúc đó vạn nhất ta không kịp ra tay cứu giúp đâu?

Kỳ thật lấy hấn khinh công tới nói, không chỉ là nói phòng bên cạnh, chính là cố mi trụ khách điểm kia đầu, hấn trụ khách điểm này đầu, chỉ cần một có cái gì dị thường, hấn đều có thể lập tức đuổi tới.

Nhưng những lời này, hấn sẽ không đối nàng nói. Hấn thật vất vả mới thăm dò rõ ràng cố mi tập tính, biết nàng người này liền chịu thua, cùng nàng mạnh bạo nàng chỉ biết càng phản kháng. Cho nên về sau đều chỉ có thể theo mao sờ, nếu không xác định vững chắc đến tạc mao.

Cố mi lại lần nữa đỡ trán, thật mạnh đỡ trán. Nàng vô lực nằm xuống, chậm rãi kéo chắn, đem chính mình toàn bộ đầu móng khởi.

Người xem, ăn trộm gà không thành phản còn mất nắm gạo. Không những không có đem Liêm Huy này tôn đại thần thỉnh ra này gian phòng, ngược lại còn làm hấn nói ra câu kia, không thể rời đi hấn bên người ba trượng trong vòng.

Nàng bắt đầu tránh ở trong ổ chăn yên lặng tính, ba trượng là nhiều ít mẽ tới?

Nhưng kỳ thật vẫn là có một việc vẫn luôn nấn ná ở trong lòng. Nguyên bản là không nghĩ hỏi, lúc này không biết vì sao, vẫn là hỏi ra tới.

"Ngày đó trên đường những cái đó cướp đường người, người, người vì cái gì không có sát các nàng?"

"Liêm Huy bình sinh không giết nữ nhân."

Hảo đi. Cái này lý do, cái này lý do nàng miễn cưỡng có thể tiếp thu. Rốt cuộc mỗi một cái giang hồ đại hiệp hoặc nhiều hoặc ít tổng hội có điểm như vậy không giống nhau đam mê.

"Vậy người vì cái gì đều không có hỏi các nàng sau lưng làm chủ là ai?"

Kỳ thật cái này mới là nàng nhất muốn hỏi.

Liêm Huy trầm ngâm hạ. Cổ mi cảm thấy chính mình tâm đều nhắc lên, nắm chần tay cũng nắm chặt gắt gao.

"Các nàng là sát thủ. Thà chết đều sẽ không nói ra các nàng sau lưng làm chủ là ai. Đây là sát thủ chuẩn tắc. Cho nên, liền tính ta hỏi, cũng hỏi không ra bất cứ thứ gì."

Nắm chặt chần tay cũng không có thả lỏng. Cổ mi có chút mờ mịt, Liêm Huy cái này lý do, nàng phải tin tưởng sao? Hoặc là nói, nàng dám tin tưởng sao?

Nàng bỗng nhiên vô cùng tưởng niệm Triệu Vô Cực. Ngây thơ mờ mịt đi vào thế giới này sau, gặp được nhiều người như vậy bên trong, kỳ thật không cần tưởng nàng đều biết, chỉ có Triệu Vô Cực là ở thiệt tình đối nàng hảo. Toàn tâm toàn ý, sợ hãi nàng đã chịu bất luận cái gì thương tổn.

Nàng nhớ tới Triệu Vô Cực trước khi chết theo như lời, lắc lắc, rời xa cái này giang hồ, ẩn với điền viên cũng hảo, ẩn với phố

phường cũng hảo, bình bình an an sống hết một đời so cái gì cũng tốt. Ta nữ nhi, cái gì đều không cần làm, chỉ cần khoái hoạt vui sướng tồn tại, vậy đủ rồi.

Cổ mi lặng lẽ buông lỏng ra nắm chặt chần tay. Nàng hiện tại không chỉ là cổ mi, cũng là Hồng Diêu. Nàng trên người, có Triệu Vô Cực chờ đợi.

Nàng an ổn khép lại hai mắt, chuẩn bị ngủ. Ngày mai lại sẽ là tân một ngày, tràn ngập vô hạn khả năng cùng hy vọng.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay đi ra ngoài làm điểm sự, nhiệt ta trở về liền uống lên bốn chén chè đậu xanh a chè đậu xanh. Thật là quá mẹ nó nhiệt.

Mặt khác tồn cáo đã xong, hiện tại chính thức bắt đầu lửa bồn trạng thái. Đi ngang qua dạo ngang qua các cô nương tốc tới vây xem, ngàn vạn đừng bỏ qua a uy.

17 thật giả Hồng Diêu

Ngày hôm sau là cái trời đầy mây.

Mây đen dày đặc, âm trầm bức nhân. Cổ mi chỉ cảm thấy trong ngực giống như là có một ngậm trọc khí ở, lại thế nào đều phun không ra.

Liền hô hấp đều có chút bức nhân cảm giác.

Như vậy thời tiết liền thích hợp đãi ở phòng trong, tĩnh chờ kế tiếp kia một hồi mưa to xoát một tiếng nện xuống tới, sau đó, trời sáng khí trong, khó được ngày mùa hè mát mẻ thời gian.

Nhưng chính là như vậy thời tiết, Liêm Huy vẫn là đuổi xe ngựa xuất phát.

Dùng nóng lòng về nhà tới hình dung hấn hiện tại tâm tình một chút đều không quá. Tự nhiên, nếu là ở dĩ vãng, hấn nhất định sẽ không có như vậy bức thiết. Chính là hiện nay không giống nhau, hấn cùng cố mi cầu hôn thời điểm nói qua, chờ tới rồi nhà ta báo cáo quá cha mẹ, chúng ta liền thành thân.

Lúc ấy cố mi cũng không có phản đối không phải sao? Đương nhiên, cố mi kỳ thật là mãnh liệt tưởng phản đối tới, hấn cũng không phải không biết. Chính là vẫn là ở hấn như vậy như vậy cản lại trung, nàng câu kia phản đối ngôn ngữ cũng không thể thành công nói ra.

Cho nên, Liêm Huy coi như nàng là đồng ý.

Tương so với hấn hiện tại nhảy nhót tâm tình, cố mi chỉ cảm thấy, bi ai? Đây nên là một loại cái dạng gì tâm tình đâu? Đã bắt đắc dĩ, nhưng lại vô lực. Nàng muốn chạy, nhưng chạy không thoát. Nàng tưởng cự tuyệt, nhưng cự tuyệt nói lảng là nói không nên lời. Liên tính là nói ra, trước mắt người này hấn căn bản là không để bụng a.

Nàng thực lãnh khốc nói qua, ta không thích ngươi. Nhưng Liêm Huy một câu, không quan hệ, ta thích ngươi là đến nơi, liền trực tiếp đem nàng cấp đồ đã trở lại, đồ nàng trợn mắt há hốc mồm, cũng không biết nên như thế nào đi xuống đi nói tiếp.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 13

Cố mi đỡ trán, nàng thật mạnh đỡ trán. Hiện tại ở nàng trong lòng, Liêm Huy liền cùng cấp với vô lại hai chữ. Chỉ sợ về sau nếu ai cùng nàng nói, Liêm Huy là cái chính trực thiếu hiệp, hoặc là Liêm Huy là cái bình tĩnh có tự chủ người, nàng đều sẽ phi một tiếng, một ngụm nước miếng phun qua đi trước.

Nha ở trước mặt ta hấn khi nào chính trực quá, khi nào có bình tĩnh tự chủ quá? Động bất động liền nhào lên tới cường hôn ta liền tính, liền nói cái lời nói đều làm hấn quanh co lòng vòng cuối cùng không biết cấp quả đến cái gì trào oa quốc đi, làm nàng hoàn toàn đã quên chính mình ngay từ đầu muốn nói chính là nói cái gì.

Cố mi cảm thấy như vậy đi xuống không được. Nàng cùng Liêm Huy chi gian, nhất định là có thứ gì không có nói rõ bạch.

Nàng vòng quanh ngón tay nghĩ chính mình xuyên qua lại đây điểm điểm tích tích, nghĩ Liêm Huy là từ khi nào bắt đầu đối chính mình thái độ có biến hóa.

Có thể tưởng tượng tới muốn đi, nàng lẳng là không có gì mạnh mới a. Giống như xuyên qua lại đây lúc sau liền chưa thấy qua hấn vài lần. Lần đầu tiên là ở không biết hấn là Liêm Huy dưới tình huống, hấn cùng kỷ vân đưa chính mình thượng Tư Quá Nhai, lần thứ hai là ở cái kia trong hồ. Ách, kịch liệt điểm, xem như nửa thân trần - thân gặp nhau đi. Nhưng này hai lần giống như cũng chưa cái

gì biến hóa tới. Hấn nhìn chính mình ánh mắt vẫn như cũ là có chán ghét, thậm chí là thực không kiên nhẫn nhìn đến chính mình một bộ bộ dáng. Mà lần thứ ba chính là chính mình hạ Tư Quá Nhai, đi tìm thông Nguyên Tử thời điểm, gặp được hấn. Nhưng khi đó bên cạnh hấn có Trang Thu Dung không phải sao? Hơn nữa chính mình khi đó đang ở đau xót bên trong, cũng cũng không có lưu ý đến thái độ của hấn. Đến nỗi sau lại, sau lại còn không phải là hiện tại, xuống núi gót hấn nha ngày ngày tương đối sao.

Cố mi tiếp tục đỡ trán, thật mạnh đỡ trán. Nàng cảm thấy nàng cần thiết cùng Liêm Huy thâm nhập tâm tình một phen, nói chuyện nàng cùng hấn chi gian rốt cuộc là có thứ gì nghĩ sai rồi. Bằng không này tiếp được đi tới rồi Liêm Gia Bảo, chẳng lẽ chính mình thật đúng là cùng hấn thành thân không thành?

Ông trời thực cấp lực. Cố Mi Bất quá vừa mới nghĩ đến, thế nào mới có thể chế tạo điểm cơ hội ra tới, cùng Liêm Huy tâm sự những lời này đó đề, bầu trời liền bắt đầu tia chớp sét đánh.

Rất sáng tia chớp, giống như là muốn xé mở kia ám trầm không trung giống nhau. Rồi sau đó chính là, ầm ầm ầm nặng nề một tiếng lặn địa lôi.....

Cố mi hoàn toàn cấp dọa choáng váng hảo sao. Đứa nhỏ này từ tiểu liền sợ sét đánh. Mỗi lần nhìn đến tia chớp thời điểm nàng liền hướng trên giường nhảy, chặt chẽ đồ lỗ tai nhắm mắt lại.

Đến nỗi vì cái gì là hướng trên giường nhảy, bởi vì vật lý lão sư nói qua, đầu gối là vật cách điện a. Trong nhà gia cụ, trừ bỏ giường, nàng tổng không thể hướng trên bàn nhảy đi.

Bởi vì vật lý lão sư còn nói quá, sét đánh thời điểm, đứng ở chỗ cao càng dễ dàng bị lôi đánh tới.....

Cho nên Liêm Huy tiến vào xe ngựa thời điểm, nhìn thấy chính là cổ mi súc ở xe ngựa trong một góc, gắt gao nhắm mắt lại, chặt chẽ đồ lỗ tai, một bộ ta cái gì đều nghe không được, cái gì đều nhìn không tới bộ dáng.

Liêm Huy trong lòng có chút buồn bực. Bởi vì dĩ vãng Hồng Diêu, cũng không sợ tia chớp sét đánh. Kia hài tử ngược lại là càng tia chớp sét đánh nàng càng hưng phấn.

Rơi xuống nước lúc sau Hồng Diêu, cùng dĩ vãng chắc chắn là có chút không giống nhau.

Hắn ở xe ngựa một khác vách tường ngồi xong, cẩn thận nhìn đối diện cổ mi.

Hắn cùng nàng đồng môn sư huynh muội mười năm sau, nhưng này mười mấy năm trung, hắn chưa từng có nghiêm túc xem qua nàng liếc mắt một cái.

Ở hắn trong ấn tượng, Hồng Diêu chính là phi dương ương ngạnh. Nàng đối với chính mình thích đồ vật, trước nay chính là tình nguyện hủy diệt cũng sẽ không nhường cho người khác.

Mà thực không khéo, từ khi còn nhỏ bắt đầu, Hồng Diêu liền biểu hiện đối hắn thích. Mà cũng chính bởi vì vậy, phàm là chỉ cần hắn cùng bất luận cái gì một cái khác phái đi gần điểm, nàng liền sẽ ra tới đại sảo đại nháo, thậm chí hận không thể làm đối phương từ nàng trong mắt biến mất.

Lần đó Trang Thu Dung rơi xuống nước, xác thật là nàng ra tay đẩy. Cái này hẳn xem đến rõ ràng. Thậm chí đương hấn đem Trang Thu Dung cứu đi lên lúc sau, Hồng Diêu nàng lại tức cấp bại hoại muốn đem nàng lại đẩy xuống nước đi.

Chỉ là không nghĩ tới nhất thời dùng sức quá mức, chính nàng ngược lại là rơi xuống thủy. Đợi đến đem nàng cứu đi lên lúc sau, mẫn Hoa Sơn đều đang nói, Hồng Diêu nàng choáng váng, sự tình trước kia nàng tất cả đều không nhớ rõ, thậm chí liên chính mình là ai cũng không biết.

Lúc ấy hẳn nghe xong, bất quá khoe môi hơi sẵn, cho rằng này chỉ là nàng vì trốn tránh sự phụ trừng phạt mà giả vờ. Hồng Diêu nàng, nhất quán liền sẽ xem mặt đoán ý, càng là ỷ vào sự phụ sủng ái, tùy ý làm bậy, không chỗ nào không dám.

Đương hấn nhận được sự phụ mệnh lệnh, cùng Đại sư tử kỷ vân cùng nhau đưa nàng thượng Tư Quá Nhai thời điểm, hẳn trong lòng còn thập phần khinh thường. Khinh thường với lại lần nữa nhìn đến nàng.

Nhưng đương hấn đẩy ra Hồng Diêu cửa phòng trong nháy mắt, hẳn nhìn đến chính là tươi đẹp ánh sáng, nàng một bộ lười biếng bộ dáng ngồi ở ghế dựa trung, tay phải càng là tùy ý đáp ở ghế dựa tay vịn thượng, đen nhánh tròng mắt như vậy vừa chuyển, thực không sao cả hỏi, tìm ta chuyện gì?

Vẫn là trước kia cái kia quen thuộc diện mạo không tồi. Nhưng kia nhất cử nhất động, liền trong mắt thần thái, đều cùng dĩ vãng đại không giống nhau.

Hồng Diêu một thân, trên người trước nay liền sẽ không có như vậy lười biếng cùng tùy ý khí chất. Nàng trước nay đều là vận sức chờ phát động, vận sức chờ phát động chuẩn bị đi răn dạy người khác, thậm chí là đánh chửi bất luận cái gì một cái cùng hấn đi được hơi chút gần một chút khác phái.

Nhưng lúc ấy, nàng thậm chí đối Đại sư tỷ nói, ta không nhớ rõ người là ai.

Hấn khịt mũi coi thường, tính toán xem nàng chuẩn bị trang tới khi nào. Cho nên, lúc ấy hấn liền một câu đều lười đến cùng nàng nói. Chỉ là sau lại Đại sư tỷ làm hấn mang theo nàng quá đỉnh núi sạn đạo khi, hấn bất đắc dĩ ra tay ôm nàng eo, trong lòng kỳ thật vẫn là khinh bỉ nàng, cho rằng này bất quá là nàng mượn cơ hội tưởng thân cận chính mình, cho nên mới sẽ cố ý nói, nàng liền võ công cũng quên hết.

Nhưng võ công thứ này, liền cùng ăn cơm uống nước giống nhau, chỉ cần người luyện qua, dù cho là lại mất trí nhớ, nội lực chiêu thức đều sẽ còn ở.

Lúc ấy hấn xác thật thừa dịp ôm lấy nàng eo thời điểm, âm thầm ngón tay phát quá tay nàng cổ tay, nhưng trên người nàng thế nhưng thật sự cũng không nửa phần nội lực.

Hấn kinh ngạc cúi đầu nhìn nàng một cái. Ngay lúc đó nàng, đầy mặt nước mắt, gắt gao nhắm hai mắt, trên mặt tất cả đều là sợ hãi chi sắc.

Nhưng như vậy sạn đạo đối với học võ người tới nói, thật sự là quá mức bình thường.

Hắn trong lòng làm nghi, nhưng cũng cũng không có để ý. Hồng Diêu bất luận cái gì sự tình, hắn đều không nghĩ để bụng. Cho nên hắn lúc ấy chỉ là lạnh lùng nói, buông tay.

Chính là như vậy Hồng Diêu, cùng dĩ vãng có chút không giống nhau. Nàng sẽ sợ hãi, sẽ khóc, sẽ ôm Đại sư tử chân khóc lóc thảm thiết, sư tử, cứu ta, ta không cần ở chỗ này đãi một năm.

Nhưng rõ ràng vừa mới hắn cùng sư tử đi tìm nàng thời điểm, nàng vẫn là đen nhánh tròn mắt quay tròn như vậy vừa chuyển, lười biếng nhìn bọn họ, tùy ý nói, tìm ta chuyện gì.

Nhưng bất quá một hồi công phu, nàng thể nhưng sẽ khóc như vậy nước mắt một phen nước mũi một phen không màng chính mình hình tượng, chỉ là bởi vì sư tử nói một câu, trong núi nhiều hồ lang.

Mà theo sau, hắn càng đã biết nàng không giống nhau.

Suối nước trung nhị người xích - thân tương đối, nàng không lùi không tránh, ánh mắt坦然 nhiên nhìn quét quá hắn toàn thân. Mà đương chính mình then quá thành giận xoay người quát lớn nàng khi, nàng thể nhưng bên người đi lên, ngôn ngữ khiêu khích, cử chỉ ái - muội.

Nhưng lúc ấy nàng trong mắt rõ ràng là thanh minh một mảnh, cũng không chút nào tình dục, thậm chí khóe môi còn mang theo một mặt hài hước tươi cười.

Nhưng những cái đó khiêu khích động tác cùng ngôn ngữ, nàng vẫn là làm nước chảy mây trôi, vô cùng tự nhiên.

Hắn chạy trời chết. Nhưng kia một khắc, hắn rõ ràng đã đổi nàng để bụng.

Rơi xuống nước sau Hồng Diêu, cùng dĩ vãng Hồng Diêu, khác nhau như hai người.

Nàng sẽ cười tươi đẹp, cũng sẽ cười dịu dàng. Nàng nói chuyện sẽ đáng vẻ lưu manh, cái gì đều dám nói, cũng sẽ ở đã chịu người khác chèn ép khi hung hăng phản kích. Nàng sẽ cao hứng, cũng sẽ bi thống. Bi thống thời điểm nàng sẽ rơi lệ, khá vậy sẽ ngửa đầu nhìn thiên, gắt gao cắn môi, liều mạng không cho nước mắt rơi xuống.

Nhưng hiện tại nàng, chưa bao giờ sẽ vô duyên vô cớ ỷ vào sự phụ sủng ái đi khi dễ người. Ở trên núi khi, nàng hạ Tư Quá Nhai kia mấy tháng, nàng mỗi ngày mỗi đêm chỉ biết đãi ở trong phòng không ra khỏi cửa, thậm chí cùng tháng nhi cùng Thúy nhi riêng ở nàng cửa phòng nói những cái đó nàng cùng sự thúc chi gian khó nghe nói khi, nàng đều sẽ không như dĩ vãng như vậy trực tiếp xông tới, không nói hai lời chính là vung lên roi trêu người.

Chỉ có một lần, hắn thấy nàng tóc rối tung kéo ra môn đi ra, hoàn ngược, ỷ ở trên cửa, trong miệng nhàn nhạt nói chuyện, nhưng đủ để đem nguyệt nhi cùng Thúy nhi khí không lời gì để nói.

Hắn chưa từng có gặp qua như vậy Hồng Diêu. Trước kia Hồng Diêu đều là thực để ý chính mình bên ngoài. Mà hắn cũng vẫn luôn đều biết Hồng Diêu lớn lên mỹ, thậm chí không thua Trang Thu Dung. Nhưng là hiện tại, nàng ăn mặc việc nhà quần áo, tóc tùy ý khoác, tay hợp lại ở trong tay áo, chính là như vậy dựa nghiêng trên khung cửa thượng, trên người nàng rõ ràng đều có một loại tùy ý cùng lười nhác khí chất ở nhàn nhạt lưu chuyển.

Mà nàng cũng không hề như dĩ vãng như vậy mê luyến hấn. Nàng đối hấn có thể nói là tránh còn không kịp, thậm chí là chưa từng có cái gì sắc mặt tốt cho hấn. Nàng sẽ thực trắng ra nói với hấn, kỳ thật ta không phải người sư muội, Trang Thu Dung mới là người sư muội, cho nên phiền toái người hiện tại nghiêm, sau đó xoay người trở về tìm nàng.

Hấn ngạc nhiên, hấn kinh ngạc. Hấn biểu đạt chính mình đối nàng quan tâm, nhưng nàng lại là thực lạnh nhạt nói, ta không cần, người có thể lẫn.

Nhưng hấn như thế nào sẽ rời đi? Như vậy Hồng Diêu, hấn vô pháp đem chính mình ánh mắt từ nàng trên người dời đi.

Liên giống như hiện tại, hấn nhìn nàng, ánh mắt bất tri bất giác trung mang theo ấm áp. Hấn nhẹ giọng mở miệng: "Người, thật là Hồng Diêu sao?"

Tác giả có lời muốn nói: Đây một chương viết không phải thực vừa lòng, có phải hay không có điểm cùng loại với Đại sư huynh phiên ngoại? Đại gia tùy tiện nhìn xem đi, coi như cái quá độ chương xem trọng.

18 thùng xe trường đàm

"Người, thật là Hồng Diêu sao?"

Lúc đó tiếng sấm mới vừa tiểu, cổ mi chính từng đồ nhĩ động hai tay chỉ. Nhưng ai biết Liêm Huy những lời này lại đột ngột chui vào nàng trong tai, này thật giống như với một cái kinh thiên đại lôi ở nàng bên tai vang lên, thẳng dọa nàng một cái giật mình liền nhảy lên, phịch một tiếng liền đụng vào xe ngựa đỉnh.

Nàng trong miệng tê một tiếng khẽ gọi, chỉ đau nước mắt đều mau ra đây.

Xong đời xong đời, khẳng định là đêm khởi bao. Nàng vội duỗi tay muốn đi xoa xoa, nhưng có chỉ tay lại mau nàng một bước ấn tới rồi nàng trên đầu.

Nàng ngẩng đầu, thấy Liêm Huy không biết khi nào đã ngồi lại đây, chính duỗi tay phải cẩn thận ở nàng trên đầu ấn, luôn luôn diện than trên mặt có quan tâm chi sắc: "Như thế nào như vậy lỗ mãng? Là nơi này sao? Đau không đau?"

Cổ mi có chút choáng váng. Nàng cũng không biết hiện tại rốt cuộc là cái tình huống như thế nào. Trước một giây thẳng nhai này không vừa mới ở nhẹ giọng hỏi, người, thật là Hồng Diêu sao?

Trong nháy mắt nàng còn tưởng rằng chính mình cái này hàng giả bị hấn cấp phát hiện đâu. Rốt cuộc lấy Liêm Huy chỉ số thông minh tới nói, cùng hấn ở một khối thời gian dài quá, hấn khẳng định sẽ phát hiện như vậy điểm cái gì không bình thường.

Nhưng hiện tại này lại là có ý tứ gì? Trước một giây người còn đang hỏi câu nói kia, hiện tại rồi lại như vậy mềm nhẹ giúp ta xoa đầu. Băng hỏa lưỡng trọng thiên, ta thiết tình chịu không nổi a sư huynh.

Cổ mi trong lòng trong phút chốc chuyển qua vô số loanh quanh lòng vòng. Nhưng đến cùng nàng lại hiểu được, liền tính là Liêm Huy phát hiện chính mình cùng trước kia Hồng Diêu có cái gì không giống nhau, kia thì thế nào? Tả hữu chính mình là hồn xuyên mà không phải thân xuyên, nói đến cùng này thân mình vẫn là Hồng Diêu. Hấn Liêm Huy chính là tới kiểm tra trên người nàng có hay

không cái gì bớt a hoặc là vết sẹo a gì đó, kia cũng là một cái không làm.

Đương nhiên, tiền đề điều kiện là, hấn Liêm Huy dám làm như thế.

Nếu là ở trước kia, cổ mi có lẽ còn có thể xoa eo, ngứa đầu, mặt mang khiêu khích nói với hấn, có bản lĩnh người lại đây tra a. Kia sẽ nàng quyết định chủ ý hấn là cái trong chốn giang hồ nghe đồn chính trực thiếu hiệp, nàng nói như vậy, hấn khẳng định chỉ biết xoay người liền đi, mượn hấn mười cái gan hấn cũng không dám đi lên thật sự kiểm tra.

Nhưng hiện tại, cổ mi nhất thời cảm thấy, người chính là một cái gan đều không mượn cho hấn, hấn Liêm Huy vẫn là dám đi lên kiểm tra. Không chừng người liền trông cậy vào nàng nói như vậy ra tới, sau đó vừa lúc đi lên quần áo như vậy một lay, làm chút thiếu nhi không nên sự. Đến, gạo nấu thành cơm, nàng cổ Mi Tụ là không cùng hấn thành thân kia cũng không được.

Cổ mi bắt đầu trừu khóe miệng, vì cái gì nàng hiện tại cũng rất muốn hỏi một câu, người, thật là Liêm Huy sao? Vẫn là người nha cũng bị xuyên qua? Bị cái sắc - lang cấp xuyên qua?

Nàng trong đầu rất nhiều ý niệm lặp lại mà qua, nhưng một đôi mắt lại là choáng váng nhìn chăm chăm Liêm Huy đang xem.

Liêm Huy bị nàng như vậy nhìn chăm chăm, ngược lại là hơi hơi cười.

Trên tay hấn càng thêm ôn nhu, nhẹ nhàng xoa nàng trên đầu cổ lấy tới cái kia bao, thỉnh thoảng lại cúi đầu, nhẹ nhàng thổi một hơi.

Hắn khi còn bé té ngã thời điểm, đầu gối bị khái chạm vào ra huyết. Hắn mẫu thân Liêm phu nhân chính là như vậy xoa hắn đầu gối, một bên xoa, một bên nhẹ nhàng thổi bay khí, ôn nhu hồng hắn: "Ngoan, không đau."

Cho nên, hắn liền nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo cũng liền làm như vậy.

Hắn cảm thấy đây là thực bình thường, thực đương nhiên.

Nhưng đối với cổ mi mà nói, kia lại là một cái kinh thiên đại lôi lẫn quá.

Liêm Huy người đại gia, người đây là đùa giỡn ta a được không.

Như vậy hẹp hòi thùng xe, hai người ngồi ở bên trong, chỉ kém giờ tay nhắc chân là có thể đụng tới đối phương. Mà người nha thế nhưng còn ở ta đỉnh đầu thổi khí? Kia khẩu khí không biết sao xui xẻo liền bay tới nàng nhĩ sau, đâm thẳng kích thích cổ mi cả người từng đợt run rẩy.

Hơn nữa vẫn là ở xe ngựa ngoại mưa to tầm tã hoa đèn bang nện xuống tới thời điểm.....

Cổ mi đứa nhỏ này vẫn luôn đều cho rằng, ái ái chuyện này cũng là muốn xem bầu không khí. Tốt nhất là trời mưa ban đêm, hoặc là trăng tròn ban đêm.

Che mặt, hài tử người là người sói sao? Thế nào cũng phải trăng tròn buổi tối mới có thể biến thân sao?

Cho nên này sẽ, cổ mi chỉ cảm thấy trong xe có một loại tên là ái - muội không khí tại ám lưu bắt đầu khởi động. Nàng cả người đều

căng chặt đi lên. Nàng ngửa đầu nhìn gần trong gang tấc Liêm Huy, nhĩ sau là hấn khi có khi vô thời khí, cùng với hấn thấp nhu tiếng nói, ngoan, không đau, cổ mi trong lòng bỗng nhiên có một loại cảm giác chính là, này tiểu tử lớn lên, thật soái.

Đôi mắt xuống chút nữa thôi đi, trong đầu nhớ tới đêm đó suối nước nhìn thấy, nàng lại liệt khai miệng, tiểu tử đáng người cũng không tồi sao.

Tay phải không tự giác liền duỗi đi ra ngoài, mấn đầu óc trung tưởng chính là, muốn đi sờ sờ kia trong truyền thuyết to lớn cơ ngực.

Cũng may tay phải còn không có chạm vào hấn. Cổ Mi Tụu bỗng nhiên tỉnh ngộ lại đây. Nàng chạy nhanh thu hồi tay, bang một tiếng liền chụp tới rồi chính mình má phải má thương.

Liêm thiếu hiệp sắc - dụ thất bại. Thời khắc máu chót, cổ mi dừng cương trước bờ vực.

Nhỏ hẹp thùng xe, cổ mi này thanh bàn tay đặc biệt rõ ràng. Liêm Huy dừng tay, hỏi: "Hồng Diêu, ngươi đang làm cái gì?"

Cổ mi trắng nõn trên má là năm cái đỏ tươi dấu ngón tay. Nàng liệt miệng giả bộ hồ đồ: "A, không có việc gì. Có chỉ muỗi ở ta trên mặt, ta cấp chụp đã chết."

Kêu ngươi nha sắc - dục huân tâm!! Xứng đáng ai chính mình này một đại tát tai.

Liêm Huy trong mắt rõ ràng chính là không tin. Nhưng trên mặt nàng năm cái dấu ngón tay quá rõ ràng, nghĩ đến vừa mới cũng là

dùng rất lớn lực. Hấn trong lòng có chút đau lòng, duỗi tay lại đây liền tưởng sờ.

Cổ mi vội vàng lui về phía sau. Nói giỡn, vừa mới mới ăn chính mình một cái tát, nàng nhưng không nghĩ lại ai một cái tát.

"Đừng chạm vào ta."

Đừng chạm vào ta này ba chữ nàng cơ hồ chính là găm nhẹ ra tới. Liêm Huy sửng sốt, ngay sau đó, hấn nhìn nàng, cơ hồ chính là có chút ủy khuất đem tay chậm rãi thu trở về.

Cổ mi đỡ trán. Lại tới nữa, lại tới nữa, thằng nhãi này lại lộ ra như vậy một bộ ủy khuất thần sắc tới. Làm ơn a đại ca, ta cũng thật tâm không khi dễ ngươi a. Ngươi không cần mỗi lần đều này phúc bộ đáng a được không a.

Không thể lại như vậy đi xuống. Còn như vậy đi xuống, một ngày nào đó nàng ở còn không có nháo mình bạch sao lại thế này dưới tình huống, nàng liền sẽ bị thằng nhãi này cấp thu.

Hơn nữa đến kia sẽ phỏng chừng vẫn là bị thu cam tâm tình nguyện. Cũng chính là trong truyền thuyết cái loại này, bị người bán còn không biết, còn vui tươi hơn hờ giúp đỡ nhân gia kiếm tiền cái loại này.

Cổ mi ngồi nghiêm chỉnh. Nàng tận lực bày vẻ mặt nghiêm túc bộ đáng ra tới, nhìn Liêm Huy, thực đứng đắn nói: "Liêm Huy, chúng ta đến nói chuyện."

Liêm Huy nghe vậy, lại tựa hồ đầu tiên là ngẩn ra, rồi sau đó mới chậm rãi nói: "Ngươi trước kia, chỉ kêu ta sư huynh. Chưa từng có kêu lên ta Liêm Huy."

Cố mi cào tường. Hấn lại bắt đầu nói sang chuyện khác. Mỗi lần nàng nói muốn cùng hấn nói chuyện thời điểm, hấn liền sẽ kéo ra cái này đề tài. Xả đến sau lại đều có thể đem chính nàng cấp xả ngốc, mà đã quên chính mình vừa mới muốn cùng hấn nói chính là chút chuyện gì.

Nhưng lần này, nàng không thể lại làm hấn nắm nàng ý nghĩ chạy.

Cho nên nàng ho khan một tiếng, thực nghiêm túc nói: "Người cũng biết, trước kia sự, ta đều không nhớ rõ. Cho nên, không cần cùng ta nói trước kia sự. Chúng ta muốn liêu, là hiện tại sự."

Liên Huy gật đầu. Kỳ thật đối với trước kia Hồng Diêu, hấn cũng không lớn tưởng nói.

Cố mi nghĩ nghĩ, rõ ràng là đây mình nói, lại không biết từ đâu mà nói lên. Cuối cùng nàng tính toán vẫn là từ Liên Huy vừa mới nói qua câu nói kia vào tay.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 14

"Người mới vừa nói, ta thật là Hồng Diêu? Những lời này là có ý tứ gì?"

Liên Huy cũng không tính toán dấu điểm, hấn thực thản nhiên bắt đầu trả lời: "Người rơi xuống nước lúc sau cùng rơi xuống nước phía trước một chút đều không giống nhau. Thậm chí có thể nói là, hoàn toàn hai cái bất đồng người."

Cố mi kích động a. Trong nháy mắt nàng rất muốn ôm hấn đúi bắt đầu gào, sư huynh anh minh, kỳ thật ta thật sự không phải người sư muội Hồng Diêu. Ta là cố mi!!

Nhưng nàng không thể. Không những không thể, nàng còn phải đem Hồng Diêu này nhân vật tiếp tục cấp diễn đi xuống.

Cho nên đứa nhỏ này liền trong mắt chứa đầy ngâm nhiệt lệ, rõ ràng liền rất tưởng thừa nhận chính mình không phải Hồng Diêu, nhưng vẫn là cúi đầu ở nói: "Chính là Liên Huy, ta giống như nghe người khác nói, người trước kia thực chán ghét Hồng Diêu?"

Liên Huy gật đầu thừa nhận: "Là."

Cố mi ngẩng đầu, trong mắt ngâm nhiệt lệ đã sớm là biến mất không thấy, duy thừa hai mắt còn có doanh doanh thủy quang: "Kia hiện tại đâu?"

Liêm Huy bị nàng trong mắt thủy quang cấp hoảng tâm thần rung động, bụng nhỏ chỗ một chút lửa nóng, thẩm thấu toàn thân.

"Thích." Hấn trả lời, thanh âm không tự giác có chút ám ách lên.

Cổ mi đỡ trán. Nàng không cam lòng, cho nên nàng tiếp tục truy vấn: "Vì cái gì?"

Vì cái gì muốn thích ta a đại ca? Thích ta cũng có thể. Nhưng yên lặng thích là được, vì cái gì muốn cùng ta nói? Hơn nữa vì cái gì động bất động liền cùng ta chơi cường hôn chiêu này? Có người như vậy thích người khác còn nói như vậy đương nhiên sao?

Liêm Huy thân mình lại có dựa lại đây xu thế. Cổ mi vội vàng mở trừng hai mắt, đồng thời chính mình lại hướng trong một góc rụt như vậy một chút, lấy kéo ra cùng hấn chi gian khoảng cách.

Không nghĩ tới, nàng như vậy chấn kinh bộ dáng chỉ biết kích khởi nam nhân trong lòng tưởng càng cuồng bạo đối đãi dục vọng. Chỉ là Liêm Huy nghĩ hấn đáp ứng quá nàng, chưa thành thân phía trước, chưa đến nàng đồng ý, chính mình sẽ không lại đụng vào nàng, cho nên lúc này mới ngạnh sinh sinh áp xuống chính mình trong lòng một đoàn hỏa, đoan đoan chính chính ngồi xong.

"Không biết."

Cổ mi lại lần nữa đỡ trán. Đại ca người đây là có ý tứ gì, cái gì kêu không biết? Làm người trả lời ta vì cái gì thích ta liền như vậy khó sao? Không biết người là vì cái gì thích ta, ta như thế nào sửa a.

Nàng chưa từ bỏ ý định, lại hỏi tiếp một câu: "Vậy người là từ khi nào bắt đầu thích ta? Nay người tổng nên biết đến đi?"

Người nếu là lại nói không biết, ta đều chuẩn bị muốn tự quải Đông Nam chi.

Lần này Liêm Huy mặt bắt đầu đỏ.

Hắn xác thật là biết chính mình là từ khi nào bắt đầu thích nàng.

Từ cái kia ban đêm, ở dòng suối nhỏ nhìn đến nửa thân trần nàng bắt đầu, từ cái kia buổi tối hắn làm bình sinh hai mươi năm qua trận đầu mộng xuân bắt đầu.

Mà cái kia mộng xuân đối tượng, đúng là trước mắt cái này kiều tiểu tiểu người.

Cổ mi vừa thấy Liêm Huy sắc mặt biến hóa, nàng liền biết hấp dẫn. Cho nên nàng vội vàng truy vấn: "Người là từ khi nào bắt đầu thích ta?"

Liêm Huy lại không ngốc, hắn biết nếu là đem lời nói thật nói ra, cổ mi xác định vững chắc sẽ tạc mao. Nếu là ở ngày thường, hắn này sẽ khẳng định muốn bắt đầu dấu diếm, hoặc là tùy tiện tìm cái cái gì lý do cũng hảo. Nhưng là, chính là ở hiện tại, hắn bỗng nhiên rất muốn đem chân thật lý do nói ra.

Vì cái gì muốn nói ra tới đâu? Hoặc là bởi vì xe ngựa bên ngoài phong quá lớn, tiếng sấm quá vang, lại có lẽ là bởi vì, trời mưa quá cấp.

Chỉ là, Hồng Diêu, người là ta toàn thân âu yếm người. Ta muốn đem ta sở hữu hảo, sở hữu hư đều ở người trước mặt thẳng thắn thành khẩn. Ta muốn đem ta một lòng móc ra tới, đặt ở người trước mặt. Nó đối với người khát vọng, đối với người yêu quý, đối với

người sở hữu hết thấy, cho dù là đối với người dục vọng, ta đều hy vọng người có thể biết được.

Dù cho thích người lý do lại đáng ghê tởm, dù cho là ta này trái tim lại bất kham, chính là, nó đối với người tâm ý, tất cả đều là nhất chân thật.

Cho nên Liêm Huy chậm rãi ngẩng đầu, nhìn súc ở trong góc cổ mi, chậm rãi thẳng thẩn thành khẩn hết thấy: "Từ đêm đó ở dòng suối nhỏ, bắt đầu nhìn đến người thân mình kia một khắc khởi."

Tác giả có lời muốn nói: Emma, đại ca nguyên lai nhân khí như vậy cao a? Ta đi xuống cân nhắc cân nhắc, tranh thủ hạ hạ chương phóng đại ca ra tới đi bộ hạ.

Mặt khác thuyết minh hạ, bốn văn tình hình chung hạ là thứ hai - thứ Bảy ngày càng, chủ nhật yêm cấp chính mình cũng phóng cái giả, vọng các vị thân nhóm có thể lý giải hạ. Cảm ơn.

19 ngàn cùng ngàn tìm

Liêm Huy thẳng thẩn thành khẩn hết thấy, hấn cho rằng cổ mi sẽ tạc mao, sẽ ngẩng đầu hung tợn nhìn hấn, lại khóc lại nháo mắt hấn, người như thế nào có thể như vậy linh tinh. Thậm chí sẽ không màng bên ngoài mưa to gió lớn mà lao xuống xe ngựa.

Hấn làm tốt ai mắt chuẩn bị, cũng làm hảo đợi lát nữa cổ mi lao xuống xe ngựa thời điểm, hấn sẽ lập tức đi xuống giữ chặt hấn.

Nhưng là Liêm thiếu hiệp người thật sự suy nghĩ nhiều. Người cho rằng kế tiếp chính là cổ mi nhảy vào trong mưa, sau đó người lại nhảy vào trong mưa, hai người trình diễn một màn ướt thân dụ hoặc. Sau đó nàng đau khóc thành tiếng, người không màng nàng

đánh chửi, bá đạo đem nàng ôm vào trong lòng ngực, lại là ôm hồi trong xe ngựa oox, lại xxoo, sau đó từ đây triền triền miên miên đến thiên nhai sao?

Cố mi tỏ vẻ thực bình tĩnh, tương đương bình tĩnh. Làm một cái tân thời đại nữ tính, đối với nhìn đến nàng thân mình do đó yêu nàng loại chuyện này, nàng sẽ nói, nàng trong lòng là có như vậy một chút mừng thầm cảm giác ở sao?

Kia tốt xấu cũng thuyết minh ta đáng người không tồi đi. Nàng vẫn luôn đều cho rằng, tình yêu này ngoạn ý, nguyên nhân cùng quá trình không quan trọng, quan trọng chỉ là yêu.

Yêu lúc sau, liền sẽ cảm thấy đối phương hết thảy đều là tốt đẹp.

Cho nên cố mi chỉ là ngẩng đầu, nhìn Liêm Huy, nhàn nhạt nói một tiếng: "Nga."

Lần này đối Liêm Huy ngốc rớt, sau đó hắn bắt đầu trăm trảo cào tâm. Hắn nháo không rõ cố mi này rốt cuộc là có ý tứ gì a. Nàng loại này phản ứng, căn bản là không ở hắn lúc trước thiết tưởng trong phạm vi.

Hắn rồi rầm nửa ngày, vẫn là thật cẩn thận hỏi ra tới: "Người, người không tức giận?"

Cố mi cùng xem ngốc tử dường như nhìn hắn một cái: "Ta vì cái gì muốn sinh khí?"

Ít nhất, ta hiện tại nháo mình bạch người thích ta nguyên nhân.

Chỉ là, cố Mi Hoàn là dở khóc dở cười a. Nói đêm đó, ta tốt xấu cũng là xuyên yếm cùng quần lót hảo đi. Kỳ thật đại ca người có thể

nhìn đến, cũng chính là hai cái đùi, hai điều cánh tay, cộng thêm hai vai bồng hảo đi. Liền này, liền này đại ca ngài cũng có thể ngạnh lên? Nếu là nói như vậy nói, kia mỗi đến mùa hè, trên đường cái nhưng phàm là cái nam có phải hay không đều phải ngạnh lên a?

Mãn đường cái trắng bóng cánh tay cùng chân a uy. Thậm chí là các loại sự nghiệp tuyển ở trước mắt lúc ẩn lúc hiện nha.

Liên thiếu hiệp, liền người này đạo hạnh, nếu là ném tới hiện đại, phỏng chừng là toàn thân huyết đều không đủ ngài chảy máu mũi.

Nhưng cổ mi trong đầu bỗng nhiên lại nghĩ tới một loại khác khả năng. Này Liên Huy dù sao cũng là cổ đại người, hẳn thấy được chính mình đáng về kia, có phải hay không liền cảm thấy, phải đối ta phụ trách đâu?

Này ở phim truyền hình thượng không phải thường xuyên sẽ có sao. Mỗi mỗi thấy được mỗi mỗi lửa - thân, thậm chí chỉ là thấy được một chân, sau đó liền sẽ xoay người, thực bình tĩnh nói, ta sẽ đối với người phụ trách.

Tưởng tượng đến này, cổ Mi Tụu có chút hưng phấn lên. Nàng cảm thấy đầy người tinh khí thần lại đã trở lại, nàng hưng phấn nói: "Liên Huy, đêm đó sự, ta sẽ không theo bất luận kẻ nào nói. Cho nên người liền không cần đối ta phụ cái gì trách."

Nàng mãi tâm mãi ý cho rằng, chính mình một lòng trung can vì minh nguyệt, minh nguyệt nhất định sẽ cảm động đến rơi nước mắt. Nhưng minh nguyệt mặt trầm xuống dưới, thực lãnh khốc nói một câu nói: "Cùng phụ trách không quan hệ. Mà là, đời này, ta Liên Huy nhận định người chính là thê tử của ta."

Cổ mi mặt cũng trầm xuống dưới. Nha người còn rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.

"Chính là ta cũng không có đáp ứng đời này làm thê tử của người. Còn có, Trang Thu Dung là chuyện như thế nào? Ở Hoa Sơn thượng, ta chính là không ngừng một lần nghe được người khác nói người cùng nàng chi gian có một chân."

Liêm Huy cho rằng nàng là ở ghen tuông, khuôn mặt tuần tú thượng ngược lại là có tia ý cười.

Hắn kiên nhẫn giải thích: "Thu dung chỉ là ta sư muội. Không còn mặt khác."

Nếu là ở dĩ vãng, hắn là khinh thường với cùng bất luận kẻ nào giải thích bất luận cái gì sự. Hắn từ trước đến nay làm người thanh lãnh, có thể không nói nói, nhất định liền sẽ không nói. Nhưng từ cổ mi xuyên qua lại đây lúc sau, hắn ở nàng trước mặt nói qua nói, thêm lên lại so với khi nào đều nhiều.

Nhưng hắn cái này giải thích, cổ mi cũng không vừa lòng. Nàng trong mũi khẽ hừ một tiếng, ngẩng đầu nhìn xe ngựa dừng, âm dương quái khí nói: "Người chỉ đương nàng là sư muội, nhân gia cũng không phải là chỉ đương người là sư huynh. Hoa Sơn từ trên xuống dưới, chính là cái người mù đều nhìn ra được tới nàng đối với người tình ý. Người cũng không nên nói cho ta, chính người đảo không thấy ra tới a."

Nhưng kỳ thật Liêm Huy thật đúng là không thấy ra tới. Hắn chỉ là toàn tâm toàn ý ở luyện võ, hoàn toàn không có để ý Trang Thu Dung đối hắn tồn cái gì tâm tư.

Cho nên hấn trầm mặc hạ, cũng liền theo thật trả lời: "Ta thật sự không thấy ra tới. Ở trên núi, ta chỉ biết là, người thích ta. "

Bởi vì chỉ có Hồng Diêu là thực trắng ra nói với hấn quá, sư huynh, ta thích người. Ta muốn gả cho người.

Cổ mi vừa nghe lời này, lại vì này chán nản. Đây Liêm Huy thật là hảo bản lĩnh a, thoát nhìn một bộ chính trực diện than dạng, nói ra nói cũng là có thể có bao nhiêu ngắn gọn liền có bao nhiêu ngắn gọn, nhưng hấn chính là có bản lĩnh thường xuyên đem nàng tức giận đến không biết kế tiếp nên nói cái gì lời nói.

Cho nên cổ mi khó thở liền bắt đầu nói bậy lời nói:" Đó là trước kia. Trước kia ta là thích người, nhưng hiện tại ta không thích người. "

Lời vừa ra khỏi miệng nàng liền hối hận. Nha ta khi nào thích quá người? Trước kia thích người đó là Hồng Diêu a a. Nhưng ta là cổ mi a a.

Đều cấp trước mặt người này cấp khí choáng váng đều.

Nhưng Liêm Huy có chút tiểu đắc ý. Hấn kiệt lực đem khoe môi đi xuống đè ép áp, mới có thể nhẫn được không cười thực rõ ràng:" Hồng Diêu, người mới vừa nói, người thích ta. "

Hấn cắt câu lấy nghĩa. Vừa mới cổ mi nói rõ ràng chính là, trước kia thích người, nhưng hiện tại không thích người.

Cổ mi hận không thể một cái đại tát tai qua đi, phiền rớt hấn khoe môi kia mặt ý cười.

Liêm Huy người đại gia, lão tử khi nào thích quá người? Đây đều là bị người vòng hôn mê được không a.

Nhưng Liêm Huy thực thỏa mãn. Hắn chậm rãi di thân mình, liền tưởng ngồi vào cổ mi bên người đi.

Nhưng cổ mi một chân đạp lại đây, hung tợn quát:" Tránh ra. "

Liêm Huy không để bụng, ngược lại này đây vì nàng bức xấu hổ thành., Hắn trong lòng ngược lại là cảm thấy ngọt ngào thực. Nhưng chung quy vẫn là không nghĩ thật sự chọc giận nàng, cũng liền lẳng lẳng ngồi ở chỗ kia không có động, chỉ là một đôi mắt muốn nhiều nhu tình mật ý, liền có bao nhiêu nhu tình mật ý nhìn nàng.

Cổ mi thật là, khóc không ra nước mắt a a. Đại ca người lại như vậy xem đi xuống, ta thật sự sẽ nhịn không được tự quả Đông Nam chi.

Xe ngựa ngoại mưa to bành bạc, bùm bùm gõ xe đỉnh. Âm âm âm tiếng sấm không ngừng lăn quá. Cổ mi nhăn thực vất vả, mới không có ở mỗi một lần lăn địa lôi vang lên khi kêu to ra tiếng.

Cũng may ngày mùa hè mưa rào có sấm chớp tới mau, đi cũng mau. Tiếng sấm dần dần nhỏ đi xuống, chỉ có chân trời không phải còn có vài đạo mỏng manh tia chớp xẹt qua.

Liêm Huy lại ngồi xuống càng xe thượng, đánh xe đi trước.

Màn xe tử vẫn như cũ là bị hắn ném tới rồi xe đỉnh. Cổ mi tuy rằng là ngồi ở trong xe ngựa, nhưng nhất cử nhất động vẫn như cũ là ở trong mắt hắn.

Nhưng cổ mi cảm thấy thực bị đè nén, như vậy lưng như kim chích cảm giác cũng không tốt. Cuối cùng nàng đơn giản cắn răng một cái, cúi người từ trong xe ngựa bò ra tới, cũng ngồi xuống càng xe thượng.

Con mẹ nó người muốn xem, liền dứt khoát thoải mái hào phóng làm người xem cái đủ hảo.

Xe ngựa ngoại không khí thực tươi mát. Ngày mùa hè sau cơn mưa đặc có bùn đất mùi tanh cùng cỏ cây thanh hương hỗn tạp ở bên nhau, hương vị thực hảo.

Cổ mi nhắm mắt lại thật sâu hô hấp một ngụm. Ở hiện đại, như vậy không khí thanh tân căn bản là không có. Nàng ký ức trong ấn tượng, cũng chính là có một lần đi tham gia đồng học hôn lễ, ngồi trên xe, vòng quanh đường núi vòng hơn một giờ, tiến vào núi lớn tận cùng bên trong, mới có như vậy tươi mát tự nhiên không khí.

Lần đó nàng đặc hưng phấn cùng bên cạnh cùng nhau tới tham gia hôn lễ đồng học nói, này một ngàn khối bao lì xì, hoa quá đáng giá. Như vậy không khí, thật là hận không thể về sau liền ở núi lớn sinh hoạt, không bao giờ đi ra ngoài.

Nhưng là ở chỗ này, không có ô tô, không có ô nhiễm, không trung lam đến không thể tưởng tượng, không khí cũng tốt tựa hồ căn bản là không biết CO₂ là cái thứ gì.

Trong nháy mắt, cổ mi cảm thấy toàn thân trọc khí đều bài ra tới, liền thân mình đều bất tri bất giác nhẹ không ít. Nàng hơi hơi ngửa đầu, tùy ý thanh phong phát quá nàng gương mặt, khóe môi hơi cong, không tự giác lộ một mặt mỉm cười ra tới.

Này mặt mỉm cười có thể nói kinh diễm. Ngồi ở nàng bên cạnh Liêm Huy, chuẩn xác không có làm bất giữ tới rồi nàng này mặt kinh diễm mỉm cười.

Hắn nhìn sau cơn mưa tà dương trung cổ mi, sợi tóc khẽ nhếch, hai mắt nhẹ hạp, khóe môi tươi cười càng là tự nhiên. Giờ khắc này, hắn cảm thấy trước mắt người này, mỹ thật sự là thông thấu, có linh tính.

Lúc chạng vạng, Liêm Huy cùng cổ mi đánh xe tới rồi một cái trấn nhỏ.

Màn đêm đã lạc, thị trấn duyên phố có tinh tinh điểm điểm đèn dầu sáng lên. Nhưng trên đường cũng không nửa bóng người, cũng không nửa điểm tiếng người. Chỉ là ngẫu nhiên có chó sủa tiếng vang lên, trừ lẫn đó ra, yên tĩnh một mảnh.

Cổ mi ngồi ở càng xe thượng, tò mò nhìn này hết thấy. Rốt cuộc ở hiện đại mà nói, trong thành thị đèn đường ứng dụng, dù cho là đêm tối, kia cũng là nơi nào đều là lượng như ban ngày, đông như trẩy hội, náo nhiệt đến không được. Nàng rất ít có nhìn đến như vậy đen nhánh ban đêm, im ắng không có nửa cái người đi lại địa phương.

Xe ngựa quải cái cong, trước mắt ánh lửa đột nhiên nhiều hơn. Có nhị tầng cao lầu đất bằng dựng lên.

Lâu trước hai ngọn đèn thả đèn lồng theo gió lay động, nội bộ mỗi cái trong phòng càng là ánh nến sáng choang, tiếng cười như châu, nhất phái bận rộn.

Cố mi trong nháy mắt nghĩ đến chính là, ngàn cùng ngàn tìm cái kia thần bí canh phòng. Hoàng hôn ánh sáng đi qua kia tòa kiêu, thần bí trần nhỏ ánh đèn bắt đầu thứ tự sáng lên. Canh trong phòng mọi người bắt đầu tỉnh lại đi lại, ra ra vào vào.

Mà chúng ta anh tuấn lãnh khốc tiểu bạch long liền đứng ở kiêu kia một mặt, mở to một đôi thanh triệt mắt, khiếp sợ rồi lại kiên định nhìn ngàn tìm, nói, người không thể tới nơi này, mau trở về.

Cố mi bỗng nhiên rất muốn xuống xe, đi xem trước mặt này tòa trong lâu có hay không tiểu bạch.

HAKU tiểu bạch là nàng xem qua sở hữu manga anime yêu nhất nhân vật, không gì sánh nổi.

Kỳ thật nàng cũng thực ái ha người, thực ái Sesshoumaru. Nhưng là tiểu bạch luôn là sẽ làm nàng mặc danh cảm thấy có một loại đau thương.

Rõ ràng chỉ là đơn giản như vậy nói, ngàn tìm đã làm thực hảo. Nhưng vì cái gì, hắn vẫn là sẽ làm cố mi cảm thấy, đau lòng?

Hảo đi, chỉ có thể quy tội phối âm cường đại đi.

Nhưng này sẽ, cố mi là thật sự tưởng đi xuống nhìn một cái. Nhìn một cái bên trong có phải hay không cũng có như vậy cái tiểu bạch tồn tại.

Nhưng Liêm Huy giữ nàng lại.

Nàng quay đầu lại, nhìn ngọn đèn dầu ánh nến trung Liêm Huy, có trong nháy mắt hoảng hốt.

Nhưng cũng chỉ là như vậy trong nháy mắt mà thôi, rồi sau đó nàng liền tỉnh ngộ lại đây.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 15

Nơi này không có tiểu bạch, không có ngàn tìm, nơi này, cũng không phải trong truyền thuyết thần bí canh phòng.

Nơi này, chỉ là cái kỹ - viện. Cung các kiểu nam nhân ra vào tìm niềm vui, ăn chơi đàn đúm, xa hoa dâm dật mà thôi.

Cố mi xoay người liền tưởng rời đi. Nàng cũng không có tò mò đến tưởng đi vào xem một cái nông nổi.

Có cái gì đẹp đâu. Đơn giản chính là pít-tông vận động lạp. Nàng tốt xấu cũng coi như là duyệt phiên vô số người. Tuy rằng không có tự mình thực tiễn quá, nhưng lý luận tri thức nàng vẫn là rất rõ ràng tích.

Nhưng nàng bỗng nhiên lại dừng bước chân.

Tác giả có lời muốn nói: Có thể thành công đăng nhập cảm giác thật sự là quá tốt. Vừa mới ta vẫn luôn xoát vẫn luôn xoát, liền vẫn luôn là viên tiểu cục hoa ở chuyển a chuyển..

20 mỹ nam thập nhị cung

Cao lầu bên sườn cửa sổ có hắc ảnh nhảy xuống, bùm một tiếng ngã xuống rất cuộc, truyền đến thực nặng nề một thanh âm vang lên.

Cổ mi có chút tò mò, đơn giản duỗi tay ngăn cản Liêm Huy dục đánh xe tay, muốn nhìn một chút là chuyện như thế nào.

Màu xám đậm sương trung, có nhỏ yếu bóng người kinh hoảng chung quanh, giây lát nhìn đến cứu tinh, hướng tới bọn họ liền chạy tới.

Hành đến gần, cổ mi mới thấy rõ ràng, đó là một cái cô nương. Thực tuổi trẻ một cái cô nương, nhìn ra sẽ không vượt qua mười sáu tuổi. Nhưng thu thủy tinh thần dương liễu thể trạng, càng là có một trương phù dung mặt, này sẽ tuy là trên mặt biểu tình kinh hoảng, nhưng vẫn như cũ khó nén thiên tư quốc sắc.

Một câu, tư sắc quyết không ở Trang Thu Dung dưới.

Cổ mi ngẩng đầu nhìn xem kia tòa cao lầu, đánh giá hạ, từ lầu hai nhảy xuống kia độ cao, nếu vô võ công, quăng ngã bẻ chân gì đó, cũng là thực bình thường đi?

Bởi vì trước mặt cô nương này, chạy vội thời điểm, đuôi phải là khập khiễng.

Chỉ là từ kỹ - trong viện chạy ra cô nương, cổ mi cảm thấy, nàng đại khái có thể đoán được là chuyện như thế nào.

Ai kêu ta xem phim truyền hình quá nhiều đâu. Khác không nói, kia não bổ công năng là chuẩn cmnr.

Cơ hồ chính là tại đây nháy mắt công phu, cổ mi đã thiết tưởng cô nương này N loại thân thể truyền kỳ, thậm chí nghĩ đến, làm không hảo nàng là cái công chúa nương nương, ngẫu nhiên tới dân gian chơi đùa, không lăm bị mê choáng bán nhập thanh lâu gì gì.

Nàng vuốt cầm bắt đầu tưởng, nếu chính mình cứu vị cô nương này, kế tiếp, cô nương này đem chính mình trở thành ân nhân cứu mạng, có phải hay không kế tiếp chính mình liền sẽ đi theo cô nương này thượng kinh? Lại nhận thức cá biệt Vương gia, cá biệt thiếu niên tướng quân, làm không hảo cuối cùng vẫn là bị tuổi trẻ hoàng đế nhìn trúng, làm nhập hậu cung, sau đó tại hậu cung này vô hình chiến trường trung khời thuốc súng chém giết, cuối cùng nghịch tập trở thành mẫu nghi thiên hạ Hoàng Hậu nương nương, thành tựu một thế hệ xuyên qua nữ truyền kỳ, truyền lưu đời sau?

Sau đó này bốn tiểu thuyết liền thuận thế từ một bình thường xuyên qua tiểu thuyết trở thành một bộ cung đấu tiểu thuyết?

Cổ mi càng nghĩ càng đặc ý, nàng đều đã ở bắt đầu rối rắm rồi cuộc là tà mị Vương gia hảo, vẫn là nho nhã thiếu niên tướng quân hảo, vẫn là tốt cuộc là lãnh khốc si tình tuổi trẻ hoàng đế hảo đâu?

Này tốt cuộc là muốn cái nào? Vẫn là đơn giản ba cái cùng nhau thu, làm cái mỹ nam thập nhị cung?

Cổ mi vì chính mình nào bỏ trung hình ảnh rối rắm. Nàng bỗng nhiên cảm thấy, mỹ nam thứ này, quá nhiều cũng không hảo đi. Quá khó lựa chọn a uy.

Nhưng là vị cô nương này, người vì cái gì không chạy về phía ta ôm ấp, mà là chạy về phía Liêm Huy ôm ấp, hơn nữa là về mặt nước mắt, diễm đạm đáng yêu quỳ xuống nói: "Công tử, cứu ta."

Hoa lê một chi xuân mang vũ. Khóc đến này phân thượng còn có thể bảo trì như vậy mỹ mạo, không thể không nói, vị cô nương này, người thật trời sinh chính là cái khả nhân nhi a.

Nhưng giống như, chúng ta Liêm thiếu hiệp trời sinh chính là cái khối băng a, vẫn là cô nương người khóc không đủ thảm thiết? Như thế nào hấn vẫn là mặt vô biểu tình nhìn người, thậm chí liền lông mày đều không có nâng một chút?

Cổ Mi Đô có điểm nhìn không được. Nàng xuống xe đi nâng dậy vị kia cô nương, ôn nhu nói: "Cô nương, muốn chúng ta như thế nào cứu người?"

Liêm Huy ngay sau đó cũng xuống xe, kéo qua cổ mi đến hấn phía sau, thấp giọng nhưng thực ngắn gọn nói: "Thân phận không rõ. Nhân sự thiếu quản."

Cổ Mi Đô có chút choáng váng. Tuy rằng là như thế này nói không tồi, nhưng là Liêm thiếu hiệp, người không phải cái danh môn chính phái lúc sau sao? Chính phái người, không đều nên là gặp được bất bình một tiếng rống, nên ra tay khi liền ra tay sao?

Liêm thiếu hiệp, người tên này môn chính phái làm, giống như không thể nào đủ tư cách nha.

Nhưng cái kia cô nương lại dám đi lên, mục tiêu tự nhiên vẫn là Liêm Huy: "Công tử, cứu ta."

Mưa to lạc u yển. Không tồi, cô nương, có tiến bộ nga.

Lần này Liêm Huy luôn luôn diện than trên mặt rốt cuộc có biến hóa.

Hấn nhíu mày.

Bởi vì, kỹ - viện đại môn có mấy cái quy nô tay cầm gậy gộc vọt ra.

Mục tiêu không cần nói cũng biết, chính là vị kia cô nương.

Bao quanh đem nàng vây quanh ở trung gian, rồi sau đó chúng quy nô tự động tránh ra một cái nói, nhường ra mặt sau một vị vẫn còn phong vận bà thím trung niên.

Nhìn ra hẳn là chính là trong truyền thuyết quy bà.

Cổ mi ngạc nhiên. Nàng đối tình gia cửu phẩm quan tép riu vị kia quy bà ký ức hãy còn mới mẻ, lần này có thể nhìn thấy cái vật còn sống, hưng phấn dị thường.

Cho nên nàng đặc nhảy nhót liền tưởng từ Liêm Huy phía sau đi ra, tưởng càng gần gũi quan sát một chút vị này trong truyền thuyết quy bà. Nhưng Liêm Huy giữ nàng lại, hoàn toàn một bộ lão gà mái hộ tiểu kê trạng thái, đem nàng lại kéo đến hẳn phía sau.

Cổ mi dùng sức tưởng giãy giụa. Nhưng là Liêm thiếu hiệp, người muốn hay không dùng lớn như vậy tay kính? Thủ đoạn đều mau cho người bóp nát hảo sao.

Nhưng vào lúc này, quy bà mở miệng.

"Tiểu tiện nhân, người là ta hai lượng bạc mua tới. Ăn ngon uống tốt cung người mười năm, chính trông cậy vào dựa người kiếm tiền. Người khen ngược, còn dám ra bên ngoài chạy? Nguyên bản còn nghĩ thương tiếc người, tối nay liền chiêu một người cho người sơ lộ. Hiện tại lão nương sửa chủ ý, không chiêu cái ba năm cái làm phiên người này tiểu tiện nhân, ta liền cho người xách giày."

Dứt lời, tay phải duỗi ra tới, bắt kia cô nương đầu tóc, xoay người liền phải trở về kéo.

Kia cô nương kêu thảm thiết một tiếng, đôi tay gắt gao che chở tóc, nhưng một đầu vẫn là đối mặt cố mi cùng Liêm Huy, nước mắt liên liên: "Công tử, cứu ta."

Liêm Huy cũng không có động. Nhưng cố mi bắt đầu trăm trảo cào tâm. Hiển nhiên trường hợp như vậy, chỉ cần không phải máu lạnh người kia đều sẽ không thờ ơ.

"Dừng tay."

Nàng rút cuộc tránh thoát khai Liêm Huy tay, sai bước đi tới phía trước tới, hào sảng hô lên như vậy một câu.

Quy bà xoay người, nhìn đến cố mi khi trong mắt tinh quang chợt lóe.

Nàng phỏng tựa liền thấy được trắng bóng bạc ở trước mặt sôi nổi mà xuống.

Đem trong tay cô nương đẩy cho bên cạnh quy nô, nàng một khuôn mặt cười bạch phấn rào rạt rơi xuống: "Như thế nào, cô nương, có hứng thú tới chúng ta Lệ Xuân Viện phát triển?"

Cố mi bĩu môi. Cái này quy bà cùng nàng trong ấn tượng cái kia nói, người dám trảo, ta liền dám sảng quy bà kém khá xa.

"Buông ra cái kia cô nương."

Nàng lời lẽ chính đáng mở miệng. Nhưng thực rõ ràng, nhân gia cũng không mua nàng trượng. Thậm chí là trực tiếp vung tay lên, ý bảo thủ hạ quy nô liền tới trảo nàng.

Cổ mi tự nhiên không sợ. Đi theo Triệu Vô Cực luyện võ mấy tháng, tuy rằng là võ công không như thế nào, nhưng đối phó này mấy cái quy nô hần là không phải cái gì việc khó.

Nàng tay đặt ở bên hông roi mềm thượng, liền nghĩ ra này không ngờ công kì vô bị. Nhưng thực đáng tiếc, căn bản là không tới phiên nàng bỏ ra tay.

Trên trán sợi tóc phiêu khởi, khói đen bóng người ở chúng quy nô chi gian xuyên tiến xuyên đi, bắt quá một lát công phu, chỉ nghe được gậy gộc rơi xuống đất thanh âm không ngừng vang lên.

Mà đương trên trán sợi tóc rơi xuống khi, khói đen lại đã trở lại. Liêm Huy đứng yên nàng trước người, sắc mặt trầm tuấn như đêm, phỏng tựa vừa mới hần căn bản là không có động quá giống nhau.

Cổ mi tát lưỡi, này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết nháy mắt hạ gục sao?

Nhưng ngay sau đó, lệnh nàng càng thêm tát lưỡi sự tình đã xảy ra. Liêm Huy đạm mạc nhìn quy bà, này thanh lạnh lòng: "Một ngàn lượng."

Quy bà nhìn dáng vẻ cũng có chút ngốc rớt. Bởi vì nàng ngờ ngác phát ra một thanh âm: "A?"

Liêm Huy rõ ràng không tưởng chờ nàng phản ứng lại đây. Đi lên trước, từ trong lòng lấy ra một trương giấy ném qua đi, sau đó chỉ vào còn trên mặt đất cúi đầu khóc thút thít vị kia cô nương, lạnh nhạt nói: "Cho nàng chuộc thân."

Kia cô nương nghe vậy, ngẩng đầu nhìn hần, nhất thời đều đã quên khóc thút thít.

Mà cô Mi Đô đã quên hô hấp.

Một, một ngàn lượng? Võ Đại Lang mua kia sát đường hai thượng hai hạ tiểu lâu cũng mới hoa mười lượng bạc a được không.

Một ngàn lượng đây là cái gì khái niệm? Cổ Mi Đô tưởng trực tiếp cấp quỳ, sau đó đi ôm Liêm Huy đùi, khóc lóc thảm thiết, đại lão, mượn điểm bạc hoa hoa.

Liền ở nàng còn chinh lăng thời điểm, Liêm Huy đã xoay người đi rồi trở về, lôi kéo tay nàng, đi tới xe ngựa bên, ý bảo nàng lên xe.

Nhưng cổ mi này sẽ hoàn toàn đã gốc rút hảo đi. Nàng bị kia một ngàn lượng bạc cấp tạp choáng váng. Nàng hiện tại nghĩ nhiều hướng trở về cùng kia quy bà đánh thương lượng, ngài xem, ngài có thể hay không trả về ta năm trăm lượng đâu? Chẳng sợ chính là năm lượng cũng hảo a. Nàng hiện tại cái kia tiểu túi tiền sở hữu bạc vụn thêm lên giống như còn không đến một hai.

Thẳng đến Liêm Huy ngồi ở càng xe thượng bắt đầu đánh xe, cổ Mi Hoàn không phản ứng lại đây.

Bởi vì nàng ở trong lòng yên lặng đối tỉ suất hối đoái, tính này một ngàn lượng bạc nếu là gác ở hiện đại đến đổi thành bao nhiêu người dân tệ.

Nhưng như thế nào tính kia đều là một bút nàng trước nay chưa thấy qua cự khoản a quăng ngã.

Liêm Huy người đại gia, tạp bạc tạp sàng sao người.

Nhưng làm hấn sư muội, thậm chí là bị hấn cường hôn hai lần sư muội, đều không thấy hấn tạp quá một lượng bạc cho nàng.

Muốn hay không khác nhau đối đãi như vậy rõ ràng a người này hồn đạm.

Cho nên cố mi căm giận đã mở miệng: "Liêm Huy, một ngàn lượng bạc a. Người chẳng lẽ liền không mặt trán tiểu một chút ngân phiếu?"

Nàng thật sự là đau lòng kia một đồng lớn trắng bóng bạc.

Nhưng Liêm Huy nghe xong nàng lời này, thật đúng là từ trong lòng móc ra tới một đại điệp ngân phiếu, cúi đầu thô sơ giản lược nhìn một chút, sau đó ngẩng đầu, lắc đầu: "Không có."

Trọng quyền xuất kích, đánh tới lại là một đoàn bông. Cố mi yên lặng nội thương học máu trung, nàng hảo tưởng nhân đạo hủy diệt hấn làm sao bây giờ?

Nhưng ánh mắt vẫn là dính ở kia điệp ngân phiếu thượng bất động. Cự khoản a, trong truyền thuyết cự khoản a, cả đời cũng chưa xem qua cự khoản a.

Khóe môi nước miếng là chuyện như thế nào? Cố mi người muốn hay không như vậy không tiền đồ?

Liêm Huy tự nhiên cũng chú ý tới nàng ánh mắt. Ngay sau đó, hấn tay duỗi ra, đem kia điệp ngân phiếu đều đưa tới.

Cố mi kinh ngạc ngẩng đầu, dùng ánh mắt dò hỏi hấn, người đây là có ý tứ gì.

"Người thích, liền cho người."

Liêm Huy nói chuyện luôn luôn ngắn gọn sáng tỏ.

Nhưng lần đầu tiên, cổ mi cảm thấy thẳng nhãi này thanh âm dễ nghe cực kỳ.

Khó được chính là, đôi mắt một đồng lớn trắng bóng bạc dụ hoặc, cổ mi vẫn như cũ kiên trì chính mình điểm máu chốt, nàng ngẩng đầu, nội tâm sóng gió mãnh liệt, nhưng trên mặt đặc gió êm sóng lặng hỏi: "Người có ý tứ gì?"

Hảo thống khổ. Không cần ý đồ dùng tiền tài tới thu mua ta. Tuy rằng ta xác thật chính là thấy tiền sáng mắt cái loại này người.....

Liên Huy nghe vậy, nhìn nàng, thực nghiêm túc trả lời: "Ta, chính là của người. Đều cho người."

Nói xong liền đem kia điệp ngân phiếu phóng tới tay nàng thượng.

Cổ mi lại choáng váng, sau một lúc lâu mới vừa rồi cúi đầu run rẩy đi xem kia điệp ngân phiếu.

Mỗi trương mặt trán đều là một ngàn lượng. Như vậy hậu một đại điệp, đến có bao nhiêu cân?

Cổ mi cảm thấy chính mình tay đều ở run lên. Liên đại hiệp, cái gì kêu của ta chính là của người? Người muốn hay không như vậy chủ nghĩa cộng sản a uy.

Cổ mi hoàn toàn ở vào một loại mộng du trạng thái trúng. Nhưng nàng còn nhớ rõ, tuy rằng là cùng muốn nàng mệnh đường như không tha, nàng vẫn như cũ kiên trì đem kia điệp ngân phiếu còn trở về. Thậm chí là bất chấp rút cuộc là ai lau ai du, trực tiếp đem kia điệp ngân phiếu nhét vào Liên Huy trong lòng ngực.

Giống như này trong quá trình, tay nàng chỉ còn không cẩn thận đã sờ cái gì ngạnh ngạnh đồ vật? Chẳng lẽ là trong truyền thuyết trước ngực kia hai viên hòn đá nhỏ?

Đại ca, còn cái ngân phiếu mà thôi, này người cũng có thể ngạnh đến lên?

Cổ mi mộng du trạng thái vẫn luôn liên tục tới rồi tiến khách điểm môn thời điểm. Nhưng bỗng nhiên, có một đạo thanh âm làm nàng nháy mắt tinh thần thanh minh.

"Chưởng quầy, còn có rảnh phòng sao?"

Này thanh thanh vận, tựa dao cầm chi âm bội, nhu hòa thanh triệt.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 16

Cố mi bỗng nhiên xoay người.

Tinh ánh trăng tới, dương liễu hàm sương mù. Kia trên đường ruộng nhà ai niên thiếu, đứng yên phía sau?

Tác giả có lời muốn nói: Đại sư huynh bị ta viết thành cái thứ gì a đây là. Gặp mặt nằm liệt, sẽ lãnh khóc, sẽ bán manh, mặt sau khả năng còn sẽ làm nũng. Tứ bất tượng a đây là. Lệ ròng chạy đi.

Mặt khác, đại ca ra tới. Ra tới đánh mưa nước tương...

21 nam chủ đúng đúng chạm vào

Tinh ánh trăng tới, dương liễu hàm sương mù. Kia trên đường ruộng nhà ai niên thiếu, đứng yên phía sau?

Cố mi kinh hỉ hô lên tên của hắn: "Dung trạm."

Nàng thật sự là không có nghĩ tới nhanh như vậy liền sẽ tái kiến nàng.

Dung trạm một thân mặc thanh áo dài, tóc dài nửa khoác, thoát nhìn điệu thấp thoải mái thanh tân cực kỳ.

Hắn nghe tiếng quay đầu lại, nhìn thấy cố mi, tựa hồ đầu tiên là sửng sốt, rồi sau đó đen như mực con người liền nổi lên một chút ý cười: "Cố cô nương."

Cố mi vội vàng gật đầu: "Là ta. Là ta."

Quá ngoài ý muốn, nhất thời chỉ lo được với cười ngây ngô, ngược lại đã quên nên nói chút cái gì. Nhưng thật ra dung trạm đi lên trước tới, hơi hơi cười nói: "Không nghĩ ở chỗ này xảo ngộ cố cô nương. Lạc Dương từ biệt, cố cô nương mạnh khỏe?"

Dung trạm thanh bình lâu ở vào Lạc Dương, hoa mẫu đơn đều rồi.

Cố mi ngây ngô cười gật đầu. Lại lần nữa gập lại, với nàng mà nói thật sự là cái ngoài ý muốn. Nhất thời chỉ cảm thấy trong lòng làm như có thật nhiều lời muốn nói, nhưng cuối cùng nói ra lại là: "Dung trạm, người tửu lâu trưởng phòng tiên sinh chiêu hảo sao?"

Dung trạm ngẩn ra. Bất luận kẻ nào, vừa thấy mặt, bị hỏi chính là những lời này, nói vậy đều sẽ có chút giật mình.

Nhưng hắn lập tức cả cười. Thanh âm trong sáng nhuận cùng: "Còn không có."

Cố mi nghe xong những lời này, lại bắt đầu ngây ngô cười. Không phải nàng nhìn thấy hắn liền bắt đầu choáng váng, mà thật sự là lần trước dung trạm nói câu kia rau xanh điệp làm nàng lòng còn sợ hãi. Cho nên nàng hiện nay nhìn đến hắn, phản ứng đầu tiên chính là, tuyệt đối không thể lộ hàm răng a lộ hàm răng.

Hảo tướng trong tầm tay có đem cây quạt. Mặt quạt căng ra tới, ngăn trở miệng mũi, sau đó lại nói với hắn lời nói có hay không.

Nàng này phúc chỉ là vẫn luôn ngây ngô cười bộ dáng, làm nàng bên cạnh Liêm Huy có thể nói là khó chịu cực kỳ.

Trước mặt người nam nhân này, tuy rằng chỉ là lần đó Lạc Dương vội vàng thoáng nhìn, còn là làm hấn ký ức hầy còn mới mẻ.

Dung mạo cũng liền thôi, nguyên phi giống nhau. Chính là kia quanh thân nhàn nhạt khí chất, giờ tay nhắc chân chi gian khí độ, đó là bất luận kẻ nào thấy hấn lần đầu tiên, sẽ không bao giờ nữa sẽ quên.

Mà Liêm Huy còn nhớ rõ lần đó, cổ mi đối với người nam nhân này cười dịu dàng, ngôn ngữ chi gian càng là nhu ước, cùng ở trước mặt hấn khác nhau rất lớn.

Nàng ở chính mình trước mặt trước nay đều là một bộ gương nanh múa vuốt tiểu miêu bộ dáng, khi nào lộ ra quá như vậy ôn thuận một bộ tiểu bạch thỏ bộ dáng?

Cho nên Liêm Huy liền bắt đầu ghen tị.

Hấn lạnh một trương khuôn mặt tuần tú tiến lên, tay phải bỗng nhiên vươn, cầm cổ mi tay phải cổ tay, rồi sau đó cúi đầu nhẹ giọng kêu:" Hồng Diêu. "

Hấn không hỏi đối diện người nam nhân này là ai, cũng không hỏi nàng cùng hấn chi gian vì cái gì sẽ như vậy quen thuộc. Hấn chỉ là cúi đầu, rũ mục nhìn nàng, đen bóng trong mắt có một loại kêu ủy khuất cảm xúc ở nhàn nhạt lưu chuyển.

"Hồng Diêu. "Hấn tuy rằng gần chỉ là thấp giọng kêu nàng. Nhưng vì cái gì cổ Mi Tựu là cảm thấy, cái này kêu thanh liền cùng loại với, một con lọt vào chủ nhân vút bỏ tiểu cầu ở phe phẩy cái đuôi, nhẹ giọng nức nở đâu.

Nàng đều sắp phát điên. Liêm thiếu hiệp, người này chơi lại là nào vừa ra a?

Nhưng thật ra trước mặt dung trạm cười nói: "Cố cô nương, vị này chính là?"

Liêm Huy ngẩng đầu, nhìn dung trạm ánh mắt có mâu thuẫn, thậm chí có thể nói là địch ý.

Đó là một loại giống đực động vật đối xâm nhập chính mình lãnh địa mặt khác giống đực động vật địch ý.

Nhưng cố Mi Bất biết a. Cho nên nàng một bên dùng sức ném Liêm Huy nắm tay nàng, một bên cười trả lời: "Đây là Liêm Huy. Liêm Huy, vị này chính là dung trạm. "

Phía trước một câu là đối với dung trạm nói, mưa thuận gió hoà nhu hòa. Rồi sau đó mặt một câu lại là đối với Liêm Huy nói. Tự nhiên, bởi vì trên cổ tay đau, câu này nói ra tới liền có như vậy vài phần hung ba ba hiệu quả.

Nhưng Liêm Huy chính là không buông ra tay nàng. Chỉ là hướng tới dung trạm như vậy hơi hơi gật gật đầu, liền tính là chào hỏi.

Cố mi đỡ trán. Nàng tuy rằng vẫn luôn biết Liêm Huy làm người mặt lãnh, nhưng chưa bao giờ biết, hắc tâm cũng lãnh. Đối với một cái người xa lạ, tốt xấu lời khách sáo cũng nên nói đi. Nhưng thẳng nhãi này thế nhưng là liền một câu đều lười đến nói.

Đối diện dung trạm trong mắt đảo như cũ là súc nhọt nhọt cười: "Liêm thiếu hiệp, kính đã lâu."

Liêm Huy trực tiếp là liền hạnh ngộ hai chữ đều lười đến nói, lời kéo cổ mi tay liền đi tìm chường quày thuê phòng.

Cổ mi bị hấn kéo một đường đi trước, trăm vội trung vẫn như cũ xấu hổ quay đầu lại triều dung trạm chào hỏi, biểu đạt nàng xin lỗi:" Đại sư huynh của ta chính là như vậy. Dung trạm, người đừng để ở trong lòng a. "

Liêm Huy người cái này hồn đậm, chính người không lẽ phép, bằng sao còn phải bồn cô nương ta tới thế người xin lỗi? Đây con mẹ nó đều gọi là gì sự a.

Trên cổ tay lại căng thẳng. Nhưng đối diện dung trạm lại là cười ôn hòa:" Không sao. Chỉ là cổ cô nương, không biết các người đây là muốn đi đâu đâu? "

"Dương Châu. Dung trạm người đâu, muốn đi đâu? "

Dung trạm độc lập lẫm nguyệt thanh phong bên trong, tươi cười ôn nhuận điềm đạm:" Nghe nói tin dương có vị thần y ở. Dung trạm bất tài, tưởng tiến đến lãnh giáo một phen y thuật. "

Cổ Mi Hoàn tưởng nói tiếp, nhưng bỗng nhiên lại có một đạo nhu nhược thanh âm cấm tiến vào: "Công tử?"

Không phải vừa mới bị Liêm Huy chuộc thân vị kia cô nương lại sẽ là vị nào?

Vị kia cô nương vừa thấy đến Liêm Huy, lập tức liền vọt lại đây. Kia tư thế, quả thực liền phải làm cổ mi hoài nghi, nàng kỳ thật là luyện qua rất cao minh khinh công.

Nàng nhào lên tới liền ôm Liêm Huy chân, khóc lóc: "Công tử, không cần vớt bỏ nô gia."

Cổ mi mặt đều phải tái rồi. Còn hảo nàng này dọc theo đường đi đều đi theo Liêm Huy, biết đây là có chuyện gì. Nếu là không biết, không chừng liền cho rằng Liêm Huy làm cái gì bội tình bạc nghĩa sự đâu.

Mà Liêm Huy mặt là trực tiếp đen. Không chút nghĩ ngợi liền tưởng rút ra bản thân chân.

Nhưng kia cô nương ôm khẩn a, hấn dễ dàng trừu không ra. Bất đắc dĩ cuối cùng đành phải ở nàng trên lưng chụp một chút, đại khái là điểm trúng cái gì huyết đạo, kia cô nương hai cái cánh tay vô lực, chỉ có thể buông ra.

Nhưng cổ mi chú ý tới chính là, Liêm Huy thẳng nhãi này dùng tay chụp kia cô nương phần lưng khi, là dùng tay áo bọc lao chính mình tay. Hơn nữa, hấn làm như vậy xong lúc sau, cư nhiên quay đầu liền tới xem nàng.

Chính là đại ca, người kia đôi mắt nhỏ giữa dòng chuyển đó là có ý tứ gì? Muốn bốn cô nương ta khen ngợi người chạm vào đều không chạm vào mặt khác nữ nhân sao? Nhưng là Liêm Huy người đại gia, người hiện tại tay phải còn trực tiếp bắt lấy bốn cô nương tay, này xem như có ý tứ gì?

Cổ mi cảm thấy nàng sắp trong gió hỗn độn. Bằng không liền dứt khoát làm nàng hỗn độn hư tính.

Đối Liêm Huy, nàng là càng ngày càng kiêng kị. Hấn ý tứ này, là thiệt tình liền coi trọng nàng một người, muốn đùa thật?

Nhưng lúc trước nàng còn cân nhắc, Liêm Huy chỉ là bởi vì trong lúc vô ý xem qua nàng tắm rửa thân mình (nhìn trời, kỳ thật cũng liền hai cánh tay hai chân hai vai bồng mà thôi), gần nhất là bình đối nàng phụ trách ý niệm, thứ hai rốt cuộc thanh niên huyết khí phương cương, đại gia hiểu. Xem qua, buổi tối làm mộng xuân gì đó, lại là chính mình loát hạ quần, kích động điểm. Nói trắng ra là, kia cũng bất quá là đối nàng thân mình, hoặc là nói càng trắng ra điểm, đối nữ nhân thân mình có dục vọng mà thôi. Cho nên, này không phải hấn trong miệng cái gọi là ái, chỉ là thân thể bản năng dục vọng, vẫn là thực hảo bổ cứu.

Tương lai tìm cái càng mỹ mạo điểm, dáng người càng hỏa bạo điểm, hướng trước mặt hấn như vậy vừa đứng, cổ Mi Hoàn cũng không tin Liêm Huy hấn không động tâm.

Nhưng là hiện nay xem ra, giống như thật đúng là không phải như vậy hồi sự.

Cổ mi trực tiếp choáng váng hảo sao. Liêm thiếu hiệp, cầu ngài giơ cao đánh khẽ, thả tiểu nhân thành sao?

Nhưng Liêm Huy đem nàng tay cầm càng khẩn, thậm chí là được một tắc lại muốn tiến một thước dùng cánh tay khoanh lại nàng eo. Thân mình lui về phía sau, tránh đi vị kia cô nương đệ nhị sóng lại nghĩ đến ôm hấn đùi công kích.

"Công tử?" Mỹ nhân đứng lại, hoa lê dính hạt mưa, một đôi đôi mắt đẹp chỉ là nhìn Liêm Huy. Thật thật là nhìn thấy mà thương.

Nhưng Liêm Huy chút nào không dao động, ngược lại là nhần lại một đôi trường mi. Chỉ là ánh mắt như vậy nhàn nhạt đảo qua vị kia cô nương, rồi sau đó liền lại cúi đầu nhìn trong lòng ngực cổ mi.

Cổ mi chính ở vào kịp thời trạng thái. Nhưng thực mau chính là chờ thời trạng thái, sau đó chính là khởi động trạng thái.

Nàng bắt đầu duỗi móng vuốt, liền đi lay vây quanh ở nàng bên hông cánh tay.

Liêm đại gia, không mang theo như vậy trước mặt mọi người liền ăn đậu hủ. Người có hay không suy xét quá vây xem quần chúng cảm thụ a.

Vây xem quần chúng hiện có tam. Một vì dung trạm, nhị vì vị kia cô nương, tam chính là ở một bên có chút trợn mắt há hốc mồm khách điểm chưởng quầy.

Chưởng quầy trừng mắt một đôi viên đậu dường như đôi mắt, nhìn xem cái này, lại nhìn xem cái kia. Đây bốn cái tùy tiện cái nào gác đi ra ngoài kia đều là cái mặt hàng a a. Nhưng như vậy cái quý dị không khí xem như sao lại thế này?

Hắn lão nhân gia dễ dàng sao hắn? Hơn phân nửa đêm nghe được tiếng đập cửa, nhảy nhót liền chạy tới mở cửa, cho rằng lại có sinh ý tới cửa. Một mở cửa, liền nhìn đến hai, một nam một nữ. Hắn lão nhân gia trong lòng cao hứng a, không nói này khai hai phòng, liền tính là khai một phòng, kia cũng là bạc không phải. Sau lại lại tới nữa một cái, hắn lão nhân gia trong lòng liền càng cao hứng. Cho đến đến sau lại lại tới một cái, hắn lão nhân gia trên mặt đều mau cười nở hoa rồi hảo sao.

Chính là các vị đại gia các cô nương, các người liền như vậy giằng co, là muốn quây kiểu gì a a? Rốt cuộc muốn hay không thuê phòng ngài nhưng thật ra nói một tiếng a uy.

Chưởng quỳ yên lặng rơi lệ. Chỉ kém liền đi góc tường ngồi xồm, lay cái tiểu gậy gộc ở góc tường vẽ xoắn ốc.

Vẫn là dung trạm trước mở miệng.

Khóe miệng tươi cười thanh tuyền, thanh âm nhu hòa: "Vị cô nương này, xin hỏi phương họ? Cùng vị này Liêm thiếu hiệp hiểu biết sao?"

Kia cô nương một đôi rưng rưng hạnh mực xoay lại đây, nhìn dung trạm liếc mắt một cái, lại quay lại ánh mắt đi xem Liêm Huy, nhu nhược phe phẩy đầu:" Ta không có họ. Ta năm tuổi thời điểm đã bị cha mẹ bán. Nơi đó, nơi đó, mụ mụ cho ta đặt tên kêu như ngọc, tất cả mọi người đều kêu ta như ngọc. Vị này, vị này liên công tử, vừa mới hấn vì ta chuộc thân, nô gia từ đây cũng chỉ có thể là người của hấn. Đòi này vô luận hấn đến nơi nào, nô gia đều phải theo tới nơi nào. "

Trời nắng một cái sét đánh. Đang ở bể lôi kéo Liêm Huy cánh tay cổ mi dừng động tác, đặc khiếp sợ nhìn như ngọc.

Nhưng giây lát, nàng không khỏi ở trong lòng đối nàng giơ ngón tay cái lên. Hảo cô nương, đủ trắng ra, đủ dũng cảm.

Yêu hấn liền phải lớn tiếng nói ra. Như ngọc cô nương, ta tin tưởng người nhất định có thể thuận lợi bắt lấy Liêm Huy.

Nhưng Liêm Huy nhưng không như vậy cho rằng. Hấn chỉ là lạnh nhạt nhìn nàng, không cần suy nghĩ liền rút ra một câu:" Ta người trước nay cũng chỉ có Hồng Diêu. Mặt khác, ta đều không cần."

Trời nắng lại một cái sét đánh. Nếu nói lúc trước cái kia sét đánh chỉ là làm cổ mi khiếp sợ, kia hiện tại cái này sét đánh, trực tiếp là có

thể phách vụng nang.

Liêm Huy người đại gia! Người có thể hay không không cần mỗi lần đều như vậy bình tĩnh nói ra này đó kinh thế chi ngữ? Tỷ tỷ ta tiết tháo đều phải bị người chán vỡ rớt hảo đi.

Trả ta tiết tháo a a!

Tác giả có lời muốn nói: Ta này hôm nay nhiệt độ không khí bốn mươi độ, mai kia giống như cũng là. Bỗng nhiên liền nhớ tới một cái võng hữu nói, nằm xuống đi đó chính là ván sắt thiêu a có hay không..

22 tiếp tục bán manh

"Ta người trước nay cũng chỉ có Hồng Diêu. Mặt khác, ta đều không cần."

Liêm Huy này ngữ vừa ra, cử tọa toàn kinh. Dung trạm là trên mặt nhàn nhạt, nhìn không ra cảm xúc. Chưởng quầy chính là trợn mắt há hốc mồm, nhưng trong lòng giờ ngón tay cái lên, hảo tiểu tử, có quyết đoán.

Đến nỗi như ngọc cô nương, như ngọc là vô hạn thâm tình nhìn Liêm Huy, thẹn thùng, nhưng lại vô hạn thâm tình nói: "Không, không quan hệ. Nô gia có thể buổi tối hầu hạ công tử người, ban ngày lại hầu hạ vị cô nương này."

.....

Bốn phía là chết giống nhau yên tĩnh.

Cố mi đã là không biết nên dùng cái gì từ ngữ tới biểu đạt nàng giờ phút này tâm tình. Nhưng là như ngọc cô nương a, đối với thực bình tĩnh là có thể nói ra những cái đó kinh thể chi ngữ cái này bản lĩnh, người cùng Liêm Huy, thật đúng là trời sinh một đôi.

Còn là hảo mắt mặt có hay không. Ta vì cái gì sẽ đụng tới các người hai cái?

Cố mi che mặt, không dám tưởng tượng quanh mình người trên mặt sẽ là cái gì biểu tình.

Dung trạm vẫn như cũ thực bình tĩnh. Hắn kia phó bộ dáng, phỏng chừng chính là như ngọc hiện tại bỗng nhiên lắc mình biến hoá, trở thành một người nam nhân, lại là then thùng lại thâm tình nói ra câu nói kia, hắn trên mặt biểu tình đều sẽ không có cái gì biến hóa.

Chưởng quầy còn lại là rõ ràng đạo hạnh không đủ, trên mặt trực tiếp có thể so sánh kính vạn hoa hảo sao.

Liêm Huy nhưng thật ra thực bình tĩnh, như là căn bản là không nghe được như ngọc câu nói kia giống nhau, trực tiếp đi đến chưởng quầy trước mặt, ngắn gọn sáng tỏ nói: "Một gian phòng."

Chưởng quầy lại choáng váng hảo sao. Hắn nhìn xem Liêm Huy, nhìn nhìn lại cố mi, ánh mắt lại đảo qua dung trạm cùng như ngọc, vì thế hắn hỗn độn.

"Kỳ thật, kỳ thật, đại gia, ta nơi này, nơi này phòng trống rất nhiều."

Chưởng quầy rõ ràng hiểu sai. Bốn người này một phòng đây là muốn làm cái gì? Là muốn trình diễn một hồi cái dạng gì tuồng?

Chưởng quầy người thực không thuần khiết nha.

Cố mi lại hảo tướng che mặt làm sao bây giờ? Thật sự là không mặt mũi gặp người a a.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 17

"Chưởng quầy," nàng thấp giọng đã mở miệng: "Cho chúng ta khai bốn gian phòng đi."

Liên Huy nhú mào, lặp lại: "Một gian phòng."

Chưởng quầy thể khó xử, một hồi nhìn xem Liên Huy, một hồi nhìn xem cổ mi.

Tư tâm tới nói, hần là tưởng khai bốn gian phòng. Nhiều kiếm nhiều ít bạc lạp. Chính là trong thân thể bát quái chi tâm ở kê gào, một gian phòng, một gian phòng.

Buổi tối hần có thể hay không nhìn lên? Hình ảnh này nên là có bao nhiêu, cỡ nào làm người huyết mạch phun trượng a.

Chưởng quầy xoa sắp muốn chảy ra máu mũi, thật cẩn thận hỏi: "Đại gia, rốt cuộc muốn khai mấy gian phòng? "

Kỳ thật hần cũng hảo rồi rầm có hay không.

Cổ Mi Đô muốn tìm khối khe đất chui vào đi, không bao giờ muốn gặp người tính.

Nàng gắt gao bùm mặt, gầm nhẹ: "Hần muốn khai mấy gian phòng ta quản không được. Nhưng là, chưởng quầy, phiền toái

người chạy nhanh cho ta khai một gian phòng. Ta muốn đi lên nghỉ ngơi."

Chưởng quầy không dám chậm trễ, chỉ vào lầu hai phòng, run thanh âm liền nói: "Cô, cô nương, lầu hai phòng đều là trống không, người có thể, có thể tùy tiện tìm một gian phòng liền hảo."

Cố Mi Bất đãi hấn nói xong, đã là cúi đầu liền vọt mạnh lên lầu thang.

A a, làm cho bọn họ tam tùy tiện lẫn lộn đi thôi. Chẳng sợ chính là bọn họ tam đều trụ một gian phòng đâu, ta đều mặc kệ.

Nhưng môn mới đóng lại, liền có tiếng gõ cửa vang lên.

"Hong Diêu."

Lại là như vậy thấp thấp, mang theo vô hạn ủy khuất thanh âm.

Chính là liên đại hiệp, người tuyệt đối chính là một tàng ngao, lại vô dụng kia cũng là một ha kỳ sĩ, người thật sự không phải đánh cuộc mỹ a a. Người nói người không có việc gì học bác mỹ bán cái gì mạnh?

Nàng nghĩ nhiều đem trên bàn ấm trà cái ly một cỗ não đều tạp qua đi a.

Nhưng nàng không thể. Nàng không bạc bồi. Nàng hối hận, hối hận vừa mới kia một đại điệp ngân phiếu vì cái gì muốn trang như vậy có cốt khí ngạnh còn trở về.

Nàng ghé vào trên bàn, vô lực dùng ngón tay gãi mặt bàn.

Nhưng tiếng gõ cửa còn ở vang. Còn có Liêm Huy thấp thấp tiếng kêu còn ở tiếp tục, từng tiếng Hồng Diêu kêu.

Hảo tưởng đem hấn độc ách có hay không. Trời xanh a, đại địa a, người vì cái gì không cho ta xuyên qua đến Đường Môn hoặc là mặt khác cái gì tà phái đâu? Bồn cô nương xem ai khó chịu liền trực tiếp một phen độc được rải qua đi, làm hấn từ đây mai danh ẩn tích, không bao giờ muốn ở lão tử trước mặt xuất hiện.

Nhưng Liêm Huy vẫn luôn ở. Còn rất có nàng không mở cửa liền không đi tư thế.

Cổ Mi Bất là gốc tử, nàng biết nàng này một mở cửa, không chừng đến là cái gì hậu quả.

Chính yếu chính là, kia tư nhìn ánh mắt của nàng quá ủy khuất quá mạnh. Quả thực chính là, chính là làm nàng nghĩ tới trên mạng truyền lưu cái kia, đã làm sai chuyện, vô thố đứng ở góc tường, chờ ai mắng bị phạt kia chỉ tiểu cầu.

Người không cần như vậy Rukawa Kaede cùng Hanamichi Sakuragi a được không. Rõ ràng thượng một giây đồng hồ vẫn là lạnh nhạt diện than, giây tiếp theo liền trực tiếp biến thân mạnh vật?

Cổ mi quả thực liền phải hoài nghi hấn có phải hay không cái đơn tế bào sinh vật. Vẫn là hấn kỳ thật chính là Rukawa Kaede cùng Hanamichi Sakuragi tổng hợp thể?

"Làm cái gì?" Nàng hung tợn ra tiếng hỏi một câu.

Ngoài cửa tiếng gõ cửa lập tức ngừng. Liêm Huy thanh âm thấp thấp: "Người không ở ta bên người, ta ngủ không được."

Cổ mi lại bắt đầu phát điên. Liêm đại gia, cấp quý. Người đừng nói như vậy ái - muội a được không. Không biết còn tưởng rằng chúng ta hai người đều kia gì gì qua. Nhưng trời thấy còn thương, chúng ta chẳng qua chính là ở một phòng ngủ mấy lúc tuổi già đã, vẫn là cái loại này ta ngủ giường người ngủ mà, nước giếng không phạm nước sông hình thức.

Hơn nữa đây đều là bị người cấp bức bách.

Cổ mi ngẩng đầu vô ngữ hỏi trời xanh. Nàng cảm thấy từ theo Liêm Huy xuống núi lúc sau, nàng liền vẫn luôn nội thương, chưa bao giờ khỏi hẳn quá.

Trời xanh a, đại địa a, các người có thể hay không tha ta a a!

Cho nên cổ mi chịu đựng tưởng học máu tâm, kéo bước chân đi tới cạnh cửa, hung tợn nói: "Tránh ra."

Lại không đi tiểu tâm lão nương một chương phách qua đi. Đó chính là trong truyền thuyết như tới thần chương, trực tiếp cho người tạp một hố chôn bên trong.

Nhưng Liêm Huy nếu là dễ dàng như vậy liền đi, kia hẳn liền không phải là Liêm Huy.

"Người không ở ta bên người, ta ngủ không được."

..... Người ngủ không được cùng ta có nửa mao tiền quan hệ a.

Cổ mi đỡ trán. Nàng thật mạnh đỡ trán. Nàng ngạnh sinh sinh đem cổ họng một ngụm tanh ngọt cấp bức trở về.

"Liêm thiếu hiệp, liên đại gia, người dĩ vãng kia hai mươi năm là như thế nào ngủ? Chẳng lẽ là mỗi ngày trợn mắt đến bình minh? Ngoan a, hiện tại nghe ta mệnh lệnh hành sự. Trước nghiêm, sau đó xoay người, thẳng tắp đi, đến chính người trong phòng, cởi quần áo lên giường, nằm xuống, đắp lên chăn, sau đó nhắm mắt lại, ngủ."

Vì cái gì sẽ có một loại, kỳ thật là dưỡng đứa con trai cảm giác?

Nhưng Liêm Huy không nghĩ ngoan. Hắn thực dứt khoát lưu loát cự tuyệt cái này đề nghị.

"Không tốt. Ta tưởng ở phòng của người ngủ."

Kỳ thật hắn ý tứ là, ở nàng phòng trên sàn nhà ngủ.

Nhưng cố Mi Hoàn là bạo tẩu. Nàng gầm nhẹ: "Liêm Huy ta cảnh cáo người a. Ta cũng không phải là người nương, một lần hai lần liền tính, ba lần bốn lần này tính cái gì? Đừng cùng ta bán manh, lão nương ta không ăn này bộ."

Nhưng Liêm Huy trả lời chính là: "Ta trước nay không cùng ta nương cùng nhau ngủ quá."

..... Cố mi cảm thấy, nàng nội thương đã là thâm nhập cốt tủy, rốt cuộc không đến trị có hay không.

Căn bản là không ở một cái kên a a. Liêm đại hiệp, làm ơn người có thể hay không không cần như vậy tránh nặng tìm nhẹ? Ta những lời này trọng điểm căn bản là không ở này hảo sao.

Nhưng cố mi đã vô lực đi theo Liêm Huy thảo luận nàng những lời này trọng điểm rốt cuộc là cái gì. Nàng hiện tại chỉ là giống như một con bị thả khí bóng cao su, vô lực đem đầu dựa vào trên cửa,

thấp giọng nói: "Nếu người không đi, ta liền một đầu khải chết ở người trước mặt người tin hay không?"

Nàng đánh giá nàng nếu là nói, nếu người không đi, ta liền tiếp tục trốn chạy gì đó, kia tư không chừng là có thể đặc bình tĩnh tới một câu, người nên biết, người là không chạy thoát được đầu linh tinh, kia đến lúc đó nàng thật sự là có thể hộc máu bỏ mình hảo sao.

Có lẽ là nàng câu này uy hiếp thật sự quá lợi hại, ngoài cửa yên lặng rất dài một đoạn thời gian.

Cổ mi cho rằng hần đi rồi, thở một hơi dài, sờ sờ lồng ngực trung kia trái tim, lão lệ tung hoành.

Thật là quá không dễ dàng có hay không. Mỗi ngày bị Liêm Huy như vậy khí, này trái tim còn có thể nhảy như vậy kiên định, mà không phải một ngụm lão huyết phun ra tới, sau đó ngã xuống đất mà chết.

Nếu thật là như vậy, nàng có thể hay không là xuyên qua sử thượng đệ nhất cái bị tức chết xuyên qua nhân sĩ?

Quá mất mặt được không. Cổ mi cảm thấy, cuộc sống này, thật là vô pháp qua. Nàng đến chạy nhanh thoát ly loại này nhật tử a, bằng không sớm hay muộn chính là phun huyết mà chết kết cục.

Chỉ là không biết, nàng phun huyết mà chết thời điểm, có thể hay không có phun huyết ca như vậy khí tràng đâu?

Nàng xoay người, kéo bước chân, liền tưởng bôn trên giường đi.

Thật sự là quá mệt mỏi, ngày này cho nàng lẫn lộn, lại không nằm xuống đi nghỉ ngơi một phen, nàng phỏng chừng nàng đều nên

tuổi xuân chết sớm.

Nhưng phía sau bỗng nhiên lại có rất nhẹ tiếng gõ cửa vang lên.

Cổ mi lần này là thật sự bạo tẩu. Hai mắt huyết hồng, đột nhiên một cái xoay người liền nổi giận dùng dùng mở cửa.

Sau đó nàng gầm nhẹ: "Liêm Huy người con mẹ nó còn chưa đủ a?"

Nhưng ngay sau đó, nàng cả người trực tiếp liền cấp ngậy người.

Ngoài cửa người, thanh y mặc phát, như nguyệt thanh tuần nhã, không phải dung trạm, còn sẽ là ai?

"Dung, dung trạm?"

Cổ mi cảm thấy, nàng ở dung trạm trước mặt là thật sự cái gì mặt đều không có. Lần đầu tiên nhìn thấy hán thời điểm, là rau xanh diệt sự kiện. Mà lần này, là gầm nhẹ sự kiện.

Nhưng nàng thật sự không phải cố ý. Trời biết nàng nghĩ nhiều ở dung trạm trong mắt lưu cái ấn tượng tốt.

Có thể gặp được cái thanh âm như vậy mỹ diệu nam nhân là có bao nhiêu khó, các người có biết hay không a.

Nàng vô ngữ rơi lệ.

Mà dung trạm bị nàng này thanh gầm nhẹ cấp rống cũng có chút sửng sờ, một lát mới vừa rồi cười nói: "Cổ cô nương, có phải hay không ta quấy rầy đến người?"

Cổ mi hút hút cái mũi, vội vàng lắc đầu: "Không có."

Dung trạm nhìn nàng hồng hồng vành mắt (kỳ thật là cho khí), cho rằng nàng mới vừa đã khóc, liền ôn nhu hỏi: "Cố cô nương, người cùng Liêm thiếu hiệp cãi nhau?"

Cố mi hảo muốn chết.

Sau đó nàng bỗng nhiên liền thông suốt. Có phải hay không ở người khác trong mắt, nàng cùng Liêm Huy đều đã là tình lữ quan hệ? Cho nên như vậy cãi nhau, chỉ là tiểu tình lữ chi gian tình thú mà thôi?

Bằng không vừa mới cái kia như ngọc vì cái gì sẽ nói ra, buổi tối hầu hạ Liêm Huy, ban ngày hầu hạ nàng lời nói? Kia rõ ràng chính là đem nàng coi như chính thất phu nhân, mà như ngọc chính nàng ý tứ chính là, cam nguyện làm thiếp?

.....

Cố mi hiện tại trong lòng, thật là, ngũ vị tạp trần a ngũ vị tạp trần.

Tác giả có lời muốn nói: Gần nhất có điểm tạp văn. Không biết nên đem đại ca viết thành cái cái dạng gì người. Kỳ thật không lớn tưởng đem đại ca viết thành mặt ngoài nhìn đến đơn giản như vậy như vậy thuần túy như vậy chỉ một người a a. Ta nghĩ đến điểm ám hắc hệ, hoặc là khẩu vị nặng? Emma, thật là đau đầu.

23 dò hỏi tới cùng

Cố mi ngẩng đầu, một đôi mắt là thật sự đỏ. Vẫn là cấp khí.

Nàng há mồm tưởng giải thích, nhưng giải thích cái gì? Giải thích nàng cùng Liêm Huy không phải bọn họ tưởng tượng cái loại này quan hệ?

Nhưng Liêm Huy rõ ràng chính là tướng cùng nàng phát triển trở thành cái loại này quan hệ.

Cổ mi tưởng cào tường.

Đến. Cái này thật là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Nhưng nàng vẫn là cúi đầu, thấp giọng nói: "Ta nếu là nói, ta cùng Liêm Huy chi gian, không phải các người tưởng tượng cái loại này quan hệ, người sẽ tin sao?"

Nàng cảm thấy, người bình thường đều sẽ không tin đi. Rốt cuộc, Liêm Huy chính là không e dè làm trò bọn họ mặt lại nắm nàng tay lại ôm lấy nàng eo gì đó.

Liền cái kia như ngọc, lờ trong lờ ngoài, không đều là đem nàng coi như Liêm Huy chính thất phu nhân?

Nhưng dung trạm nhu hòa thanh âm ở nàng đỉnh đầu chậm rãi vang lên: "Ta tin."

Cổ mi kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn cười vẻ mặt thanh phong minh nguyệt dung trạm, ghen hòng nhìn trần trời.

Vẫn là giống như lần đầu tiên như vậy, vô luận nàng nói cái gì dạng kỳ ba lý do hoặc là sự tình, đối diện người này đều sẽ tin tưởng, đúng không?

Tiếp xúc đến nàng khiếp sợ ánh mắt. Dung trạm chậm rãi cười, trời quang trăng sáng vô hạn: "Vô luận cổ cô nương nói cái gì, ta đều sẽ tin."

Cố mi trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết nên nói những gì. Đối với Liêm Huy, nàng thường thường là bị hấn cấp tức giận đến mà không biết nên nói chút cái gì. Mà đối với dung trạm, đó là bởi vì, đó là bởi vì, nàng rõ ràng cảm giác được ở hấn trước mặt, nàng chỉ số thông minh không đủ, cho nên căn bản là không biết nên nói chút cái gì.

Hảo đi, loại này kỳ ba sự tình, đều có thể làm nàng cấp dựng tới, nàng có phải hay không có thể đi mua xỏ số?

"Cố cô nương?"

Có lẽ là thấy nàng trầm mặc lâu lắm, dung trạm lại cười nhẹ giọng kêu nàng một tiếng.

Cố mi phục hồi tinh thần lại, lúc này mới ý thức được, nàng đã ngu như vậy nhìn nhân gia thời gian dài như vậy.

Tựa hồ có thể nghe được đằng một tiếng, nàng cảm giác được chính mình trên mặt lửa nóng lửa nóng.

Nàng vô thố gãi gãi đầu, ảo não chính mình vì cái gì sẽ ở hấn trước mặt luôn là sẽ có một loại bó tay bó chân cảm giác. Chẳng lẽ thật là bởi vì lần đầu gặp mặt rau xanh điệp sự kiện bóng ma quá sâu sao? Cho nên luôn là thời khắc ở sợ hãi chính mình sẽ ở hấn trước mặt có cái gì thất lễ, hoặc là mất mặt sự tình lại phát sinh?

Hảo đi. Nhưng là dung trạm, người luôn như vậy mang theo một bộ cười bình tĩnh bộ dáng, sẽ chỉ làm ta càng thêm vô thố.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 18

Nàng nghiêng người tương làm: "Dung trạm, tiến vào ngồi đi."

Dung trạm cười cười, bước đi ngồi xuống, nhìn cổ mi luống cuống tay chân cho hấn đảo nước trà.

Nhưng nàng không phải cái ly đựng phải ấm trà, chính là thủy đảo quá cấp, sai một vòng ra tới, xối tới rồi trên bàn.

"Cổ cô nương, ta lớn lên thực dọa người sao?"

"A?" Cổ mi có chút ngốc, ngây ngốc phát ra như vậy một cái đơn điệu âm tiết.

Dung trạm mỉm cười: "Bằng không vì sao cổ cô nương hiện tại đối mặt dung trạm, thế nhưng biểu hiện đến như vậy kinh hoảng?"

Cổ mi trong đầu có nháy mắt đường ngắn. Nhưng lập tức liền lại phản ứng lại đây.

Nàng xấu hổ cười cười, qua lại vuốt ve trong tay ấm trà, nghĩ nghĩ, đơn giản tính toán nói thẳng ra.

Không có biện pháp, ở dung trạm trước mặt, nàng luôn là sẽ có một loại không chỗ nào che giấu cảm giác.

Cho nên, dứt khoát còn không bằng ăn ngay nói thật đầu.

"Dung trạm," nàng thực thanh thúy nói: "Kỳ thật ta là sợ người không chừng khi nào liền theo chúng ta lần đầu tiên gặp mặt như vậy, cùng ta nói, ta hàm răng thượng có rau xanh diệp linh tinh sự. Người biết đến, nữ hài tử, đối những việc này, tóm lại là có chút ngượng ngùng. Cho nên, hiện tại ở người trước mặt, ta luôn là sẽ sợ hãi lại làm sai chuyện gì, khó tránh khỏi liền sẽ biểu hiện đến có điểm kinh hoảng. "

Dung trạm nghe vậy, khóe môi cong một loan, thanh âm càng thêm nhu hòa: "Là dung trạm lần trước đường đột. Mong rằng cố cô nương không cần để ở trong lòng mới là."

Dứt lời, lại mỉm cười cẩn thận nhìn nàng một cái, lúc này mới cười nói: "Cố cô nương đêm nay quần áo thật xinh đẹp, cử chỉ cũng rất được thể, dung trạm tìm không ra nửa điểm không phải tới."

Cố mi cười. Nàng không nghĩ tới, cái này thoát nhìn thần thánh không thể tiếp cận dung trạm, nguyên lai cũng sẽ nói nói như vậy.

Hắn này một phen lời nói, làm cố mi nháy mắt ở trong lòng đem hắn từ xa ở đám mây tiên nhân, lập tức kéo gần tới rồi người thường khoảng cách.

Nhưng kỳ thật, nàng đêm nay ở trước mặt hắn ra xấu còn thiếu sao?

Nhưng kia lại có cái gì quan hệ? Nàng cố mi không khác ưu điểm, chính là da mặt không tẻ.

Nàng đem trong tay chén trà đưa cho dung trạm. Lúc này đây, chén trà ở nàng trong tay là vững vàng, không có nửa điểm nước trà sái ra tới.

Dung trạm mỉm cười tiếp nhận, cúi đầu nhẹ hạp một ngụm.

Cố mi hoa si. Hấn muốn hay không liền uống cái nước trà đều biểu hiện như vậy ưu nhã a.

Dung trạm buông chén trà, vừa nhắc đầu, liền thấy được đang nhìn hấn ngẩn người cố mi.

Hấn hơi hơi mỉm cười, chung quy vẫn là đem trong lòng nhất quan tâm vấn đề hỏi ra tới: "Cố cô nương, ta vừa mới nghe Liêm thiếu hiệp xưng hô người vì Hồng Diêu? Nhưng người cùng ta nói, người kêu cố mi? Chỉ là không biết, cố cô nương tên họ thật, rốt cuộc là cái nào?"

Cố Mi Bất không biết xấu hổ gãi gãi đầu: "Kỳ thật hai cái đều là ta lạp. Người có thể kêu ta Hồng Diêu, cũng có thể kêu ta cố mi."

Bất quá ta còn là thích người khác kêu ta cố mi. Rốt cuộc, kia mới là ta chân chính tên.

Chính là ta hiện tại đỉnh chính là Hồng Diêu xác a a, cho nên người kêu ta Hồng Diêu, ta cũng cũng chỉ có thể nhận.

Dung trạm hỏi lại: "Liêm thiếu hiệp cùng cố cô nương là Hoa Sơn đệ tử đi?"

Cố mi không có nghĩ nhiều. Nàng cho rằng Liêm Huy rốt cuộc ở trên giang hồ vẫn là có như vậy điểm danh khí, người bình thường biết hấn là Hoa Sơn đệ tử cũng là thực bình thường.

Cho nên nàng gật đầu, vui sướng trả lời: "Ân a."

Dung trạm trong lòng đại khái cũng liền có cái phở. Hấn tiếp theo cái vấn đề là: "Xin hỏi cố cô nương năm nay xuân xanh?"

Nghe thấy cái này vấn đề, cố Mi Tụu có điểm rối rắm. Ta nếu là cùng người nói ta hiện tại chân thật tuổi tác là hai mươi tuổi, người tin sao? Hấn sẽ không thật sự cùng chính hấn nói như vậy, vô luận cố cô nương nói cái gì, ta đều sẽ tin đi?

Nhưng đó là cá nhân đều sẽ không tin hảo đi.

Cho nên cố mi đành phải căng da đầu trang nộ: "Hình như là mười sáu tuổi đi."

Không thể không nói, nói những lời này thời điểm, nàng trong lòng kỳ thật là có như vậy điểm hư vinh lòng đang mừng thầm.

Lập tức từ thanh niên nhảy nhót hồi thiếu niên, thời gian chảy ngược, nhiều ít sáng lạng.

Dung trạm ngạc nhiên nói: "Giống như? Cố cô nương không biết chính mình sinh nhật sao? "

Cố Mi Hoàn thực sự có điểm choáng váng. Hồng Diêu sinh nhật nàng nào biết đâu rằng. Nhưng nàng nhớ rõ, giống như nàng mới vừa xuyên qua lại đây là lúc, Hoa Sơn trên dưới truyền lưu chính là, nàng quá mười sáu tuổi sinh nhật ngày đó đem Trang Thu Dung đẩy hạ thủy.

Giống như ngày ấy khoảng cách nàng tỉnh lại là hai ngày vẫn là ba ngày?

Cho nên nàng không phải thực xác định nói: "Tháng tư sơ mười?"

Chúc mừng người. Cổ cô nương, người đáp đúng.

Dung trạm cơ hồ đã biết hẳn muốn biết đến sở hữu sự tình. Trong khoảng thời gian ngắn ngược lại là thật sự trầm mặc, chỉ là nhìn nàng, ánh mắt sâu thẳm.

Cổ Mi Đô có chút ngốc. Nói dung đại gia, người như vậy đi lên chính là một bộ tra hỏi hộ khẩu tư thế hỏi ta như vậy một đồng lớn vấn đề, sau đó chính là như vậy một bộ cao thâm khó đoán bộ dáng nhìn ta?

Chẳng lẽ nói, người cùng Hồng Diêu, trước kia đã từng là quen biết? Vẫn là nói, có cái loại này thực khuôn sáo cũ đánh hôn từ trong bụng mẹ sự tình?

Nhưng giống như chiếu nàng Hoa Sơn thượng thám thính tin tức tới xem, Hồng Diêu từ nhỏ giống như liền không hạ quá sơn a, lại sao có thể sẽ nhận thức người khác?

Này thật sự không thể trách cổ mi. Gần nhất không có bất luận kẻ nào nói cho nàng, Mộ Dung huyền là có đứa con trai; thứ hai cho dù có người nói cho nàng, đánh chết nàng cũng không thể tưởng được, đường đường huyền ly giáo giáo chủ phóng hảo hảo giáo chủ không lo, đảo chạy tới khai cái tửu lầu bắt đầu làm cái tửu lầu lão bản. Tam tới, đại ca người hiện tại dùng chính là dùng tên giả dung trạm mà không phải tên thật Mộ Dung Trạm a a.

Cho nên, cổ mi căn bản liền không hướng tới, trước mặt người này, trên danh nghĩa đúng là Hồng Diêu ca ca phương diện này tưởng.

Hảo đi. Làm cầu huyết tới càng mãnh liệt đi.

Nhưng này sẽ, cổ mi chỉ là kỳ quái hỏi một câu: "Dung trạm, người như thế nào đột nhiên hỏi ta này đó?"

Hỏi vấn đề đều hảo kì quái a. Hơn nữa người hiện tại này phó bộ dáng cũng hảo kì quái có hay không.

Dung trạm bỗng nhiên cười, khoe môi hơi cong, mắt gian sáng rọi lập hiện.

Cổ mi lóe hạ mắt.

"Vô hấn. Chỉ là thấy cổ cô nương rất giống ta khi còn bé một cái bạn chơi cùng, cho nên không khỏi có chút tò mò, lúc này mới mạo muội hỏi mấy vấn đề này. Mong rằng cổ cô nương xin đừng trách mới là."

"Nga." Cổ Mi Hoàn thật sự không có trách móc. Rốt cuộc dung trạm cái này lý do ở nàng nghe tới, đảo thật đúng là hợp tình hợp lý.

Nhưng bỗng nhiên tò mò chi tâm đi lên, nàng cũng liền nói giỡn hỏi: "Ta đây là người khi còn bé vị kia bạn chơi cùng sao?"

Dung trạm khoe môi đi xuống đè ép áp, trong mắt càng thêm sâu thẳm, thẳng xem cổ Mi Đô sắp có chút phát mao.

"Không phải."

Thật lâu sau, hấn mới vừa rồi nhẹ giọng nói như vậy một câu.

Cổ mi ngược lại là tới hứng thú, lại hỏi: "Người khi còn bé vị kia bạn chơi cùng, liền cái kia tiểu cô nương, là cái cái dạng gì người? Đáng yêu sao? Hảo chơi sao?"

..... Dung trạm cảm thấy hấn là có chút nắm lấy không ra trước mặt người này.

Hấn hơi hơi nghiêng đầu nghĩ nghĩ, như dầu nành đèn trung, hấn trên mặt biểu tình tranh tối tranh sáng, xem cũng không rõ ràng.

"Thực sảo. Thực phiền."

Cố mi trộn mắt há hốc mồm. Dung, dung đại gia, liền cái này đáp án?

Người nếu là cảm thấy nàng thực sảo, cảm thấy nàng thực phiền, nhưng vì cái gì nhìn đến tương tự người còn muốn riêng chạy đi lên dò hỏi một phen đâu?

Nhưng phía trước chúng ta nói qua, tầm - dân tiểu thuyết giới N năm cố mi nào bỏ công năng đó là chuẩn cmnr. Nàng thực mau liền nghĩ tới một loại khác khả năng, chính cái gọi là là, không phải oan gia không gặp nhau. Khi còn nhỏ tương xem sinh ghét, có lẽ trưởng thành mới biết được, đối phương mới đúng là chính mình đời này yêu nhất người.

Câu nói kia nói như thế nào tới, thực từ xem thường đối phương sinh thực khí lớn lên người, này không phải tiêu chuẩn thanh mai trúc mã là cái gì?

Cho nên, cố mi cười hắc hắc. Cười muốn nhiều đáng khinh liền có bao nhiêu đáng khinh, lại để sát vào tới chút, bắt đầu bát quái: "Dung trạm, cái kia tiểu cô nương có phải hay không người người trong lòng? Cho nên khi còn nhỏ các người tuy rằng tách ra, nhưng hiện tại liền khắp nơi tìm kiếm nàng?"

Tương so với nàng bát quái chi tâm bắt đầu khởi động dưới biểu hiện ra ngoài mặt bộ bức thiết biểu tình, dung trạm liền có vẻ bình tĩnh nhiều.

Hắn thậm chí là trên mặt biểu tình căn bản là không có biến hóa.

Hắn nắm trong tay thô sứ chén trà, thon dài ngón tay khẽ vuốt quá ly khẩu, đạm mạc nói: "Không phải. Trên thực tế, từ cùng nàng tách ra lúc sau, ta chưa bao giờ có nghĩ tới có tái ngộ thấy nàng ngày đó."

Tác giả có lời muốn nói: Cần thiết thuyết minh hạ, đối với đại ca mà nói, Hồng Diêu thân phận là tiểu tam nữ nhi. Tuy rằng cái này tiểu tam chính nàng cũng không vui, là hắn cha ngạnh cướp về. Nhưng rốt cuộc gián tiếp làm hắn nương không hảo quá, thậm chí còn làm hắn từ tiểu cũng không hảo quá. Cho nên ở đại ca trong lòng, hiện tại đối cổ mi, không có gì hảo cảm. Chỉ có thể nói, lấy hắn tính tình, không đi lên liền hạ sát thủ liền không tồi.

Đối với cổ mi mà nói đâu, hiện tại nàng cái gì đều không biết tình. Hơn nữa, hiện nay nàng đã không thích thượng Liêm Huy, cũng không thích thượng đại ca. Đối với đại ca, nàng khả năng sẽ có điểm thanh khổng, cũng có chút sùng bái linh tinh. Đối với Liêm Huy sao, ta nhìn trời, phỏng chừng này sẽ nàng chỉ nghĩ phương nghĩ cách nghĩ như thế nào chạy làm hắn rốt cuộc tìm không thấy.

Mặt khác đối với đại ca tính cách giả thiết, thật nhiều cô nương đều đồng ý ám hắc hệ cái này, cho nên chúng ta liền như vậy vui sướng quyết định. Đại ca liền đi cái này lộ tuyến lạp. Mặt sau hắn sẽ chậm rãi biến thân tích.

24 mỹ nhân đồng hành

"Không phải. Trên thực tế, từ cùng nàng tách ra lúc sau, ta chưa bao giờ có nghĩ tới có tái ngộ thấy nàng ngày đó."

Cố mi cảm thấy, nàng vẫn là lựa chọn trầm mặc đi. Y theo dung trạm nói những lời này biểu tình cùng ngữ khí tới xem, hẳn rõ ràng không phải thực đãi thấy vị kia tiểu cô nương.

Nàng vẫn là sáng suốt điểm, không cần đâm hòng súng thương hảo.

Dung trạm với ngày hôm sau sáng sớm cũng đã rời đi. Cố mi đứng dậy đi khách điểm dưới lầu khi, đường trung ngồi chỉ có Liêm Huy cùng như ngọc.

Mà chuông quây đang ngồi ở cao cao quây sau, một đôi bát quái mắt thỉnh thoảng ở bọn họ ba người trên người đổi tới đổi lui.

Cố Mi Tại Liêm Huy đối diện ngồi xong, xem hẳn, lại nhìn xem như ngọc.

Liêm Huy banh một trương khuôn mặt tuần tú.

Tối hôm qua hẳn ngủ cũng không tốt, cơ hồ chính là dựng lỗ tai nghe bên ngoài nhất cử nhất động.

Dung trạm đi cố mi nơi đó, hẳn là biết đến. Thậm chí đề khí ngưng thần khi, đều có thể mơ hồ nghe được bọn họ chi gian đối thoại.

Trụ cách vách không phải sao, hơn nữa kia vách tường cách âm hiệu quả cũng không phải thực hảo.

Nhưng hắn dù cho là trong lòng lại ghen tuông, cũng không dám như trước kia như vậy tiến lên liền biểu đạt chính mình bất mãn.

Hắn sợ cổ mi sẽ sinh khí, sau đó lại không để ý tới hắn.

Cho nên hắn chỉ có thể áp lực chính mình. Nhưng là hiện nay, từ hắn nhìn đến cổ mi từ trong phòng ra tới kia một khắc khởi, ánh mắt liền keo ở trên người nàng, không có rời đi quá một phen một giây.

Nhưng vì cái gì, cổ mi ánh mắt chỉ là ở hắn trên mặt quét một vòng lúc sau, lập tức liền rời đi?

Liên thiếu hiệp cảm thấy, hắn trong lòng thật sự là buồn lợi hại. Hắn không ngại bị bắt luận kẻ nào làm lơ, nhưng hắn chính là không thể chịu đựng bị cổ mi làm lơ.

Bên cạnh như ngọc ánh mắt còn lại là vẫn luôn đều không có rời đi quá hắn. Tuy rằng Liên Huy vẫn luôn là cái loại này diện than mặt, nhưng nàng vẫn là thực nhạy bén đã biết, hắn không cao hứng.

Hắn không cao hứng nguyên nhân đúng là đối diện người kia.

Mà đối diện người kia, chính phủng chén cháo, không chút nào cảm kích bắt đầu ăn cơm sáng.

Một chén cháo uống xong, cổ mi lúc này mới ngẩng đầu, nhìn đối diện kia hai người chiếc đĩa cũng chưa động, kỳ quái di một tiếng, nói: "Các người hai cái đều không đói bụng?"

Liên Huy bỗng nhiên có loại tưởng bóp chết nàng ý niệm.

Nàng đến tột cùng là quá buồn, vẫn là quá không để bụng chính mình đâu?

Sự thật chứng minh, cổ mi là hai người kiêm có chi.

Sau đó nàng lại hậu tri hậu giác hướng hỏa thượng lại rút điếu du: "Dung trạm đâu? Hẳn như thế nào còn không có xuống dưới ăn cơm sáng?"

Liêm Huy đứng dậy liền đi. Như ngọc cuồng quít đuôi theo tiến lên đi.

Nhưng thật ra chường quầy cách cao cao quầy vút cái đáp án lại đây: "Vị kia đại gia hôm nay thiên không lượng liền đi rồi."

"Nga." Cổ mi chậm rãi gật gật đầu. Đi không từ già, này giống như không nên là dung trạm tác phong a.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 19

Nhưng hẳn thật đúng là cứ như vậy làm.

Đến nỗi nguyên nhân là cái gì, cố mi lựa chọn không thêm nghĩ vấn đề này.

Nàng chỉ nghĩ như Triệu Vô Cực nói như vậy, sống được vô cùng đơn giản, khoái hoạt vui sướng thì tốt rồi.

Liêm Huy banh một khuôn mặt ngời ở càng xe thượng lái xe. Mà trong xe ngựa, là cố mi cùng như ngọc.

Đối với như ngọc, Liêm Huy thực bất đắc dĩ. Hắn cho nàng ngân phiếu, muốn cho nàng rời đi. Một ngàn lượng ngân phiếu cũng đủ nàng đời này áo cơm vô ưu. Nhưng như ngọc cự tuyệt, ngược lại là khóc hoa lê dính hạt mưa, vẫn luôn quỳ sát ở trước mặt hắn. Hắn tưởng xoay người rời đi, dứt khoát lưu loát đem như ngọc ném ở cái kia khách điểm, tùy tiện nàng đi nơi nào đều hảo. Nhưng nàng bắt đầu quỳ sát ở cố mi trước mặt, thanh thanh rơi lệ, nói chỉ cần làm nàng đi theo Liêm công tử, chẳng sợ chính là vô danh vô phân nàng cũng không ngại. Hơn nữa luôn mãi bảo đảm sẽ hảo hảo hầu hạ cố mi, sẽ không theo cố mi cướp đoạt Liêm Huy sủng ái.

Cố Mi Hoàn có thể nói cái gì. Nàng thật sâu đỡ trán, nàng hảo tưởng một chân đá qua đi, sau đó cất bước liền đi.

Nàng không phải thánh mẫu, không phải bạch liên hoa. Từ trong lòng tôi nói, nàng cũng không thích cái này như ngọc.

Nhà ta biết người khổ bức, biết người từ tiểu bị người cha mẹ bán được kỹ - viện cái loại này hồ lửa thực thâm. Nhưng là tỷ tỷ, chúng ta đã giúp người chuộc thân, lại còn có tính toán cho người một ngàn lượng ngân phiếu, người đại có thể cầm này ngân phiếu đi gả cá nhân, hoặc là chính là chính mình làm bút cái gì mua bán nhỏ, cũng đủ người cả đời này tiêu dao tự tại. Nhưng người như vậy dân chúng ta là vì cái gì? Nói không dễ nghe điểm, Liêm Huy nếu là cái tao lão nhân, hoặc là căn bản trên người liền không có gì tiền, người còn sẽ như vậy chết da bạch liệt dính đi lên? Người luôn mồm muốn báo ân, không tiếc bụng trà đổ nước, thậm chí là điệp bị ám giương lấy thân báo đáp, còn nói như vậy ủy khuất, chẳng sợ chính là không danh không phận người cũng nhận, một chút đều không so đo. Nhưng tỷ tỷ, hiện tại vấn đề là, hiện tại ai đều không nghĩ người làm như vậy, chúng ta muốn người làm chính là, cầm này một ngàn lượng bạc từ chúng ta trước mặt biến mất, này liền xem như người đối chúng ta lớn nhất báo ân, ok?

Nhưng như ngọc chính là giống như là toàn thân đều đồ một tảng 901 nhựa cao su, nói như thế nào chính là không đi, ngược lại là cái kia khách điểm chưởng quầy còn ở bên cạnh gạt lệ, cảm thấy Liêm Huy cùng cố mi quá không thông nhân tình.

Cũng không phải là, như vậy cái khả nhân nhi hiện tại khóc như vậy nhu nhược, cái gì đều không so đo, chỉ cần có thể lưu tại các người bên người liền hảo, các người còn ngại tâm địa muốn đuổi đi nàng đi?

Cố Mi Đô tưởng rít gào. Đừng nói ta hiện tại không phải Liêm Huy người nào lưu không được người, nếu ta thật là Liêm Huy

người nào, ta đây liền càng lưu không được người. Người nói ta không có việc gì cấp chính mình lưu một cái như vậy như hoa như ngọc nhu đến trong xương cốt người ở bên người là làm cái gì? Đừng nhìn người hiện tại trong miệng nói chính là cái gì, ta cái gì đều không cần, chỉ cần lưu tại các người bên người hầu hạ các người liền thành. Nhưng chờ thật sự nào một ngày Liêm Huy mê thượng người, đến lúc đó người muốn lại sao lại chỉ là này đó? Sẽ không yêu cầu thượng vị? Cái nào tiểu tam câu - đáp nam nhân phía trước nói không phải, ta nhìn trúng không phải người tiền, ta nhìn trúng chỉ là người của người. Ta cái gì đều không cần, không cần danh phận, sẽ không quấy rầy gia đình của người, chỉ cần người ngẫu nhiên có rảnh lại đây bồi bồi ta liền hảo.

Nhìn xem, cỡ nào nhu thuận, cỡ nào khả nhân. Nhưng chờ đến sau lại, cái nào không phải hao tổn tâm cơ tưởng đá rơi xuống vớ cả tưởng thượng vị?

Nha nếu là ngay từ đầu không cùng người nói này đó, mà là đi lên liền trực tiếp cùng người nói, người cùng lão bà người ly hôn đi, ta muốn làm lão bà người, lại có bao nhiêu nam nhân sẽ đi làm ngoài giá thú tình?

Hảo đi. Cố mi nhin. Nàng thật sự là không nghĩ thấy chường quày xem bọn họ cái loại này ánh mắt, xụ mặt mang theo này như ngọc liền thượng lộ.

Nàng kỳ thật nghĩ nhiều đêm này như ngọc đẩy đến Liêm Huy nơi đó đi a. Nhân gia coi trọng chính là người, muốn bưng trà đổ nước điệp giường ấm bị đối tượng cũng là người, người liền chính mình giải quyết đi thôi.

Nhưng Liêm Huy một câu đêm cái này bóng cao su lại đá trở về.

"Lúc trước là người kiên trì nhất định phải quản này nhàn sự."

Hảo đi, hảo đi. Cổ mi ấn cái trán không ngừng nhảy lên gân xanh bắt đầu nhắm mắt tự hỏi.

Mà như ngọc liền giống như một con chấn kinh nai con, chỉ là súc ở trong xe ngựa trong một góc, thỉnh thoảng nhỏ giọng mở miệng kêu công tử, hoặc là tỷ tỷ.

Cổ mi cái trán gân xanh nhảy càng vui sướng. Không cần gọi ta tỷ tỷ, ta cùng Liêm Huy chính là thanh thanh bạch bạch một chút quan hệ đều không có.

Buổi chiều thời điểm, không trung lại âm trầm lên.

Ngày mùa hè mưa rào có sấm chớp chính là như vậy nhanh chóng. Nhưng cũng may, bọn họ tìm được rồi một cái vút đi phòng ốc.

Xem phim truyền hình thời điểm, cổ mi luôn là buồn bực, giống nhau võ hiệp kịch phá miếu hoặc là vút đi phòng ốc xuất hiện màn ảnh luôn là quá nhiều, cho nên nàng tổng hội cảm thấy có chút giả dối. Nhưng hiện tại, lần đầu tiên, nàng thực cảm kích cái này vút đi phòng ốc xuất hiện.

Có thể không cảm kích sao? Lại không xuất hiện, toàn thân đều xối không nói, làm không hảo không trung xông xao một tiếng, một đạo sét đánh xuống dưới, không chừng là có thể đem nàng lại phách xuyên qua.

Ba người tiến phòng, cổ Mi Tụu biết, cái kia như ngọc, đáng người so nàng hảo quá nhiều.

Tiêu chuẩn phong — nhũ — phì — mỡ, khó được chính là eo còn như vậy tể.

Tầm tấc, này tỉ lệ lớn lên, chính là cổ mi, nàng xem đều có chút kích động.

Người hỏi nàng là làm sao mà biết được? Ngày mùa hè quần áo vốn là đơn bạc, hơn nữa bọn họ tam đều mặc mưa, như vậy một phác họa, quả thực chính là xích - lửa - lửa ướt thân dự hoặc a có hay không.

Chỉ là Liêm Huy, người một đôi mắt chỉ là ở ta trên người vòng tới vòng lui, là có ý tứ gì?

Sau đó cổ mi hậu tri hậu giác biết, dựa chi, người như ngọc quần áo tất cả đều ướt, đường cong tất hiện, kia chính nàng kỳ thật cũng là như thế này a như vậy.

Nàng nhanh chóng duỗi tay che ngực, hung tợn liền cấp trừng mắt nhìn trở về.

Liêm Huy khuôn mặt tuần tú có chút đỏ, thấp khụ một tiếng, nghiêng đầu nhìn ngoài phòng màn mưa.

Cổ Mi Đô hận không thể đi nơi nào tìm tới cái bịt mắt, đem kia tư đôi mắt cấp chặt chẽ bịt kín tính.

Kêu người nha còn xem.

Cũng may này gian bị vứt bỏ nhà ở tuy phá, nhưng vẫn là phân mấy gian. Cổ mi không hề nghĩ ngợi liền thấp giọng hạ lệnh: "Liêm Huy, người ngồi tại bên ngoài."

Sau đó chính nàng xoay người liền vào buồng trong.

Tháng sáu thiên, lại như thế nào trời mưa, kia độ ẩm cũng không thấp. Cố Mi Bất tưởng nhóm lửa, thực nhiệt hảo sao. Còn không bằng ngồi ở chỗ kia chờ dùng chính mình nhiệt độ cơ thể hong khô quần áo tính.

Sau đó nàng liền bỗng nhiên cảm giác được trong phòng ẩm ẩm.

Tuy rằng là trong phòng vốn là âm trầm, nhưng cố Mi Tha chính là cảm thấy, này trong phòng bỗng nhiên liền có điểm như vậy áp bách cảm giác.

Nàng bỗng nhiên quay đầu lại, liền nhìn đến Liêm Huy đang đứng ở cửa.

Cố mi một cái giật mình, trên người nổi da gà đi lên, lãnh nàng nói ra nói đều có điểm run lên: "Người, người tới làm cái gì?"

Liêm Huy không đáp, chỉ là đi tới.

Cố mi hảo muốn học phim truyền hình thượng những cái đó mảnh mai nữ nhân, đôi tay ôm ngực, một bên lui về phía sau, một bên khóc kêu: "Người, người không cần lại đây."

Nhưng nàng không có. Nàng chỉ là theo bản năng ném ra bên hông roi.

Tiên sao một quyển, kiểu như linh xà liền hướng tới Liêm Huy bên hông mà đi.

Cố mi lúc ấy duy nhất ý niệm chính là, dựa, trước đem nha phóng đổ lại nói.

Nhưng lý tưởng thực đầy đặn, hiện thực thực cốt cảm. Nàng tro mắt nhìn, Liêm Huy liền như vậy tùy tay chụp tới, chuẩn xác không có làm liền bắt được tiên sao, sau đó như vậy thuận thế lôi kéo, cổ Mi Tụu cảm thấy trong tay thoát lực, không tự chủ được liền buông ra roi.

Roi nháy mắt liền ở Liêm Huy trong tay.

Vũ lực giá trị kém quá nhiều được không.

Cổ mi mặt đều phải trắng. Nàng xem như lĩnh giáo trong truyền thuyết Đại sư huynh võ công.

Quả thực như nha theo như lời, hấn nếu là muốn, tùy thời đều có thể muốn.

Cổ mi lần đầu tiên có một loại, nhân vi dao thốt ra vì thịt cá, tùy thời đều có khả năng bị hấn hủy đi ăn nhập bụng cảm giác. Nhưng loại cảm giác này, thật sự là quá khó chịu a quá khó chịu.

Tác giả có lời muốn nói: Các vị thân nhóm, bởi vì ngày mai phải về nguyên quán mà xử lý hạ hộ khẩu vấn đề, cho nên bốn văn không thể không đình cày hai ngày, cuối tuần nhị khôi phục đổi mới..

Ta đại * là trữu sao? Vì cái gì này chương luôn là biểu hiện không tồn tại nên chương đâu?

25 ai lang ai thịt

Cổ mi nhấp khăn môi, tro mắt nhìn Liêm Huy đến gần.

Nếu cùng hấn vũ lực giá trị kém nhiều như vậy, kia còn đơn giản không bằng bất động.

Động cũng là bạch động. Vẫn là câu nói kia, nàng cũng không tin, Liêm Huy hấn còn có thể giết chết nàng.

Liêm Huy kỳ thật là thật sự tưởng giết chết nàng a. Cổ Mi Tha chính mình cũng không biết nàng hiện tại là cái cái dạng gì. Toàn thân quần áo gắt gao dán ở trên người, lả lướt đường cong hoàn hoàn toàn toàn bị phác hoạ ra tới, mà cổ tình nàng còn không chịu thua ngưỡng một khuôn mặt, gắt gao nháp một đôi môi đỏ, nhìn càng chạy càng gần Liêm Huy.

Nàng trong mắt quang mang quá lượng, lượng Liêm Huy lồng ngực trung một lòng đều bắt đầu kịch liệt nhảy lên lên.

Liêm Huy ở nàng bên cạnh ngồi xuống. Cổ mi bắt đầu rối rắm, nàng đây là muốn nhảy khai đầu, vẫn là muốn đái tại chỗ bất động đầu?

Nhảy khai nói, khí thế thượng tuyệt đối liền thua. Đái tại chỗ bất động nói, thẳng nhãi này hấn là sẽ không bỗng nhiên biến thân, hóa thân thành cái cái gì sắc - lang linh tinh đi?

Cổ mi hảo rối rắm. Nàng quay đầu đi, gắt gao cắn môi dưới. Liêm Huy người này hồn đạ, người không có việc gì chạy vào làm cái gì. Lão nương nhưng không nghĩ ở người trước mặt nhận thua.

Nàng sừng mặt thực mỹ. Thật dài hơi cuốn lông mi, tiểu xảo đỉnh kiêu mũi, một đôi môi đỏ hiện tại bị chính nàng cắn hồng ướm át huyết. Mà tán bên vài sợi tóc ướm gắt gao dán, này thượng có bọt nước chậm rãi tụ tập, cuối cùng dọc theo gương mặt chậm rãi chảy

xuống dưới, trải qua nàng kiều tiểu cầm nhỏ giọt, vô thanh vô tức ẩn vào nàng trước ngực vật liệu may mặc trung.

Liên Huy hô hấp bỗng nhiên liền bắt đầu trở nên trầm trọng lên. Hắn hầu kết thực gian nan trên dưới lẫn lộn, liều mạng áp lực chính mình mới có thể không ra tay đem nàng đẩy ngã, sau đó lay rớt trên người nàng kia một tầng vương bận quần áo, làm chút làm chính hắn càng huyết mạch phun trương sự.

Liên Huy trầm trọng hô hấp tiếng vọng ở phòng trong, cổ mi là không có khả năng nghe không được. Nàng là nghe được, toàn thân cũng dọa bắt đầu căng chặt. Nhưng nàng có thể làm sao bây giờ? Nàng chạy không thoát trốn không xong, thậm chí liền quay đầu nàng cũng không dám. Nàng chỉ có thể như vậy cứng đờ ngồi ở chỗ kia, cầu nguyện kia tư chạy nhanh tránh ra.

Nhưng hắn không đi. Không những không đi, cổ mi ngược lại cảm thấy trên tay nóng lên, có nóng bỏng tay nắm lấy nàng tay.

Nàng như điện giật nhảy dựng lên, liều mạng ném ra cái tay kia, gầm nhẹ: "Liên Huy, đừng cho ta hận ngươi."

Nhưng Liên Huy ngồi ở chỗ kia, ngửa đầu nhìn nàng, không có động.

Hắn một chút đều không che dấu trong mắt đối nàng tình dục. Hắn thanh âm ám ách, nghe tới có như vậy vài phần gợi cảm hương vị: "Hồng Diêu, đừng nhúc nhích. Ta chỉ là muốn dùng nội lực đem ngươi quần áo hong khô."

Cổ Mi Bất tin. Đánh chết nàng cũng không tin.

Nhưng Liên Huy lại lặp lại một lần: "Hồng Diêu, lại đây."

Cố mi sao có thể sẽ đi qua? Nàng tình nguyện thụ hàn cảm mạo cũng không cần Liêm Huy dùng cái gì nội lực cho nàng hong khô quần áo.

Hơn nữa nội lực này ngoạn ý, chính nàng lại không phải không có.

Cho nên nàng nhanh chóng nói: "Không cần. Người chỉ cần nói cho ta, dùng như thế nào nội lực tới hong khô quần áo thì tốt rồi. Ta chính mình có nội lực."

Liêm Huy không biết kỳ thật nàng trong cơ thể có Triệu Vô Cực cấp bảy thành nội lực, hấn cho rằng chính là, nàng nhớ lại trước kia chính mình học quá võ công mà thôi.

Dù cho là lại tưởng đụng vào nàng, nhưng này sẽ nhìn nàng e sợ cho tránh còn không kịp ánh mắt, hấn vẫn là không dám lố mắng, đành phải buông xuống hạ mặt mày, chậm rãi nói một lần như thế nào vận dụng nội lực.

Cố mi bắt đầu nhìn trời. Nói, đại ca, người nói này đó cái gì trải qua ngọc đàn, đến trăm sẽ, còn có cái gì khí hải linh tinh, này đều nào cùng nào a.

Bồn cô nương ta chính là cái gì huyết đạo cũng không biết a uy.

"Minh bạch?"

Nhưng cố mi lập tức gạt đầu: "Minh bạch. Người đi ra ngoài cấp như ngọc hong khô quần áo đi."

Nhưng Liêm Huy xú một khuôn mặt bỏ rơi một câu: "Cái này thực phí nội lực."

Ngụ ý chính là, hấn không muốn.

Cổ mi đỡ trán. Vậy người như vậy vội vã chạy tới, nói phải dùng nội lực cho ta hong khô quần áo làm gì? Đây liền không hao phí người nội lực? Lại nói người tưởng chiếm tiện nghi, đi chiếm như ngọc đi a. Nhân gia so với ta xinh đẹp, đáng người cũng so với ta hảo.

Cổ mi bắt đầu hiểu sai. Tốt nhất Liêm Huy cùng như ngọc ở chung một phòng, sau đó nhìn nhìn, liền nhìn vừa mắt. Sau đó liền không nằng sao sự, nằng liền có thể rời đi, muốn đi nào liền đi đâu.

Nhưng là liên đại hiệp, người còn đái ở ta trong phòng không đi làm cái gì? Như thế nào, tưởng ta đá người một chân người mới đi ra ngoài sao?

Cổ mi mặt cũng bắt đầu trầm xuống dưới: "Đi ra ngoài."

Lại làm người đái ở chỗ này, người chẳng phải là liền phải phát hiện, bốn cô nương ta căn bản là sẽ không cái kia cái gọi là cái gì, dùng nội lực hong khô quần áo này một bộ?

Liêm Huy không muốn đi: "Bên ngoài có người ở."

Cổ mi bắt đầu tích hấn: "Ta quản người bên ngoài có người không ai. Nhưng là hiện tại, phiền toái người cho ta đi ra ngoài."

Liêm Huy bắt đắc dĩ, đành phải rời đi. Nhưng vừa đi, một bên còn quay đầu lại xem, rất giống cái bị mẫu thân xưa đuổi ấu thú, chỉ kém trong mắt không chứa đầy ngậm nước mắt.

Cổ mi đỡ trán, này đều gọi là gì sự a.

Ngoài phòng tiếng mưa rơi tí tách, nhưng thiên vẫn là chậm rãi đen xuống dưới.

Không có nội lực hong khô, dựa vào nhiệt độ cơ thể, cổ mi trên người quần áo cũng chậm rãi làm.

Ngoài phòng vắng vẻ, ngẫu nhiên giống như ngọc nhu nhu thanh âm ở kêu công tử, nhưng cũng không trả lời.

Cổ mi thật sự là lười đến đi quản những cái đó. Nàng hiện tại chỉ nghĩ ngủ.

Như vậy triều buồn thiên. Trên người quần áo tuy rằng làm, nhưng vẫn cứ thực không thoải mái. Đáng tiếc cổ mi hiện tại quản không được nhiều như vậy, nàng chỉ nghĩ ngủ.

Mơ mơ màng màng đánh buồn ngủ là lúc, nàng lại bỗng nhiên bừng tỉnh, bỗng nhiên mở bừng mắt.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 20

Ám hắc ánh sáng trung, có bóng người phóng ở nàng đối diện trên tường.

Xem này thân hình mạn điệu nhỏ yếu, là cái nữ.

Là như ngọc. Cổ mi âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Không biết vì cái gì, như vậy đông tố thời tiết, như vậy triều buồn hoàn cảnh, luôn là sẽ làm nàng cảm thấy sẽ phát sinh điểm cái gì.

Chẳng lẽ là phim truyền hình xem nhiều? Nguyệt hắc phong cao đêm, giết người phóng hỏa khi?

Như ngọc yếu điệu đã đi tới, trong tay quả nhiên là một cái thô chén sứ. Mà trong chén, từ thổi qua tới khí vị tới phán đoán, là một chén canh gừng?

Cổ mi nhăn lại mi. Đứa nhỏ này ghét nhất sinh khương.

"Tỷ tỷ, đây là ta tại đây nông gia tìm ra sinh khương ngao canh gừng. Người lúc trước cũng mắc mưa, uống một ít đi. Đi đi hàn cũng là tốt."

Như ngọc thanh âm nhu nhu, lại là như vậy gãi đúng chỗ ngứa, thật sự là không đành lòng dạy người cự tuyệt.

Nếu không phải cố mi thật sự là chán ghét sinh khương hương vị, nàng phỏng chừng là không cần suy nghĩ liền tiếp nhận kia chén canh gừng, sau đó một ngưỡng cổ liền tất cả đều uống lên đi xuống.

Nhưng nàng thật sự là không nghĩ uống, nhưng cũng không đành lòng cự tuyệt như ngọc hảo ý. Cho nên nàng đành phải ba phải cái nào cũng được nói: "A, cảm ơn. Canh gừng có điểm năng, người trước phóng, chờ đợi sẽ lạnh, ta liền uống."

Như ngọc làm như có chút chần chờ. Nhưng cố mi nhìn chăm chăm nàng xem, nàng lại không có khả năng bẻ ra cố mi miệng trực tiếp cho nàng rót đi vào, đành phải buông xuống kia chén canh gừng.

Nhưng là nàng cũng không có phải đi ý tứ.

Cố mi âm thầm nhàn lại mi. Nàng không thấy được quá như ngọc người như vậy, rõ ràng nàng đã thực minh xác tỏ vẻ ra chính mình đối nàng kỳ thật cũng không có cái gì hảo cảm ý tứ, nhưng là nàng vì cái gì vẫn là muốn dính đi lên, từng tiếng khinh thanh tế ngữ kêu nàng tỷ tỷ?

Trời biết nàng có bao nhiêu chán ghét như ngọc kêu nàng tỷ tỷ sao?

Cho nên cố mi đành phải không lời nói tìm lời nói: "A, cái kia, như ngọc a. Liêm Huy lúc trước cũng mắc mưa, cái kia, canh gừng người cũng cho hấn lộn chén đi thôi."

Kỳ thật chính là hạ lệnh trục khách. Ta không thích người, người chạy nhanh từ ta trước mặt biến mất đi.

Như ngọc vẫn là có chút chần chờ. Nhưng cổ mi nhìn nàng ánh mắt đã thực rõ ràng mang theo kiên nhẫn ý tứ. Nàng vô pháp, chỉ phải chậm rãi rời đi, nhưng vẫn không quên nói: "Tỷ tỷ, canh gừng nhất định phải uống a. Người nếu là cảm nhiễm phong hàn, ta cùng công tử sẽ đau lòng."

Cổ mi trừu trừu khoe miệng, người như thế nào không nói nhà người Liêm Huy đâu? Đây còn không có chuyện gì đâu, người muốn hay không như vậy vội vã liền cùng Liêm Huy chỉ gian nhắc lên điểm cái gì a.

Chờ đến như ngọc bóng dáng một biến mất, cổ mi nhanh chóng quyết định liền đem kia chén canh gừng bát tới rồi ngoài cửa sổ.

Không nói nàng không thích uống canh gừng, nàng đường tỷ trước nay liền nói cho nàng, ra cửa bên ngoài, người khác cho người đồ vật, không cần ăn.

Hơn nữa nàng tự nhận này như ngọc, cũng không sẽ là cái cái gì thuần thiện chủ.

Ít nhất, nàng đủ ẩn nhẫn. Ở chính mình rõ ràng biểu đạt không chào đón nàng đồng thời, nàng còn có thể không thuận theo không buông tha dán đi lên, nhu nhu nhược nhược kêu nàng tỷ tỷ.

Không phải người nhu nhược người chính là chỉ tiểu bạch thỏ hảo đi. Người cho rằng đối với người kia vậy vô tội ánh mắt khuôn mặt, tỷ tỷ ta liền không thể đi xuống chân sao?

Ta tuyệt đối sẽ đặc không lưu tình một chân đá đi xuống, dẫm lại dẫm, sau đó chỉnh chỉnh quần áo, đặc bình tĩnh đặc lãnh khốc vút ra tới một câu, tiện nhân chính là làm ra vẻ.

Nhưng người không phạm ta, ta không phạm người; người nếu phạm ta, ta tất phạm nhân. Như ngọc, người nhưng ngàn vạn đừng tới phạm ta.

Gian ngoài có đùng tiếng động vang nhỏ, ánh lửa ần ần thoáng hiện, cho là ai phát lên hỏa.

Cổ mi lười đến đi quan tâm. Nàng hiện tại chỉ nghĩ súc ở cái này trong phòng hảo hảo ngủ một giấc.

Mấy ngày nay vẫn luôn đều ở lên đường. Liền tính là sự vô toàn diện đều có Liêm Huy ở xử lý, nhưng ban ngày ở trên xe ngựa quá, buổi tối tuy rằng là nằm ở trên giường, nhưng trên mặt đất còn nằm Liêm Huy không phải. Liền tính là hấn trịnh trọng nói qua, chỉ cần nàng không đáp ứng, hấn liền sẽ không chạm vào nàng, nhưng kia hai lần cường hôn, vẫn là để lại cho nàng một ít bóng ma. Nàng lại không phải vô tâm không phổi, sao có thể sẽ đầu dựa gần gối đầu liền ngủ được?

Đói khát lang bên cạnh phóng một miếng thịt, lang cố nhiên sẽ khó chịu ngủ không được, nhưng người cho rằng kia khối thịt tư vị liền dễ chịu sao? Nó là có thể ngủ được sao?

Đối này cổ mi tỏ vẻ, nàng đã thời gian rất lâu không có nếm đến quá giấc ngủ sâu tư vị.

Cho nên nàng chỉ nghĩ thừa dịp đêm nay, hảo hảo bổ thưởng vừa cảm giác.

Đối một cái ngủ hóa tới nói, còn có cái gì là so ngủ ngủ không hảo tới làm người khó chịu?

Nhưng có người cố tình chính là không nghĩ làm nàng ngủ ngon.

Hoảng hốt trung, cổ mi nghe được thực nhẹ tiếng bước chân. Nàng theo bản năng mở bừng mắt, liền thấy được có người đang đứng ở nàng chân bên.

Nàng lập tức bò lên.

Liền ngoài phòng mê mang ánh lửa, nàng thấy rõ ràng, người này, vẫn là như ngọc.

Ta thao. Cổ mi nhin không được ở trong lòng âm thầm mắng một câu thô tục. Người con mẹ nó rốt cuộc muốn làm sao? Liền không thể làm lão nương ta ngủ ngon?

Như ngọc không nghĩ tới nàng sẽ bỗng nhiên mở mắt, ngược lại là cho hoảng sợ.

Nàng xem ở ở vào bạo nộ bên cạnh cổ mi, thật cẩn thận nói một câu: "Tỷ, tỷ tỷ, ta, ta lại đây đem chén lấy đi "

Cổ mi nghe vậy, tức giận nói: "Chén ở chỗ này, người đem đi đi."

Như ngọc đem chén cầm trong tay, cẩn thận nhìn nhìn, ngẩng đầu nhỏ giọng hỏi: "Tỷ tỷ, bên trong canh gừng, người đều uống xong rồi?"

Cổ mi thanh âm nghe tới vẫn như cũ là có chút không kiên nhẫn: "Đúng vậy. Đều uống xong rồi."

Kia cô nương người có phải hay không liền có thể đi rồi?

Nhưng như ngọc vẫn là không đi. Nàng ngược lại là nhấp môi, nhìn cổ mi, chậm rãi nói một câu: "Tỷ tỷ, người hiện tại, có phải hay không cảm thấy, đầu có chút vựng đâu?"

Tác giả có lời muốn nói: Yêm trở về điều.

Đi ra ngoài dạo qua một vòng, mới phát hiện ta nơi này là nhất nhiệt. Mỗi ngày bốn mươi độ đây là muốn quậy kiểu gì? Kế tiếp vẫn là thật nhiều thiên bốn mươi độ lại là muốn quậy kiểu gì? Quý cầu vũ thần tới ta nơi này bắt đầu diễn xướng sẽ a a.

Mặt khác các vị thân nhóm, hôm nay tiếp bb thông tri, bốn văn đem với 8 nguyệt 2 hào nhập v. Cùng ngày canh ba, giữ gốc đổi mới số lượng từ một vạn nhị, cố gắng một vạn năm, còn hy vọng các vị thân nhóm tiếp tục duy trì ha.

26 như ngọc sắc dụ

"Tỷ tỷ, người hiện tại, có phải hay không cảm thấy, đầu có chút vụng đầu?"

Như ngọc nửa ngồi xổm cổ mi trước mặt, một đôi thủy mắt gắt gao nhìn nàng, đỏ bừng môi trung nhu nhu học ra những lời này.

Cổ mi sửng sốt một chút. Nhưng gắn liền với thời gian bất quá một giây, có lẽ, căn bản còn không đến một giây.

Như vậy nhiều năm phim truyền hình không phải bạch xem. Không ăn qua thịt heo, còn không có gặp qua heo chạy sao?

Cho nên ngay sau đó, cổ Mi Tựu nheo lại đôi mắt, gian nan hát hát đầu, còn làm bộ dùng tay phải đỡ cái trán, có chút khí xúc nói: "Lúc trước người không nói, còn không cảm thấy. Nhưng người hiện nay như vậy vừa nói, ta đầu như thế nào chính là cảm giác có điểm vụng đầu? Đầu trở thành sự thật chính là trứ phong hàn không thành?"

Nàng cái này phản ứng, như ngọc thoát nhìn như là vừa lòng cực kỳ, khoe môi ý cười thật là dấu hiệu dấu không được.

Nhưng khó được chính là, nàng thanh âm nghe tới vẫn là như vậy mềm mại.

"Tỷ tỷ, vậy người chạy nhanh nghỉ tạm sẽ đi. Uống qua canh gừng, chỉ cần lại nghỉ tạm hạ, phát đổ mồ hôi, ngày mai lên liền sẽ tốt."

Cổ mi tiếp theo trang, hai mắt mê mang dường như không mở ra được, thân mình cũng chậm rãi ngã xuống.

Nghiêng về một bên, một mặt còn nhẹ giọng nói: "Hảo. Ta đây liền trước, trước....."

Nói tới đây, không có thanh âm. Đầu một oai, trang liền đã ngủ.

Như ngọc rút cuộc không yên tâm, lại nhẹ giọng kêu vài câu tỷ tỷ.

Cổ mi tự nhiên là sẽ không trả lời. Tuy rằng nàng đoán không ra như ngọc là ở kia chén canh gừng hạ cái gì được, nhưng nàng đánh đổ, kia hẳn là không phải độc được, mà là mê được linh tinh.

Bằng không, nàng sẽ không hỏi ra, người có phải hay không cảm thấy đầu có chút vựng linh tinh nói.

Chỉ là cổ mi hiện tại còn không có suy nghĩ cẩn thận, như ngọc nàng vì cái gì muốn làm như vậy? Chính mình cùng nàng không oán không thù không nói, liền tính là không lớn đãi thấy nàng, nhưng nàng cũng dùng không được cho nàng hạ được đi.

Hạ được lúc sau đâu? Hàn quang chợt lóe, lượm ra một phen chủ thủ, hướng tới nàng yết hầu liền trát đi xuống? Vẫn là dùng chủ thủ hoa hoa nàng mặt?

Cố mi suy đoán, đồng thời âm thầm đem tay đặt ở bên hông roi mềm thượng.

Nhưng như ngọc xác định nàng ngủ rồi lúc sau, chỉ là đứng dậy nhẹ nhàng rời đi, lại còn có sẵn sóc cho nàng mang lên kia phiến rách nát cửa phòng.

Đây là cái tình huống như thế nào? Cố mi hòa thượng quá cao sò không tới đầu (không hiểu được tình huống). Điều thành là nàng suy nghĩ nhiều, kia chén canh gừng trung cũng không có hạ cái gì được? Vẫn là nói, như ngọc nàng hiểu y thuật, một mảnh hảo tâm cho nàng xứng dự phòng phong hàn được, chỉ là được trung bỏ thêm làm người giấc ngủ đồ vật mà thôi?

Không có biện pháp, ai kêu hiện đại thật nhiều thuốc trị cảm bên trong cơ bản đều có thuốc ngủ cái này thành phần.

Kia chính mình chẳng phải là đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử?

Nhưng cố mi trực giác sự tình sẽ không đơn giản như vậy.

Nàng ngừng lại rồi hô hấp, nhẹ nhàng bò lên, rón ra rón rén đi đến phía sau cửa, cẩn thận tướng môn kéo ra một cái phùng, sau đó liền đem một con mắt dán tới rồi khe hở, cẩn thận hướng ra ngoài nhìn.

Bên ngoài hẳn là nhà chính. Có lung lay sắp đồ bàn ghế, trên tường còn có mấy trương hủ bại nhìn không ra nguyên lai bộ mặt

tranh chữ. Nghĩ đến nhà này chủ nhân ngay từ đầu cũng nên là cái người đọc sách linh tinh.

Nhưng hiện nay, có mấy trương ghế dựa chân bị Liêm Huy tùy tay bẻ xuống dưới, làm kia đồng lửa nguyên liệu.

Mà liêm đại hiệp bản nhân, hiện tại đang ngồi ở đồng lửa bên, nhìn kia đôi hỏa xuất thần.

Ánh lửa tranh tối tranh sáng, Liêm Huy một khuôn mặt tùy theo ở quang minh cùng hắc ám chi gian nhảy lên, xem ra chắc chắn là, soái a.

Nghe được tiếng đóng cửa, Liêm Huy quay đầu lại, lại là vọng cũng chưa vọng như ngọc, chỉ là hỏi: "Nàng ngủ?"

Trong giọng nói tựa hồ là, ôn nhu?

Cổ Mi Bất dám tưởng. Nàng hiện tại chỉ là banh thần kinh nhìn như ngọc, muốn biết nàng trong hồ lô mặt rốt cuộc trang chính là cái gì được.

Như ngọc đi đến đồng lửa bên ôm đầu gối ngồi xuống, nhu tình mật ý nhìn Liêm Huy, nhẹ nhàng trở về một tiếng: "Ân. Tỷ tỷ nàng ngủ rồi."

Liêm Huy không có nói nữa ngữ. Chỉ là diện than một khuôn mặt, bắt đầu ôm kiếm mà ngồi, khép lại hai mắt.

Xem này tư thế, là muốn chuẩn bị nghỉ tạm.

Không sai. Các người không nhìn lầm, Liêm Huy là có kiếm, vẫn luôn tùy thân mang theo. Xưa nay lên đường khi liền đặt ở cang xe

thượng, bằng không chính là tùy tay cầm ở đai lưng thượng.

Tuy rằng cổ mi cảm thấy hấn vẫn là tương đối thích hợp dùng đao. Chỉ cần tưởng tượng tưởng, hắc y tóc đen, lãnh khốc diện than Liêm Huy, ôm một ngậm đao đứng ở nàng phía sau, nhiều ít uy phong lạp.

Chỉ là liên đại hiệp, người cả ngày ôm này kiếm, trói buộc không một chút a? Làm gì không lộng căn nhuyễn kiếm đâu, hoặc là chính là dứt khoát không cần kiếm?

Cổ Mi Hoàn là cảm thấy chính mình hảo a. Một cây roi mềm triền trên eo. Bình thường đâu còn có thể làm trò đai lưng dùng làm đồ trang sức, đánh nhau thời điểm liền thuận tay lộng xuống dưới tham gia quân ngũ khí.

Cũng thủ cũng công a có hay không?

Cổ mi đắc ý. Nhưng lại đắc ý, vẫn là không dám có chút thả lỏng, một đôi mắt chỉ là gắt gao nhìn như ngọc, muốn biết nàng đến tốt cùng muốn làm sao.

Nhưng như ngọc chỉ là đặc thâm tình nhìn đối diện Liêm Huy, kia trong mắt tình ý a, thật có thể nói là là, mãnh liệt mệnh môn a mãnh liệt mệnh môn, một chút đều không mang theo hàm súc.

Cổ mi lại bắt đầu buồn bực. Chẳng lẽ thật là chính mình suy nghĩ nhiều, vẫn là này muội tử liền tính cấp chính mình hạ cái gì được, vì cũng chỉ là ở không ai quấy rầy dưới tình huống, tỉ mỉ nhìn xem chính mình tình lang mà thôi?

Cổ mi cảm thấy, chính mình thật là, không xứng cũng đau.

Nhưng bỗng nhiên, nàng nhìn đến như ngọc tay phải động.

Nàng tay phải lạng lẽ duỗi tới rồi tay trái trong tay áo. Xem này tư thế, như là ở đào thứ gì.

Cổ mi toàn thân tế bào đều bắt đầu sinh động. Nha rớt cuộc muốn lộ ra nguyên hình sao.

Nhưng cơ hồ chính là ở đồng thời, đối diện Liêm Huy mở bừng mắt. Sắc bén ánh mắt đảo qua, như ngọc tay phải lập tức làm bộ liền bắt được tay áo, không có lại tiến thêm một bước động tác.

"Liêm công tử, hỏa liền sắp diệt. Có thể hay không, có thể hay không phiền toái người lại lộng chút củi lửa tới?"

Nàng thanh âm nghe đi lên cũng không nửa phần không ổn. Trấn định nhu nhược, cùng xưa nay giống nhau như đúc.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 21

Liêm Huy cũng không có nói tiếp, nhưng vẫn là đứng dậy đi cầm một phen ghế dựa lại đây.

Liền ở nàng xoay người trong nháy mắt, như ngọc tay phải vừa động, cổ mi rõ ràng nhìn đến nàng ném một quả nho nhỏ thuốc viên tới rồi đồng lửa.

Khói trắng bùng khởi, nhưng nháy mắt đã mất. Mà lúc này, Liêm Huy vừa lúc cầm ghế dựa xoay người lại.

Hết thấy hoàn thành vừa vặn tốt. Như ngọc khuynh quốc khuynh thành trên mặt là không hề tì vết tươi cười.

Mà cổ mi còn lại là hoàn toàn đã ngây người.

Đãi phản ứng lại đây là lúc, nàng lại không biết nên làm cái gì bây giờ. Lao ra đi, nói cho Liêm Huy, như ngọc đang làm trò quỷ? Nhưng nàng làm cái quỷ gì chính mình cũng không biết.

Con mẹ nó này thuốc viên rót cuộc là thứ gì a. Là độc dược vẫn là khói mê a? Nếu là khói mê, nhưng vì cái gì hiện tại Liêm Huy vẫn là êm đẹp ngồi ở chỗ kia, thậm chí là trên tay còn đặc có lực, tạp ba tạp ba đem ghế dựa hủy đi từng khối từng khối ném vào đồng lửa?

Cổ mi cảm thấy nàng không thể lại xem đi xuống. Mặc kệ như ngọc nàng ném thứ gì đến đồng lửa, nàng đều hẳn là lao ra đi nói

cho Liêm Huy.

Rốt cuộc này dọc theo đường đi, Liêm Huy đối nàng, thật là thực hảo.

Nhưng tay nàng bắt quá mới vừa duỗi đến trên cửa, còn chưa tới kịp kéo ra môn, liền nhìn đến Liêm Huy bỗng nhiên đứng lên.

Sắc bén mặt mày sậu áp, hấn một phen cảm như ngọc nhỏ yếu thủ đoạn, lạnh giọng hỏi: "Người động cái gì tay chân?"

Nhưng như ngọc còn ở kia giả ngu giả ngơ, câu - người thủy trong mắt lập tức liền có nước mắt thoáng hiện: "Liêm, Liêm công tử, ta không rõ người đang nói chút cái gì?"

Cổ mi đã thực rõ ràng nhìn đến, Liêm Huy mặt bắt đầu đỏ. Trên trán càng là có tinh mịn mồ hôi thấm ra.

Hùng hực ánh lửa hạ, những cái đó mồ hôi trong suốt sáng trong. Nhưng xem đến cổ mi hãì hùng khiếp vía.

Như ngọc nàng hướng đồng lửa ném, rốt cuộc là cái gì? Thế nhưng bắt quá như vậy một hồi cũng đã thấy hiệu quả.

Này không khoa học.

Nhưng cổ Mi Hoàn là trở mắt nhìn đến Liêm Huy sắc mặt càng ngày càng hồng, cái trán mồ hôi cũng càng ngày dày đặc.

Mà bị hấn bắt lấy tay phải cổ tay như ngọc, chẳng những không có lại gãy giũa, ngược lại dùng tay trái cầm một khối khăn tay, mềm nhẹ tưởng giúp hấn lau đi trên trán mồ hôi.

Nhưng Liêm Huy thế nhưng không có trốn tránh. Hơn nữa là hai mắt có chút mê mang nhìn trước mặt như ngọc, thậm chí là chậm rãi cúi đầu.

Xem này tư thế, là muốn hôn môi như ngọc sao?

Cổ mi hoàn toàn ngốc rớt. Con mẹ nó ai tới nói cho nàng, này rốt cuộc là cái tình huống như thế nào?

Con mẹ nó ta tránh ở cửa này sau là riêng chạy tới xem sống xuân - cung sao? Hai người kia nhanh như vậy liền câu - đáp thượng?

Nhưng ngay sau đó, Liêm Huy hai mắt làm như có chút thanh minh lại đây. Hắn duỗi tay đẩy ra như ngọc, trường mi nhíu chặt, nhìn nàng không nói gì.

Hắn đẩy lần này dùng sức hắn là rất lớn, bởi vì cổ mi thực rõ ràng nghe được một tiếng trầm vang. Nàng cũng nghe tới rồi như ngọc áp lực rên thanh.

Nhưng như ngọc không những không bực, ngược lại vẫn là đang cười.

Cùng đã nhiều ngày cổ mi nhìn đến nhu nhược cười thuần thiện dung bất đồng, lúc này nàng có thể nói là cười mỉ hoặc đến cực điểm.

"Công tử." Nàng một mặt chậm rãi bò lên, một mặt trong miệng còn hàm mật đường như kẹo Liêm Huy.

Làm một cái người đứng xem, cổ mi hiện tại thiệt tình là choáng váng hảo sao. Nàng ở rồi rầm, ta này rốt cuộc muốn hay không lao

ra đi?

Như ngọc đã đứng lên, eo liễu khoản bãi, từng bước một triều Liêm Huy đi đến.

Mà Liêm Huy hiện tại trên mặt, thật có thể nói là là, mưa gió sắp đến phong mãn lâu cái loại này cảm giác áp bách, thoát nhìn thực dọa người.

"Cái gì được?"

Hắn nói vẫn là luôn luôn như vậy ngắn gọn sáng tỏ. Nhưng cổ mi nghe được ra tới hắn áp lực.

Như ngọc xảo tiểu thiên hê: "Công tử, nô gia cũng không có cái gì ác ý. Công tử đại nhưng không cần trốn tránh. Lại đây hảo hảo yêu thương nô gia chính là."

Nhưng Liêm Huy vẫn là lạnh mặt lặp lại vừa mới kia một câu: "Cái gì được?"

Như ngọc sắc mặt hơi chút đổi đổi. Có thể là không thể tưởng được, có người dưới tình huống như vậy còn có thể bào tìm tòi để truy vấn này rốt cuộc là cái gì được vấn đề, mà không phải trực tiếp hóa thân vì lang phác đi lên.

Rốt cuộc dĩ vãng nàng ở Lệ Xuân Viện nhìn thấy chính là, vô luận cái dạng gì nam nhân, chỉ cần là hơi chút nghe thấy được cái này thuốc viên khí vị, đã sớm là đã gấp không chờ nổi cởi sạch quần áo phác đi lên.

Hơn nữa, lúc này đây nàng vẫn là dùng không dưới gấp ba lượng. Dĩ vãng loại này thuốc viên, bất quá là hơi chút quất một chút

xuống dưới, rồi sau đó cùng mặt khác hương phấn cùng nhau đặt ở lư hương bậc lửa.

Nhưng lần này, nàng chính là cái gì đều không có thêm, hơn nữa là chính viên thuốc viên liền ném tới đồng lửa.

"Phi yến hoàn." Nàng nghiêng đầu, cười duyên nói hạ những lời này.

Tác giả có lời muốn nói: Xoát hơn một giờ, rốt cuộc có thể thành công đổ bộ hậu trường, quá mẹ nó không dễ dàng.

Thân nhóm, đêm mai yêm không đổi mới, yêm đến tích cóp bản thảo, hậu thiên buổi tối canh ba. Phi yến hoàn là cái gì cũng không thể đoán được đi? Bất quá này ngoạn ý ứng dụng không đến như ngọc trên người, nàng chỉ là vì người khác làm áo cưới mà thôi. Đến nỗi cái này người khác, không cần yêm nói đi. Oa ca ca. Yêm triệt. Tiếp theo tích cóp bản thảo đi.

27 lau súng cướp cò

Cổ Mi Bất biết cái này phi yến hoàn là cái thứ gì. Nhưng Liêm Huy lại là trên mặt trầm xuống, nhất thời ánh mắt chi gian cho người ta cảm giác áp bách càng sâu.

Nhưng hắn không nói gì. Nhưng thật ra như ngọc đi tới trước mặt hắn, chậm rãi nâng lên tay, đem cánh tay thượng quần áo kéo đến cánh tay thượng.

Ánh lửa lóng lánh, cổ mi thấy được một chút đỏ thắm, nốt ruồi đỏ?

"Công tử, người xem," như ngọc đem tuyết trắng dường như một đoạn cánh tay duỗi tới rồi Liêm Huy trước mặt, trong miệng thanh âm tràn ngập dụ hoặc:" Đây là nô gia thủ cung sa. Nô tuy nhập Lệ Xuân Viện mười năm, nhưng thân mình vẫn luôn là sạch sẽ, chưa bao giờ có bất luận cái gì nam nhân chạm qua. Nhưng hôm nay, nô gia muốn đem này thân mình cho công tử. "

Cố mi bỗng nhiên cảm thấy, nàng hẳn là có thể đoán được cái kia thuốc viên là cái cái gì đông đông.

Lấy như ngọc đối Liêm Huy thái độ, là tuyệt đối không có khả năng hạ độc hại hẳn. Nàng tâm tâm niệm niệm khẳng định chỉ là như thế nào làm Liêm Huy coi trọng hẳn. Mà đơn giản nhất phương pháp chính là, làm Liêm Huy trực tiếp thương nàng

Hảo đi. Kỳ thật cố Mi Tha còn chỉ là thịt văn tiểu thuyết xem nhiều. Xuân - dược mà thôi sao, nhất tâm thường đạo cụ.

Phi yến hoàn? Triệu Phi Yến cũng không phải là chủ dâm. Đừng nói, này xuân - dược tên khởi thật đúng là văn nhã.

Nhưng Liêm Huy nghe xong như ngọc những lời này, ánh mắt gian áp bách càng sâu. Cố mi thậm chí đều có thể nhìn đến hẳn đen như mực trong mắt dần dần ngưng tụ lên tức giận.

Như ngọc cũng sẽ không nhìn không ra tới. Nhưng cùng này so sánh, nàng càng nguyện ý tin tưởng kia thuốc viên uy lực.

Nhiều ngày thường gấp ba lượng, nàng có tự tin, dù cho là bất luận cái gì bình thường nam nhân đều sẽ hóa thân vì chỉ biết là giao - hoan dã thú.

Hơn nữa, nàng đối chính mình mỹ mạo càng có tự tin. Thường lui tới chỉ cần là cái nam nhân, liền không có không quỳ gối ở nàng thạch lựu váy hạ. Bằng không lấy Lệ Xuân Viện quy bà tham tiền bản tính, lại sao lại lưu đến nàng hiện tại mới công khai làm người cạnh giới sơ lộng?

Đơn giản là đầu cơ kiếm lợi mà thôi. Hơn nữa điều người ăn uống, càng khó được đến, càng luyện tiếu bụng tay.

Nhưng nàng không nghĩ chính mình trong sạch thân mình được đến tiền bạc lại về người khác. Nàng phải hảo hảo lợi dụng chính mình này thân mình, cấp chính mình lộng tới lớn nhất ích lợi.

Liêm Huy vừa lúc với lúc này đưa tới cửa tới.

Hắn tuy lãnh khốc, nhưng anh tuấn. Giơ tay nhắc chân chi gian một ngàn lượng ngân phiếu ném xuống.

Có thể đôi mắt chớp đều không nháy mắt liền rút ra một ngàn lượng ngân phiếu người, này sau lưng giàu có có thể nghĩ.

Cho nên nàng không chút do dự liền theo đi lên. Liền tính nàng biết Liêm Huy thích chỉ có hắn trong miệng Hồng Diêu, nhưng thì tính sao.

Mười năm trung Lệ Xuân Viện sinh hoạt, nàng khác không học được, lại là am hiểu sâu lấy lòng nam nhân chi đạo.

Chỉ là không nghĩ tới, Liêm Huy thế nhưng là dầu muối không ăn, căn bản là sẽ không dùng con mắt xem nàng.

Hảo đi, nàng đành phải dùng phi yến hoàn.

Nàng có quy bà trong miệng tán thưởng trời sinh danh khí. Nàng tin tưởng, bất luận cái gì nam nhân, chỉ cần cùng nàng ngủ một đêm, liền rút cuộc quên không được cái loại này tiêu - hồn tư vị.

Như ngọc tự tin tràn đầy, mặt mang cười quyến rũ, một mặt đi, một mặt càng là liêu nhân chậm rãi bỏ đi quần áo của mình.

Cổ Mi Đô có thể nhìn đến nàng tuyết trắng mượt mà bả vai lộ ra tới, sau đó chính là no đủ mê người bộ ngực, theo nàng mỗi một bước đi lại lắc lư ra mê người màu trắng cuộn sóng.

Nhưng cổ mi cũng chú ý tới, Liêm Huy trong mắt màu đen càng ngày càng thâm.

Hắn đây là, ngăn cản không được phi yến hoàn cùng như ngọc hỏa bạo thân mình, mà muốn hóa thân vì mãnh thú phác tới, đem như ngọc hủy đi ăn nhập bụng sao?

Nếu thật là như vậy, chính mình là muốn ra mặt đi ngăn cản đi?

Chính là hiện tại Liêm Huy, thật sự là làm cổ mi cảm thấy sợ hãi. Nàng có thể như thế nào ngăn cản? Mê đi như ngọc đơn giản, nhưng mê đi Liêm Huy, kia không phải người si nói mộng sao?

Làm không tốt, làm không tốt, mê đi như ngọc, phải dùng chính mình trên đỉnh.

Nhưng cổ mi cảm thấy, nàng hiện tại thiết tình còn không có cùng Liêm Huy thực đến kia phân thượng. Mà Liêm Huy, cũng không có làm nàng cảm động đến có thể vì hắn hiến thân nông nổi.

Nàng thừa nhận nàng ích kỷ, nhìn đến loại tình huống này, đầu tiên nghĩ đến thế nhưng là, trốn tránh.

Nhưng nàng biết, nàng không thể trốn tránh.

Tay ở run, chân cũng ở run. Nàng sờ soạng bên hông roi mềm, cân nhắc đợi lát nữa hẳn là thế nào mới có thể xuất kỳ bất ý đem Liêm Huy cấp phóng đảo.

Mà bên kia, như ngọc đôi tay đã linh hoạt như xà quần lên Liêm Huy cổ.

Cổ mi nghe được Liêm Huy tuy áp lực, nhưng càng ngày càng thô nặng tiếng hít thở. Sau đó nàng cũng nghe tới rồi hẳn nặng nề thanh âm: "Người đem Hồng Diêu làm sao vậy?"

Như ngọc cười duyên: "Liêm lang, xuân tiêu nhất khắc thiên kim, người đề người khác làm cái gì? Tới, tới, cũng không nên bỏ lỡ này ngày tốt cảnh đẹp mới là."

Nhưng Liêm Huy vẫn là chấp nhất hỏi: "Người đem Hồng Diêu làm sao vậy?"

Hắn hiện tại thần trí càng ngày càng không rõ ràng lắm, toàn thân sở hữu máu phảng phất đều tập trung tới rồi dưới thân nơi nào đó, nóng rực nóng bỏng làm hắn tưởng gằm nhẹ, tưởng cái gì đều mặc kệ, liền thô bạo đẩy ngã trước mặt người này, sau đó vượt trên người đi.

Nhưng hắn không thể. Hắn nhớ rõ lúc trước như ngọc cấp Hồng Diêu đoạn đi một chén canh gừng. Hắn hiện tại lo lắng chính là, như ngọc có thể hay không ở kia chén canh gừng trung hạ cái gì được?

Nếu là độc được, kia hắn cần thiết đến bắt được giải được.

Như ngọc nhẹ giọng cười duyên: "Nô liêm lang hảo gây mất hứng. Yên tâm, tử tử không có việc gì, chỉ là bị chút phong hàn, ngủ rồi mà thôi. Cho nên liêm lang, hiện nay này trong phòng lại vô người khác nhưng quấy rầy chúng ta. Liêm lang tưởng như thế nào yêu thương nô, liền như thế nào yêu thương nô đi. Nô gia chịu nổi."

Nàng càng nói đến sau lại, thanh âm càng kiều mị. Đó là cổ mị, nghe được đều có chút miệng khô lưỡi khô lên.

Nữ nhân này, thật sự đã là nhu mị tận xương. Chỉ là không biết mấy ngày trước đây những cái đó thuần thiện nhu nhược là như thế nào giả vờ.

Cổ mị cảm thấy, nàng là thời điểm đi ra ngoài. Lại không ra đi, Liêm Huy đều nên ngăn cản không được.

Nhưng cơ hồ chính là ở đồng thời, nàng nhìn đến Liêm Huy nâng lên tay.

Tay nâng tay lạc. Thực dứt khoát lưu loát một cái thủ đao phách qua đi, như ngọc trên mặt mang theo cái loại này nhu mị tận xương tươi cười chậm rãi chảy xuống tới rồi trên mặt đất.

Cổ mị choáng váng. Đây lại là cái tình huống như thế nào? Chẳng lẽ Liêm Huy khôn khéo như vậy, đã sớm biết như ngọc mưu kế, cho nên lúc trước những cái đó trúng cái gọi là phi yến hoàn phản ứng, chỉ là giả vờ mà thôi?

Nhưng ngay sau đó, nàng liền biết không đúng rồi.

Bởi vì Liêm Huy một tay đao phách vung như ngọc lúc sau, xoay người sải bước liền hướng tới nàng nơi phòng này mà đến.

Mà cố mi hoàn toàn đều đã choáng váng, đứng ở nơi đó, vừa động đều không có động.

Cho nên Liêm Huy đẩy cửa ra thời điểm, liếc mắt một cái liền thấy được nàng đang đứng ở cạnh cửa, ngây ra như phỗng cố mi.

Mà cố mi cũng nhìn đến hiện tại Liêm Huy, hắc mâu trung có cuồng loạn, có âm ngoan, càng có rất nhiều, tăng vọt tình dục.

Cố mi theo bản năng liền lui về phía sau một bước. Trực giác nói cho nàng, hiện tại Liêm Huy, rất nguy hiểm.

Nhưng Liêm Huy cực nhanh đuổi tay bắt được nàng bả vai, dồn dập mở miệng hỏi nàng: "Hong Diêu, ngươi không sao chứ?"

Hắn một mở miệng, cố Mi Tụu có thể nhìn đến hắn trong miệng có màu đỏ tươi máu tươi. Kia hắn là vừa mới chính hắn nhấn tâm giao phá chính mình đầu lưỡi, dùng đau nhức tới làm chính mình thanh tỉnh.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 22

Bằng không, hấn không có khả năng ngăn cản được kia phi yến hoàn được hiệu.

Cố mi chỉ có thể ngây ngốc lắc đầu.

Trong đầu đã hoàn toàn đường ngăn. Nàng thậm chí đều đã quên chạy trốn.

Liên Huy thở hổn hển, ngực kịch liệt phập phồng, ngấn ngùi thanh tỉnh làm nàng ý thức được một vấn đề: "Vừa mới, vừa mới người đều thấy được?"

Cố mi ngây ngốc gật đầu.

Nắm nàng bả vai đôi tay bỗng nhiên buộc chặt, Liên Huy bắt đầu sốt ruột giải thích: "Hồng Diêu, tin tưởng ta. Ta không có chạm vào như ngọc."

Đây là nên lắc đầu, hay là nên gật đầu?

Cố mi hảo muốn chết. Đại ca người hiện tại quan tâm hẳn là không phải vấn đề này đi? Chẳng lẽ người hiện tại quan tâm không nên là, như thế nào đem cái kia đáng chết phi yến hoàn được hiệu từ người trong cơ thể đi trừ?

Cấp quỳ. Đại ca ta sợ hãi a. Người nói ngày thường ta cùng với người ở chung một phòng ta cũng đã thực sợ hãi, liền sợ người không màng ta ý nguyện xông lên làm điếm gì thiếu nhi không nên sợ. Nhưng hiện tại, người chính là trúng xuân - được a! Xuân - được a! Người con mẹ nó chính là hiện tại đem ta cấp thượng phòng chừng ta căn bản là không có phản kháng đường sống.

Cổ mi tưởng rít gào, tưởng cào tường, tưởng bạo tẩu. Nhưng nàng phát hiện nàng cái gì đều làm không được.

Bởi vì Liêm Huy đôi tay gắt gao nắm nàng bả vai, thậm chí có càng ngày càng đem nàng hướng hấn kéo gần xu thế.

Cổ mi tưởng giãy giụa. Nhưng nàng không dám. Nàng từ những cái đó thịt văn tiểu thuyết được đến hữu hạn kinh nghiệm nói cho nàng, lúc này, nữ nhân càng giãy giụa, nam nhân càng hưng phấn.

Cho nên nàng đành phải cứng đờ thân mình, một cử động nhỏ cũng không dám. Thậm chí còn liền Liêm Huy dùng sức quá đáng, trảo nàng bả vai sinh đau nàng cũng không dám kêu ra tới.

Con mẹ nó liền sợ cái này kêu thanh ở Liêm Huy trong tai nghe tới là rên rỉ. Làm không hảo cái này kêu thanh chính là cái chất xúc tác, trực tiếp làm chính ở vào hóa thân vì lang bên cạnh Liêm Huy nháy mắt biến thân làm sao bây giờ?

Mồ hôi lạnh trải rộng toàn thân. Có một giọt thậm chí từ trên lưng chậm rãi chảy xuống, diễn lưng cốt khe lõm chậm rãi lăn xuống dưới.

Nàng xem kinh từng phiên thời điểm cũng chưa như vậy sợ hãi quá.

Đầu óc trung ở nhanh chóng bay lộn, nàng gian nan nuốt một ngụm nước miếng, tính toán nói cái gì đó.

"Liêm, Liêm Huy, cái kia, cái kia, người có thể hay không, có thể hay không đi bên ngoài?"

Đầu tiên đến cùng thẳng nhãi này kéo ra khoảng cách. Chỉ cần không ở hần tầm mắt trong phạm vi, nguy hiểm độ hần là liền sẽ rơi chậm lại một chút.

Nhưng Liêm Huy phảng phất giống như không nghe thấy, ngày xưa trầm ảm đạm mạc trong mắt hiện tại có nguy hiểm quang mang ở chớp động.

Hần nhìn cổ mi ánh mắt, giống như là một đầu đói bụng thật lâu sư tử đang xem một con tằm lột sạch sẽ bày biện ở trước mặt hần nai con.

Hơn nữa này nai con nhìn hần trong ánh mắt có trốn tránh, có sợ hãi.

Này càng khơi dậy hần chiếm hữu dục cùng ham muốn chinh phục.

Hần cơ hồ là không cần suy nghĩ, liền một tay đem cổ mi đỉnh tới rồi trên tường, sau đó phúc trên người đi.

Xích một thanh âm vang lên, áo ngoài bị xé rách. Cổ Mi Hoàn không kịp kinh hô lên thanh, Liêm Huy môi cũng đã gắt gao đè ép đi lên.

Thô bạo đỉnh khai nàng môi, ngang ngược lưỡi tham nhập nàng khẩu nội, một đường công thành chiếm đất. Kia tư thế, hận không

thể thật là sinh sôi đem nàng nghiền nát, sau đó lại hung hăng nuốt vào bụng.

Cổ mi đáng thương nức nở thanh bị hoàn toàn xem nhẹ. Liêm Huy bàn tay to tiếp tục xé rách nàng quần áo, sau đó thô lệ đại chưởng từ nàng sau lưng mơn trớn, lại là nhanh chóng bao trùm ở nàng trước ngực.

Hắn trong đầu đêm đó trong mộng tình hình cùng hiện tại tình hình tương trọng điệp. Lòng ngực trung một lòng kịch liệt nhảy lên, mau liền phải nhảy ra tới.

Hắn cần thiết phải làm chút cái gì, làm chút cái gì làm lòng ngực trung kia cổ khó nhẹn phát tiết ra tới.

Bàn tay to một đường xuống phía dưới, xoa nàng nhỏ yếu eo. Kia non mềm tơ lụa xúc cảm thật là đáng chết hảo, làm hắn hận không thể hiện tại liền chết ở nàng trước mặt.

Mà đôi môi cũng một đường xuống phía dưới, thô bạo cắn nàng môi, lại là lung tung gặm cắn nàng tiểu xảo vành tai, còn có kia kiều tiểu cảm.

Trên người nàng sở hữu hết thảy, hắn đều hận không thể dùng môi đi nếm một lần. Hắn biết rõ, kia tư vị nên là sẽ có bao nhiêu tiêu - hồn.

Tiếng thở dốc càng ngày càng dồn dập, liêm lão nhị càng ngày càng cấp bách. Hắn khó nhẹn một chân xâm nhập cổ mi hai chân chi gian, dùng đùi đi cọ xát nàng dưới thân.

Nơi đó một mảnh nóng rực, tuy là cách hai người quần áo, nhưng hắn vẫn như cũ có thể cảm giác được nơi đó mặt tốt đẹp.

Trong nháy mắt, hắn thậm chí cảm thấy, chính là như vậy chết ở nàng trước mặt hắn cũng cam tâm.

Hắn đỏ một đôi mắt, cúi đầu liền muốn đem bàn tay tiến nàng váy nội, đi vuốt ve kia một mảnh nóng rực.

Hắn hiện tại trong đầu cái gì cũng không biết, cái gì cũng đều không nghĩ, duy nhất biết nói chính là, hắn muốn chiếm hữu nàng, muốn hung hăng xỏ xuyên qua nàng, làm nàng ở hắn dưới thân khóc thút thít xin tha.

Nhưng có bọt nước nhỏ giọt ở hắn trên mặt.

Như mùa hè nóng cháy thổ địa thượng bỗng nhiên hạ một trận vũ, kia giọt mưa càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, nhiều làm hắn cuồng loạn tâm đều bắt đầu ướt át lên.

Mà hắn thậm chí có thể nghe được có người đang khóc.

Mê loạn tâm trí bị từng giọt từng giọt kéo lại. Hắn hoang mang ngẩng đầu, liền nhìn đến cổ mi đang gắt gao nhấp môi, nhắm chặt một đôi mắt, khóc cả người run rẩy.

Lại vừa thấy, nàng bị hắn gắt gao đỉnh ở trên tường, đôi tay bị hắn đơn khẩu ở nàng phía sau, mà nàng toàn thân quần áo càng là bị hắn xé rách hầu như không còn.

Vừa mới kia một màn cuồng loạn thoáng hiện quá trong óc, hắn một cái giật mình, bỗng nhiên liền buông ra cổ mi, lại là trở tay một cái bàn tay hung hăng trừu ở chính mình trên mặt.

Kịch liệt đau đớn làm hắn có nháy mắt thanh tỉnh. Nhưng cũng bất quá nháy mắt mà thôi, trong cơ thể điên cuồng tuôn ra cơn bão

nhật triều lại sắp bao phủ hẳn.

Hắn khó nhịn kêu rên ra tiếng. Mà lý trí bị luân hãm trước kia một khắc, hắn còn đang nói: "Hồng Diêu, Hồng Diêu, thực xin lỗi."

Cổ mi hiển nhiên hắn lại có xông tới tư thế. Lúc này đây, nàng áp dụng chủ động.

Bất chấp trên người tàn phá váy áo xấu hổ tình cảnh, nàng một cái thả người đến trước trong phòng lương thượng.

Đây là nàng lần đầu tiên dùng khinh công nhảy như vậy cao. Nhưng này sẽ, nàng đã không kịp suy nghĩ khùng cao không khùng cao vấn đề. Nàng chỉ là gắt gao ôm trong tầm tay cây cột, gầm nhẹ: "Bên ngoài liền giống như ngọc ở. Người vì cái gì không đi tìm nàng?"

Tha thứ cổ mi ích kỷ đi, này sẽ nàng có thể nghĩ đến, cũng chỉ có cái này.

Nếu nhất định phải tìm cái phát tiết đối tượng nói, vì cái gì không đi tìm như ngọc? Là nàng cho người hạ được, hơn nữa nàng đối với người cũng cố ý, người vì cái gì không đi tìm nàng?

Nhưng Liêm Huy chỉ là nói: "Ta không cần nàng. Ta chỉ cần người. Hồng Diêu, ta chỉ cần người."

Cổ mi nghĩ nhiều trong tầm tay có một cục đá lớn, kia nàng nhất định sẽ không chút do dự đầu đầu nện xuống đi.

Đáng tiếc Liêm Huy căn bản là không cho nàng cơ hội này. Hắn một cái thả người, cũng nhảy đến trên xà nhà.

Cổ mi căn bản là không có phản kháng đường sống. Vươn tưởng trườn hẳn bàn tay tay bị hẳn giữ chặt, sau đó chính là hướng hẳn trong lòng ngực mang.

Lại bị ôm cái đầy cõi lòng. Liêm Huy thậm chí gấp không chờ nổi liền tưởng tại đây lương tốt nhất nàng.

Cổ mi một bên giãy giụa một bên khóc lên tiếng: "Liêm Huy người hỗn đản này. Người rõ ràng nói qua, không có ta đồng ý, người liền sẽ không chạm vào ta. Nhưng người này tính cái gì? Người con mẹ nó liền tính hôm nay thượng ta, ta đều sẽ hận người cả đời."

Vùi đầu ở nàng trước ngực đầu cứng lại, Liêm Huy ngẩng đầu nhìn nàng, trong mắt có tình dục, có áp lực, có mê mang.

Cổ Mi Hoàn là ở khóc. Nàng chỉ có thể khóc, nàng thậm chí cũng không biết, trừ bỏ khóc nàng có thể làm chút cái gì.

Nàng xuôi gió xuôi nước trường tới rồi hai mươi tuổi. Cảm tình thế giới kỳ thật là trống rỗng. Tuy rằng nàng là cái nhan không, nhìn đến soái ca liền hận không thể đi lên tìm mọi cách cùng hẳn đến gần. Nhưng trời đất chứng giám, nàng kỳ thật chính là cái tốt mã giẻ cùi, nhìn không sợ trời không sợ đất, nhưng nàng khi nào gặp được quá bị người mạnh hơn này tư thế?

Con mẹ nó nàng có thể không sợ sao? Nàng sợ bắp chân đều mềm, sợ trừ bỏ khóc nàng cũng không biết nên dùng cái gì tới biểu đạt nàng hiện tại tâm tình.

Nàng nước mắt làm Liêm Huy trong mắt có một chút thanh minh. Hẳn nhìn cổ mi. Đây dọc theo đường đi, hẳn kiến thức tới rồi nàng lớn mật, kiến thức tới rồi nàng đối cái gì đều không sao cả thái độ.

Hắn ở nàng trong mắt trước nay nhìn đến cũng chỉ có ý cười cùng không chỗ nào sợ hãi, nhưng hắn khi nào ở nàng trong mắt nhìn đến quá như vậy sợ hãi?

Từ xuống núi tới nay, nàng khi nào đã khóc?

Hắn hoảng loạn dùng tay đi gạt trên mặt nàng nước mắt, thấp giọng nói: "Hồng Diêu, thực xin lỗi, thực xin lỗi."

Cổ mi thoáng như không nghe thấy. Tuy rằng Liêm Huy hiện tại nhìn như là thanh tĩnh, nhưng nàng vẫn là có thể cảm nhận được, bọn họ dính sát vào hợp ở bên nhau hạ thân nơi đó, hắn liên lão nhị đỉnh có bao nhiêu cao, có bao nhiêu kiêu.

Nó thậm chí là ở nàng nơi đó nhảy dựng nhảy dựng, chạm vào nàng đùi, làm nàng có thể cảm nhận được đỉnh dính dính hoạt hoạt một mảnh.

Nhưng hạ thân quần áo đều bị hắn xé rách không sai biệt lắm, nơi đó, thậm chí là đều không có cái gì cách trở vật.

Cổ mi như thế nào còn dám động? Liêm Huy chỉ cần một cái động thân, thậm chí đều có thể trực tiếp đem nàng cấp làm.

Nàng một lòng đều mau nhảy tới giọng nói khản. Hiện tại ai có thể nói cho nàng, nàng nên làm cái gì bây giờ? Động một chút? Vẫn là tiếp tục bảo trì hiện tại cái dạng này?

Nhưng Liêm Huy đã là ở hôn môi hắn trên mặt nước mắt. Tiểu cầu dường như lướt hôn qua nàng trên mặt, lại là vùi đầu ở nàng hõm vai, áp lực muộn thanh nói: "Hồng Diêu, ta sẽ không ở chỗ này muốn người. Tin tưởng ta, ta sẽ không. Chỉ là, ta rất khó chịu. Giúp giúp ta, giúp giúp ta."

Cổ mi cứng đờ thân mình, thật cẩn thận hỏi: "Ta nên như thế nào giúp người?"

Liêm Huy hiện tại chính là nàng đại gia. Chỉ cần hấn thật sự sẽ không muốn nàng, làm nàng làm cái gì nàng đều nguyện ý.

Liêm Huy rầu rĩ thanh âm từ nàng hồm vai chỗ truyền đến: "Năm, đừng nhúc nhích. Ta tới liền hảo."

Cổ mi nhất thời còn không có phản ứng lại đây, không biết hấn nói lời này là có ý tứ gì. Nhưng ngay sau đó, nàng chỉ sợ tới mức thiếu chút nữa hồn phi phách tán.

Liêm lão nhị liền ở nàng háng bắt đầu động. Tuy rằng là không có tiến vào nơi đó mặt, nhưng hai người cách xa nhau chi gần, hoàn toàn chính là tiếp giáp mà cư hảo sao.

Háng bị ma xát càng ngày càng lửa nóng, cổ mi cảm thấy nàng đều sắp treo.

Phân không rõ là hủ chết, vẫn là cấp nhiệt chết. Nhưng trong cơ thể có một cỗ khó nhịn cảm giác ở khắp nơi len lỏi, này con mẹ nó là có ý tứ gì?

Nàng tưởng giãy giụa, tưởng đẩy ra hấn. Nhưng thân mình vừa mới vừa động, Liêm Huy rất nguy hiểm thanh âm liền ở nàng bên tai vang lên: "Đừng nhúc nhích."

Liêm Huy người cái này hồn đạ, người vẫn là trực tiếp phách vụng ta tính.

Nhưng Liêm Huy hiện tại thật sự là không có dư thừa tâm tình tới phách vụng nàng. Hấn kiện kính hữu lực eo nhanh chóng kích thích,

dưới thân nóng rực càng ngày càng lợi hại, đem hấn lý trí sắp thiêu đốt hầu như không còn. Hấn cảm thấy hấn sắp nổ mạnh.

"Hồng Diêu, Hồng Diêu." Hấn thở phì phò, kịch liệt gọi nàng. Thanh âm không hề như ngày xưa như vậy đậm mạp, mà là tràn ngập ám ách, cùng ảm nhẫn.

Hấn động tác càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh. Như bị buộc đến khốn cảnh thú, hấn hầu trung thỉnh thoảng có gầm nhẹ thanh dật ra tới.

Mà cổ mi hoàn toàn đều đã choáng váng hảo đi. Con mẹ nó ta hiện tại này tính cái gì? Búp bê bơm hơi sao?

Háng bị hấn nhanh chóng trừu - động làm cho nóng rất một mảnh, không biết có hay không trầy da nguy hiểm. Cổ mi cảm thấy, lại như vậy đi xuống, nàng xác định vững chắc đến tự cháy không thể.

Nhưng bả vai chỗ bỗng nhiên truyền đến một trận đau nhức. Là Liêm Huy há mồm cắn nàng.

Hấn cắn thực dùng sức, chỉ đau cổ mi một trận hừ nhẹ.

Mà cùng lúc đó, nàng nghe được Liêm Huy một tiếng áp lực hết sức kêu rên thanh. Tiếp theo chính là háng một mảnh ướt nóng, có thứ gì, bắn tới mặt trên

Cổ mi đầu óc trống rỗng. Ta thảo! Liêm Huy người đại gia! Người con mẹ nó này tính cái gì? Chân bắn sao?

Giờ khắc này, cổ mi liền giết người tâm đều có.

28 một cây vào động

Các người cho rằng này liền tính xong rồi sao?

Cổ mi cũng hảo tướng này liền tính xong rồi. Chính là, căn bản là không có.

Không thể không nói, cái kia phi yến hoàn công hiệu, thật sự là quá cường đại. Liêm Huy tuy rằng là vừa rồi đã bắn qua một lần. Nhưng chuôi này trường thương như cũ đĩnh bạt như trước. Hắn cơ hồ là nửa lừa gạt nửa cưỡng bách lại làm cổ mi cho nàng tay loát một phát

Kia đầy tay nhảo dính dính ngoạn ý, cổ mi hảo tướng một cái tát đều hồ trên mặt hắn đi a.

Nàng cảm thấy nàng đều không thể lại nhìn thẳng chính mình đôi tay kia.

Liêm Huy người này hồn đạ, người liền không thể chính mình tay loát sao? Người lại không phải không chính mình tay loát quá, bằng sao còn phải làm bỗ cô nương tới cấp người tay loát?

Nhưng kia tư chính là mở to một đôi thủy mênh mông đôi mắt, cắn môi nói: "Hồng Diêu. Ta khó chịu. Giúp giúp ta, giúp giúp ta."

Giúp than bần a giúp. Giúp người tay loát có chỗ tốt gì?

Nhưng cổ Mi Hoàn là nhện không được mềm lòng. Nàng run rẩy vươn đôi tay, còn không tới kia căn ngoạn ý thượng đầu, Liêm Huy liền bắt lấy tay nàng trực tiếp ấn lên đây.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 23

Kia ngoạn ý thực năng, còn ở tay nàng trung vẫn luôn không ngừng nhảy lên. Cổ mi cảm thấy, nàng cái trán gân xanh này sẽ cũng nhảy cũng thực vui sướng a có hay không.

Nha tuyệt đối là cho hấn một thước hấn là có thể tiến một trượng người. Nàng bắt quá mới trong lòng vừa mới buông lỏng một chút, kỳ thật còn không có xác định rốt cuộc muốn hay không giúp hấn loát, chính là như vậy theo bản năng vươn tay mà thôi. Làm không hảo đến cuối cùng thời điểm máu chốt tay nàng lại lùi về tới, không muốn giúp hấn loát đâu.

Nhưng Liêm Huy vừa thấy nàng buông lỏng, rên sát khi còn nóng, căn bản là không chấp nhận được nàng có đổi ý đường sống. Nha trực tiếp thiết thủ duỗi ra, chặt chẽ liền bắt được tay nàng, ấn tới rồi chính mình liêm lão nhị trên người

Liêm thiếu hiệp, ngài lão thật là, dũng mãnh như vậy a.

Sau đó, cổ Mi Tụu trong đầu trống rỗng, vô ý thức từ Liêm Huy bắt lấy tay nàng trên dưới vỗ về chơi đùa

Nàng thậm chí cũng không dám xem hấn, càng không dám nhìn thủ hạ cái kia ngoạn ý nhi.

Tuy rằng nàng là xem phiên vô số, cũng coi như là duyệt điều vô số, nhưng kia đều là trên máy tính nhìn đến hảo đi. Như vậy thực tế,

gần gũi, hơn nữa năng thủ thượng cảm nhận được độ ấm cùng xúc cảm, thật đúng là tân nương tử ngồi cổ kiệu, đầu một hồi a nàng.

Cổ mi hảo muốn chết. Như ngọc người tên hỗn đản này, chính người hạ được, chính mình không tới giải quyết, cuối cùng đều đến lão tử tới cấp người cản phía sau.

Nàng nhất định không thể tha như ngọc.

Thật vất vả hầu hạ liên đại gia bán. Chịu đựng đầy tay nhão dính dính ngoạn ý ghê tởm không nói, cổ mi cho rằng, lúc này tổng nên xong rồi đi.

Nhưng giống như, vẫn là không để yên a. Trong tay kia ngoạn ý vẫn là gân xanh trái rộng, kiêu rất lợi hại làm sao?

Cổ mi tròn tròn mắt. Nàng hảo tưởng phỉ tay mặc kệ.

Nàng tay đều thực toan hảo đi. Người cho rằng hầu hạ liên đại gia bán một lần dễ dàng sao nàng?

Nha nên nói là kia phi yến hoàn thật sự là quá lợi hại đâu, vẫn là nói Liêm Huy quá lợi hại đâu? Đây hai lần ở Liêm Huy xem ra, giống như cũng chỉ là cái khai vị ăn sáng mà thôi.

Cổ Mi Đô tưởng trực tiếp cấp quỳ. Liêm đại hiệp, làm ơn ngài tạm tha tiểu nhân đi.

Nhưng Liêm Huy sao có thể sẽ tha nàng? Phía dưới cái miệng nhỏ nếm không đến, không đại biểu mặt trên cái miệng nhỏ lại không thể lấy nếm.

Hắn chặt chẽ ấn cổ mi đầu, dựng thẳng chính mình eo, liền phải đem chính mình liêm tiểu đệ nhét vào đến nàng trong miệng.

Mà cổ mi cũng không biết hắn muốn làm cái gì, chỉ là bị động đem đầu tiến đến nơi đó.

Thẳng đến trước mắt có cái nhảy lên ngoạn ý càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, gần đến nàng đều có thể nhìn đến đỉnh thượng vừa mới phóng ra quá kia một mảnh vẫn đục màu trắng, nàng mới bỗng nhiên phản ứng lại đây Liêm Huy hắn muốn làm cái gì.

Ta thảo! Liêm Huy người đại gia! Người con mẹ nó còn không bằng trực tiếp thượng ta tính!

Nàng ra sức giãy giụa. Nhưng Liêm Huy ấn nàng đầu tay thực dùng sức, nàng tránh thoát không xong.

Kia ngoạn ý càng gần, nàng thậm chí trong mũi đều có thể ngửi được một cỗ tanh ngọt hương vị.

Thật ghê tởm a a. Đánh chết nàng đều không nghĩ giúp hắn khẩu kia gì.

Cho nên nàng trang thực bình tĩnh ngẩng đầu lên, lại trang thực bình tĩnh nói một câu: "Người nếu là dám đem này ngoạn ý nhét vào ta trong miệng, ta liền dám đem nó cắn đứt. Người tin hay không?"

Nàng cảm thấy, là cái người bình thường cũng không dám lại tiếp theo đi xuống tác đi? Rốt cuộc, này ngoạn ý nếu là không có, người cũng chỉ có thể đương thái giám đi, đối không một đám mỹ nữ, tưởng loát cũng vô pháp loát

Nhưng Liêm Huy hẳn tuyệt bích liền không phải một người bình thường a a.

Bởi vì hẳn nghe xong cổ mi những lời này, không những không có lùi bước, ngược lại là đặc thâm tình cúi đầu nhìn nàng, mang theo yếu điệu nhu tình nói: "Vậy người liền cắn đứt nó đi. Hồng Diêu, vô luận người đối nó làm cái gì, ta đều tiếp thu."

Cổ mi trong gió hỗn loạn. Thần a, người chạy nhanh tới cái sét đánh chết ta tính.

Thần không có tới, liền lão nhị tới.

Cổ mi liều mạng trốn tránh, nhưng bất đắc dĩ đầu bị đè lại, cắn bản là không mà trốn đi.

Nàng đành phải cắn chặt răng, tùy ý kia lửa nóng dính ở chính mình trên môi lặp lại vuốt ve, nhưng nàng chính là không buông khẩu.

Mà Liêm Huy thanh âm cũng thực cấp bách, mang theo ảm đạm, còn mang theo làm nũng ý vị, từng tiếng kêu: "Hồng Diêu, Hồng Diêu. "

Cổ mi hảo tưởng miễn phí đưa hẳn cái tròn trắng mắt. Con mẹ nó người gọi hồn a? Người thế nhưng muốn cho lão nương giúp người làm loại sự tình này?

Hảo tưởng nhân đạo hủy diệt hẳn a a.

Cổ mi trong lòng tức giận, duỗi tay che lại chính mình miệng mũi, nhắm mắt lại, liền không đi xem hẳn.

Nhưng nàng duỗi tay thời điểm, một không cẩn thận, móng tay quất tới rồi liêm lão nhị đỉnh.

Kia vừa lúc là mẫn cảm nhất địa phương, Liêm Huy lập tức phát ra một tiếng kêu rên, thân mình càng là nháy mắt căng chặt.

Hắn không hề chần chờ, tay phải bỗng nhiên vươn, một tay đem cổ mi đôi tay phản khẩu ở sau người, trên mặt tràn đầy vội vàng cùng thống khổ.

Cổ mi ăn đau, chửi ầm lên: "Liêm Huy ngươi tên hỗn đản này."

Nhưng chỉ tới kịp nói ra mấy chữ này, Liêm Huy đã là thừa dịp nàng há mồm nói chuyện cái này khe hở, vòng eo một dĩnh, liêm lão nhị nháy mắt thuận lợi một cây vào động.

Ta sát! Cổ mi trong lòng lớn tiếng mắng, nhưng bắt đắc dĩ một trương cái miệng nhỏ bị tắc đến tràn đầy, sở hữu thanh âm đều chỉ có thể hóa thành một mảnh mơ hồ không rõ mức nổ tiếng động.

Mà liêm lão nhị bị nàng hàm nhập kia trong nháy mắt, liêm lão đại trong miệng phát ra một tiếng tựa thống khổ, nhưng lại thống khoái cực kỳ kêu rên thanh.

Làm sao bây giờ? Hảo muốn cắn mặt võ trư này ngoạn ý làm sao bây giờ?

Cổ mi bị Liêm Huy trêu quả muốn rơi lệ, nàng đôi tay kháng cự đẩy Liêm Huy, muốn cho hắn rời đi. Nhưng Liêm Huy chỉ là gắt gao ấn nàng đầu, còn cúi đầu nhìn nàng giờ phút này trong mắt phấp nước mắt, trong miệng hàm chứa hắn gia lão nhị bộ dáng.

Cổ Mi Đô mau bạo tẩu. Hai mắt đều cấp khí đỏ. Liêm Huy người con mẹ nó đây là cường bạo!! Đây là cường bạo!!

Nhưng Liêm Huy bừng tỉnh không nghe thấy, hấn hiện tại chỉ là đắm chìm ở cổ mi ấm áp ướt át trong miệng không thể tự thoát ra được. Hấn chỉ hận không được mưa rền gió dữ trêu lộng, đem nàng hung hăng lộng khóc.

Trong máu như cũ nóng rực khó nhin. Hấn không biết cái kia phi yến hoàn công hiệu rốt cuộc mạnh như thế nào. Nhưng hấn cũng biết, liên tính không có cái kia phi yến hoàn, gần chỉ cần nhìn hiện nay cái này hình ảnh, hấn đều có thể vút lại sở hữu, hoàn toàn đắm chìm trong đó không thể tự thoát ra được.

Loại cảm giác này, thật là đáng chết hảo. Kỳ thật hấn từ nhỏ học thánh hiền nói, tới rồi Hoa Sơn càng là ở thông Nguyên Tử có nề nếp dạy dỗ hạ, gần như cấm dục. Nhưng là vì cái gì, vì cái gì hấn sẽ đối Hồng Diêu có lớn như vậy dục vọng?

Hấn không biết đây là vì cái gì. Nhưng là hấn biết, hấn chỉ đối Hồng Diêu có này đó dục vọng, đối mặt khác nữ nhân, hấn thậm chí đều lười đến đi xem một cái.

Vậy cùng nhau trầm luân đi. Cùng nhau trầm luân, Hồng Diêu, mang theo người cùng nhau trầm luân.

Hấn hơi hơi nhắm lại mắt, dồn dập thở phì phò, hận không thể vĩnh viễn liền như vậy đi xuống.

Mà cổ mi còn lại là hận không thể lập tức kết thúc. Thảo! Con mẹ nó bị người cưỡng bách cho người ta khẩu kia gì cảm giác, làm nàng bạo tẩu muốn giết người.

Nhưng trong miệng kia ngoạn ý cứng rắn như thiết, càng là nóng rực như hỏa, nhìn đáng vẻ, dễ dàng là giải quyết không được.

Cổ mi thật sự là hỏa đại, một cái nhấn tâm, trên dưới hàm răng hợp lại, liền hung hăng cắn đi xuống.

Làm người cưỡng bách ta, làm người không màng ta ý nguyện cho người khác gì. Con mẹ nó người cho rằng người trúng xuân - được ghê gớm a? Bỏ cô nương ta có phải hay không còn muốn cảm kích người không có trực tiếp thương ta, mà là áp lực chỉ là làm lão nương ta cho người tay loát cùng khác kia gì a?

Ta thảo! Liêm Huy người đại gia! Con mẹ nó cùng với cho người khác gì, kia còn không bằng làm người trực tiếp thương ta tới thống khoái.

Cổ mi khí đỏ mắt, trong lòng cuồng mãnh vô số thô tục, ngon miệng trung vọng lại lại chỉ có nước nở thanh.

Hơn nữa này nước nở thanh, ở Liêm Huy nghe tới, kia thật đúng là chính là giống như tiểu miêu rên rỉ.

Này cực đại kích thích tới rồi hấn cảm quan. Mà càng kính bạo chính là, đỉnh bỗng nhiên đau xót, đó là cổ Mi Tại cắn hấn.

Mẫn cảm chỗ bị cắn, lại là hơn nữa cổ mi trong miệng mơ hồ không rõ nước nở thanh, Liêm Huy kêu lên một tiếng, hai mắt bỗng nhiên mở.

Lọt vào trong tầm mắt chứng kiến chính là cổ mi trong miệng hàm chứa hấn gia lão nhị hình ảnh, thủy quang trơn bóng, ra ra vào vào.

Liêm Huy thân mình nháy mắt căng chặt, toàn thân máu phồng tựa đều tập trung tới rồi hấn gia lão nhị nơi đó.

Hấn rồi cuộc khống chế không được, kêu lên một tiếng, cực nhanh từ cổ mi trong miệng đem liên lão nhị lui ra tới, sền sệt màu trắng chất lỏng nháy mắt sái đầy đất.

Cổ mi ngốc lăng địa phương. Nàng hiện tại có phải hay không nên may mắn, Liêm Huy tốt xấu không có bắn ở nàng trong miệng, hoặc là, đối nàng tiến hành nhan - bắn?

Ta sát!! Nàng có phải hay không bị áp bách thói quen vẫn là làm sao vậy? Thằng nhãi này vừa mới làm những cái đó sự, nào giống nhau không đủ nàng nhân đạo hủy diệt hấn?

Cổ mi hiện tại chỉ cảm thấy mệt mỏi quá. Tay mệt, miệng mệt, đùi nơi đó càng là nóng rát, hơn nữa, còn có điểm nhảo dính dính.

Nàng hiện tại liên tính là tưởng đã hấn một chân, hoặc là trừu hấn một cái tát, kia cũng chưa sức lực.

Nhưng vì cái gì kia tiểu tử thoát nhìn nhưng thật ra tinh lực dư thừa mất lộ ra hung quang?

Cổ Mi Bất sáng cực kỳ. Đây con mẹ nó đều gọi là gì sự a. Liêm Huy người là sáng, đảo đem lão tử ta làm cho như vậy mệt.

Hảo muốn ngủ a a.

Nhưng Liêm Huy lại quần tới. Từ phía sau ôm lấy nàng eo, đầu gác ở nàng trên vai, nhẹ nhàng cọ cọ.

Cổ Mi Bất tưởng để ý đến hấn. Nàng thật sự là không nghĩ để ý đến hấn. Nàng sợ nàng hiện tại một mở miệng nói chuyện chính là sư tử hồng, sợ nàng giơ tay đó chính là sát chiêu.

Nhưng Liêm Huy lại ở nàng bả vai chỗ cọ cọ. Thấy cổ mi không phản ứng, lại được một tắc lại muốn tiến một thước một ngậm ngậm lấy nàng vành tai, hàm ở trong miệng, tinh tế dùng hàm răng gặm cắn.

Cổ mi cả người một cái giật mình. Vốn là thực mềm thân mình nháy mắt liền càng mềm.

"Người, người làm cái gì?"

Nói ra nói đều là mang theo vài phần âm rung. Nàng tưởng đẩy ra hấn, nhưng gần nhất hấn là từ sau lưng ôm nàng, nàng vô pháp dùng sức. Thứ hai, thứ hai, hảo mắt mặt, nàng toàn thân đều bị hấn này động tác làm cho đều mềm rớt làm sao đây?

"Hong Diêu, Hong Diêu." Liêm Huy thanh âm nghe tới thật sự giống như là ở làm nũng. Nhu nhu, nhẹ nhàng, làm cổ mi nhìn không được liền tưởng xoay người vỗ đầu của hấn, nói thượng một tiếng, ngoan.

"Làm gì?" Vốn là rất có khí thể chất vấn thanh, nhưng này sẽ hỏi ra tới lại là một chút khí thể đều không có, ngược lại vẫn là rất có dụ hoặc người cảm giác.

"Hong Diêu, ta nơi đó, lại khó chịu."

Liêm đại gia, người đây là, trong truyền thuyết kim thương không ngã, một đêm bảy lần lang sao?

Cố mi cái gì đều không nghĩ nói. Nàng cũng cái gì đều nói không được. Nàng tưởng học máu, tưởng cào tường, tưởng bạo tẩu.

Nàng một cái khuỷu tay về phía sau mạnh mẽ đâm qua đi, Liêm Huy ăn đau, nhưng vẫn là gắt gao ôm nàng, không có buông ra.

"Hồng Diêu, Hồng Diêu." Hấn lại đem đầu gác ở nàng trên vai, tới tới lui lui cẩn thận cọ, "ta khó chịu. Giúp giúp ta. "

Muốn ta như thế nào giúp người? A, muốn ta như thế nào giúp người? Chân bắn người bắn qua, tay loát cũng giúp người tay loát qua, thậm chí liền khẩu đều cho người khẩu qua, kia hiện tại, liền đại gia, người lại tưởng khai phá nơi nào?

Cố mi bị phần dục nước mắt. Nàng cảm thấy lại như vậy đi xuống, ngày mai nàng đều đừng tưởng xuống giường đi đường.

Cho nên nàng nghĩ đến không nghĩ liền một chương chụp trở về, gầm nhẹ: "Liêm Huy người đủ rồi a. Người lại dục - cầu bất mãn, liền đi bên ngoài a. Như ngọc còn ở nơi đó nằm, nàng ước gì người như thế nào lăn lộn nàng đâu."

A a, ai tới đem thứ này thu đi? Cố mi thật sự là không thể nhịn được nữa.

Nhưng Liêm Huy rầu rĩ thanh âm tự nàng bả vai chỗ truyền đến: "Ta không cần nàng. Ta chỉ cần người. Hồng Diêu, ta nói rồi, trừ bỏ người, ta ai đều không cần."

Cho nên, liền đại gia, có phải hay không còn muốn ta cảm kích người đâu? Cảm kích người còn như vậy nhận chủ?

Cố mi nhanh chóng quyết định một chân đạp qua đi.

"Tránh ra. Ta nói cho người, đừng nghĩ ta sẽ giúp người, ta sẽ giúp người"

Cố mi nói không được nữa. Nàng còn có thể nói như thế nào đi xuống? Đứa nhỏ này hai mươi năm qua liền không trải qua quá loại sự tình này. Hiện tại hồi tưởng lên, nàng đều phải hoài nghi vừa mới chính mình có phải hay không cũng trúng cái kia phi yến hoàn, bằng không như thế nào Liêm Huy làm nàng làm những cái đó sự thời điểm, nàng cũng không có đặc biệt phản kháng không phải sao?

Chân chính trình tiết liệt nữ, không nên là dùng dao nhỏ chống chính mình cổ, khóc kêu, người lại qua đây, ta liền chết ở người trước mặt?

Sau đó, đối mặt càng ngày càng gần người kia, tâm hung ác, bạch dao nhỏ tiến, hồng dao nhỏ ra. Hảo gia hỏa, viên mãn.

Nhưng chính mình cũng không có như vậy không phải sao? Chính mình tuy rằng cũng giãy giụa phản kháng quá, nhưng biết phản kháng bất quá không cũng liền tiếp nhận rồi sao?

Cái này nhận tri đánh sập cố mi. Đây là có ý tứ gì? A, đây là có ý tứ gì? Chẳng lẽ là trong tiềm thức giúp Liêm Huy làm những cái đó, nàng cũng không bài xích?

A a, nhất định không phải như thế. Nhất định là cái kia phi yến hoàn duyên cớ. Khẳng định đúng vậy, khẳng định đúng vậy. Cái kia phi yến hoàn ngộ hỏa táng vì sương khói, chẳng sợ nàng chính là tránh ở phía sau cửa, kia chính mình nhất định cũng hút phi yến hoàn đi vào.

Cho nên, cho nên, hết thấy đều là phi yển hoàn sai lầm, không phải nàng sai lầm.

Cố mi đôi tay che mặt. Chính là hảo muốn chết làm xao đây? Này con mẹ nó đều là chuyện gì a.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 24

Nhưng Liêm Huy không biết cổ mi hiện tại trong lòng tranh đấu, ngược lại là hậu tri hậu giác lại gần tiến lên đây.

"Hong Diêu." Mềm mại, mang theo làm nũng ý vị thanh âm.

Hắn muốn ôm nàng.

Nhưng cổ mi thực lưu loát lại một chân đạp qua đi: "Cút ngay."

Nàng thậm chí đều không có đem mặt từ trong lòng bàn tay nâng lên tới, chỉ là dựa vào cảm giác liền một chân đạp qua đi.

Liêm Huy thuận tay liền bắt được nàng cổ chân.

Vừa mới kia mấy phen vận động hạ, nàng trên chân giày đã sớm rớt tới rồi không biết địa phương nào, hiện tại nắm ở Liêm Huy lòng bàn tay, là một con trắng nõn kiều nộn chân ngọc.

Liêm Huy không cần suy nghĩ, liền dùng chính mình tay đi vuốt ve nàng chân.

Hắn hàng năm luyện kiếm, bàn tay cũng không bóng loáng, hổ khẩu chỗ càng là có mài giữa vết chai. Như vậy sờ soạng đi lên, chỉ kích thích cổ mi toàn bộ trên chân đều mềm. Càng tiến thêm một bước, trên người đều mau mềm mại.

Thấy cổ mi cũng không bài xích, Liêm Huy trong lòng đại hỉ, được một tác lại muốn tiến một thước lại tay xoa nàng căng chân

Quả nhiên là cái người làm một thước, hẳn là có thể tiến một trượng gia hỏa a a. Nói càng trắng ra điểm, đó chính là thứ này quán sẽ đặt cái mũi lên mặt.

Cổ mi ra sức đem chính mình chân rụt trở về, tiếp tục che mặt gằm nhẹ: "Lăn."

Liêm Huy là người nào? Đối với nàng buông lỏng, hẳn sẽ không không biết. Cho nên hẳn lập tức thuận cột hướng lên trên bò: "Hồng Diêu, ta khó chịu."

"Người khó chịu đâu có chuyện gì liên quan tới ta a a. Mau rút a a."

Cổ Mi Đô mau khóc. Liêm Huy lại như vậy chọn - đậu đi xuống, nàng đều sợ chính mình liền như vậy không tiết tháo bị hắn cấp phác gục làm sao bây giờ? Ta một đời anh danh a a.

Cổ mi quyết định, lần này nói như thế nào nàng đều sẽ không lùi bước.

Nàng tiến thêm một bước, Liêm Huy cũng chỉ có thể lui một bước, thậm chí là hai bước.

Cổ mi rút cuộc nghe được tiếng bước chân dần dần đi xa thanh âm, tựa hồ hẳn còn thực hảo tâm cho nàng đóng cửa.

Trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Nhưng kia khẩu khí còn không có thư ra tới đâu, nàng kia trái tim lại đề ra đi lên.

A a, bên ngoài còn giống như ngọc ở đâu. Người hiện tại tuy rằng là hôn mê, nhưng không phải chính phương tiện Liêm Huy muốn làm cái gì liền làm cái đó? Liêm Huy kia tư, kia tư sẽ không thật là kháng không lao, chạy đi tìm như ngọc tiết - hỏa đi đi?

Tưởng tượng đến này, cố Mi Tụu không phải do lửa giận bay lên. Chính mình có thể tùy tiện cùng Liêm Huy nói, người đi tìm như ngọc đi a, nhưng chính mình có thể nói, Liêm Huy hẳn lại không thể lấy làm.

Liêm Huy hẳn nếu là thật sự dám làm như vậy, không thiên hấn, nàng cố Mi Tụu không họ Cố.

Cố mi nổi giận bùng bùng mở cửa, nổi giận bùng bùng liền đi ra ngoài.

Nhưng vừa ra đi, tứ phía đều nhìn một lần, vẫn như cũ chỉ có như ngọc quần áo bất chỉnh nằm thẳng ở kia, mà Liêm Huy, không thấy tung tích.

Hắn chạy chạy đi đâu?

Vừa quay đầu lại, lại nhìn đến ngoài phòng trong viện đang đứng một người.

Lúc đó tiếng sấm chính đại, vũ như mưa to. Cố mi cũng chính là như vậy một sai mắt công phu, nhìn đến trong màn mưa đứng một người.

Nhưng đợi đến thấy rõ ràng người kia khi, cố mi dưới chân mềm nhũn, liền thiếu chút nữa bò đi xuống.

Hắc y tóc đen, ướt đầm dãn ở hần trên người. Nhưng một trương anh tuấn mặt lại hiện ra vài phần tái nhợt tới.

"Liêm, Liêm Huy, ngươi đây là, đây là đang làm cái gì?"

Cổ mi chậm rãi đi qua, đỡ khung cửa, mới có thể nỗ lực làm chính mình đứng vững.

Liêm Huy nghe vậy cười khở, nhẹ giọng nói: "Hồng Diêu, ta, ta sợ ta không chế không được chính mình. Nhưng ta lại không bằng lòng ở chưa thành thân phía trước liền phải ngươi, cho nên ta đành phải đứng ở trong mưa, làm chính mình bảo trì thanh tỉnh."

Cổ mi sẽ nói, giờ khắc này, nàng thực cảm động sao? Rõ ràng hần là có thể trực tiếp đem chính mình đẩy ngã, sau đó quyết đoán lưu loát cấp làm. Cổ mi tin tưởng, nếu hần thật sự làm như vậy, kỳ thật nàng căn bản là không có biện pháp phản kháng.

Là đêm, tiếng mưa rơi rả rích, cổ Mi Tại trong phòng trần trọc. Mà Liêm Huy, độc lập trong mưa, cho đến bình minh.

29 trăm sông đổ về một biển

Từ trải qua quá như vậy một cái, tiêu - hồn ban đêm lúc sau, cổ mi cùng Liêm Huy chi gian có cái gì không giống nhau đồ vật đang ở chậm rãi lưu chuyển mở ra.

Chúng ta có thể đem loại đồ vật này lý giải vì ái - muội sao?

Nhưng cổ mi này muội tử tiếp thu vô năng a. Nàng vô pháp tiếp thu chính mình vốn là thực chán ghét, thậm chí là đặc chương mắt Liêm Huy, nhưng như thế nào bỗng nhiên liền phát hiện, không phải như vậy một chuyện đâu.

Chính mình cũng không kháng cự cùng hấn thân mật xem như sao lại thế này? Không thấy được hấn thực ỷ khuất cùng nàng làm nũng nói hấn khó chịu như thế nào phá?

Lại cứ như vậy đi xuống, có phải hay không kia hóa lại tùy tiện bán cái manh, nàng ngay cả chính mình tiết tháo đều có thể toàn ném?

Than bùn a a. Cổ mi ngồi ở trong xe ngựa đôi tay che mặt. Nàng nhưng không nghĩ còn như vậy phát triển đi xuống.

Nhưng tương so với nàng nội tâm thiên nhân giao chiến, Liêm thiếu hiệp miệng cười đều mau liệt đến đôi mắt lên rồi hảo sao.

Liêm thiếu hiệp người không thể như vậy. Đừng quên người ở bốn vẫn đi chính là lạnh nhạt diện than lộ tuyến. Người nói người không có việc gì cười như vậy rõ ràng, còn làm nhân gia thấy thế nào người?

Nhưng Liêm Huy hiện tại nhưng không như vậy tưởng. Hấn chỉ ước gì lập tức chiêu cáo thiên hạ, Hồng Diêu là hấn Liêm Huy, ai đều đừng tới mơ ước.

Này đều nào cùng nào a. Kỳ thật cổ mi cùng hấn bất tự còn không có một phiết đi? Chẳng qua chính là bên ngoài cơ thể thân mật tiếp xúc vài lần a uy.

Liêm Huy cười ngây ngô cười ngây ngô xoay người, hấn đưa qua đi một con bánh nướng: "Hồng Diêu, có đói bụng không? Ăn cái bánh nướng đi."

Cổ mi đối này phản ứng là, đôi tay che mặt, một chân đạp qua đi, gầm nhẹ: "Lăn."

Còn ăn bánh nướng đâu. Chính nàng nhưng còn không phải là một đại bánh nướng.

Nhưng Liêm Huy không những không bực, ngược lại là nhạc lợi hại hơn, thậm chí liền trên mặt thoát nhìn đều có vài phần như vậy mặt mày hồng hào cảm giác.

Liêm thiếu hiệp, người đây là, tiểu nhân đặc chí a a.

Cổ mi then quá thành giận a, nàng hiện tại liền hận không thể một cái tát hung hăng truu qua đi, truu rút nha trên mặt kia tươi cười.

Cười cái con khỉ a cười. Có cái gì hảo nhạc a. Tỷ tỷ ta bạch dao nhỏ đi vào hồng dao nhỏ ra tới, một đao thọc người người còn nhạc không vui a?

Đừng nói, chỉ cần là cổ mi tự mình thọc dao nhỏ, chưa chừng Liêm thiếu hiệp thật đúng là có thể như vậy vẫn luôn cười ngây ngô đi xuống.

Cổ mi lựa chọn tính mùa, chính là không đi xem hấn. Nhưng không chịu nổi bụng thật sự là đói a.

Có thể không đói bụng sao? Ngày hôm qua cơm chiều nàng liền ăn một màn thầu, sau đó suốt một buổi tối đều bị kia hóa cấp lẫn lộn cũng chưa sao ngủ, nàng bụng đã sớm đói bụng.

Lại không muốn xem hấn, bụng vẫn là đến điền no. Không điền no cũng không sức lực mắng chửi người không phải. Cho nên cổ Mi Tự quay đầu đi chỗ khác, trang làm đặc không vui đi tiếp Liêm Huy trong tay bánh nướng.

Bánh nướng cứng cứng, cổ mi một trảo đến liền có chút ghét bỏ bữu môi.

Cầm bánh nướng, nàng liền tưởng triết. Nhưng Liêm Huy thuận thế bắt được tay nàng.

"Hồng Diêu." Thằng nhãi này như cũ miệng cười cùng cái toét miệng bông đào đường như, chỉ kém liền không ra bên ngoài phun bông.

Cổ mi thật sự là không nghĩ để ý đến hấn a. Nhưng nắm nàng tay cái tay kia tựa hồ có chút không đúng.

Nàng một cái trở tay liền cầm hấn tay, cẩn thận sờ soạng, lại là buông ra hấn tay, xoa hấn cái trán.

Xúc tua là nóng bỏng nóng bỏng một mảnh.

Cổ mi cả kinh, vội vàng nói: "Người bị cảm?"

"Cảm mạo?" Liêm Huy giống như không phải thực lý giải, theo bản năng lặp lại này hai chữ.

Cổ mi đỡ trán: "Ta ý tứ là, người chịu phong hàn? "

Tối hôm qua kia phi yến hoàn được lực cũng không biết toàn bộ bài xuất trong thân thể hấn không có. Hơn nữa tối hôm qua xối đêm hôm đó vũ, cổ Mi Bất dám tưởng, liền tính Liêm Huy là người tập võ, thể lực không tồi, nhưng cũng không chịu nổi như vậy lẫn lộn đi.

Liêm Huy nghe nàng như vậy vừa nói, thực lưu loát gật đầu: "Đúng vậy. Ta chịu phong hàn. "

Ta bắt quá chính là lệ hành quan tâm một chút. Liêm đại hiệp, người không cần phải, như vậy hưng phần thừa nhận đi?

Nhưng cố Mi Hoàn là rất muốn tấu hấn. Nàng hận sắt không thành thép nói: "Người đều chịu phong hàn người làm gì không nói sớm?" Còn như vậy vội vàng xe ngựa đi rồi một buổi sáng, người đây là muốn làm sao?

Nhưng Liêm Huy nghe vậy, ngược lại là đặc ủy khuất nói: "Người không hỏi."

Thứ này là cái gì logic? Nàng không hỏi hấn liền không thể chủ động nói sao? Ta nhưng thật ra không hỏi qua người mắc tiểu không mắc tiểu, như thế nào người nha hôm nay buổi sáng đảo biết chính mình chạy WC giải quyết đi?

Kỳ thật Liêm Huy đơn giản là cố ý, muốn cho cố mi quan tâm quan tâm hấn, tiến tới một bước lại đau lòng đau lòng hấn mà thôi. Cho nên mặc dù là sáng sớm liền biết chính mình bị phong hàn, hấn ngược lại là chẳng quan tâm, còn ước gì phong hàn lợi hại hơn chút mới hảo.

Bệnh trung chiếu cố, đúng là bồi dưỡng cảm tình tốt nhất thời khắc. Đây là hấn mỗ vị bằng hữu kinh điển chi ngôn, Liêm thiếu hiệp thâm chấp nhận.

Này sẽ hấn bị phong hàn sự rốt cuộc bị cố mi cấp nhìn ra tới, nhất thời oa nhi này chỉ cao hứng a, trên mặt càng đỏ.

Cảm tình ngay từ đầu kia trên mặt hồng không phải kích động, mà là chịu phong hàn.

Cố mi chỉ cảm thấy huyết Thái Dương hai sườn gân xanh nhảy thật sự là quá vui sướng. Vì cái gì nàng lại sẽ có một loại, Liêm Huy kỳ thật là con của hấn cảm giác a? Như vậy bị bệnh phi không nói, thế nào cũng phải chờ đến bị đại nhân phát hiện, sau đó mới đáng thương hề hề nói, ta bị bệnh, người đến đối xử tử tế ta linh tinh. Kia kế tiếp có phải hay không muốn lấy cái này vì lý do, sai khiến nàng làm các loại sự, thậm chí là sảo nháo cùng nàng nói, ta muốn ăn cái này, ta muốn ăn cái kia?

Giống nhau đại nhân, hấn làm không ra việc này tới đi? Đúng vậy đi, đúng vậy đi?

Cố mi duỗi tay dề dề ấn đường. Nàng hiện tại yêu cầu chính là bình tĩnh! Bình tĩnh!

"Liêm Huy a, người nếu bị phong hàn, kia ta liền xem đại phu đi thôi?"

Người bệnh vì đại, hơn nữa nói như thế nào, này phong hàn tốt xấu cũng có giống nhau xem như vì chính mình chịu đi? Cố mi hiện tại liền tính là lại tưởng đá một chân qua đi, nàng cũng ngượng ngùng.

Cũng may Liêm Huy còn tính phối hợp, ngoan ngoãn vội vàng xe ngựa, đi gần nhất một cái thị trấn, tìm cái lão đại phu.

Lão đại phu áo xám áo vải, đầu tóc hoa râm, trên cằm một sợi râu dê lớn lên rất là có cá tính.

Hấn nhắm mắt lại, khô gầy như lão Khương tay phải ấn ở Liêm Huy trên cổ tay, mà tay trái, còn lại là chạy tới loát kia râu dê đi.

Cố Mi Tại bên cạnh đứng, thấy kia đại phu mày chậm rãi nhú lại, nàng tâm cũng đi theo nhú lại.

Đây là sao hồi sự? Chẳng lẽ Liêm Huy hẳn đến chính là thế nhưng không phải bình thường phong hàn? Chẳng lẽ một trận mưa là có thể đem hẳn xối ra tới cái cái gì nghi nan tạp chứng tới?

Này cũng quá không khoa học đi?

Chính là đại phu, người có thể hay không không cần lại tiếp tục nhú mày? Người lại như vậy nhún đi xuống, ta tiểu tâm can thật sự phải bị người dọa chết.

Lệch về một bên đầu, rồi lại nhìn đến Liêm Huy con mắt tình chớp cũng không nháy mắt nhìn nàng. Kia trong mắt nhu tình mật ý a, thật sự là nùng hoa đều không hòa tan được.

Không được, cố mi hảo muốn đánh rùng mình. Nàng hung tợn trừng mắt nhìn trở về, dùng khẩu hình lên án, nhìn cái gì mà nhìn? Ta trên mặt trường hoa vẫn là thế nào?

Liêm Huy bỗng nhiên cười. Như lúc ban đầu xuân đóng băng mặt sông bắt đầu tuyết tan, phong cảnh rất tốt.

Cố mi tiểu tâm can run lên run lên, yên lặng quay đầu đi chỗ khác. Sau đó bắt đầu yên lặng rơi lệ.

Liêm đại hiệp, không mang theo người như vậy. Người con mẹ nó đây là mỹ nam kế! Mỹ nam kế!

Lão đại phu rốt cục là thu hồi hẳn tay phải, một đôi mắt cũng mở to mở ra.

Cố mi vội vàng hỏi: "Đại phu, hần thế nào? Có nặng lắm không?"

Nàng như vậy vừa hỏi, lão đại phu mày trọng lại nhú lại.

Hần có chút sắc bén nhìn Liêm Huy liếc mắt một cái, lại là nhìn cố mi liếc mắt một cái, chậm rì rì nói: "Tuổi trẻ tiểu phu thê tuy rằng ân ái, nhưng rốt cuộc cũng muốn có cái hạn độ. Loại này xuân - được hơi chút dùng một ít cũng là được, nhưng dùng một lần dùng lớn như vậy phân lượng, tiểu tâm tuổi lớn, không cử."

Cố mi mặtแดง lập tức liền đỏ. Nàng hơi hơi hé miệng, liền tưởng giải thích, này được không phải nàng hạ. Đâu Nga cũng chưa nàng oan a được không.

Nhưng như thế nào giải thích? Như thế nào giải thích?

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 25

Cho nên nàng đành phải yên lặng dừng miệng. Nhưng liếc mắt một cái nhìn đến, bên cạnh Liêm Huy chính khóe môi cong đi lên.

Hiện tại Liêm Huy đã không phải vừa mới Liêm Huy, trong lòng lại cao hứng, cũng không có biểu hiện đặc biệt rõ ràng. Nói cách khác, nha lại lần nữa chuyển tới lạnh nhạt diện than cái này thuộc tính lên đây.

Nhưng cố Mi Hoàn là phát điên. Nàng thực rõ ràng biết, Liêm Huy hấn trong lòng chính vui sướng đâu.

Hắn có thể không vui sao? Kia lão đại phu nói, tuổi trẻ tiểu phu thê, tuổi trẻ tiểu phu thê

Nhưng cố Mi Bất vui a. Đây đều tính chuyện gì a? Không có việc gì bị hấn ăn như vậy nhiều đậu hủ gia liên tính, còn bị người khác oan uổng cho rằng này đậu hủ là nàng thượng vội vàng đưa lên đi.

Trả ta đậu hủ!!

Cố mi lại tiếp tục yên lặng rơi lệ. Mà kia lão đại phu cũng đã khai hảo phương thuốc.

Hoàng ma trên giấy là rồng bay phượng múa các loại dược danh, cố mi có thể nói, kỳ thật những cái đó tự, nàng một cái đều không quen biết sao?

Đại phu, ngài này tự, thật là thâm đến trường húc tinh túy a tinh túy.

Lão đại phu gác xuống bút lông, tay cầm khởi hoàng giấy bản đem mặt trên mực nước như vậy thổi một thổi, phía sau lập tức có đồng tử đuổi tiến lên đây, lấy kia giấy, chiếu phương bốc thuốc đi.

Chờ được chiêm tốt quá trình đặc biệt gian nan. Kỳ thật cố mi rất muốn hỏi, đại phu, Liêm Huy trong cơ thể cái kia phi yến hoàn được tính, có biện pháp nào không tất cả đều bài xuất ra a? Có thể hay không đối thân thể có làm hại?

Nàng như vậy tưởng, cũng liền hỏi như vậy ra tới. Tuy rằng là hỏi có chút ấp a ấp úng, thậm chí là có chút từ không diễn ý. Nhưng tố, lão đại phu hần thể nhưng vẫn là nghe đã hiểu.

Không thể không nói, này gừng càng già càng cay a. Vì hỏi cái này sao cái vấn đề, đáng thương cố mi ghen một khuôn mặt đỏ bừng đỏ bừng, kia độ ẩm cao, trực tiếp đều nhưng dĩ vãng thượng phóng một mảnh thịt ba chỉ, lại rải điểm thì là, sau đó dùng rau xà lách cuốn đi cuốn đi, liền có thể trực tiếp ăn xong trong bụng đi.

Chính tông thịt nướng nga.

Nhưng lão đại phu là mặt không hồng tâm không nhảy, thậm chí liền đầu cũng chưa nâng, chỉ là chỉ huy kia đồng nhi như thế nào chiêm kia phó dược.

"Người là đại phu ta là đại phu? Ta tự nhiên là có biện pháp đem trong thân thể hần còn thừa xuân - dược đều cấp bài ra tới. Chỉ là, sau này các người tiểu hai vợ chồng không thể lại dùng nhiều như

vậy phân lượng xuân - dục. Liên tính là vì tình — thú, hơi chút dùng một ít cũng là được."

Cố mi hảo muốn tìm điều khe đất cấp trực tiếp chui vào đi tính. Ta thảo, này tội danh oan uổng, đừng nói Hoàng Hà thủy, ngài chính là cho ta tới toàn bộ biển rộng thủy, kia đều rửa sạch không rõ.

Chỉ là đại phu, người thế nào cũng phải dùng như vậy bình tĩnh khẩu khí tới nói xuân - dục này hai chữ sao?

Liên ở cố mi 固 tốt đỉnh, hận không thể vận tốc ánh sáng biến mất thời điểm. Nàng nghe được Liêm Huy ở nàng bên cạnh thực bình tĩnh nói một câu:" Tốt. Chúng ta đã biết. "

Đã biết? Biết cái gì? Ta chính là thiệt tình cái gì cũng không biết a uy. Liêm Huy người đại gia, người đây là có ý tứ gì?

Cố mi hồng một đôi mắt quay đầu lại. Nàng cảm thấy, nàng chính là kia đầu ngư, mà Liêm Huy, chính là kia khối vải đỏ. Vẫn là đặc lóa mắt cái loại này vải đỏ. Hắn chính là có biện pháp ở bất động thanh sắc chi gian đem nàng khí hai mắt đỏ bừng các loại phát điên.

Cho nên nàng liền không chút khách khí, tay đập ở hắn cánh tay thượng, lại là ngón trở ngón giữa cầm khởi hắn cánh tay thượng một miếng thịt, hung hăng tới cái 360 độ đại xoay tròn.

Liêm Huy ăn đau. Nhưng không dám gọi ra tới. Ngược lại là thuận thế cầm tay nàng, mười ngón giao nhau, nắm ở trong lòng bàn tay, lại là chậm rãi vuốt ve kia non mịn ngón tay.

Này du lau, liên đại hiệp yên tâm thoải mái.

Nhưng kỳ thật, cố Mi Hoàn có cái vấn đề không hỏi ra tới. Đại phu a, ta thường lui tới xem phim truyền hình hoặc là tiểu thuyết thời điểm, kia mặt trên đều nói, trúng xuân — được người, nếu là mười hai cái canh giờ trong vòng không thể cùng người giao — hoan, phải toàn thân bạo liệt mà chết. Liêm Huy thẳng nhai này, hần hần là không có quan hệ đi?

Nhưng nàng nghĩ lại lại tưởng tượng, này cái gọi là cùng người giao — hoan, pít-tông vận động gì đó, cuối cùng kết quả không phải cũng là bắn sao? Mà Liêm Huy thứ này, tuy rằng tối hôm qua không có tiến hành quá trong cơ thể pít-tông vận động, nhưng không chịu nổi bên ngoài cơ thể pít-tông vận động nhân gia tiến hành quá rất nhiều lần, hần là, hần là, là sẽ không tồn tại cái loại này bạo liệt mà chết hậu quả đi?

Cố mi an ủi chính mình, dù sao kết quả đều giống nhau, xem ra Liêm Huy liên tính là tưởng bạo liệt cũng không dễ dàng như vậy bạo liệt.

Trăm sông đổ về một biển, trăm sông đổ về một biển sao.

30 yếm phong ba

Liêm Huy phục được ngủ hạ đồng thời, cố mi oạch một tiếng liền chui đi ra ngoài.

Nguyên bản kia hóa là nhìn không chớp mắt nhìn nàng, rất có hận không thể đem nàng cấp xuyên trên lưng quần, gác nào đều mang theo tư thế. Cố mi thấy thế, cũng liền tương đương phối hợp ngồi ở chỗ kia, tùy ý hần nhìn. Nhưng ngẫm, nàng cùng lão đại phu chào hỏi, làm hần ở được thêm điểm như vậy có thể làm người hôn mê thành phần.

Lão đại phu tự nhiên muốn hỏi, đây là vì cái gì muốn thêm này đó thành phần a. Cổ mi cũng liền nũng nịu cúi đầu, khinh thanh tế ngữ nói, này không phải xem hấn tối hôm qua mệt mỗi cả đêm, cho nên liền muốn cho hấn hiện tại nhiều nghỉ tạm nghỉ tạm sao.

Lão đại phu nghe vậy, đầu tiên là bị rét lạnh một chút, sau đó liền yên lặng xoay người đi rồi. Hấn trong lòng còn đang suy nghĩ, hiện tại người trẻ tuổi a, thật cho là, càng ngày càng mở ra. Tưởng chính mình tuổi trẻ kia một chút, liền tính là tưởng cùng lão bà tình cảm mãnh liệt hạ, kia cũng không dám như vậy trắng trợn táo bạo liền chơi xuân - được a, nhiều lắm cũng chính là lộng điểm rau hẹ a, củ từ a linh tinh thực bổ, đâu giống bọn họ như vậy sinh mãnh?

Cổ Mi Tại hấn mặt sau, chỉ cười hết sức vui mừng. Liêm Huy không phải sẽ cho nàng ngoạn nhi bất động thanh sắc sao, nàng cũng sẽ. Chờ hấn tỉnh lại thời điểm, liền chờ này lão đại phu lấy cái gì ánh mắt xem hấn đi.

Nhạc xong lúc sau, nàng kéo lại một cái sắc thuốc đồng tử, hỏi hỏi trần trên trang phục phô ở nơi nào, nhanh như chớp liền từ trước trong môn nhảy đi ra ngoài, thẳng đến trang phục phô đi.

Vì cái gì muốn đi trang phục phô? Tối hôm qua trên người nàng quần áo đều bị Liêm Huy cấp xé đến so giẻ lau còn nhỏ vụn, tuy nói là trong bao quần áo còn có một bộ thay đổi quần áo, nhưng kia cũng liền này một bộ.

Lâm hạ Hoa Sơn thời điểm, nàng thật sự là ngại phiền toái. Này niên đại lại không vòng lẩn cái rương, cũng không có gì đại dụng lượng ba lô, có, cũng liền như vậy một cái tiểu tay nải. Hướng trong tắc cái một bộ quần áo đi, lại tắc điểm mặt khác, cũng liền căng phòng một cái.

Máu chốt là, này tay nải vẫn là tùy tay xách theo hoặc là bồi phía sau đi. Cho nên vì giảm bớt trọng lượng, nàng liền mang theo một bộ thay đổi quần áo. Hiện nay nhưng hảo, bị Liêm Huy xé một bộ, liền này một bộ, như thế nào tắm rửa?

Trần nhỏ trang phục phô quần áo các loại các loại, cổ mi tùy đi tùy chọn. Lâm ra cửa khi, nàng gác Liêm Huy túi tiền đào điểm bạc vụn, nghĩ đến cũng đủ mua cái mấy bộ quần áo.

Chính mình một bộ quần áo chọn hảo, đến phiên phó bạc thời điểm, nàng cái kia đau lòng a.

Thường lui tới xem tiểu ngôn thời điểm, nhìn đến nam chủ kích động chỗ, bàn tay vung lên, xuy lạp một tiếng, nữ chủ quần áo theo tiếng mà toái. Ra bên ngoài lúc này cổ mi xem cái kia kích động a, chỉ hận không được liền toàn trong sách đi giúp nam chủ đè lại nữ chủ tay, phương tiện nam chủ các loại xé quần áo, sau đó các loại oox. Nhưng hiện tại đến phiên chính mình khi, vì cái gì liền như vậy bị thôi đâu?

Quả nhiên, tiểu ngôn quần áo, không phải dùng để xuyên, chính là dùng để xé. Cho nên, muốn hay không lại nhiều mua một bộ đâu?

Cổ mi suy xét luôn mãi, lại lại chọn một bộ. Sau đó đi đến nam trang khu khi, nghĩ nghĩ, lại cấp chọn một bộ màu lục đậm.

Chưởng quầy đóng gói hảo, nàng học không Át mình, phi thường hào sảng bài xuất một thỏi bạc, sau đó tiếp nhận chưởng quầy đưa qua bao vải, thật cao hứng đẹp đường hồi phủ.

Mới vừa trở lại lão đại phu kia, cũng liền chân bước vào đại môn, liền nghe được Liêm Huy lạnh lùng chất vấn thanh: "Hồng Diêu đi

nơi nào?"

Lão đại phu thanh âm nghe tới không chỉ là không có sợ hãi, ngược lại là các loại tức giận. Cổ mi cảm thấy, nàng đều có thể tưởng tượng đến, hấn nóng giận khi, trên cằm kia đem râu dê khẳng định là nhúc nhích cái không được.

"Hỗn trưởng. Ta nào biết nàng đi nơi nào? Người như vậy chất vấn ta là có ý tứ gì? Nàng có tay có chân, đi nơi nào là chính nàng sự, ta còn có thể bó nàng không thành?"

Sau đó cổ Mi Tụu nghe được hoắc một tiếng, tựa hồ là, đao kiếm ra khỏi vỏ thanh âm.

Trên người nàng mồ hôi lạnh lập tức liền xuống dưới. Này giống như liền chơi lớn đi? Dùng đến động đao động thương (súng) sao? Liêm Huy người tốt xấu cũng coi như là cái trên giang hồ thiếu hiệp đi, như vậy dùng đao kiếm đối với lão nhược phụ nữ và trẻ em xem như có ý tứ gì?

Cho nên nàng cơ hồ chính là ba bước cũng thành hai bước liền đuổi qua đi.

Sau đó, sau đó, nàng liền nhìn đến, Liêm Huy chính yên lặng đứng ở nơi đó, mà cái kia lão đại phu, còn lại là thực bình tĩnh, ngồi ở ghế dài thượng, dùng dao cầu ở trăm cái gì được thảo

Kia hoắc hoắc thanh âm, đúng là lão đại phu nâng lên dao cầu khi thanh âm.

Hảo đi, việc này, là nàng suy nghĩ nhiều.

Liêm Huy nghe được sau lưng tiếng bước chân, lập tức liền chuyển qua thân. Liếc mắt một cái nhìn đến cổ mi đang đứng ở cạnh cửa, hấn trong mắt sáng sáng ngời. Sau đó, liền yên lặng đã đi tới, đứng ở nàng trước mặt.

Hắn cũng không nói lời nào, chỉ là liền như vậy yên lặng đứng ở nàng trước mặt, rũ xuống mặt mày, thoát nhìn, thật sự là, thực đáng thương.

Cổ mi đỡ trán. Liêm đại gia người không cần như vậy một bộ còn không có cai sửa bộ dáng có được hay không. Ta thiết tình không phải người nương a a. Tưởng tìm kiếm tình thương của mẹ làm ơn tìm người mẫu thượng đại nhân đi.

Nàng run a run, liền chờ Liêm Huy trước nói lời nói. Nhưng Liêm Huy liền giống như cùng nàng giằng co dường như, chính là như vậy lẳng lặng đứng ở nàng trước mặt, rũ xuống mặt mày, nhấp nháy môi, chính là không nói lời nào.

Cổ mi tiếp tục run. Sau đó nàng phát hiện nàng khiêng không lao. Nàng nhấn nạt thực rõ ràng liền không có hấn hảo.

Cho nên nàng thanh thanh giọng nói, nhẹ giọng nói: "Cái kia, ta chỉ là, đi mua vài món quần áo mà thôi."

Liêm đại gia rút cuộc chịu giương mắt xem hắn. Vẫn là một bộ chịu khổ vút bỏ, ai đều không tín nhiệm dạng: "Thật sự? Không phải sấn ta ngủ rồi, trộm chạy đi rồi?"

Cổ mi giơ lên trong tay bao vây, vội vàng giải thích: "Không có, không có. Thật sự chỉ là đi mua quần áo mà thôi. Kia cái gì, ta còn

cho người mua một bộ đầu. Người phần eo đợi lát nữa thử xem? Nhìn xem vừa người không hợp thân."

Nói vừa xong, nàng liền tưởng trừu chính mình. Này tính cái gì? Chính mình ra cái môn, làm cái gì còn phải cùng hấn báo bị không thành? Hấn ai a hấn.

Cổ mi hảo muốn khóc. Như vậy bị áp bách thành thói quen là chuyện như thế nào? Liêm Huy, xem như người lợi hại.

Liêm Huy nghe xong nàng này giải thích, diện than dường như trên mặt rất cuộc lộ ti cười, nguyên liền lớn lên anh tuấn mặt nhất thời có vẻ càng soái. Hấn một tay tiếp nhận trên tay nàng bao vây, một tay kéo nàng tay, lôi kéo nàng hướng trong phòng đi: "Ta đây liền thử xem, xem này quần áo vừa người không hợp thân."

Cổ Mi Đô đã choáng váng. Nàng không nghĩ tới lần này Liêm Huy như vậy hảo hống. Lần trước nàng ở Lạc Dương thời điểm cũng chạy quá, nhưng bị Liêm Huy bắt được thời điểm, hấn căn bản là không cho nàng giải thích cơ hội, trực tiếp đi lên liền tới ngạnh.

Hảo đi, kỳ thật lần đó nàng căn bản cũng liền không giải thích. Nhưng kia cái gì, vừa mới nàng trở về ánh mắt đầu tiên nhìn đến Liêm Huy thời điểm, hấn trên người lệ khí nàng là có thể cảm giác được. Như thế nào này sẽ, thế nhưng liền lập tức đều biến mất rồi?

Liêm Huy nắm cổ mi trở về phòng, đóng cửa lại. Dem bao vây tùy tay phóng tới trên bàn, liền nghĩ đến ôm nàng.

Cổ mi vội vàng lui ra phía sau. Nàng còn không thói quen này phát triển tiến triển cực nhanh tốc độ.

Tuy nói tới hôm qua hai người là đủ thân mật, nhưng đặc thù sự tình đặc thù đối đãi. Hiện nay hấn đều bình thường, liền không cần lại làm chút làm người mặt đỏ tim đập tứ chi động tác.

Nàng cảm tình sử vẫn là chỗ trống a được không. Muốn hay không nhanh như vậy đã bị hấn bắt lấy? Nàng liền không thể ngạo kiều hạ?

Liêm Huy thấy nàng tránh né, không dám lại ôm, sợ nàng trong lòng không cao hứng. Cho nên cũng chỉ có lùi về cánh tay, nhấp môi, rũ xuống mặt mày.

Cổ Mi Tụ sợ hấn như vậy. Trên cơ bản chỉ cần hấn một như vậy ra tới, nàng liền không có chống đỡ đường sống. Cho nên nàng vội vàng liền che dấu: "Kia cái gì, không phải nói cho người mua bộ quần áo sao? Người chạy nhanh thử xem, ta nhìn xem vừa người không hợp thân."

Nàng nguyên ý là, người chạy nhanh thí. Kích cỡ không đúng rồi, lão nương hảo chạy nhanh cầm đi đổi. Người này một bộ quần áo lão quý, đều có thể để được với ta hai bộ được không. Nay bạc cũng không thể lãng phí.

Nhưng những lời này ở Liêm Huy nghe tới rất là hưởng thụ. Hấn làm trò cổ mi mặt lập tức liền bắt đầu cởi áo tháo thắt lưng, tính toán thí nàng cho hấn mua quần áo mới.

Cổ mi dù cho là xem qua lại nhiều phiên, nhưng này sẽ, nàng vẫn là mặt già đỏ lên, bối qua thân đi.

Nha thật đúng là không lấy nàng đương người ngoài.

Liêm Huy há ngán là không lấy nàng đương người ngoài, hấn căn bản là là hy vọng, cùng nàng sớm ngày hợp hai làm một.

Phía sau một trận tất tất tác tác thanh âm, rồi sau đó chính là Liêm Huy thanh âm dán cổ mi bên tai vang lên: "Hảo."

Nhiệt khí chậm rãi phun ở nàng sườn mặt thượng, ma ma, ngứa. Cổ mi mặt già lại đỏ vài phần, trong lòng vẫn là ở lằm bằm, hảo thì tốt rồi đi. Không có việc gì dán như vậy khấn làm cái gì? Ta cùng người rất quen thuộc sao liêm đại hiệp.

Nhưng vẫn là chậm rãi chuyển qua thân tới. Liếc mắt một cái liền nhìn đến Liêm Huy đứng ở nàng phía sau, con mắt trung mang theo ý cười nhìn nàng.

Tự cổ mi xuyên qua mà đến, thấy Liêm Huy ngày thường xuyên y phục cơ bản cũng chỉ có hắc lam nhị sắc. Hôm nay cấp chọn này bộ màu lục đậm, nguyên bản cho rằng hấn sẽ không vui xuyên, nhưng không nghĩ tới, vẫn là rất phối hợp sao.

Đừng nói chỉ là đổi cái nhan sắc quần áo, người chính là muốn hấn không mặc quần áo, kia hấn liền càng vui.

Cổ mi đối chính mình ánh mắt thực vừa lòng. Hắc lam tuy rằng phù hợp Liêm Huy khí chất, nhưng xem nhiều, không khỏi có chút nặng nề. Nhưng này bộ màu lục đậm quần áo, chẳng những cũng có thể phù hợp hấn trầm tĩnh nội liễm khí chất, máu chốt là, cổ tay áo, bả vai chỗ dùng màu bạc sợi tơ thêu thùa ra như ý văn, trầm tĩnh nội liễm trung vẫn là có như vậy một tia hoạt bát nguyên tố tích.

Quả thật là mã dựa an trang, người dựa y trang, như vậy một tá giả, thoát nhìn quả thật là phiên phiên giai công tử một quả a.

Giai công tử mở miệng. Trong thanh âm mang theo thực rõ ràng vui sướng: "Người ra cửa, chính là riêng vì cho ta mua quần áo?"

Cố mi hảo tướng thường hấn một cái nôi dán. Cái gì kêu ra cửa riêng vì người? Trong bọc còn có ta hai bộ quần áo, người nhìn không thấy a?

Liên Huy quả nhiên thấy. Còn duỗi tay xách lên một mảnh bố.

Màu trắng bố, bốn căn tinh tế dây lưng. Mặt trên thêu, một cái cá

Cố mi mặt cái kia hồng a, cùng chín trứng tôm đường như.

Nàng ban mặt ra lệnh: "Cho ta."

Nhưng Liên Huy không chỉ là chưa cho nàng, ngược lại là cầm trong tay nắm vuốt, thử thử xúc cảm, lại là cẩn thận nhìn vừa thấy, sau đó hạ đánh giá: "Màu trắng yếm không tốt. Người vẫn là thích hợp màu đỏ. Hơn nữa mặt trên cũng không nên là thêu cá, hấn là thêu uyên ương."

Liên đại hiệp, người đối này đó, rất có nghiên cứu sao.

Cố mi nháy mắt thẹn quá thành giận, bạo tẩu: "Đi người. Ta ái chọn cái gì nhan sắc yếm đó là ta tự do. Ta ái mua mặt thêu cái gì đồ án đó là ta chính mình vui, người quản được sao người?"

Liên Huy như cũ bình tĩnh: "Ân. Ta quản được. "

Cố mi tiếp tục phát điên: "Người dựa vào cái gì quản ta? Lão nương không cần người lo."

"Bởi vì, ta nói rồi, chờ chúng ta trở lại nhà ta, chúng ta liền sẽ thành thân. Làm trượng phu, tự nhiên là có quyền lợi quản thê tử

bên người quần áo. Bởi vì, những cái đó, quan hệ đến ta tính phúc."

Chính là hỗn đản, ai đáp ứng muốn gả cho người? Cầu hôn có người như vậy cầu sao? Hoa đâu? Nhẫn đâu? Thâm tình thổ lộ đâu? Người có thể hay không không cần như vậy sơn đại vương cướp tân nhân dường như khiêng người liền vào động phòng a a.

Cổ mi cảm thấy, nàng đời này gặp được Liêm Huy, thật là, khóc không ra nước mắt a.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 26

31 bà bà cùng tức phụ

Ở cổ mi trong tưởng tượng, nhưng phàm là cái cái gì bảo, kia tất nhiên là mà chỗ Mạc Bắc hoang mạc nơi, khí thế hùng hồn cực kỳ.

Hoàng thổ mã lên tường thành cùng phòng ốc, thô cây Ma Hoàng giấy liền giấy cửa sổ. Mãn đường cái đi chính là đầu trát khăn vấn đầu hán tử, chén lớn uống rượu, đại khối ăn thịt. Chạng vạng cuồng phong tàn sát bừa bãi là lúc, cát vàng khắp nơi, tịch màn trời mà.

Trở lên đều là nàng xuyên qua trước có đoạn thời gian cái loại này điện ảnh xem quá nhiều duyên cớ.

Chính là Liêm Gia Bảo, nó mà chỗ Giang Nam phồn thịnh nơi, Dương Châu.

Dương Châu hảo a, Dương Châu có sư tử đầu, Dương Châu có mỹ nữ. Trúc tây giai chốn, hoài tả danh đều. Lý thanh liên năm đó từng có thơ đưa bạn bè, cổ nhân tây từ Hoàng Hạc lâu, yên hoa tam nguyệt hạ Dương Châu. Cổ mi thực rõ ràng nhớ rõ, năm đó nàng cái kia lão sư nói đến chỗ này thời điểm, vẻ mặt đáng khinh giải thích, kỳ thật Lý Bạch đối hán cái này bằng hữu là hâm mộ ghen tị hận. Vì cái gì đâu? Yên hoa tam nguyệt a, gần nhất là phong cảnh mỹ, thứ hai là Dương Châu nó pháo hoa nơi nhiều a.

Hảo đi. Lão sư, người thắng.

Mà hiện tại, cổ mi đứng ở Liêm Gia Bảo trước đại môn, miệng là bởi vì khiếp sợ mà hơi hơi giương.

Bức tường màu trắng đại ngói, cổ xưa màu đỏ sậm đại môn. Trước cửa càng là dương liễu lá lướt, thỉnh thoảng có ăn mặc thanh y gia phó ra vào.

Từ vẻ ngoài thượng thoát nhìn, hoàn toàn cũng chỉ là một cái bình thường phú hộ đại trạch, điệu thấp vô pháp lại điệu thấp. Thật sự là, không có gì khí thế đáng nói.

Chính là phim truyền hình cùng tiểu thuyết thượng, phạm là chỉ cần là an cái cái gì bảo hoặc là cái gì trang tên tuổi, cái nào không phải chĩnh cùng cái cái gì dường như? Đương nhiên, nếu là kêu cái cái gì thành, kia đều rất có một bộ hoàng đế tư thế.

Có ra vào gia phó nhận ra Liêm Huy tới, vội vàng đuổi kịp tới tiếp đón:" Thiếu gia, người đã trở lại? "

Vì cái gì là thiếu gia, mà không phải công tử? Ta thực dễ dàng hiểu sai có được không.

Cổ mi đi theo Liêm Huy phía sau một mặt đi, một mặt xem. Tiểu kiều nước chảy, chu lương họa đồng, nội liễm chỗ ẩn chứa phú quý, tinh xảo chỗ ngầm có ý xa hoa. Khó trách Liêm Huy hấn trên người nhưng phạm là tám ngàn phiếu chính là lấy ngàn vì đơn vị.

Có tiền dân a!!

Liêm Huy thói quen tính liền nghĩ đến kéo cổ mi tay. Nhiều thế này nhật tử tới nay, đứa nhỏ này đã ăn bớt lau đương nhiên, tập mãi thành thói quen. Lôi kéo cổ mi tay thuần thực tựa như chính mình tay trái kéo tay phải.

Cố mi ném ra.

Nàng có thể không ném ra sao? Gác bên ngoài bị người ăn bót lão tử nhận. Tuy rằng gần nhất ta cũng tương đối vui làm người ăn bót. Chính là ở nhà người, ta liền không vui. Cha mẹ người đột nhiên một tá mắt thấy đến chính mình rời nhà thời gian dài như vậy nhi tử, trong lòng chính cao hứng đâu. Nhưng một sai mắt, hảo sao, nhi tử tay còn lôi kéo một cái xa lạ cô nương tay, này xem như chuyện gì xảy ra?

Tự do yêu đương việc này, gác hiện tại, còn không có như vậy mở ra đi? Liền tính là võ lâm nhân sĩ, kia phỏng chừng cũng là không như vậy mở ra.

Cho nên cố mi cảm thấy, vẫn là tiểu tâm một chút tương đối hảo.

Liên phu nhân là cái điển hình Giang Nam mỹ nữ. Tinh xảo khuôn mặt, tiểu xảo đáng người. Dù cho là năm đã qua bốn mươi, nhưng bảo dưỡng khéo léo, thoát nhìn tuyệt đối cũng là một mỹ nữ.

Hơn nửa năm không thấy được nhà mình nhi tử, Liên phu nhân tự nhiên là vui sướng quá đổi, đã sớm đứng ở cửa nhìn xung quanh trứ.

Này liếc mắt một cái nhìn đến Liên Huy, nàng vài bước đã đi xuống bậc thang:" Huy nhi, như thế nào hôm nay mới vừa rồi về đến nhà? Trước đây chút thời gian ta và người cha liền nhận được Hoa Sơn có người cho chúng ta mang tới thư từ, nói là người phải về tới. Ta tính tính nhật tử, năm ngày trước người nên về đến nhà, như thế nào hôm nay mới vừa tới? Chính là trên đường có việc trì hoãn? "

Cũng không phải là trì hoãn. Người nhi tử kia một bệnh, ước chừng liền nằm ba bốn thiên.

Kỳ thật đối với Liêm Huy tới nói, kia thật là tiểu bệnh a. Lão đại phu một liệu được đi xuống, hấn cũng đã là sinh long hoạt hổ. Nhưng không chịu nổi tiểu tử này chính là ăn vạ trên giường không đứng dậy, cả ngày cùng nàng giả đáng thương bán manh, làm cổ Mi Đô đặc tưởng một cái tát cấp phiến qua đi.

Nàng đây là cấp chính mình tìm một nhi tử sao? Vẫn là cấp chính mình chỉnh cái súng vật?

Cuối cùng nếu không phải nàng mỗi ngày mặt trầm cùng cái gì dường như, luôn là không để ý tới hấn, tiểu tử này không chừng đến làm âm ỉ đến nào một ngày đi.

Nhưng là này sẽ, cổ mi cái gì đều không có nói. Nàng cũng cái gì đều không nghĩ nói.

Ai tới nói cho nàng, Liêm phu nhân bên cạnh vì cái gì đứng Trang Thu Dung?

Này nhất định là nàng ảo giác. Nhất định đúng vậy.

Nhưng trong ảo giác Trang Thu Dung mở miệng nói chuyện. Như nhau cổ Mi Tại Hoa Sơn thượng nghe được như vậy, nhu nhu, nhược nhược, còn mang theo dịu dàng cười: "Sư huynh, người đã trở lại?"

Này không phải vô nghĩa sao? Người liền trạm người trước mặt. Hấn không trở về, người đây là ở cùng không khí nói chuyện?

Mà Liêm Huy, nghe xong Trang Thu Dung câu này hỏi chuyện, phản ứng đầu tiên chính là tới coi chừng mi sắc mặt.

Cổ mi sắc mặt kỳ thật không thể xưng là là không tốt, khá vậy không thể xưng là là hảo. Tóm lại, nàng chính là một bộ thực bình thường đối đãi người xa lạ bộ dáng.

Nhưng Liêm Huy vẫn là theo bản năng cảm thấy nàng không cao hứng. Cho nên hắn thực tự nhiên liền đem tay trái vươn, cầm tay nàng.

Hắn này một động tác, làm ở đây mặt khác ba người trên mặt đều hơi hơi có biến sắc.

Liêm phu nhân biến sắc nguyên nhân tự nhiên là, nhi tử cho tới nay đều là lãnh tâm lãnh tính, trước nay chưa thấy qua hắn đối cái nào nữ hài tử đặc biệt quá, như thế nào lần này lại là không e dè coi như nàng mặt cầm nữ hài tử kia tay?

Đương nương tóm lại là quan tâm nhi tử hôn nhân đại sự, cho nên nàng liền bắt đầu đánh giá cẩn thận cổ mi một phen.

Người là lớn lên thực mỹ không tồi. Nhưng thấy thế nào, liền không giống như là cái hiền thê lương mẫu liêu, nhưng thật ra nhìn có điểm kiều mị cảm giác? Như vậy nữ hài tử, làm đương gia chủ mẫu, không biết có thể thắng hay không nhậm? Còn có chính là, như thế nào huy nhi nhìn đảo rất là kiêng kỵ nàng? Như vậy nhưng không tốt. Đương trượng phu, há có thể có làm thê tử áp đến chính mình trên đầu đi đạo lý?

Liêm phu nhân âm thầm nhú nhú mày, đợi lát nữa phải hảo hảo hỏi một câu cô nương này gia thế mới là.

Mà Trang Thu Dung biến sắc nguyên nhân không cần phải nói, tự nhiên là, Hồng Diêu như thế nào tại như vậy đoản thời gian liền thông đồng Đại sư huynh? Chẳng lẽ quả thực như Thúc nhi theo như lời, Hồng Diêu chính là cái trời sinh hồ ly tinh? Tưởng chính mình vừa thấy hấn hai người xuống núi, chút nào không dám thả lỏng, liền sợ hấn hai người ở trên đường sinh cái gì tình ý, cho nên liền vội vàng bấm báo sư phụ, cũng liền theo sau xuống núi tới. Nhưng như thế nào dọc theo đường đi nơi nơi hỏi thăm, chính là không nghe được hấn hai người rơi xuống? Còn tưởng rằng bọn họ đã sớm tới rồi Liêm Gia Bảo, cho nên nàng ngày đêm không thôi, khẩn đuổi chậm đuổi lại đây, ai ngờ lại là phác một cái không. Kết quả là, ngàn phòng vạn phòng, hấn hai người, vẫn là ở trên đường có tình ý.

Trang Thu Dung chỉ tức giận đến ngân nha ám căn, nhưng trên mặt vẫn là trang tích thủy bất lậu, tươi cười có thể nói là không chê vào đâu được.

Mà kỳ thật nghiêm khắc nói đến, cổ mi trên mặt cũng không có biến sắc, vẫn là mang theo thực lễ phép mỉm cười. Nàng chỉ là cảm thấy có một bàn tay lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thế cảm tay mình. Nàng vì thế nghĩ đến không nghĩ liền tưởng ném ra cái tay kia.

Nhưng Liêm Huy trao thực lao, nàng ném không ra. Bất đắc dĩ, nàng đành phải đem ngón út đầu cuộn lên, tàng tới rồi hấn trong lòng bàn tay, sau đó dùng móng tay bắt đầu cào hấn

Liêm Huy không dao động, như cũ không buông tay.

Nếu không phải có người ngoài ở, cổ mi thật là tưởng một chân hung hăng đá qua đi a. Liêm Huy người tên hỗn đản này! Người nói người ăn bột liền không thể nhìn xem trường hợp? Người là không

sao cả a, một cái là người nương, một cái là người sư muội, thế nào người đều sẽ không có hại. Nhưng ta liền không giống nhau a, Trang Thu Dung ta là không sao cả, nhưng người nương nàng, người nương nàng, ta tổng không thể làm lơ nàng đi?

Chẳng lẽ người liền không thấy được người mẫu thượng đại nhân hiện tại trên mặt tươi cười cười đều có điểm miễn cưỡng sao?

Cố mi kỳ thật thiệt tình chính là một bình thường không thể lại bình thường hài tử a. Lúc trước nàng đối Liêm Huy vô cảm thời điểm, muốn tới thấy hấn nương, nàng sẽ là một bộ không sao cả không thể lại không sao cả biểu tình. Rốt cuộc ta cùng người không thân, không nghĩ cùng người nhắc lên bất luận cái gì quan hệ, người không vui thấy ta, ta đây liền triệt. Nhưng hiện tại không giống nhau. Như vậy dọc theo đường đi sự trải qua xuống dưới, nàng đối Liêm Huy, nói là không cảm giác, đó là không có khả năng. Đang ở dị thế, đưa mắt không quen, càng là không có gì nhận thức người. Đó là như Triệu Vô Cực theo như lời, tìm cái nơi, ẩn với điện viên cũng hảo, ẩn với phổ phường cũng hảo, bình bình đạm đạm cả đời. Nhưng điện viên phổ phường nó cũng đến cùng người giao tiếp không phải.

Này dọc theo đường đi, Liêm Huy tuy rằng bá đạo, tuy rằng chiếm hữu dục đặc cường. Nhưng ở hấn vô tiết tháo ngạo kiều bán manh giả đáng thương cường đại thế công hạ, cố mi đứa nhỏ này vẫn là động tâm. Thậm chí nghĩ, như vậy cùng hấn quá cả đời cũng không tội a. Ngẫu nhiên bị hấn khí một chút, ngẫu nhiên nàng lại khí trở về, cả đời như vậy, cũng không tính đơn điệu sao.

Cho nên như vậy tưởng tượng, lần này thấy Liêm phu nhân ý nghĩa liền bất đồng. Đó chính là ở thấy tương lai bà bà a, có thể không cho lưu cái ẩn tượng tốt?

Nhưng thấy bà bà đệ nhất mặt kiêu kị nhất sự tình chính là, làm con trai của nàng biểu hiện quá phận khấn trương chính mình

Người tưởng a, nàng lão nhân gia cực cực khổ khổ sinh hạ tới kim ngật đáp, một phen phân một phen nước tiểu lôi kéo đại. Kết quả là hấn tuổi tác lớn, nên tìm tức phụ. Kết quả có tức phụ, toàn tâm toàn ý nhào vào hấn tức phụ trên người, hấn không thể trước nàng ưu mà ưu, sau nàng hỉ mà hỉ, càng là chiêm trước mã sau, chỉ cần nàng cao hứng, ước gì vì nàng làm sở hữu sự. Nhưng này chính mình mẹ ruột đâu, ngược lại xếp hạng vị thứ hai. Cái nào làm nương sẽ cao hứng?

Kỳ thật bà bà đều ước gì chính mình nhi tử cưới cái tức phụ trở về, chính là cưới cái miễn phí bảo mẫu đi? Này bảo mẫu chẳng những kế thừa chính mình, đến hảo hảo chiếu cố chính mình nhi tử, còn phải hảo hảo nghe chính mình nói. Tốt nhất là sớm muộn gì thỉnh an, bưng trà đổ nước. Không dám tranh luận không nói, còn phải nàng lão nhân nói cái gì, chẳng sợ chính là nói, đêm nay ánh trăng phương thật đáng yêu a, nàng đều đến cúi đầu rũ mục đích nói, nương nói chính là.

Ngu hiếu!!!

Cổ mi cảm thấy, nàng tuyệt đối không phải là cái bánh bao. Đương nhiên, bánh bao thông thường đều sẽ không cảm thấy chính mình là bánh bao.

Nàng ném không ra Liêm Huy tay, liền dứt khoát không quăng. Kỳ thật lúc này, nàng vẫn là thật hy vọng có người có thể nắm tay mình.

Nàng khẩn trương a. Rốt cuộc có thể là chính mình tương lai bà bà, nàng này lại là bình sinh lần đầu tiên đối mặt loại này thấy bà bà trường hợp. Hơn nữa, quan trọng nhất chính là, đứa nhỏ này thiên nhai đạo nhiều, tổng cảm thấy, bà bà là cái cực kỳ khủng bố sinh vật, không chừng ngay sau đó nàng liền há mồm bõn máu mồm to, đem chính mình ăn xương cốt đều không phun cái loại này.

Cho nên nàng cần phải có người đứng ở nàng bên cạnh cho nàng cổ vũ.

Liên Huy có thể cảm giác được nàng lòng bàn tay ẩm ướt, cũng có thể nhìn đến nàng mang theo tươi cười sau lưng khẩn trương. Hắn không biết là cái gì nguyên nhân, nhưng hắn vẫn là đau lòng. Nếu không phải trước mặt còn có hắn nương ở, hắn khẳng định sẽ đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

Mà lúc này, hắn nương cũng mở miệng hỏi chuyện.

Ngữ thanh thực ôn nhu, nhưng nghe ở cổ mi trong tai, sẽ chỉ làm nàng càng khẩn trương: "Huy nhi, vị cô nương này là?"

32 một nhìn đã mất

Tác giả có lời muốn nói: Có cô nương phản ứng thượng chương đoạn không đúng, có thể là jj cấp nuốt. Hãn, kỳ thật thượng chương thật đúng là liền đoạn ở Liên phu nhân hỏi câu kia, cô nương này là ai? Nơi này. Buổi chiều vội vã ra cửa, cho nên hấp tấp gian liền đem thượng chương thu đuôi, các vị cô nương không cần hoài nghi, jj không nuốt. "Phu nhân, người hảo. Ta là Hồng Diêu."

Cổ mi lập tức cười trả lời. Nỗ lực muốn cho chính mình thoát nhìn tao nhã hiền thực, đáng vẻ hào phóng gì đó.

Liêm phu nhân nghe vậy, miễn cưỡng cười cười: "Xin hỏi, Hồng Diêu cô nương họ gì?"

Nhưng trong lòng đã là có chút cách ứng. Cô nương này hảo không hiểu sự, như thế nào đi lên liền nói tên của mình, lại không đề cập tới họ?

Cổ mi nghe vậy, thật đúng là có chút ngốc. Xuyên qua tới nay chỉ nghe người khác kêu lên nàng Hồng Diêu, kêu lên nàng sư cô, càng có cực giả còn có người kêu nàng hồ ly tinh, còn thật sự chưa từng có ai cùng nàng nói qua, này Hồng Diêu nguyên bản là họ gì.

Bất quá nếu Triệu Vô Cực là nàng cha, kia nàng lý nên tùy phụ họ Triệu. Như vậy nghĩ nghĩ, nàng đang muốn há mồm nói chính mình họ Triệu khi, nàng đối diện Trang Thu Dung lại cười cười, cướp đã mở miệng.

Trang Thu Dung cười cùng cổ mi cười xong toàn không giống nhau. Cổ mi cười khi, hai mắt mị lên, chỉ chừa như vậy một cái phùng, chỉ cười mi mắt cong cong, làm người vừa thấy liền cảm thấy, đứa nhỏ này cười cái kia vô tâm không phổi a. Nhưng Trang Thu Dung cười cho người ta cảm giác là, nhiều một phân tắc cổ tình, thiếu một phân tắc không đủ làm người cảm giác được nàng ý cười.

Nàng cười, luôn là như vậy gãi đúng chỗ ngứa,

Này sẽ, nàng nhấp môi cười khế, là trong truyền thuyết tiểu thư khuê các, cười không lộ răng: "Bá mẫu, Hồng Diêu nàng không cha không mẹ, là cái cô nhi. Ngài hỏi nàng họ gì, nhưng kêu nàng như thế nào đáp đâu?"

Cố mi nhìn nàng một cái, thầm nghĩ, cô nương, người cũng thật nhiều sự a. Người không nói lời nào, không có ai sẽ đem người trở thành bài trí.

Nhưng nếu nàng đều nói như vậy, nếu là chính mình lại nói chính mình họ gì, thế tất sẽ liên lụy đến hỏi nàng cha mẹ là ai vấn đề. Nhưng Triệu Vô Cực lâm chung trước xác thật dặn dò quá nàng, thân thể nàng việc, tốt nhất vẫn là không cần vì người ngoài nói khởi. Rốt cuộc, thân thể nàng xem như khúc chiết, liền sợ sẽ có chuyện tốt người từ giữa sinh sự.

Cho nên cố mi đành phải không phản bác, yên lặng đem Trang Thu Dung những lời này cấp bị.

Nhưng Liêm phu nhân vừa nghe lời này, mày liền nhíu lại.

Nguyên lai bọn họ Liêm gia tuy rằng là ra Liêm Huy như vậy cái giang hồ thiếu hiệp, nhưng Liêm Gia Bảo thật đánh thật lại chỉ là cái phổ phổ thông thông người làm ăn gia mà thôi. Bảo trung trừ bỏ Liêm Huy, lại là những cái đó hộ viện, dư lại từ Liêm bảo chủ, Liêm phu nhân, cho tới các gia phó nha hoàn, không có một cái là sẽ võ công.

Lúc trước tặng Liêm Huy đi Hoa Sơn tùy thông Nguyên Tử học võ, nguyên nhân cũng bất quá một là Liêm Huy từ nhỏ bệnh tật ốm yếu, nghĩ tập võ có thể cường thân kiện thể, liền nhẫn tâm tặng hẳn thượng Hoa Sơn. Kia hai người, lại là bởi vì Liêm Gia Bảo gia đại nghiệp đại, khó tránh khỏi sẽ có người mơ ước. Liêm Huy khi còn bé liền từng bị sơn tặc trói quá phiêu, tuy rằng cuối cùng là lên mặt bút bạc cấp chuộc trở về, nhưng kia ở Liêm bảo chủ cùng Liêm phu nhân trong lòng vẫn là để lại rất lớn một bóng ma. Cho nên đơn giản

nghĩ, đưa nhi tử đi tập cái võ gì đó, dù cho ta không nghĩ khi dễ nhân gia, khá vậy không thể làm nhân gia khi dễ ta không phải.

Nhưng bọn hấn không nghĩ tới chính là, này Liêm Huy lại là cái võ học kỳ tài, tầm thường luyện võ người thấy hấn tư chất, liền không nghĩ lại buông tay.

Mà Liêm Huy đối võ học cũng biểu hiện hứng thú thật lớn. Cho nên nguyên bản bắt quá nghĩ làm hấn đi học cái dăm ba năm liền trở về, sau đó kế thừa gia nghiệp gì đó. Nhưng không thành tưởng, này một học, chính là học mười năm sau. Cho đến trước đó vài ngày Liêm phu nhân luôn mãi thư từ đi thúc giục, nói là hấn cha già rồi, gần nhất thân thể càng thêm không được, liền ngóng trông nhi tử sớm ngày trở về xử lý trong nhà sinh ý, làm cho cha mẹ an độ lúc tuổi già gì đó.

Kỳ thật đây là ở vô nghĩa. Liêm bảo chủ thân thể tráng cùng con trâu. Sở dĩ như vậy cấp thúc giục Liêm Huy trở về, lớn nhất nguyên nhân chính là Liêm phu nhân cảm thấy, nhi tử lớn, nên cưới cái tức phụ, sinh cái oa.

Ngay cả này tức phụ người được chọn, kỳ thật nàng đều là tuyển hảo. Không phải người khác, đúng là Trang Thu Dung.

Trang Thu Dung cũng không phải giang hồ nữ. Bọn họ nhà cái, gác Dương Châu trong thành kia cũng là số một số hai người làm ăn gia. Liêm trang hai nhà đi gần, Liêm Huy cùng Trang Thu Dung cũng là từ nhỏ liền nhận thức. Kỳ thật đánh tiểu Trang Thu Dung liền coi trọng Liêm Huy. Dù cho là nữ nhi gia da mặt mỏng, có cái gì tâm sự khó mà nói xuất khẩu, nhưng nàng đầy đủ phát huy không rời không bỏ tác phong. Liêm Huy ở nhà khi, nàng mỗi ngày

hướng Liêm Gia Bảo chạy, Liêm Huy đi Hoa Sơn học võ khi, nàng buộc cha mẹ cũng đem nàng đưa lên Hoa Sơn.

Kỳ thật thông Nguyên Tử ngay từ đầu không lớn muốn nhận lưu nàng. Phú quý nhân gia nữ nhi, học võ tư chất cũng liền giống nhau, khẳng định đặc khó dạy dỗ. Nhưng không chịu nổi nhân gia cha mẹ cả ngày giới ở kia nói tốt, lại là đưa bạc lại là tặng lễ gì đó, bắt đắc dĩ hẳn cũng chỉ đến đáp ứng rồi xuống dưới.

Hẳn thông Nguyên Tử lại tiên phong đạo cốt, kia cũng đến ăn cơm không phải. Hoa Sơn không giống Thiếu Lâm Võ Đang, mỗi ngày có rất nhiều tín đồ quyên bó lớn dầu mè tiền; lại không giống như là Đường Môn có thể bán các loại độc dược các loại ám khí, mỗi ngày sinh ý doanh môn, rất nhiều bạc vào túi tiền. Lại vô dụng kia phái Thanh Thành, còn có thể dựa chơi cái biến sắc mặt kiếm điểm bạc sống qua. Nhưng phái Hoa Sơn đâu, đó là cái gì tài nguyên đều không có. Gần nhất hẳn thông Nguyên Tử thật sự là sinh kế vô năng, nghĩ không ra cái gì kiếm tiền biện pháp, thứ hai Hoa Sơn quá hiểm ác, lại không có gì đỉnh núi có thể cho thuê cho nhân gia tài trồng cây bán điểm tiền gì đó, cho nên cũng chỉ có thể dựa vào thu đệ tử kiếm điểm học phí tới miễn cưỡng quá sinh hoạt thôi.

Bằng không người cho rằng, vì cái gì giống bọn họ loại này học võ người vì cái gì lão đem ăn đến khổ trung khổ, mới là nhân thượng nhân treo ở miệng? Vì cái gì mỗi ngày đồ ăn thực cơ bản lấy thức ăn chay là chủ?

Kỳ thật đều là không có tiền cấp nháo.

Cho nên Liêm phu nhân vừa nghe Trang Thu Dung nói cổ mi là cái cô nhi, này mày liền bắt đầu âm thầm nhú lại.

Nguyên bản nàng còn nghĩ, đây là nhi tử chính hấn coi trọng, dù cho là chính mình lại chướng mắt, nhưng nếu là kia nữ hài trong nhà gia thế còn hành, nàng cũng không ngại lại quan sát quan sát.

Cái gọi là lúc trước chọn tốt tức phụ đó chính là cái rắc. Gác nhi tử trước mặt, đừng nói Trang Thu Dung chỉ là nàng từ nhỏ nhìn lớn lên, nàng chính là nhìn Trang Thu Dung như thế nào dựng dục ra tới, kia cũng đến sau này phóng phóng.

Nhưng này sẽ vừa nghe nói cố mi là cái cô nhi, không cha không mẹ, vậy càng chưa nói tới nhà mẹ đẻ có cái cái gì bối cảnh thế lực linh tinh. Cứ như vậy, nhi tử nếu là cưới hấn, nhưng không được nhiều phần đấu cái mấy năm?

Liêm phu nhân trong lòng cực nhanh liền đem cố mi là đối thủ tức phụ người được chọn cấp đánh cái xoa, không lưu tình chút nào liền cấp PASS rớt.

Đừng cùng nàng nói cái gì, này Hồng Diêu là thông Nguyên Tử cao đồ linh tinh, giống bọn họ người làm ăn gia, nguyên bản liền không lớn coi trọng giang hồ nhân sĩ. Lại nói một nữ hài tử gia, mỗi ngày đánh đánh giết giết, thành cái cái gì thể thống? Lại lui một vạn bước nói, này tức phụ võ công nếu là quá cao, nàng không phục quản giáo a. Hơi chút nói bất quá vài câu, nhảy tường đi rồi cũng liền thôi, nhưng nếu là thật bực, kia kiếm vừa kéo, đi lên liền chém, cái này làm cho nàng cái này làm bà bà làm sao bây giờ? Thể diện hướng nào gác?

Nhưng rốt cuộc gừng càng già càng cay, nàng như vậy hơn bốn mươi qua tuổi xuống dưới, đi qua lộ tuy rằng là không nhiều lắm (nàng một nữ nhân gia, hiếm khi ra cửa), nhưng ăn muối cũng không ít, cho nên dù cho là trong lòng đã đem cố mi làm nàng tức

phụ cái này khả năng tính cấp bớp chết ở trong nôi, nhưng nàng trên mặt vẫn là cũng không có biểu hiện quá rõ ràng.

Không vì cái gì khác, chính là nếu là nàng biểu hiện quá rõ ràng, nàng nhi tử Liêm Huy chuẩn báo không đáp ứng.

Người xem nàng nhi tử Liêm Huy hiện tại như vậy, Trang Thu Dung bất quá nói đơn giản như vậy một câu, hấn mặt lạnh liền cùng vạn trượng sông băng dường như. Nhưng vừa chuyển đầu, đối với kia Hồng Diêu, lại là nhu đến cùng lẫn quá mấy tranh nước sôi mì sợi dường như.

Con lớn không nghe lời mẹ a. Này bỗng đánh uyên ương cũng đến chú ý kế sách, nàng tổng không thể trắng ra liền cùng nàng nhi tử nói, muốn ta vẫn là muốn nàng? Có nàng không ta, có ta không nàng, chính người nhìn làm.

Nàng liền sợ chính nàng nhi tử nói ra chính là, ta muốn tức phụ. Đừng nói, việc này nàng nhi tử chưa chắc làm không được. Đến lúc đó nàng cái này làm nương còn có thể thật đi không thành?

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 27

Cho nên Liêm phu nhân cực lực áp xuống trong lòng không hài lòng, còn đặc hiên lạnh bất cười, cũng chỉ kém vỗ cổ mi tay nói, hảo hài tử, đi, lãnh người ăn ngon đi.

Nhưng Liêm phu nhân nói ra lại là: "Này đi rồi một đường, Hồng Diêu cô nương nói vậy cũng mệt mỗi đi? Tới, ta làm người mang theo người trước đi xuống nghỉ tạm một phen, chờ đến lúc ăn cơm chiều, ta lại làm người đi thỉnh người tới."

Dứt lời không đợi cổ mi đáp ứng, vẫy tay kêu lên bên cạnh một cái nha hoàn, cười nói: "Đây là A Lục. Sau này Hồng Diêu cô nương ở Liêm Gia Bảo ở tạm khi, có cái gì yêu cầu liền cứ việc sai sử A Lục chính là."

Chú ý nàng nói chính là ở tạm, ở tạm! Cổ mi tuy ngốc, nhưng nàng có một viên mẫn cảm tâm, nhất đối người khác nói lời nói ngoại ý tứ cảm thấy hứng thú.

Cho nên Liêm phu nhân những lời này vừa ra, nàng ước chừng là có thể sờ đến nàng trong lòng ý tưởng.

Nhưng nàng vẫn luôn đối phim truyền hình một cái cảnh tượng ký ức khắc sâu. Là cái nam, cũng là hấn cha mẹ cực lực phản đối hấn cưới cái nữ. Sau đó kia nữ còn hoài nam nhân khác hài tử, hấn cha mẹ ý tứ chính là tưởng giết chết này nữ trong bụng hài tử, cuối cùng

này nam đặc bình tĩnh đối chính hấn cha nói, ai dám giết chết ta nhi tử, ta liền giết chết người nhi tử.

Hấn cha mẹ vừa nghe lời này lập tức liền túng. Ngoan ngoãn làm con của hấn cưới cái này nữ, từ đây không dám lại có hai lời.

Cho nên cố mi vẫn luôn cảm thấy, mẹ chồng nàng dâu vấn đề, rất lớn trình độ thượng, quyết định bởi với kia nam rất cuộc có bao nhiêu yêu hấn tức phụ, cùng với, kia nam ở bên trong như thế nào điều đình.

Như vậy tưởng tượng, nàng cảm thấy Liêm phu nhân liền không phải vấn đề. Nếu là Liêm Huy đủ ái nàng, vậy cái gì vấn đề đều sẽ không có. Nếu là Liêm Huy không đủ ái nàng, kia nàng còn có cái gì hảo do dự?

Cho nên, vẫn là dạy cho Liêm Huy đi bãi bình đi.

Cố mi đi theo A Lục đi rồi. Ngày dọc theo đường đi nàng thật sự là mệt thực, khó được hiện tại có thể nghỉ tạm hạ, cũng thực không tồi.

Nhưng Liêm Huy nhưng không tốt như vậy. Hấn bị hấn nương giữ lại, tỉ mỉ hỏi một lần này hơn nửa năm tới ở Hoa Sơn thượng sinh hoạt.

Liêm Huy thất thần, Liêm phu nhân mười câu nói hấn đáp hai câu, dư lại đều là hướng ngoài cửa xem.

Về hấn cùng Trang Thu Dung từ nhỏ liền nhận thức chuyện này, hấn cũng không có cùng cố mi nói. Đương nhiên, ngay từ đầu Hồng Diêu là biết đến, cho nên hấn tự động liền cho rằng hiện tại cố mi cũng là biết đến. Nhưng vừa mới kia một khắc, hấn mới ý thức

được, cổ mi hấn mắt trí nhớ quá, kia chuyện này, hiện tại nàng chưa chắc biết.

Thật vất vả hiện tại cùng nàng quan hệ hòa hoãn một chút, không thể bởi vì chuyện này, làm nàng bức chính mình.

Cho nên Liêm Huy này hiểu ý tâm niệm chính là nghĩ, sớm một chút đi cổ mi nơi đó, cùng nàng giải thích rõ ràng.

Nhưng không chịu nổi hấn nường vẫn là tại đây lải nhải hỏi cái không ngừng a. Chỉ hận không được đem hấn mỗi ngày tam cơm ăn chính là cái gì đều biết đến rành mạch.

Liêm Huy có chút không kiên nhẫn, mặt mày chậm rãi đè ép xuống dưới.

Trang Thu Dung vẫn luôn đứng ở bên cạnh hấn. Nàng thấy từ cổ mi rời đi sau, Liêm Huy liền có chút mất hồn mất vía, vẫn luôn hướng cổ mi rời đi phương hướng xem. Nàng trong lòng đã sớm giống như trát một cây thứ, sinh đau sinh đau.

Này hội kiến Liêm Huy biểu tình càng ngày càng không kiên nhẫn, nàng cũng liền cười khẽ nhu nhu đã mở miệng: "Đại sư huynh, hai ngày này ta cho người làm thân quần áo, là người thích nhất màu lam. Ta thấy trên người của người này thân quần áo nguyên liệu nhưng không thể nào hảo, không bằng thay đổi xuống dưới, thử xem ta cho người làm kia kiện quần áo thế nào?"

Nói xong, khiến cho bên cạnh nha hoàn đi nàng trong phòng đem kia kiện quần áo lấy lại đây.

Nàng đi chính là hiện thể lương mẫu lộ tuyến. Chẳng những người nhu nhược, biểu hiện càng là hiện thể lương mẫu. Liêm phu

nhân thật sự là vừa lòng cực kỳ.

"Huy nhi, thu dung nói không tồi. Người là ta Liêm Gia Bảo Thiếu bảo chủ, ngàn vạn thân gia, như thế nào có thể xuyên loại này bình thường nguyên liệu? Chạy nhanh cõ xuống dưới, không đến làm người chê cười."

Các nàng trong miệng nói cái này quần áo, đúng là cổ Mi Tại trần nhỏ mua kia kiện màu lục đậm quần áo. Cổ mi oa nhi này moi a, nàng vẫn luôn cảm thấy, thà rằng hoa bó lớn tiền tiêu ở ăn nhậu chơi bởi thượng, cũng quyết không nhiều lắm tiền tiền ở trên quần áo.

Quần áo này ngoạn ý, trừ bỏ như vậy vài món kinh điển trăm đáp kiểu dáng, mặt khác đơn giản là xuyên cái mới mẻ cảm, hoa vốn to đi mua, nàng thật sự là đau lòng.

Cho nên Liêm Huy này quần áo, cũng liền như vậy. Đương nhiên, đối lập cổ mi chính mình mua kia hai kiện quần áo, nàng cấp Liêm Huy mua cái này đều tính giá cả xa xỉ.

Nhưng ở nàng trong mắt giá cả xa xỉ quần áo, ở Liêm phu nhân cùng Trang Thu Dung trong mắt, kia chỉ có thể là hạ nhân xuyên.

Nha hoàn thực mau liền cầm quần áo lấy tới. Trang Thu Dung tự mình tiến lên cầm quần áo giữ ra tới, liền tưởng hầu hạ Liêm Huy mặc vào.

Nhưng Liêm Huy lui về phía sau hai bước, lạnh thanh âm nói:" Không cần. Ta trên người cái này quần áo liền rất hảo. Ta chỉ thích cái này. "

Đây là cố mi lần đầu tiên cho hấn mua đồ vật. Đừng nói chỉ là nguyên liệu chẳng ra gì, đó chính là khối giẻ lau, phồng chừng hấn đều có thể đặc vui hưởng chính mình trên người quái.

Trang Thu Dung có chút sửng sốt. Liêm phu nhân cũng có chút xấu hổ. Rốt cuộc nhân gia cô nương hảo ý làm kiện quần áo cho người, người không những không mặc, hơn nữa là liền xem đều không xem, này nói như thế nào, đều bị thương nhân gia cô nương tâm.

Cho nên Liêm phu nhân liền có chút không vui đã mở miệng, ngữ khí đều tăng thêm vài phần: "Huy nhi, thu dung vì cho người làm này thân quần áo, nhưng đều là hợp với mấy cái buổi tối đều không có ngủ ngon. Người xem này nạm biên cổ áo cùng tay áo thượng hoa văn, nhưng đều là nàng thân thủ từng bước từng bước thêu đi lên, người như thế nào, người như thế nào chính là không thử thử một lần đâu?"

Nhưng Liêm Huy hiện tại tâm tư thật sự là vô pháp phóng tới một kiện trên quần áo.

"Nương, ta còn có việc. Đi trước."

Vội vàng để lại như vậy một câu, hấn xoay người liền đi, chỉ chừa tại chỗ tiếp tục xấu hổ Liêm phu nhân cùng ngân nha đều mau cấn Trang Thu Dung.

Hồng Diêu, xem như người lợi hại! Nhưng ta Trang Thu Dung tuyệt không sẽ nhận thua. Ta cũng không tin, ta cùng Liêm Huy mười mấy năm giao tình, còn so bất quá người cùng hấn gần chỉ là trên đường kia một tháng.

Kỳ thật cố mi thiệt tình oan uổng. Nàng cũng chưa nghĩ tới muốn cùng Trang Thu Dung cạnh tranh vấn đề. Nàng luyến ái lý niệm trước nay chính là, nên là chính mình, kia như thế nào đều chạy không thoát. Không nên là chính mình, kia như thế nào cưỡng cầu đều cưỡng cầu không tới.

Đứa nhỏ này tùy duyên, vô tâm không phối, sống cực kỳ đơn giản.

Mà hiện tại, cái này vô tâm không phối hài tử chính cao cao bàn nổi lên tóc ở tắm rửa.

Này một tháng nàng thật đúng là không hảo hảo tẩy quá vài lần tắm. Giai đoạn trước là đề phòng Liêm Huy này chỉ lang. Hậu kỳ tuy rằng là phòng bị chi tâm hơi chút yếu bớt điểm, nhưng đứa nhỏ này có rất nhỏ thói ở sạch, bên ngoài khách điểm thau tắm, nàng chính là cảm thấy không sạch sẽ.

Đương nhiên, hiện tại này thau tắm, kỳ thật nàng cũng cảm thấy không sạch sẽ. Sau lại vẫn là A Lục luôn mãi bảo đảm, đây là cái tân, không ai dùng quá, nàng mới từ bỏ.

Kỳ thật nàng lão hoài niệm tắm vòi sen. Đứng ở vòi hoa sen phía dưới, tưởng như thế nào hướng liền như thế nào hướng.

Nhưng thau tắm cũng không tồi. Giãn ra tứ chi ngồi xếp bằng ngồi ở bên trong, lại ở trên mặt phủ khối khăn lông, nhắm mắt chuẩn bị hưởng thụ.

Nhiệt khí thượng chưng, này dọc theo đường đi một nhọc tựa hồ thật sự liền cấp bốc hơi lên rồi. Nàng mơ mơ màng màng muốn ngủ, hoảng hốt nghe được có người đẩy ra môn đi đến.

Nàng tưởng A Lục xách nước ấm tới cấp nàng thêm thủy, ngay cả trên mặt khăn lông cũng chưa xốc lên, chỉ là nói: "A Lục, vất vả. Phiên toái thủy liền đặt ở kia, ta chính mình tới đảo liền hảo."

Nguyên bản kiều tiểu nhẹ nhàng thanh âm, đi qua này khăn lông ướt một lọc, liền phỏng tựa bỏ thêm một tầng thủy ở bên trong, vô có làm người nghe cảm thấy, nặng trĩu kiều mị động lòng người.

Liên Huy thân mình một banh, bắt đầu rối rắm, muốn hay không vòng qua kia tầng bình phong đâu?

Bình phong sau là đang ở phao tắm cổ mi. Có khả năng, □.

Này nhãn phúc là no đâu, vẫn là không no đâu? Liên thiếu hiệp thực mau làm ra quyết định.

Có thể một nhìn đã mất thời điểm, vậy tuyệt đối không thể lãng phí.

Hắn sai bước vòng qua kia tầng vương bện bình phong.

33 nước tắm sự kiện

Trước mắt đứng đầu lang, mà cổ mi hãy còn không tự biết.

Nàng mơ mơ màng màng dùng khăn lông cái con mắt tiếp tục ngủ, cũng không biết qua bao lâu, cho đến cảm thấy thau tắm thủy có chút lạnh, nàng lúc này mới sờ soạng vươn tay muốn đi sờ bên cạnh trang nước ấm thùng.

Này một sờ. Thùng không sờ đến, sờ đến lại là một cái đùi.

Cơ bắp cảm rất mạnh một cái đùi, hẳn là không phải là A Lục đùi đi?

Cổ mi trong lòng âm thầm cả kinh, chỉ cảm thấy lưng chỗ như phụ một tảng băng, lãnh nàng quả muốn run.

Nhưng đứa nhỏ này cơ linh a. Không những không kêu, liền đặt ở người nọ trên đùi tay đều không có triệt rớt, chỉ là dùng một cái tay khác lạng lẽ duỗi tới rồi trên mặt nước, sau đó, lấy sét đánh không kịp bưng tai chi thể lộng một phủng thủy sau này liền bát sái qua đi.

Ha ha, tha cho người gian tựa quỷ, hôm nay cũng làm người ném thử lão nương ta nước tắm.

Nàng một phen kéo xuống trên mặt khăn lông, cười ngâm ngâm chuyển qua thân nhìn bên cạnh người người kia.

Sau đó trên mặt nàng tươi cười liền cương ở kia:" Liêm Huy? "

Liêm Huy đang ở dùng tay lau trên mặt thủy, khuôn mặt tuần tú nhìn cũng không tốt. Có chút trầm cảm giác.

Hắn có thể hảo sao? Mãn cho rằng có bó lớn xuân — quang có thể xem, hưng phấn vòng qua bình phong liền vào được.

Liêm thiếu hiệp trong lòng cảm thấy cổ Mi Tụu là hắn tức phụ nhi, cho nên đối với xem tức phụ nhi tắm rửa chuyện này, hắn cũng không có cảm thấy có cái gì không ổn địa phương.

Khuê phòng chi nhạc sao. Nói các người cũng không hiểu.

Nhưng vì cái gì, chính mình tức phụ nhi tắm rửa kia còn ăn mặc yếm cùng quần lót tẩy đâu? Dù cho là nàng quần áo đều ướt, gất gao dán ở trên người nàng, đem nàng lả lướt dáng người đều hiện ra, này xuyên cùng không có mặc là một cái dạng. Nhưng vấn đề là, kia nàng vẫn là xuyên sao.

Liêm Huy muốn nhìn rõ ràng không phải cái này. Hắn muốn nhìn, là chính mình tức phụ nhi bạch bạch nộn nộn nằm ở trong nước mặt, tùy ý hắn như thế nào đánh giá như thế nào tới cái loại này. Nhưng mấu chốt là, này tức phụ nhi nàng cũng quá không ần lễ thường ra bài.

Cách ủng cào ngựa a. Một khối thịt tươi bải ở trước mặt, nhưng kia còn bộ cái bao nilon a. Vấn đề kia vẫn là cái màu đen bao nilon a. Người nếu tới cái trong suốt bao nilon kia hắn cũng có thể nhận.

Cho nên, chúng ta Liêm thiếu hiệp liền càng nghĩ càng buồn bực. Nghĩ như thế nào cùng chính mình tức phụ nhi chính mình thân mật điểm chính là như vậy khó đâu.

Kỳ thật hắn buồn bực, cố Mi Hoàn càng buồn bực đâu. Oa nhi này từ xuyên qua lại đây lúc sau liền không có gì cảm giác an toàn a, tắm rửa thời điểm lão sợ người khác sẽ vọt vào tới.

Người xem phim truyền hình thượng thông thường đều như vậy diễn, tiểu thuyết cũng thường xuyên run như vậy viết. Rốt cuộc, tắm rửa giọt sương, bị người nhìn lén, nữ có thể phương tâm ám hứa, cảm thấy chính mình chính là người của hắn gì đó, mà nam tắc có thể một nhìn đã mắt, sau đó bắt đầu YY, sau đó liền cảm thấy chính mình đối kia nữ nhiều như vậy điểm không giống nhau tình tố.

Cho nên tắm rửa bị gặp được gì đó, thật sự là phát triển gian - tình hảo cơ hội a hảo cơ hội.

Ngay cả Liêm Huy hắn lão nhân gia, không phải cũng là ở tắm rửa thời điểm nhìn đến đồng dạng ở tắm rửa cố mi, buổi tối trở về làm cái mộng xuân, bởi vậy mới sinh ra này một loạt gian - tình sao.

Bất đồng chính là, nha hiện tại phát triển trở thành, không có cơ hội sáng tạo cơ hội cũng muốn thượng bản lĩnh. Nhìn đến cổ mi tắm rửa, nghĩ đến không nghĩ liền hướng trong hướng, thậm chí còn tại đây oán trách thượng nàng tắm rửa vì cái gì muốn ăn mặc quần áo tắm rửa vấn đề.

Này còn không phải là vì phòng người này đầu lang.

Cổ mi cười. Đối với làm Liêm Huy uống lên nàng nước tắm việc này, nàng cảm thấy thiệt tình không gì.

Nàng nhiều lắm cũng chính là hai ba thiên không tắm rửa mà thôi. Tuy rằng đây là tháng sáu thiên. Lại là đầu thời gian dài như vậy lộ, nhiều lắm cũng chính là trên người bụi đất nhiều điểm, lại chính là, mồ hôi khả năng cũng nhiều như vậy điểm.

Không có biện pháp, lên đường sao, sao có thể chú ý nhiều như vậy? Liêm thiếu hiệp người liền tạm chấp nhận điểm đi, không chừng này thủy còn có thể có điểm hàm vị đâu. Người xem, nhiều không thiếu vị.

Nhưng Liêm thiếu hiệp vẫn là thực không cao hứng. Hắn không cao hứng lý do không phải bởi vì uống lên cổ mi nước tắm sự, hắn không cao hứng lý do là: "Người như thế nào tắm rửa còn ăn mặc quần áo tẩy?"

Ai, đứa nhỏ ngốc. Chuyện này chính người trong lòng ngẫm lại còn chưa tính, sao có thể liền như vậy trắng ra nói ra đâu?

Cho nên cổ mi mặt liền thành cái kính vạn hoa. Nàng nghiêng rằng nghiêng lợi: "Thật đúng là xin lỗi ngài nội. Làm ngài không chào hỏi liền chạy tiến vào, cuối cùng vẫn là cái gì cũng chưa nhìn đến."

Nhưng Liêm Huy không lấy làm hổ thẹn, phản cho rằng vinh. Hắn đặc bình tĩnh gặt đầu, hai tay bối ở sau người, thực nghiêm túc dùng ánh mắt trên dưới rà quét nàng, trong miệng còn nói: "Ân. Lần này liền tính, ta tha thứ ngươi. Nhưng lần sau tắm rửa thời điểm, phải nhớ đến đừng mặc quần áo."

Trong lòng còn đặc đáng khinh nghĩ, tốt nhất lại kêu lên ta cùng nhau tắm, tới cái uyên ương hí thủy gì đó.

..... Cổ mi thất khiếu bốc khói. Trong tay khăn lông gặt gao nắm chặt thành điều, sau đó ở trong nước mặt như vậy phiêu một chút, dương tay liền hung hăng quăng qua đi.

Trừu ngươi nha. Xem ngươi nha còn cùng lão tử khoe khoang.

Liêm Huy một thân nước tắm, chạy vắt giò lên cổ. Nghênh diện chính đứng phải tới tính toán cấp cổ mi đảo nước tắm A Lục.

A Lục thấy nhà mình thiếu gia một thân ướt, nhưng từ trước đến nay diện than dường như trên mặt thế nhưng còn có ẩn ẩn ý cười. Nàng trực tiếp cấp dọa, ngốc.

"Thiếu, thiếu gia?"

Trong lòng tưởng chính là, nhà nàng thiếu gia không phạm bệnh gì đi đây là?

Kỳ thật chính là hoa si bệnh cộng thêm phạm tiện bệnh tới.

Liêm Huy vừa thấy đến nàng, lại bản nổi lên gương mặt, trọng nhặt ngày xưa diện than mặt, đối nàng hơi hơi gặt gặt đầu, sau đó bình tĩnh xoay người, rời đi.

A Lục nhìn hấn bóng dáng, vẫn là ngốc. Sau đó nàng vào nhà, thấy trong phòng trên mặt đất toàn bộ đều là thủy, còn có một cái ượt không kéo mấy khăn lông, mà cổ mi ngồi ở thau tắm, chính khí đến không ngừng dùng tay moi kia thùng duyên.

A Lục vẫn là tiếp theo ngốc. Sau đó thực mau, Liêm phu nhân sẽ biết việc này.

Đương nhiên, nàng cũng sẽ không cho rằng là chính nàng nhi tử có cái gì sai. Ở nàng trong lòng, có sai kia tự nhiên cũng chỉ có thể là cổ mi. Khẳng định là nàng trang cái hồ ly tinh bộ dáng, chính là tắm rửa một cái, còn riêng làm chính mình nhi tử chạy tới xem, rõ ràng chính là tưởng câu - dẫn hấn.

Trang Thu Dung ở bên cạnh cũng nghe tới rồi nha hoàn hội báo.

Không thể không nói, này nha hoàn đương, xác thật là rất có người kể chuyện thiên phú. Chỉ kém chính là hiện trường phát sóng trực tiếp, còn thêm mắm thêm muối, thiên mã hành không, cái gì kính bạo nói cái gì.

Ở nàng trong miệng, cổ mi kia nơi nào là hồ mị tử a, quả thực chính là cái không biết xấu hổ dâm - oa - đăng - phụ, một bên múa thoát y, một bên đặc phong - tao mời thiếu gia tới cùng hấn cộng tắm. Thấy thiếu gia không từ, còn cánh tay ngọc duỗi ra, trực tiếp vòng thượng thiếu gia cổ.

Nhưng hảo một cái thiếu gia, thời khắc máu chốt không vì sắc đẹp sở động, lạnh lùng nhìn cổ mi liếc mắt một cái, sau đó xoay người liền đi, chính là không để ý tới ở phía sau tức muốn hộc máu, phát điên cào tường cổ mi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 28

Kỳ thật cố mi muốn thật là một bên múa thoát y, một bên mời Liêm Huy tới cộng tắm, Liêm Huy hẳn khẳng định là cầu mà không được, chỉ sợ còn có thể hưng phấn chảy ròng máu mũi.

Kỳ thật đều không cần múa thoát y, cố mi chỉ dùng đối hấn ngoắc ngoắc ngón tay, không chừng đến lúc đó khiêu thoát quần áo chính là Liêm Huy liên thiếu gia.

Hảo đi. Liêm thiếu gia thật là nằm cũng trúng đạn rồi.

Nhưng này sẽ, Trang Thu Dung nghe nha hoàn này sinh động như thật miêu tả, cảm giác chính là người lạc vào trong cảnh.

Kỳ thật kia nha hoàn cũng bắt quá là cùng A Lục nói chuyện phiếm thời điểm, nghe A Lục thuận miệng đề ra có như vậy một chuyện mà thôi. Nhưng là nàng cướp tranh công a, biết phu nhân không thích này cố mi, vội vàng liền tới đây hội báo tới.

Sẽ xem mặt đoán ý kết cục chính là, Liêm phu nhân đại đại thưởng nàng một thỏi bạc. Nàng phủng bạc hoan thiên hỉ địa đi xuống, phút cuối cùng cuối cùng còn thừa như vậy điểm lương tâm, mua bao hoa hồng hạt dưa thỉnh A Lục cùng ăn.

Nàng đi rồi, vẫy vẫy ống tay áo, mang đi một thỏi bạc. Nhưng lưu lại Trang Thu Dung không thoải mái.

Nàng không hề cần răng, sửa cần môi.

Phấn nộn phấn nộn môi đỏ a, một cần vậy càng đỏ.

Huyết nhiễm phong thái.

Liêm phu nhân thấy đau lòng, kêu nàng qua đi, vỗ tay nàng an ủi: "Thu dung, người là biết đến, từ khi người khi còn nhỏ, ta liền nhận định người là ta liền gia con dâu. Đừng nói chỉ là một cái dã chiêu số không cha không mẹ cố mi, chính là tới cái công chúa nương nương, ta cũng chỉ nhận người là của ta con dâu."

Liêm phu nhân người nói những lời này thời điểm không đỏ mặt sao? Lúc trước còn nghĩ cố mi nếu là gia thế không tồi nói, khiến cho nàng đương người tức phụ thời điểm, người đem người Trang Thu Dung sung quân đến cái nào thảo oa quốc đi?

Nhưng người Trang Thu Dung cảm động. Chỉ kém liền không trực tiếp kêu nương.

Đương nhiên, hai đều không phải đèn cạn dầu. Trang Thu Dung cũng biết, Liêm phu nhân đối chính mình lại hảo, kia còn có thể lướt qua nàng nhi tử Liêm Huy đi? Gác nàng nhi tử ích lợi trước, nàng lại đem chính mình đương lúc tức phụ, thời khắc máu chốt kia cũng khẳng định là nói vứt bỏ liền vứt bỏ.

Nhưng tương lai bà bà đều biểu hiện như vậy hiền lành, làm con dâu không biểu hiện một phen thật sự là không thể nào nói nổi.

Trang Thu Dung biết rõ, Liêm Huy hấn hôn sự, chính hấn cố nhiên có thể làm một nửa chủ, nhưng một nửa kia quyền quyết định, ở hấn cha mẹ trên tay.

Này một nửa 45%, chính là ở trước mặt cái này Liêm phu nhân trên tay. Hiện nay nếu là Liêm Huy kia một nửa nàng Trang Thu Dung trao không được, kia nàng phải bắt lấy này dư lại một nửa, đặc biệt là trước mặt này 45%.

"Bá mẫu," Trang Thu Dung nước mắt liên liên, thoát nhìn muốn nhiều nhu nhược liền có bao nhiêu nhu nhược: "Nếu liêm đại ca như vậy thích Hồng Diêu, kia thu dung, thu dung liền không hề cưỡng cầu. Đợi lát nữa ta liền đơn giản làm người thu thập hạ, ta còn là về nhà đi thôi."

Nàng ngoan nhi chính là lấy lui vì tiến. Luận tướng mạo, tuy là cổ mi cùng nàng mỗi người mỗi vẻ. Nhưng không chịu nổi cổ mi lớn lên là một bộ hồ ly tinh dụ hoặc dạng, mà nàng lớn lên chính là một bộ hiền thê lương mẫu dạng. Hai so sánh, Liêm phu nhân khẳng định tuyển nàng.

Mẫu chốt nhất chính là, ở nhà thế bối cảnh thượng, nàng hoàn toàn có thể trực tiếp giết cổ mi.

Cho nên, nàng Liêm phu nhân cũng đến ước lượng ước lượng, nàng cái này con dâu, rốt cuộc là tuyển ai vấn đề.

Liêm phu nhân kỳ thật ở biết cổ mi là cái cô nhi thời điểm, đã sớm đã làm tốt lựa chọn. Cho nên này sẽ nàng vừa nghe nói Trang Thu Dung phải đi, lập tức liền giữ nàng lại tay, vội la lên: "Chúng ta nương hai này gặp mặt còn không có mấy ngày đâu, như thế nào hảo hảo liền vội vã phải đi? Nếu là nói vì kia cổ mi, kia đại nhưng không cần. Theo ta thấy nột, chỉ là cái này hồ mị tử cả ngày quán lấy huy nhi thôi, huy nhi đối nàng nhưng không kia phân tâm tư. Đó là có như vậy điểm đi, nhưng này thấy người cái này thiên tiên dường như nhân vật, còn không được đem kia phân tâm tư chuyển qua

trên người của người tới? Thu tha cho người cứ yên tâm đi, dù sao ta trong mắt chỉ nhận người cái này con dâu, người bá phụ trong lòng nói vậy cũng là như thế này tưởng. Người liền an tâm tại đây trụ hạ. Hết thấy có ta đâu, bảo đảm đến lúc đó làm cái kia cố mi chính mình rời đi."

Trang Thu Dung chờ chính là những lời này. Nàng hiện tại chính là muốn đem Liêm phu nhân cùng Liêm bảo chủ mượn sức lại đây, cùng nàng đứng ở cùng cái trận tuyến thượng.

Lúc ăn cơm chiều, Trang Thu Dung gặp được Liêm bảo chủ.

Liêm bảo chủ năm mươi tuổi trên dưới tuổi tác, mày rậm đôi mắt nhỏ, mặt chữ điền. Hành động chỗ bước đi mạnh mẽ uy vũ sinh phong, làm việc quyết đoán lưu loát.

Hắn nhìn thấy Trang Thu Dung, cũng không có nói nhiều, thậm chí liền trên mặt biểu tình đều không có cái gì biến hóa. Chỉ là hơi gật gật đầu: "Ở nhà ta an tâm trụ hạ đi. Phụ thân người kia, ta sẽ tự phái người đi nói."

Trang Thu Dung đứng dậy trí ý, sau đó phục lại dáng vẻ hào phóng ngồi xuống.

Sau đó cố mi nhìn hắn, bỗng nhiên liền có chút minh bạch Liêm Huy tùy ai vấn đề.

Tùy chính là hắn cái này lão tử a. Cái này lãnh khốc dạng, cái này tóm hai lăm tám vạn, xem người không mang theo con mắt dạng, nếu là nói hắn hai không phải thân phụ tử, gác ai ai đều không tin.

Nhưng khó được chính là, Liêm bảo chủ coi chừng mi thời điểm là dùng con mắt.

"Vị này chính là thông Nguyên Tử cao đồ?"

Đối với thông Nguyên Tử đồ đệ, hấn vẫn là muốn xem trọng vài lần. Gần nhất là con của hấn Liêm Huy những năm gần đây biến hóa, thứ hai sao, này nam nhân, đối vũ lực giá trị này ngoạn ý, trời sinh chính là tương đối hướng tới.

Cho nên đối với vũ lực giá trị so với chính mình cao nam nhân, bọn họ thông thường đều sẽ là trong lòng có chút khịt mũi coi thường, cảm thấy đối phương bất quá là tốt mã giẻ cùi, mà chính mình ở những mặt khác nhất định sẽ đuổi kịp và vượt qua đối phương.

Cho nên, Liêm bảo chủ này sẽ đối cố mi con mắt, kỳ thật vẫn là bỏ thêm điểm như vậy, có chút cao cao tại thượng cảm giác.

Nhưng cố mi đã bị hấn cường đại khí tràng cấp áp tới rồi. Còn nữa trước đó vài ngày Liêm Huy cũng là như thế này xem nàng. Cho nên oa nhi này đã thói quen.

"Liêm bảo chủ, người hảo. Ta là Hồng Diêu, gia sư đúng là thông Nguyên Tử."

Cố mi cung cung kính kính trả lời, trong lòng tưởng lại là, hoặc, này Liêm bảo chủ lúc trước nếu là không làm buôn bán, mà đi luyện võ, không chừng này sẽ nàng thấy liền không đơn giản là cái bảo chủ, mà là trong truyền thuyết võ lâm minh chủ.

Này bề nghệ thiên hạ tư thế, xá ta này ai?

Liêm bảo chủ lại đánh giá nàng một phen, thu hồi ánh mắt, thanh âm thường thường: "Người tới đều là khách. Hồng Diêu cô nương không cần khách khí, mời ngồi hạ dùng cơm đi."

Cổ mi biết nghe lời phải, bắt đầu kẹp chiếc đĩa chạy về phía nàng vẫn luôn hướng tới, trong truyền thuyết Dương Châu sư tử đầu.

Nhưng sư tử đầu mới vừa thượng chiếc đĩa, liền nghe được Liêm Huy ở nàng bên cạnh bắt đầu nói chuyện.

Nguyên lai Liêm Huy đối hán lão tử nói câu kia, Hồng Diêu là khách có bất đồng giải thích.

Hồng Diêu như thế nào có thể là khách? Nàng là hán tức phụ, đó chính là người trong nhà.

Hán không thể ủy khuất Hồng Diêu.

Cho nên đứa nhỏ này cũng liền đặc lãnh khốc đối hán lão tử tuyên bố một sự kiện: "Ta muốn cùng Hồng Diêu thành thân."

Lạch cạch một tiếng, cổ mi chiếc đĩa thượng sư tử đầu rút tới rồi trước mặt đồ ăn trong chén, bắn nàng về mặt thang thang thủy thủy.

Tác giả có lời muốn nói: Vì cái gì ta bỗng nhiên cảm thấy, Liêm Huy hán vẫn là cái hài tử đâu? Ta có phải hay không đem hán viết quá yếu trí điểm a?

34 cổ mi thiên chân

Cổ mi lúc này thật muốn hóa thân vì một con đà điểu a, trực tiếp đem đầu cấp chôn bàn đi xuống, không bao giờ nâng lên tới tính.

Liêm Huy câu nói kia vừa ra, cử tọa toàn kinh.

Liêm bảo chủ không hổ là Liêm thiếu hiệp thân cha a, Thái Sơn sập trước mặt cũng không biến sắc cái này bản lĩnh, cùng con của hấn đó là giống nhau giống nhau tích.

Trong tay hấn chiếc đĩa thậm chí đều không có tạm dừng, như cũ đi gấp một chiếc đĩa khoai tây ti. Sau đó hấn đầu cũng không nâng, đặc bình tĩnh nói một tiếng: "Nga."

Cổ mi trợn tròn mắt. Liêm bảo chủ người đây là có ý tứ gì? Là đồng ý đâu, vẫn là không đồng ý đâu? Các người phụ tử hai cái không cần một cái tái một cái ngữ ra kinh người có được không.

Mà Liêm phu nhân liền có chút luống cuống. Nhưng nàng cũng không thể làm trò người ngoài mặt trực tiếp trách cứ chính mình nhi tử, cũng cũng chỉ có thể hàm hồ nói: "Người đưa nhỏ này. Lúc này mới vừa trở về đâu, cái gì việc gấp đáng giá hiện tại nói? Tới, ăn cơm trước, ăn cơm trước, chờ cơm nước xong về sau chúng ta lại thương nghị."

Trang Thu Dung không nói gì. Nàng hiện tại có thể nói cái gì? Nói cái gì đều là sai. Nàng không thể khóc lóc nháo nói Liêm Huy người như thế nào như vậy, người rõ ràng không phải hấn là cùng ta thành thân sao? Như vậy chẳng những Liêm Huy sẽ càng chán ghét nàng, ngay cả Liêm phu nhân cùng Liêm bảo chủ lúc trước đối nàng ấn tượng đều sẽ đại suy giảm.

Nàng không thể dọn khởi cục đá tảng chính mình chân, cho nên dưới loại tình huống này nàng chỉ có trầm mặc, sau đó tiếp tục ẩn nhẫn.

Liêm bảo chủ trong tay kia 5% nàng hiện tại không dám xác định, nhưng Liêm phu nhân trong tay kia 45% nàng cần thiết đến tranh thủ.

Một bữa cơm ăn lặng yên không tiếng động. Sau khi ăn xong, cổ mi run bước chân trở về phòng. Mà Liêm Huy vốn dĩ cũng tưởng cùng nàng cùng nhau trở về, nhưng Liêm phu nhân gọi lại hắn.

Liêm phu nhân nhìn ánh nến ánh đèn trung anh tuấn đĩnh bạt nhi tử. Tựa hồ chính là như vậy một hoảng hốt gian, con trai của nàng liền lớn như vậy.

Nhưng nàng còn nhớ rõ hắn khi còn nhỏ bộ dáng. Nho nhỏ tuổi tác, không yêu cười, luôn là trầm mặc nhìn mặt khác tiểu hài tử đùa giỡn vui đùa.

Nhưng nhi tử lớn, hắn lần đầu tiên thực minh xác nói hắn nghĩ muốn cái gì, muốn làm cái gì. Nàng cái này làm nương, rốt cuộc muốn hay không đi can thiệp?

Nhưng vì nương một lòng, cũng chỉ là vì nhi tử suy nghĩ. Cưới cái kia Hồng Diêu, hắn đem cái gì đều không chiếm được.

Nàng nhi tử là cái cái gì tài liệu nàng biết. Hắn đời này có lẽ sẽ ở võ học thượng có bất phạm tạo nghệ, chính là ở làm buôn bán phương diện, hắn thật sự không phải cái kia mặt hàng.

Cái kia Hồng Diêu, thoát nhìn kiêu kiêu mị mị, lại là cái bé gái mồ côi, thả là từ nhỏ ở Hoa Sơn lớn lên, học cũng chỉ là giơ đao múa kiếm bản lĩnh, ở sinh ý thượng lại có thể giúp được nhi tử cái gì? Chỉ sợ không kéo hắn chân sau liền không tòi.

Nhưng Trang Thu Dung liền không giống nhau. Nàng là con gái thương nhân, nhìn cũng khôn khéo, đối nhĩ tử một viên si tâm, gả cho lại đây, khẳng định là toàn tâm toàn ý vì nhĩ tử suy nghĩ. Như vậy mặc dù nàng cùng lão gia trăm năm sau, liêm gia sinh ý nói vậy cũng sẽ phát triển không ngừng, chính mình nhĩ tử cũng có thể bị nàng chiếu cố hảo hảo.

Nhưng này nếu là gác Hồng Diêu trên người, nàng có thể được không? Vừa thấy nàng cùng nhà mình nhĩ tử ở chung tình huống liền biết, chính mình nhĩ tử để ý nàng, rõ ràng nhiều nàng để ý chính mình nhĩ tử.

Nhưng Liêm phu nhân muốn, là một cái hiền nội trợ con dâu. Nàng cần thiết đến trăm phần trăm phục tùng chính mình nhĩ tử, khi nào đều đem nàng chuyện của con đặt ở đệ nhất vị cái loại này.

Hồng Diêu rõ ràng không phải cái hảo tức phụ người được chọn.

Cho nên Liêm phu nhân vẫn là thực gian nan đã mở miệng: "Huy nhi, người thật sự, thực thích cái kia Hồng Diêu? "

Liêm Huy không chút do dự gật đầu: "Là. Phi nàng không cưới. "

Liêm phu nhân vì khó. Rốt cuộc nếu là thực rõ ràng phản đối hẳn cưới Hồng Diêu, chính mình nhĩ tử thế tất sẽ hận chính mình.

Cho nên nàng quay đầu hỏi Liêm bảo chủ: "Lão gia, việc này, người thấy thế nào? "

Liêm bảo chủ kỳ thật nguyên bản liền không tưởng lưu lại. Ở trong mắt hắn, này kỳ thật là lại tiểu bất quá sự tình.

Thích ai, vậy cưới ai. Còn có thể nhiều phức tạp?

Cho nên hẳn thực dứt khoát sáng tỏ gặt đầu:" Huy nhi tưởng cưới ai, vậy cưới ai. "

Liêm phu nhân cảm thấy có chút đau đầu. Này phụ tử hai quả nhiên đều là một cái dạng, theo chính mình tâm ý sinh hoạt. Chính là, bọn họ liền không thể tưởng càng sâu xa chút?

Nàng cẩn thận nghĩ nghĩ, chằm chước đã mở miệng, nói ra nàng cho rằng cái kia tốt nhất biện pháp giải quyết:" Huy nhi, người muốn cưới Hồng Diêu cô nương, vì nương không phải không đáp ứng. Chỉ là huy nhi, người biết, ta và người cha liền người như vậy một cái nhi tử, tương lai này Liêm Gia Bảo sở hữu gia nghiệp đều đem từ người tới kế thừa. Chính là những năm gần đây, người chỉ là cố tập võ, đối với làm buôn bán phương diện này sự tình, người là không hiểu lắm bải? Cái kia hồng dao cô nương từ nhỏ ở Hoa Sơn lớn lên, không có người đã dạy nàng này đó, nói vậy làm buôn bán phương diện nàng cũng là không hiểu bải? "

Nàng nguyên ý là, người cùng Hồng Diêu cô nương cũng đều không hiểu này đó, nhưng này không quan hệ, ta còn là sẽ làm người cưới kia Hồng Diêu cô nương. Chỉ là tiền đề điều kiện là, Hồng Diêu chỉ có thể làm thiếp. Chính thế vị trí tắc để lại cho Trang Thu Dung. Như vậy, Liêm Huy có thể cưới được chính mình tưởng cưới người, mà nàng cũng có thể chọn lựa đến chính mình vừa lòng con dâu, giai đại vui mừng.

Liêm phu nhân thiết tưởng thực hảo, nàng liền chờ kế tiếp Liêm Huy đầu tiên là bắt đầu trầm mặc, sau đó bắt đầu lắc đầu, thừa nhận hẳn cùng Hồng Diêu cũng đều không hiểu này đó. Lại sau đó nàng là có thể lời nói thắm thía thuyết phục hẳn cưới Trang Thu Dung, mà nạp Hồng Diêu.

Nàng thậm chí đem sở hữu lý do thoái thác đều nghĩ kỹ rồi, còn tính toán đem chính mình cùng hấn cha đều lớn như vậy tuổi tác, còn có thể sống mấy năm a, nếu là hai chân trườn, không yên tâm người linh tinh nói đều lấy ra tới làm lấy cớ, trực tiếp đổ lao con của hấn một trương miệng.

Lại thế nào, chính mình thân sinh cha mẹ nói, hấn tổng không thể một chút đều không thêm để ý.

Nhưng Liêm Huy giống như cũng không phải cái ẩn lẽ thường ra bài người. Hấn nghe xong con mẹ nó này một phen lời nói, tuy rằng ngay từ đầu quả nhiên là trầm mặc một phen, nhưng cuối cùng hấn cũng không có lắc đầu, cũng không có gật đầu nói, là, ta cùng Hồng Diêu cũng đều không hiểu này đó linh tinh. Hấn chỉ là rất bình tĩnh nói: "Không quan hệ. Ta có thể đi học như thế nào làm buôn bán. Đến nỗi Hồng Diêu, nàng không cần phải hiểu này đó. Nàng chỉ cần mỗi ngày vô cùng cao hứng làm thê tử của ta là được. "

Liêm phu nhân cảm thấy nàng trong lòng đồ hoảng. Nhi tử lời này đều nói ra, nàng còn có thể như thế nào phản bác? Tổng không thành nói thẳng ra tới, ta không đồng ý người cưới Hồng Diêu làm vợ, người cần thiết đến cưới Trang Thu Dung đi?

Nhưng về phương diện khác, nàng cái này đương nương, lại có chút ghen ghét Hồng Diêu. Liêm Huy là nàng một tay mang đại, từ nhỏ chính là phủng ở lòng bàn tay sợ gió thổi, hàm ở trong miệng sợ hóa cái loại này, chưa bao giờ bỏ được làm hấn đi chính hấn không muốn làm sự. Dù cho là nàng lại không muốn muốn Hồng Diêu cái này con dâu, khá vậy làm thoái nhượng không phải. Làm nàng vào cửa, chỉ là danh phận thượng là cái thiếp mà thôi. Khách này không phải cũng là thừa nhận nàng là chính mình tức phụ?

Nhưng Liêm Huy vì này Hồng Diêu, thế nhưng chịu đi học như thế nào làm buôn bán. Liêm phu nhân không phải không biết, Liêm Huy từ nhỏ nhất phiên chính là xem sổ sách, cùng người lá mặt lá trái linh tinh.

Nhưng hẳn vì Hồng Diêu, thế nhưng nguyện ý đi làm chính mình nhất không thích làm sự.

Liêm phu nhân trong lòng đối Hồng Diêu bất mãn lại gia tăng rồi vài phần.

Bọn họ một nhà ba người người ở kia thương nghị Liêm Huy hôn sự, đến cuối cùng kỳ thật cũng không thương nghị cái nguyên có ra tới. Liêm Huy thái độ thực minh xác, hẳn chỉ nguyện ý cưới Hồng Diêu làm vợ. Mà Liêm bảo chủ ý tứ cũng là như vậy, Liêm Huy thích nguyện ý cưới ai vậy cưới ai, hẳn không can thiệp.

Đến nỗi Liêm phu nhân, nàng tự nhiên là phản đối. Nhưng nàng vẫn là thực sáng suốt không có nói ra.

Nhị so một, nàng đã thua. Lúc này liền tính là nói ra nàng phản đối, kia cũng vô dụng. Cho nên nàng không nói đồng ý, cũng không nói phản đối, chỉ là nói, hôn nhân là đại sự, Hồng Diêu tuy rằng là cô nhi, nhưng kia cũng đến thông tri nàng sư phụ thông Nguyên Tử. Cho nên việc này hấp tấp không được, chúng ta vẫn là ngày khác tái hảo hảo thương nghị thương nghị.

Nàng nói như vậy, vì cũng bất quá là kéo dài thời gian, như vậy có lẽ cuối cùng còn sẽ có một đường sinh cơ.

Nàng nhưng không cho rằng Trang Thu Dung sẽ đối Liêm Huy cùng Hồng Diêu sự làm như không thấy. Nàng nếu muốn làm liên

gia Thiếu phu nhân, vậy đến lấy ra nàng bản lĩnh tới.

Trang Thu Dung đêm nay cố nhiên không hảo quá, nhưng cố mi kỳ thật cũng không hảo quá.

Ở kiếp trước, nàng rốt cuộc cũng mới hai mươi tuổi. Tuy rằng là tằm - dâm bát quái mẹ chồng nàng dâu bản khối thời gian rất dài, xem nhiều đủ loại kiểu dáng tra nam cùng bà bà này hai loại sinh vật, nhưng kia cũng gần chỉ là trang web thượng nhìn đến, gác bên người nàng, nàng cũng không có nhìn đến quá đồng loạt sống sờ sờ ví dụ.

Nàng cùng Liêm Huy chi gian, xác thật là Liêm Huy chủ động, nàng bị động nhiều, nhưng này cũng hoàn toàn không đại biểu nàng không có đối Liêm Huy động tâm.

Nếu không có động tâm, liền sẽ không ở cái kia đêm mưa xem hấn khó chịu vì hấn làm như vậy nhiều sự, cũng sẽ không ở trần nhỏ thượng cho hấn mua quần áo.

Đây chính là nàng cố mi bình sinh lần đầu tiên cấp nam sinh mua đồ vật.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 29

Nàng thậm chí còn nghĩ, tới rồi Liêm Gia Bảo, nhất định phải cho hấn cha mẹ lưu cái ấn tượng tốt, về sau tái hảo hảo ở chung.

Nàng cố mi, trước nay chính là sống được tiêu dao tự tại, đáng giá vì cái nam nhân đi xem người khác sắc mặt sao?

Chính là có biện pháp nào? Nàng chính là đối Liêm Huy động tâm. Hấn như vậy sẽ giả ủy khuất, sẽ ở nàng trước mặt ngạo kiều bán manh, cũng sẽ đem nàng khí nói không ra lời, khá vậy sẽ yên lặng vì nàng làm hết thảy nàng cao hứng sự.

Như vậy Liêm Huy a. Cố mi khóe môi mang theo cười, lẳng lẳng suy nghĩ, kỳ thật chính là cái hài tử a. Thực ngạo kiều thực biệt nữ một cái hài tử, khá vậy là cái thời thời khắc khắc tổng nghĩ chiếm nàng tiện nghi hài tử.

Liêm Huy đi vào cố mi trong phòng thời điểm, nhìn đến chính là ngồi ở cửa sổ hạ, hai chân gập lên, đôi tay vây quanh đầu gối, nghiêng đầu gác ở đầu gối, cười vẽ mặt ngọt ngào cố mi.

Nhìn đến như vậy cố mi, hấn một lòng cũng không khỏi nhu xuống dưới.

Ở nàng bên cạnh ngồi xuống, Liêm Huy quay đầu nhẹ giọng hỏi nàng: "Suy nghĩ chuyện gì? Như vậy cao hứng?"

Cổ mi mỉm cười tà hấn liếc mắt một cái, cũng không tính toán dấu điểm, ôn nhu nói: " Suy nghĩ người. "

Liêm Huy hấn đều cảm thấy chính mình sắp hóa rớt. Hơn nữa là hạnh phúc sắp hóa rớt cái loại này.

"Hồng, Hồng Diêu." Chúng ta Liêm thiếu hiệp bình sinh lần đầu tiên nói lắp. Hấn không biết hấn nên nói chút cái gì tới biểu đạt hấn giờ phút này tâm tình.

Dọc theo đường đi, là hấn chủ động quán lấy Hồng Diêu. Nàng lạnh nhạt cùng tránh né đau đớn hấn. Hấn càng tới gần, nàng càng là tránh né. Sau lại hấn thay đổi sách lược, ngược lại đi lấy nhu thắng cương lộ tuyến, nàng rớt cuộc từ bài xích đến chậm rãi tiếp thu, thậm chí là cho phép hấn những cái đó ăn bớt. Kia hiện tại, nàng ý tứ là, nàng cũng thích chính mình sao?

Liêm Huy cao hứng choáng váng, chỉ biết là từng tiếng kêu Hồng Diêu, lại vẫn là không dám hỏi ra tới câu kia, người thích ta, phải không?

Hấn sợ Hồng Diêu sẽ nói không phải.

Nếu là ở trước kia, hấn có thể nói, người có thích hay không ta không có quan hệ, ta thích người là đến nơi. Chính là không biết từ khi nào bắt đầu, hấn thực bức thiết muốn Hồng Diêu cũng thích hấn.

Đúng vậy, hấn ích kỷ, hấn lòng tham không đáy, hấn không hề muốn cái loại này một bên tình nguyện cảm tình, hấn muốn chính là lưỡng tình tương duyệt cảm giác.

Nhìn Liêm Huy chân tay luống cuống dạng, cổ mi xì một tiếng bật cười. Sau đó nàng duỗi tay sờ sờ đầu của hấn, cười nói một câu:

"Thật là cái đứa nhỏ ngốc."

Nói xong câu đó, nàng nghiêng người đem đầu dựa vào vai hấn thượng, ở hấn bên tai nhẹ nhàng nói: "Liêm Huy, ta thích ngươi."

Trong nháy mắt, Liêm Huy toàn thân máu đều tập trung tới rồi trái tim nơi đó. Hấn có thể thực rõ ràng cảm giác được chính mình tim đập mau như nổi trống.

Hấn miệng khô lưỡi khô. Hấn cao hứng tưởng quơ chân múa tay. Hấn tưởng lớn tiếng hô lên tới, Hồng Diêu nàng nói nàng thích ta.

Nhưng hấn không có làm như vậy. Hấn sợ dọa đến nàng. Cho nên hấn chỉ là đôi tay ôm vòng lấy nàng eo, ở nàng bên tai run thanh âm nói: "Hồng Diêu, ta yêu ngươi."

Cổ mi mỉm cười nghe hấn nói những lời này. Nàng trong lòng cũng thực ngọt ngào. Đây là nàng sống hai mươi năm qua lần đầu tiên có cảm giác. Ngọt, mặc danh rung động.

Cái gì cực phẩm bà bà linh tinh, khiến cho nàng gặp quỷ đi thôi. Chỉ cần nàng cùng Liêm Huy lưỡng tình tương duyệt, Liêm phu nhân nàng chính là muốn làm bằng đánh uyên ương kia căn cây gậy, nàng cũng sẽ làm nàng không thể nào xuống tay.

Có lẽ, nàng cũng có thể vì Liêm Huy làm chút nàng nguyên bản không muốn, thậm chí khinh thường với làm sự tình.

Tác giả có lời muốn nói: Nói ta bỗng nhiên có chút đau lòng cổ mi. Có lẽ mỗi cái luyến ái trung nữ hài tử ngay từ đầu đều nguyện ý vì chính mình bạn trai làm chút chính nàng không muốn làm sự tình. Nhưng thế sự khó liệu, có đôi khi đến cuối cùng mới phát hiện, có

một số việc, có lẽ từ lúc bắt đầu liền không giống chính mình tưởng tượng đơn giản như vậy.

35 đưa chuột lý luận

Cổ mi hiện tại kế hoạch chủ yếu phân hai bước đi. Bước đầu tiên tự nhiên là muốn tận lực ở Liêm phu nhân trước mặt biểu hiện hảo. Nàng không đành lòng làm Liêm Huy kẹp ở nàng cùng hấn nương chi gian khó xử.

Rốt cuộc hai mươi năm mẫu tử tình duyên ở, máu mủ tình thâm, làm Liêm Huy hoàn hoàn toàn toàn làm được mặc kệ chuyện gì đều đứng ở nàng bên này, ngược lại đối hấn nương mắt lạnh lẽo tương đối, cổ mi cảm thấy, này không hiện thực.

Tư tâm tới nói, nếu là đồng dạng tình huống phát sinh ở nàng nương cùng Liêm Huy chi gian, nàng cũng sẽ kẹp ở bên trong khó xử. Nàng đã làm không được hoàn toàn đứng ở nàng nương bên này, khá vậy làm không được hoàn toàn đứng ở Liêm Huy bên này.

Cho nên biện pháp tốt nhất cũng chỉ có thể là, làm Liêm phu nhân chủ động tiếp nhận nàng.

Ta không trông cậy vào cùng nàng thân như mẹ con, chỉ cần nàng có thể không ở chính mình cùng Liêm Huy chi gian ra cái gì chuyện xấu liền thành.

Liền tính muốn ra cái gì chuyện xấu, kia chỉ cần không tới cái đại chuyện xấu, không sai biệt lắm cũng còn thành.

Cổ mi căn cứ nàng tâm - dâm mẹ chồng nàng dâu bản khối này mấy năm tới kinh nghiệm, tổng kết đến ra, bà bà này ngoạn ý đi, vẫn là đến dựa hồng.

Không quan tâm nàng lời nói mang thứ không mang theo thứ, không quan tâm nàng có chút việc nhỏ oán giận không oán giận, ta liền đem nàng đương một đầu đường xa lạ lão thái thái. Người nói người không có việc gì sẽ đi cùng một đầu đường xa lạ lão thái thái phân cao thấp sao? Không thể đi? Cho nên đối với nàng có chút lời nói, làm có một số việc người đại nhưng làm như không thấy, có tai như điếc.

Cũng đừng hy vọng nàng có thể chuyện gì đều đứng ở người bên này, đó là không có khả năng tích. Nhi tử vì đại, mà người đối với nàng mà nói, chính là một người xa lạ. Nàng đối với người lại hảo, kia cũng không vượt qua được nàng nhi tử đi.

Bà bà vĩnh viễn không phải mẹ. Đã biết sự thật này, lại bãi chính hạ chính mình vị trí, kia lão thái thái nói cái gì làm cái gì, ta đại nhưng không cần như vậy đi so đo.

Không cao hứng nói ta liền không nghe, liền tính là nghe xong cũng không hướng trong lòng đi. Làm người không cao hứng sự người liền mặc kệ, không có việc gì cấp chính mình ngọt ngọt làm gì. Sống được đơn giản thuần túy mới là quan trọng nhất.

Bất cứ lúc nào khi nào, chỉ cần nội tâm cũng đủ cường đại, vậy người là có thể lập với bất bại chi địa.

Cổ mi dựa theo nàng cái này lý luận bắt đầu thực thi. Tuy nói là thực thi lên có khó khăn, hiệu quả cực nhỏ, nhưng nàng cũng không có từ bỏ.

Ít nhất, nàng có thể thực rõ ràng cảm giác được, hiện tại Liêm phu nhân thấy nàng thời điểm, không có lúc trước như vậy bài xích. Thậm chí có mấy lần, còn có thể cùng nàng nói hạ nàng nhi tử Liêm

Huy thích ăn cái gì dạng thức ăn, thích xuyên cái gì nhan sắc quần áo linh tinh.

Tuy nói nàng nói nội dung liên quan đến còn chỉ là con trai của nàng, nhưng nếu nàng đều nói như vậy, ý tứ cũng thực rõ ràng, chính là làm cổ mi có thể hảo hảo chiếu cố Liêm Huy.

Chỉ là cổ mi lúc này còn không biết, Liêm phu nhân này đây thiếp tiêu chuẩn tới yêu cầu nàng. Nếu nàng biết, nàng phỏng chừng lập tức sẽ bạo tẩu.

Nhất sinh nhất thế nhất song nhân là nàng cơ bản nhất điểm mấu chốt. Nếu Liêm Huy muốn cùng khi cưới nàng cùng Trang Thu Dung, đừng nói là Trang Thu Dung vì chính thể, nàng là thiếp, liền tính là làm nàng đương chính thể, Trang Thu Dung đương thiếp, chẳng sợ nàng lại thích người nam nhân này, kia nàng đều sẽ không chút do dự một chân đá qua đi, sau đó xoay người liền đi.

Luôn mồm nói chỉ ái người, nhưng xoay người lại ở nữ nhân khác trên người phập phồng, sau đó trở về lại nói hấn bất đắc dĩ, này tính cái gì?

Con mẹ nó ai lấy thương (súng) buộc người ngạnh? Người con mẹ nó sinh - thực - khí thương còn mang theo nữ nhân khác thể - dịch đầu, sau đó người còn chạy tới cùng ta nói chỉ yêu ta một người? Người con mẹ nó ở nữ nhân khác trên người cao trào thời điểm như thế nào liền không nghĩ tới người chỉ yêu ta một người?

Cho nên cổ mi đặc biệt khinh bỉ những cái đó ra - quý nam nhân. Như vậy nam nhân, nên trực tiếp nộp lên trên gậy án công cụ, sau đó trực tiếp sung quân hoả tính.

Người ta nói, cao minh nhất giết người phương pháp chính là tru tâm, giết người không thấy máu. Những cái đó xuất quỹ các nam nhân, các người có từng nhìn đến thê tử của người đa dạng niên hoa khi bắt đầu đi theo người. Mà khi đó, người còn cái gì đều không có. Sau đó nàng vì người lo liệu việc nhà, vì người sinh nhi dục nữ, vì người hiếu kính song thân, làm người bên ngoài tâm vô tạp niệm phát triển sự nghiệp. Mà đương sự nghiệp của người thành công, trong nhà lão bà dung nhan không hề, người liền coi trọng mặt khác đa dạng niên hoa thiếu nữ, bắt đầu chỉ bằng túi tiền giấy cùng mặt khác nữ nhân lên giường.

Mà những cái đó tiền giấy bên trong, kỳ thật cũng có người thê tử công lao. Người đây là, cảm người thê tử ngàn ấy năm cực cực khổ khổ tích góp xuống dưới tiền đi phiêu mặt khác nữ nhân sao? Mà đương sự việc đã bại lộ khi, người còn có thể nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói, cái nào Miêu nhi không ăn trộm tanh? Ta chỉ là đi ra ngoài chơi chơi, nhưng thê tử vĩnh viễn đều là ta thân nhân, ta sẽ không ly hôn, sẽ không vứt bỏ nàng.

A phi. Làm ơn người đừng làm bản thân nhân này hai chữ a được không. Người đi theo người nhiều năm như vậy, không phải vì kiếm tiền sau đó đi cho người phiêu? Người ở nữ nhân khác trên người phập phồng khi, nhưng nhìn đến nghĩ đến quá người lão bà trong lòng ở đổ máu? Nhưng nàng còn phải suy xét chính mình hài tử có hay không một cái hoàn chỉnh gia, sau đó lại nghĩ muốn hay không ly hôn.

Cổ mi thật sâu cảm thấy, xã hội này, đối nữ nhân quá không công bằng. Cho nên, nếu đều như vậy không công bằng, kia nàng liền càng không thể làm chính mình ngọt ngào.

Nhưng Trang Thu Dung chính là muốn cho nàng ngọt ngào.

Nàng cẩn thận ăn diện, hơn hẳn tiên nữ hạ dao đài. Từng bước đi tới, eo liễu khoắn bải.

Mà cổ mi lúc này chính ngời xồm vài cọng thực được hoa sau, cầm tiểu gậy gộc ở đào chút cái gì.

Nàng đã sớm thấy được Trang Thu Dung, nhưng nàng chính là trang làm không có thấy.

Nàng đệ nhị bước, chính là muốn cho Trang Thu Dung từ nàng trước mắt biến mất.

Tuy nói là không lo lắng Liêm Huy sẽ thích thượng nàng, nhưng mỗi ngày nhìn đến có như vậy cá nhân ở chính mình trước mặt lắc lự, nàng tóm lại vẫn là sẽ có điểm không thoải mái.

Lại nói, nàng lưu lại nói, cùng Liêm phu nhân kết thành một cái chiến tuyến, kia chỉ biết càng khó đối phó.

Trang Thu Dung ở thực được hoa trạm kế tiếp định, người so hoa kiều.

Mà cổ Mi Hoàn là cúi đầu hết sức chuyên chú ở dùng gậy gộc phiên thổ, làm bộ không có thấy.

Chúng ta hôm nay liền giăng co đi, xem ai trước nói lời nói.

Nói chung, trước nói lời nói người, vô hình trung, kia khí thế thượng cũng đã thua hơn một nửa.

Vì thế, Trang Thu Dung khí thế thượng thua hơn một nửa. Nàng trước mở miệng nói chuyện: "Tiểu sư muội."

Ngữ thanh kiều nhu, thả thanh thả nhẹ.

Nhưng cổ Mi Hoàn thật chính là không thích loại này thanh âm.

Người nói người nha rõ ràng chính là một hoa ăn thịt người, không có việc gì còn cùng ta trang cái gì bạch liên hoa? Người thấy rõ ràng, kia bạch liên hoa khai ở người phía sau trong hồ đâu, người liền như vậy đoạt nó danh hào, cũng không sợ nhân gia nửa đêm báo mộng tới tìm người tính sổ.

Cổ mi bĩu môi, tiểu gậy gộc chống mà, trang mới vừa thấy nàng bộ dáng kinh ngạc ngẩng đầu kêu: "A, Nhị sư tỷ. "

Trời biết, nàng nghĩ nhiều đêm sư tỷ kia hai chữ cấp trực tiếp tỉnh lược rồi.

Trang Thu Dung tiếp tục ngụy trang bạch liên hoa, muốn nhiều thân thiện liền có bao nhiêu thân thiện: "Tiểu sư muội đang làm cái gì đâu? Lại là như vậy nghiêm túc?"

Cổ mi mặt vô biểu tình nhìn nàng: "Người thật muốn biết?"

Trang Thu Dung trên mặt có thể nói hoàn mỹ tươi cười bảo trì bất biến. Sau đó nàng trơ mắt nhìn cổ mi từ trong đất trảo ra một cái cái gì đột ngột đồ vật bắt được nàng trước mặt.

Kia ngoạn ý thổ nẫu, thon dài, thân mình còn ở cổ mi hai ngón tay gian không ngừng vận vẹo.

Trang Thu Dung hoa dung thất sắc, kinh hô một tiếng, lão đảo lui về phía sau.

Cổ mi còn lại là mặt mày hơn hở, lại theo sát đem kia ngoạn ý đưa đến nàng trước mặt: "Nhị sư tỷ người xem, đây là con giun, ta riêng đào tới câu cá. Người muốn hay không sờ sờ xem?"

Nói xong, lại cực nhanh liền đem kia con giun hướng tay nàng tặc.

Vào tay lạnh lẽo, dính dính, còn ở vẫn luôn không ngừng vặn vẹo. Trang Thu Dung chỉ dọa toàn thân đều phát mao, vội vàng phủi tay liền đem kia chỉ con giun ném rất xa.

"Hồng, diêu." Nàng trên mặt tươi cười không hề, ngược lại âm trầm dọa người, từng câu từng chữ kêu ra nàng tên.

Lúc này mới đổi sao. Vốn dĩ người trong lòng liền hận ta hận muốn chết, còn cùng ta trang cái gì thuần thiện?

"A?" Cổ mi đào lỗ tai, trang không có nghe rõ: "Kêu ta có chuyện gì?"

Lần này Trang Thu Dung không có đánh Thái Cực, trực tiếp thiết nhập chính đề: "Rời đi Liêm Gia Bảo."

Cổ mi tiếp tục giả ngu: "Ai phải rời khỏi Liêm Gia Bảo? Sư tỷ người sao? A, người chừng nào thì rời đi a? Ta đây liền cùng Liêm Huy nói đi."

Giả ngu trang vô tội trang thiên chân đúng không? Ngược ngược, tỷ không khác am hiểu, liền am hiểu này đó.

Người cho rằng tỷ mấy năm nay phim truyền hình cùng tiểu thuyết đều là bạch xem sao? Không ăn qua thịt heo còn không có xem qua heo chạy sao?

Bất quá thật sự là 盒 thực, cổ mi đời trước thật đúng là cái loại này ăn qua thịt heo, liền không thấy quá heo chạy cái loại này.

Đầy đất bê tông cốt thép, nơi nào có dưỡng heo tới? Chính là chợ bán thức ăn, kia cũng là không thấy thịt heo không thấy heo a a.

Trang Thu Dung ước chừng là bị cổ mi khí tới rồi, trên mặt càng là âm trầm: "Đừng giả ngu. Người biết ta nói chính là ai."

Nhưng cổ Mi Hoàn thật là giả ngu trang nghiệm rồi: "Nhưng ta thật sự không biết là ai a Nhị sư tỷ."

Ta đời trước thêm đời này, tạm thời cũng liền gặp được một cái Liêm Huy có thể đem tử khí học máu người. Đến nỗi người khác, thật đúng là ngượng ngùng, không tư cách nộ ngài.

Trang Thu Dung rõ ràng có tưởng học máu xúc động, hai đầm đều bắt đầu nắm kéo kẹt kẹt vang.

Cổ mi cười ngâm ngâm nhìn này hết thấy.

"Hồng Diêu," nàng lạnh thanh âm nói một lần, "Người, rời đi Liêm Gia Bảo."

Cổ mi trên mặt tươi cười không thay đổi: "Người kêu ta rời đi ta liền rời đi? Ngài vị nào a ngài? Ta bằng sao nghe người?"

"Người không xứng làm Liêm Huy thê tử, Liêm Gia Bảo Thiếu phu nhân."

"Ta không xứng, chẳng lẽ người liền xứng? Xứng không xứng không phải do người tới nói, đó là Liêm Huy chính mình quyết định."

Trang Thu Dung bỗng nhiên buông lỏng ra nắm chặt thành quyền đôi tay, bắt đầu cười: "Người còn không biết đi? Ở Liêm phu nhân kế hoạch, liền tính là Liêm Huy cuối cùng cùng người thành thân,

vậy người cũng chỉ có thể là cái thiếp. Mà chính thê đâu, chỉ có thể là ta. Đương nhiên, đồng môn sư tử muội một hồi, ta không đành lòng thấy chính mình Tiểu sư muội cuối cùng lưu lạc đến cho người ta làm thiếp cái kia nông nổi, cho nên lúc này mới xin khuyên người dứt khoát rời đi. Rốt cuộc lấy Tiểu sư muội dung mạo, tìm cái người bình thường gia làm chính thê vẫn là không khó, cần gì phải ở tại chỗ này làm tiện — thiếp, ngày ngày xem người khác sắc mặt hành sự? "

Cố mi bắt đầu nổi giận. Không phải vì Trang Thu Dung này phiên lời nói, mà là vì Liêm phu nhân kia phiên tính toán.

Đậu má, hảo người cái Liêm phu nhân. Con mẹ nó thật là một hòn đá ném hai chim. Nhưng người cho ta cố Mi Tụ là cái dễ khi dễ chủ sao?

Cố mi cười lạnh, bỗng nhiên cúi người trên mặt đất nhặt lên một vật, đưa cho Trang Thu Dung.

"Nhị sư tử, đây là Tiểu sư muội đưa cho người."

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 30

Trang Thu Dung đối với kia căn xanh đậm xanh đậm dưa chuột, có chút phát ngốc: "Người cho ta cái này làm cái gì?"

Cái này đề tài khi nào xả đến dưa chuột này mặt trên tới?

Cố mi cười. Cười muốn nhiều hồn nhiên liền có bao nhiêu hồn nhiên:" Tiểu sư muội cũng là vì người suy nghĩ a Nhị sư tỷ. Liền tính hôm nay ta rời đi này Liêm Gia Bảo, người thuận lợi gả cho Liêm Huy làm này Liêm Gia Bảo Thiếu phu nhân, nhưng ta tin tưởng, lấy Liêm Huy làm người, hẳn cũng là tuyệt đối sẽ không chạm vào người một chút. Nhưng này từ từ đêm dài, không có này nam nhân dễ chịu, Nhị sư tỷ người cần phải làm sao bây giờ đâu? Cho nên Tiểu sư muội ta hôm nay liền riêng đưa người một cây dưa chuột. Không có nam nhân dễ chịu thời điểm, người có thể lấy dưa chuột tới thay thế. Nói, chính mình động thủ, cơm no áo ấm sao. Nhị sư tỷ người nhưng ngàn vạn không cần cùng ta khách khí nha, chạy nhanh nhận lấy này căn dưa chuột đi. Vẫn là nói người ngại này dưa chuột mặt trên thứ quá nhiều, sợ trát tới rồi? Ai nha nha, Nhị sư tỷ, chờ người dùng qua đi người liền sẽ đã biết, này ngoạn ý đi, đến càng thô càng lớn, càng có thứ mới càng có ý tứ nha."

Trang Thu Dung một trương mặt đẹp chỉ tức giận đến đều có thể lầy máu. Nàng thật sự là không nghĩ tới cố mi là có thể mặt đều không hồng nói ra này một phen lời nói tới.

"Người, người hạ lưu. Người vô sỉ."

Nàng nói không lựa lời, chỉ cảm thấy trước mặt người này, thật sự là không biết xấu hổ.

Cổ mi tiếp tục cười: "Cùng ta trang cái gì cây su hào? Nếu người có thể mắng đến ra tới ta hạ lưu, ta vô sỉ, vậy thuyết minh người cũng nghe đã hiểu ta vừa mới nói kia một phen lời nói ý tứ, biết này đưa chuột là tặng cho người dùng làm gì. Chính là ta hồn nhiên bạch liên hoa Nhị sư tử a, người nếu là thật là hồn nhiên bạch liên hoa, lại như thế nào sẽ nghe hiểu ta vừa mới kia một phen lời nói, biết này đưa chuột là dùng làm gì? Vẫn là nói, kỳ thật Nhị sư tử người đã thử qua này đưa chuột tác dụng? Thế nào, tư vị như thế nào a? Còn đối ngài kích cỡ a? "

Nàng này một phen nói xuống dưới, Trang Thu Dung chỉ bị nàng khí cả người run rẩy, một câu đều cũng không nói ra được.

Một nửa là tức giận, một nửa là bởi vì cảm thấy thẹn.

Cổ mi bắt đầu cười lạnh: "Đừng cùng ta chơi này bộ. Tưởng tỷ tỷ ta ở người như vậy điểm tuổi thời điểm, cũng thật hồn nhiên đâu. Khi nào ý tưởng nghĩ cách tưởng chặn ngang đến người khác trung gian một chân, đi làm tam nhi? Ta nói Nhị sư tử, ngài này miễn phí bóng đèn làm, nhưng không ai phó ngài điện phí nột. Có mệt hay không a ngài nột?"

Tuy rằng này phiên lời nói Trang Thu Dung có một nửa nghe không hiểu, nhưng nàng cũng biết, này tuyệt đối không phải là cái gì lời hay.

Tưởng nàng từ nhỏ cũng là bị cha mẹ ngàn sủng vạn ái lớn lên, ở Hoa Sơn thượng khi, cũng là hô mưa gọi gió, muốn thế nào liền thế nào. Chính là khi đó Hồng Diêu, tuy rằng ương ngạnh, tuy rằng thích dán Liêm Huy, nhưng khi nào nàng vừa ra mã, kia cũng là làm Hồng Diêu ngoan ngoãn chỉ có ăn một phân. Còn nữa kia Thúy nhi, bất quá bị khi đó cố mi nói một câu đối Liêm Huy cố ý nói, cũng bị nàng tìm cái cớ cấp tống cổ xuống núi. Nàng Trang Thu Dung khi nào đến phiên bị người khác tức giận đến cả người phát run nông nổi?

Nhưng nàng hôm nay thật đúng là bị cố mi cấp khí đến cả người phát run nông nổi. Khó thở công tâm, nàng không chút nghĩ ngợi liền một cái tát hướng tới nàng huy qua đi.

Cố mi cười lạnh, muốn đánh ta, kia cũng đến ước lượng ước lượng người có mấy cân mấy lượng.

Nàng đang muốn né tránh, thậm chí là ác hơn một cái tát phiên trở về. Nhưng khóe mắt dư quang lại nhìn đến Liêm Huy thân ảnh đang ở cửa vách kia đầu xuất hiện.

Vì thế nàng thay đổi chủ ý, bình yên rũ xuống nguyên bản tính toán đi phiên Trang Thu Dung tay phải.

36 câu cá sự kiện

Cố mi nguyên bản là làm tốt ai Trang Thu Dung kia một cái tát chuẩn bị.

Kia cái gì, luyến tiếc hài tử bộ không lang, nhu nhược giả đáng thương chiêu này nàng cũng sẽ chơi.

Nhưng Liêm Huy căn bản là sẽ không làm nàng có chơi chiêu này cơ hội.

Trong chớp nhoáng, Liêm Huy ôm lấy nàng, gắt gao đem nàng hộ ở chính mình trong lòng ngực, mà đem một cái không kịp né tránh phía sau lưng để lại cho đối diện Trang Thu Dung.

Trang Thu Dung cấp giận dưới, không thấy được Liêm Huy vọt lại đây. Nàng này sẽ chính là muốn nhận tay cũng không còn kịp rồi, vững chắc một cái tát liền phiến ở Liêm Huy trên lưng.

Chỉ là này một cái tát, lại là âm thầm hàm mấy thành nội lực. Nàng nguyện ý liền tính là kết quả không được cố mi, kia cũng đến một cái tát phiến đến nàng mặt đỏ sưng cái vài thiên.

Cố mi không đựng tới quá loại sự tình này. Nàng cho rằng phiến bàn tay cũng chỉ là đơn giản phiến bàn tay, không nghĩ tới Trang Thu Dung có thể nhẫn tâm đến đây, thế nhưng ở kia một chưởng trung hàm nội lực.

Cho đến nghe được thực nặng nề một thanh âm vang lên, nàng lúc này mới phản ứng lại đây có chút không đúng. Vội muốn đi xem Liêm Huy phía sau lưng, nhưng Liêm Huy vẫn là gắt gao ôm nàng, không có buông ra.

"Như thế nào không biết trốn?" Liêm Huy không dám tưởng, nếu kia bàn tay là phiến ở cố mi trên mặt, đó có phải hay không sẽ phiến đến nàng đương trường miệng phun máu tươi?

Này đương sẽ, nàng còn dám nói chính mình là cố ý không né sao? Cố mi đành phải hàm hồ này từ: "Dọa choáng váng, đã quên trốn."

Mà Trang Thu Dung đã là mang theo khóc âm hấn sau lưng nói: "Đại sư huynh, không phải người nhìn đến như vậy. Ta thật sự không phải cố ý."

Này sẽ nàng liền tính lại trang bạch liên hoa kia Liêm Huy cũng sẽ không tin đi?

Rốt cuộc một màn này là hấn tận mắt nhìn thấy. Mà này nguyên bản nên chụp đến cổ mi trên mặt kia một cái tát cũng là hấn tự mình bị. Này một cái tát trung sở hàm nội lực bao nhiêu, không có người sẽ so với hấn rõ ràng hơn.

Hấn xoay người, mặt mày áp lực thấp, nói ra nói giống như mang theo băng tra tử: "Không phải ta nhìn đến như vậy, kia hấn là cái dạng gì?"

Trang Thu Dung bị hấn bộ dáng này cấp dọa tới rồi. Tuy rằng nói là từ nhỏ cùng hấn quen biết, biết hấn người này luôn luôn mặt lạnh lãnh ngữ, nhưng chưa từng có nào một lần giống như vậy, làm nàng thực rõ ràng cảm giác được, hấn thực phần nộ, hơn nữa thực phần nộ.

"Nàng, Hồng Diêu nàng," Trang Thu Dung không biết nên nói như thế nào, nàng chỉ là giơ tay đưa chuột, "Hồng Diêu nàng cho ta này căn đưa chuột, nàng nói, nàng nói,"

Cổ mi dù bận vẫn ung dung, nàng cũng không tin Trang Thu Dung thật đúng là có thể đem nàng vừa mới nói qua kia phiên lời nói cấp nói ra.

Trang Thu Dung quả nhiên nói không nên lời: "Nàng vô sỉ, nàng hạ lưu. Cho nên ta lúc này mới ra tay tưởng giáo huấn một chút

nàng."

"Giáo huấn nàng liền phải đánh nàng? Giáo huấn nàng liền phải ở trong tay hàm nội lực, tưởng một cái tát đánh nàng không thể nhúc nhích?"

Đối với Liêm Huy này đó chất vấn, Trang Thu Dung vô pháp trả lời.

Nàng ngược lại đi nhu nhược lộ tuyến: "Đại sư huynh, chúng ta từ nhỏ quen biết, người phải tin tưởng ta. Ta tuyệt đối không phải vô duyên vô cớ muốn đánh nàng."

Nói xong còn hung hăng trừng mắt nhìn cổ mi liếc mắt một cái. Mà cổ mi còn lại là trang thực sợ hãi dường như lại hướng Liêm Huy phía sau né tránh.

Liêm Huy đã nhận ra, tay phải gắt gao phản cầm tay nàng.

Cổ Mi Tại hấn phía sau, lặng lẽ đối Trang Thu Dung lộ ra cười. Trang Thu Dung thấy thế, trong lòng giận quá, nếu không phải thấy Liêm Huy tại đây, chỉ sợ lại là một cái tát phiến qua đi.

"Liêm Huy, người đừng trách Nhị sư tỷ. Kia cái gì, là ta không tốt. Ta cho nàng một cây dưa chuột, nguyên ý là tưởng thỉnh nàng ăn cắn dưa chuột hạ hạ hỏa. Nhưng nàng giống như không thể nào thích ăn dưa chuột a, ta còn tưởng rằng là nàng cùng ta khách khí, liền ngạnh hướng tay nàng tắc, cho nên nàng lúc này mới sinh khí. Liêm Huy, là ta không tốt, người cũng đừng quai Nhị sư tỷ."

Liêm Huy nhẹ nhàng vỗ vỗ tay nàng, vừa mới lãnh có thể bằng người chết thanh âm ở nàng nơi này nhu quả thực là có thể tích ra thủy tới: "Ta biết. Đừng sợ, có ta ở đây."

Trang Thu Dung thấy thế, chỉ tức giận đến xoay người đã muốn đi. Mà Liêm Huy lạnh lùng gọi lại nàng.

Nàng vui sướng quay đầu lại, cho rằng rốt cuộc quen biết nhiều năm như vậy, hẳn đối chính mình tóm lại vẫn là sẽ có như vậy vài phần tình ý.

Nhưng Liêm Huy chỉ là xụ mặt, lạnh nhạt nói: "Người đi đi. Rồi đi Liêm Gia Bảo. Cha mẹ nơi đó, ta sẽ đi nói."

Trang Thu Dung mặt nháy mắt cũng trầm xuống dưới: "Người đuổi ta đi? Liền vì nàng? Người thậm chí cũng không biết đã xảy ra chuyện gì."

Liêm Huy lãnh ngôn: "Ta không cần biết đã xảy ra chuyện gì. Ta chỉ biết là, người ở Liêm Gia Bảo một ngày, liền có khả năng thương tổn Hồng Diêu."

Trang Thu Dung trong tay áo đôi tay gắt gao nắm thành quyền: "Liêm Huy, người chừng nào thì biến thành như vậy? Liền vì một cái Hồng Diêu, thế nhưng tổn hại chúng ta chi gian nhiều năm tình cảm?"

Mà Liêm Huy đối này trả lời là: "Ta khi nào cùng người chi gian có bao nhiêu năm tình cảm?"

Cổ Mi Tại trong lòng giơ ngón tay cái lên. Làm tốt lắm, Liêm Huy. Xem ra người thật là trời sinh liền có cái loại này tức chết người không đền mạng bản lĩnh.

Trang Thu Dung quả nhiên thực tức giận, khí đều toàn thân đều ở phát run: "Nguyên lai, nguyên lai, cho tới nay, đều chỉ là ta một người ở tự mình đa tình thôi. Chỉ là Liêm Huy, chẳng lẽ người không

biết, người nương nàng căn bản là không muốn người cưới Hồng Diêu? Nàng nhìn trúng con dâu là ta, từ đầu đến cuối, đều chỉ có ta."

Sau đó nàng lại rất cao ngạo nửa giờ lên đầu: "Đương nhiên, nếu người rất tốt với ta một chút, ta không ngại làm người nạp Hồng Diêu làm thiếp."

Cổ Mi Đô tưởng học máu. Nàng giống như chưa từng thấy đến quá tự mình cảm giác như vậy tốt đẹp người.

Nhưng là này sẽ, nàng xác thật cũng rất muốn biết Liêm Huy trả lời.

Liêm Huy trả lời không có làm nàng thất vọng. Hắn gắt gao nắm tay nàng, thực đạm nhiên nói: "Ta đáp ứng quá Hồng Diêu, ta chỉ cần nàng, mặt khác bất luận cái gì nữ nhân, ta đều không cần."

Cổ mi có thể nói nàng thực cảm động sao? Nguyên bản nàng còn có chút khinh thường chính mình. Đối Trang Thu Dung làm những cái đó sự, nào giống nhau đều không phải nàng nguyện ý. Nàng chỉ là cái người thường, bình thường không thể lại bình thường người. Nàng chưa từng có nghĩ đến quá có một ngày, nàng sẽ vì cái nam nhân mà đi như vậy xa lánh một nữ nhân khác.

Nàng không phải bạch liên hoa. Người khác xuất kích nàng sẽ không bạch bạch chờ bị đánh, nàng nhất định sẽ hung hăng phản kích trở về. Chính là hôm nay, nghiêm khắc nói đến, Trang Thu Dung cũng không có trêu chọc nàng.

Đúng vậy, có lẽ nàng hôm nay lại đây tìm nàng mục đích cũng không đơn thuần, có thể là muốn tới tìm nàng thị uy, cũng có thể là chút khác cái gì ác hơn. Nhưng nghiêm khắc nói đến, xác thật là

chính mình trước mở miệng chọc giận nàng, thậm chí đang xem đến Liêm Huy khi, cố ý làm hấn nhìn đến Trang Thu Dung kia một cái tát sắp sửa đánh tới nàng trên mặt.

Nàng đơn giản là chắc chắn Trang Thu Dung không có biện pháp đem các nàng chi gian đối thoại nói cho Liêm Huy nghe, chắc chắn nàng Trang Thu Dung chỉ có thể âm thầm nuốt xuống này khẩu ác khí. Sau đó, nàng không bỏ qua, còn ở sau lưng lửa cháy đổ thêm dầu.

Nguyên bản cho rằng muốn cho Trang Thu Dung rời đi Liêm Gia Bảo là kiện rất khó làm được sự, thế nào cũng đến phí một ít thời gian, nàng thậm chí đều làm tốt đánh lâu dài chiến chuẩn bị. Chính là không nghĩ tới, dễ dàng như vậy liền làm xong.

Trang Thu Dung nàng chỉ có thể đi. Gần nhất nàng là cái tính tình rất cao ngạo người, Liêm Huy đều đã xuất khẩu làm nàng đi rồi, nàng không có khả năng lại lưu lại, thứ hai nàng kia một cái tát rất cuộc phiến ở Liêm Huy trên lưng, chính là thật sự nói đến Liêm phu nhân nơi đó, Liêm phu nhân cũng sẽ không thiên vị nàng.

Này còn không có quá môn đầu, liền động thủ trước. Liêm phu nhân khẳng định sẽ đứng ở nàng nhi tử bên này.

Trang Thu Dung tuy rằng là đi rồi, nhưng cổ mi cũng biết, nàng sẽ không thiện bãi cam hươu. Này sống núi, các nàng chi gian liền tính là như vậy kết hạ.

Vì Liêm Huy, nàng làm này hết thấy, rốt cuộc là giá trị, vẫn là không đáng giá?

Cổ Mi Bất biết. Ít nhất nàng hiện tại không biết.

Nhưng nàng vẫn là cảm thấy, hiện tại nàng, có điểm không giống trước kia cái kia chính mình.

Có điểm khinh thường như vậy chính mình, làm sao bây giờ đâu?

Cố mi ngẩng đầu, nhìn Liêm Huy. Mà người sau cũng đang ở nhìn lại nàng.

Bàn tay to lạng lẽ xoa nàng mặt, Liêm Huy xụ mặt ở răn dạy: "Như vậy bốn, người khác đánh người thời điểm, cũng không biết muốn né tránh."

Cố mi trều trều khoe miệng. Chính là đại ca, này sẽ người không nên là nói chút lời ngon tiếng ngọt, tới an ủi ta này viên bị thương thiếu nữ tâm sao?

Liêm Huy nhưng không này giác ngộ. Hắn ngược lại nắm lên cổ mi tay, đánh giá một phen, hỏi: "Như thế nào trên tay làm cho như vậy dơ, nhiều như vậy thổ?"

Cố mi thành thành thật thật trả lời: "Vừa mới ở đào con giun, tưởng câu cá tới."

"Nơi nào câu cá? Nơi đó?" Liêm Huy ngón tay phía sau nhân công đào ra ao nhỏ.

Cố mi gật đầu. Không ở nơi này có thể ở nơi nào? Người nhưng thật ra phóng ta ra Liêm Gia Bảo a, ta nhưng không ngại.

Liêm Huy nhíu mày: "Chính là nơi này chỉ có cái loại này cung người xem xét cá, cũng không có cái loại này có thể ăn cá."

Cổ mi đỡ trán. Đại ca, người liên không thể không nói cái này? Người này vừa nói ra tới, ta nơi nào còn có câu cá hứng thú?

Nhưng nàng còn tưởng cường trang chính mình là cái lịch sự tao nhã người, vì thế thực nghiêm túc nói: "Câu thắng với cá, người hiểu hay không? Câu cá quan trọng nhất không phải cá, mà là câu cái này tự. Tính, tính, ta lười đến cùng người cái này đại tục nhân nói."

Dứt lời, ôm cái bạch sứ bình, bắt lấy căn câu cá can liền hướng ao nhỏ biên đi.

Bạch sứ bình nguyên bản là cái trang lá trà bình. Nhưng hiện tại bên trong lá trà bị nàng cấp đảo rớt, trang nửa bình con giun. Mà kia căn câu cá can, là nàng ở trong sân tùy tay lay một cây trúc xuống dưới, cành tước sạch sẽ, sau đó làm A Lục tìm căn thật dài sợi bông tới, còn tìm căn vá áo tới, dùng hỏa nung nhiệt, dùng cục đá cho nó gõ cong.

Đến nỗi tuyển thượng bong bóng cá, nàng nhất thời không nghĩ ra được, sau đó đầu óc trung bỗng nhiên linh quang vừa hiện, tìm ba bốn phiến trúc điệp liền triển đi lên.

Một cây giản dị câu cá can liền làm như vậy ra tới. Đây đó còn chưa tính, bất quá nếu nàng nếu là biết cái kia nho nhỏ bạch sứ bình, giá trị có cái như vậy ngàn đem lượng bạc thời điểm, không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Liêm Huy một chút cũng không ngại cái này giá trị thiên kim bạch sứ bình đã bị nàng như vậy dùng để làm trang con giun bình. Hắn ngược lại là trong mắt chứa ý cười, lặng lẽ vẫy tay kêu lên tới một cái đi ngang qua gia phó. Sau đó ở hắn bên tai nói nhỏ vài tiếng.

Gia phó khoanh tay lĩnh mệnh, thực mau liền ấn chính mình thiếu gia mệnh lệnh làm việc đi.

Mà Liêm Huy lúc này mới xoay người lại, hướng tới cổ mi phương hướng đi đến.

Tháng sáu thiên, không tính đỉnh nhiệt, khá vậy tuyệt đối sẽ không mát mẻ. Cũng may ao nhỏ có cái tiểu đình tử, bốn phía bạch màn rủ xuống dưới. Gió nổi lên khi, hà hương đầy cõi lòng.

Cổ Mi Tại đình trung tìm cái hảo địa phương ngồi xuống, trong tay cây gậy trúc tử giương lên, cá câu liền như vậy rất xa bị nàng cấp vút đi ra ngoài.

Có màu đỏ cảm lý bơi qua bơi lại. Nhưng nha tuyệt đối là bình thường nhật tử quá thật tốt quá, đối nàng cá câu thượng cái này con giun thế nhưng là một chút đều không có hứng thú.

Cổ mi không khỏi có chút thất bại cảm giác.

Bên người trầm xuống, có người ngồi xuống. Nàng tưởng đều không cần tưởng liền biết là Liêm Huy.

"Hôm nay dọa tới rồi?"

Cổ mi biết hẳn chỉ chính là Trang Thu Dung kia sự kiện.

Nhưng nàng thật đúng là không dọa đến. Hôm nay này hết thủy, nguyên bản chính là nàng một tay khơi mào.

Chỉ là trong lòng không mau cảm vẫn như cũ không có tấn trừ. Cổ mi bỗng nhiên mặc danh liền có chút hoảng hốt lên. Nàng không

biết như vậy đi xuống, chính mình rốt cuộc sẽ biến thành cái cái dạng gì.

Trước kia xem phim truyền hình khi, thường xuyên có cái loại này ngay từ đầu vô ưu vô lự nữ chủ, cuối cùng bởi vì các loại nguyên nhân chậm rãi hắc hóa. Tuy rằng cuối cùng là diệt trừ sở hữu địch nhân, nhưng nàng kỳ thật một chút cũng không khoái hoạt.

Cố mi sợ hãi chính nàng cũng sẽ biến thành như vậy.

"Liêm Huy," nàng bỗng nhiên ngừng đầu nhìn hắn, có chút nóng nảy, có chút sợ hãi, "Người nói, kỳ thật ta có phải hay không thật sự rất xấu?"

Nàng phát hiện nàng vừa mới làm khởi những cái đó vu oan hãm hại, nhu nhược giả đáng thương sự khi thật là lưu loát dứt khoát thực. Vẫn là nói, nàng kỳ thật nguyên bản chính là người như vậy?

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 31

Cái gọi là những cái đó, đều là các người bức ta như vậy, kỳ thật nguyên bản cũng chỉ là chính mình bản chất chính là như vậy lấy có mà thôi?

Liêm Huy hơi hơi ngần ra. Hắn không rõ nàng tại sao lại như vậy nói. Chẳng lẽ là bởi vì vừa mới Trang Thu Dung những lời này đó làm nàng sợ hãi, cho nên nàng đa tâm?

Hắn trong lòng đau xót. Hắn cảm thấy chính mình không có bảo vệ tốt nàng. Cho nên hắn nhẹ nhàng đem nàng vòng nhập trong lòng ngực, ôn nhu nói: "Không có. Người tốt như vậy, sao có thể sẽ hư?"

Nhưng cái này trả lời cổ mi rõ ràng thực không muốn. Nàng bất khuất tiếp tục hỏi: "Kia nếu có một ngày, mọi người đều nói ta là cái người xấu khi, người sẽ làm sao?"

Liêm Huy cảm thấy hôm nay cổ mi thật là có chút kỳ quái, như thế nào sẽ ở vấn đề này thượng như vậy kiên trì?

Hắn cười cười.

Diện than cười, sẽ không rất lớn biên độ. Nhưng chỉ cần là khoe môi hơi hơi cong thượng như vậy một loan, cũng đã là một bộ thực đẹp mắt cảnh sắc.

"Người là người tốt cũng thế, người xấu cũng thế, nếu ta đều chỉ nhận định người một người, vậy người là cái dạng gì người, ta đều sẽ chiếu đơn toàn thu."

Cổ mi cảm động đều mau mạo phao. Nàng thực không tiền đồ liền tưởng rút nước mắt.

"Liêm Huy," nàng trườ cái mũi, "Đừng với ta tốt như vậy. Người nếu là vẫn luôn đối ta tốt như vậy nói, ta nhất định sẽ đặt cái mũi lên mặt."

Liêm Huy cười khế: "Còn hảo ta cái mũi không tính sụn. Như vậy người đặt thời điểm, mới sẽ không đứng không vững. "

Cổ mi nguyên bản còn kém điểm khóc, nhưng nghe được hấn những lời này, nhin không được, xì một tiếng liền bật cười.

Liêm Huy cũng cười. Nhưng bỗng nhiên chỉ vào trước mặt mặt nước nói:" Có cá thượng câu. "

Cổ Mi Bất tin. Vừa mới người còn không nói này trong nước chỉ có cá vàng sao?

Nàng bán tín bán nghi xem qua đi, thật đúng là nhìn đến kia vài miếng trúc điệp làm bong bóng cá động.

Nàng nhanh chóng đem cần câu kéo lên, màu bạc hiện lên, một cái cá trích liền như vậy tung tăng nhảy nhót ở đình trung trên mặt đất nhảy nhót.

"Ha ha, Liêm Huy, người xem, người xem, có cá. Nguyên lai người gạt ta, vừa mới người còn nói này hồ nước chỉ có xem xét cá,

nhưng người xem ta câu tới rồi cái gì? Cá trích a. Đêm nay ta liền tự mình xuống bếp cho người thiêu cá trích đậu hủ canh."

Cố mi vui rạo rức, thả nhảy thả nhảy so với kia con cá còn sung sướng.

Liêm Huy ở bên mỉm cười nhìn nàng, chỉ cảm thấy nếu có thể mỗi ngày làm nàng như vậy cao hứng, kia muốn hấn làm cái gì, hấn đều nguyện ý.

Mà mặt khác một bên, vừa mới cái kia bị Liêm Huy công đạo đi làm việc gia phó đang ở cùng một cái khác gia phó nói: "Ai, thật là kỳ quái. Ta hồ nước trước nay chỉ dưỡng cá vàng cùng cảm lý, nhưng hôm nay cái chúng ta thiếu gia không biết là cọng dây thần kinh nào không đúng rồi, một hai phải ta chạy như bay đi mua một sọt cá trích tới. Nhưng người nói, này mua hấn cũng không ăn, đảo làm ta cấp phóng tới kia hồ nước đi. Người nói, này đều gọi là gì sự a."

Một khác danh gia phó trừng hấn một cái: "Ngu đi người. Chưa thấy được cái kia Hồng Diêu cô nương hôm nay đi xuống tới hứng thú nói muốn đi câu cá sao? Thiếu gia nhưng thông minh đâu, minh không nói, ngầm còn không phải là vì thảo mỹ nhân niềm vui. Người nha, nhưng học điểm đi."

Kia gia phó vỗ đùi: "Ta nói đi. Nguyên lai liền việc này a. Hướng về phía ta thiếu gia đối nàng hoa này phân tâm tư, xem ra này Hồng Diêu cô nương sau này chính là chúng ta Liêm Gia Bảo Thiếu phu nhân. Đến, sau này thấy nàng, nhưng đến muốn cung kính chút mới là."

Lúc này Liêm Huy cùng cố Mi Đô còn trẻ, luôn là cho rằng thiên hạ có tình nhân đều sẽ đương nhiên trở thành thân thuộc. Nhưng

sau này như vậy chút năm lúc sau, bọn họ mới phát hiện, kia một đường đi tới gian khổ cùng nước mắt, người ngoài vĩnh viễn đều sẽ không hiểu biết.

37 ăn bột đại kế

Trang Thu Dung đi không từ già, Liêm phu nhân giống như mất đi phụ tá đắc lực, trong khoảng thời gian ngắn đột nhiên thấy một bàn tay vỗ không vang.

Mà nhân cơ hội này, cố mi nguyên vẹn phát huy năng ngoan ngoãn sẽ hồng người đặc điểm, trong khoảng thời gian ngắn đảo cũng làm Liêm phu nhân đối nàng bài xích cảm không như vậy mãnh liệt.

Cùng lúc đó, Liêm Huy cũng ở nỗ lực tiếp nhận Liêm Gia Bảo các hạng sinh ý, làm Liêm phu nhân có thể không có nỗi lo về sau.

Vì thế Liêm phu nhân đối cố mi sắc mặt từng ngày hảo lên, đối với bọn họ hai người hôn sự cũng liền hơi hơi từng khẩu.

Liêm Huy cùng cố Mi Đô là cao hứng không thôi, cho rằng chỉ cần giả lấy thời gian, sở hữu sự tình đều có thể thu phục.

Một cao hứng, Liêm Huy mang theo cố mi ra Liêm Gia Bảo, đi gặp vừa thấy hấn vị kia từ tiểu chơi đến đại phát tiểu.

Phát tiểu họ Tống danh sở, là Dương Châu lớn nhất một nhà diêm bang Tam công tử.

Nếu luận khởi này Dương Châu trong thành, chỉ cần là cái muốn ăn muối, nói lên này Tống gia tới thật có thể nói là không người

không biết, không người không hiểu. Mà này Tống gia Tam công tử, càng là nhà nhà đều biết.

Tam công tử cùng Liêm Huy cùng tuổi, hai mươi tuổi tuổi tác. Một thân cảm y hoa phục, trời sinh một đôi mắt đào hoa, xem người thời điểm tổng cảm giác hẳn là đang cười.

Này cùng luôn là lấy diện than lạnh nhạt hình tượng kỳ người Liêm Huy căn bản là là tám gậy tre đánh không đến một khối sao, như thế nào hẳn hai còn thoát nhìn quan hệ còn thực không tòi đâu?

Cổ mi thập phần khó hiểu. Nhưng đến cuối cùng nàng tự động lý giải thành, cái này Tống Sở là minh tao, mà Liêm Huy là muội tao. Ngô, vật hợp theo loài, người phân theo nhóm, bản chất đều giống nhau, cho nên lúc này mới thường thức lẫn nhau a thường thức lẫn nhau.

Tống Tam công tử trong tay một thanh mặc kim bùa phiên hoảng kia kê một cái nhàn nhã a, kéo bên mái tóc dài hơi hơi giơ lên, thoát nhìn thật sự là phiên phiên giai công tử một cái.

Giai công tử trong tay cây quạt vừa thu lại, cánh tay chi mặt bàn để sát vào lại đây vài phần, một đôi mắt đào hoa cười như không cười: "Như thế nào, Liêm Huy, người đây là xoay tính? Thế nhưng là biết được thích cái nữ nhân tới?"

Cổ mi bắt đầu trêu khước miệng. Đại ca, ngài lời này nói, giống như này Liêm Huy ngay từ đầu là thích nam nhân dường như.

Miệng nàng tiện a, cũng bao che cho con a. Nàng liền không chấp nhận được Liêm Huy bị người khác chèn ép. Như thế nào tích,

hắn sẽ không nói người là có thể tùy tùy tiện tiện nói loại này lời nói tới cách ứng hắn a.

Đứa nhỏ này nàng đã quên, cùng Liêm Huy ở bên nhau thời điểm, mỗi khi bị tức giận đến tưởng hộc máu chính là nàng đi? Liêm đại gia hắn không phải sẽ không nói, hắn chỉ là lười đến nói mà thôi.

Nhưng cổ Mi Hoàn là lạnh lạnh ở bên cạnh nói một câu: "Vị công tử này, như thế nào nghe người vừa mới câu nói kia, người thế nhưng là thích nam nhân tới?"

Tổng Sở kinh ngạc nhìn nàng một cái. Nguyên tưởng rằng nữ nhân sao, nam nhân nói lời nói thời điểm nơi nào còn có các nàng tùy tiện xen mồm phân. Lại chưa từng tưởng, vị cô nương này còn thật sự là cái ăn không được nửa điểm mệt chủ.

Đến, hắn Tổng Tam công tử khi nào bị nữ nhân sắc quá? Đây còn thật là đầu một chuyến.

Xem xong cổ mi, hắn lại bắt đầu xem Liêm Huy. Nhưng liên đại gia cũng là cái bao che cho con, đối cổ mi nói những lời này, hắn không những không có cấp nửa điểm nhan sắc, ngược lại là thực tích cực phối hợp ở bên cạnh cho nàng tức vỡ táo, cuối cùng còn sợ nàng không hảo cần, cần thận cắt thành một tiểu khối một tiểu khối cấp mã cái đĩa đưa qua đi.

Tổng Tam công tử hoàn toàn bị Liêm Huy cấp xem nhẹ rớt.

Cái này đến phiên Tổng Sở bắt đầu trừu khóe miệng. Hắn trong ấn tượng Liêm Huy, đối nữ nhân kia trước nay đều là lười đến cấp con mắt, nhưng khi nào còn sẽ đối nữ nhân ân cần đến nước này?

"Ai, ta nói," hắn nhàn nhàn đem trong tay khép lại cây quạt chống mặt bàn, hơi hơi ngưỡng cằm nói một câu: "Đối diện hai vị này, tú ân ái về nhà tú đi, nhưng đừng ở tiểu gia ta trước mặt tới này ra. Sao, kích thích ta không nữ nhân vẫn là như thế nào?"

Kết quả Liêm Huy là đầu cũng không nâng liền tới rồi một câu: "Tôn cô nương hôm nay không ở nhà?"

Tổng Sở lập tức không lời gì để nói.

Tôn cô nương đúng là Tổng gia lão gia tử cùng lão thái thái cấp Tổng Sở dự định vị hôn thê. Nhan nếu thuần hoa, mỹ điểm dị thường. Nhưng kia tính tình không sao hảo, một cây chín tiết xích bạc quét ngang mở ra, không ai dám ngăn cản.

Ít nhất, Tổng Sở hắn cũng không dám ngăn cản.

Kỳ thật hắn không lớn vừa ý chính mình cái này tương lai tức phụ nhi, nhưng cái này tức phụ nhi chính là vừa ý hắn. Đây không, một cái trốn, một cái truy. Sinh sôi nháo mẩn Dương Châu thành đều đã biết.

Tổng Sở liền có chút oán trách Liêm Huy: "Tiểu tử ngươi qua sông liền hủy đi kiều a. Nhớ năm đó, ngươi còn sẽ không phao cô nương thời điểm, là ai tận tình khuyên bảo dạy ngươi? Ta chính là một chút đều không tàng tư, đem ta nhiều năm kinh nghiệm nói thẳng ra. Hảo sao, hiện giờ ngươi giai nhân trong ngực, liền tưởng một chân đem ta đá khai? Chỉ thấy người mới cười, đâu thấy người xưa khóc. Ngươi cái này tiểu không lương tâm. Anh anh anh anh."

Lạch cạch một tiếng, cổ mi trong tay quả táo rớt tới rồi trên bàn, mượn mà ở trên bàn lăn một vòng, sau đó rớt xuống cái bàn, tiếp tục

mượt mà tiếp theo trên mặt đất lăn mấy lần.

Nàng ngay từ đầu nhìn thấy Tống Sở thời điểm, kia cảm giác chính là cái mỹ nhân. Mà căn cứ đứa nhỏ này hữu hạn tam quan, nàng tự động đem hấn phân chia vì tà mị tuần mỹ công. Nhưng ai biết này nháy mắt gian, hấn liền lập tức thay đổi thành cái trong truyền thuyết mỹ mạo thoát tuyến nương chịu.

Cấp quỳ, Tống Tam công tử. Người này nhân vật thay đổi thật sự là quá nhanh, tha thứ tỷ tỷ ta nhất thời phản ứng không kịp.

Mà Liêm Huy nghĩ đến là đã tập mãi thành thói quen, thế nhưng là trên mặt thần sắc đều không mang theo một tia biến hóa, chỉ là kêu tiểu nhị lại đây bình tĩnh điểm đồ ăn.

Kết quả kia Tống Sở vừa nghe đến giờ đồ ăn, lập tức liền lại sống lại đây, múa may trong tay cây quạt thẳng phân phó: "Cấp tiểu gia ta thượng mấy vò rượu ngon tới. Đừng khách khí, hôm nay là liên đại gia mời khách, các người liền chiêu tốt nhất rượu cho ta trước mười đàn tới."

Tống Sở rượu ngon kia ở Dương Châu thành là có tiếng. Phi rượu ngon không uống, thả vừa uống tất say. Tống gia nhị lão tuy là nói qua vô số lần, nhưng luôn là bị hấn coi như gió thoảng bên tai, cuối cùng cũng chỉ đến không đi quản hấn. Chỉ là hy vọng sớm ngày đem kia tôn cô nương cưới qua môn, làm cho nàng tới quản giáo quản giáo.

Ai kêu Tống Sở liền hàm hồ tôn cô nương trong tay cái kia xích bạc tử châu. Không nghe lời thời điểm, trực tiếp một bó, gác bên ngoài nói mát phơi ánh trăng tắm đi.

Rượu vừa lên tới, Tống Sở chụp bay rượu phong, liếc xéo cổ mi liếc mắt một cái: "Hong Diêu cô nương, có thể uống không?"

Vừa mới thua trận kia bãi hấn không thể không tìm trở về.

Cổ mi bắt đầu rụt rè, bắt đầu khiêm tốn: "Một chút, một chút mà thôi."

Nàng nói cái này một chút, đại khái cũng chính là cái thượng mười chai bia lượng đi. Nếu là đổi thành rượu xái, ngô, bảy tám hai?

Đến nỗi đối với cái này niên đại cái này rượu gạo, cái này nhỏ nhỏ chén rượu tử

Cổ mi bắt đầu nhìn trời, không biết trong truyền thuyết ngàn ly không say nàng có thể hay không làm được?

Một bữa cơm ăn xong tới, liền quang uống rượu.

Đương nhiên, cũng liền cổ mi cùng Tống Sở ở uống.

Ngay từ đầu vẫn là chén rượu tử tới, sau lại cảm thấy không đã ghiền, trực tiếp thượng chén lớn.

Cổ mi cảm thấy thật là vui sướng cực kỳ. Gác kiếp trước, nàng không có việc gì còn phải đi ra ngoài cùng bằng hữu uống cái tiểu rượu thổi cái tiểu phong gì đó. Cũng không cần đồ ăn, liền nướng BBQ tới mấy cây, bia tới mấy đánh, bằng hữu thâu một khối trời nam đất bắc hò trò chuyện, hoặc là chính là mắng to hiện nay xã hội các loại bất bình chỗ. Nhưng từ xuyên qua lại đây, ngay từ đầu là sống được thật cẩn thận không nói, sau lại là cùng Liêm Huy ở một khối, có thể hơi chút tự do điểm, khá vậy không có nào thứ cùng như bây giờ, chén lớn uống rượu, mồm to đồ ăn ăn.

Vẫy vẫy tay, cổ mi bưng bát rượu, cùng Tống Sở trong tay bát rượu chạm vào một chạm vào, ngược lại hoảng ra tới nửa bát rượu thủy.

"Làm." Nàng hào sảng nói, sau đó một ngưỡng cổ, đem trong chén rượu một ngụm uống cạn.

Này đương sẽ, liền kèm có người ở bên đánh phũu tương hợp, sau đó thả ca thả vũ, nhân sinh đặc ý cần tấn hoan, mặc sử kim tôn đối không nguyệt.

Cả đời cười to có thể vài lần, đấu rượu tương phùng cần say đảo. Chẳng phải mau thay!

Tống Sở cười ha ha, mê mang trung vũ Liêm Huy bả vai: "Huỳnh đệ, người cái này tức phụ nhi tìm, ta thích."

Sau đó hấn lại chuyển qua tới vũ cổ mi bả vai: "Người cái này bằng hữu, ta giao. Thống khoái, thống khoái. Lại đến đầu uống ba trăm ly. Không, ba trăm chén."

Cổ mi cũng là có chút say. Rượu không say người người tự say. Nàng cũng cười to, hào sảng hỏi chụp trở về: "Người cái này bằng hữu, ta cũng giao. Tới, lại đến ba trăm chén."

Liêm Huy ở bên cạnh nhìn rất là đau đầu. Hấn đảo không đến mức đối chính mình tức phụ nhi cùng chính mình huỳnh đệ chi gian quá mức quen thuộc có cái gì không thoải mái. Gần nhất là tiểu tử này đối Tống Sở có tin tưởng. Từ nhỏ quá mệnh giao tình, hấn làm không ra cái loại này đoạt chính mình tức phụ nhi sự. Mà thứ hai, cũng chính là quan trọng nhất chính là, tiểu tử này đối chính mình có tin tưởng.

Chính mình có thể so Tổng Sở kia tư đáng tin cậy nhiều. Gác kia ai, thu mặc mặc nói tới nói, chính là lãnh khốc bán manh mọi thứ hành, trình tiết thần mã đều không cần dạy dỗ, cố Mi Bất coi trọng hấn đó chính là không có thiên lý a.

Hảo đi, liên đại gia. Người lòng tự tin bạo lều.

Bất quá đối với này hai cái tửu quý, Liêm Huy khác nhau đối đãi thực rõ ràng.

Tổng Sở trực tiếp giao cho tiểu nhị ca. Dù sao Dương Châu trong thành không ai không quen biết hấn Tổng Sở, đến lúc đó chường quày sẽ tự kêu xe đem hấn đưa trở về.

Mà cố mi. Cố mi đến bây giờ thế nhưng vẫn là có chút thanh tỉnh. Nàng nhìn ghé vào trên bàn Tổng Sở, cười ngửa tới ngửa lui.

"Tiểu dạng, phục đi? Dám cùng ta đua rượu? Cũng không nhìn xem tỷ tỷ ta là ai. Tỷ tỷ ta cùng người uống rượu thời điểm, người tiểu dạng còn không chừng uống qua thủy đâu."

Liêm Huy ở bên bắt đầu đỡ trán. Tức phụ nhi uống say bộ dáng, tuy rằng là hảo chơi, nhưng này như thế nào lộng trở về?

Kêu lượng xe ngựa cấp lộng trở về đi? Nhưng tối nay ánh trăng thật sự là hảo, hấn nguyên bản tưởng chính là, chậm rãi đi trở về đi, thừa dịp hoa tiền nguyệt hạ, lời ngon tiếng ngọt hạ, đại có thể danh chính ngôn thuận lau điểm du gì đó.

Tuy rằng hấn lão nhân gia chưa chắc sẽ lời ngon tiếng ngọt. Nói chung, chỉ cần hấn không khí cố mi đó chính là không tồi.

Nhưng không chịu nổi cố Mi Tha uống say a.

Nhưng chúng ta liêm đại hiệp đầu óc chuyển thực mau. Hấn ý xấu bắt đầu tưởng, này tức phụ nhi uống say, kia lau khởi du tới không phải sẽ càng phương tiện điểm sao?

Chủ ý một tá định, hấn một ngum từ chối tiểu nhị ca phải cho hấn kêu lượng xe ngựa tới đề nghị, lôi kéo cổ Mi Tụu đi ra ngoài.

Đạm vân sơ nguyệt, sao trời hơi lóe. Liêm Huy nắm cổ mi một đường chậm rãi đi tới.

Dương Châu từ trước đến nay phồn hoa, bên đường thỉnh thoảng nhưng nhìn đến nhân gia trước cửa một đôi giấy đèn lồng ở môn trung lắc lư.

Doanh doanh ánh nến, tấc tấc gió nhẹ. Liêm Huy cảm thấy như vậy ngày tốt cảnh đẹp, nếu là không làm điểm cái gì, thật sự là có chút xin lỗi chính mình.

Vì thế hấn đem cổ mi kéo đến một cái tương đối yên lặng hẻm nhỏ, bắt đầu chuẩn bị thực thi hấn ăn bớt đại kế.

Nhưng đương hấn cười quay đầu khi, nhìn đến lại là cổ mi một đôi lượng lượng đôi mắt.

Muốn làm chuyện xấu Liêm Huy cấp dọa tới rồi, hấn cho rằng cổ mi không có say.

Nhưng không đạo lý a, nàng rõ ràng uống lên như vậy nhiều rượu tới.

Kỳ thật cổ mi này sẽ thật đúng là không đại say, nhiều lắm cũng liên tính là tiểu say mà thôi. Nàng thấy Liêm Huy ánh sáng đại lộ

không đi, mà riêng đem hấn đưa tới cái này yên lặng đường nhỏ tới,
liền biết hấn trong lòng không đánh cái gì ý kiến hay.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 32

Cho nên nàng bằng rượu hành hung, khi thân thương tiền, ngẩng đầu lên cười hỏi: "Nói, đem ta đưa tới nơi này tới có phải hay không an cái gì bất lương chi tâm?"

Liên Huy oa nhi này tuy rằng muộn tao, nhưng trên mặt vẫn là trang một bộ muốn nhiều chính nhân quân tử liền nhiều chính nhân quân tử dạng.

"Không có." Hấn lắc đầu, quyết định đánh chết đều không nói hấn mang nàng tới nơi này chân chính ý đồ.

Nhưng cổ mi không nghĩ đến ngạnh. Nàng tới chính là mềm.

Hai tay vươn, khinh khinh xảo xảo quán lên hấn cổ. Nhón chân, ở hấn bên tai chậm rãi thổi khí, ngữ thanh muốn nhiều kiều mị liền có bao nhiêu kiều mị: "Gia, vậy người mang nô gia tới nơi này, là muốn làm cái gì đâu. Ân?"

Cuối cùng kia một câu ân, thật sự là chín khúc mười tám cong a chín khúc mười tám cong, trực tiếp từ Liên Huy lỗ tai chui vào hấn trong lòng.

Hấn hầu kết khai trên dưới giật giật, thân mình cũng căng chặt hạ.

Nhưng hấn vẫn là cắn chặt khớp hàm không buông khẩu.

Cố mi thấy chiêu này không có hiệu quả, trực tiếp há mồm hàm ở hấn vành tai, hàm ở trong miệng lại liếm lại cắn, hết sức chọn - đậu khả năng sự.

Sau đó nàng lại khinh khinh nhu nhu kêu một tiếng: "Gia ~"

Liên Huy nháy mắt bùng nổ. Hấn một tay đem cố mi ôm lấy, quay người đem nàng áp tới rồi trên tường, cúi đầu một ngậm cắn nàng cằm, thấp thờ hỏn hển một tiếng: "Yêu tinh."

Cố mi đắc ý cười. Tiểu dạng, ta xem ngươi còn có thể nhẫn đến bao lâu.

Nhưng nàng vẫn là đẩy ra Liên Huy, cười nghiêng xem hấn: "Mau nói, mang ta tới nơi này là muốn làm cái gì? "

Hôm nay không nghe được hấn trả lời nàng còn liền thè không bỏ qua.

Quá muộn tao cũng không tốt. Nàng đến hảo hảo dạy dỗ một phen mới là.

Liên Huy khuôn mặt tuấn tú bắt đầu đỏ lên, nhưng vẫn như cũ cắn chặt khớp hàm không buông khẩu.

Cố mi thấy thế, làm bộ liền phải đẩy ra hấn: "Không nói? Chúng ta đây liền trở về đi. "

Liên Huy đè lại nàng. Ngực kịch liệt phập phồng, mặt ghen đỏ bừng.

Cố mi cười ngâm ngâm nhìn hấn bộ dáng này, cảm thấy thật sự là đáng yêu cực kỳ. Cuối cùng, nàng lại thúc giục một câu: "Lại

không nói, ta đã có thể thật đi rồi a."

"Tưởng, tưởng thân người." Liêm Huy rút cục là hạ quyết tâm, nói ra.

Cổ mi bật cười. Đứa nhỏ này, tỷ tỷ ta không biết bị người thân quá bao nhiêu lần, hơn nữa mỗi một lần vẫn là bị người mạnh hơn, như thế nào đến phiên làm người nói ra muốn làm sao thời điểm còn như vậy khó đâu? Còn giống như ta chiếm người bao lớn tiện nghi dường như.

"Ngoan." Nàng nén cười, sờ sờ Liêm Huy mặt. Sau đó nàng vòng hắc cổ, đem đầu của hắc kéo xuống tới một chút, chủ động thân thượng hắc môi.

Liêm Huy trong khoảng thời gian ngắn đều có chút ngốc rớt. Mấy ngày nay tới giờ, hắc tổng cộng thân quá cổ mi ba lần. Hai lần là ở phát hiện nàng đào tẩu lúc sau, khó thở dưới, mà một khác thứ chính là ở trúng như ngọc phi yến hoàn lúc sau. Nhưng này ba lần, nào một lần đều là hắc cưỡng bách tính hôn nàng.

Chính là bình thường, hắc cũng là tâm tâm niệm niệm cân nhắc, như thế nào mới có thể làm cổ mi đáp ứng, làm hắc thân nàng.

Chính là đêm nay, hắc nguyên bản cũng là tưởng thừa dịp cổ mi say rượu thần trí không rõ khi, đưa ra yêu cầu này, không chừng đến lúc đó nàng là có thể đáp ứng rồi đâu. Nhưng hắc nghĩ như thế nào cũng chưa nghĩ đến, phút cuối cùng, là cổ mi trước hôn hắc.

Đứa nhỏ này cao hứng hồng rồi, trong khoảng thời gian ngắn đảo không biết động. Cho đến cổ mi cười rồi đi hắc môi.

Hắn cúi đầu nhìn trong lòng ngực cổ mi. Hai má ửng đỏ, tươi cười thân thiết, một đôi môi đỏ càn là no đủ kiều nộn.

Hắn hầu kết lại khó nhin trên dưới giật giật. Bỗng nhiên vươn tay phải, cầm nàg cầm, hung hăng liền hôn đi xuống.

Cổ mi không có cự tuyệt, trần trọc tương liền.

Người này a, chính là nàg muốn cùng có lỗi cả đời người sao?

Cổ mi cảm thấy nàg nghĩ đến này người khi, nàg trong lòng tràn đầy mềm mại, ngọt ngào phẳng phát đều phải dật ra tới.

Mà Liêm Huy phủng nàg mặt, hôn thực cấp bách, cũng càng ngày càng cảm thấy không thỏa mãn.

Hắn khó nhin nằm ở nàg trên vai, bắt măn ở nàg bên tai lẩm bẩm: "Ta muốn nhanh lên cùng người thành thân."

Hắn đáp ứng quá nàg, chưa có lấy nhau, hắn là sẽ không thật sự muốn nàg.

Cổ mi mỉm cười hồi ôm lấy hắn: "Hảo."

Nhưng Liêm Huy vẫn là cảm thấy không thỏa mãn a. Nhanh lên thành thân, kia nhanh nhất cũng muốn chờ đến ngày mai a, nhưng đêm nay hắn làm sao bây giờ?

Hắn phục lại bắt măn, ngẩng đầu hung hăng hôn lên cổ mi.

Nhất định phải sớm một chút cùng nàg thành thân. Đêm nay trở về ta liền cùng cha mẹ đi nói. Hắn nghĩ, bắt đầu khát khao hắn cùng cổ mi tốt đẹp tương lai.

38 hôn sự có biến

Đối với Liêm Huy lần này nói ra muốn cùng cố mi thành thân nói, Liêm phu nhân cũng không có đã làm nhiều phản đối.

Chủ yếu là phản đối không có hiệu quả. Nàng lại không thể trực tiếp cùng nàng nhi tử trở mặt, đành phải đồng ý.

Vì thế, kế tiếp chính là chọn lựa ngày tốt, đo kích cỡ chế tác đại hôn ngày đó lễ phục, còn có mặt khác hết thầy thượng vàng hạ cám sự tình.

Kỳ thật, nơi này thật đúng là không có cố mi có thể cầm được với tay sự. Nàng nhàn đến nhàm chán là lúc, cũng liền trộm chạy ra Liêm Gia Bảo chơi vài lần.

Khả xảo, mỗi lần đều có thể chạm vào được với Tống Sở. Khiến cho cố mi một lần từng hoài nghi Tống Sở có phải hay không ở trên người nàng trang bị cái theo dõi khí gì đó.

Tống Sở từ ngày ấy cùng nàng ở bàn tiệc thượng luận quá anh hùng lúc sau, trực tiếp đem nàng dẫn mà sống yên ổn tri kỷ, liền Liêm Huy đều có thể sau này bài bài. Cố mi đối này tỏ vẻ nghi vấn, hai chúng ta này gặp mặt cũng không có vài lần a, ta hai có như vậy thực sao?

Nhưng Tống Tam công tử nghiêm trang nói, giao bằng hữu này ngoạn ý là muốn xem mắt duyên. Không có biện pháp, ai kêu người liền đối thượng ta mắt duyên đâu.

Kỳ thật nha chính là chưa thấy qua cố mi như vậy có thể uống nữ. Nói thẳng là bạn rượu phải.

Cổ mi gác hiện đại, kia cũng là nam tính bằng hữu không ít, cho nên cũng không cho rằng quái. Ở mỗi ngày Liêm Huy vội vàng chuẩn bị hôn lễ thời điểm, nàng liền đi theo Tống Sở mẫn Dương Châu đi dạo, nghe hấn trong miệng hết thầy kinh thể hải ngữ.

Thí dụ như nói, chúng ta Tống Tam công tử cho rằng, này thiên hạ rộn ràng nhốn nháo người nột, đơn giản bốn chữ? Nào bốn chữ? Tửu sắc tài vận. Nhưng đổi mà nói chi, này bốn chữ trung, quan trọng nhất vẫn là tiền chi nhất tự. Chỉ cần có tiền, tửu sắc khí còn mua không tới sao? Mua không tới kia chỉ là bởi vì tiền không đủ nhiều. Kia làm sao bây giờ? Trực tiếp bông tuyết bạc tạt con mẹ nó, cũng không tin tạt không xuống dưới.

Nói tóm lại, Tống Tam công tử lý niệm chính là, có tiền đi khắp thiên hạ. Có thể sử dụng tiền giải quyết sự, vậy không gọi sự.

Cổ mi đối này khịt mũi coi thường. Thế gian này, trân quý nhất đồ vật kia đều là dùng tiền mua không tới.

Tỷ như nói, không khí. Lại tỷ như nói, thời gian.

Niên hoa như nước xôn xao lưu a. Thiếu niên nghe vũ ca trên lầu, nển đỏ hôn màn lưới. Tráng niên nghe vũ khách thuyền trung, giang rộng vân thấp, đoạn nhận kêu gió tây. Mà nay nghe vũ tăng lư hạ, tán đã ngôi sao cũng. Vui buồn tan hợp tổng vô tình, mặc cho giai trước, từng tí đến bình minh.

Nhiều con mẹ nó thốn thức, nhiều con mẹ nó phiền muộn.

Nhưng Tống Sở hiện tại chính là cái loại này Thính Vũ Các trên lầu, nển đỏ hôn màn lưới trạng thái, nha hoàn toàn không hiểu loại này thốn thức cùng phiền muộn.

Cho nên cổ Mi Tựu nương hơi say men say chụp bờ vai của hắn, cảm khái: "Thiếu niên, ngươi còn trẻ."

Tổng Sở lấy mắt nghiêng nàng: "Đừng cùng ta chĩnh này một bộ tang thương dạng. Tiểu nha đầu, nếu ta nhớ không lầm, ngươi tuổi tác hắn là so với ta còn nhỏ đi?"

Lão nương cùng ngươi cùng tuổi hảo đi. Hơn nữa tuổi còn nhỏ liền đại biểu lịch duyệt so ngươi thiếu sao?

Cổ Mi Tha là ấm trà nấu sủi cỏ, lòng tràn đầy quay cuồng, nhưng đó chính là có khẩu cũng đảo không ra a.

Một ngưỡng cổ, lại là một ngụm rượu uống cạn.

Tổng Sở lấy cánh tay thọc nàng: "Ai, ngươi đời này lớn nhất nguyện vọng là cái gì?"

Cổ mi mắt say lờ mờ mông lung, tinh thần hà phi: "Nhất sinh nhất thế nhất song nhân. Trường kiếm giang hồ, khoái ý ân cừu."

Tổng Sở cười: "Quả nhiên là giang hồ nhi nữ."

Cổ mi hỏi: "Ngươi đâu? Ngươi đời này lớn nhất nguyện vọng là cái gì?"

Tổng Sở nhìn xa ngoài cửa sổ: "Tìm cái có thể nói được với lời nói tức phụ liền thành."

Cổ mi bắt đầu mặt vô biểu tình rót rượu, bữu môi: "Ai, kia cái gì, có cái cô nương chính dẫn theo căn xích bạc tử trạm cửa xem ngươi đâu."

Tổng Sở kinh hoàng quay đầu lại. Sau đó tay căng cửa sổ, cực kỳ lưu loát xoay người nhảy cửa sổ.

Lạch cạch một tiếng, dưới lầu có người bán hàng rong chửi bậy thanh.

Cố mi cười ha ha. Tổng Sở hẳn không biết võ công. Như vậy lầu hai nhảy xuống đi, phỏng chừng đến ngừng nghỉ cái mấy ngày rồi.

Hiện thế an ổn, năm tháng tĩnh hảo. Nhưng cố mi đáy lòng luôn là có một cỗ ẩn ẩn kinh hoàng ở.

Loại cảm giác này, chính là bão táp trước yên lặng. Quá mẹ nó bị đè nén.

Nàng không tin Trang Thu Dung sẽ là cái dễ dàng như vậy tổng cổ mặt hàng. Không chừng liền sẽ ở nàng cùng Liêm Huy thành thân cùng ngày cho nàng ra cái cái gì chuyện xấu.

Nhưng không chờ đến nàng cùng Liêm Huy thành thân ngày đó, Trang Thu Dung cũng đã tới.

Khi đã giữa mùa hạ. Thời tiết hướng văn, nhiên bức mình dị thường.

Trang Thu Dung một thân màu hồng cánh sen sắc váy áo đứng ở Liêm phu nhân phía sau.

Mà Liêm phu nhân bên cạnh, ngồi đúng là mặt trầm như nước Liêm bảo chủ.

Đến nỗi Liêm Huy, Liêm Huy sắc mặt càng kém. Khoanh tay nhấp môi lập với phía dưới.

Cố mi bị A Lục lãnh đến này chính sảnh, nhìn đến này một bộ trường hợp thời điểm, không biết vì sao, nàng trong lòng thế nhưng thực bình tĩnh.

Cùng với mỗi ngày suy đoán Trang Thu Dung sẽ ở sau lưng làm cái quỷ gì, chi bằng sớm ngày như vậy mở ra bài, thương lượng trực tiếp toàn bộ rõ ràng.

Liên Huy vừa thấy đến cố mi, lập tức phản ứng chính là đi tới, nắm tay nàng, làm nàng đứng ở chính mình phía sau.

Kỳ thật cố mi trong lòng bàn tay đều là hãn. Nói không khẩn trương đó là không có khả năng. Nàng gần nhất không biết vì sao, tổng cảm thấy có chuyện gì muốn phát sinh.

Liên phu nhân vừa thấy đến Liên Huy cùng cố mi giao nhau tương nắm tay, sắc mặt liền có chút không tốt. Nàng thấp giọng, nhưng hàm chứa trách cứ kêu một tiếng: "Huy nhi."

Nhưng Liên Huy bưng tỉnh không nghe thấy. Nắm cố mi tay ngược lại càng khẩn.

Cố mi nhìn xem cái này, lại nhìn xem cái kia, nhất thời thật đúng là nháo không rõ ràng lắm này rốt cuộc là làm sao vậy.

Bất quá nàng nhìn về phía Trang Thu Dung. Người sau nhìn nàng ánh mắt trung là thỏa thuê đắc ý.

Cố mi thu hồi ánh mắt.

Liên bảo chủ bỗng nhiên đứng lên.

Liêm Huy lập tức lại hướng cổ mi trước người đứng trạm. Dày rộng thân hình cơ hồ liền muốn đem cổ mi hoàn toàn ẩn với hần phía sau.

Cổ mi càng buồn bực. Nha các người này một đám đánh cái gì bí hiểm? Có nói cái gì liền không thể trực tiếp nói ra?

"Hong Diêu cô nương," Liêm bảo chủ rốt cục là nói lời nói. Mang theo ẩn ẩn áp lực phần hận, "Người cha mẹ chung quy là ai?"

Cổ Mi Bất biết nên như thế nào trả lời.

Nói ta đời trước cha mẹ, người khẳng định không quen biết. Hong Diêu cha mẹ, Hong Diêu cha mẹ.....

Nàng nhớ tới Triệu Vô Cực lâm chung trước luôn mãi dặn dò, lắc lắc, người thân thế, không thể hướng bất luận cái gì người ngoài nói lên.

Hoa Sơn trên dưới, đều nói nàng là cái cô nhi. Là thông Nguyên Tử một lần xuống núi khi nhật về tới. Khi đó nàng ba tuổi.

Cổ mi lắc đầu: "Ta không biết."

Trang Thu Dung lập tức nói tiếp: "Người nói dối. Người rõ ràng liền biết."

Cổ mi ngẩng đầu nhìn nàng. Nàng còn cũng không tin. Dưới bầu trời này biết Hong Diêu thân thế người, chỉ sợ hiện giờ cũng chỉ có chính nàng cùng Hong Diêu sư phụ thông Nguyên Tử. Nay Trang Thu Dung lại có thể từ nơi nào biết được?

Cho nên cố mi chút nào không thoái nhượng, hỏi lại trở về: "Nhị sư tử lời này, giống như biết cha mẹ ta là ai? Vậy thỉnh Nhị sư tử nói ra đi. Chỉ là mọi việc đều phải có chứng cứ, cũng không thể chỉ bằng Nhị sư tử nói linh tinh nói ai là cha mẹ ta kia ai chính là cha mẹ ta."

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 33

Trang Thu Dung cười lạnh: "Ta đương nhiên biết cha mẹ ngươi là ai."

Cùng lúc đó, chỉ nghe được Liêm Huy gào to một tiếng: "Trang Thu Dung, câm mồm. Hồng Diêu là cô nhi, Hoa Sơn trên dưới đều biết. Lại không duyên cớ vô cớ nơi nào tới cha mẹ?"

Liêm Huy tuy vẫn luôn lời nói lãnh, nhưng như hôm nay như vậy lại là ít có. Ít nhất, cổ mi từ xuyên qua lại đây lúc sau, này vẫn là lần đầu tiên nhìn đến hắn như vậy lạnh lùng sắc bén.

Nếu là ở ngày thường, Trang Thu Dung cũng tất nhiên sẽ là bị hắn này phiên lạnh lùng sắc bén cấp kinh sợ ngây ngốc ngẩn ngơ, chỉ sợ còn phải nghĩ lại hạ, chính mình rốt cuộc hay không thật sự có thể khẳng định Hồng Diêu cha mẹ rốt cuộc là ai.

Nhưng hôm nay, nàng một bộ không có sợ hãi bộ dáng, tiếp tục cười lạnh: "Là người sẽ có cha mẹ. Bằng không, còn có thể thật là từ cục đá phùng nhảy ra tới không thành? Nếu luận khởi mẫu thân của nàng, luận bối phận, ngươi ta còn phải cung cung kính kính kêu lên một tiếng sư cô. Hoa Sơn trác dao tiên tử, mười bảy năm trước, trên giang hồ ai không biết, ai không hiểu? Đến nỗi nàng phụ thân, huyền ly giáo Mộ Dung huyền, càng là đỉnh đỉnh đại danh, như sấm bên tai. Hồng Diêu, ngươi thân thế, kỳ thật chính ngươi là đã sớm

biết được đi? Ngã vào nơi này trang cái gì cũng không biết, còn tuổi nhỏ, nhắm hạo lòng dạ."

Nàng lời này vừa nói ra, Liêm Huy nắm cổ mi tay càng khấn. Mấy dục liền phải đem tay nàng nắm đoạn.

Cổ mi ăn đau, khẽ gọi một tiếng. Nhưng Liêm Huy bưng tỉnh không nghe thấy.

Mà Liêm phu nhân sắc mặt cũng là biến đổi, đỡ bàn dài liền đứng lên.

Chỉ có Liêm bảo chủ, trên mặt trước sau như một âm trầm.

Cổ Mi Bất biết Hồng Diêu thân thế vì cái gì sẽ làm bọn họ mấy cái như vậy phản ứng. Mà làm cái gì Trang Thu Dung thoát nhìn thế nhưng là tự tin tràn đầy? Tựa hồ này một kích, liệu định nàng là không có biện pháp phản kích giống nhau.

Này trung gian rốt cuộc là có cái gì mấu chốt vấn đề là nàng không biết?

Cổ mi thực mờ mịt.

Nhưng Liêm bảo chủ bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn: "Huy nhi, người tới nói, người nhị thúc, ta đệ đệ, là như thế nào chết?"

Nguyên lai này Liêm bảo chủ có một đệ. Năm đó niên thiếu khinh cuồng, cảm y chồn cừu, tung hoành giang hồ. Bất kỳ trên đường đi gặp Mộ Dung huyền, hai bên ngôn ngữ bất hòa, giao khởi tay tới. Mấy chục hiệp xuống dưới, thế nhưng vì Mộ Dung huyền giết chết.

Từ đây, Liêm bảo chủ tâm tâm niệm niệm chính là phải vì này đệ báo thù. Nhưng gần nhất hẳn đều không phải là võ lâm nhân sĩ, đó là có tâm vì này đệ báo thù mà không thể. Thứ hai, nghe nói theo sau mấy năm Mộ Dung huyền qua đời. Mà từ nay về sau huyền ly giáo ngán ngủn thời gian nội ẩn với giang hồ, lại vô hoạt động. Trong thiên hạ hẳn không người biết được này huyền ly giáo hiện tại nơi nào.

Nhưng hôm nay, Trang Thu Dung bỗng nhiên đi vào, nói là Hồng Diêu đúng là Mộ Dung huyền cùng trác dao chi nữ.

Mười bảy năm trước, Mộ Dung huyền suất huyền ly giáo giáo chúng bức thượng Hoa Sơn, cầu thủ Hoa Sơn đệ tử trác dao làm vợ. Việc này giang hồ oanh động, cũng vì Hoa Sơn khó tẩy chi nhục.

Tuy là mười bảy năm đã qua, Mộ Dung huyền sớm đã thân chết, năm đó trác dao rơi xuống không rõ. Nhưng nghĩ lại tới, hẳn hai người chưa chắc sẽ không có một mụn con lưu lại.

Cổ mi nghe xong này trước sau nguyên nhân, trong lòng chỉ có một ý niệm, này Trang Thu Dung, là từ chỗ nào biết được Hồng Diêu cha mẹ là ai?

Khó trách lúc ấy Triệu Vô Cực lâm chung trước ngàn dặm dò vạ dò, làm nàng không thể đối bất luận kẻ nào nói rõ chính mình thân thế.

Nguyên lai kia Mộ Dung huyền làm như vậy nhiều thiếu đạo đức sự. Không chừng liền kẻ thù biến thiên hạ đâu.

Vấn đề là, muốn nói nàng không phải Mộ Dung huyền nữ nhi, là trác dao cùng Triệu Vô Cực nữ nhi, ai tin a? Năm đó người trong

giang hồ chúng biết chính là Mộ Dung huyền cường bức thượng Hoa Sơn bắt đi trác dao, mà lại có mấy người biết được, tại đây phía trước trác dao cũng đã châu thai ám kết?

Này nước bắn bát. Trang Thu Dung, xem như người lợi hại.

Liên Huy bỗng nhiên quỳ xuống, thanh âm trầm thấp: "Cha, chỉ dựa vào Trang Thu Dung một người chi ngữ, như thế nào kết luận Hồng Diêu chính là Mộ Dung huyền nữ nhi? Tự mình thượng Hoa Sơn là lúc, Hồng Diêu cũng đã ở trên núi. Ta Hoa Sơn trên dưới mọi người biết rõ, Hồng Diêu là cái cô nhi. Đó là sự phụ, cũng là nói như thế. Còn nữa, Trang Thu Dung nếu là sớm biết Hồng Diêu thân thế, lại như thế nào sẽ tạm gác lại lúc này mới nói? Định là có người ở bên trong xúi giục."

Đây là cổ mi lần đầu tiên nhìn đến Liên Huy quỳ xuống, cũng là lần đầu tiên nghe được Liên Huy nói như vậy một đại đoạn nói.

Nàng bỗng nhiên liền rất muốn khóc.

Vì cái gì tưởng vô cùng đơn giản quá cái nhật tử liền như vậy khó đâu? Hôm nay dù cho chính là lại chứng minh chính mình không phải Mộ Dung huyền nữ nhi, kia Liên bảo chủ cùng Liên phu nhân trong lòng trước sau vẫn là sẽ có một vương mắc.

Chính là Liên Huy, Liên Huy hấn dù cho quỳ, hấn tay vẫn như cũ gắt gao nắm tay nàng.

Cổ mi chung quy vẫn là quyết định không thể lùi bước.

"Trang Thu Dung," nàng ngữ thanh lạnh lùng, trên mặt bình tĩnh, "Người nói ta là Mộ Dung huyền nữ nhi, lấy ra chứng cứ tới."

Trang Thu Dung không chút nào yếu thế, từ phía sau lấy ra một bức họa tới mở ra.

Họa thượng nữ tử bích ngọc niên hoa, xảo tiểu thiển hề. Xem này diện mạo, cùng cổ mi lại có tám, chín phần tương tự.

Nhiên xem này tranh cuộn tắc hơi hơi ố vàng, cho là này họa có chút năm đầu.

"Đây là năm đó Hoa Sơn trác dao bức họa. Hồng Diêu, người nhưng thật ra tới xem một chút, nàng dung mạo cùng người dung mạo chính là tương tự?"

Cổ mi cười lạnh: "Tương tự lại như thế nào? Không nói đến người này họa là thật là giả. Đó là thật sự, chẳng lẽ trong thiên hạ liền không thể có diện mạo lớn lên tương tự người?"

Trang Thu Dung cũng cười, nắm chắc thắng lợi: "Hồng Diêu, người làm sao cần không thừa nhận? Đó là cái người mù, kia cũng nhìn ra được tới các người là thân mẫu nữ."

Cổ mi tiến lên một bước, cười lạnh:" Không tồi. Bằng này họa, có lẽ là có thể chứng minh ta cùng nàng là thân mẫu nữ. Chính là, bằng này bức họa, người lại như thế nào có thể chứng minh phụ thân ta là Mộ Dung huyền? "

Hiện tại quan trọng nhất không phải chứng minh trác dao có phải hay không mẫu thân của nàng, mà là, rốt cuộc ai mới là nàng phụ thân.

Cha a, tuy rằng ngày đó người đã nói không cho ta đem chính mình thân thể nói ra. Nhưng hôm nay, ta còn là tưởng nói ra.

Thân là người cùng nường nữ nhi, ta thâm cho rằng hào. Hơn nữa, ta luyện tiếc, ta luyện tiếc Liêm Huy như thế khiêm tốn một người cho chúng ta chi gian sự làm nỗ lực.

"Mẫu thân của ta là trác dao không tồi, nhưng phụ thân ta không phải Mộ Dung huyền, mà là,"

Lời còn chưa dứt, chỉ nghe được ngoài cửa có một tiếng nhẹ nhàng tiếng thở dài vang lên, hoàn hoàn toàn toàn chặn đứng nàng lời nói: "Hồng Diêu, người phụ thân đúng là Mộ Dung huyền, người lại vì sao không thừa nhận đâu?"

Cổ mi bỗng nhiên quay đầu lại nhìn người tới, trên mặt chợt biến sắc.

Tác giả có lời muốn nói: Hoắc hoắc, tới điểm khúc chiết. Bằng không liền quá bình đạm rồi.

39 Hồng Diêu ái nhân

Người tới áo xám bạch vớ, tiên phong đạo cốt, đúng là thông Nguyên Tử không thể nghi ngờ.

Hắn chậm rãi đi vào trong sảnh, Liêm bảo chủ đến gần đón chào.

Cổ mi nhất thời đều có chút nghe không rõ hắn hai người chi gian hàn huyền chi ngữ. Nàng cảm thấy chính mình đầu óc đều mau cấp lộn lẫn lộn.

Nàng từng hỏi qua thông Nguyên Tử, Triệu Vô Cực có phải hay không nàng thân sinh phụ thân. Hắn trả lời là, là.

Mà nàng cũng cơ bản có thể xác định, Triệu Vô Cực mới lên Tư Quá Nhai nhìn thấy nàng đêm đó, rồi sau đó hạ nhai tìm cũng là thông Nguyên Tử, lại từ thông Nguyên Tử báo cho hắn, Hồng Diêu là hắn nữ nhi.

Nhưng hiện tại, hiện tại thông Nguyên Tử thế nhưng đi vào này Liêm Gia Bảo, làm trò mọi người mặt nói nàng là Mộ Dung huyền nữ nhi?

Ai thật, ai giả?

Giờ khắc này, cổ mi bỗng nhiên cảm thấy chính mình chính là cái đại ngốc bức. Nàng cảm thấy nàng hoàn hoàn toàn toàn bị thông Nguyên Tử cấp nắm cái mũi đi rồi.

Trong tay bỗng nhiên căng thẳng, nàng cúi đầu, thấy Liêm Huy nhìn nàng trong ánh mắt có lo lắng.

"Hồng Diêu, đừng sợ. Có ta ở đây, sẽ không có việc gì." Hắn nhẹ giọng an ủi.

Cổ mi cười khổ. Nàng nhưng không cho rằng, hôm nay nàng sẽ không có việc gì. Kẻ thù chi nữ, dù cho là hôm nay nàng có thể tồn tại đi ra này Liêm Gia Bảo, nhưng mặt sau đâu?

Trang Thu Dung sẽ bỏ qua nàng? Thông Nguyên Tử rốt cuộc lại là sao lại thế này? Còn nữa nàng bỗng nhiên nghĩ đến khi đó sơ xuống núi là lúc, có mười tên hắc y nữ tử tiến đến cướp đường. Mà muốn kiếp đối tượng, đúng là nàng.

"Liêm Huy," nàng than nhẹ, "Xem ra đời này, người ta chung quy là vô duyên."

Trang Thu Dung thắng. Nàng triệt triệt để để thắng. Hơn nữa thắng vẫn là như vậy xinh đẹp.

Trải qua lần này sự kiện, Liêm Huy khả năng sẽ cưới này thiên hạ gian bất luận cái gì một nữ nhân, nhưng thành thật không phải là nàng cố mi.

Liêm Huy hai tròng mắt bỗng nhiên buộc chặt, nắm tay nàng sức lực đại đủ để đem nàng bóp nát.

"Sẽ không, Hồng Diêu, sẽ không. Ta nói rồi, ta chỉ cần người. Mặt khác bất luận cái gì nữ nhân, ta đều không cần."

Cố mi bỗng nhiên rất muốn khóc. Nàng cũng rất muốn như vậy vô cùng đơn giản, khoái hoạt vui sướng cùng Liêm Huy quá cả đời.

Liêm Huy sở làm hết thảy nỗ lực, nàng đều xem ở trong mắt. Nguyên bản là nhất phiên chán làm buôn bán người, nhưng không thể không buông trong tay đao kiếm mà đi nắm bút lông; nguyên bản là đối với người xa lạ đều lười đến nhiều lời vài câu người, còn là muốn cùng các chương quây đi ra ngoài cùng người hàn huyên.

Nhưng lại mệt mỏi, trở về lúc sau chưa bao giờ sẽ ở nàng trước mặt thổ lộ nửa câu. Hắn nói cho nàng chỉ có, thanh thần ổn định làm thê tử của ta liền có thể. Mặt khác, ta tới xử lý.

Nhưng luôn là không như mong muốn.

Nàng hơi hơi ngẩng đầu lên, chớp chớp mắt, đem trong mắt nước mắt cấp bức trở về. Sau đó chậm rãi, nhưng thực dùng sức tránh thoát Liêm Huy tay, chậm rãi đi tới thông Nguyên Tử trước mặt.

"Sư phụ." Nàng khoanh tay mà đứng. Ngũ thanh bình tĩnh.

Thông Nguyên Tử xoay người lại nhìn nàng. Cặp kia nàng lần đầu tiên nhìn đến liền cảm thấy là trách trời thương dân ánh mắt hiện tại vẫn cứ là như thế.

"Hong Diêu," hần than nhẹ. Lại không có nói nữa.

Mà Liêm Huy đã là vọt lại đây, ngũ khí khó được kích động:" Sư phụ, người không phải đã nói, Hong Diêu là cái cô nhi. Kia nàng lại sao có thể sẽ là Mộ Dung huyền nữ nhi? "

Thông Nguyên Tử nhìn hần, ánh mắt vô bi vô hỉ. Rồi sau đó hần lại xoay người đối với Liêm bảo chủ, thở dài nói: "Mười bảy năm trước, Mộ Dung huyền suất chúng bức hôn. Vì bảo ta Hoa Sơn trăm năm cơ nghiệp, sư phụ không thể không đem trác dao sư muội đưa ra. Việc này võ lâm oanh động, cũng vì ta Hoa Sơn vô cùng nhục nhã. Từ đây, sư phụ chịu nhục phí hoài bản thân mình, vô cực sư đệ phẫn mà xuống sơn, Hoa Sơn chia năm xẻ bảy. Nay đó, nói vậy Liêm bảo chủ cũng là biết được đi?"

Liêm bảo chủ gật đầu, phẫn hận mắng một câu: "Mộ Dung huyền cái này súc sinh. Sở làm việc, nào một kiện đều đủ hần thiên đao vạn quả."

Thông Nguyên Tử tiếp tục thở dài, ngũ thanh thương xót: "Hoa Sơn mọi người từ đây không hề xuống núi, ngày đêm khổ luyện võ công, vì cũng bất quá là một ngày kia có thể một tẩy ngày đó chi nhục. Nhiên mười bốn năm sau, ngày nọ đêm khuya, trác dao sư muội bỗng nhiên cả người là thương về tới Hoa Sơn. Mà nàng bên người, còn mang theo một cái ba tuổi hài tử."

Không cần phải nói, đứa nhỏ này khẳng định chính là Hồng Diêu.

"Sư muội đối ta ngôn nói, huyền ly giáo trung chợt phát nội biến, nghĩ đến Mộ Dung huyền cứu tử nhất sinh, đã mất còn sống khả năng. Mà nàng dùng hết sở hữu mang theo đứa nhỏ này trốn thoát. Chỉ hy vọng ta xem ở vãng tích tình đồng môn thương, có thể thu lưu đứa nhỏ này, đem nàng nuôi dưỡng thành người."

"Kia nàng, nàng quả thực chính là Mộ Dung huyền nữ nhi?" Liêm bảo chủ nắm chặt nắm tay. Nhìn chăm chăm cố mi ánh mắt tựa hồ liền phải toát ra hỏa tó, hận không thể hiện tại liền đem nàng thiêu vì tro tàn.

Mà Liêm Huy, hắc trên mặt đã là xám trắng một mảnh.

Thông Nguyên Tử gật gật đầu: "Đứa nhỏ này, chính là Hồng Diêu. Ngày đó, ta cũng thật là khó xử. Nếu luận này phụ thân, ta Hoa Sơn mọi người hận không thể thực này thịt, uống này huyết, phương tiêu trong lòng chi hận. Mà mẫu thân của nàng, mẫu thân của nàng, ai, năm đó ta sư muội, cũng là bị bắt. Nói đến, ta Hoa Sơn mọi người đều thiếu nàng. Tất cả khó xử dưới, ta chung quy vẫn là đáp ứng rồi sư muội, đem đứa nhỏ này thu lưu, giáo dưỡng thành nhân. Nhưng suốt cuộc đời đều sẽ không báo cho cha mẹ nàng là ai, chỉ biết nói nàng là cái cô nhi. Mà ta sư muội cũng đồng ý, toại với ngày đó mà chết."

"Sư phụ," cố mi bỗng nhiên ngẩng đầu, lạnh lạnh nhìn hắc, hỏi một câu, "Ngày đó người nếu đáp ứng quá ta nương, cả đời đều sẽ không báo cho cha mẹ ta là ai, như thế nào hôm nay, người như thế nào lại nói ra? Nay chẳng lẽ không phải lật lọng?"

Đậu má. Cái gì gọi là ra vẻ đạo mạo, cái gì gọi là giáp mặt một bộ, sau lưng một bộ, cổ mi cảm thấy nàng hôm nay xem như kiến thức.

Con mẹ nó người liên trang đi. Ở người khác trước mặt trang một thể hệ tông sư, kỳ thật xé mở người kia mặt da, bên trong là chút thứ gì, chỉ có chính người biết.

Thông Nguyên Tử thanh âm như cũ vô bi vô hỷ, vô khởi vô phục. Tựa hồ hấn lập với chỗ cao, xem này thiên hạ thương sinh phân phân hợp hợp, nhưng những cái đó ở trong mắt hấn, bất quá mây khói thoáng qua mà thôi.

"Hồng Diêu," hấn nhẹ giọng nói, "Người chính là ở oán ta?"

Cổ mi cười lạnh. Nếu người đều đã biết, ta đây cũng liền không nói nhiều cái gì.

Thông Nguyên Tử nói tiếp: "Mặc dù người lại oán ta, nhưng hôm nay, ta cũng không thể không nói ra tới. Mười một năm trước, Liêm bảo chủ đệ đệ vì Mộ Dung huyền giết chết, việc này người trong giang hồ cũng chúng biết. Mà hiện giờ, người muốn cùng huy nhi thành thân, ta tưởng, Liêm bảo chủ là có quyền lợi biết người thân thể chân tướng."

Cổ Mi Đô tưởng vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Chỉ là nàng vẫn như cũ suy đoán không ra này thông Nguyên Tử trong hồ lô bán chính là cái gì được.

"Sư phụ," nàng cười nhìn về phía hấn, "Này thiên hạ gian, biết ta thân thể người, chỉ sợ cũng chỉ có người một người đi?"

Ngũ ý chính là, ai là ta cha mẹ, đó là người định đoạt.

Thông Nguyên Tử trông mắt tiểu biên độ cử động một chút, mặc màu xám trong mắt vẫn là không có rõ ràng cảm xúc biến hóa.

"Hồng Diêu đây là không tin vì sư nói sao?"

Nàng có thể khịt mũi coi thường sao? Người kêu ta như thế nào tin? Bất quá hơn một tháng trước, người cùng ta nói, phụ thân ta là Triệu Vô Cực. Mà hiện tại, người cùng ta nói, phụ thân ta là Mộ Dung huyền. Kia ngay sau đó, người có thể hay không cùng ta nói, kỳ thật người thông Nguyên Tử mới là phụ thân ta?

Thông Nguyên Tử lại chuyển hướng Liêm bảo chủ: "Liêm bảo chủ hay không cũng không tin tại hạ nói?"

Liêm bảo chủ nghe xong hần vừa mới kia phiên lời nói lúc sau, đã vẫn luôn ở nhìn chăm chăm cố mi nhìn. Nếu đôi mắt có thể phi đao tử nói, cố mi cảm thấy, nàng này sẽ hần là toàn thân đều cắm đầy dao nhỏ đi.

"Đại sư Bắc đầu võ lâm, nhất ngôn cửu đỉnh, liêm mỗ lại như thế nào sẽ không tin. Chỉ là đại sư, người nếu cũng biết ta đệ đệ là Mộ Dung huyền giết chết, tuy rằng hiện giờ Mộ Dung huyền đã chết, nhưng phụ nợ nữ thường, thiên kinh địa nghĩa. Nay Hồng Diêu, thứ liêm mỗ vô lễ, không chấp nhận được nàng sống thêm đi ra ta Liêm Gia Bảo."

Cố mi cười lạnh. Có bản lĩnh tìm Mộ Dung huyền báo thù a. Nay quá khứ mười một năm trung, ta cũng không tin người không có cơ hội tìm Mộ Dung huyền báo thù. Bất quá chính là đánh không lại nhân gia, chờ đến nhân gia đã chết, đảo tới tìm ta phiền toái.

Điền hình bất nạt kẻ yếu.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 34

Liên bảo chủ nhìn cổ mi ánh mắt mang theo phần hận. Cổ mi cười nhạt, không vì cái gì, chính là bỗng nhiên nhớ tới động vật trong thế giới bị chọc giận trâu đực mà thôi.

Liên Huy một cái bước xa che ở cổ mi trước mặt: "Phụ thân, năm đó việc, cùng Hồng Diêu không quan hệ."

Liên bảo chủ nghe vậy, trực tiếp một cái đại tát tai phiến lại đây.

Liên Huy không có trốn. Khuôn mặt tuần tú thượng thực mau liền hiện ra năm điều thực rõ ràng chỉ ngân.

"Nghịch tử." Liên bảo chủ tức giận đến cả người thẳng run, chỉ vào Liên Huy ngón tay đều đang run.

"Lão gia." Liên phu nhân vội xông về phía trước tiến đến. Mà Trang Thu Dung cũng là vội vàng nhích lại gần.

Cổ mi cảm thấy, trước mắt này hết thấy, ở nàng trong mắt chính là một màn trò khôi hài a. Nếu không phải còn có Liên Huy ở, nàng đã sớm nghĩ cách lóe người.

Này con mẹ nó đều kêu chút chuyện gì a.

Nhưng Liên Huy cũng không lui lại. Hắn trọng lại gắt gao nắm cổ mi tay, đứng ở nơi đó, thản nhiên đối mặt Liên bảo chủ lửa giận.

Cố mi thật là muốn khóc a.

"Liêm Huy," nàng nhẹ giọng ở hán bên tai nói, "Vô dụng. Buông tay đi."

Liêm Huy bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn nàng, kiên định nói: "Không. Ta vĩnh viễn đều sẽ không buông tay."

Cố mi nước mắt chung quy vẫn là hạ xuống.

"Liêm bảo chủ," thông Nguyên Tử thanh thanh lãnh lãnh thanh âm bỗng nhiên vang lên, "Hồng Diêu thân thể ta tuy đối với người nói rõ, nhưng năm đó ta cũng đáp ứng quá sự muội, đời này, định bảo nàng hài tử tánh mạng vô ngu."

Hán lời này nếu phóng ra, Liêm bảo chủ một chốc một lát nghĩ đến là không dám động cố mi.

Thông Nguyên Tử thực lực, hán cũng đến ước lượng ước lượng.

"Nhưng ta đệ đệ thù, ta không thể không báo."

"Theo ta được biết, Mộ Dung huyền thượng có một tử, danh rằng Mộ Dung Trạ, đúng là đương nhiệm huyền ly giáo giáo chủ. Mấy năm nay tuy huyền ly giáo ẩn với giang hồ, không người biết được này hành tung. Nhưng trước đó vài ngày ta phải đến tin tức, có huyền ly giáo giáo chúng ở Hà Nam vùng xuất hiện. Có lẽ, Liêm bảo chủ vì lệnh đệ báo thù chi kỳ không xa rồi."

Liêm bảo chủ tự nhiên là không muốn mặc kệ cố mi rời đi. Hán nhìn cố Mi Đô có chút nghiêng rằng nghiêng lợi cảm giác, hai đám càng là nắm càng ngày càng gấp.

Cuối cùng, hấn rút cục là chuyển qua thân, bàn tay vung lên: "Cũng thế. Đại sư một khi đã như vậy nói, liêm mỗ không thể không từ. Nàng người liền mang đi đi. Chỉ là, nàng cả đời đều không được bước vào ta Liêm Gia Bảo một bước."

Cổ Mi Bất nguyện ý đi theo thông Nguyên Tử rời đi. Hấn nha rất cuộc an cái gì tâm cổ Mi Bất biết, nhưng tóm lại không phải là cái gì hảo tâm.

Hơn nữa, vừa vào hấn tay, ai biết nàng kết cục sẽ là cái gì?

Thông Nguyên Tử đã đi tới, đối cổ mi vươn tay: "Hồng Diêu, tùy ta hồi Hoa Sơn đi. Ta đáp ứng ngươi nương, đời này đều sẽ hảo hảo chiếu cố ngươi."

Hấn nhìn nàng trong ánh mắt xem ra thật là trường bối đối vãn bối cái loại này từ ái cùng không thể nề hà.

Cổ mi lui về phía sau hai bước.

Lần này hồi Hoa Sơn, phỏng chừng nàng cả đời đều không có cơ hội lại xuống núi tới.

Nhưng nàng không biết nên làm cái gì bây giờ. Hiện tại nói cái gì đều là không tốt, có thông Nguyên Tử lúc trước câu nói kia ở, mặc dù nàng không phải Mộ Dung huyền nữ nhi, kia ở người khác trong mắt cũng đã chứng thực sự thật này.

Nếu là luận võ lực giá trị, nàng cũng tự nhận tuyệt đối so với bất quá thông Nguyên Tử.

Nàng không lời nào để nói, thậm chí không đường nhưng trốn, chỉ có ngoan ngoãn nghe lời.

Nhưng Liêm Huy bỗng nhiên ngăn ở nàng trước mặt: "Sự phụ, Hồng Diêu không thể đi theo người."

Thông Nguyên Tử tay cũng không có thu hồi. Hắn nhìn đại đệ tử Liêm Huy trong mắt không có bất luận cái gì cảm xúc: "Vì sao?"

"Bởi vì, nàng là thê tử của ta. Trừ bỏ ta bên người, nàng nơi nào đều sẽ không đi."

Thông Nguyên Tử không nói gì. Một lát, hắn mới thu hồi vờn cái tay kia, nhìn phía Liêm bảo chủ: "Liêm bảo chủ?"

Hắn cái gì đều không có hỏi, nhưng Liêm bảo chủ đã là vọt tới Liêm Huy trước mặt, giáp mặt lại là một bạt tai phiến lại đây.

Bang một thanh âm vang lên, Liêm Huy vẫn như cũ không có trốn tránh.

"Liêm Huy, Liêm Huy." Cổ mi nắm chặt hắn tay, nhưng lại không biết nên làm cái gì bây giờ mới hảo.

Liêm Huy nhìn lại hướng nàng, hai bên trên má đều là đỏ tươi năm ngón tay dấu tay.

Nhưng hắn vẫn là nỗ lực bật cười, nhẹ giọng an ủi nàng: "Có ta ở đây. Đừng sợ."

Cổ mi chảy nước mắt không ngừng gật đầu. Hai mắt đầm lệ mơ hồ nhìn hắn, run rẩy môi hỏi: "Đau không đau?"

Liêm Huy cười cười: "Không đau."

Sau đó hắn bỗng nhiên đề cao thanh âm, quát: "A Lục."

Vẫn luôn tránh ở ngoài cửa nghe phòng trong động tĩnh A Lục run run rẩy rẩy đứng dậy: "Thiếu, thiếu gia."

"Mang Thiếu phu nhân trở về phòng."

Khẽ đẩy cổ mi một phen, hấn ở nàng bên tai thấp giọng nói: "Hảo hảo ở trong phòng đợi, nơi nào cũng đừng đi. Chuyện khác, giao cho ta tới giải quyết."

Cổ mi chỉ có thể không ngừng nức nở gật đầu, nhưng nói cái gì đều nói không nên lời.

Nàng ngồi yên ở trong phòng bên cạnh bàn, nhìn trên bàn nhảy lên ánh nến xuất thần.

A Lục đã bị nàng tổng cổ đi sảnh ngoài tìm hiểu tin tức. Nhưng vì cái gì thời gian dài như vậy đều đi qua, nàng còn không có trở về?"

Liên Huy, Liên Huy. Nàng gắt gao moi cái bàn ven, trong lòng bất an. Một bên là hận không thể giết nàng phụ thân, một bên là không biết an cái gì tâm tư sự phụ, này hai cái, cái nào đều khó đối phó.

Nàng không biết Liên bảo chủ sẽ đem Liên Huy thế nào. Nhưng y theo Liên Huy tính tình, hấn tất nhiên sẽ không lui ra phía sau một bước.

"Hồng Diêu cô nương, Hồng Diêu cô nương."

A Lục bỗng nhiên một phen đẩy ra cửa phòng, thở hển hển kêu nàng.

Liêm Huy đỡ cái bàn lập tức đứng lên, thanh âm nghe tới đều có chút phát run: "Như thế nào?"

"Hồng dao cô nương mau đi, lão gia đang ở tổ từ đối thiếu gia vận dụng gia pháp đâu."

Gia, gia pháp? Cổ Mi Bất biết này liên gia gia pháp sẽ là cái gì, nhưng nhìn A Lục bộ dáng, tựa hồ, tựa hồ rất là đáng sợ.

"Cái, cái gì gia pháp?"

A Lục đứng vững vàng thân mình, sốt ruột dùng ngón tay khoa tay múa chân: "Như vậy thô da trâu roi, vẫn là tầm quá thủy. Thiếu gia quý gối nơi đó, động đều bất động. Lão gia, lão gia ít nhất đều đã trừu ba năm mươi tiên."

Cổ mi xoay người liền chạy. A Lục ở sau người vội vàng đuổi theo nàng: "Hồng Diêu cô nương, từ đường ở bên kia, bên kia."

Cổ mi trong đầu loạn thành một chuyến. Nhưng còn nhớ rõ quay đầu đối nàng nói: "Người mau đi thông tri Liêm phu nhân, kêu nàng lại đây. Mau đi, mau đi."

A Lục vội vàng đáp ứng rồi một tiếng, xoay người liền chạy.

Cổ mi lấy lại bình tĩnh, bắt lấy bên đường một cái gia đình, buộc hán liền đem nàng đưa tới liên từ đường đường.

Còn chưa vào nhà, nàng liền nghe được Liêm bảo chủ phần nộ thanh âm cùng từng tiếng roi da vang.

"Nghịch tử. Đối với ta liên gia tổ tông, còn có người nhị thúc bài vị, người nhưng thật ra còn nói đến ra tới kiên trì muốn cưới kẻ thù

chi nữ làm vợ sao? Người nhưng thật ra nói a, nói a."

Roi da thanh từng tiếng vang ở cổ mi trong lòng. Sau đó nàng nghe được Liêm Huy nặng nề thanh âm: "Phụ thân, tổ tiên chi gian cừu hận, cùng Hồng Diêu không quan hệ. Nàng là ta nhận định thê tử, ta đáp ứng quá nàng, đời này đều sẽ đối nàng không rời không bỏ. Ta nói ra nói, ta liền nhất định phải làm được."

Liêm bảo chủ chỉ tức giận đến cả người phát run, chém ra đi roi lực lượng càng trọng.

"Nghịch tử. Người đã quên người nhị thúc năm đó là như thế nào chết? Ta liền gia có người như vậy con cháu, thật sự là ném ta liền gia mặt. Nếu như thế, ta chi bằng đơn giản đánh chết người tính."

Cổ mi đứng ở cửa, nhìn phía sau lưng đã là huyết nhục mơ hồ Liêm Huy, chỉ cảm thấy toàn thân nhũn ra, cơ hồ liền phải hoạt tới rồi trên mặt đất.

Nàng người này không khác yêu thích, liền thích não bổ. Dĩ vãng ở phim truyền hình trung cũng không phải không có nhìn đến quá cảnh tượng như vậy. Khi đó nàng đối với những cái đó nhìn đến loại này trường hợp liền nhào lên đi khóc đều mau ruột gan đứt từng khúc nữ chủ là cực độ khinh bỉ. Nàng cảm thấy, nếu nàng là nữ chủ, nhất định sẽ rất cao diễm lãnh quý đứng ở bên cạnh, tốt nhất trong tay còn bắt lấy đem hạt dưa, một bên khải, một bên không chút nào để ý nói: "Đánh đi, ngàn vạn đừng khách khí. Ngài đã có thể như vậy một cái nhi tử, đánh chết, nhưng không ai cho ngài tổng chung đi. Nhưng ta liền không giống nhau, đánh không chết, ngài nhi tử kiên trì đến cùng ta kết hôn, đánh chết, ta cùng lắm thì liền lại tìm cái nam nhân đi. Đây bút trưởng ta chính là như thế nào tính như thế nào đều không có hại."

Nàng cảm thấy, thế nào nữ chủ đều nên lập với bất bại chi địa.

Chính là nàng sai rồi. Nàng chưa từng có suy xét quá nữ chủ đối nam chủ cảm tình.

Nhìn lúc này quỳ trên mặt đất, toàn phía sau lưng cũng chưa một khối hoàn chỉnh da Liêm Huy, cổ mi chỉ cảm thấy, lòng đang vẫn luôn không ngừng trều đau.

Như vậy thô da trâu roi a, huyết nhục chi thân, nhưng nàng đều nghe không được Liêm Huy kêu một tiếng.

Nàng làm không được thờ ơ đứng ở bên cạnh đối với Liêm bảo chủ nói, người hoặc là làm hấn cùng ta thành thân, hoặc là liền đánh chết hấn.

Nàng luyến tiếc.

Nàng tiến lên chộp tới Liêm bảo chủ tay, hung hăng đem trong tay hấn roi đoạt xuống dưới, ném tới trên mặt đất.

Liêm bảo chủ tuy rằng hình thể so nàng đại, sức lực cũng so nàng đại, nhưng hấn không tập quá võ. Mà cổ mi tốt xấu đi theo Triệu Vô Cực luyện mấy tháng võ, hơn nữa nàng trong cơ thể, còn có Triệu Vô Cực bảy thành nội lực.

Cho nên này roi nàng đoạt thực dễ dàng.

Thô dài roi tràn đầy máu tươi. Một giọt một giọt nhiễm hồng trên mặt đất phô thảm.

Cổ mi cảm thấy tay nàng đều ở run. Nàng nửa quỳ ở Liêm Huy trước người, phủng hấn mặt, đem hấn bên miệng vài sợi vết máu

lau, run thanh âm kêu: "Liêm Huy, Liêm Huy."

Liêm Huy ngẩng đầu lên, thấy là nàng, vẫn như cũ là ngạnh xả một tia cười ra tới, cố sức giơ tay thế nàng xoa nước mắt: "Hồng Diêu, ta không có việc gì. Đừng sợ, đừng sợ."

Cổ mi rút cuộc nhẫn không được, bỗng nhiên ngẩng đầu lên hướng tới Liêm bảo chủ rống giận: "Hắn là người nhi tử. Hắn là người nhi tử."

Liêm bảo chủ đang từ góc lẳng trượng thái trung phục hồi tinh thần lại.

Cổ mi vừa mới đoạt hắn roi trượng thái quá nhanh chóng. Hắn chỉ cảm thấy trước mắt bóng người chợt lóe, ngay sau đó, trong tay hắn roi liền không có.

Nghe được cổ mi tiếng rống giận, hắn cũng là tức giận đến rống lên: "Ta không có như vậy nhi tử. Nếu hắn kiên trì muốn nhận kẻ thù chi nữ đương thê tử, ta đây còn không đơn giản đánh chết hắn."

Nói xong lại nhanh chóng thấp người đem trên mặt đất roi nhặt lên, giơ tay lên, roi lại hung hăng trुरू lại đây.

Nhưng lần này, roi trुरू lại đây phương hướng lại là đối với cổ mi. Lúc trước làm trò thông Nguyên Tử mặt, hắn không thể đối cổ mi như thế nào. Nhưng hiện tại, hắn dù cho là giết không được nàng, tốt xấu cũng muốn trुरू nàng mấy roi tiết tiết hận.

Roi thực mau liền trुरू lại đây, cổ mi không kịp trốn. Hiển nhiên roi liền phải trुरू đến trên người nàng, nhưng bỗng nhiên có người một cái xoay người đem nàng ôm lấy.

Nàng bị Liêm Huy gắt gao đè ở trong lòng ngực. Mà nàng bên tai còn vang roi quát đánh ở hấn trên người nặng nề thanh âm, còn có hấn thấp giọng lời nói thanh: "Hồng Diêu, đừng sợ, đừng sợ."

Cổ mi rơi lệ. Từ xuyên qua lại đây lúc sau, nàng đây là lần đầu tiên khóc như vậy thương tâm.

"Liêm Huy, Liêm Huy." Nàng nghẹn ngào dùng tay đi sờ hấn mặt, xúc tua lại là một mảnh tanh ngọt huyết.

Loại này cảm giác bất lực, nàng thật sâu tuyệt vọng. Nàng rốt cuộc làm sai cái gì? Vì cái gì muốn đem nàng đặt loại này hoàn cảnh?

Nàng mơ mơ màng màng, hoảng hốt xuôi tai đến Liêm phu nhân lại đây, khóc lóc làm người đem đã lâm vào hôn mê Liêm Huy nâng đi rồi, mà nàng, cũng bị A Lục mang theo trở lại trong phòng.

Nàng ôm đầu gối ngồi ở cửa sổ hạ, đem đầu thật sâu chôn vào đầu gối trung. Bất quá mấy cái giờ trước, nàng còn ở cùng Liêm Huy nói, chờ chúng ta thành thân, người muốn mang ta đi ra ngoài du ngoạn một lần a. Coi như hưởng tuần trăng mật. Ta muốn đi thảo nguyên cưới ngựa, ta còn muốn đi Tam Á xem hải. Nga, hiện tại nơi này là không có Tam Á đi? Kia cũng không quan hệ, tùy tiện tìm cái có biển rộng địa phương mang ta đi là được.

Khi đó nàng còn nghĩ, chính mình đời trước là học quốc tế mật dịch. Liêm Huy hấn không thích làm buôn bán, không quan hệ a, nàng có thể giúp hấn. Nàng sẽ cùng người giao tiếp, sẽ tính sổ, thậm chí đụng tới người nước ngoài nàng còn sẽ nói tiếng Anh, ngày văn nàng cũng có thể tới hai câu a. Đến lúc đó nàng nhất định phải đem liêm gia sinh ý làm lớn, làm được toàn thế giới thế nào?

Đến lúc đó nàng không có việc gì liền mỗi ngày cùng Liêm Huy cùng nhau đi khắp thiên hạ, chơi biến thiên hạ, nhân tiện cũng đem sinh ý làm, thật tốt.

Chính là vì cái gì, chẳng qua liền cách này ngăn ngừa mấy cái giờ, hết thầy đều không giống nhau.

Cổ mi không tiếng động ghen ngào. Nàng không biết nàng có thể làm chút cái gì. Nàng chỉ là cái người thường, không có gì sở trường đặc biệt, cũng không có gì bàn tay vàng, thậm chí liền một viên cường đại nội tâm đều không có. Nàng có khả năng có, cũng chỉ có như vậy một bộ huyết nhục chi thân.

Nhưng nàng cảm thấy thật sự bất lực. Nàng thậm chí còn cái gì cũng không biết.

Có người đẩy cửa vào được. Nhưng nàng không có ngẩng đầu.

Nàng cảm thấy rất mệt a. Tốt nhất tới chính là Trang Thu Dung đi, nhất kiếm kết quả nàng. Nói không chừng, sau đó nàng liền tỉnh.

Tỉnh lại có lẽ liền ở chính nàng trong phòng. Đây hết thầy, có lẽ cũng chỉ là một giấc mộng thôi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 35

Nhưng tới người không phải Trang Thu Dung, mà là Liêm phu nhân.

Liêm phu nhân cái gì cũng không có nói, chỉ là bùm một tiếng quỳ gối cổ mi trước mặt.

Cổ mi ngẩng đầu lên, ách thanh âm hỏi nàng: "Người tưởng ta như thế nào làm? Muốn ta chết? Đeo đao tử sao?"

Liêm phu nhân khóc lóc lắc đầu: "Hiện tại huy nhi đã vì người biến thành này phúc bộ đáng, nếu người đã chết, hấn sẽ thế nào ta cũng không dám tưởng. Ta chỉ là cầu người, rời đi nơi này đi. Không bao giờ muốn xuất hiện ở huy nhi trước mặt."

Cổ mi chinh lăng một chút. Rời đi?

"Liêm Huy hấn thế nào?"

Liêm phu nhân lại bắt đầu khóc: "Lão gia, lão gia hấn xuống tay quá độc ác. Huy nhi hấn hiện tại còn ở hôn mê. "

Cổ mi đứng dậy ngồi dậy: "Ta muốn gặp hấn."

Liêm phu nhân vội vàng ngăn trở nàng: "Hồng Diêu cô nương, ta cầu xin người, ta cầu xin người, người liền rời đi hấn đi. Người lại không rời đi hấn, y theo huy nhi cá tính, chính là chết, hấn cũng sẽ

cùng phụ thân hấn ngạnh khiêng rớt cuộc, nhất định phải cưới người làm vợ."

"Ta liền thấy hấn cuối cùng một mặt. Thấy xong rồi hấn, ta tức khắc liền đi."

Liêm phu nhân có chút do dự: "Nếu người đã quyết định phải đi, vì cái gì còn muốn tái kiến hấn?"

Cổ mi cười: "Liền phạm nhân bị chém phía trước đều phải cấp phân cơm no đâu. Chẳng lẽ ta cái này hèn mọn yêu cầu, Liêm phu nhân cũng không chịu đáp ứng?"

Nàng không biết, nàng có thể đi được ra này Liêm Gia Bảo vài bước.

Trang Thu Dung đang chờ nàng, thông Nguyên Tử đang chờ nàng. Mọi người đều đang chờ nàng.

Chờ xem nàng chết như thế nào sao? Hảo, nào ta liền thành toàn các người.

Chỉ là nàng vẫn là tưởng tái kiến Liêm Huy cuối cùng một mặt, cũng không ủng công nàng vô duyên vô cớ đến không nơi này một chuyến.

Liêm Huy vẫn như cũ ở trong lúc hôn mê. Sắc mặt xanh trắng, môi càn là bạch không có huyết sắc giống nhau.

Cổ mi cúi người, run xuống tay đi sờ hấn gương mặt.

Hấn không có phản ứng.

Cổ mi bỗng nhiên liền khóc. Nước mắt từng giọt hạ xuống.

Nàng cúi người ở hấn tái nhợt trên môi in lại một hôn, sau đó cứ như vậy ngừng ở hấn trên môi không có rời đi.

"Liêm Huy, Liêm Huy." Nàng nhẹ giọng kêu hấn, dùng tay nhẹ nhàng vỗ về hấn mặt, chỉ khóc nghẹn ngào không thể ngữ.

"Làm sao bây giờ? Chúng ta vẫn là không thể ở bên nhau. Người xem người a, lúc trước luôn nói chờ cùng ta thành thân muốn mang ta đi nơi nào chơi, mang ta đi nơi nào ăn ngon. Nhưng tới rồi cuối cùng a, vẫn là giống nhau đều không có thực hiện. Cũng thế, này đó cũng đều không có quan hệ, ta không trách người. Người có cao hứng hay không?"

Liêm Huy không có ngôn ngữ, thậm chí đều không có trợn mắt. Hấn bị phụ thân hấn trêu như vậy nhiều roi, nhưng hấn thế nhưng đều không có dùng nội lực tới chống cự.

Một bộ huyết nhục chi thân, nếu không phải ngày thường luyện võ luyện ra một thân hảo thể trạng, chỉ sợ lúc này hấn đều đã không có hơi thở.

Cổ Mi Hoàn ở khóc: "Liêm Huy, ta phải đi. Ta không biết ta phải đi đi nơi nào, thậm chí cũng không biết ta có thể hay không đi ra này Dương Châu thành. Người đừng thương tâm a. Kỳ thật ta vốn dĩ cũng liền không phải thế giới này người. Quý biết như thế nào vô duyên vô cớ mở to mắt liền đến nơi này. Kỳ thật ta một chút đều không thích nơi này. Chính là người, ta ngay từ đầu cũng không thích. Nhưng có biện pháp nào, ai kêu người như vậy sẽ bán manh, lại như vậy vô sỉ, không có việc gì liền nghĩ dính đi lên ăn ta đậu hủ. Người nói, này dọc theo đường đi, người đều ăn ta nhiều ít đậu hủ? Phi, uổng phí người khác còn nói người là cái chính trực giang hồ

thiếu hiệp, nhưng có người như vậy dấn người ăn đậu hủ giang hồ thiếu hiệp sao?"

Nàng run môi lại hôn hấn một lần, ngồi dậy tới, nghĩ muốn chừa chút cái gì cấp Liêm Huy.

Nhưng toàn thân trên dưới tìm một lần, nàng bỗng nhiên lại bắt đầu khóc: "Liêm Huy, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ? Ta bỗng nhiên phát hiện, trên thế giới này cái gì đều không phải ta. Hồng Diêu tay, Hồng Diêu chân, Hồng Diêu đầu tóc, thậm chí ngay cả này trong thân thể nhảy lên này trái tim, đều không phải ta. Ta cái gì đều cấp không được người. Liêm Huy, ta nếu là như vậy vô thanh vô tức liền đã chết, người còn sẽ nhớ rõ ta sao? Biết là ta cố mi tới thế giới này bởi người đi rồi một chuyến sao? Có phải hay không đến chết, người đều còn không biết ta tên họ thật đâu."

Cố mi khóc thực thương tâm. Nàng bất quá chính là một sợi u hồn. Một sợi không biết như thế nào sẽ vào lúc này trống không u hồn. Nhưng nàng kỳ thật rất muốn có một ngày Liêm Huy có thể kêu nàng một tiếng cố mi.

Nàng thất hồn lạc phách đứng lên, đương nhìn đến cửa sổ hạ bàn dài thượng giấy khi, nàng đi qua đi cầm một trương lại đây.

Nàng thực bồn, điệp không tới quá phức tạp đồ vật. Đồng tâm phương thắng nàng sẽ không, ngàn hạc giấy nàng cũng sẽ không, điệp cái phi cơ đi, Liêm Huy hấn còn không quen biết. Đến cuối cùng, nàng đành phải điệp một con thuyền nhỏ.

Bỏ ra hấn tay phải, nàng khóc lóc đem thuyền nhỏ đặt ở hấn lòng bàn tay, lại gắt gao đem hấn bàn tay hợp lên: "Liêm Huy, đây là ta duy nhất có thể cho người đồ vật. Ta đi rồi. Vốn dĩ ta là chưa bao

giờ tin tưởng cái gì kiếp sau, chính là, ta hiện tại thật sự thực hy vọng có thể có kiếp sau. Kiếp sau, ta nhất định sẽ trước tới tìm người."

Nàng tàn nhẫn tâm xoay người ra cửa, che miệng áp lực tiếng khóc.

Mà Liêm phu nhân đã là ở ngoài phòng đợi rất dài thời gian. Vừa thấy đến nàng ra tới, lập tức làm người lãnh nàng từ cửa sau phóng nàng đi ra ngoài.

Liêm phu nhân thậm chí làm người cho nàng bị một con ngựa.

Nhưng cổ mi cũng không có lên ngựa bay nhanh. Nàng chỉ là nắm mã, dọc theo ám dạ không tiếng động đường cái chậm rãi đi tới.

Nên tới chung quy sẽ đến. Nàng trốn không xong.

Trang Thu Dung tươi cười tại đây ban đêm thoát nhìn vẫn như cũ nhu nhược: "Tiểu sư muội, ta sớm nói qua, ta sẽ không như vậy thiện bất cam hựu."

Cổ mi không nói gì.

"Tiểu sư muội, bị bắt rồi đi cảm giác như thế nào?"

Cổ Mi Hoàn là không nói gì.

"Như thế nào, ngốc rớt?"

Cổ mi có muốn giết người xúc động.

"Mặc dù ta đi rồi, Liêm Huy hấn cũng sẽ không cười người."

Nàng chậm rãi nói ra những lời này.

Lời này chính đánh vào Trang Thu Dung bảy tấc thượng. Nàng then quá thành giận, trên mặt rớt cuộc không hề có tươi cười: "Không quan hệ. Nhưng đồng dạng, người cũng không có biện pháp gả cho hắn."

Cổ mi bỗng nhiên cười. Nàng thiên đầu, nhìn Trang Thu Dung cười.

"Người đối với người dung mạo thực tự tin, có phải hay không?"

Nhưng nàng hiện tại cảm thấy nàng bộ dáng ở nàng trong mắt thật là ghê tởm đã chết.

Trang Thu Dung vượt chính mình mặt cười: "So người hảo như vậy một chút."

"Người ngăn đón ta đường đi, là muốn giết ta?"

Trang Thu Dung tiếp tục cười: "Tiểu sư muội từ thất quá một lần nhớ, giống như biến thông minh."

Cổ mi cũng cười: "Người cảm thấy người có kia bản lĩnh?"

"Ta không có? Không nói đến người võ công ban đầu liền đánh không lại ta. Từ người rơi xuống nước lúc sau, chính là nghe nói người liền võ công đều quên mất đâu."

Cổ mi chậm rãi đem bên hông roi rút ra: "Hảo. Chúng ta đây đêm nay liền tới thử xem, rốt cuộc ai lợi hại hơn điểm."

Trang Thu Dung vũ khí là đem nhuyễn kiếm. Thân kiếm hẹp dài, lạnh như sương tuyết, mang theo sắc bén kiếm phong mà đến.

Mà cổ Mi Đô không có động. Nàng chỉ là nắm chặt roi.

Nàng chưa từng có cùng người thật sự động qua tay. Tự đi theo Triệu Vô Cực luyện võ tới nay, cũng bất quá là cùng hấn uy so chiêu mà thôi.

Hôm nay, là nàng lần đầu tiên cùng người chân chính so chiêu. Nhưng là nàng lại cảm thấy một chút đều không sợ hãi.

Đối một cái liền chết còn không sợ người, thế gian này, còn có cái gì có thể làm nàng cảm thấy sợ hãi?

Trang Thu Dung thậm chí đều còn không có thấy rõ là chuyện như thế nào, cổ mi roi cũng đã vòng tới rồi nàng trên cổ.

Cổ mi tay vừa thu lại, Trang Thu Dung cổ gian cổ thu càng khẩn, chỉ lặc nàng cảm thấy cổ đều phải chặt đứt.

Cổ mi lôi kéo roi đem nàng kéo lại đây, nhìn nàng, lạnh lùng, không nói gì.

Nhưng nàng bỗng nhiên từ trong lòng đào đem chủ thủ ra tới.

Chủ thủ vẫn là Liêm Huy cho nàng. Vì nàng phòng thân dùng. Nàng lúc ấy vui rạo rức thu, kỳ thật vì bất quá là chủ thủ bao thượng kia viên cực đại hồng bảo thạch mà thôi.

Nhưng này sẽ, nàng đem chủ thủ bao tùy ý ném xuống đất, chỉ là đem chủ thủ cầm lên, chiếu Trang Thu Dung má phải má liền không lưu tình chút nào cắt đi xuống.

Trang Thu Dung vốn dĩ cho rằng hấn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng chủ thủ đâm xuống dưới, nàng chỉ cảm thấy má phải

má một trận đau nhức, rồi sau đó, chính là bên trái gương mặt.

"Hồng Diêu, người buông ta ra, người buông ta ra. Người đem ta mặt làm sao vậy? Mau thả ta ra." Nàng bắt đầu giãy giụa.

Mà cổ mi cũng xác thật buông ra nàng. Nàng đem chủy thủ hướng trên mặt đất một ném, nhìn tê liệt ngã xuống trên mặt đất Trang Thu Dung, lạnh lùng nói: "Ta vô pháp thuyết phục chính mình giết người, nhưng ta cũng không có biện pháp thuyết phục chính mình tha người. Người không phải đối với người mặt thực tự tin, ta đây liền hoa hoa người mặt."

Trang Thu Dung quả thực không thể tin được. Nàng run rẩy tay đi sờ chính mình mặt, nhưng sờ đến chỉ là một mảnh ướt hoát.

Nàng chậm rãi đem đôi tay duỗi tới rồi trước mặt, lọt vào trong tầm mắt có thể đạt được chính là một tay máu tươi.

"Người, người," nàng chỉ vào cổ mi, bỗng nhiên lại trạng nếu điên khùng nhào tới.

Cổ mi không chút do dự liền một chân đạp qua đi, trực tiếp đem nàng cấp đá hôn mê bất tỉnh.

Sau đó nàng xoay người, nhìn hắc ám đường phố cái kia chỗ ngoặt.

"Xuất hiện đi." Nàng lạnh giọng nói.

Dứt lời, có người chậm rãi đi ra.

Y

Nhiên là áo xám bạch vớ, búi tóc không chút cầu thả. Ngay cả kia trong mắt trách trời thương dân ánh mắt đều không có biến quá.

Hắn nhìn trước mặt đầy đất máu tươi, cùng với té xỉu trên mặt đất Trang Thu Dung, ngẩng đầu nhìn cổ mi, thở dài kêu nàng tên: "Hồng Diêu."

Thanh âm kia, làm như trường bối đối không nghe lời tùy hứng vẫn bối đã làm sai chuyện, nhưng rồi lại không đành lòng trừng phạt cái loại này. Mang theo vài phần trách phạt, lại mang theo vài phần sủng nịch.

Cổ mi cảm thấy thực ghê tởm.

"Ta rốt cuộc nên như thế nào xưng hô ngươi? Sư phụ? Thông Nguyên Tử? Vẫn là mặt khác?"

Cổ Mi Bất tưởng cùng hắn ma kị. Nàng tương đối thích nói trắng ra.

Thông Nguyên Tử nhìn nàng.

Cổ mi cảm thấy thực không kiên nhẫn: "Ngươi riêng từ Hoa Sơn đuổi tới nơi này, không phải chỉ là để vì hiện tại đứng ở chỗ này như vậy nhìn ta đi? Nói đi, ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì? Đơn giản đêm nay liền thống thống khoái khoái nói ra, cũng đỡ phải cả ngày cất giấu."

Nhưng thông Nguyên Tử vẫn như cũ là như vậy nhìn nàng. Thật lâu sau, cổ mi mới nghe được hắn một tiếng than nhẹ: "Hồng Diêu, chẳng lẽ ngươi thật sự là cái gì đều không nhớ rõ?"

"Nhớ rõ cái gì?" Cổ mi cảm thấy nàng thật sự thực không kiên nhẫn. Làm ơn người có thể hay không liên không cần như vậy đánh với ta bí hiểm.

"Hong Diêu, người ái người, là ta."

Tác giả có lời muốn nói: Hắc hắc, nãi nhóm không thấy ngẫu nhiên một câu tóm tắt bên trong viết chính là, muội không, sư muội không, thầy trò không, các loại không mị?

Nói, này một chương thật sự thực phì a, để đến quá hai ba chương đi?

Chương sau phóng đại ca.

40 đại ca đi khởi

Cổ mi nghe xong thông Nguyên Tử câu nói kia, nàng trực tiếp thạch hóa.

Qua hơn nửa ngày, nàng mới phản ứng lại đây, không thể tin tưởng dùng ngón tay chỉ vào chính mình, lại là dùng ngón tay chỉ vào hắn, lắp bắp nói: "Ta? Người?"

Nàng không ảo giác đi?

Thông Nguyên Tử hơi hơi gật gật đầu, nhẹ giọng thở dài nói: "Hong Diêu, người thật sự đã quên chúng ta chi gian sở hữu hết thấy?"

Cổ mi hiện tại duy nhất cảm giác chính là, tử a, ai cho ta tới một cục gạch chụp vụng ta tính.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 36

Ngọa tào! Này con mẹ nó đều gọi là gì sự? Không phải nói Hồng Diêu lúc trước thích chính là Liêm Huy sao? Như thế nào phút cuối cùng biến thành cái này tao lão nhân?

Nói là tao lão nhân cũng không tính thỏa đáng. Cổ mi tử mĩ đánh giá thông Nguyên Tử một phen, nha lớn lên còn tính có thể, cũng liền bốn mươi tuổi trên dưới tuổi tác. Mạnh khảnh suy yếu, một phen nửa trường chòm râu phiêu tại hạ ba, thoát nhìn thật là có như vậy vài phần tiên phong đạo cốt hương vị.

Chỉ là Hồng Diêu, người có phải hay không quá trọng khẩu? Nima này xem như luyện phụ? Luyện thúc? Vẫn là luyện gia?

Hảo đi, gia gia bối liền có điểm khoa trương. Chỉ là Hồng Diêu, người tê mồi mới mười sáu tuổi a, mười sáu tuổi a. Hơn nữa người rất cuộc để lại cái cái dạng gì cục diện rối rắm cho ta?

Cổ Mi Đô tưởng trực tiếp cấp quỳ. Cầu ngài thưởng ta một cái rõ ràng, rành mạch sự thật, hoặc là dứt khoát liền thưởng ta một cái oanh thiên lôi đi.

Nàng cười khổ không được: "Cái kia, cái kia," rất cuộc muốn như thế nào xưng hô ngài a, "Kia ai, trước kia sự ta đều không nhớ rõ. Ngài lão có thể hay không coi như dĩ vãng Hồng Diêu đã chết? Cho nên hiện tại liền làm ơn ngài lão giờ cao đánh khẽ, buông tha ta đi."

Có được hay không a? Kỳ thật Hồng Diêu thật sự đã chết. Ta là tuyệt đối sẽ không thích người.

Nhưng thông Nguyên Tử nghe vậy ngược lại là chậm rãi triều nàng đã đi tới.

Cố mi liên tục lui về phía sau.

"Hồng Diêu," hần thanh âm thực nhẹ, nhẹ tựa như hai ba độn không ăn cơm xong, một chút sức lực đều không có dường như, "Người đều đã quên người trước kia như thế nào xưng hô ta sao?"

Cố mi bài trừ tới một cái so với khóc còn khó coi hơn cười: "Sự phụ?"

Đối phương nhàn nhạt trên mặt không có bất luận cái gì phản ứng.

"Thông Nguyên Tử?"

Giống như lại đã đoán sai. Nha trực tiếp lại đi phía trước đi.

Chẳng lẽ là toàn bộ? Nguyên nguyên? Tổng không thành là tử tử đi?

Nhưng này đó cố mi thật sự là kêu không ra khẩu a. Cùng cố hòng ngạnh cái ruồi bọ dường như, nàng chỉ cảm thấy ghê tởm tưởng phun.

"Ta đây rốt cuộc trước kia là kêu ngài gì đó a a?"

"Vô hận. Đây là trước kia sự phụ ta cho ta lấy tên."

Vô hận? Ngài này trước kia đến là có bao nhiêu hận đời a, sự phụ người mới cho người cưới như vậy cái tên?

Cổ mi gian nan nuốt một ngụm nước miếng đi xuống, vươn tay ngăn cản hắn đi phía trước đi: "Cái kia, người có thể hay không, có thể hay không trước đình sẽ? Kia cái gì, ta hiện tại có điểm ngốc, người dung ta trước lý lý."

Thông Nguyên Tử thể nhưng thật sự ngừng lại, hơn nữa hảo tính tình nói: "Người có cái gì không rõ địa phương, cứ việc hỏi ta chính là."

Cổ mi cảm thấy, nàng thế nào đều hắn là đem chân tướng cấp biết rõ ràng đi? Bằng không hôm nào nàng chính là treo cũng không biết là như thế nào quái.

"Kia cái gì, vô, vô hận, đúng không? Ta nhớ rõ ta ngày đó rơi xuống nước tỉnh lại lúc sau, đại gia cùng ta nói đều là, đều là ta thích Liêm Huy a. Như thế nào, như thế nào là người?"

Nghe được Liêm Huy tên, thông Nguyên Tử trên mặt biểu tình rõ ràng liền có chút thay đổi: "Hồng Diêu, những cái đó, bất quá là người vì khí ta, riêng đi tìm Liêm Huy, oán hận mà thôi. Người ái người, là ta."

Cổ mi trên người nổi da gà khởi đầy đất, làm ơn đại sư, người có thể hay không không cần đem ái cái này tự quái ngoài miệng?

Này tự cùng ngài lão kia tiên phong đạo cốt bên ngoài thật sự là không đáp. Đặc biệt là ngài nói cái này ái người đối tượng vẫn là kẻ hèn bất tài tại hạ ta.

Cố Mi Tha hiện tại thật sự là lộn không rõ, rốt cuộc cái này Hồng Diêu lúc trước thích người là ai. Nhưng vô luận là ai, giống như cùng nàng cố mi hiện tại cũng không có gì quan hệ đi? Nàng hiện tại chuyện quan tâm nhất hẳn là không phải cái này.

"Ta cùng Liêm Huy rời đi Hoa Sơn sau mấy ngày, có người nửa đường cướp đường. Muốn kiếp người vẫn là ta. Cái này, người biết không?"

Thông Nguyên Tử đảo cũng trả lời dứt khoát: "Những người đó, là ta sai sử."

Cố Mi Đô muốn tìm khối gạch đem chính mình cái cấp chụp hôn mê: "Vì cái gì?"

"Người đã từng nói qua, muốn tìm cái địa phương, liền người ta hai người. Không bao giờ dùng cố kỵ cái gì thầy trò chi gian quan hệ."

Cố Mi Đô mau trong gió hỗn độn: "Cho nên người lúc ấy là tưởng đem ta cấp bắt, sau đó lại đem ta cấp giấu đi? Kim ốc tàng kiều, không có người biết ta rốt cuộc ở đâu như vậy?"

Thông Nguyên Tử rất phối hợp gật gật đầu.

"Vậy người vì cái gì không trực tiếp ở Hoa Sơn thượng theo ta đem ta cấp bắt a?" Làm gì còn phải như vậy cố sức chờ lão nương cùng Liêm Huy hạ sơn lại đến bắt ta.

Thông Nguyên Tử trầm mặc sau một lúc lâu, mới vừa rồi nói: "Người không thể ở Hoa Sơn mất tích, càng không thể ở ta trước mắt mất tích."

Cố mi cảm thấy nàng hẳn là minh bạch. Nha ý tứ này chính là, nàng cố mi nếu ở Hoa Sơn, ở hẳn thông Nguyên Tử trước mặt mất tích, người nọ gia đều sẽ biết nàng là ở nàng sư phụ cùng học nghệ địa phương mất tích, nghị luận trung tâm sẽ chỉ là Hoa Sơn cùng nàng sư phụ, chưa chừng liền có như vậy cá biệt người thông minh truy tìm đến cái gì dấu vết để lại còn liền thật sự tìm ra chân tướng tới. Nhưng nàng cùng Liêm Huy hạ sơn, có xa lạ người cướp đi nàng, kia lại nghĩ như thế nào cũng chỉ sẽ là Liêm Huy bảo hộ không đủ, cùng hẳn thông Nguyên Tử nửa mao tiền quan hệ đều không có.

Nàng có thể nói một câu dụng tâm âm hiểm sao?

"Vậy người, người lần đó kiếp ta thất bại, liền không chuẩn bị lần thứ hai làm người tới kiếp?"

Cố mi cảm thấy, hẳn hẳn là không phải cái loại này gặp một lần thất bại sẽ không bao giờ nữa tới cái loại này người đi.

Nhưng này một đường người, trừ bỏ kia một lần tiến đến cướp đường, sau lại nàng cùng Liêm Huy đến Liêm Gia Bảo này dọc theo đường đi thật đúng là chính là gió êm sóng lặng, liền cái tìm tra người đều không có.

"Còn có ba lần. Nhưng chưa tới kịp ra tay, cũng đã bị người âm thầm phá hư."

"A?" Cố mi lại có chút ngốc. Là ai đang âm thầm phá hư? Quả quyết không phải là Liêm Huy. Nếu là hẳn, nàng tất nhiên sẽ biết.

Rồi sau đó tới, nàng mới biết được, người này, không phải người khác, đúng là Mộ Dung Trạ.

Trên thực tế, từ ở Lạc Dương Mộ Dung Trạh nhìn thấy nàng, cho rằng nàng là chính mình muội muội kia một khắc bắt đầu, hấn liền phái người âm thầm hộ tống nàng một đường tới rồi Liêm Gia Bảo.

Thậm chí, có một lần hấn còn chính mình tự mình ra tay.

Nhưng cổ mi lúc này cũng không biết. Mà thông Nguyên Tử nhìn dáng vẻ cũng không có tính toán cùng nàng cùng nhau tham thảo người này rốt cuộc sẽ là ai vấn đề.

Thông Nguyên Tử hiện tại tưởng chính là, lập tức đem Hồng Diêu mang đi.

Tối nay là Liêm phu nhân đem Hồng Diêu thả ra Liêm Gia Bảo. Mà vừa mới Hồng Diêu lại cùng Trang Thu Dung đã giao thủ, hấn hoàn toàn có thể thần không biết quỷ không hay đem nàng mang đi, rồi sau đó đem sở hữu sự tình đều đẩy đến Liêm phu nhân cùng Trang Thu Dung trên người.

Mà cổ mi lúc này tưởng lại là, thế nào mới có thể từ thông Nguyên Tử mí mắt phía dưới đào tẩu.

Giang hồ quá hung hiểm, nhân tâm càng sâu. Nàng phụng bồi không dậy nổi, chỉ có trốn tránh.

Thông Nguyên Tử bước lên trước một bước, to rộng ống tay áo quét lại đây, phát hướng trên người nàng huyết đạo.

Cổ mi theo bản năng bắt đầu trốn tránh.

Nửa người trên hơi hơi về phía sau ngưỡng, đồng thời dưới chân một sai, nháy mắt thân hình đã là hoạt tới rồi hấn phía sau.

Thông Nguyên Tử vừa mới kia phát một cái, vẫn chưa dùng tới vài phần lực. Hắn nguyên ý gần chỉ là tưởng chế trụ nàng huyết đạo, lệnh nàng không thể nhúc nhích mà thôi.

Nhưng hắn không dự đoán được cổ mi sẽ dễ dàng như vậy liền tránh thoát hắn chiêu này.

Nhưng y theo nàng dĩ vãng võ công, nàng căn bản không có biện pháp né tránh hắn này nhất chiêu.

Hơn nữa, mấu chốt nhất chính là, vừa mới cổ mi né tránh hắn bước chân, hắn căn bản là không có đã dạy nàng.

Hắn hơi hơi nhăn lại mày, xoay người lại là một tay áo quét qua đi.

Lần này, hắn dùng tới sáu phần nội lực.

Nhưng cổ mi lại là đồng dạng nhất chiêu lách mình tránh ra.

Nàng dán vách tường mà trạm, trong lòng có chút nghĩ mà sợ.

Vừa mới thông Nguyên Tử kia nhất chiêu, nguyên bản nàng là tránh không khỏi. Nhưng dường như, hắn căn bản là không tính toán chế trụ nàng, chỉ là tưởng thử thử nàng mà thôi.

Quả nhiên, ngay sau đó, thông Nguyên Tử cũng không có lại ra chiêu.

Hắn đứng ở nơi đó, nhìn về phía nàng ánh mắt bình tĩnh, hỏi ra tới lời nói lại là: "Vừa mới kia nhất chiêu, là ai dạy ngươi?"

Cổ mi nhấp nháy môi, không nói gì.

Nghe hán lời này ý tứ, hán giống như trước kia cũng không có đã dạy Hồng Diêu chiêu này? Nhưng này khẳng định là Hoa Sơn võ công.

Mà vừa mới Trang Thu Dung cũng nói qua, trước kia Hồng Diêu võ công rất kém cỏi.

Cổ Mi Bất biết, cái này thông Nguyên Tử, rốt cuộc đối Hồng Diêu là cái dạng gì cảm tình.

Nếu nói tốt, vì sao thật nhiều võ công chiêu thức không giáo nàng? Nếu nói không tốt, nàng nhớ tới khi đó nàng còn ở Hoa Sơn khi, những cái đó Hoa Sơn đệ tử lời trong lời ngoài ý tứ rõ ràng chính là, thông Nguyên Tử đối Hồng Diêu thực sủng ái?

Hơn nữa có chuyện nàng rất khó lấy mở miệng. Nàng vừa mới xuyên qua lại đây là lúc, Hồng Diêu thân thể thượng, có rất rõ ràng dấu răng, cùng roi ấn.

□?

Cổ mi run lập cập. Nàng cảm thấy, đêm nay nàng mặc kệ dùng biện pháp gì, đều không thể làm thông Nguyên Tử đem nàng mang đi.

Ngọa tào. Bị hán mang đi, đời này phỏng chừng nàng đều chỉ có thể quá cái loại này không thấy ánh mặt trời sinh sống.

Nàng trong đầu nháy mắt thoáng hiện chính là trên mạng cùng báo chí đăng báo nói cái loại này, XX thiếu nữ bị XX cầm tù hàm nhiều ít nhiều ít năm.....

Con mẹ nó, nàng cắn răng, liều mạng với người.

Nàng trông mắt nhanh như chớp chuyển chuyển, Liêm phu nhân đưa kia con ngựa, đang ở nàng mấy trượng có hơn.

Không biết này thông Nguyên Tử khinh công, so này mã sức của đôi bàn chân như thế nào?

Nàng không rõ ràng lắm thông Nguyên Tử thực lực, cho nên nàng hiện tại cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Liền ở nàng cân nhắc thế nào mới có thể đào tẩu thời điểm, thông Nguyên Tử đã mở miệng: "Người võ công, là Vô Cực Giáo người?"

Cổ Mi Hoàn là không nói gì. Lúc này, nói thiếu vĩnh viễn so nói nhiều bảo hiểm.

Nhưng thông Nguyên Tử lại tiếp theo nói một câu: "Đêm đó ta liền cảm thấy kỳ quái, mười bảy năm không thấy, vì sao vô cực sư đệ võ công thế nhưng là lui bước nhiều như vậy. Nguyên lai, hẳn thế nhưng đem hấn suốt đời công lực đa số đều truyền cho người."

Cổ mi đứng thẳng thân mình, nắm nổi lên hai đấm: "Cha ta là người giết?"

Khó trách khi đó Triệu Vô Cực lâm chung trước dặn dò nàng, nhất định phải nghĩ cách rời đi Hoa Sơn. Khó trách Triệu Vô Cực vô thanh vô tức bị người một chưởng chấn vỡ tâm mạch nằm ở nơi đó.

Hoa Sơn nơi, trừ phi Hoa Sơn người, bằng không còn có ai có thể ở không kinh động Hoa Sơn những người khác dưới tình huống, lặng yên không một tiếng động tới rồi Hoa Sơn tối cao đỉnh.

Thông Nguyên Tử có chút kinh ngạc nhìn nàng: "Người thế nhưng kêu hắn là cha?"

Cổ mi giờ phút này một chút đều không nghĩ chạy trốn sự tình. Nàng miễn đầu óc chỉ có Triệu Vô Cực lâm chung trước cùng nàng nói những lời này đó.

Ta nữ nhi, cái gì đều không cần làm, chỉ cần vô cùng đơn giản khoái hoạt vui sướng tồn tại liền hảo.

Triệu Vô Cực là nàng xuyên qua lại đây lúc sau cái thứ nhất cho nàng ám áp người. Hắn đem nàng trở thành chính mình nữ nhi, dốc lòng che chở. Chẳng những đem chính mình bảy thành nội lực truyền cho nàng, càng là ở cuối cùng như vậy thời khắc, vẫn là cùng nàng nói, thực xin lỗi, cha về sau không bao giờ có thể chiếu cố người. Nhưng vô luận người ở nơi nào, cha cùng người nương đều sẽ vĩnh viễn ái người.

Cổ mi nắm chặt nắm tay.

Thông Nguyên Tử nhìn lúc này nàng, vẫn như cũ kinh ngạc: "Ta khi đó rõ ràng đã nói với người vô số lần, bởi vì hắn Triệu Vô Cực, người nương mới có thể bị Mộ Dung huyền mang đi, cuối cùng chết thảm. Ta càng đã nói với người, về sau nếu người có cơ hội nhìn thấy Triệu Vô Cực, nhất định phải thân thủ thế người nương báo thù. Nhưng người thế nhưng kêu hắn cha?"

Cổ mi cười lạnh: "Nếu ta nhớ không lầm, nói hắn là cha ta người, rõ ràng chính là người. Cũng rõ ràng là người nói cho hắn, ta là hắn nữ nhi. Như thế nào, đánh một tay hảo bàn tính, làm chính hắn nữ nhi thân thủ giết hắn? Chính là không có thể làm thỏa mãn người ý, chúng ta phụ từ nữ ái, rất tốt."

Thông Nguyên Tử trên mặt có tức giận: "Câm mồm."

"Ta vì cái gì muốn câm mồm? Ta hôm nay còn liền nói cho người. Vô luận phụ thân ta rốt cuộc là ai, nhưng ở trong lòng ta, Triệu Vô Cực chính là phụ thân ta. Còn có, trước kia sự ta toàn bộ đều không nhớ rõ. Vô luận ta trước kia thích người là ai, nhưng ta hiện tại có thể thực minh xác nói cho người, ta không thích người, thậm chí đứng ở chỗ này cùng người nói chuyện đều cảm thấy ghê tởm. Người làm ta cảm thấy thực ghê tởm, như vậy, người vừa lòng?"

Thông Nguyên Tử trên mặt thay đổi sắc. Hắn bỗng nhiên tay phải vươn, năm ngón tay thành trảo, mau lẹ vô cùng công lại đây.

Cổ mi trốn tránh bất quá, nháy mắt đã bị hắn dùng ngón tay gắt gao chế trụ yết hầu.

"Nói, nói người Hồng Diêu yêu ta. Mau nói."

Thông Nguyên Tử thanh âm nghe tới tràn ngập tức giận, trên mặt thậm chí đều có kiết tư bên trong bộ dáng.

Cổ mi khinh bỉ nhìn hắn: "Người chính là muốn ta lại nói một trăm biến, ta đây nói cũng là, nhìn đến người ta liền cảm thấy ghê tởm, so làm ta ăn một trăm chỉ ruồi bọ đều cảm thấy ghê tởm."

Thông Nguyên Tử buộc chặt ngón tay. Cổ mi nhất thời chỉ cảm thấy hút thở hỗn hển khí đều như vậy khó.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 37

Có lẽ một hơi không tới, nàng là có thể đã chết.

Đã chết lúc sau, có phải hay không là có thể trở lại hiện đại?

Không có người sẽ nói cho nàng đáp án. Nhưng kỳ thật nàng thật sự rất muốn biết đáp án a.

Nhưng thông Nguyên Tử bỗng nhiên lại buông lỏng ra nàng.

Nàng xụi lơ trên mặt đất, che lại nóng rất yểu hâu, chỉ nghĩ ho khan.

Thiếu chút nữa đã chết một lần, liền càng thêm minh bạch tồn tại tốt đẹp.

Thông Nguyên Tử ôm lấy nàng, lung tung ở nàng bên tai nói: "Hồng Diêu, người ái người, rõ ràng là ta. Nhưng người như thế nào có thể cùng Liêm Huy thành thân? Ta nhận được lá thư kia thời điểm, chỉ hận không được liền đem Liêm Huy giết. Cho nên ta lập tức nhích người xuống núi, hơn nữa truyền thư Trang Thu Dung, báo cho nàng, người phụ thân là Mộ Dung huyền, làm nàng đi đem tin tức này báo cho Liêm bảo chủ. Mười một năm trước, Mộ Dung huyền giết Liêm bảo chủ đệ đệ, hắn đã biết tin tức này, quả quyết sẽ không đồng ý người cùng Liêm Huy hôn sự. Hồng Diêu, ta đáp ứng người, nếu người thật sự muốn cái hôn lễ, trở về ta liền cho người làm cái long trọng hôn lễ, như thế nào? Nhưng về sau, người không

bao giờ có thể sử dụng loại này tùy tùy tiện tiện cùng người khác thành thân sự tới khí ta. Sau này người nói cái gì, ta đều sẽ đáp ứng người."

Cố mi bị hấn như vậy ôm, nàng thật sự là rất muốn một chân đá qua đi a.

Đại thúc, người con mẹ nó còn chưa đủ? Bị người như vậy ôm, ta thật sự cảm thấy thực ghê tởm có được không.

Nhưng thông Nguyên Tử thật đúng là chính là không dứt.

Hấn ôm nàng còn ngại không đủ, thò qua miệng tới là nghĩ đến thân nàng sao?

Cố Mi Đô tưởng phun ra.

Nàng thật vất vả né tránh hấn ma khẩu, thuận tay liền ở tay áo trung đào một cái bố bao ra tới, hung hăng ấn tới rồi hấn ngoài miệng.

Nếu là ở ngày thường, lấy thông Nguyên Tử bản lĩnh, cố mi tất nhiên là không có biện pháp đem cái này bố bao ấn đến hấn ngoài miệng. Nhưng này sẽ, gần nhất hấn tâm thần có chút không xong, thứ hai lại là chuyên chú nghĩ tới tới hôn môi cố mi, vừa lơ đãng đảo bị cố mi cấp chui cái chỗ trống.

Bố trong bao không phải vật gì khác, đúng là mộng hấn dục.

Là Tống Sở đưa cho nàng. Khi đó hấn dào dạt đặc ý nói, tiểu gia ta mới lười đến cùng ta kia gốc anh em Liêm Huy giống nhau mỗi ngày thức khuya dậy sớm luyện cái gì võ. Đi nơi nào mang điếm mộng hấn dục liền thành. Cái này không chỉ có là tán gái vũ khí

sắc bén, gặp được không đối phó người, bắt một phen trực tiếp sái qua đi, chờ đem người mê đi, còn không phải tưởng như thế nào đối phó hẳn liền như thế nào đối phó?

Sau đó hẳn lấy lòng dường như đưa qua một bao, cho người một bao, muốn hay không?

Cổ mi lúc ấy thực vui sướng liền nhận lấy.

Còn dễ làm khi cấp tiếp a, bằng không đến này sẽ làm không hảo con mẹ nó liền trình tiết khó giữ được a.

Cổ mi lung lay đỡ tường đứng lên. Rốt cuộc thuận chính mình tâm ý, hung hăng một chân liền đạp qua đi.

Thông Nguyên Tử lại không có trốn. Nhưng nghiêm khắc nói đến, hẳn hiện tại vẫn cứ là thanh tỉnh.

Cổ mi đứng lên, liền bắt đầu đi nhặt trên mặt đất kia đem chủy thủ.

Phụt một tiếng, chủy thủ chui vào thông Nguyên Tử bả vai.

Kỳ thật nàng lúc ấy thật là hướng tới hẳn tâm oa tử ở thọc a. Chỉ cần tưởng tượng đến Triệu Vô Cực cả người là huyết nằm ở nơi đó, nàng liền hận không thể cấp thông Nguyên Tử toàn thân đều trát đầy lỗ thủng mất.

Nhưng thông Nguyên Tử tuy rằng trúng mộng hẳn được, thân thủ mặc dù lại trì độn, nhưng vẫn như cũ là có. Thờì khắc mấu chốt, hẳn né tránh kia trí mạng một kích.

Nhờ họa được phúc, chủ thủ tuy rằng đâm trúng bờ vai của hắn. Nhưng một trận đau nhức truyền đến, ngược lại là tạm thời làm thần trí hắn chống cự ở kia mộng hãn được được lực.

Cho nên hắn nhanh chóng quyết định liền trở tay bắt được cổ mi tay phải cổ tay.

Cổ mi chấn động.

Nàng bắt đầu liều mạng giãy giụa, trong lòng còn ở kêu rên, xong rồi, xong rồi, chẳng lẽ thằng nhãi này võ công thế nhưng cao đến liền mộng hãn được đều không sợ nông nổi?

Phim truyền hình thượng không phải không có buông tha như vậy ví dụ. Mỗi mỗi cao nhân, võ công chi cao, đã là bách độc bất xâm.

Chẳng lẽ thông Nguyên Tử chính là trong truyền thuyết cái loại này cao nhân?

Thời khắc máu chốt, cổ mi lại liều mạng một chân đạp qua đi, rốt cuộc đem chính mình tay từ hắn trong tay tránh thoát mở ra.

Nhưng thông Nguyên Tử lại đỡ vách tường chậm rãi tưởng đứng lên.

Cổ mi cũng không dám nữa thế nào, cuống quýt chạy đến kia con ngựa bên cạnh, xoay người lên ngựa, nhanh như chớp liền chạy.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn.

Triệu Vô Cực thù, nàng trước nhớ kỹ.

Mà mười ngày sau, Lạc Dương, thanh bình lâu.

Cố mi phong trần mệt mỏi đứng ở đèn nhánh quầy trước, đối chường quầy nói: "Chường quầy, ta tìm nhà người công tử. Phiên toái người nói cho hần, liền nói là cố mi tìm hần."

Một thân thanh y dung trạm đẩy ra bổ mình đi ra, nhìn đến cố mi kia một khắc, hơi hơi có chút chinh lảng.

Mà cố mi đối hần nhẹ nhàng cười: "Dung trạm, các người tửu lâu trưởng phòng tiên sinh chiêu hảo sao?"

Dung trạm hơi hơi mỉm cười, trong mắt ảnh ngược vô số đào hoa ảnh: "Còn không có."

"Vậy người cảm thấy, ta tới làm này trưởng phòng tiên sinh, như thế nào?"

Tác giả có lời muốn nói: Emma, rốt cuộc đến phiên đại ca chính thức lên sân khấu. Thật là kích động rơi lệ đầy mặt a rơi lệ đầy mặt.

41 kỹ thuật trạch đại ca

Dựa vào cùng dung trạm hữu hạn hai lần gặp mặt sau, ở cố mi trong tưởng tượng, giống dung trạm người như vậy, nguyên bản nên là cái loại này cao cao tại thượng, hờ hững chúng sinh, liền tính là cái gì thiên đại sự đều không thể làm hần trên mặt có chút động dung người.

Tham kiến các loại tiên hiệp tiểu thuyết bên trong đứng ở đám mây, quan sát chúng sinh các kiểu thanh lãnh thượng tiên.

Nha nên không dính khói lửa phạm tục mới đúng.

Nhưng là, lệnh cổ mi trăm triệu không nghĩ tới lại là, dung trạm hấn căn bản là không phải là người như vậy.

Ngày ấy cổ mi đứng ở thanh bình lâu đại đường trung, nhìn thấy vén màn lên dung trạm, ánh mắt đầu tiên nhìn đến không phải hấn trong mắt ẩn chứa nhàn nhạt ý cười, mà là hấn màu xanh nhạt ống tay áo thượng điểm điểm bạch phần.

Kia thế nhưng là bột mì!

Rồi sau đó tới, cùng chạy đường bánh mật nhỏ hỗn thực lúc sau, bánh mật nhỏ nói cho cổ mi, ngày đó nàng tới tìm hấn gia công tử thời điểm, là hấn chạy tới thông tri hấn gia công tử.

Khi đó hấn gia công tử đang làm cái gì đâu? Ở cổ mi trong mắt hấn là không dính khói lửa phạm tục hấn gia công tử dung trạm, đang ở trong phòng bếp xoa cục bột

Cổ Mi Bất biết nên dùng cái gì từ ngữ tới hình dung nàng khi đó tâm tình.

Mà bánh mật nhỏ tắc hứng thú bưng bưng tiếp tục cùng nàng khoe khoang, công tử nhà ta nhưng lợi hại. Đừng nhìn hấn người này ngày thường đều không thể nào ái ra cửa, chỉ ái tránh ở trong nhà. Nhưng hấn sẽ làm các loại mỹ thực, đặc biệt là các loại ăn ngon điểm tâm. Phàm là trên đời này người có thể báo xuất khẩu đồ ăn cùng điểm tâm, chỉ sợ liền không có công tử nhà ta sẽ không làm.

Cổ mi tiếp tục si tuyến trung. Chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết kỹ thuật trạch?

Mà bánh mật nhỏ giả, đúng là ngày ấy bụng ướp lạnh quả lê cho nàng cùng Liêm Huy chạy đường.

Cổ mi nhớ rõ, khi đó nàng nhìn bánh mật nhỏ nhìn thấy bị điểm huyết, vừa động không thể động nàng, hấn kia phân bình tĩnh, kia phân thấy nhiều không trách, làm nàng trong nháy mắt cho rằng cái này bánh mật nhỏ tuyệt đối không phải là cái bình thường mặt hàng, làm không hảo chính là trong truyền thuyết thể ngoại cao nhân.

Liền Thiếu Lâm Tự một cái phổ phổ thông thông quét rác tăng, cuối cùng đều có thể ra tới giây cổ mi yêu nhất kiểu bang chủ, kia thể gian này còn có cái gì là không có khả năng sự?

Nhưng người nhìn đến quá như vậy lắm nhằm thể ngoại cao nhân sao?

Bánh mật nhỏ hận không thể suốt ngày miệng đều không mang theo nhân, không phải lôi kéo cổ mi nói hấn gia công tử làm gì đó như thế nào ăn ngon, nếu không chính là cùng nàng nói hấn ở tửu lầu nghe được các màu mới mẻ sự.

Kỳ thật này đó cái gọi là mới mẻ sự, cũng bất quá chính là, đông thôn heo mẹ sinh một đại oa heo con, ai u, phổ tây kia gia quả phụ nghe nói là có đệ nhị xuân, còn có kia nhà ai, buổi tối tao tặc, kết quả vút cũng chỉ là song phá không thể lại phá giày vải mà thôi.

Cổ mi đỡ trán. Nàng thật mạnh đỡ trán. Đây cùng nàng trong tưởng tượng cái loại này không có việc gì là có thể nghe được các loại võ lâm đại sự, hoặc là thậm chí là các loại quốc gia đại sự căn bản là không đáp giá hảo đi.

Nhưng bánh mật nhỏ làm không biết mệt a. Nha mỗi ngày bưng khay hành tẩu ở các bàn chi gian, bình tĩnh không thể lại bình tĩnh trên mặt giống như là đối cái gì đều không để bụng, nhưng một khi cầm không khay trốn đến này đến nhánh sau quầy, lại là một năm một mười đem hấn mới vừa rồi ở bên ngoài nghe được sở hữu lời nói đều thuật lại cấp cổ mi nghe.

Cổ Mi Tha có thể không nghe sao? Nhưng nàng căn bản là không lựa chọn a được không.

Thanh bình lâu nhân sự kỳ thật rất đơn giản, cổ mi hai tay là có thể lay đến lại đây.

Kim tự tháp đỉnh cao nhất, lớn nhất BOSS chính là bọn họ trong miệng công tử dung trạm. Bất quá dung trạm cơ bản liền tương đương với là cái phỉ tay chưởng quầy, dễ dàng không ra hậu viện. Căn cứ bánh mật nhỏ lộ ra, dung trạm hoặc là ở hậu viện nghiên cứu cái gì tân món ăn hoặc là tân điểm tâm, hoặc là chính là nhìn xem thư, uy uy cá, dưỡng dưỡng hoa gì đó, sinh hoạt cực kỳ tiêu sái.

Cổ mi đối này tỏ vẻ thực đồ mắt. Nima đây là nàng nhất hướng tới sinh hoạt a có hay không.

Con mẹ nó có tiền chính là hảo. Có tiền liền có thể muốn làm cái gì liền làm cái đó, không muốn làm cái gì liền làm cái đó. Liền nói ví dụ nàng, ai nguyện ý không có việc gì ra tới cho người khác làm công lập? Ai không nghĩ không có việc gì dưỡng dưỡng hoa đủ loại thảo lữ du lịch a, còn không phải không có tiền cấp nháo.

Cổ mi hâm mộ ghen tị hận. Đáng tiếc làm nàng hâm mộ ghen tị hận đối tượng, từ nàng ngày đó chủ động lại đây Mao Toại tự đề cử

mình nhận lời mời trưởng phòng tiên sinh lúc sau, nhiều thế này nhặt tử tới nay, nàng đều không có nhìn đến quá hấn.

Bất quá cũng hảo, đại BOSS không ở trước mắt lắc lư, nàng cái này viên chức nhỏ tỏ vẻ nhẹ nhàng tự tại thực.

Bất quá, đại BOSS không ở trước mắt lắc lư, tiểu BOSS nhưng thật ra suốt ngày ra ra vào vào.

Tiểu BOSS giả, Lý chưởng quầy cũng.

Lý chưởng quầy đúng là ngày đó nàng tránh ở thanh bình lâu hậu viện nhìn đến cái kia cùng dung trạm nói, phòng thu chi trưởng tiên sinh muốn từ chức lóe người cái kia lão giả.

Lý chưởng quầy năm mươi tuổi trên dưới tuổi tác, nói chuyện thanh âm không nhanh không chậm, càng là tích tụ như kim, bình thường không dễ dàng nói chuyện cái loại này. Thông tục điểm tới nói chính là cái loại này, mười gậy gộc đánh không tới một cái thí người.

Bất quá hấn làm người thực không tồi. Dù cho là lần trước bánh mật nhỏ không cẩn thận quăng ngã nát một cái mâm, hấn cũng bất quá là đi qua đi nhẹ nhàng băng quơ nói một câu, lần sau tiểu tâm, sau đó liền không có bên dưới.

Cổ mi lúc ấy đôi mắt đều xem thẳng. Hấn, hấn thế nhưng đều không có từ bánh mật nhỏ tiền lương khấu tiền!

Mà tửu lâu chạy đường chính là bánh mật nhỏ. Cổ mi đối người này đánh giá liền tám chữ, nhỏ mà lạnh, lắm nhảm một quả. Giám định hoàn tất!

Mà mặt khác còn có một cái tiểu tạp dịch, kêu Tiểu Đậ Tử. Chính là lần trước cổ mi nhìn đến cái kia ngồi ở quầy sau ngủ gật cái kia.

Tiểu Đậ Tử cùng bánh mặt nhỏ vừa lúc tương phản, lời nói không nhiều lắm, thực an tĩnh một người. Cười rộ lên bộ dáng cũng là thực văn nhược cái loại này.

Đến nỗi trong phòng bếp chưởng muống chính là lão Triệu, mặt khác còn có một cái cho hắn trợ thủ tiểu tôn.

Hơn nữa cổ mi cái này phòng thu chi, thanh bình trong lâu lão bản thêm công nhân tổng cộng là bảy người.

Lớn như vậy một cái ba tầng tửu lầu, thế nhưng cũng chỉ có bảy người!

Cổ mi ngay từ đầu đối này tỏ vẻ thập phần khó hiểu. Nàng cảm thấy, này bảy người cần thiết đến không đủ a. Từ trên xuống dưới ba tầng tửu lầu đâu, chẳng sợ chính là ghế trên suất mới 50%, người này tay cũng không đủ a.

Bào đi dung trạm cùng Lý chưởng quầy, này hai tốt xấu cũng là BOSS cấp bậc, không có khả năng trông cậy vào bọn họ hai người tới làm việc đi?

Lý chưởng quầy còn hảo thuyết, thật vội thời điểm, tiếp đón hạ khách nhân hẳn là vẫn là có thể. Nhưng dung trạm đâu? Đừng nói tiếp đón khách nhân, cổ mi tới này đều mau hơn mười ngày, cũng không tái kiến hắn một mặt. Càng đừng nói những cái đó tới ăn cơm khách nhân.

Lại bào đi cổ mi

Hảo đi, nàng chỉ là cái phòng thu chi, lãnh cũng chỉ là một phần trưởng phòng tiên sinh tiền lương, nàng không có việc gì chạy tới tiếp đón khách nhân chạy đường làm gì đi a? Này không phải sặc được không?

Mấu chốt là không ai cho nàng phát nàng chạy đường kia phân tiền lương.

Cho nên này tửu lâu tính toán đâu ra đấy xuống dưới, chân chính làm việc, kỳ thật cũng mới bốn người mà thôi.

Bốn người, bốn người

Nhưng sau lại, cố mi tỏ vẻ lý giải.

Này thanh bình lâu, ngày thường căn bản là không có gì người tới ăn cơm.

Trang hoàng xa hoa, định vị xa hoa, thức ăn ở cố mi xem ra sao chịu được xưng là tinh mỹ. Nhưng nó chính là không có gì người tới ăn cơm.

Này tuyệt bích không khoa học.

Cố mi lặng lẽ cùng bánh mật nhỏ hỏi thăm, chẳng lẽ là đồ ăn quá quý?

Bánh mật nhỏ khinh bỉ nàng, đồ ăn quý đương nhiên là một phương diện nguyên nhân, nhưng chính yếu nguyên nhân là, chính yếu nguyên nhân là, hấn cũng không biết.

Cố mi không lưu tình chút nào liền một chân đạp qua đi, vậy người nha còn cùng ta trang cái gì cao thâm khó đoán.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 38

Bánh mật nhỏ vuốt cái ót hắc hắc mà cười: "Cố mi tử, khách nhân không nhiều lắm không tốt sao? Chúng ta tiền công có thể chiếu lấy, nhưng sống còn có thể thiếu làm không ít. Dưới bầu trời này chuyện tốt như vậy nhưng không địa phương tìm đi. Nói nữa, công tử đều không để bụng này tửu lâu có thể hay không kiếm tiền, ta không có việc gì thao kia tâm làm gì?"

Cảm tình dung trạm chính là nhân đến nhằm chán khai một tửu lâu tới chơi, căn bản là không quan tâm này tửu lâu sinh ý là kiếm là bồi.

Hắn đến là có bao nhiêu có tiền a đây là? Không có việc gì hướng trong nước ném bạc, liền vì nghe kia tiếng vang sao?

Cố mi lại lần nữa nghiêm trọng tỏ vẻ hâm mộ ghen tị hận.

Nhưng sống thanh nhàn, tiền lương chiếu lấy, lại còn có không ít công tác thật sự thực hảo. Không có việc gì lại cùng bánh mật nhỏ chơi múa mép khua môi, nghe hắn nói này đông gia trường tây gia đoản tin đồn thú vị dật sự, cố mi cảm thấy, nàng đều mau yêu hiện tại loại này nhật tử.

Chỉ là, mỗi khi đêm khuya mộng hồi khi, nàng luôn là có thể nhớ tới Liêm Huy ôm nàng, ở nàng bên tai làm nũng dường như nhẹ giọng nói, Hồng Diêu, ta chỉ cần ngươi. Mặt khác nữ nhân, ta đều không cần.

Nàng đầy mặt là nước mắt tỉnh lại, nhìn ngoài cửa sổ hôn nguyệt trúc ảnh, lại rút cuộc ngủ không được.

Rời đi Liêm Gia Bảo đã hơn nửa tháng, Liêm Huy, Liêm Huy, trên người của người tiên thương hảo sao? Lúc này người lại đang làm cái gì đâu? Có thể hay không đã quên ta?

Cổ mi ôm chần, đem vui đầu ở bên trong, áp lực khóc lên tiếng âm.

Vì cái gì tưởng cùng người vô cùng đơn giản ở bên nhau chính là như vậy khó đâu?

Nhưng ban ngày, nàng vẫn là cái kia hi hi ha ha cùng bánh mặt nhỏ trên ghẹo cổ mi, ngẫu nhiên còn sẽ thêm ăn, chạy trong phòng bếp đi, tiễn mặt làm lão Triệu cho nàng làm điểm cái gì mới mẻ điểm tâm.

Nhưng đáy lòng kia phân đau đớn cùng hư không, chính là ăn nhiều ít mỹ vị món ngon đi xuống cũng vô pháp bổ khuyết lên.

Nàng luôn là sẽ nhớ tới cùng Liêm Huy ở bên nhau điểm điểm tích tích. Hắn lạnh nhạt diện than bộ dáng, hắn ngạo kiều biệt nữ bộ dáng, hắn trên mặt nghiêm trang, kỳ thật trong lòng lại một bụng ý nghĩ xấu nghĩ như thế nào ăn nàng đậu hủ, bị nàng đoán trúng sau rồi lại đỏ mặt không chịu thừa nhận bộ dáng.

Chỉ cần nghĩ vậy chút, cổ mi luôn là sẽ buông chiếc đĩa, cái dạng gì đồ vật ăn ở trong miệng đều nhạt như nước ốc.

Nàng kỳ thật thật sự rất có xúc động muốn chạy trở về nhìn một cái, hoặc là tìm người đi hỏi thăm hạ tin tức.

Nhưng nàng không dám.

Nàng sợ thông Nguyên Tử. Nàng cũng sợ chính mình trầm luân trong đó không thể rút.

Nhưng nàng rất rõ ràng biết, nàng cùng Liêm Huy, là không có tương lai.

Không phải nàng không nghĩ nỗ lực, chỉ là nàng cùng Liêm Huy trung gian hoành Liêm bảo chủ, còn có thông Nguyên Tử, hai người kia, cái nào nàng cũng vô pháp đi bãi bình.

Nàng thực ích kỷ, cũng thực nhút nhát. Nàng chỉ nghĩ vô cùng đơn giản tồn tại, cho nên nàng cần thiết học được buông tay.

Chỉ là Liêm Huy, nguyên lai muốn buông ra người, tâm thể nhưng sẽ là như vậy đau.

Bảy tháng hai mươi lăm, nàng rời đi Liêm Huy suốt một tháng ngày đó, nàng hướng Lý chương quây tổ cáo giả, đi ra ngoài đi rồi một vòng.

Lạc Dương là cái hảo địa phương, phố lớn ngõ nhỏ, người đi đường như dệt.

Cổ Mi Tự như vậy không hề mục đích đi tới. Vừa đi, vừa nghĩ tự nàng xuyên qua lại đây cùng Liêm Huy quen biết điểm điểm tích tích.

Liêm Huy, làm ta cuối cùng lại tưởng người một lần đi. Qua hôm nay, ta muốn đem người hoàn toàn quên.

Không trung chợt có tiếng sấm. Tiếng sấm qua đi, tầm tã mưa to mà xuống.

Cổ mi không có mang dù. Nàng tìm cái xông ra mái hiên, ngồi ở phía dưới một khối đá xanh thượng, tay nâng mặt, chán đến chết nhìn trận này mưa to, chờ nó đình.

Nhưng trận này vũ giống như vẫn luôn đều không có muốn đình bộ dáng. Thiên chậm rãi đen xuống dưới, nàng cũng có chút nôn nóng lên.

Hoàng hôn mưa bụi, màn mưa như dệt, nhưng chợt có một người thanh y cây dù, chậm rãi tự trong màn mưa tới.

Cổ mi đứng lên.

Là dung trạm.

42 đại ca rồi rầm

Dung trạm hơi hơi nâng lên cây dù bên cạnh, đối với cổ mi chậm rãi cười.

Cổ mi ngay lúc đó cảm giác là, mưa phùn trung một thốc hoa lải khai, tươi mát mùi hương thoang thoảng.

Dung trạm tiếp tục chậm rãi đã đi tới, sau đó thu hồi cây dù, dựa nghiêng trên hành lang hạ cây cột thượng.

Cổ mi ánh mắt từ hấn trên mặt chậm rãi chuyển qua hấn quần áo vạt áo.

Ân, hấn màu xanh nhạt quần áo vạt áo vẫn là có chút ướt, thậm chí có chút địa phương còn đóng sầm vài giờ bùn.

Đến nỗi giày của hắn thượng, càng là lầy lội ẩm ướt một mảnh.

Còn hảo, còn hảo, quần áo cùng giày sẽ ướt sẽ có bùn, xem ra hắn vẫn là cái người thường. Bằng không nàng thật sự muốn cho rằng, hắn kỳ thật chính là trong truyền thuyết thượng tiên. Đi đường đều không mang theo tiếp xúc mặt đất.

Trong truyền thuyết thượng tiên chậm rãi phủi phủi ống tay áo thượng bọt nước, sau đó thực tự giác ở cổ mi vừa mới ngồi quá kia khối đá xanh ngồi xuống dưới

Chính mình chỗ ngồi bị đoạt, cổ mi lại không dám kháng nghị, chỉ có thể yên lặng đi tới ngạch cửa ngồi xuống dưới.

Nàng làm sao dám kháng nghị? Nàng vừa mới nhìn đến dung trạm ánh mắt đầu tiên, nhảy dựng lên nói câu đầu tiên lời nói thiếu chút nữa chính là, lão bản.

Thỉnh nàng đương trưởng phòng tiên sinh, còn cho nàng phát tiền lương, không phải lão bản là cái gì?

Cổ mi ngồi ở ngạch cửa thượng giao xuống tay. Nàng không biết nên cùng dung trạm nói cái gì đó.

Chủ yếu là nàng không rõ ràng lắm hiện tại dung trạm đối nàng, rốt cuộc là cái gì thái độ.

Nếu là nói đúng nàng chán ghét đi, nhưng phía trước hai lần gặp mặt, hắn đối nàng vẫn là cười thực ôn hòa, thậm chí lần thứ ba nàng như vậy Mao Toại tự đề cử mình khi, hắn cũng là cười liền đáp ứng rồi, làm nàng tới làm trưởng phòng tiên sinh cái này đề nghị.

Nhưng nếu là nói không chán ghét đi. Kia vì cái gì, từ nàng tới thanh bình lâu lúc sau này mau gần một tháng thời gian trung, dung trạm đều không có gặp qua nàng. Thậm chí là lại tưởng xa một ít, lần thứ hai ở cái kia khách điểm gặp mặt lúc sau, ngày kế hấn đi không từ giả.

Hảo đi. Cổ mi quyết định không thêm nghĩ này đó. Hấn là cho nàng phát tiền lương lão bản, mà nàng, chỉ là hấn thuộc hạ một cái công nhân.

Công nhân cần gì muốn đi so đo lão bản có phải hay không chán ghét nàng? Chỉ cần đem chính mình thuộc bổn phận sự tình làm tốt, an an phận phận lãnh kia một phần tiền lương liền hảo.

Đặc biệt là giống cổ mi loại này một chút tiến tới tâm đều không có công nhân. Kỳ thật căn bản là là đương lão bản như không có gì. Cao hứng ta liền tại đây làm một thời gian, không cao hứng, lão nương vũ vũ mộng liền lóe người.

Lão bản hiện tại bình yên ngồi ở đá xanh thượng, mắt nhìn gần chỗ hấn trong tiệm không cầu tiến tới công nhân.

"Cổ cô nương," lão bản đã mở miệng, thanh âm thanh cùng, như ở cảnh trong mơ.

Cổ mi ngẩng đầu, miễn cưỡng cười cười: "Vẫn là kêu ta cổ mi đi. Bằng không, kêu ta tiểu cổ?"

Đây mới là lão bản hấn là đối công nhân xưng hô đi? Ngài không có việc gì kêu một cổ cô nương, ta trên người mồ hôi lạnh đều mau xuống dưới.

Dung trạm lựa chọn xưng hô là, cổ mi.

"Cố mi, vừa mới gặp người đang ngăn người. Suy nghĩ cái gì?"

Cố mi nhìn trước mặt màn mưa, ánh mắt bắt đầu có chút bi thương: "Suy nghĩ gia."

"Gia?" Dung trạm đối nàng cái này trả lời tựa hồ có chút ngoài ý muốn, "Người còn có cái gì người nhà sao?"

Cố mi lắc đầu: "Không có. Ta không cha không mẹ, là cái cô nhi. Bất quá, ta rất muốn có một cái gia."

Nhưng thiếu chút nữa, nàng liền có một cái gia. Cùng Liêm Huy.

Dung trạm cũng bắt đầu trầm mặc, hồi lâu hần mới chậm rãi nói: "Kỳ thật ta cũng rất muốn có một cái gia."

Cố mi quay đầu nhìn hần, nhẹ nhàng hỏi: "Người nhà của người đâu?"

Dung trạm nhìn trước mặt dưới hiên nhỏ giọt giọt mưa, từng giọt từng giọt, liền thành tuyến, dừng ở đá xanh phương gạch thượng, có nho nhỏ thủy hoa tiên khởi, sau đó nháy mắt điêu tàn.

Mà dưới hiên, mưa bụi thành mặc, tí tách chưa đình.

Hần thanh âm phảng phất cách này toàn bộ màn mưa mà đến, mờ ảo hư vô: "Đã từng có gia, nhưng hiện tại đã không có."

Cố mi nhẹ nhàng nga một tiếng, ngữ mang đau thương: "Vậy người cùng ta giống nhau, ở cái này trên đời cũng không còn có một người thân. "

Dung trạm bỗng nhiên quay đầu nhìn nàng.

Cố mi ánh mắt trốn tránh không kịp, vừa lúc cùng hấn ánh mắt đánh cái đối mặt.

Nàng trong lòng vô lý do luống cuống hoảng hốt, nhưng vẫn là không có tránh né, ngược lại là dũng cảm nhìn thẳng hấn.

Nhưng dung trạm chỉ là hơi hơi nhìn nàng một cái, sau đó lại quay đầu đi nhìn dưới mái hiên nhỏ giọt giọt mưa.

Cố mi ngồi ở chỗ kia, cũng không dám ra tiếng, đành phải bồi hấn cùng nhau trầm mặc.

Nhưng dung trạm bỗng nhiên lại chủ động đánh vỡ này phiền yên tĩnh.

"Kỳ thật, ta hấn là còn có cái muội muội."

Cố mi cảm thấy chính mình tâm đều sắp đề ra đi lên: "Nga?"

Dung trạm tự cố tự nói đi xuống: "Cùng cha khác mẹ muội muội. Chỉ là, ta cũng không phải thực thích cái này muội muội. Ta thường xuyên suy nghĩ, cái này muội muội, rốt cuộc là nên lưu lại đâu, vẫn là làm nàng biến mất đâu."

Cố mi cảm thấy, này sẽ nàng sắc mặt hấn là đã trắng bệch đi.

Dung trạm không biết hấn hôm nay vì cái gì muốn nói này đó. Có lẽ là cái này vũ không khí thật tốt quá đi. Nhàn nhạt mưa bụi, trong thiên địa tĩnh lặng một mảnh, chỉ có hấn hai người tránh ở này dưới hiên yên lặng nghe này tí tách tiếng mưa rơi.

"Ta phụ thân cùng mẫu thân phía trước cảm tình tuy rằng không thể nói là hảo, nhưng cũng không tính hư. Nếu không có nữ nhân

kia xuất hiện, có lẽ bọn họ hai người liền sẽ như vậy vẫn luôn tôn trọng nhau như khách đi xuống đi. Mà ta, ta cả đời này có lẽ liền sẽ như vậy bình bình đạm đạm không gọn sóng vô lan đi xuống đi. Chính là bỗng nhiên, nữ nhân kia chính là xuất hiện. Phụ thân ta vì nàng điên cuồng, thế nhưng chút nào sẽ không nghĩ đến mặt khác. Mà mẫu thân của ta, bị ghen ghét tra tấn điên cuồng. Hai cái điên cuồng người, cuối cùng liền như vậy lẫn nhau huỷ hoại đối phương."

Cố mi cảm thấy, nàng này sẽ tốt nhất phản ứng, hẳn là lựa chọn tiếp tục trầm mặc đi?

Dung trạm phảng phất rơi vào chính mình hồi ức trung. Hắn hơi hơi ngửa đầu, nhìn không trung không ngừng rơi xuống giọt mưa, nhưng như cũ vẫn là ở chậm rãi nói.

Có lẽ, hắn cảm thấy hắn không phải nói cho cố mi nghe. Chỉ là nói cho chính mình, hoặc là nói cho giữa trời đất này tĩnh lặng tiếng mưa rơi nghe.

"Nữ nhân kia bị phụ thân mang theo trở về. Theo sau nàng sinh cái nữ nhi xuống dưới. Ta phụ thân cực kỳ thích, cả ngày đem nàng ôm vào trong ngực. Kỳ thật, khi đó ta cũng ghen ghét. Bởi vì từ nhỏ, phụ thân rất ít sẽ ôm ta, thậm chí đều bủn xỉn với đối ta cười một cái. Chính là hắn ở đối với cái kia tiểu nữ hài khi, hắn trên mặt tràn ngập tươi cười. Khi đó ta liền suy nghĩ a, cái này tiểu nữ hài, ta là lưu nàng không được. Ta cũng làm như vậy, thừa dịp phụ thân không ở, đem nàng ném vào trong nước. Khi đó ta đứng ở trên bờ nhìn nàng chậm rãi trầm đi xuống, ngay từ đầu là rất khoái nhac, nhưng đến sau lại, không biết vì cái gì, ta lại đem nàng vớt đi lên."

Nói tới đây, hắn quay đầu tới nhìn cố mi, như suy tư gì ánh mắt, xem đến cố mi toàn thân từng đợt phát mao.

Còn hảo hán cũng liền như vậy nhìn một hồi, sau đó thực mau liền đem đầu xoay trở về, tiếp theo lại bắt đầu nói đi xuống: "Khi đó ta đem nàng vớt đi lên, ôm vào trong ngực. Nàng không ngừng khóc lóc, ta thực phiền chán, còn là nhẫn nại tính tình hống nàng. Nhưng nàng thế nhưng đối ta cười. Mềm mềm mại mại cười, mơ hồ không rõ kêu ca ca ta. Kia một khắc, ta nguyên bản là đặt ở nàng cổ gian tưởng véo tay nàng thế nhưng chính là khép không được. Rồi sau đó tới, mấy tháng lúc sau, trong nhà đột biến, nàng cùng mẫu thân của nàng cùng nhau biến mất. Ta cho rằng, đời này đều sẽ không lại nhìn đến nàng, chính là ông trời vẫn là làm chúng ta gặp lại. Nàng lỗ mãng hấp tấp sấm tới rồi ta trước mặt, khi đó ta bỗng nhiên phát hiện, nàng thế nhưng trưởng thành."

Cố mi trầu trầu khoe miệng, lời này nói, chẳng lẽ ở người ngay từ đầu trong đầu, người muội muội nàng chính là trường không lớn sao?

"Lại lần nữa nhìn đến nàng, ta trong đầu nhớ tới lại là năm ấy ta phụ thân cùng mẫu thân đồng quy vu tận cảnh tượng. Theo sau càng là trong nhà rơi rụng, nhân tâm phân tán. Mà ta, nguyên bản có thể vô cùng đơn giản bình bình đạm đạm cả đời, lại bởi vì này đó mà không thể không có điều biến hóa. Cho nên, lại lần nữa gặp lại sau, ta muốn cho nàng ở ta trước mặt biến mất, thậm chí còn làm nàng ở cái này trên đời biến mất. Chỉ là, mỗi lần tưởng đối nàng ra tay thời điểm, lại nghĩ đến hiện tại này to như vậy thế gian, ta lại chỉ có nàng như vậy một người thân. Cho nên, gần nhất trong khoảng thời gian này, ta thực buồn rầu. Cố mi, người cảm thấy, nếu người là ta, người sẽ làm sao đâu?"

Rõ ràng hảo hán là thực gọn sóng phập phồng nói, nhưng tự hảo trong miệng nói ra lại là như thế bình bình đạm đạm. Thậm chí còn

hắn trên mặt biểu tình từ đầu đến cuối đều không có cái gì biến hóa, chỉ là nhìn nàng trong ánh mắt, thế nhưng thật là có như vậy điểm buồn rầu ở.

Cố mi thật cẩn thận tổ chức tìm từ: "Người cũng nói, cái này thế gian lớn như vậy, nhưng người liền như vậy một người thân. Cho nên, người như thế nào có thể làm nàng biến mất đâu. Người không những không thể làm nàng biến mất, ngược lại hẳn là hảo hảo quan tâm nàng, yêu quý nàng, không thể làm những người khác thương tổn nàng. "

Dung trạm gắt gao nhìn nàng, trong ánh mắt mang theo một chút, rồi rầm?

Hắn là rồi rầm đi. Cố mi cảm thấy nàng hẳn là không nhìn lầm. Nha đây là, còn không có tưởng hảo rốt cuộc nên như thế nào đối phó hắn cái kia muội muội sao?

Cố mi thấy hắn còn không có quyết định, lập tức lại hỏi lại một câu: " Người cảm thấy ta nói rất đúng sao? Nàng dù sao cũng là người duy nhất muội muội. Nếu nàng đã chết, thế gian này đã có thể thật sự chỉ còn người một người. Chẳng lẽ người tưởng như vậy sao? "

Hồi lâu, dung trạm mới vừa rồi thu hồi xem nàng ánh mắt, nhưng hắn chỉ là ngửa đầu nhìn phía trước, không nói gì.

Cố mi cảm thấy nàng một lòng thật là bất ổn, không cái an ổn.

Nhưng nàng bỗng nhiên lại nghe được dung trạm một tiếng nhẹ nhàng thở dài: " Không tồi. Thế gian này lớn như vậy, ta lại chỉ có nàng một người thân. Kia từ nay về sau, ta tự nhiên sẽ hảo hảo

quan tâm nàng, yêu quý nàng, không thể làm những người khác thương tổn nàng. "

Cố Mi Đô thiếu chút nữa kích động nước mắt doanh tròng. Nàng có thể cảm thấy nàng hiện tại chính là cái loại này có cả đời bảo hiểm cảm giác sao? Đậu má, một đám đều đương nàng là đồ ngọc sao? Ở Liêm Gia Bảo khi, nàng từ thông Nguyên Tử cùng Liêm bảo chủ đối thoại trung đã biết Mộ Dung huyền còn có đứa con trai Mộ Dung Trạ. Mà theo sau nàng cùng thông Nguyên Tử kia tròng trường phố đối thoại trung, nàng hiểu biết đến một cái máu chốt tin tức, đó chính là, nàng cùng Liêm Huy tạo ngộ lần đó cướp đường sau, thông Nguyên Tử theo sau lại an bài ba lần kiếp nhân sự kiện, chỉ là cũng không biết bị ai cấp âm thầm ngăn trở, lúc này mới khiến nàng cùng Liêm Huy một đường an làm không việc gì tới rồi Liêm Gia Bảo. Mà khi đó nàng liền ở bắt đầu tưởng, này ngăn cản thông Nguyên Tử kiếp nhân sự kiện người, tuyệt đối không phải là Liêm Huy kia phương người, nếu không, căn bản là không cần thiết như vậy thần thần bí bí, cái gì đều không nói. Mà chỉ có thể là nàng cố mi bên này người. Không, chuẩn xác mà nói, là cùng bản tôn Hồng Diêu có quan hệ người. Tuy rằng nàng cố Mi Bất biết bản tôn Hồng Diêu lúc trước nhân tế mạng lưới quan hệ, nhưng tốt xấu nàng là biết Hồng Diêu này mười sáu năm trung là không có bước ra quá Hoa Sơn một bước, kia nàng nhận thức người chỉ sợ đều chỉ giới hạn trong Hoa Sơn người trên. Như vậy, tổng thượng sở thuật, không khó suy đoán ra, cái này sau lưng kẻ thần bí, vô cùng có khả năng chính là nàng cố mi nhận thức người.

Nhưng nàng từ xuống núi tới nay, giống như nhận thức người cũng chỉ có dung trạ. Hơn nữa thực khả nghi chính là, sau lại khách điểm lần đó ngẫu nhiên gặp được, dung trạ ngay từ đầu thái độ cũng không tệ lắm, nhưng sau lại hỏi nàng một ít vấn đề sau, thái

độ liên có chút không được tốt, thậm chí còn ngày kể đi không từ già.

Nhưng hẳn hỏi những cái đó vấn đề, xong việc nhớ tới, đơn giản là tưởng xác định nòng, hoặc là nói, là Hồng Diêu bản tôn chân thật thân phận.

Như vậy này đó tiền căn hậu quả liên hệ lên, cố mi có một cái lớn mật đoán rằng.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 39

Dung trạm chính là Mộ Dung Trạm!

Nha còn không phải là thay đổi cái họ sao? Người liên không thể có điểm chức nghiệp đạo đức, cả tên lẫn họ đều cấp thay đổi? Bằng không ta thật đúng là sẽ không dễ dàng như vậy là có thể đoán được.

Phim truyền hình thượng thông thường đều như vậy diễn a. Bên ngoài hành tẩu giang hồ, tưởng che dấu chính mình chân thật thân phận khi, không cần phụ thân họ, vậy dùng mẫu thân họ.

Này mười ngày trung nàng cũng xác thật âm thầm đi hỏi thăm một phen, kết luận chính là, năm đó Mộ Dung huyền phu nhân xác thật là họ dung.

Như vậy kết quả liên miêu tả sinh động. Cho nên nàng dứt khoát trốn chạy ý tưởng thay đổi, chạy Lạc Dương thanh bình lâu tìm dung trạm tới.

Không nói dung trạm hẳn từng âm thầm rách nát thông Nguyên Tử kiếp người kế hoạch, này thuyết minh hẳn trong lòng ít nhất vẫn là đối hẳn cái này muội muội vẫn là có vài phần tình ý ở. Quan trọng nhất chính là, cổ Mi Tha trong tay còn nắm có một trương vương bài.

Này trương vương bài làm cổ mi cảm thấy, ngày nào đó nàng liên tính là cùng dung trạm công bằng mở ra chính mình thân phận khi, dung trạm đều hẳn là có thể bảo nàng tánh mạng vô ngu.

Tóm lại, bạch đạo nàng là hỗn không nổi nữa. Có thông Nguyên Tử cái kia biến thái ở, chỉ sợ hẳn nói cái gì, những cái đó bạch đạo người chỉ sợ đều sẽ khởi mà cùng chi.

Cho nên nàng chỉ có thể tới đến cậ nhờ dung trạm.

Dung trạm không phải hắc đạo, cũng không phải bạch đạo. Nghiêm khắc nói đến, lúc trước huyền ly giáo chính là xen vào hắc đạo cùng bạch đạo chi gian hồi nói.

Nhưng không quan tâm cái gì nói, có thể làm nàng không rơi đến cái kia biến thái thông Nguyên Tử trong tay chính là hảo nói.

Đến nỗi Hồng Diêu chân chính phụ thân, cổ mi kỳ thật có đôi khi cũng có chút mờ mịt. Lúc trước thông Nguyên Tử cùng nàng nói, Triệu Vô Cực là nàng thân sinh phụ thân, nhưng sau lại lại nói là Mộ Dung huyền là nàng thân sinh phụ thân.

Nàng ai thán, này thiên hạ gian, hiện tại chỉ sợ chỉ có thông Nguyên Tử một nhân tài biết nàng chân chính phụ thân là ai đi. Ngay cả dung trạm, chỉ sợ hẳn đều không phải rất rõ ràng.

Nhưng kia lại có cái gì quan hệ đâu, chỉ cần dung trạm cho rằng nàng là hẳn muội muội như vậy đủ rồi.

Chính là làm cổ mi trăm triệu không nghĩ tới chính là, cái này dung trạm ngay từ đầu thế nhưng ở rồi rắm, rốt cuộc là muốn lưu nàng vẫn là muốn sát nàng.

Ngọa tào! Còn hảo hán nha hiện tại rõ ràng nói ra, hơn nữa còn thực buồn rầu hỏi nàng, nếu nàng là hán, nàng sẽ làm sao.

Cổ mi lúc ấy đều hận không thể nói, dùng người sinh mệnh tới bảo đảm ta an toàn đi Mộ Dung đại gia.

Cũng may Mộ Dung đại gia lại là như vậy dễ dàng đã bị nàng mấy câu nói đó cấp thuyết phục.

Cổ Mi Tha kia tiểu tâm can a, đến bây giờ còn đang run hảo sao. Này không thua gì chơi một lần nhảy cực hảo sao. Nguyên bản một tháng nàng còn ở thử hán Mộ Dung Trạm thời điểm, nha phòng chừng liên ở phía sau căn nhắc không biết bao nhiêu lần nên dùng cái gì phương pháp diệt nàng hảo sao.

Cổ mi rơi lệ đầy mặt. Cha, giang hồ quá hung hiểm, đi vào cần cẩn thận a cần cẩn thận!

43 đưa quần áo sự kiện

Cổ mi thực rõ ràng cảm giác được, từ lần đó trong mưa dưới hiên nói chuyện lúc sau, dung trạm đối nàng thái độ so dĩ vãng khá hơn nhiều.

Nhất lộ rõ biến hóa chính là, ngô, hán cho nàng trướng tiền lương. Hơn nữa, còn không ít.

Cổ mi có thể nói, bị trướng tiền lương cảm giác thật sự thực được chứ?

Nàng phùng trong tay trắng bóng bạc, kích động lệ rơi đầy mặt a lệ rơi đầy mặt. Sau đó một kích động, nàng liền chạy này niên đại

may vá trong tiệm đi cấp chính mình chọn lựa vải dệt định chế quần áo đi.

Chọn vải dệt cùng xác định cuối cùng kiểu dáng trong quá trình nàng bỗng nhiên nhiệt huyết sôi trào hạ, sau đó, sau đó, đứa nhỏ này liền cấp thanh bình trong lâu mỗi người đều đánh làm như vậy một bộ.

Cổ mi đứa nhỏ này gác hiện đại thời điểm, kia cũng là cái hào sảng chủ, thường thường vỗ bộ ngực nói, tùy tiện điểm, tỷ nhóm mua đơn.

Đến nỗi rốt cuộc có bao nhiêu hào sảng, quyết định bởi đi nàng trong túi mao gia gia có bao nhiêu trương.

Này không dung trạm cho nàng trưởng tiền lương sao, nàng coi như tháng thứ nhất không trưởng hảo, cấp trong tiệm những người khác đều làm một bộ quần áo.

Ta không nói thu mua nhân tâm, khả nhân tế quan hệ kia đến làm tốt đi. Như vậy sau này cũng có thể hảo hỗn điểm.

Dù sao nàng chọn nguyên liệu đều không phải đỉnh đáng giá nguyên liệu, bảy bộ xuống dưới, cũng hoa không được nàng nhiều ít bạc.

Vì thế, đương ngày đó nàng đi lấy bảy bộ quần áo sau khi trở về, đứa nhỏ này đặc hào sảng đem tay nải hướng ngăn tủ thượng một phách, run rẩy chân dựa nghiêng trên đèn nhánh quầy thượng, đương trường xách trụ đang muốn đi chạy đường bánh mật nhỏ quần áo sau cổ tử, hào sảng nói: "Bánh mật nhỏ, lại đây, tỷ đưa bộ quần áo cho ngươi."

Bánh mật nhỏ nghe vậy, dưới chân lập tức phanh lại, xoay người cực nhanh tới cái hoàn mỹ chín mươi độ đại xoay tròn, cười nịnh: "Cố mi tỷ, người cho ta làm bộ cái dạng gì quần áo?"

Cố mi đặc ý dào dạt một tầng tầng vạch trần tay nải da, liền xách bộ quần áo ra tới.

Ti ma tài chất chế liền, thực ngắn gọn áo trên hạ quần, hơn nữa đều là thực rộng thùng thình cái loại này.

Cố mi vỗ tay liền đem trong tay xách lên tới kia bộ màu vàng nhạt ném cho bánh mật nhỏ.

Bánh mật nhỏ một con cánh tay gấp khay không thể nhúc nhích, một cái tay khác nâng lên tiếp nhận, đầy mặt vui sướng cầm ở trong tay lăn qua lộn lại xem.

Như vậy quần áo hần thật đúng là lần đầu tiên thấy. Rộng thùng thình cũng liền thôi, áo cổ đứng, mặt trên quần áo một loạt nút bọc xuống dưới, chính là tay áo khẩu, cũng đó là hai hàng nút bọc.

Hần trên mặt biểu tình nhảy nhót không thôi: "Cố mi tỷ, đây là cái gì quần áo? Ta như thế nào trước nay chưa thấy qua?"

Cố mi đặc ý cười, đây là Thái Cực phục, tiểu dạng người có thể gặp qua sao? Gác này niên đại, chỉ sợ cũng chưa người nghe nói qua Thái Cực kiếm cùng Thái Cực quyền hảo đi.

Nhưng đứa nhỏ này hư vinh a. Nàng nén cười, nghiêm trang nói: "Đây là ta chính mình thiết kế ra tới quần áo, thế nào, đẹp không?"

Bánh mật nhỏ vội vàng gật đầu, cái miệng nhỏ cùng lau mặt dường như ngọt, một cái kính ca ngợi: "Đẹp, đẹp. Không nghĩ tới cố

mi tỷ như vậy có bản lĩnh, chẳng những có thể tính sổ, còn sẽ chính mình thiết kế quần áo."

Cổ mi đó là tương đương hưởng thụ. Nàng vui rạo rực vung tay lên: "Ngày khác ta cao hứng lại cho người thiết kế bộ. Hiện tại ta đi trước cấp những người khác đưa quần áo đi."

Nàng cấp Tiểu Đâu Tử chính là màu lam nhạt một bộ Thái Cực phục, kia hài tử then thùng cười, nhưng nhìn ra được tới cũng là thật cao hứng, nhẹ giọng nói cảm ơn. Cấp Lý chương quỳ chính là một bộ ma màu xám, mặt trên còn ẩn ẩn có từng bách hoa văn, thoạt nhìn đó là tương đương có cấp bậc. Lý chương quỳ vuốt hoa râu râu dê, trong miệng rụt rè nói cảm ơn, tuy rằng hấn khô mộc dường như trên mặt là không có gì biểu tình biến hóa, nhưng hấn trong mắt chột lóe mà qua vui sướng ánh sáng vẫn là bị cổ mi thấy được.

Đến nỗi đưa cho lão Triệu cùng tiểu tôn, còn lại là nhan sắc càng thiên thâm điểm. Không có biện pháp, bọn họ hai cả ngày ở phòng bếp cùng dầu muối tương dấm giao tiếp, quá thiên nhan sắc kia căn bản là không kiên nhẫn dơ.

Lão Triệu nhận được quần áo thời điểm, tay ở tạp dề thượng lặp lại qua lại lau rất nhiều lần, lúc này mới thật cẩn thận từ cổ mi trong tay cầm quần áo nhận lấy. Hấn hàm hậu trên mặt là chân thành cười, đương trường liền vỗ bộ ngực hào sảng nói: "Cổ cô nương như thế nào còn đưa ta quần áo? Sau này cổ cô nương nếu là muốn ăn cái gì, cứ việc cùng ta lão Triệu nói, ngàn vạn đừng khách khí."

Cổ mi vội vàng gạt đầu: "Hai ta ai với ai a. Ở trong mắt ta Triệu đại ca đó chính là ta thân đại ca, sao có thể còn cùng ngài khách khí

đâu."

Cùng lão Triệu cùng tiểu tôn hàn huyền xong, oa nhi này liền cho nàng thật sự thân ca đưa quần áo đi.

Nàng thân ca dung trạm đang nằm ở ghế nằm thượng đọc sách. Nghe được tiếng đập cửa, khởi cũng chưa lên.

"Tiến vào." Réo rất nam trung âm, dễ nghe làm cổ Mi Đô tưởng đón gió rơi lệ.

Nàng đẩy cửa ra, liếc mắt một cái liền nhìn đến dung trạm chính lấy một loại thực thoải mái tư thế nằm ở cửa sổ hạ ghế nằm thượng, trên tay nửa nắm một quyển sách. Mà hấn phía sau, ngoài cửa sổ một cây tử vi khai vừa lúc.

Thực mỹ một bộ hình ảnh. Sắc điệu hài hòa, thanh y tử vi, tay không hoàng cuốn, ánh sáng càng là giải đúng chỗ ngứa.

Cổ mi cảm thấy, nếu nàng là cái họa gia, hoặc là cái nhiếp ảnh gia, nhất định sẽ không chút do dự liền cầm lấy họa bút, hoặc là ấn hạ mau môn, ký lục hạ này có thể nói hoàn mỹ một khắc.

Đương nhiên, nếu là hấn này khuôn mặt lại mỹ một chút, cổ mi phỏng chừng đều có thể nghĩ đến Lý thanh liên câu kia thơ, danh hoa khuynh quốc hai tương hoan.

Nàng tận lực che dấu trụ trong mắt kinh diễm thần sắc, phủng trên tay quần áo đá tiểu đi nghiêm đi qua.

Dung trạm buông xuống quyển sách trên tay, hơi hơi thẳng khởi nửa người trên, nhìn càng đi càng gần cổ mi, mở miệng hỏi: "Có việc?"

Tuy rằng hần trên mặt là cùng bình thường giống nhau không có gì biến hóa, hỏi ra tới lời nói cũng liền như vậy vô cùng đơn giản hai chữ, nhưng là, hần câu này hỏi chuyện, thực ôn hòa.

Giống như cảnh liễu nhẹ phẩy mặt nước, ngày xuân thanh phong cuốn quá chi sao, cổ mi có thể thực xác định, hần cũng không có một tia không kiên nhẫn, càng sẽ không có cái gì trong truyền thuyết sát khí.

Cho nên nàng nguyên bản vẫn luôn dẫn theo tâm rớt cuộc thả xuống dưới.

"Dung trạm," nàng bắt đầu cười, cười thoát nhìn kia kêu một cái không có tâm cơ a, "Ta cấp tửu lâu mỗi người đều làm một bộ quần áo. Nhạ, này bộ là tặng cho ngươi."

Nói xong đem trong tay phủng quần áo đưa qua.

Dung trạm ánh mắt rớt cuộc từ nàng trên mặt chuyển tới trên tay nàng phủng kia bộ quần áo.

Màu xanh nhạt quần áo, xếp chỉnh chỉnh tề tề, chỉ có thể thấy được mặt trên một loạt nút bọc, cùng vật liệu may mặc mặt trên ẩn ẩn thanh trúc.

Hần nhất thời không có tiếp, cổ mi cảm thấy có chút xấu hổ. Nàng đơn giản liền cầm quần áo giữ ra tới, khoa tay múa chân cho hần xem: "Dung trạm ngươi xem, này bộ quần áo thực rộng thùng thình, hơn nữa một chút đều không mệt chườ. Hiện tại không phải tám tháng sao, thiên nhiệt thực, ta xem các ngươi cả ngày ăn mặc những cái đó trời bọc quần áo, đều thế các ngươi nhiệt hoảng. Cho nên ta liền cho các ngươi mỗi người đều làm như vậy một bộ quần

áo. Mặc vào lúc sau sẽ thực thông gió thực mát mẻ, một chút đều sẽ không nhiệt."

Kỳ thật nếu là làm áo ba lỗ bãi biển quần gì đó cho các người sẽ càng thông gió càng mát mẻ. Nhưng vấn đề là ta dám làm, các người dám mặc sao? Không chừng một cái có thương tích phong hoá tội danh liền an đến ta trên đầu, ta chính là có lý cũng không mà nói đi.

Đối với mùa hè đều là áo ngắn váy ngắn còn ngại nhiệt cổ mi tới nói, ở cái này niên đại quá này cái thứ nhất mùa hè, thật sự là, vô pháp nhẫn nại a.

Nàng nhưng thật ra muốn đi mua vài dẹt chính mình trở về gia công áo ngắn váy ngắn, nhưng kia cũng không dám xuyên đi ra ngoài a. Cho nên muốn như vậy cả buổi, mới nghĩ đến cấp chính mình làm như vậy bộ Thái Cực phục ra tới.

Tay áo quần dài, áo cổ đứng, một chút đều không mang theo lộ, phỏng chừng cũng có thương tích phong hoá này bốn chữ xả không thương nửa mao tiền quan hệ.

Chỉ cần tài chất tốt nhất tốt nắm chắc, hẳn là vẫn là sẽ không thực nhiệt.

Nàng như vậy nhiệt tình cấp dung trạm triển lãm nàng dốc hết tâm huyết chi tác, nhưng nha ánh mắt căn bản là không nhìn kia quần áo, ngược lại là vẫn luôn ở nhìn cổ mi.

Cổ mi trên mặt tươi cười đều mau không nhận được hảo sao. Ca, ta trên mặt giống như không trường hoa hảo đi.

Hồi lâu, dung trạm ánh mắt rớt cuộc chuyển tới kia bộ quần áo thượng.

Cố mi cảm thấy chính mình mặt đều mau cười cương. Nàng đều hoài nghi, dung trạm hẳn nếu là lại nhiều xem nàng một giây, nàng có thể hay không trực tiếp liền thành trong truyền thuyết tượng sáp?

"

Cảm ơn." Dung trạm thấp giọng nói.

"A? Không khách khí." Cố mi cực nhanh trả lời.

Giây tiếp theo nàng liền muốn chạy, chạy nhanh đi ra ngoài xoa xoa chính mình cười đều mau cương mặt.

Này một bộ quần áo đưa, nàng dễ dàng sao nàng.

Nhưng cáo từ nói còn chưa nói ra tới đâu, liền nghe được dung trạm lại ở nơi đó thấp giọng nói: "Đây là lần đầu tiên có người đưa ta quần áo."

Cố mi đầu tiên là ngần ra, rồi sau đó trong lòng bắt đầu chửi thề. Người khác đưa quần áo nào có chính mình mua quần áo tới sắm khoái? Đâu trung bạc bó lớn có, ra cửa đi dạo phố, nhìn trúng một bộ quần áo, giá cả đều không mang theo xem, trực tiếp đào bạc, hào sảng nói, này bộ quần áo, bao lên. Còn có kia bộ, kia bộ, cũng bao lên. Tính, trừ bỏ này bộ ta không thích, mặt khác mỗi dạng đều cho ta tới một bộ đi.

Cỡ nào làm người huyết mạch phun trương trong tưởng tượng đi dạo phố cảnh tượng lạ.

Đến nỗi làm người cấp đưa quần áo thần mã, cổ mi sẽ nói, nhà nàng mẫu thượng đại nhân dĩ vãng mỗi lần cho nàng mua quần áo đều không mang theo cho nàng trưng cầu ý kiến sao? Giống nhau chủ sắc điệu đều là xám trắng hắc, hỏi này lý do, nàng còn đúng lý hợp tình, người tuổi này chính là hảo hảo đọc sách tuổi tác, làm cái gì xuyên như vậy loè loẹt? Kia nơi nào còn có tâm tư đi đọc sách? Tới, người tóc quá dài, lại đây cho người cắt xuống.

Sau đó rắc một tiếng, một đầu tóc dài thẳng cấp vì viên đầu, vẫn là cầu gặm đường như so le không đồng đều viên đầu.

Cho nên cổ mi học sinh thời đại quá kia thật là, thậm không nở nhìn a thậm không nở nhìn. Cho nên đưa nhỏ này tốt nghiệp sau mới mừng như điên hoan cấp chính mình mua quần áo cái loại cảm giác này.

Nhưng đối mặt dung trạm, nàng cũng không dám nói như vậy. Không những không dám nói như vậy, ngược lại là ngây ngốc cười cười, không xác định lại nói: "Không khách khí."

Đừng lại cùng nàng nói lời cảm tạ. Lại nói lời cảm tạ phỏng chừng nàng về sau cũng không dám lại cấp dung trạm mua cái gì đồ vật.

Nàng hiện tại muốn làm duy nhất sự chỉ có, xoay người liền đi, sau đó ở dung trạm nhìn không tới trong một góc dùng sức vỗ vỗ chính mình kia viên chấn kinh tiểu tâm can.

Từ lần này tới Lạc Dương lúc sau, đối mặt này anh em thời điểm, cổ mi không nào một lần tiểu tâm can không phải gia tốc nhảy lên.

Nàng thật sự là sợ. Tuy rằng không kiến thức quá dung trạm vũ lực giá trị, nhưng kia quang tưởng tượng, liền đủ nàng phát run.

Trước hai ngày kia anh em dường như không có việc gì nói mười mấy năm trước hấn cha mẹ sau khi chết trong nhà chia năm xẻ bảy, sau đó kia ý tứ chính là hấn lại đem này chia năm xẻ bảy cấp thu thập.

Đến nỗi này như thế nào thu thập, ân, cố mi cảm thấy, nàng vẫn là không cần suy nghĩ tương đối hảo.

Nhưng mấu chốt không phải này. Mấu chốt là, này anh em hiện tại bộ dáng này, thật sự là quá ôn lương vô hại.

Kia lời nói nói như thế nào, quả thực chính là thân kiều thể nhược dễ đẩy ngã.

Nha thấy thế nào đều nên là một đầu ôn thuần cừu con, mặc dù ngạnh muốn nói là lang đi, kia cũng nên là Hôi Thái Lang.

Mặt ngoài thoát nhìn căn bản là không uy hiếp được chứ. Nhưng cố mi sợ cũng chính là cái này.

Đứa nhỏ này manga anime xem nhiều, liền sợ bỗng nhiên ngày nọ dung trạm bỗng nhiên biến thân.

Thượng một khắc vẫn là khóe miệng ngậm nhàn nhạt cười, ngay sau đó, vung tay lên, quần áo một lay, ngao ô một ngậm. Hảo sao, thượng cổ hình thù kỳ quái thần thú.

Cố mi chỉ cần tưởng tượng đến trường hợp này, nàng bắp chân liền muốn đánh run run. Cho nên nàng là bình có thể thiếu tiếp xúc

dung trạm liền ít đi tiếp xúc tâm tư của hấn tại đây thanh bình lâu
đội.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 40

Nhưng kia dù sao cũng là nàng thân ca a. Nàng còn nghĩ lưng dựa đại thụ hảo thừa lương đâu. Cho nên này ngẫu nhiên tỏ vẻ tỏ vẻ quan tâm vẫn là ắt không thể thiếu.

Đến nỗi kia tầng giấy cửa sổ, hán không đâm thủng, nàng cũng nhạc không đâm thủng. Không chừng nha còn căn bản cho rằng nàng không biết đâu.

Cho nên này sẽ, cố mi nhìn dung trạm cúi đầu đang xem kia bộ thiển thanh sắc Thái Cực phục, nàng cân nhắc, này nên có quan tâm là biểu đạt tới rồi, kia kế tiếp, nàng có phải hay không, nên lóe?

Nàng thật cẩn thận nói, e sợ cho thanh âm lớn, quấy nhiễu trước mặt vị này các hạ, bỗng nhiên tới cái biến thân gì đó, kia nàng liền có thể trực tiếp thấy Diêm Vương lão gia đi.

"Kia cái gì, dung trạm, nếu là không có việc gì, ta đây liền đi trước?"

Chạy nhanh nói không có việc gì người đi nhanh đi. Lại đãi đi xuống, nàng đều không xác định nàng kia viên trái tim nhỏ muốn nhảy mau thành cái dạng gì.

Dung trạm ngẩng đầu lên xem nàng, đen nhánh lượng trong con người đậm mạc một mảnh: "Người rất sợ ta?"

Cổ mi trực tiếp cấp dọa trái tim đều cấp đập lỡ một nhịp. Nàng vội vàng phát tay: "Sao có thể chứ. Ta sao có thể sợ người nột. Kia cái gì, người là ta đã thấy tốt nhất người."

Dung trạm đậm mạc trong mắt ẩn ẩn có ý cười: "Vậy là tốt rồi. Cổ mi không cần sợ ta. Sau này, này thanh bình lâu, người liền đem nó trở thành chính mình gia đi."

Trước tới một cây gậy, lại cấp một ngọt táo gì đó, hiệu quả quá lớn. Cổ mi nghe hắn nói như vậy, trong lòng thế nhưng nháy mắt ám áp một mảnh. Nàng thiếu chút nữa thực không tiền đồ liền tiến lên đi ôm nàng đùi khóc la, ca, người thật tốt linh tinh.

Nhưng đối phương mặc dù là nàng thân ca, kia thuộc tính còn không có định. Nàng không dám hành động thiếu suy nghĩ, cũng cũng chỉ có thể trừu trừu cái mũi rầu rĩ nói thanh: "Hảo."

44 ghen đại ca

Cổ mi cho rằng, nàng chiều nay tỏ vẻ qua đối dung trạm quan tâm lúc sau, thế nào lần sau thấy hắn cũng đến ở vài ngày sau đi.

Nhưng không nghĩ tới chính là, buổi tối nàng liền lại gặp được hắn.

Chuẩn xác mà nói, là ở ăn cơm chiều thời điểm.

Khi đó, trong tiệm chính không có gì người đâu, nàng cùng bánh mật nhỏ đặc vui sướng ở kia dọn xong chén đĩa cùng ghế dựa, sau đó hai người bắt đầu suy đoán đêm nay sẽ có cái gì ăn ngon.

Đồ ăn là Tiểu Đậu Tử cùng tiểu tôn đi quả nhiên. Có huân có tổ, có lãnh có nhiệt, cuối cùng là một đại bồn xương sườn dây mướp

canh, thật là mỹ đã chết.

Lý chương quầy không ở, nói là ra cửa sẽ lão hữu đi. Một bàn lớn tử đồ ăn, cũng chỉ có bọn họ năm cái người ở ăn.

Không có lão bản ở cơm ăn nhất thoải mái. Cổ mi trong tay thịt kho tàu chân giò lợn gặm đến chính hăng hái đầu, ánh mắt một sai, liền nhìn đến cách hậu viện tử kia đạo môn màn bị người xốc lên.

Người tới thanh y mặc phát, dáng người bất phàm, đúng là dung trạm.

Máu chốt là hấn trên người xuyên quần áo trên người đúng là buổi chiều cổ mi cho hấn đưa quá khứ Thái Cực phục.

Hấn nhàn nhạt ánh mắt ở đường trung như vậy quét một vòng, sau đó thực tự nhiên mà vậy liền đình tới rồi cổ mi trên người.

Cổ mi thật là, trong tay nhéo chân giò lợn nhất thời thả cũng không xong, không bỏ cũng không phải.

Cuối cùng, nàng vẫn là đem gặm một nửa chân giò lợn phóng tới trong chén, xấu hổ cười cười, miễn cưỡng đối với hấn gật đầu, chào hỏi: "Ăn không?"

Nàng cho rằng dung trạm nhất định sẽ trả lời ăn. Rốt cuộc này hơn một tháng tới nay, dung trạm liền không có theo chân bọn họ cùng nhau ăn qua một bữa cơm. Theo nàng từ bánh mật nhỏ nơi đó thám thính tới tin tức, dung trạm người này có rất nhỏ thói ở sạch, dễ dàng không cùng người ngồi cùng bàn ăn cơm.

Nào biết, dung trạm thế nhưng cũng gật gật đầu, nhẹ nhàng bằng quơ nói: "Không ăn."

Lời nói đuổi lời nói đều chạy tới này phân thượng, cổ mi đành phải lại tiếp theo nói đi xuống: "Bằng không, cùng nhau ăn?"

Kỳ thật này thật sự chỉ là lời khách sáo a lời khách sáo, đại ca người thật sự không cần thật sự.

Nhưng dung trạm còn liền thật sự thật sự. Hắn chậm rãi đã đi tới, ở nàng bên cạnh ngồi xuống, đạm nhiên nói: "Hảo."

Một bàn mặt khác bốn người ở dung trạm xuất hiện kia một khắc tất cả đều dừng lại phía trước gió cuốn mây tan ăn tướng, ngược lại nắm chiếc đĩa liền chờ dung trạm rời đi, sau đó tiếp tục gió cuốn mây tan. Nhưng ai biết, cổ mi thế nhưng bắt đầu lưu hắn cùng nhau ăn cơm. Mà dung trạm hắn thế nhưng liền thật sự để lại!

Bốn người động tác nhất trí dùng ánh mắt bắt đầu khiển trách cổ mi.

Cổ mi khóc không ra nước mắt a. Thân nhóm, này thật không trách ta. Ta thật sự cũng chỉ là thực khách khí tùy tiện nói câu nói kia mà thôi, ai biết hắn lão nhân gia còn liền thật thật sự đâu.

Nàng đành phải nhận mệnh đứng dậy ly tòa đi phòng bếp khác cầm một bộ chén đĩa. Biết dung trạm có rất nhỏ thói ở sạch, làm trò hắn mặt lại dùng trà thủy cho hắn đem chén đĩa rửa sạch một lần, sau đó đôi tay cung cung kính kính đưa qua.

Như vậy một bộ khúm núm nịnh bợ bộ dáng là chuyện như thế nào? Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu a. Nàng còn trông cậy vào hắn lão nhân gia sau này che chở nàng đâu.

Dung trạm yên tâm thoải mái tiếp nhận cổ mi đưa qua chén đĩa, sau đó bắt đầu gấp đồ ăn, ăn cơm.

Hắn sờ hạ chiếc đĩa những cái đó đồ ăn cơ bản đều lấy thức ăn chay là chủ. Ăn cơm thời điểm cũng là chậm rãi ăn, so sánh vừa mới bọn họ năm cái người kia phó ăn tương, dung trạm này ăn cơm bộ dáng thật là ưu nhã kinh người.

Nhưng ăn cơm chú ý còn không phải là ăn ngấu nghiến sao? Cố Mi Hoàn là tương đối thích ở cái loại này sung sướng không khí hạ ăn cơm.

Nhưng dung trạm đều ăn như vậy ưu nhã, nàng lại hiển lộ đến thô lỗ cũng liền có điểm ngưng ngưng. Cho nên nàng đành phải cũng bắt đầu nhai kỹ nuốt chậm lên.

Trái lại trên bàn mặt khác bốn người, tất cả đều đảo qua vừa mới gấp đồ ăn đều mau đánh nhau lên bộ dáng, cũng là ăn kia kêu một cái văn nhã a.

Đại đường nhất thời thật là tĩnh cực kỳ, chỉ có ngẫu nhiên chén đĩa va chạm thanh.

Mỗi người đều ở chậm rãi đang ăn cơm, chỉ hận không được trong miệng một ngụm cơm nhai cái bảy tám thượng mười lần, sau đó lại nuốt vào.

Thật vất vả chờ đến dung trạm cơm nước xong, buông xuống chiếc đĩa. Mặt khác năm cái nhân tâm đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Liền chờ hắn chạy nhanh đi rồi, sau đó lại tiếp tục hoan vui vẻ vẻ ăn cơm.

Nhưng dung trạm một chút cũng không có phải đi ý tứ, ngồi nghiêm chỉnh ngồi ở chỗ kia không có động.

Mặt khác bốn người lại bắt đầu động tác nhất trí dùng ánh mắt khiển trách cổ mi. Ý tứ thực rõ ràng, chạy nhanh nghĩ cách làm lão bản lóe người.

Cổ Mi Tha nào dám hạ lệnh trực khách a. Nàng không những không hạ lệnh trực khách, ngược lại là đặc nịnh nọt nói một câu: "Cái kia, muốn hay không tới chút rượu? Ướp lạnh quá, thực hảo uống."

Rượu là ướp lạnh quá dương mai rượu trái cây, uống ở trong miệng êm ấm, ngọt ngào. Đây đại mùa hè trước khi dùng cơm tới một ly, đặc khai vị. Cơm trung tới một ly, ăn càng nhiều. Sau khi ăn xong tới một ly, có trợ giúp tiêu hóa.

Cổ mi cảm thấy, nàng này đều sắp có dương nha hoàn tiềm chất.

Dung trạm nghe vậy lại là hơi hơi cười cười, thanh triệt nam trung âm nghe tới liền cùng kia ướp lạnh quá dương mai rượu trái cây giống nhau, trực tiếp có thể uất bình người này trong lòng này ngày mùa hè hỏa.

"Không cần. Ta không thể uống rượu."

Cổ mi cảm thấy kỳ quái. Nàng cảm thấy, xem dung trạm bộ dáng này, thế nào tới cái máy vò rượu cũng nên không là vấn đề đi.

Thời khắc máu chốt, bánh mật nhỏ cắn một câu miệng: "Cổ mi tử, người không biết sao? Nhà của chúng ta công tử là không thể uống rượu. Hắn vừa uống rượu, liền sẽ toàn thân đỏ lên."

Cổ mi hiểu biết, cảm tình chính là trong truyền thuyết còn dị ứng.

Nàng vội vàng hướng dung trạm xin lỗi cười cười: "Ngượng ngùng a, ta không biết."

"Không sao."

Nói xong câu đó, dung trạm hẳn cuối cùng là đứng dậy: "Các người chậm ăn. Ta đi trước."

Một đám người đã sớm mong không được hẳn chạy nhanh đi. Mắt trông mong nhìn hẳn thân ảnh biến mất ở quẹo vào chỗ, vội vàng đảo qua vừa mới văn nhã bộ dáng, bắt đầu gió cuốn mây tan ăn ngấu ngiến.

Rượu cơm no đủ lúc sau, bánh mật nhỏ đánh no cách cùng cổ mi lao cần: "Ai, cổ mi tử, công tử hôm nay thế nhưng ra tới theo chúng ta ăn cơm. Này thái dương là đánh phía bắc ra tới sao?"

Cổ mi ngồi ở ghế thượng, nhìn đèn dầu bên cạnh vẫn luôn quay chung quanh đèn dầu đảo quanh phi nga, không chút để ý hỏi: "Ra tới cùng nhau ăn một bữa cơm mà thôi, làm gì như vậy đại kinh tiểu quái a."

Bánh mật nhỏ tròn mắt đều mau trừng rớt ra tới. Hẳn để sát vào lại đây một chút, chỉ hận không được hô to gọi nhỏ: "Đại kinh tiểu quái? Ta vừa mới một lòng đều dọa thiếu chút nữa nhảy ra ngoài. Người phải biết rằng, ta mười tuổi thượng liền tới này thanh bình lâu làm giúp, này đều mau 6 năm, nhưng này vẫn là lần đầu tiên nhìn đến công tử theo chúng ta cùng nhau ăn cơm đâu."

Cổ mi cũng tới hứng thú: "Hay là công tử hẳn là không hợp đàn, chướng mắt các người, cho nên mới không tới cùng các người cùng nhau ăn cơm?"

Bánh mật nhỏ lắc lắc đầu: "Này thật cũng không phải. Công tử hấn đối chúng ta vẫn là thực tốt. Ngày thường theo chúng ta nói chuyện cũng là ôn tồn hòa khí. Chỉ là hấn người này đi, nói như thế nào đâu, liền ái làm cái gì đều một người. Đi ra ngoài là một người, ăn cơm là một người, ở hậu viện đợi thời điểm cũng là một người, thoát nhìn thật đúng là có như vậy điểm, đối, cô đơn cảm giác."

Cổ mi trườ trườ khoe miệng. Hấn cô đơn? Hấn thủ hạ đánh giá ít nhất mấy trăm hơn một ngàn hào người đều có đi? Nha này chỉ là điệu thấp mà thôi.

Bánh mật nhỏ còn ở kia tiếp tục nói đêm nay dung trạm không tầm thường chỗ. Mà cổ mi đã là lòng bàn chân mật du, trực tiếp cấp lưu.

Thật sự là nhiệt a. Trở về phao cái nước ấm tắm, tắm hề hề bò lên trên giường, trong tay cây quạt diêu một khắc cũng chưa lại đình quá. Nhưng kia có ích lợi gì, diêu ra tới phong đều là gió nóng.

Cổ Mi Tại trên giường lăn qua lộn lại lặc bánh rán, chỉ cảm thấy trên lưng quần áo đều bị mồ hôi cấp làm ướt, dính dính dán ở trên người nàng, thực không thoải mái.

Nàng ngồi dậy, lại nằm xuống đi. Sau đó lại ngồi dậy, sau đó lại nằm đi xuống.....

Như thế vài lần, nàng chung quy là kháng không lao, đơn giản liền mang theo cây quạt kéo ra môn, chạy đi ra ngoài.

Mục tiêu là trong nước hồ nước thượng cái kia đình hóng gió.

Dung trạm mặt sau tiểu viện tử có hai tiến hai ra. Lý chương quây cùng bánh mật nhỏ bọn họ đều ở tại phía trước, dung trạm sống một

mình bên trong nơi này.

Mà lúc trước cố mi tới thanh bình lâu thời điểm, dung trạm dù chưa ra mặt mình xác nói làm nàng cũng ở nơi này, nhưng bánh mật nhỏ giúp nàng cảm hành lễ thời điểm, mang theo nàng tới xác thật là nơi này.

Nghĩ cùng dung trạm trụ cùng nhau, ít nhất còn có thể tránh cho mỗ vẫn bị thông Nguyên Tử vô thanh vô tức cướp đi nguy hiểm, cho nên cố mi thực thản nhiên tiếp nhận rồi cái này an bài.

Lưng dựa đại thụ hảo thừa lương sao.

Nhưng này sẽ, cố mi thật cẩn thận đi ra phòng, thật cẩn thận khắp nơi nhìn nhìn.

Mặc kệ Hồng Diêu bản tôn cùng dung trạm có phải hay không huynh muội, nhưng ít nhất, nàng cố mi cùng hấn dung trạm không phải. Cho nên này đại buổi tối, vẫn là đừng đụng đến hảo.

Bốn phía nhìn trộm một lần, an an tĩnh tĩnh, chỉ có ngẫu nhiên côn trùng kêu vang tiếng vang lên. Đừng nói bóng người, liền cái quỷ ảnh cũng chưa nhìn đến nửa cái.

Cho nên cố mi yên tâm, tay chân nhẹ nhàng liền hướng về đình hóng gió xuất phát.

Nàng đầu tiên là đem đình hóng gió bốn phía bạch màn đều cấp thả xuống dưới, như vậy buổi tối liền không cần lo lắng con muỗi đốt sự.

Sau đó nàng đặc thoải mái bình thân nằm ở mỹ nhân dựa thượng, thoải mái dễ chịu thở dài một hơi ra tới.

Hà phong đưa hương khí, trúc lộ tích thanh vang. Cổ mi cảm thấy, một ngày khô nóng đều không có.

Nàng mơ mơ màng màng bắt đầu ngủ, mê mang xuôi tai tới rồi tiếng bước chân, có người cho nàng đắp lên thứ gì.

Nàng còn tưởng rằng là ở nhà, trở mình, hàm hàm hồ hồ kêu một tiếng mụ mụ, lại tưởng tiếp theo ngủ.

Nhưng nàng không nghĩ tới chính là, cái này mỹ nhân dựa nó hẹp a, nằm thẳng một người thời điểm cũng liền thôi, nơi nào còn có thừa mà tới cấp nàng xoay người?

Cho nên nàng này nghiêng người, chính là mắt nhìn hướng trên mặt đất rớt hậu quả.

Nhưng bỗng nhiên có người vững vàng tiếp được nàng thiếu chút nữa rơi xuống thân mình.

Trong mũi là dễ ngửi nhàn nhạt hương khí. Hơn nữa sờ lên hoạt hoạt, cổ mi tưởng nàng trên giường kia chỉ mao mao hùng, theo bản năng liền duỗi khai đôi tay ôm lấy.

Bị nàng như vậy dùng sức ôm lấy dung trạm đầu tiên là ngẩn ra, đợi đến phản ứng lại đây tưởng kéo ra nàng khi, nàng ôm càng dùng sức, hơn nữa sườn mặt ở hấn trong lòng ngực cọ cọ, lại mơ hồ không rõ kêu một tiếng mụ mụ.

Nhưng dung trạm kỳ thật rất muốn nghe nàng như vậy mơ hồ không rõ kêu hấn ca ca.

Vẫn luôn cùng người chưa từng có bất luận cái gì thân thể tiếp xúc hấn, không rõ vì cái gì lúc này sẽ ôm cổ Mi Bất buông tay.

Mềm mại thân mình, ôm vào trong ngực kỳ thật cũng không có gì phân lượng. Chính là hấn bỗng nhiên chính là cảm thấy thực phong phú.

Hấn cúi đầu, nhìn ngủ say trung cổ mi. Lông mày cong cong, cái mũi kiều kiều. Cặp kia linh động hai mắt hiện tại tuy rằng gắt gao nhảm, nhưng hấn vẫn là có thể tưởng tượng đến ra nó mở thời điểm sẽ là cái bộ dáng gì.

Mỗi khi nàng cười lộ lên thời điểm, tươi cười thẳng tới đáy mắt, mi mắt cong cong, xem nhân tâm tình mạc danh đều sẽ hảo lên. Mà đương nàng ở cân nhắc chuyện gì khi, đen bóng tròn mắt như vậy chuyển chuyển, linh hoạt dị thường.

Kỳ thật nàng thật là cái sẽ không che dấu chính mình người. Sở hữu hỉ nộ ai nhạc, đều ở trên mặt. Nhưng chính nàng đều còn không biết.

Nàng lần này một lần nữa tới thanh bình lâu lúc sau, tuy rằng chính mình trước một tháng trung không có đi gặp nàng. Nhưng mỗi ngày mỗi đêm, hấn đều đang âm thầm quan sát đến nàng nhất cử nhất động.

Ban ngày vẫn như cũ là cười tươi đẹp cổ mi, ban đêm là lúc luôn là sẽ âm thầm khóc thút thít, một bên khóc, một bên thấp giọng kêu Liêm Huy, Liêm Huy.

Không biết vì cái gì, mỗi khi lúc này, hấn luôn là muốn giết Liêm Huy.

Cái này thế gian, hấn chỉ có này một người thân, như vậy hấn cái này thân nhân trong lòng, cũng nên chỉ có hấn một người.

Hắn không chấp nhận được rằng trong lòng lại có một người khác.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 41

Hắn cuộc đời lần đầu tiên hối hận, trước hai lần nhìn thấy Liêm Huy thời điểm, không có trực tiếp một chương bỏ qua đi.

Tác giả có lời muốn nói: Học máu, thế nhưng còn không có phát hiện đổi mới thành công.

45 chiếc hộp Pandora

Tám tháng hồ nước bình, hàm hư hỗn quá thanh.

Hảo đi, này cùng bốn văn kỳ thật là không có gì quan hệ. Cổ mi suy nghĩ nói kỳ thật bất quá chính là, tám tháng tới, nàng thực nhàm chán.

Nàng thật sự thực nhàm chán. Thanh bình lâu khách nhân không nhiều lắm, làm một cái trưởng phòng tiên sinh, nàng thật sự là nhàn thật sự trứng đau.

Trứng đau đồng thời, nàng dạo biến toàn thành Lạc Dương, chỉ kém liền đem này thành Lạc Dương phố lớn ngõ nhỏ thượng gạch đá xanh đều cấp đếm cái thanh.

Cầm lương cao thủy, làm nhẹ nhàng không thể lại nhẹ nhàng sống, nhưng cổ mi một chút đều cao hứng không đứng dậy.

Đứa nhỏ này nàng không trách a. Nếu là gác thường lui tới nàng sớm sủi túi bạc giờ chân khắp thiên hạ chạy. Nhưng hiện tại nàng không dám, nàng thậm chí liền thành Lạc Dương cũng không dám ra.

Nhàm chán là lúc nàng chỉ có cân nhắc mỹ thực.

Chè đậu xanh, nước ô mai ướp lạnh, rau hẹ hộp, màn thầu bánh bao, mỗi giống nhau nàng đều cấp lẫn lộn cái biến.

Thậm chí có một lần nàng còn lẫn lộn nổi lên kem.

Kết quả có thể nghĩ, thất bại không thể lại thất bại.

Xuyên qua tiểu thuyết theo như lời làm hiện đại các loại mỹ thực đều là gạt người!!

Hơn nữa cổ mi có một lần bỗng nhiên phát hiện, nàng trừ nghệ cùng dung trạm so sánh với kia thật là nhược bại.

Đêm đó nàng giống như thường lui tới giống nhau lưu phòng bếp đi, ngoài ý muốn phát hiện, dung trạm đang ở nơi đó xoa cục bột.

Mờ nhạt đèn dầu quang, hắt một thân thanh y, khí chất xuất trần như trúc, đang ở nơi đó, xoa cục bột

Tuy rằng là ở xoa cục bột, nhưng vì cái gì cổ Mi Hoàn là cảm thấy hắt quanh thân hình như có nhàn nhạt sương khói vờn quanh?

Ảo giác, nhất định là ảo giác. Nàng yên lặng như vậy nói cho chính mình.

Kỳ thật thật đúng là không phải ảo giác. Bếp bó củi có điểm triệu, thiêu đốt không đầy đủ, mãi nhà ở đều là sương khói.

Dung trạm bỗng nhiên vừa chuyển đầu nhìn đến đứng ở cửa dần dần thạch hóa cổ mi, thế nhưng hoàn toàn không cảm thấy ngoài ý muốn, hơi hơi cười cười, thanh âm thanh triệt như núi trung u tuyền: "Cổ mi."

Cổ mi đành chỉ dần dần phát tán mở ra tư duy, bài trừ một cái tươi cười ra tới: "Dung trạm."

Nhưng như vậy cái khí chất nam eo hệ tạp dề, tay áo nửa vẫn gì đó, thấy thế nào như thế nào không đáp a thân.

Bị hấn kia ánh mắt vừa thấy, cổ mi chó săn thuộc tính theo bản năng liền xông ra: "Muốn hay không ta hỗ trợ?"

Lời vừa ra khỏi miệng nàng liền hối hận. Đâu má này không phải không có việc gì cấp chính mình tìm việc sao? Hấn nhưng ngàn vạn đừng đáp ứng mới là.

Nhưng dung trạm còn liền thật đáp ứng rồi. Hấn thực đương nhiên gật đầu:" Cũng hảo. Vậy giúp ta tẩy rửa rau đi. "

Vì thế cổ Mi Tụu bước tiểu toái bước qua giúp hấn rửa rau.

Kỳ thật cũng chính là rau cải trắng, dưa chua cùng thịt nạc linh tinh.

Cổ mi một bên tẩy, một bên nhìn trộm nhìn dung trạm xoa cục bột.

Nàng có thể nói, nàng cảm thấy hấn liền xoa cục bột đều có một loại ưu nhã cảm giác ở sao?

Một bên chậm rãi xoa, một bên chậm rãi thêm thủy, cổ mi cảm thấy hần xoa quá có kiên nhẫn.

Gác chính mình, nàng mới sẽ không như vậy chậm rì rì đi xoa một cục bột đoàn.

Cục bột xoa hảo. Hần cảm một khối ướt bổ che đây cái kia tiểu chậu sành, sau đó xoay người cười hỏi nàng: "Đồ ăn tẩy hảo sao?"

Cổ mi vội vàng gạt đầu, đem trong tay tẩy tốt đồ ăn đưa qua.

Dung trạm tiếp nhận, lịch nước đọng, lấy quá đao chậm rãi cắt lên.

Hần ngón tay trắng nõn thon dài. Cổ mi cảm thấy này hần là song đàn dương cầm hoặc là cầm dao giải phẫu tay a, nhưng này đôi tay thiết khởi đồ ăn tới, ngô, kia cũng là một loại thị giác hưởng thụ.

Hần thiết thịt nạc thời điểm, cổ mi cảm thấy này càng thêm hần là một đôi cầm dao giải phẫu tay. Kia thịt thiết cái kia đều đều cái kia mỏng a, nàng cảm giác hần giống như là đặc biệt rõ này thịt vân da giống nhau.

Đương nhiên, ở phía sau tới cổ mi muội tử biết dung trạm gương mặt thật khi, nàng lại nhớ đến hần thiết thịt khi này mạc cảnh tượng, duy nhất cảm giác cũng chỉ có tưởng phun.

Nàng khi đó cực độ hoài nghi, hần giết người thời điểm có phải hay không cũng là lấy cái cùng loại dao phẫu thuật ngoạn ý, ưu nhã, chậm rãi cắt nhân thân thượng từng mảnh thịt a.

Tiêu chuẩn lăng trì a hổ cha.

Nhưng dung trạm không như vậy tưởng. Hấn liền lạnh lùng quăng hai chữ, phiền toái.

Không tồi, hấn giết người thói quen nhất chiêu trí mạng, sẽ không làm người linh tinh vụn vặt chịu tội.

Đến nỗi nguyên nhân, hấn có thói ở sạch a. Hấn cảm thấy như vậy một đao đao đi giết người sẽ có huyết phun ra tới.

Cho nên hấn thông thường đều là nhất kiếm đâm trúng ấn đường hoặc là trái tim, sau đó cấp tốc lui về phía sau, không cho huyết làm dơ quần áo của mình.

Mà cổ mi đối này cũng cũng chỉ có hai chữ đánh giá, biến thái!

Nhưng hiện tại, cổ mi bị dung trạm biểu hiện ra ngoài bề ngoài cấp che mắt. Nàng ở thực sung sướng cùng hấn bao sủi cỏ.

Nàng còn không hảo hảo bao. Lão nghĩ niết cái cái gì hình dạng ra tới, cuối cùng ra tới thường thường chính là tứ bất tượng.

Mà trái lại dung trạm, tay trái nâng cán tốt sủi cỏ da, tay phải cầm chiếc đũa, lõng điểm nhân ở da mặt thượng, sau đó liền như vậy chậm rãi néo sủi cỏ da.

Giây lát một cái sủi cỏ liền như vậy xuất hiện.

Bao cái sủi cỏ mà thôi, muốn hay không cũng như vậy nghệ thuật a?

Cổ mi chửi thề. Kỳ thật nàng chính là sẽ không làm văn thần mà thôi.

Nhưng nàng am hiểu quấy rối.

Hình thù kỳ quái sủi cỏ ở trên tay nàng không ngừng xuất hiện, nàng không lấy làm hổ thẹn, phản cho rằng vinh, sau đó tiếp tục không ngừng cố gắng.

Dung trạm cười xem nàng quấy rối. Đèn dầu quang ảnh ảnh xước xước, nàng tươi cười hốt hoảng.

Hắn bỗng nhiên liền có gia cảm giác.

Cổ mi chơi đủ rồi, vỗ vỗ tay thưởng bột mì, đơn giản chạy bếp hạ mâm mê nơi đó bó củi đi.

Làm văn thân sẽ không, thêm bó củi nấu nước nàng nhưng thật ra sẽ.

Nàng ngẩng đầu, hai mắt cười sáng lấp lánh: "Dung trạm, dung trạm, thủy khai. Sủi cỏ có thể hay không hạ?"

Này một hồi bận việc nàng đã sớm đói bụng.

Dung trạm nhìn trên mặt nàng hơi cười: "Có thể."

Sủi cỏ một đám phù lên, đảo thưởng lão giám chua, cổ mi ăn thực mau.

Đương nàng buông chiếc đĩa khi, dung trạm còn ở chậm rãi ăn.

Cổ mi lúc này cảm giác là, như vậy thoát nhìn, thật đúng là chính là có loại huynh muội cảm giác a.

Ca ca này ngoạn ý, có một cái cũng không tồi. Hơn nữa cái này ca ca, thoát nhìn còn đối chính mình thực hảo.

Cố mi là cái quán sẽ đặng cái mũi lên mặt người, nàng nhận thấy được dung trạm đối chính mình thái độ biến hóa, không có việc gì hướng dung trạm chạy đi đâu càng cần mẫn.

Dù sao thân huynh muội sao, vốn dĩ nên quan hệ thân cận điểm.

Nàng liền đơn giản như vậy nghĩ, một chút cũng không suy xét quá, nếu là nàng cùng dung trạm không phải thân huynh muội đâu?

Nhật tử liền như vậy nước chảy quá. Cố mi thậm chí cảm thấy, làm không hảo nàng đời này liền như vậy bình đạm qua.

Nhưng là có một ngày, nàng gặp được Tống Sở.

Mà lúc đó, đã là tám tháng đế chín tháng sơ, mùa hạ nóng bức đã bắt đầu chậm rãi rời xa.

Ngày đó, dung trạm tựa hồ là không ở. Chuẩn xác mà nói, ngày hôm qua liền không ở.

Dung trạm có đôi khi sẽ không ở thanh bình lâu, cố mi cũng chưa bao giờ hỏi. Hỏi cái gì? Nhân gia việc tư mà thôi. Làm không hảo người ta là đi ra ngoài cho nàng tìm tẩu tử đâu.

Nàng hợp lại tay áo, dựa nghiêng trên quầy thượng, cùng bánh mật nhỏ đông gia trường tây gia đoản nói chuyện tào lao, bỗng nhiên trong tai liền nghe được có người ngạc nhiên kêu một câu: "Hồng Diêu?"

Nàng trong lòng đột ngột nhảy nhảy dưng.

Ở chỗ này, mọi người đều kêu nàng cố mi. Ngày mấy tháng đã xuống dưới, nàng thậm chí đều mau đã quên chính mình đã từng

cũng kêu lên Hồng Diêu.

Nàng cứng đờ quay đầu đi, liền nhìn đến Tống Sở một đôi mắt đào hoa gần trong gang tấc.

"Hồng Diêu, thế nhưng thật là người."

Tống Sở thanh âm lần này không có kinh, chỉ có hi.

Mà cổ mi đã là nhanh chóng ra tay bắt được hấn cổ áo, lực đạo đại cơ hồ muốn đem hấn xả đến quây này bưng tới.

"Tống Sở? Người như thế nào lại ở chỗ này? Liêm Huy đâu? Hấn gần nhất thế nào?"

Liêm Huy a. Rõ ràng trang đã đã quên hấn, nhưng ở nhìn thấy cùng hấn có quan hệ người khi, trước tiên muốn hỏi vẫn là hấn tình hình gần đây.

Tống Sở nhìn nàng, không nói gì. Mắt đào hoa trung cảm xúc thực mịt mờ.

Cổ mi bắt lấy hấn cổ áo đều mau phát run. Liêm Huy hấn nên không phải là ra chuyện gì đi? Chẳng lẽ hấn cái kia lão tử thật sự gần bướng hồ đồ, nàng đi rồi còn đánh hấn không thành?

"Liêm Huy hấn, hấn có phải hay không ra chuyện gì?"

Nàng thanh âm chậm rãi thay đổi. Không còn có vừa mới cùng bánh mật nhỏ trên đùa sung sướng, ngược lại là hơi hơi run lên.

Tống Sở thở dài một hơi: "Tìm cái an tĩnh địa phương, ta cùng người nói tỉ mỉ đi."

Cố mi cơ hồ là nửa lời kéo hẳn liền đến lầu hai một cái nhĩa tọa, đóng cửa lại, bất an đi đến bên cạnh bàn ngồi xuống: "Người nói đi."

Tổng Sở ánh mắt từ nàng gắt gao nắm ở bên nhau đôi tay, chậm rãi chuyển qua nàng trên mặt.

Nàng trên mặt có che dấu không được khẩn trương.

"Xem đủ rồi không có? Mau nói."

Bị hẳn lại như vậy xem đi xuống, cố mi cảm thấy chính mình một lòng đều sắp nhảy ra ngoài.

Tổng Sở thở dài một hơi. Cố mi tim đập đập lữ một nhịp, đôi tay nắm càng khẩn.

"Hồng Diêu, người thật sự cái gì cũng không biết?"

Cố mi nhú mày:" Biết cái gì? Liêm Huy hẳn làm sao vậy? ""
Trang Thu Dung nàng đã chết. "Tổng Sở hỏi một đằng trả lời một nẻo.

Nhưng cố mi một chút đều không quan tâm:" Ta không quan tâm cái này. Ta chỉ muốn biết, Liêm Huy hẳn hiện tại thế nào? "

Tổng Sở hồ nghi nhìn nàng một cái:" Trang Thu Dung nàng đã chết, người thế nhưng một chút đều không có phản ứng? "

Cố mi mày nhăn càng khẩn:" Ta hẳn là có phản ứng gì? Nói thành thật lời nói, ta một chút đều không quan tâm. Ta chỉ muốn biết Liêm Huy sự. Hẳn hiện tại quá, được không? Đừng cho ta cọ xát, mau nói."

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 42

Nàng đều sắp vội muốn chết, nhưng trước mắt người này vì cái gì chính là không nói.

"Liêm Huy hẳn không thể nói hảo, cũng không thể nói không tốt. Tự người sau khi mất tích, Liêm Huy liền trên người thương cũng chưa dưỡng hảo, ngày hôm sau liền đến chỗ tìm người đi. Đến nỗi hẳn hiện tại ở nơi nào, ta cũng không biết."

Cổ mi cái mũi bỗng nhiên liền toan lên. Cái này ngốc tử. Nàng sở dĩ phải rời khỏi, còn không phải là hy vọng hẳn hảo hảo quá hẳn nhặt tử sao? Tìm nàng làm cái gì? Tìm được lại có thể thế nào? Nàng cùng hẳn, vĩnh viễn đều không thể.

Cứ như vậy quên nhau trong giang hồ, chính là kết cục tốt nhất.

Tổng Sở nhìn cúi đầu cổ mi, vẫn là nhin không được hỏi một câu: "Trang Thu Dung đã chết, người không có lời muốn nói?"

Cổ mi ngẩng đầu, vành mắt có chút hồng: "Ta có thể có nói cái gì nói? Chẳng lẽ muốn ta nói, nàng chết hảo, chết diệu, chết oa oa kêu sao? Tuy rằng lòng ta xác thật cũng là như vậy tưởng."

"Nhưng có người nói, là người giết Trang Thu Dung."

"Là ai?" Cổ mi kinh ngạc nhìn hẳn. Đêm đó nàng là hoa hoa Trang Thu Dung mặt, nhưng trời đất chứng giám, như vậy cũng

không thể trí Trang Thu Dung vào chỗ chết đi? Chẳng lẽ là nàng tỉnh lại, nhìn đến chính mình bị hủy dung, sau đó tự sát?

"Người sư phụ, thông Nguyên Tử." Tống Sở chậm rãi nói ra như vậy một câu.

Cổ mi càng thêm kinh ngạc. Nàng thật là càng ngày càng làm không rõ ràng lắm cái này gốc bực là muốn làm cái gì." Nàng không phải tự sát? "

Cổ mi cảm thấy vẫn là hỏi rõ ràng tương đối hảo.

Đôi này, Tống Sở thực xác định cấp ra hồi đáp:" Ngổ tác nghiệm quá thi, trên má hai nơi đao thương không đủ để trí mạng. Trí mạng chính là cổ gian kia chỗ đao thương. Da thịt ngoại phiến, tất nhiên không phải là tự sát. "

Nhưng cổ mi cũng thực xác định nàng đem đó liền ở má nàng cắt hai đao mà thôi. Đến nỗi Trang Thu Dung cổ gian đao thương

Nàng bỗng nhiên cảm thấy có thể đoán được là ai hạ tay.

Cái này gốc bực rốt cuộc là muốn làm cái gì? Giết chính mình đồ đệ, sau đó lại đến giá họa cho nàng?

Cổ mi trên mặt sắc mặt biến chân tâm là mau. Đầu tiên là nghi hoặc, sau là kinh ngạc, lại sau đó, quy về bình tĩnh.

Tống Sở đánh giá nàng, tiếp tục chậm rãi nói đi xuống: "Nhà cái ở Dương Châu thành nói như thế nào kia cũng là cá nhân gia, hiện tại nhà cái đã đem chuyện này kiện lên cấp trên tri châu. Người sư phụ thông Nguyên Tử cũng đã qua đường, nói là người xưa nay liền cùng Trang Thu Dung bất hòa, đem đó hấn tận mắt nhìn thấy đến

người giết Trang Thu Dung, hơn nữa chính là chính hắn, cũng bị người dùng mộng hắn được mộng phiên. Cái này, nha dịch tìm được hắn cùng Trang Thu Dung thời điểm, hắn xác thật vẫn là hôn mê ở nơi đó. Trang Thu Dung chết địa phương, còn có một phen nhiễm huyết chủ thủ, thanh chủ thủ này, là người đi?"

Cổ mi cười lạnh: "Không tòi, là của ta. Hiện tại nhân chứng có, vật chứng cũng có, liền ta giết người động cơ cũng đều có. Có phải hay không đương trường liền trực tiếp đem ta định tội?"

Tổng Sở gật đầu: "Dương Châu tri châu đương trường ký phát lệnh truy nã, nhà cái càng là ra một ngàn lượng thưởng bạc. Hồng Diêu, họa người bức họa lệnh truy nã, hiện tại chỉ sợ đã dán biến các nơi."

Cổ mi trong lòng rung mình, nhưng nàng ở Lạc Dương, thật đúng là không biết việc này.

Lạc Dương mỗi cái góc nàng không sai biệt lắm cũng đều dạo qua, còn thật sự không phát hiện nơi nào dán về chính mình lệnh truy nã.

Tổng Sở làm như biết nàng trong lòng suy nghĩ, cũng nhíu mày nói: "Chính là rất kỳ quái, ta ở Lạc Dương nơi này, vẫn chưa phát hiện có quan hệ người lệnh truy nã. "

Cổ mi bỗng nhiên hiểu rõ. Nàng cảm thấy tất nhiên là dung trạm ở bên trong động tay động chân.

Quả nhiên, có cái cường đại ca ca, nháy mắt liền có một loại khai ngoại quả cảm giác." Tổng Sở, người có tin hay không là ta giết Trang Thu Dung?" Cổ mi bỗng nhiên đặt câu hỏi.

Tổng Sở cười: "Nói thật, lúc trước ta không biết. Nhưng ta không quen biết thông Nguyên Tử, thứ hai ta cùng Trang Thu Dung cũng không thân, lúc trước cảm thấy, người nếu sát nàng, kia tự nhiên liền có sát nàng lý do. Nhưng hiện tại, ta thấy tới rồi người, nhìn đến người nghe thế sự kiện phản ứng, ta liền biết, Trang Thu Dung không phải là người giết."

Cố mi thật muốn vỗ bờ vai của hấn tán một câu, hảo huynh đệ.

Nàng dùng ánh mắt biểu đạt nàng hiện tại ý nghĩ trong lòng.

Tổng Sở hơi hơi mỉm cười: "Không cần như vậy nhìn ta. Còn như vậy nhìn ta, ta sẽ cho rằng người là bị ta anh tuấn tiêu sái bề ngoài mê tới rồi, mà gấp không chờ nổi phải gả cho ta."

Cố mi làm cái tưởng phun biểu tình, sau đó nàng lại hỏi một câu: "Liêm Huy đâu? Hấn có tin hay không là ta giết Trang Thu Dung?"

Đây là nàng nhất muốn hỏi. Nàng muốn biết, Liêm Huy hấn là nghĩ như thế nào.

Tổng Sở lắc đầu: "Ta không biết. Nhưng ta không nghĩ lừa người, lúc ấy, hấn nhìn đến kia đem chủ thủ thời điểm, xác thật biến sắc. Rồi sau đó hấn liền nói người là hấn thê tử, liền tính là người làm cái gì sai sự, hấn đều sẽ cùng người cùng nhau gánh vác. Hấn muốn đi tìm người, tìm khắp thế gian này mỗi cái góc hấn đều phải tìm được người."

Cố mi đầu quả tim đều theo những lời này run run lên. Nàng nói không rõ nàng hiện tại rốt cuộc là cái gì tâm tình.

"Tổng Sở," nàng cúi đầu, nhẹ giọng nói "Có thể hay không không cần nói cho người khác, ta ở chỗ này sự?"

"Bao gồm Liêm Huy?"

Cố mi chậm rãi gạt đầu, sáp thanh âm chậm rãi nói: "Là. Bao gồm hấn."

Tổng Sở đi rồi. Hấn kỳ thật cũng bắt quá đi mặt khác địa phương, con đường Lạc Dương mà thôi.

Cố mi ngồi ở quày sau, lại tinh thần sa sút mấy ngày.

Thất nguyệt lưu hỏa, tám tháng Vị Ương.

Thời tiết thật sự bắt đầu lạnh lên. Sáng sớm sương sớm, buổi tối sương sớm.

Tết Trung Thu liền như vậy tới.

Đây là cố Mi Tại cái này niên đại quá cái thứ nhất Tết Trung Thu.

Đời trước Tết Trung Thu kỳ thật cũng không có gì đặc biệt, bất quá cũng là cùng thường lui tới giống nhau ghé vào trên máy tính lên mạng mà thôi.

Nga, vẫn là sẽ hợp với tình hình ăn tháng bánh.

Nhưng cái này niên đại Tết Trung Thu thực náo nhiệt. Thậm chí ở Tết Trung Thu còn không có tới mấy ngày hôm trước, bánh mật nhỏ bọn họ cũng đã thực hưng phấn.

Bánh mật nhỏ lôi kéo cố Mi Bất đình cho nàng nói Lạc Dương trung thu buổi tối hoa đăng là cỡ nào đẹp, cỡ nào chủng loại phồn đa.

Nhưng cố Mi Hoàn là cao hứng không đứng dậy.

Nàng nghĩ Liêm Huy cùng nàng nói qua, về sau mỗi cái ngày hội, ta đều sẽ cùng người cùng nhau quá.

Trung thu ngày đó, thanh bình lâu không tiếp tục kinh doanh một ngày. Không đến chạng vạng, mọi người đều chạy đi ra ngoài.

Cố mi một người bò ngồi ở dưới lầu đại đường trên bàn, buồn bực không vui.

"Như thế nào không theo chân bọn họ cùng đi chơi?"

Dung trạm ôn hòa thanh âm bỗng nhiên tự nàng phía sau vang lên.

Trong khoảng thời gian này hắn rất ít ở thanh bình lâu, không biết hôm nay khi nào trở về. Mà nàng thế nhưng nửa điểm cũng không biết.

Cố mi cúi đầu: "Vô tâm tình."

Nàng này phúc bộ dáng ở dung trạm trong mắt thoát nhìn là cái dạng này, nửa rũ đầu, rũ mi liễm mi, thượng răng nhẹ nhàng cắn môi dưới.

Thực ủy khuất bộ dáng.

Dung trạm kỳ thật rất muốn hỏi, là ai chọn người không cao hứng? Nói ra. Ca ca đi giúp người giết hắn.

Nhưng hắn cái gì đều không có hỏi, chỉ là tiếp tục thực ôn hòa nói: "Lạc Dương trung thu hoa đăng đảo cũng đáng đến vừa thấy. Đi đi, cùng ta cùng đi nhìn xem."

Dung trạm nếu đều nói như vậy, cổ Mi Tha còn dám nói không đi sao?

Hoa đăng xác thật chủng loại phồn đa, cũng xác thật thật xinh đẹp.

Cổ mi nhìn rộn ràng nhón nháo đám người, cũng không biết nói vì cái gì, nàng vẫn là một chút đều cao hứng không đứng dậy.

Nếu hôm nay bởi nàng ra tới chính là Liêm Huy, có lẽ, nàng sẽ cao hứng đi.

Nàng ngồi xổm thủy biên, nhìn quanh thân nhắm mắt thành kính hứa nguyện cả trai lẫn gái, nhưng nàng thậm chí liền hứa cái gì nguyện vọng cũng không biết.

Chậm rãi đem trong tay đèn hoa sen để vào trong nước, nàng ở trong lòng thở dài một hơi, nếu hiện tại hứa nguyện thật sự có thể trở thành sự thật nói, vậy làm nàng xuyên qua trở về đi.

Nàng không nghĩ đãi ở cái này niên đại. Nàng cảm thấy, có lẽ, thật là không có gì hảo lưu luyến.

Đỡ đầu gối chậm rãi đứng lên, nàng giương mắt nhìn bờ bên kia lui tới người.

Nhưng bỗng nhiên, nàng trừng lớn mắt.

Đối diện có một người, xanh sẫm áo dài, sườn mặt anh tuấn, không phải Liêm Huy còn sẽ là ai?

Tuy rằng cách xa, nhưng nàng vẫn là liếc mắt một cái liền nhìn ra tới là hắn.

Hắn đi ở người tùng trung, cô đơn chiếc bóng. Rõ ràng là có như vậy nhiều người, nhưng vì cái gì nàng vẫn là sẽ cảm thấy hẫng bóng đáng tiêu điều.

Cổ mi cảm thấy chính mình liền phải khóc. Nàng tưởng hướng nàng vẫy tay, tưởng hô to tên của hắn.

Nhưng nàng vẫn là cái gì đều không có làm. Nàng thậm chí cũng không dám thấy hắn.

Thấy lại có thể thế nào? Nàng cùng Liêm Huy chỉ gian cách không chỉ có riêng cũng chỉ là này hà mà thôi.

Ngưu Lang Chức Nữ lại yêu nhau, Vương Mẫu một đạo ngân hà là có thể hoàn hoàn toàn toàn đưa bọn họ tách ra.

Một năm một ngày cầu Hỉ Thước gặp gỡ, nhưng kia dư lại tới 360 bốn ngày nên làm cái gì bây giờ?

Cả đời lại có thể có mấy ngày?

Liêm Huy, Liêm Huy, cổ mi che mặt.

Nhưng hai mắt nhắm lệ trong mộng lung, nàng vẫn là nhìn đến Liêm Huy chậm rãi chuyển qua đầu, tựa hồ, đang xem hướng nàng bên này.

Cổ mi cực nhanh bắt được dung trạm cánh tay, ngửa đầu nhìn hắn: "Dung trạm, giúp giúp ta, giúp giúp ta. Ta không nghĩ làm hắn nhìn đến ta."

Dung trạm như suy tư gì nhìn về phía bờ bên kia.

"Dung trạm, giúp giúp ta, giúp giúp ta." Cổ Mi Hoàn ở thỉnh cầu.

Dung trạm cúi đầu xem nàng. Vành mắt hồng hồng, lệ quang lấp lánh.

Nhưng kia nước mắt không phải vì hấn mà lưu.

Hấn duỗi tay, đem nàng ôm vào trong lòng ngực.

"Như vậy, hấn liền nhìn không tới người."

Trước ngực xiêm y ướt, đó là cổ mi vì Liêm Huy lưu nước mắt.

Hấn bình tĩnh con người nhìn bờ bên kia đã biến mất cái kia bóng dáng, trong lòng cực nhanh làm cái quyết định, cái này Liêm Huy, hấn quả quyết không thể lưu.

Hấn không thể làm hấn trên đời này duy nhất muối muối trong lòng còn có những người khác vị trí.

Đừng nói có, liền tưởng đều không thể. Hấn cần thiết trừ tận gốc trừ.

Nàng trong lòng, chỉ có thể có hấn một người. Hấn muốn cho nàng trừ bỏ hấn ở ngoài hai bàn tay trắng.

Cổ mi dựa vào dung trạm ngực không tiếng động chảy nước mắt. Hồi lâu, nàng nhẹ giọng hỏi: "Hấn đi rồi sao?"

Dung trạm nhìn đối diện đám người, rõ ràng Liêm Huy đã sớm đã không ở kia, nhưng hấn vẫn là chậm rãi nói: "Không có."

Hoàn nàng cánh tay không những không có thả lỏng, ngược lại càng buộc chặt điểm.

Ngày kế, dung trạm lại không ở thanh bình lâu.

Mà cổ mi cúi đầu tay cầm bút lông, ngây ngốc nhìn sổ sách, thất thần nghe bánh mật nhỏ bọn họ đang nói tối hôm qua cảnh tượng náo nhiệt.

Bút lông không cầm chắc, rớt đi xuống, theo quầy lại lăn đến trên mặt đất.

Cổ mi ngồi xổm □ liền muốn đi cắt kia chi bút lông.

Thân ảnh của nàng hoàn hoàn toàn toàn bị đèn nhánh quầy cấp chặn. Cho nên nàng nhìn không tới bên ngoài cảnh tượng, chỉ nghe được bánh mật nhỏ thực sung sướng thanh âm ở nói: "Khách quan bên trong thỉnh. Dưới lầu đại đường vẫn là trên lầu nhã tọa? "

Sau đó nàng liền nghe được một thanh âm, thực khàn khàn, rất thấp trầm thanh âm.

Nhưng thanh âm kia liền tính là đè dẹp lép xoa viên nàng vẫn là có thể nghe ra tới là ai thanh âm." Lầu hai nhất bên trong cái kia nhã tọa. "

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 43

Là Liêm Huy.

Cố mi che miệng, không tiếng động khóc.

Sau đó nàng liền nghe được bước chân vang. Nàng lặng lẽ tự quỳ sau thềm đầu ra bên ngoài xem.

Bánh mật nhỏ đang ở lãnh hấn lên lầu. Hấn trên người vẫn như cũ là nàng cho hấn mua kia kiện màu lục đậm áo dài, chỉ là, hấn gầy.

Cố mi có thể thực rõ ràng xem ra tới thực gầy. Trong khoảng thời gian này tới nay, hấn hấn là quá thật không tốt đi?

Nàng cơ hồ liền muốn há mồm hô lên tên của hấn tới. Chính là nàng gắt gao che miệng, liền nức nở thanh đều không có lộ ra tới nửa tiếng.

Bánh mật nhỏ xuống dưới thời điểm, cố mi vẫn như cũ là che miệng ngồi xổm cao lớn sau quỳ không tiếng động khóc lóc.

Ngồi xổm xuống, cùng nàng nhìn thẳng, nhìn nàng đầy mặt nước mắt, liền luôn luôn nhất vui sướng bánh mật nhỏ đều nhin không được thở dài:" Cố mi tỷ, người kia, là lần trước cùng người cùng nhau tới người đi? "

Cổ mi che miệng gật gật đầu.

Nàng không dám buông ra che miệng tay. Nàng sợ nàng một buông tay, nàng liền sẽ nhin không được khóc thành tiếng tới." Cổ mi tỷ, "Bánh mật nhỏ lại lại thở dài một hơi," hấn so lần trước tới thời điểm gây nhiều, cả người thoát nhìn cũng là không có gì tinh khí thần dạng. Còn có, hấn lần này cần nhả gian vẫn là các người lần trước tới cái kia nhả gian. Điểm đồ ăn, vẫn là cùng lần trước các người tới thời điểm giống nhau như đúc. Thậm chí liền kia hai chén ướp lạnh tuyết lê đều là giống nhau. Nhưng hấn cái gì đều không có ăn, chỉ là nhìn những cái đó đồ ăn phát ngốc. Còn có, hấn làm ta cảm hai song chén dưa, một đôi là chính hấn, một đôi bãi ở hấn bên cạnh, chính là lần trước người ngồi vị trí., "" Đừng nói nữa. "Cổ mi thấp giọng đánh gãy hấn nói.

Bánh mật nhỏ nói thêm gì nữa, nàng sợ nàng sẽ thật sự nhin không được vọt tới trên lầu đi tìm Liêm Huy." Cổ mi tỷ, người liền thật sự tính toán như vậy vẫn luôn trốn ở đó?"

Bánh mật nhỏ nhìn hấn, trong mắt có đồng tình.

Cổ mi đỡ quầy lung lay đứng lên: "Ta về trước phòng. Nếu có khách nhân tới, người tiếp đón hạ."

Bắt lấy ngăn cách đại đường cùng hậu viện rèm cửa, cổ mi bỗng nhiên dừng bước.

Bánh mật nhỏ nhìn nàng.

"Đem ta tới hôm qua ngao cái kia nước ô mai ướp lạnh, thỉnh một chén cho hấn đi. Cái này là khai vị, có lẽ, hấn là có thể ăn chút cơm đi xuống."

Nàng thấp thấp nói xong câu đó, cũng không quay đầu lại chạy ra nơi này.

Bánh mật nhỏ nhìn nàng bóng dáng, không biết nên nói cái gì. Nhưng vẫn là nghe nàng lời nói, thịnh một chén nước ô mai ướp lạnh tặng đi lên.

Liêm Huy còn đang nhìn những cái đồ ăn phát ngốc. Hắn trong đầu còn đang suy nghĩ chính là lần trước hắn cùng cố Mi Tại nơi này ăn cơm tình cảnh.

Khi đó cố mi là tâm tâm niệm niệm muốn thoát đi hắn. Bất quá nháy mắt công phu, nàng liền từ này lầu hai cửa sổ nhảy xuống.

Nhưng là lần đó, hắn tốt xấu là thực mau liền tìm tới rồi hắn. Nhưng là lần này, hắn tìm như vậy lớn lên thời gian, còn là không có tìm được nàng.

Hồng Diêu, Hồng Diêu. Hắn đem vui đầu nhập song chường trung, chẳng lẽ ta thật sự rốt cuộc tìm không thấy người sao?

Bánh mật nhỏ đẩy cửa ra tiến vào, khay thượng là một chén nước ô mai ướp lạnh.

Liêm Huy ngẩng đầu nhìn hắn, trong lòng có nghi hoặc, hắn giống như cũng không có điểm nước ô mai.

Bánh mật nhỏ đúng lúc đã mở miệng, hắn chiêu bài dường như tươi cười có thể làm mọi người đều cảm thấy là như vậy gái đúng chỗ ngứa:" Khách quan, đây là chúng ta cửa hàng chính mình ngao chế nước ô mai ướp lạnh. Chúng ta chường quầy nói, hôm nay tới dùng cơm người đều miễn phí đưa một chén. Tới, ngài ném thử, tư vị như thế nào? "

Liêm Huy chậm rãi tặng một cái muỗng nước ô mai đến trong miệng.

Chua ngọt tư vị vừa vào khẩu, hấn cả người chấn động, vội vàng ngẩng đầu hỏi hấn: "Này nước ô mai là ai ngao chế? "

Bánh mật nhỏ giả ngu trang thực thật: "Chúng ta cửa hàng lão Triệu nha. "" Lão Triệu? "Liêm Huy chậm rãi lặp lại này hai chữ.

Bánh mật nhỏ đơn giản buông xuống khay cùng hấn khoa tay múa chân lên: " Nhạ, lão Triệu, như vậy cao. Đừng nhìn hấn mới bốn mươi tới tuổi, nhìn bồn bồn, nhưng làm khởi đồ ăn cùng điểm tâm tới kia chính là rất lợi hại. Còn có a, hấn đặc biệt thích lộng này đồ nước ô mai ướp lạnh cùng ướp lạnh rượu mơ linh tinh. Như thế nào khách quan, có phải hay không này nước ô mai hương vị còn hợp ngài ăn uống? Bằng không lại cho ngài tới một chén? "

Liêm Huy lắc đầu: " Không cần. "

Nói xong, hấn mấy khẩu uống xong rồi trong chén nước ô mai, kéo ra môn liền đi ra ngoài.

Bánh mật nhỏ cũng vội vàng theo đi ra ngoài, nhìn hấn đi xuống lầu thang, xuyên qua đại đường, sau đó biến mất ở cửa, vẫn luôn ghen kia khẩu khí mới thuận ra tới.

Cái này tổ tông cuối cùng là đi rồi. Như thế nào cái này Liêm Huy hôm nay thế nhưng đối cái này nước ô mai như vậy cảm thấy hứng thú đi lên? Chẳng lẽ hấn chỉ bằng này nước ô mai liền biết cổ mi tỷ ở bọn họ trong tiệm không thành?

Nhưng không đạo lý a. Này nước ô mai, rõ ràng cũng không có gì đặc biệt sao.

Bánh mật nhỏ thực mau liền không có suy nghĩ này đó, bởi vì hấn phát hiện một cái làm hấn càng nín thở sợ.

Cái kia tổ tông ai, ngài này đầy bàn đồ ăn, ngài còn không có tính tiền nột.

Khó trách chạy nhanh như vậy!

Cổ mi vẫn luôn đợi cho buổi tối thời điểm mới dám ra tới.

Liền cơm chiều nàng cũng chưa ra tới ăn. Căn bản là không có ăn uống.

Chờ đến người đều tan, nàng lúc này mới đi ra, chậm rãi đi đến ban ngày Liêm Huy ngồi quá cái kia nhả gian, cúi đầu ghé vào trên bàn thấp giọng khóc lóc.

Nàng cảm thấy nàng gần nhất thật sự là khóc có điểm nhiều. Vì cái gì chỉ cần vừa nhớ tới Liêm Huy nàng liền sẽ khóc?" Liêm Huy, Liêm Huy. "Nàng thấp giọng từng tiếng kêu tên này.

Nhưng lại thế nào, trong lòng vẫn là đau. Đau nàng đều vừa kéo vừa kéo, thật hận không thể cầm thứ gì hung hăng đâm đi lên, như vậy có lẽ liền sẽ không như vậy buồn.

Nàng chỉ khóc thanh âm đều mau thở không nổi, nhưng hoảng hốt trung vẫn là nghe đến trong phòng có người thở dài một tiếng:" Hồng Diêu. "

Nàng chấn động toàn thân, còn là không dám quay đầu lại.

Đây là ảo giác, đây là ảo giác. Nhất định là chính mình quá tưởng hấn mà thôi.

Nhưng này không phải ảo giác. Có cánh tay từ sau lưng ôm vòng lấy nàng, gắt gao, lặc nàng đều mau hoăn bắt quá khí tới." Hồng Diêu, ta rút cuộc tìm được người. "Đã lâu thanh âm ở nàng bên tai chậm rãi vang lên. Ngay sau đó, có tay phủng nàng mặt, khiến cho nàng ngẩng đầu lên, chuyển qua đi.

Sau đó, có môi hung hăng bao phủ đi lên, cọ xát gặm cắn, một chút đều không ôn nhu.

Hồi lâu, hắn mới dừng lại động tác, nhưng vẫn là gắt gao ôm nàng, ở nàng bên tai giọng căm hận hỏi: "Vì cái gì phải rời khỏi? Vì cái gì phải rời khỏi?"

Cố mi chỉ có thể khóc: "Ta không rời đi có thể làm sao bây giờ? Trơ mắt nhìn cha người đem người đánh chết sao? Liêm Huy, chúng ta chi gian là không có khả năng. Người buông tay đi."

"Không," Liêm Huy buộc chặt ôm nàng hai tay, "Ta chết đều sẽ không buông tay."

"Người không buông tay, bọn họ thật sự sẽ làm người chết. Đến lúc đó ta làm sao bây giờ? Ta làm sao bây giờ?"

Liêm Huy không trả lời vấn đề này, hắn chỉ là nói: "Cùng ta trở về."

"Đi nơi nào? Chúng ta có thể đi nơi nào?" Cố mi chỉ kém hô lên tới," Trang Thu Dung đã chết, bọn họ đều nói là ta giết, hiện tại nơi nào đều ở truy nã ta, chẳng lẽ người không biết sao? Người muốn ta đi theo người nơi nào? Đại lao sao? Sau đó liền chờ bị định tội, sau đó lại thu sau hỏi trăm sao?"

Liêm Huy không có trả lời.

Nhưng hắn vẫn là chậm rãi hỏi một câu: "Trang Thu Dung, là người giết sao?"

Hắn câu này hỏi chuyện vừa ra tới, cổ mi cảm thấy chính mình tâm đều lạnh. Nàng liền khóc cũng khóc không ra.

"Người cảm thấy đâu?" Nàng cũng không có trực tiếp trả lời, cũng chậm rãi hỏi một câu.

"Kia đem chủ thủ, là ta tặng cho người."

"Còn có?"

"Sự phụ nói, là hắn tận mắt nhìn thấy đến người giết Trang Thu Dung. Hơn nữa, chính hắn còn bị người dùng mộng hắn được mê đảo. Cái này ta đúng là hắn bên cạnh cũng thấy được còn thừa mộng hắn được."

"Kế tiếp có phải hay không ta có sát Trang Thu Dung lý do?"

Liêm Huy cay chát không có đáp.

Vừa mới nhìn thấy nàng mừng như điên, hiện tại nháy mắt bị cái này hiện thực cấp ngạnh sinh sinh cách trở.

"Hồng Diêu, Hồng Diêu." Hắn kêu nàng. Chính là rất thống khổ.

Cổ mi cũng rất thống khổ: "Liêm Huy, người cho rằng Trang Thu Dung là ta giết sao?"

Nhân chứng, vật chứng, giống như chính nàng theo như lời, thậm chí liên động cơ đều có, hắn vô pháp không tin.

Nhân chứng là thông Nguyên Tử, dạy hấn luyện võ mười mấy năm sư phụ. Cái kia trước nay tiên phong đạo cốt sư phụ, nhưng khi đó hấn ở công đường thượng nói chính là, ta quản giáo không tốt, mới dạy ra cái này nghiệt đồ. Đồng môn tương tàn, từ đây lúc sau, Hồng Diêu không hề là ta Hoa Sơn đệ tử. Phàm ta Hoa Sơn đệ tử nhìn thấy nàng, mỗi người nhưng tru.

Mà sư phụ trước kia là như vậy yêu thương Hồng Diêu. Nhưng hiện tại, hấn thậm chí lén nói với hấn, Hồng Diêu nàng thay đổi. Nàng có phải hay không khôi phục dĩ vãng ký ức?

Dĩ vãng Hồng Diêu, kiêu căng ương ngạnh, tướng trí Trang Thu Dung vào chỗ chết không phải một lần hai lần sự.

Cái này, không có ai sẽ so với hấn rõ ràng hơn. Khi đó Hồng Diêu, thậm chí làm trò hấn mặt liền dám đem Trang Thu Dung hướng trong nước đẩy.

Còn có cái kia vật chứng, kia đem chủ tử, là hấn thân thủ đưa cho nàng. Hấn tuyệt không sẽ nhận sai.

Nhưng ở hiện trường, kia đem tinh mỹ chủ tử thượng dính đầy máu tươi, chính đặt ở Trang Thu Dung bên người.

Trang Thu Dung chết không nhắm mắt. Dù cho nàng ở hấn cùng Hồng Diêu hôn sự trung gian ra như vậy nhiều chuyện xấu, nhưng kia dù sao cũng là hấn sư muội, là cùng hấn cùng nhau lớn lên người. Hấn vô pháp đối Trang Thu Dung chết hờ hững không quan tâm.

"Hồng Diêu." Hấn thống khổ bắt lấy chính mình đầu tóc.

Hấn cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Mang theo nàng trở về, nàng thế tất sẽ bị quan tiền trong nhà lao chờ phán quyết. Hẳn có thể không mang cha mẹ phản đối tan hết gia tài giữ được nàng mệnh, có thể sau đây, cha mẹ khẳng định sẽ không đồng ý bọn họ hai cái ở bên nhau.

Một bên là Hồng Diêu, một bên là cha mẹ, hẳn nên như thế nào tuyển?

Nhưng không mang theo nàng trở về, nếu nàng bị Hoa Sơn người tìm được, nàng chưa chắc có mệnh sống được xuống dưới. Liền tính là bị quan phủ người bắt được, nàng hay không cũng còn có thể bình yên vô sự?

"Hồng Diêu, Hồng Diêu." Hẳn bỗng nhiên gắt gao ôm nàng, sau đó điên cuồng hôn nàng.

Còn là càng ngày càng vô lực cảm giác.

Hẳn có thể như thế nào làm? Hẳn có thể như thế nào làm? Hẳn không thể đem một lòng đào ra chia làm hai nửa.

Hẳn không thể thật sự mặc kệ cha mẹ hẳn.

"Ta nên làm cái gì bây giờ, ta nên làm cái gì bây giờ?" Liêm Huy gắt gao ôm cổ mi, vùi đầu ở nàng cổ gian không ngừng nói.

Có nóng bỏng nước mắt trượt xuống, nhỏ giọt ở cổ mi cổ gian.

Cổ mi lúc này ngược lại không có khóc.

Nên nói như thế nào nàng đâu? Nàng chính là như vậy cá nhân. Một người thời điểm sẽ khóc thực thương tâm, nhưng ở người khác trước mặt nàng ngược lại sẽ trang thực kiên cường.

Nàng nhẹ nhàng vỗ Liêm Huy bối, an ủi hắn: "Buông tay đi, Liêm Huy. Người biết đến, chúng ta là không có biện pháp ở bên nhau."

Nhưng Liêm Huy ôm nàng ôm càng khấn, quả thực liền phải đem nàng xoa nhập chính mình trong cơ thể giống nhau: "Không. Hồng Diêu, ta chết đều sẽ không buông tay."

Cổ mi hơi hơi ngẩng đầu, đem trong mắt chua xót cấp bức trở về.

"Liêm Huy, cha mẹ người kia quan, người vô pháp quá. Thông Nguyên Tử kia quan, người cũng quá không được."

Liêm Huy gắt gao ôm nàng, chút nào đều không có buông tay ý tứ." Sư phụ hắn, hắn đã đem người trực xuất sư môn. Hơn nữa, hắn hạ lệnh, từ đây lúc sau, Hoa Sơn mọi người nhìn thấy người, đều có thể tự hành tru diệt. "

Cổ mi đối việc này thờ ơ. Nàng vốn dĩ liền không phải Hoa Sơn đệ tử, đối thông Nguyên Tử duy nhất cảm giác cũng chỉ có ghê tởm.

"Liêm Huy, có chuyện, ta không biết có nên hay không cùng người nói. Nhưng con người của ta, trước nay liền dấu không được chuyện, hơn nữa, ta cũng sợ thông Nguyên Tử về sau sẽ cho người tìm phiền toái, cho nên, người vẫn là biết tương đối hảo."

Nàng tưởng đẩy ra Liêm Huy, thực trịnh trọng chuyện lạ nói với hắn nói chuyện này. Nhưng Liêm Huy ôm nàng ôm thật chặt, nàng căn bản là không thể đem hắn đẩy ra mấy may.

Nàng thở dài một hơi, đành phải nhận mệnh ở hắn trong lòng ngực chậm rãi nói: "Trước kia Hồng Diêu, ta một chút đều không hiểu biết nàng là cái cái dạng gì người. Kỳ thật, người, hoặc là ta, đều có thể đương nàng đã chết. Mà hiện nay ta, đối ngoại chưa bao

giờ nói chính mình kêu Hồng Diêu, ta nói ta kêu cổ mi. Liêm Huy, ta cũng hy vọng người về sau như vậy xưng hô ta."

Liêm Huy không có lên tiếng. Đối hấn mà nói, nàng là Hồng Diêu hoặc là cổ Mi Đô không sao cả. Hấn ái chỉ là nàng người này mà thôi. Kia cùng nàng là ai, cũng không cái gì quan hệ.

"Trước kia sự, ta cái gì cũng không biết. Chính là, ngày đó buổi tối, thông Nguyên Tử hấn cùng ta nói, trước kia Hồng Diêu, ái người, là hấn."

Liêm Huy đẩy ra hấn, đầy mặt không thể tin tưởng: "Sự phụ hấn? Sao có thể? Sao có thể?"

Cổ mi vỗ vỗ hấn tay: "Ta biết, này rất khó lấy tin tưởng. Chính là ta chính mình, ngay từ đầu cũng không tin. Nhưng hấn xác thật chính là nói như vậy. Hơn nữa, ta có thể thẳng thắn nói cho người, Trang Thu Dung không phải ta giết. Ta là ở nàng trên mặt cắt hai đao, cũng nhiều lắm bất quá là đem nàng hủy dung mà thôi. Đến nỗi thông Nguyên Tử, ta là dùng mê dược đem hấn mê choáng, nhưng sau đó ta liền đi rồi. Kia đem chủ thủ, ta ném vào nơi đó, ta suy nghĩ, có lẽ, Trang Thu Dung, chính là thông Nguyên Tử giết."

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 44

Liêm Huy vẽ mặt khiếp sợ.

Cố mi cảm thấy nàng cũng có thể lý giải. Sao chổi đâm địa cầu, dù sao cũng phải có cái tiếp thu quá trình.

Sợ là sợ chính là, Liêm Huy hẳn không có biện pháp tiếp thu.

Liêm Huy hẳn quả nhiên không có biện pháp tiếp thu, gần nhất hẳn không có biện pháp tiếp thu Hồng Diêu cùng thông Nguyên Tử chi gian sự, thứ hai, hẳn không có biện pháp tiếp thu là thông Nguyên Tử giết Trang Thu Dung.

"Liêm Huy, sở hữu sự ta đều cùng người nói rõ ràng. Đến nỗi lựa chọn tin tưởng ta, vẫn là lựa chọn tin tưởng thông Nguyên Tử, đây là chính người nên quyết định sự."

Lựa chọn tin tưởng ta, ta nguyện ý đi theo người rời đi. Từ đây chân trời góc biển, không rời không bỏ.

Nhưng nàng thực rõ ràng nhìn đến Liêm Huy chần chờ.

Hắn không thể tin thông Nguyên Tử thế nhưng sẽ là cái dạng này người.

Mười mấy năm sự đồ tình cảm, sớm chiều ở chung điểm điểm tích tích, nhất nhất hiện lên ở trước mắt.

Nhưng trước mắt người, trước mắt người này, hắn nói qua muốn cùng nàng cộng độ cả đời, vô luận phát sinh cái gì, chẳng sợ người trong thiên hạ đều chỉ trích nàng, hắn đều phải lựa chọn tin tưởng nàng a.

Không nghĩ tới ngày đó cổ mi một câu diễn ngữ, đến hôm nay thế nhưng thật sự thành thật.

"Hồng Diêu," hắn bỗng nhiên lại gắt gao đem nàng ôm vào trong lòng ngực, "Theo ta đi. Vô luận ngươi làm cái gì, ta đều sẽ cùng ngươi cùng nhau gánh vác."

Cổ mi cảm thấy nàng một lòng liền giống như để vào tốc đông lạnh thất, đang ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ chậm rãi làm lạnh.

Hắn chung quy vẫn là không tin nàng.

Cổ mi đẩy hắn ra.

"Liên Huy, ngươi trong lòng đã có đáp án không phải sao?"

Liên Huy không có trả lời. Hắn không biết nên như thế nào trả lời.

Hồi lâu, hắn mới lại nói một câu:" Vô luận ngươi làm cái gì, ta đều sẽ cùng ngươi cùng nhau gánh vác. "

Cổ mi cười. Một bên cười một bên rơi lệ. Nhưng trong phòng hắc ám, Liên Huy nhìn không tới nàng nước mắt, chỉ có thể nghe được nàng tiếng cười." Không cần. Ta cổ mi làm bất luận cái gì sự, trước nay đều là ta chính mình một người tới gánh vác. Hảo, Liên Huy, nếu ngươi đã làm lựa chọn, như vậy, thỉnh ngươi rời đi đi."

"Hong Diêu." Liêm Huy đi tới, lại muốn ôm nàng.

Nhưng cổ mi cực nhanh lui về phía sau, bối chống môn.

"Đi thôi. Không cần lại đến. Hảo hảo quá người nhật tử đi thôi. Yên tâm, ta ở chỗ này, quá thực hảo."

"Hong Diêu." Liêm Huy cố chấp đã đi tới.

"Người như vậy không đi, lại có ý tứ gì đâu? Chẳng lẽ còn muốn bắt ta trở về ngồi đại lao sao? Vẫn là muốn cùng ta cùng nhau tư bốn? Nếu đều không thể, người vẫn là đi thôi."

Đúng vậy, này hai dạng khác biệt Liêm Huy đều không thể. Nhưng hắn chính là không nghĩ rời đi. Hắn tưởng cả đời liền như vậy gắt gao ôm nàng, cái gì đều mặc kệ, cái gì đều không đi tưởng.

"Hong Diêu, Hong Diêu." Trừ bỏ không ngừng kêu nàng tên, hắn hiện tại còn có thể làm chút cái gì?

Cổ mi tùy ý hắn ôm. Không nói cũng không nói.

Nên nói cái gì đâu? Nên nói đều đã nói qua. Kết quả rõ ràng.

Liêm Huy rốt cục là buông lỏng ra nàng.

Hắn đi rồi. Từ lần trước nàng nhảy xuống cái kia cửa sổ đi rồi.

Trước kia nàng trăm phương nghìn kế nghĩ muốn như thế nào thoát đi khai hắn, nhưng hiện tại, nàng không bao giờ dùng suy nghĩ này đó, không phải sao?

Hắn đi rồi, triệt triệt để để đi rồi, lưu lại một câu thực xin lỗi lại có ý tứ gì đâu.

Cố mi tránh ở chính mình trong phòng uống rượu.

Nàng riêng dọn rất nhiều vò rượu đến nàng trong phòng tới.

Đêm nay nàng thật sự tưởng uống say a. Tốt nhất say bất tỉnh nhân sự, sau đó liền như vậy đã ngủ. Ngủ cái mấy ngày mấy đêm, chờ đến tỉnh lại khi, thương hải tang điền, phát hiện hết thấy sự tình đều không nhớ rõ.

Nàng vô dụng chén, trực tiếp đối với bình rượu liền uống.

Đổ xuống tới rượu sái nàng một thân. Nàng cười lên tiếng.

Nàng cảm thấy nàng có thể đi qua đi. Thất tình sao, có cái gì cùng lắm thì. Tỷ còn trẻ đâu, có bố lớn mỹ nam làm ta đi chọn.

Rượu một vò một vò ở biến thiếu, nhưng nàng vì cái gì chính là không say đâu?

Cửa phòng bị chụp bay. Nàng ngẩng đầu, nhìn đến dung trạm chậm rãi đi đến.

Nàng này sẽ có chút hoảng hốt, hoàn toàn không có chú ý tới lúc này dung trạm quanh thân áp khí có bao nhiêu thấp.

Không những không có chú ý tới, nàng ngược lại là xách lên trong tay bình rượu đối hấn quơ quơ, ngây ngô cười:" Muốn hay không cùng nhau uống? "

Lời nói mới ra khẩu, lại nghĩ tới dung trạm đối cồn dị ứng sự. Nàng cúi đầu, bất đắc dĩ cười cười:" Đã quên người không thể uống rượu a. Thật đáng tiếc, không cao hứng thời điểm muốn tìm cá nhân bồi ta uống rượu đều tìm không thấy. "

Nhưng vừa mới nói xong, liền có tay từ tay nàng trung đoạt đi bình rượu.

Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, liền nhìn đến dung trạm chính hơi ngửa đầu, đem kia dư lại nửa cái bình rượu đều uống lên đi xuống.

Sau đó hần thực dứt khoát lưu loát tùy tay một ném, thanh thúy một thanh âm vang lên, bình rượu liền toái vì đầy đất mảnh nhỏ.

Cổ Mi Bất biết đã xảy ra cái gì, nàng chỉ là theo bản năng nghiêng đầu đi xem kia chỉ vỡ vụn bình rượu.

Nhưng lập tức liền có hơi lạnh ngón tay hung hăng chế trụ nàng cằm.

Nàng bị bắt chỉ có thể đi xem kia tay chủ nhân.

Dung trạm cổ hiện tại đều là hồng, lỗ tai cũng là hồng.

Cổ mi biết, đó là còn dị ứng nguyên nhân.

Chính là, hần mặt, vẫn là ngày xưa bộ dáng kia, một chút biến hóa đều không có.

Nhưng đây là không có khả năng sự. Còn dị ứng, hần toàn thân đỏ lên, như thế nào cổ tình liền mặt một chút biến hóa đều không có?

Trừ phi, trừ phi

Cổ mi run run rẩy rẩy đã mở miệng:" Ngươi mặt, ngươi mặt "

Sau đó nàng liền nghe được dung trạm thanh âm, lạnh lùng, liền cùng tôi băng tra tử giống nhau, đông lạnh nàng toàn thân đều ở

đánh rùng mình." Kỳ thật người đã sớm biết không phải sao? Dung trạm chỉ là dùng tên giả, Mộ Dung Trạm mới là ta tên thật. Vậy người hiện tại đối với ta này trương dịch dung quá mặt lại như vậy kinh ngạc làm cái gì? "

Cổ Mi Tha hoàn toàn ngốc rớt. Ta là đã sớm biết dung trạm chỉ là người dùng tên giả, Mộ Dung Trạm mới là tên thật không tòi, chính là ta thiệt tình không biết người này khuôn mặt cũng là giả a ca.

Nhưng dung trạm căn bản là không tưởng chờ đến nàng trả lời, hấn lại tiếp theo lạnh lùng nói một câu:" Có nghĩ xem ta gương mặt thật? "

Cổ Mi Tha có thể nói nàng không nghĩ sao? Nàng hiện tại cảm giác là, trước mắt người này, chính là một cái Pandora hộp. Mà hấn kia trương giả da mặt, chính là cái này hộp phong ấn.

Nàng có một loại dự cảm bất hảo, một khi này trương da mặt bị vạch trần, có lẽ, bên trong bị phong ấn ma quỷ liền sẽ chạy ra.

Nhưng nàng vô pháp ngăn cản. Dung trạm đã trực tiếp duỗi tay kéo xuống hấn kia trương gương mặt giả da. Hấn chân thật dung nhan nháy mắt hoàn toàn bại lộ ở nàng trước mặt.

Cổ mi nháy mắt cảm thấy, ma quỷ đã ra tới, rốt cuộc trở về không được.

46 động đảo nguyên sự kiện

Như Lan Lăng Vương giả, thượng chiến trường sở dĩ muốn mang mặt nạ, truyền thuyết là bởi vì hấn lớn lên quá nhu mì, mạo nết phụ nhân, hấn tự ngại không đủ để uy địch, lúc này mới thượng chiến trường đều mang mặt nạ kỳ người.

Cố mi có thể nói, nàng nhìn đến dung trạm, không, hiện tại chúng ta hẳn là chính thức xưng hô hẳn vì Mộ Dung Trạm, ở nàng nhìn đến Mộ Dung Trạm chân thật dung nhan kia trong nháy mắt, nàng nghĩ đến chính là cái này điển cổ sao?

Nàng rút cuộc minh bạch Mộ Dung Trạm vì cái gì muốn mang mặt nạ. Kia cảm giác giống như là một cát oa oa, nó như thế nào quản người nhẹ răng người đều chỉ biết cảm thấy nó chỉ là ở bán manh, không hề uy hiếp lực hảo sao.

Nhưng lúc này Mộ Dung Trạm quanh thân áp suất thấp, đã làm hẳn nháy mắt siêu việt cát oa oa cái này chủng tộc sức chiến đấu, trực tiếp bay lên tới rồi Godzilla cảnh giới.

Cố mi đã hoàn toàn choáng váng. Nàng cương ở địa phương, một cử động nhỏ cũng không dám.

Mà Mộ Dung Trạm tay phải tuy rằng là gắt gao thủ sẵn nàng cầm, vẫn cứ nhàn rồi đến ra tới dùng ngón tay cái nhẹ nhàng vuốt ve nàng cánh môi.

Hắn rõ ràng chỉ là như vậy mềm nhẹ vuốt ve, nhưng đối với cố mi mà nói, này liền không thua gì vùng mười vạn phúc điện áp ngón tay.

Nàng đều phải điện tiêu hảo sao.

Mộ Dung Trạm đen nhánh con người là lạnh lùng, so với kia bắc cực sông băng còn lạnh. Đến nỗi thanh âm kia, thanh âm kia là từ đóng băng Bắc Băng Dương vọt ra tới sao?

"Hắn chạm qua người nơi này?"

Cổ mi rùng mình một cái, trong khoảng thời gian ngắn còn không có phản ứng lại đây hấn những lời này là có ý tứ gì.

Cho nên nàng cũng liền không có trả lời.

Người làm nàng như thế nào trả lời? Làm ơn đại ca người cái này chủ ngữ có thể nói hay không nói mình bạch điếm?

Nhưng Mộ Dung Trạ hiện tại căn bản là không có cái này tâm tình đi đoán nàng trong lòng suy nghĩ cái gì. Chuẩn xác tới nói, hấn hiện tại trong lòng có một phen hỏa ở thiêu, thiêu hấn đặc biệt khó chịu, đặc biệt nghĩ ra đi khoảnh khắc sao mấy cái chương mắt người.

Việc này hấn không phải làm không được.

"Liêm Huy hấn còn chạm qua người nơi nào?"

Hấn nhìn chằm chằm cổ mi ngây ngốc đôi mắt, thập phần, tương đương không vui lại từ đó băng Bắc Băng Dương vọt như vậy một câu ném ra tới.

Cổ mi nháy mắt liền minh bạch. Sau đó nàng nói câu đầu tiên lời nói chính là: "Người đem Liêm Huy làm sao vậy?"

Nàng cùng Liêm Huy gặp mặt sự, xem ra trước mặt vị nhân huynh này là đã biết.

Đến nỗi là ai nói cho hấn, hoặc là dứt khoát nói, nàng nhất cử nhất động kỳ thật đều ở hấn an bài nhãn tuyến trung?

Đề ở nàng cánh môi thượng ngón tay bỗng nhiên thật mạnh một áp, Mộ Dung Trạ tâm tình khó chịu tới rồi cực điểm.

"Người đoán?" Hấn không trả lời, đem vấn đề này lại vớt cho nàng, tùy ý chính nàng đi miên man suy nghĩ.

Cổ mi nháy mắt nào bồ Liêm Huy bị hấn trọng thương cộng thêm gãy tay gãy chân lại thêm huyết lưu đầy người hình ảnh, nàng đôi mắt lập tức liền đỏ. Đó là đầu người thấy vài đồ cái loại này hồng: "Người rốt cuộc đem hấn làm sao vậy?"

Xem ra rất là quan tâm hấn.

Mộ Dung Trạh hắc một khuôn mặt, lạnh lùng ra bên ngoài phun tặc: "Sắp chết."

Hấn luôn là bất chính mặt trả lời, chỉ là tiếp tục dẫn đường nàng hướng kia không tốt phương diện tưởng.

Quan tâm sẽ bị loạn, cổ mi căn bản là không nghĩ tới lấy Liêm Huy võ công, sẽ không dễ dàng như vậy đã bị người cấp làm.

Nhưng chính yếu chính là, ở nàng cảm nhận trung, tổng cảm thấy cái này Mộ Dung Trạh mới là chung cực đại BOSS, vũ lực giá trị là tối cao, đều có thể trực tiếp giết người cái loại này.

Nàng đều tưởng trực tiếp cấp quỳ, ca a, người liền không thể cho ta cái lời chắc chắn a.

Nhưng Mộ Dung Trạh không nghĩ cấp. Hấn hiện tại để ý sự tình là: "Người thực để ý hấn?"

Cổ Mi Đô tưởng chừng ầm lên a. Lão nương để ý ai quan người chuyện gì a, người như vậy một bộ bức bách lão nương biểu tình là chuyện gì xảy ra.

Nhưng nàng vành mắt vẫn là chậm rãi đỏ. Lần này thật là bởi vì lo lắng Liêm Huy tình cảnh mới hồng.

"Là, ta để ý hấn. Ta không nghĩ hấn chết."

Thủ sẵn nàng cầm ngón tay càng khẩn, cổ mi cảm thấy nàng trên cầm xương cốt đều mau bị hấn cấp bóp nát.

Mộ Dung Trạ mặt vô biểu tình nhìn nàng trong mắt nước mắt lăn xuống, nhưng hấn trong lòng táo bạo đều muốn đem này nhà ở đều hủy đi phiền ngói không lưu.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 45

"Không nghĩ hấn chết, vậy người cầu ta a."

Cổ mi gương mắt xem hấn, lập tức liền nói: "Ta cầu người"

Nhưng nói còn chưa dứt lời, Mộ Dung Trạm bỗng nhiên chặn ngang bế lên nàng liền ngoại môn ngoại đi.

Vốn dĩ nếu nàng nếu là nói, ta mới lười đến cầu người đâu, Liêm Huy có chết hay không cùng ta không quan hệ, người xem làm đi. Như vậy hấn trong lòng còn sẽ dễ chịu rất nhiều, có lẽ căn bản liền sẽ không lại phải ra nhóm thứ hai thủ hạ đi tiếp tục đuổi giết Liêm Huy. Nhưng hiện tại cổ mi thế nhưng vì Liêm Huy cầu hấn, kia Liêm Huy nhất định phải đến chết.

Cổ Mi Hoàn ở vào khiếp sợ bên cạnh, đêm nay phát sinh sự tình quá nhiều, hơn nữa trước mặt người này cũng quá hỉ nộ vô thường. Hấn đây là muốn mang chính mình đi đâu? Liêm Huy hấn rốt cuộc có hay không sự? Nhưng vì cái gì nàng hiện tại cảm giác chính là bị Mộ Dung Trạm bộ như vậy nhiều nói đi ra ngoài, nhưng chính mình muốn biết kết quả đến bây giờ hấn vẫn là chưa cho ra đáp án tới?

Nhưng còn không kịp xuất khẩu hỏi, nàng liền cảm thấy chính mình thân mình nháy mắt lảng không.

Sau đó chỉ nghe được bùm một tiếng tiếng nước chảy, sau đó lập tức liền có thủy rót vào nàng miệng mũi trung.

Nàng thế nhưng bị Mộ Dung Trạh cấp vút đến trong viện cái kia hồ nước.

Tám tháng đêm, hồ nước trung thủy thực lãnh. Cổ mi giầy giụa từ trong nước nhô đầu ra.

Nàng thật sâu phần nộ rồi.

Ngọa tào! Con mẹ nó tượng đất còn có ba phần tính tình đâu, huống chi nàng chính là thuộc pháo trúc, một điểm liền trúng cái loại này.

"Mộ Dung Trạh, người hỗn đản này."

Nàng vỗ thủy mảng to. Nhưng đứng ở trên bờ Mộ Dung Trạh chỉ là lạnh lùng nhìn nàng, một đôi mắt liền cùng mùa đông ban đêm ngôi sao giống nhau, con mẹ nó đều phiếm hàn quang.

"Hảo hảo đem chính mình toàn thân trên dưới đều tẩy một tẩy. Bị người khác chạm qua đồ vật, ta ngại dơ."

Con mẹ nó, lão tử không phải đồ vật! Cổ Mi Tha đều mau phun tào vô lực.

Mộ Dung Trạh nhìn trong nước cổ mi, toàn thân quần áo kề sát trên người, tóc đều đang không ngừng đi xuống nhỏ nước, môi lại là ở dưới ánh trăng hiện ra tái nhợt tới.

Có thể không tái nhợt sao? Con mẹ nó người biết hiện tại này nửa đêm thủy có bao nhiêu lạnh không?

Nhưng nàng một đôi mắt lại nhân phần nộ mà lượng như sao sớm.

Mộ Dung Trạm bỗng nhiên đứng dậy nhảy lên, một tay từ trong nước xách lên cổ mi, sau đó lại chặn ngang bẻ lên nàng, mũi chân ở khô bại lá sen thượng một chút, nhẹ nhàng liền xẹt qua hồ nước, nhảy lên nóc nhà

Cảm tình hẳn đều không cần đi đường, trực tiếp dùng phi.

Cổ Mi Tụ như vậy bị hắn mang theo ở thành Lạc Dương nội liên miên nóc nhà thượng "Phi" một thời gian, sau đó liền tới tới rồi một cái nho nhỏ trong viện.

Tha thứ nàng đã sớm đã phân không rõ ràng lắm đông nam tây bắc. Bị người trước như vậy hướng nửa đêm hồ nước ném đi, phao sẽ nước lạnh, sau đó lại bị người ôm đón gió ở nóc nhà thượng nhanh chóng bay như vậy một thời gian, nàng đã sớm đã thạch hóa hảo sao.

Vừa mới kia ngắn ngủn một khắc, nàng nguyên vẹn cảm nhận được không trọng là cái gì cảm giác. Đối với một cái tội liên đới hải tặc phi thuyền đều có thể bị dọa rơi lệ người mà nói, như vậy bị người ôm ở nóc nhà đón gió bay nhanh cảm giác, nói ra kia đều là nước mắt a.

Nhưng cổ Mi Đô đã khóc không được.

Nước lạnh mới vừa phao xong, nàng sửa phao nước ấm.

Tiểu viện tử là có người. Giống như là cái thanh y cô nương. Cổ mi không thấy rõ nàng dung mạo. Chuẩn xác tới nói, kia cô nương căn bản là chưa đi đến phòng.

Mộ Dung Trạm chỉ là cách môn phân phó một tiếng, kia cô nương lập tức tiện tay chân lưu loát chuẩn bị tốt hết thảy.

Cổ mi quả thực đều phải hoài nghi nàng kỳ thật là sẽ ma pháp, hoặc là nàng căn bản là không phải người, là cái sơn tinh đã quái gì đó.

Quá mẹ nó không thể tưởng tượng.

Mà ở cái này cô nương chuẩn bị nước ấm thùng một loạt trong quá trình, cổ mi bị Mộ Dung Trạ thực ghét bỏ ném ở một bên, liền con mắt đều không mang theo cho nàng một cái.

Cổ mi cũng không xa cầu hấn con mắt. Nàng hiện tại duy nhất muốn biết chính là, hấn rốt cuộc đem Liêm Huy thế nào.

"Mộ Dung Trạ, người cho rằng người là ai? Dựa vào cái gì như vậy đối ta? Còn có, người rốt cuộc đem Liêm Huy làm sao vậy?" Nàng lại ra tiếng chất vấn.

Mộ Dung Trạ lạnh lùng nhìn lại đây: "Ta cho rằng ta là người ca."

Đến nỗi cổ mi mặt khác hai vấn đề, hấn căn bản liền một chữ đều lười đến trả lời.

Nước ấm thực mau liền chuẩn bị tốt. Kia thanh y cô nương cách bình phong nhẹ giọng hội báo hạ, sau đó lại thực mau lui xuống.

Trong phòng cũng chỉ dư lại cổ mi cùng Mộ Dung Trạ.

Cổ mi nhìn bình phong sau nóng hôi hổi nước ấm thùng, trong lòng nghĩ, nói như thế nào Mộ Dung Trạ trong lòng vẫn là có nàng cái này muội muội. Đây không, sợ nàng bị cảm, lập tức liền mang nàng trở về phân phó người cho nàng chuẩn bị nước ấm tắm gội. Tuy rằng vừa mới hấn xác thật làm nàng phao cái tắm nước lạnh,

bất quá xem ở hấn hiện tại cho nàng chuẩn bị nước ấm phân thượng, tha thứ hấn.

Chỉ là, ca, ta muốn phao tắm, ngài lão có thể hay không lắng tránh hạ?

Nhưng Mộ Dung Trạh tiếp tục xử ở kia, rất có tưởng đánh giá nàng tắm gội toàn quá trình.

Cổ Mi Tụu như vậy cùng hấn đối diện.

Vừa mới nhất thời sốt ruột, nàng bị hấn cấp nắm cái mũi đi rồi. Đây sẽ một đường thổi gió lạnh trở về, nàng trong đầu cũng thanh tỉnh không ít.

Liên Huy sẽ không dễ dàng chết như vậy. Nàng tin tưởng hấn. Còn nữa nói, nàng bất quá vừa mới thấy xong Liên Huy, Mộ Dung Trạh cơ hồ chính là theo sau liền đến nàng trước mặt, hấn trung gian căn bản là sẽ không có thời gian đi theo Liên Huy chính diện đối địch.

Chỉ cần không phải cùng Mộ Dung Trạh chính diện đối địch, cổ mi có thể tin tưởng, Liên Huy hấn liền sẽ không ở bất luận kẻ nào trong tay có hại.

Liền Mộ Dung Trạh chính hấn đều không phải nói Liên Huy sắp chết sao? Vậy cho thấy, hấn không có tự mình ra tay, nhiều lắm cũng chính là phái thủ hạ của hấn đi ra ngoài.

Chỉ cần một biết Liên Huy không có chết, thậm chí có thể là đã rời đi Lạc Dương, cổ Mi Tụu cảm thấy không có gì nhưng lo lắng.

Cho nên nàng hiện tại liền như vậy cùng Mộ Dung Trạh đối diện, thậm chí là được một tấ lại muốn tiến một thước, trực tiếp hạ lệnh trực khách: "Ta muốn tắm rửa. Phiên toái người rời đi."

Nếu hấn đều đã chọn phá kia tầng giấy cửa sổ, thế nào nàng hiện tại cũng là hấn muội.

Mà hấn cũng liền nàng như vậy một cái thân muội tử, nàng cũng không tin hấn còn có thể giết chết nàng.

Lại nói muốn giết chết cũng đã sớm giết chết, không cần riêng chờ tới bây giờ.

Nhưng cô nương, người đã quên hiện tại Mộ Dung Trạh đã không phải trước kia dung trạh sao?

Hiện tại Mộ Dung Trạh chính là biến đổi thái, cộng thêm quỷ súc cùng tinh phân, không cần tính toán dùng bình thường tư duy tới suy xét hấn trong đầu ý tưởng.

Cho nên Mộ Dung Trạh liền như vậy đã đi tới, lập tức chặn ngang bế lên cổ mi, vòng qua bình phong, đem nàng ném tới rồi phóng đầy nước ấm thùng gỗ.

Trời cao rơi xuống, hơn nữa lại là miệng mũi tưới nước.

Tuy rằng hiện tại rót chính là nước ấm, so với vừa mới rót nước lạnh đấi ngộ đề cao một cái cấp bậc, nhưng thúc nhưng nhấh, kia thậm cũng vô pháp nhấh.

Cổ mi từ trong nước nhô đầu ra, dùng tay chụp phủi mặt nước, phấh nộ kêu to: "Mộ Dung Trạh, người "

Hồn đản hai chữ còn không có tới kịp nói ra, Mộ Dung Trạm ngón tay liền lại hung hăng khấu thượng nàng cằm.

Môi mỏng khẽ mở, hấn chậm rãi ra bên ngoài đọc từng chữ: "Người kêu ta cái gì?"

Sắc mặt của hấn thật không tốt. Hoàn toàn một bộ mưa gió sắp đến phong mãn lâu cảnh tượng, cổ mi lập tức khôn khéo sửa lại khẩu: "Ca."

Muốn hay không ta kêu người nii-san a Mộ Dung đại gia!

Cổ Mi Tha hảo muốn đi chết vừa chết. Vì cái gì nàng chính là có một loại mới ra ổ sói lại rớt vào ổ sào cảm giác?

Nhưng câu này mềm mại tiếng kêu cũng không có làm Mộ Dung Trạm sắc mặt chuyển biến tốt đẹp một chút.

Hấn nắm cổ mi cầm tay thực dứt khoát lưu loát liền theo nàng non mịn cổ trượt xuống dưới.

Đương hấn lạnh băng tay ngừng ở nàng trên cổ thời điểm, cổ mi toàn thân bạch mao hấn đều phải ra tới.

Hấn đây là tính toán bóp chết nàng sao? Nàng tin tưởng hấn hiện tại bộ dáng này, là tuyệt đối chuyện gì đều làm được.

Nhưng Mộ Dung Trạm tay chỉ là ở nàng cổ nơi đó dừng lại một hồi, sau đó liền lấy cực nhanh tốc độ lại trượt xuống dưới, túm nàng cổ áo khẩu, không cần tốn nhiều sức liền đem nàng áo trên cấp xé rớt.

Bào chế đúng cách, cổ mi váy, cùng với yếm, quần lót, nháy mắt thấy đã bị hấn cấp xé cái sạch sẽ.

Trong nháy mắt trên người nàng liền cùng vừa mới sinh ra trẻ con giống nhau, cái gì đều không có xuyên.

Mộ Dung Trạm xé nàng quần áo tốc độ quá nhanh, quả thực liền có thể dùng giây vì đơn vị tới tính toán. Này làm cho cổ mi trực tiếp ngóc rớt, đầu óc trung nhất thời chỉ có chỗ trống.

Đương nàng phản ứng lại đây là lúc, nàng chỉ khuất nhục liền tưởng hướng trong nước toản.

Bị người xé quần áo loại sự tình này, hơn nữa bị xé nhanh như vậy. Chính là lần trước Liêm Huy trúng phi yếm hoàn thời điểm cũng chưa xé nhanh như vậy có được không.

Cổ mi kẹp chặt hai chân, che lại ngực liền liều mạng tưởng hướng dưới nước trốn.

Nhưng Mộ Dung Trạm cười nhạt một tiếng, mặt vô biểu tình nhìn nàng, chậm rãi nói: "Trốn cái gì? Lại không phải chưa thấy qua. Người khi còn nhỏ, nhưng không ngừng một lần lôi kéo ta muốn ta cho người tắm rửa."

Cổ mi mặt đều đỏ. Nửa là bởi vì ngượng ngùng, nửa là bởi vì sinh khí. Khi còn nhỏ có thể cùng hiện tại so sao? Khi còn nhỏ chính là người Mộ Dung đại gia cũng không phát dục hảo, cho người một lửa - nữ người tưởng ngạnh cũng chưa cái kia kiện. Nhưng hiện tại, hiện tại, tỷ hiện tại là cái đại cô nương được không. Trước - đột - sau - kiều gì đó, nữ tính đệ nhị tính trưng tập dục rõ ràng, người tin tưởng người còn có thể đem ta đương một tiểu hài tử?

Mộ Dung Trạm lập tức lại tới khẩu nàng cầm.

Con mẹ nó đây là khẩu nàng cầm khẩu nghiện rồi sao?

"Cút ngay." Cổ mi hiện tại tâm tình thật không tốt. Bị người vật rơi vậy xem, nàng vô pháp tâm tình hảo.

Nhưng Mộ Dung Trạm phảng phất giống như không nghe thấy, chỉ là tự cố tự lại đem ngón tay cái ấn thượng nàng môi, ghét bỏ ánh mắt nhìn nàng, dùng ghét bỏ khẩu khí nói: "Nơi này bị hấn chạm qua."

Cái này hấn, tự nhiên chỉ chính là Liêm Huy.

Chỉ cần vừa nhớ tới vừa mới thủ hạ của hấn cùng hấn hội báo Liêm Huy cùng cổ mi gặp mặt khi làm những chuyện như vậy cùng theo như lời nói, Mộ Dung Trạm liền cảm thấy trong lòng đặc táo bạo.

Tay phải gắt gao thủ sẵn nàng cầm, tay trái phủng thủy thô bạo liền đi tẩy nàng đôi môi.

Sau đó tay phải một đường trượt xuống, cầm cổ mi trước ngực hai nơi mềm mại.

Cổ mi cảm thấy toàn thân đều không tốt. Nàng nghiêng rằng nghiêng lợi, lần này thật là chửi ầm lên: "Mộ Dung Trạm ngươi tên hỗn đản này, ngươi làm gì vậy? Ta là ngươi thân muội muội"

Lời nói đến nơi đây lại đột nhiên im bặt. Bởi vì Mộ Dung Trạм cảm thấy nàng thực ồn ào, thực dứt khoát lưu loát liền phong bế nàng huyết đạo.

Cho nên cổ mi hiện tại trạng thái chính là, không thể động, không thể nói, chỉ có thể tùy ý hấn Mộ Dung đại gia lẫn lộn.

Nhưng Mộ Dung Trạ một đôi sạch sẽ trường mi là nhãn gắt gao, ánh mắt gian sát khí hoàn toàn nhưng dĩ vãng ngoại lại phiêu mờ dậm.

Từ hấn xác nhận cổ mi là hấn muội muội thân phận lúc sau, đồng thời cảm thấy được có người đang âm thầm tưởng đối nàng bất lợi, làm nàng ca ca, hấn phái người bảo đảm an toàn của nàng, mãi cho đến nàng an toàn tiến vào Liêm Gia Bảo.

Hấn cảm thấy, đối một cái hấn có khi đều suy nghĩ cân nhắc như thế nào giết muội muội mà nói, hấn làm như vậy, hoàn toàn liền có thể dùng tận tình tận nghĩa bốn chữ tới hình dung.

Cho nên hấn khi đó đối hấn thủ hạ phân phó là, đừng làm cho nàng đã chết liền thành.

Liền này bảy chữ, mặt khác hấn cái gì đều không có nói, hấn cũng cái gì đều không có quan tâm. Cho nên này dọc theo đường đi phát sinh sự hấn căn bản cũng liền lười đến đi hỏi.

Nhưng đêm nay ở đã biết Liêm Huy tới tìm cổ mi, hơn nữa Liêm Huy đi lên chính là đối cổ mi một hồi hôn môi lúc sau, hấn bỗng nhiên liền hỏi cái kia thủ hạ kia dọc theo đường đi cổ mi cùng Liêm Huy đều làm chút cái gì.

Thủ hạ là cái hảo thủ hạ a. Kia dọc theo đường đi sự vô toàn diện hấn đều tường thuật một lần, tự nhiên cũng bao gồm Liêm Huy trúng phi yến hoàn lúc sau cùng cổ mi như thế nào như thế nào sự.

Nói quá kỹ càng tỉ mỉ hậu quả chính là, hấn bị Mộ Dung Trạ một chương cấp phách bay.

Phách hấn phía trước, Mộ Dung Trạ là dùng tay áo bao ở chính mình tay. Chúng ta nói qua, Mộ Dung Trạ là có thói ở sạch.

Có thói ở sạch Mộ Dung Trạ đã biết Liêm Huy đối cố mi làm những cái đó sự lúc sau, hấn bắt đầu cảm thấy cố mi cũng thực dơ.

Chính mình muội muội, lại bị người khác như vậy chạm qua. Hấn lúc ấy liền ký phát lệnh truy nã, phân công ba đợt sát thủ đi ra ngoài đuổi giết Liêm Huy.

Sau đó hấn mang theo một thân hàn khí liền trở về tìm cố mi tính sổ tới.

Hiện tại cố mi toàn thân bị hấn thoát tinh - quang ấn ở thùng gỗ trung, cặp kia bị cố mi cho rằng hấn là đi đàn dương cầm hoặc là bắt tay thuật đao tay hiện tại chính hung hăng xoa xoa nàng mềm mại bộ ngực.

Chỉ cần tưởng tượng đến Liêm Huy chạm qua cố mi nơi này, hấn liền hận không thể đem cố mi da đều cấp lay sạch sẽ, sau đó lại một lần nữa cho nàng thay một trương không có bất luận kẻ nào đụng vào quá tân da.

Hấn muội muội, toàn thân trên dưới nơi nào đều chỉ có hấn mới có thể chạm vào.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 46

Mộ Dung Trạh trắng nõn thon dài tay phũng thủy, đem cổ mi bộ ngực đều xoa nắn biến đỏ, hấn lúc này mới trong lòng hơi chút cảm thấy thoải mái điểm.

Nhưng hấn tay lại theo cổ mi bụng vẫn luôn đi xuống, chuẩn xác không có lằm ngừng ở nàng phần bên trong đùi nơi đó.

Xúc tua tế hoạt non mềm, nhất lưu xúc cảm, là cá nhân đụng tới liền sẽ yêu thích không buông tay.

Chỉ cần tưởng tượng đến Liêm Huy cũng chạm qua nàng nơi này, thậm chí là dùng kia ngoạn ý chạm qua nàng nơi này, Mộ Dung Trạh toàn thân lệ khí quả thực đều phải bạo lều.

Hấn ngẩng đầu lên nhìn cổ mi, hoàn toàn bỏ qua nàng nước mắt, chỉ là lạnh lùng nói: "Nơi này hấn cũng chạm qua."

Sau đó lại là một đồn mạnh mẽ xoa nắn, cho đến cổ mi hai cái đùi hệ rể toàn bộ đều đỏ, cho đến hấn cảm thấy sạch sẽ mới thôi.

Tại đây trong quá trình, cổ Mi Tha cái gì đều làm không được. Vô pháp nói, vô pháp động, vô pháp xem, chỉ có thể dựa vào xúc giác cảm giác được Mộ Dung Trạh chạm vào biến nàng toàn thân.

Cái loại này lại đau lại ma cảm giác, nàng đánh chết đều không nghĩ nói.

Nhưng Mộ Dung Trạh cũng không có đình chỉ. Hắh gặh lên tay phải ngón trỏ cùng ngón giữa, dọc theo phía dưới thông đạo liên trực tiếp thọc đi vào.

Thùng trung thủy trợ giúp hắh. Có thủy dễ làm sự, cho nên Mộ Dung Trạh ngón tay đi vào cũng không tính cố sức.

Ngón tay vừa tiến vào trong truyền thuyết động đào nguyên, lập tức đã bị bên trong thịt non gắh gao hút lấy.

Hắh không quan tâm làm chính mình ngón tay tiếp tục đi tới.

Nhưng ngón tay gặh một tầng trở ngại.

Đó là một tầng lá mỏng, tượng trưng cổ mi xử nữ lá mỏng.

Mộ Dung Trạh có chút kinh ngạc ngắh đầu nhìn nàng.

Hắh nguyên bản cho rằng, y theo Liêm Huy cùng cổ Mi Tại Liêm Gia Bảo đều thiếu chút nữa thành thân sự tới xem, nàng tầng này màng đã sớm hắh là đã không có.

Nhưng không nghĩ tới, tầng này lá mỏng thế nhưng còn ở. Ý tứ cũng chính là, Liêm Huy hắh không có chạm qua nàng nơi này sao?

Trong lòng nháy mắt dâng lên cao hứng cùng thỏa mãn là chuyện như thế nào?

Hắh nhìn cổ mi, nguyên bản lạnh lùng ánh mắt chậm rãi mềm mại xuống dưới.

Nhưng cổ mi không có nhìn đến hắh ánh mắt biến hóa. Nàng gắh gao nhắm mắt lại. Nàng khóc.

Vừa mới kia một khắc nàng đều thiếu chút nữa cho rằng, chính mình thủ hai mươi năm chỗ là phải bị này hai ngón tay cấp phá sao?

Tuy rằng nàng xem tiểu thuyết thời điểm nhìn đến soái ca QJ nữ chủ thời điểm sẽ hưng phấn nghĩ, nữ chủ người liền chạy nhanh từ hấn đi. Lớn lên như vậy soái lại đối với người như vậy trung khuyến người đi đâu tìm đi? Qua này thôn đã có thể không này cửa hàng.

Nàng thậm chí đều tưởng đối kia nam nói, soái ca người này cần gì phải đâu? Người trực tiếp nằm xuống, phóng ta tới liền hảo.

Nhưng phát sinh ở người khác trên người chính là chuyện xưa, phát sinh ở chính mình trên người kia mới là sự cố a.

Mộ Dung Trạ hấn liền tính là lớn lên lại soái, lại như thế nào trước đó vài ngày đối nàng lại hảo, nhưng này cũng vô pháp mật sát rút hấn hiện tại không màng nàng ý nguyện liền đem ngón tay với vào nàng trong cơ thể kém hành.

Hơn nữa, người vẫn là ta hiện tại thân thể này ca ca. Người đây là muốn làm chi!!

Cố Mi Tha tuy rằng không thể không động đậy có thể mắng, nhưng nàng có thể khóc.

Nước mắt theo khóe mắt liền cùng thủy lượng dư thừa thác nước giống nhau lưu cái không ngừng. Liền tính là không có biện pháp khóc thành tiếng âm tới dọa người, nhưng này khóc tư thế nhìn cũng thực dọa người.

Mộ Dung Trạ vẫn như cũ dừng lại ở nàng trong cơ thể sờ soạng hai ngón tay dừng lại.

Hắn không có nhìn đến hơn người khóc. Chuẩn xác mà nói, đó là không có người có cơ hội ở hắn trước mặt khóc. Ở trước mặt hắn khóc người, đều bị hắn trực tiếp cấp làm rớt.

Cho nên hắn chưa bao giờ biết, nhìn người khác khóc thời điểm, hắn sẽ đau lòng.

Đương nhiên, cái này người khác giới hạn trong cổ mi.

Hắn chậm rãi đem hai ngón tay từ nàng trong cơ thể lui ra tới. Đồng thời tay trái vung lên, giải khai cổ mi huyết đạo.

Cổ mi mở to mắt, hai mắt đắm lệ mộng lung hung hăng nhìn chăm chăm hắn, lớn tiếng khóc lên tiếng.

Nàng có thể hay không trực tiếp khóc chết a. Trước mặt người này hắn rốt cuộc là cá nhân vẫn là cái ma quỷ a?

Cô nương người có thể không cần hoài nghi, hắn tuyệt đối chính là một không chiết không khấu ma quỷ.

Ma quỷ hiện tại đối chính hắn tay phải kia vói vào cổ mi trong cơ thể hai ngón tay tương đối cảm thấy hứng thú.

Bởi vì kia hai ngón tay thượng sáng lấp lánh, có thứ gì, nhảo dính dính.

Hắn đem hai ngón tay duỗi đến cái mũi phía dưới nghe nghe hương vị, sau đó, sau đó hắn thế nhưng liền như vậy đem kia hai ngón tay vói vào chính hắn trong miệng.

Xem như vậy, thế nhưng là ở duẫn hút.

Cố Mi Tha xem ngây dại, trong khoảng thời gian ngắn đều đã quên nàng ở khóc.

Lớn lên như vậy da bạch mạo mĩ thanh nhã cực kỳ người liên như vậy đem mới từ nàng trong cơ thể rút khỏi tới hai ngón tay phóng tới trong miệng duẩn hút, thậm chí hần khóe miệng đều có khả nghi màu bạc sợi tơ rơi xuống, này phúc cảnh tượng thấy thế nào đều như thế nào sắc - tình hảo sao.

Cố mi mặt đáng xấu hổ đỏ. Đánh chết nàng cũng không thừa nhận trên tay hần kia sáng lấp lánh nhão dính dính ngoạn ý là từ nàng trong cơ thể phân bố ra tới.

Đây là sinh lý phản ứng, cùng nàng tâm ý là tương bội a được không. Nàng thật là thực trong sạch a có được không. Từ a, người liên tin ta đi.

Cố Mi Tụ như vậy ngơ ngốc nhìn một màn này.

Mộ Dung Trạ gương mặt, nhìn trước mặt trợn mắt há hốc mồm cố mi.

Hần có thể thực chính xác đoán được cố mi trong lòng hiện tại tưởng chính là cái gì.

Nhìn nàng kia phó mặt đỏ bộ dáng hần liền biết.

Nhưng hần vẫn là mặt vô biểu tình đứng lên, chút nào không cho rằng sỉ.

Hần sẽ nói, hần cảm thấy vừa mới ngón tay thượng kia tư vị cực hảo sao?

Hắn bỗng nhiên liền cảm thấy cổ mi một chút đều không ô uế.

Sau đó, hắn liền ở cổ Mi Hoàn không phản ứng lại đây muốn bảo nổi phía trước, nhàn nhạt bỏ rơi một câu, Liêm Huy hắn không chết. Sau đó, hắn liền như vậy xoay người bình tĩnh đi rồi, lưu trữ còn ở thùng gỗ trung tiếp tục phát mọc mặt đỏ cổ mi.

47 tờ hồng chi cổ

Mộ Dung Trạ bình tĩnh bỏ rơi một câu Liêm Huy hắn còn chưa có chết, liền thông thả ung dung rời đi phòng.

Mà cổ mi như cũ ngốc ngồi ở thùng gỗ không có động.

Vừa mới kia một màn, quá con mẹ nó làm nàng chấn kinh rồi. Mộ Dung Trạ đây là có ý tứ gì? Đây là muốn loạn - luân tiết tấu sao?

Tuy rằng cổ mi chính mình cùng hắn không phải thân huynh muội, nhưng không chịu nổi nàng hiện tại cái này thân mình là hắn thân muội muội a.

Nàng hoàn toàn ngây người. Chính là chỉ cần tưởng tượng đến vừa mới hắn kia hai ngón tay ở chính mình trong cơ thể ra ra vào vào, thậm chí là làm trò nàng mặt hút hắn ngón tay thượng thể - dịch gì đó.

Cổ mi vô lực che mặt than nhẹ một tiếng, mặt đỏ đều có thể chiêm trướng gà hảo sao.

Nàng run run chân từ thùng gỗ vượt ra tới, bắt lấy bình phong thượng kia thanh y cô nương đáp ở kia mặt trên quần áo, run xuống tay lung tung liền hướng trên người bọc đi.

Nhưng trong đầu tới tới lui lui vẫn là Mộ Dung Trạm kia sạch sẽ
cắm dục mặt, cùng với kia khuôn mặt liền như vậy mặt vô biểu tình
đem kia hai ngón tay hàm đến hấn trong miệng

Cổ mi ghé vào trên bàn vô lực gãi mặt bàn. Đây là bị đùa giỡn đi?
Đúng vậy đi đúng vậy đi? Chính là đùa giỡn nàng người như vậy
bình tĩnh rời đi, liền thừa nàng cái này bị đùa giỡn người ở chỗ này
trăm trào cào tâm.

Ngọa tào!

Cổ mi hiện tại tâm tình chỉ có thể thông qua hai chữ này tới biểu
đạt.

Bởi vì này muội tử bị vừa mới Mộ Dung Trạm kia một loạt động
tác cấp làm quá chấn kinh rồi, cho nên trực tiếp làm cho nàng bỏ lỡ
chạy trốn tốt nhất hoàng kim kỳ.

Tuy rằng nàng chính là lúc này chạy trốn cũng làm theo chạy
không thoát, nhưng tóm lại lúc này chạy trốn tỷ lệ sẽ lớn hơn về sau
mỗi lần chạy trốn tỷ lệ không phải.

Chờ cổ mi ý thức được nàng muốn trốn chạy thời điểm, đã là
ngày hôm sau lúc.

Chuẩn xác tới nói, ở kia phía trước như vậy lớn lên thời gian,
nàng vẫn luôn ở vào một loại khiếp sợ, lại thêm ngượng ngùng trạng
thái trung.

Cho người ta tay giao là một chuyện, nhưng bị nhân thủ giao lại
là một chuyện.

Cho người ta tay tốt xấu chính mình là không cảm giác đi, nhưng bị nhân thủ gì đó, cổ mi nếu là nói, Mộ Dung Trạh ngón tay thượng những cái đó sáng lấp lánh thể - dịch không phải nàng, ai tin nột.

Ngày kế vào đêm canh hai thời gian, cổ mi cái gì đều không có mang, liền chuẩn bị trộm trốn chạy.

Ngày này Mộ Dung Trạh đều không có xuất hiện, cho nên cổ mi cho rằng hắn đã không ở cái này tiểu viện. Mà căn cứ nàng ban ngày quan sát, tiểu viện cơ bản là không ai. Nghĩ đến là Mộ Dung Trạh thích an tĩnh, không thích bị người khác quấy rầy nguyên nhân.

Đến nỗi tối hôm qua trống rỗng xuất hiện cái kia thanh y cô nương, cổ mi cũng không có nhìn đến. Nàng an ủi chính mình, kia cô nương có lẽ cũng không ở đâu, hoặc là nàng đi ra ngoài mua đồ ăn đi?

Dù sao nàng vẫn là tính một đường thuận lợi chạy ra cái này tiểu viện. Nhưng sau đó, nàng lại ngốc.

Tối hôm qua bị Mộ Dung Trạh lộng trở về thời điểm nha đi căn bản là không phải tầm thường nói, một đường dọc theo liên miên nóc nhà thi triển khinh công bay trở về.

Khi đó nàng đều mau bị không trọng cảm giác cấp hù chết, nơi nào còn nhớ rõ lộ a.

Nhưng nàng là cái lộ si a, hơn nữa vẫn là cái phương hướng si a. Đông nam tây bắc đối nàng mà nói đều giống nhau, nàng có thể nói, hiện tại nàng ngửa đầu nhìn đầy trời đầy sao, căn bản là phân

không rõ ràng lắm cái nào mới là trong truyền thuyết bắc cực tinh sao?

Nhưng nàng vẫn là thực mau lại bắt đầu đi phía trước chạy. Không quan tâm cái gì phương hướng, có thể chạy ra Mộ Dung Trạm cái kia biến thái ma quỷ trong tay mới là đứng đắn.

Sáng ngời dưới ánh trăng, trường phố hai bên là bạch tường đại ngôi. Có phòng ốc cây cối bóng dáng bị kéo trường, ở trên phố đầu hạ tầng lớn bóng ma, thoát nhìn đặc biệt thẩm người, phỏng tựa cảm thấy tổng hội có thứ gì từ những cái đó bóng ma chạy ra giống nhau.

Mà cổ mi xác thật chính là cho là như vậy, hơn nữa nàng cũng xác thật quay đầu lại đi.

Bởi vì nàng tổng cảm thấy, nàng phía sau có người vẫn luôn ở không nhanh không chậm đi theo nàng.

Sau đó nàng liền yên lặng nước mắt. Nàng giác quan thứ sáu muốn hay không lợi hại như vậy a quảng ngã.

Mộ Dung Trạm bạch y thanh bào, chấp tay sau lưng đi ở nàng phía sau, nện bước uyển chuyển nhẹ nhàng thả có quy luật.

Nhìn đến cổ mi quay đầu nhìn đến hấn, hấn còn rụt rè đối với nàng gật gật đầu

Cổ mi hiện tại cảm giác là, một con cát oa oa ở lưu một con hamster nhỏ. Mà thật ngượng ngùng, nàng chính là kia chỉ co đầu rụt cổ hamster nhỏ.

Cát oa oa đứng ở nàng phía sau hai bước ngoai dừng lại bước chân, trên cao nhìn xuống nhìn xuống nàng.

Xác thật là nhìn xuống. Gác hiện đại tới nói, Mộ Dung Trạ thân cao thế nào cũng là 180+, mà cổ mi đáng xấu hổ chỉ có 160, vẫn là bốn bề năm lên 160. Này thân cao cách xa, cổ Mi Đô không nghĩ nói cái gì.

Nàng chỉ là yên lặng nước mắt: "Người đã sớm biết ta muốn chạy? Người chừng nào thì bắt đầu đi theo ta phía sau?"

Vì cái gì sẽ có một loại miêu diễn lão thử cảm giác? Người nếu là sớm biết rằng ta muốn chạy, hơn nữa đã sớm đi theo ta phía sau, vậy chạy nhanh cùng ta nói a, như vậy không ra tiếng cũng không nói đi theo ta mặt sau là muốn làm sao? Hảo chơi đâu đúng không?

Mộ Dung Trạ như cũ chấp tay sau lưng, đối nàng kia hai vấn đề khinh thường nhìn lại, ngược lại là bắt đầu trần thuật một cái khác sự thật: "Toàn bộ thành Lạc Dương đều ở ta trong khống chế."

Ngụ ý cũng chính là, người ở chỗ này nhất cử nhất động ta đều là rành mạch. Tiểu dạng, ta xem người chạy. Người có thể chạy trốn đi nơi nào.

Mà cổ mi đồng thời cũng sẽ biết, vì cái gì lần trước Tống Sở như vậy nghi hoặc cùng nàng nói, vì cái gì hấn ở Lạc Dương liền không có nhìn đến về nàng lệnh truy nã, cảm tình này trung gian xác thật là Mộ Dung Trạ động cái gì tay chân.

Cổ mi lần này vành mắt thật là đỏ, doanh doanh phần nước mắt a, liền tưởng rơi xuống. Nàng đang muốn lên án một chút hấn đáng

xấu hổ hành vi, nhưng nghe đến Mộ Dung Trạh lại bình tĩnh nói ra một câu, những lời này làm nàng nháy mắt có muốn chết xúh động.

"Hơn nữa, ta ở người trên người hạ tở hồng cổ. Vô luận người ở nơi nào, ta đều có thể cảm ứng được đến."

Cổ Mi Tha thật là, nàng thật là, nằm cái đại tào!

Đứa nhỏ này nàng tổ tiên cũng là hiểu này đó cong khúc cong nói, bất quá đến nàng này một thế hệ, nàng mới lười đến đi học vài thứ kia, tổng cảm thấy những cái đó bất quá chỉ là truyền thuyết mà thôi, TV thượng tiểu thuyết thượng nhìn xem cũng liền thôi, trong hiện thực sao có thể sao.

Nhưng nàng nãi nãi quả nhiên là lợi hại, liền tính nàng không học, cũng ném quyển sách cho nàng, buộc nàng đem mắt trên những cái đó đủ loại kiểu dáng cổ - độc - - chế - làm giải hòa pháp bồi cái mười phần mười. Mà nàng lúc ấy đối tở hồng cổ đó là bồi phá lệ thực a.

Vì cái gì? Bởi vì tở hồng cổ nó biến thái a. Dưỡng cổ người cần dùng chính mình huyết tới chăn nuôi nó, sau đó loại đến một người khác trên người khi, hai người kia liền tương đương với độc thân.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 47

Thông tục điểm tới nói, chính là một cây dây thừng thượng châu châu. Một phương hôm nay 12 điểm treo, mặt khác một phương tuyệt đối sống không quá hôm nay 12 điểm 01 phân. Hơn nữa này ngoạn ý vốn dĩ chính là nhằm vào tình nhân chi gian cổ độc, cho nên trúng này cổ độc hai người, nếu gặp được mặt khác khác phái chạm đến, cổ trùng liền sẽ toàn thân du tẩu, đau đớn muốn chết.

"Người ở cùng ta nói giỡn, đúng không?" Cổ mi đặc trấn tĩnh đối với Mộ Dung Trạ nói ra những lời này.

Nàng thiết tình hy vọng hẳn chỉ là ở nói giỡn a. Tê mỗi, bằng sao người khác chạm vào lão tử đau đớn muốn chết chính là lão tử, mà không phải cái kia chạm vào ta người. Còn có, bằng sao ta phải cùng người cùng chết? Mộ Dung đại gia, nếu ta nhớ không lầm, người năm nay là 25 tuổi đi? Người con mẹ nó hiện tại so với ta đại chín tuổi, sau đó còn làm ta cùng ta cùng chết? Người không duyên có vô có kiếm lời chín năm a được không. Hơn nữa, giống người như vậy, kẻ thù không biết có bao nhiêu, không chừng ngày nào đó liền có người trả thù tới, đến lúc đó người nếu là đi đời nhà ma lão tử làm sao bây giờ? Lão tử còn phải cho người tuần táng sao?

A a a, người nhất định là ở cùng ta nói giỡn. Tơ hồng cổ nào có dễ dàng như vậy dưỡng.

Nhưng Mộ Dung Trạ đặc nhẹ nhàng băng quơ nói: "Không có."

Cố mi thật muốn hoàn toàn cấp quỳ. Ca ca, không mang theo người như vậy chơi muội muội, người này rốt cuộc là muốn làm cái gì?

Sau đó nàng bỗng nhiên lại ngây dại. Nàng nhớ lại năm ấy nàng nãi nãi còn cùng nàng nói qua một câu, cái này tư hồng cổ là không thể hạ ở một thể hệ quan hệ huyết thống chi gian.

Phần ngoại lệ thượng cũng không có viết quá những lời này, nghĩ đến là phát minh loại này cổ độc người theo bản năng cảm thấy, sẽ không có ai như vậy biến thái sẽ đem này tình nhân gian cổ độc hạ đến một thể hệ quan hệ huyết thống chi gian đi.

Nhưng trước mặt này còn không phải là có một cái biến thái như vậy làm!

Mà cố mi lúc ấy còn không biết sao xui xẻo hỏi một câu, nếu đem này cổ độc hạ đến một thể hệ quan hệ huyết thống chi gian, sẽ thế nào?

Nàng nhớ rõ nàng nãi nãi lúc ấy đặc nghiêm túc mặt nói một câu, kia song phương liền sẽ lập tức bạo tử mà chết

Cố mi vội vàng vén tay áo xem chính mình cánh tay thượng mạch máu.

Hảo hảo, không có việc gì.

"Ca a," nàng hạnh phúc rưng rưng, trong lòng khẩn trương tựa như có cái thổi mẫn khí đại khí cầu ở, mà phía dưới liền có người cầm cần châm đứng ở nơi đó, đang định tùy thời tùy chỗ cho nàng chọc phá giống nhau, "Người này tư hồng cổ, là khi nào cho ta hạ a?"

Nếu là vừa rồi hạ, cố Mi Tha cũng không dám tưởng.

Nãi nãi nói lập tức, ai con mẹ nó biết rốt cuộc là có bao nhiêu thời gian phạm vi hạn chế? Nói nữa, còn không được nha có cái giảm xóc thời gian lại đến bạo quản sao?

Mộ Dung Trạ đặc ghét bỏ nhìn nàng kia phó sợ hãi dạng, môi mỏng khế mở, chậm rãi nhổ ra hai chữ: "Tối hôm qua."

Cố mi một chút cũng chưa bị hấn này phúc ghét bỏ bộ dáng cấp đả kích đến. Nàng có thể nói nàng hiện tại tâm hoa nộ phóng sao? Đây ngoạn ý lại như thế nào giảm xóc cũng giảm xóc không được một ngày đi. Xem ra chính mình ở Diêm Vương nơi đó dạo qua một vòng lại đã trở lại.

Mạng nhỏ cuối cùng là bảo vệ. Nói cách khác, nàng không phải Mộ Dung huyền nữ nhi, là Triệu Vô Cực nữ nhi.

Kia trước mắt người này, cũng liền không phải nàng thân ca.

Minh bạch sự thật này, cố mi xem Mộ Dung Trạ ánh mắt lập tức liền thay đổi.

Nha chính là một tùy thời đều sẽ nổ mạnh bom. Hơn nữa làm không hảo vẫn là bom khinh khí bom nguyên tử cái loại này cấp bậc. Mạng nhỏ quan trọng, nàng đến chạy nhanh thoát đi.

Cho nên lần này nàng là thật sự quý. Nàng trực tiếp phác đi xuống ôm hấn đùi khóc lóc: "Ca a, cầu người thả ta đi. Ta không cần có tiểu sâu ở trong thân thể của ta mặt nơi nơi đi bộ a. Ta đáp ứng người về sau ta liền ngoan ngoãn đái ở bên cạnh người, không bao giờ chạy thành sao?"

Chỉ cần người đem ta trong cơ thể tơ hồng cổ cấp giải, ta nói cái gì đều hảo thuyết a Mộ Dung đại gia!

Nhưng Mộ Dung Trạ cũng chưa duỗi tay tới đỡ nàng, chỉ là từ trên xuống dưới nhìn ôm hân chân khóc nước mắt một phen nước mũi một phen cổ mi.

Ngô, nàng cái dạng này, giống như một con sủng vật. Ngoan ngoan cùng hân làm nũng cảm giác thật sự thực hảo.

Mộ Dung đại gia người cái gì ánh mắt? Nàng nơi nào làm nũng? Nàng rõ ràng là ở lên án người a được không.

"Không thành." Mộ Dung Trạ trả lời thực dứt khoát sáng tỏ.

Cổ mi hồng một đôi mắt nhìn hân: "Người làm gì phải cho ta hạ tơ hồng cổ?"

Đậu má, lão tử đều tình nguyện người cho ta hạ điểm cái gì độc dược tính. Tốt nhất là kiến huyết phong hầu cái loại này, lão tử vô tri vô giác đều treo, còn đỡ phải như vậy kinh hồn táng đảm lo lắng người chừng nào thì đã chết.

Mộ Dung Trạ nghe vậy, một đôi tu mi nhẹ nhàng nhăn lại, một trương văn nhĩ nho nhĩ trên mặt tuy rằng không có gì biểu tình, nhưng môi nhẹ nhấp, xem ra thể nhưng là ở tự hỏi.

Cổ mi sẽ nói, lúc này Mộ Dung Trạ ở nàng trong mắt, chính là cái loại này, nha nếu trên mũi giá thượng một bộ tơ vàng mắt kính, trên người một bộ áo blouse trắng, trên cổ một bộ ống nghe bệnh, trong tay một tay thuật đao, đó chính là biến đổi thái sát nhân cuồng bác sĩ. Đương nhiên, cũng có khả năng là biến đổi thái nhà khoa học.

Dù sao thế nào đều trốn không rời biến thái hai chữ này. Nhưng cố tình cái này biến thái còn lớn lên như vậy thuần lương vô hại như vậy thanh nhã cao ngạo.

Thảo! Nha căn bản là là một văn nhã bại hoại.

Văn nhã bại hoại ở tự hỏi hấn vì cái gì phải cho cổ mi hạ tư hồng cổ vấn đề. Giống như, hấn cũng không biết vì cái gì muốn hạ, nhưng hấn chính là cấp hạ. Bởi vì hấn muốn cho cổ mi đời này đều đãi ở hấn bên người, nơi nào đều không được đi. Tốt nhất liền đãi ở hấn quanh thân một trượng trong vòng, bảo đảm hấn tùy thời ngẩng đầu đều có thể nhìn đến nàng, tùy thời duỗi tay đều có thể ôm đến nàng. Ngay cả đã chết, hấn cũng muốn đem nàng đưa tới một cái trong quan tài đi song song nằm. Liền tính là nghiền xương thành tro, kia hai người tro cốt cũng đến hỗn hợp ở bên nhau mới thành. Đương nhiên, lại bởi vì hấn có thói ở sạch, cho nên hấn nhận định đồ vật, hấn liền sẽ không làm bất luận kẻ nào đi đụng vào, như vậy hấn sẽ cảm thấy dơ.

Đánh chết hấn đều sẽ không thừa nhận cho nàng hạ tư hồng cổ chỉ là bởi vì chính mình biến thái chiếm hữu dục cùng khổng chế dục. Cho nên, thứ này mộc một khuôn mặt nhàn nhạt nói đường hoàng lấy cớ: "Bởi vì ngươi là ta muội muội."

Cổ Mi Đô mau học máu: "Kia nếu ta không phải ngươi muội muội đâu?"

Làm muội muội của ngươi thiệt tình là cái cao nguy hiểm công tác. Nhưng cũng may ta thật sự không phải muội muội của ngươi, liền cầu ngài buông tha ta có được hay không?

Mộ Dung Trạh nghe vậy, nhàn nhạh liếc nàng liếc mắt một cái, chậm rãi nói hai chữ: "Giết."

Cổ mi đánh cái rùng mình, nàng cảm thấy, so sánh mà nói, kia nàng vẫn là làm hấn muội muội đi.

Nàng có thể khẳng định thứ này không biết tơ hồng cổ không thể hạ ở một thể hệ quan hệ huyết thống chi gian sự. Đây ngoạn ý thư thượng căn bản là không ghi lại. Nàng khi đó cũng là nàng nải nải thuận miệng cùng nàng như vậy vừa nói mà thôi.

Bình thường người, đều sẽ không đem này ngoạn ý hạ đến một thể hệ quan hệ huyết thống chi gian a hảo đi. Mộ Dung Trạh người cái này biến thái!

Nhưng tơ hồng cổ không thể khó hiểu. Nàng đành phải lại cân nhắc một cái khác lý do: "Kia cái gì, ca a, ta là sợ ta liên lụy người a. Người xem ta võ công lại không tốt, người lại bồn, vạn nhất ngày nào đó bị người cấp giết, kia chẳng phải liên lụy người? Cho nên phiền toái người vẫn là cho ta giải này tơ hồng cổ đi. Muội muội ta thật sự là không nghĩ liên lụy người a a."

Tuy rằng biết nàng nói nhất định là lời nói dối, nhưng Mộ Dung Trạh vẫn là bị nàng mặt ngoài này đó quan tâm hấn nói cấp đã động trong lòng mềm mềm nhũn, cho nên hấn cúi người nâng dậy nàng, giúp nàng xoa trên mặt nước mắt, thập phần bình tĩnh lại kiên cường nói một câu nói: "Ta Mộ Dung Trạh muội muội, không ai dám động."

Cổ mi trên mặt nước mắt lưu càng hung, ta là sợ người không có việc gì đã bị người khác trả thù, sau đó liên lụy ta đi đời nhà ma a được không.

Hảo khó được, Mộ Dung Trạm mạch não xoay chuyển, thế nhưng cũng nghĩ đến vấn đề này. Tuy rằng hắc cảm thấy, lấy hắc chỉ số thông minh cùng bản lĩnh tới nói, ai tới tìm hắc phiền toái kia đều là sống được không kiên nhẫn chờ sống lâu. Nhưng hiện tại, hắc bỗng nhiên khó được có tâm tình tưởng cùng cố mi khai cái này vui đùa.

"Nếu nào một ngày ta bị người giết, người cũng sẽ chết."

Cố mi kinh hỉ gương mặt xem hắc, cho nên đâu, cho nên đâu, đại ca? Có phải hay không người rút cuộc lương tâm phát hiện, phải cho ta giải này tư hồng cổ.

Mộ Dung Trạm nhìn nàng vui sướng ánh mắt, rụt rè khẽ nhếch đầu nói: "Cho nên, về sau người phải hảo hảo bảo hộ ta."

48 điều — giáo đại kế

Cố Mi Đô không nghĩ suy nghĩ ngày đó buổi tối nàng là như thế nào trở về sự. Có thể hồ thẹn chết hảo sao.

Nàng tự nhiên là một trăm vạn cái không muốn trở về. Nhưng Mộ Dung Trạ không có phong nàng huyết đạo sau đó như đêm đó giống nhau đem nàng ôm trở về, nha chỉ là ánh mắt ở nàng bên hông như vậy đảo qua, sau đó tay duỗi ra, nàng bên hông roi liền đến trên tay hắc.

Tiên sao tế thả nhận, nàng thấy không rõ Mộ Dung Trạ là như thế nào động tác, nhưng tiên sao liền vòng tới rồi nàng đôi tay thượng. Mà tiên đoan tự nhiên liền ở Mộ Dung Trạ trên tay.

Đúng vậy, nàng cuối cùng chính là bị Mộ Dung Trạ như vậy cấp đất trở về. Nàng phản kháng không vui lúc đi, nha cũng không mở

miệng thúc giục, liền như vậy phong đạm vân khinh đứng ở tại chỗ, sau đó thỉnh thoảng túm túm tiên đoan

Nói ra đều là nước mắt a. Loại này bị chặn thả cảm giác gì đó, quá mất mặt.

Lại về tới cái này tiểu viện tử, cố mi rút kinh nghiệm xương máu. Sau đó cảm thấy nàng không cần thiết sống được như vậy sợ hãi rụt rè, cả ngày sợ Mộ Dung Trạ.

Tưởng tượng đến này, nàng là lại bị lại hỉ. Đến nỗi này buồn vui ngọn nguồn, đều là kia đáng chết tở hồng cổ.

Bi chính là, hai người đều là một cây thẳng thượng châu châu, Mộ Dung Trạ phạm là phải có cái ngoài ý muốn, nàng cũng đừng muốn sống. Cho nên này sau này, chính mình trừ bỏ lo lắng cho mình mạng nhỏ bên ngoài, còn phải nhân tiện đi lo lắng hạ hấn thiên mệnh.

Đến nỗi này hỉ vẫn là, hai người đều là một cây thẳng thượng châu châu, hiện tại hai người mệnh đều liên ở bên nhau, Mộ Dung Trạ hấn khẳng định sẽ bảo hộ chính mình đi? Có như vậy cái biến thái vũ lực giá trị đại BOSS, nàng hấn là không cần e ngại cái gì thông Nguyên Tử linh tinh đi? Còn nữa nói, chính mình liền tính ở trước mặt hấn sống kiêu ngạo điểm, Mộ Dung Trạ hấn cũng không có khả năng giết chết nàng đi?

Giết chết nàng chính là giết chết chính hấn, trong thiên hạ hấn là không có như vậy ngốc tử thêm kẻ điên đi.

Nhưng Mộ Dung Trạ chưa chắc liền không phải như vậy ngốc tử thêm kẻ điên.

Đối với Mộ Dung Trạh mà nói, sống đến hần như vậy độ cao cùng cảnh giới, đối với sinh tử vấn đề, hần đã sớm xem tương đối phai nhạt. Hần có đôi khi thật đúng là thực nghiêm túc ở suy xét, tồn tại vẫn là chết đi, đây là một cái thâm ảo vấn đề.

Nha khi còn nhỏ chỉ bằng bản thân chi lực huyết tẩy huyền ly giáo, làm những cái đó có dị tâm người tất cả đều thấy Diêm Vương đi. Nhưng hần trời sinh tính lại tĩnh, thật sự là lười đến đi tranh giành Trung Nguyên gì đó, cho nên liền sống ở ở Lạc Dương nơi này, cũng chính là nhân tiện khống chế Lạc Dương vùng này mà thôi. Bằng không trong chốn võ lâm cục diện chỉ sợ là đã sớm viết lại.

Hần chính là cái tiêu chuẩn trạch nam loại hình a, hơn nữa là cảnh giới cao nhất đại trạch vô hình cái loại này. Không chỉ là lười đến ra cửa, lười đến cùng người giao tiếp, hơn nữa là đối cái gì cũng chưa hứng thú.

Này không khó khăn đựng phải cố mi, cho rằng nàng là chính mình muội tử tới. Ngay từ đầu là cân nhắc như thế nào giết chết nàng mới có thể làm nàng chết suốt đời khó quên, nhưng đến sau lại vẫn là luyến tiếc, nghĩ liền tần tần hần làm ca ca trách nhiệm, đem nàng an toàn hộ tống đến Liêm Gia Bảo hảo, về sau đường ai nấy đi, hần coi như không người này, tiếp tục quá hần cái loại này nhạt tử chính là. Nhưng không nghĩ tới, hần không đi tìm nàng phiền toái, cố mi nhưng thật ra chính mình đưa tới cửa tới.

Đối với chính mình đưa tới cửa tới một cái muội muội, Mộ Dung Trạh ngay lúc đó cảm giác giống như là một con tiểu miêu rất cuộc tìm được rồi chính mình cảm thấy hứng thú món đồ chơi giống nhau.

Tuy rằng cái này tuyển đoàn món đồ chơi trong mắt hấn xem ra là lại bổn lại ngọc, hấn thật sự là có chút lười đến khinh thường nhìn lại. Nhưng nàng bẻ lên tới mềm mại, khí nàng khi nàng còn sẽ phát giận. Hơn nữa nàng cũng sẽ chân chó, hiểu được nói tốt tới thảo hấn niềm vui, ngẫu nhiên còn sẽ làm nũng. Mộ Dung Trạ cảm thấy, ngô, này chỉ tuyển đoàn chơi lên hấn là cũng không tệ lắm, vậy tạm thời lưu lại hảo, chờ chơi nị lại sát cũng không muộn.

Mộ Dung Trạ chỉ suy xét đến như thế nào mới có thể tại đây chỉ tuyển đoàn món đồ chơi thượng khai phá hấn càng hứng thú đồ vật, nhưng cũng không có suy xét đến này chỉ tuyển đoàn món đồ chơi ý tưởng. Đương nhiên, có lẽ hấn căn bản liền cho rằng, cổ Mi Tha nên không có ý tưởng.

Nhưng cổ mi ý tưởng lớn đi. Nàng là cái hoạt bát hiểu động cô nương, làm nàng ở nhà đái một ngày nàng đều sẽ ghen ghét nhàm chán.

Nàng cho rằng Lạc Dương nếu đều là Mộ Dung Trạ địa bàn, kia chính mình tùy tiện lấy nơi nào đi dạo hiện tại đều là an toàn đi. Mộ Dung Trạ hấn cũng nên là yên tâm đi. Tư hồng cổ này ngoạn ý, liền cùng loại với một cảm ứng theo dõi khí, nàng ở nơi nào phỏng chừng Mộ Dung Trạ đều có thể cảm thụ được đến, nếu như vậy, kia vì cái gì còn muốn đóng lại nàng?

Đừng xem tiểu viện tử an an tĩnh tĩnh không ai, nhưng mỗi lần chờ nàng đi đến cạnh cửa tường bước ra kia chân khi, kia thanh y cô nương liền sẽ như quỷ mị xuất hiện ngăn ở nàng trước mặt, dùng thường thường không hề cảm tình thanh âm cùng nàng nói: "Thỉnh trở về."

Ngay cả nàng cân nhắc nhảy tường đi ra ngoài khi, kia thanh y cô nương vẫn là như vậy xông ra, lời nói cũng vẫn là như vậy thường thường không hề cảm tình thanh âm: "Thỉnh trở về."

Cổ Mi Đô muốn hoài nghi nàng kỳ thật có phải hay không cái người máy a a!

Thật là Phật đều không thể nhin.

Cổ mi ghen một hơi, xoay người lưu loát liền đi Mộ Dung Trạm phòng, tính toán hảo hảo nói với hắn vừa nói này phiên đạo lý.

Cầm tù người là không đối tích!

Hảo sao, lại chính mình đưa tới cửa đi.

Mộ Dung Trạm đang ở chính hắn trong phòng ngồi ở một cái đại thùng gỗ phao tắm, kiêm mang tự hỏi thế nào mới có thể đem cổ mi này chỉ món đồ chơi cấp dạy dỗ ngoan ngoãn.

Này hùng hài tử tương đối khó mang. Đêm qua nàng thế nhưng còn dám trộm ra bên ngoài chạy. Cũng không nghĩ, liền nàng như vậy, chính là chạy đến chân trời góc biển, hắn muốn đem nàng tìm trở về kia cũng là không chút nào cố sức.

Chỉ là, tuy rằng là có tư hồng cổ, nhưng hắn vẫn là muốn đem nàng dạy dỗ sau này đều không rời đi hắn bên người.

Hơn nữa là chủ động không rời đi hắn bên người cái loại này, thuốc cao bôi trên da chó dường như dán hắn, như thế nào đuổi đều đuổi không đi.

Ngô, đến nỗi chính mình đến lúc đó nếu là nị, đến lúc đó lại suy xét hạ như thế nào làm nàng hảo.

Mộ Dung Trạm vì chính mình cái này ý tưởng mà khó được cảm thấy có chút kích động, luôn luôn mặt vô biểu tình mặt thoát nhìn đều có chút không khí sôi động.

Đến nỗi vì cái gì hấn ở ban ngày phao tắm vấn đề này, vĩnh viễn không cần suy nghĩ một cái biến thái tinh phân vì cái gì muốn đi làm một chuyện. Dù sao, hấn chính là làm như vậy, hơn nữa ngồi ở đại thùng gỗ bên trong bị nước ấm chưng, hấn còn cảm thấy thực an tĩnh thực thoải mái.

Nhưng an tĩnh cục diện thực mau đã bị người đánh vỡ. Hấn nghe được dồn dập tiếng bước chân.

Có thể ở cái này tiểu viện tùy ý đi lại, hơn nữa đi lại nện bước còn như vậy lạn, nghe tới liền cùng không học quá võ công giống nhau người, cũng cũng chỉ có thể có cổ mi.

Mộ Dung Trạm không những không có bởi vì chính mình an tĩnh thời gian bị người quấy rầy mà khó chịu, cân nhắc như thế nào đi giết chết người tới tương đối hảo, hấn ngược lại là thực cảm thấy hứng thú giương mắt nhìn cửa, chờ cổ mi tiến vào.

Đối với tự động đưa tới cửa tới cấp hấn dạy dỗ cổ mi, hấn cảm thấy thực vừa lòng.

Cái này hùng hài tử xem ra vẫn là tương đối khá biết điều.

Hùng hài tử cổ mi chính ở vào nỗi nóng, đối với kia hai phiến đóng cửa môn không có bất luận cái gì tự hồi liền nhắc chân, sau đó một chân đạp qua đi.

Môn theo tiếng mà khai. Mà cổ mi tức giận cũng tùy theo vang lên: "Mộ Dung Trạ người như vậy là không đúng, người như thế nào có thể hạn chế ta tự do?"

Nhưng trong phòng lọt vào trong tầm mắt có thể đạt được đều là trống không, cũng không nửa bóng người.

Chỉ là trong phòng kia phiến bình phong mặt sau, nàng có thể thực rõ ràng nhìn đến có nhiệt khí ở bay lên, tựa hồ còn có người ảnh ngồi ở một con đại thùng gỗ

Hậu tri hậu giác biết Mộ Dung Trạ ở phao tắm cổ mi vừa mới sôi trào ngọn lửa lập tức liền diệt đi xuống một nửa. Nàng vội vàng chuyển qua thân, nói năng lộn xộn nói: "Kia cái gì, ngược ngùng, ta trước triệt, ngài tiếp theo tẩy."

Đối với này chỉ có rõ ràng muội khổng khuynh hướng thậm chí là loạn - luân khúc nhạc đạo Mộ Dung Trạ, cổ mi luôn luôn lý niệm chính là có thể thiếu tiếp xúc liền ít đi tiếp xúc. Hôm nay nếu không phải bị khí hôn đầu, nàng cũng không có khả năng liền như vậy chạy tới.

Ai biết một chạy tới liền nhìn đến nhân gia ở tắm rửa a. Này nguyệt hắc phong cao đêm, giết người phóng hỏa khi, kia này ban ngày tắm rửa, bị người rình coi gì đó, chẳng phải chính là phát triển gian - tình tốt nhất thời cơ?

Cổ mi bước đi liền đi ra ngoài. Nhưng này giờ lên một bước còn không có tới kịp buông đi đâu, cũng chỉ nghe được lạch cạch một tiếng vang nhỏ, tựa hồ là mặt sau kia phiến bình phong đổ, lại chính là một đạo mũi tên nước bắn lại đây, hảo hảo bắt hảo ở giữa kia hai

phiến mở rộng ra môn, chuẩn xác không có lầm đem kia hai cánh cửa trọng lại nhốt lại.

Đến nỗi chính nàng, bên hông căng thẳng, còn không biết là chuyện như thế nào đâu, thân mình liền sau này bay.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 48

Này con mẹ nó là cái gì võ công? Bắt long công? Hàng Long Thập Bát Chưởng?

Cố mi hảo muốn mắng nương. Đương nhiên, mắng tự nhiên là Mộ Dung Trạh nương.

Trong chớp nhoáng, tuyệt đối không vượt qua năm giây, cố Mi Tụu ngay ngốc trừng mắt một đôi mắt đang nhìn Mộ Dung Trạh.

Mà Mộ Dung Trạh còn ngồi ở thùng gỗ trung, vô tội biểu tình giống như vừa mới kia hết thấy đều không phải hấn làm.

Cố mi lần này trong lòng sửa mắng Mộ Dung Trạh, tạm thời bỏ qua cho hấn nương.

Nhưng nàng trên mặt vẫn là cười a, cười kia kêu một cái xuân phong ấm áp a: "Kia cái gì, ca, ta không biết ngươi ở tắm rửa, liền như vậy lỗ mắh hấp tấp chạy tiến vào. Kia cái gì, là ta không đúng, ta hiện tại liền đi. Ngài lão chậm tẩy, chậm tẩy."

Nàng xoay người liền tưởng lưu. Nhưng Mộ Dung Trạh thập phần tinh chuẩn vươn một bàn tay, chặt chẽ khoanh lại nàng thủ đoạn.

Hơi lạnh tay một đặng tới tay nàng cổ tay, cố mi toàn thân mồ hôi lạnh liền lại xuống dưới.

Tự làm vậy không thể sống a a! Chính mình đây là không có việc gì chạy tới cửa tới cấp hấn chế tạo phát triển gian - tình cơ hội a a!

"Tìm ta chuyện gì?" Mộ Dung Trạh lúc này thanh âm nghe tới thật là muốn nhiều thuần khiết liền có bao nhiêu thuần khiết, hoàn toàn nghe không hiểu nha trong lòng cái kia dạy dỗ đại kế có bao nhiêu ti tiện đáng xấu hổ.

Cổ mi nước mắt, nàng không nghĩ quay đầu. Quay đầu tới đối mặt chính là một đoàn thịt luộc. Nàng có thể nói, liền vừa mới kia một giây, nàng cũng đã đem Mộ Dung Trạh cấp nhìn cái thấu sao?

Vai rộng eo nhỏ mông vênh gì đó, nàng là đánh chết cũng không nghĩ tới, Mộ Dung Trạh thế nhưng là cái loại này mặc xong quần áo thoát nhìn gầy gầy, nhưng cởi quần áo thế nhưng sẽ như vậy có liêu người.

Hơn nữa, nha chính là người nào a, tắm rửa một cái thế nhưng liền quần lót đều cởi. Thủy thực thanh, nàng đều có thể thực rõ ràng nhìn đến dưới nước mặt hấn ngồi xếp bằng ngồi trung gian kia một đống hắc hắc địa phương, cùng với kia địa phương trung gian dựng thẳng lên kia một cây

Muốn chết, muốn chảy máu mũi. Cổ mi ngẩng đầu chớp mắt nhìn trời, loại cảm giác này là chuyện như thế nào?

Mộ Dung Trạh nhìn nàng càng ngày càng hồng mặt, trong lòng tự nhiên là sáng trong. Bất quá thứ này một chút cảm thấy then cảm đều không có, ngược lại là đặc bình tĩnh lại hỏi một câu: "Tìm ta chuyện gì?"

Cố Mi Tha tiếp tục ngẩng đầu, dự phòng thật sự nhất thời xúc động kia máu mũi liền giữ lại. Muốn thật là như vậy, nàng thật là mất mặt ném tới rồi chân trời góc biển.

Cho nên nàng cũng không cúi đầu, trong miệng hàm hồ nói: "A, vốn là có việc tìm người, nhưng hiện tại không có gì sự. Kia cái gì, ca người vẫn là tiếp theo tẩy đi. Muội muội ta liền trước triệt."

Nàng là thật muốn đi a. Cấp quý a ca, chẳng lẽ ngài là muốn dùng ngài thân mình cấp lão tử tới cái sắc - dụ đại kế sao? Ta cố mi nhưng không để mình bị đẩy vòng vòng. Nói như thế nào lão tử kia cũng là tấm đảm bát quái mấy năm người, cái dạng gì quả nam không thấy quá? Đừng nói A-V, lão tử chính là liền GV đều xem qua dạng, mặt trên cái nào nam không phải mình trần ra trần, muốn cái gì màu da liền cái gì màu da, muốn cái gì kích cỡ liền cái gì kích cỡ, muốn cái gì kỹ thuật liền cái gì kỹ thuật? Cho nên ca, ngài này bộ đối ta không dùng được.

Chính là trong mũi ngứa, giống như thật sự có máu mũi sắp chảy xuống dưới. Quăng ngã, này rốt cuộc là muốn quấy kiểu gì?

Nàng trong lòng đều mau cấp cấp khóc, liền sợ chính mình một đời anh danh hoặc là nói một đời tiết tháo liền hủy ở hôm nay. Nàng liền mạng giấy giụa, liền tưởng ra bên ngoài lưu. Nhưng Mộ Dung Trạm vòng nàng thủ đoạn tay thực khấn, khấn nàng như thế nào giấy giụa kia đều là vô dụng.

Sau đó nàng lại nghe được Mộ Dung Trạm không gợn sóng thanh âm chậm rãi truyền đến: "Bồi ta tắm rửa."

Mộ Dung đại gia, ngài dùng như vậy bình đạm ngữ khí nói như vậy kính bạo nói, thật sự là không có gì vấn đề sao?

49 thịt tới thịt đi

"Bồi ta tắm rửa."

Cổ mi trực tiếp bị Mộ Dung Trạ những lời này cấp tạt ngốc, làm cho hậu quả là, nàng ngơ ngác cúi đầu, liền như vậy ngây ngốc nhìn thẳng hấn.

Nhưng Mộ Dung Trạ trên mặt biểu tình thật sự là vô tội cùng cái mới sinh ra hài tử dường như, muốn nhiều thuần khiết liền có bao nhiêu thuần khiết. Cổ mi bắt đầu tỉnh lại, có phải hay không chính mình quá dơ bẩn, cho nên bề cong hấn những lời này? Có phải hay không hấn nguyên ý chỉ là đơn thuần vì tỏ vẻ ca ca đối muội muội yêu thích, cho nên mời nàng tới cùng nhau tắm rửa một cái mà thôi?

Chính là, than bùn, đại ca người đều 25 tuổi hảo đi, người muội muội ta bắt tài cũng 16 tuổi hảo đi. Nay 25 tuổi ca ca mời 16 tuổi muội muội cùng nhau tắm rửa, đây là cá nhân đều sẽ hiểu sai hảo đi.

Cổ mi ngay lúc đó trên mặt thật sự là cùng khai phùng nhuộm giống nhau, hận không thể đem xích chanh hoàng lục thanh lam tử này vài loại nhan sắc đều cấp thay phiên nhất nhất biểu thị một phen.

Sau đó nàng châm chước đã mở miệng: "Kia cái gì, ca, như vậy không được tốt đi. Người xem chúng ta đều lớn như vậy, lại cùng nhau tắm rửa gì đó, người khác sẽ nói nhàn thoại."

Kỳ thật nếu là dựa theo dĩ vãng nàng kia miệng tiện trình độ, nàng khẳng định chính là như vậy một câu trực tiếp lược đi qua,

người nha đầu óc có bệnh đi? Đây là tưởng loạn - luân vẫn là muốn làm sao?

Nàng liền sợ nàng những lời này vừa nói ra tới, Mộ Dung Trạm kia hóa trịnh trọng gật đầu nói, tưởng, hoặc là dứt khoát chính là, làm. Kia đến lúc đó nàng còn không phải là chính mình cái cấp chính mình cái đào cái hố hướng trong nhảy sao?

Nhưng Mộ Dung Trạm kế tiếp trả lời vẫn là làm nàng yên lặng phun ra khẩu huyết. Bởi vì kia hóa không cần suy nghĩ phải trả lời một câu: "Không quan hệ, ta không ngại."

Kỳ thật còn có một câu hán chưa nói ra tới, ai dám nói xấu, vậy trực tiếp giết chết ai

Cổ mi cảm thấy chính mình sắp bỏ mình. Hiện tại không phải người để ý không ngại vấn đề, mà là lão tử ta không muốn a.

Nhưng Mộ Dung Trạm rõ ràng là không nghĩ cùng nàng ở cái này vấn đề thượng vô nghĩa hết bài này đến bài khác dong dong dài dài. Hán trực tiếp ma trào duỗi ra, lưu loát sạch sẽ liền xé rút nàng toàn thân váy áo, sau đó ở nàng còn không kịp phản ứng lại đây phía trước, hai tay duỗi ra, liền như vậy đem nàng cũng ôm vào thùng gỗ trung.

Quanh thân lạnh lẽo bắt quá một cái chớp mắt, sau đó chính là bị ám áp thủy gát gao vây quanh.

Nhưng cổ Mi Tha vẫn là trọn tròn mắt. Nàng bỗng nhiên liền phát hiện, chính mình cùng Mộ Dung Trạm là thẳng thắn thành khăn gặp nhau, hơn nữa nàng giống như còn ngồi ở hán trên đùi.

Ngồi ở hán trên đùi, trên đùi

Giống như kia một cây ngoạn ý còn gắt gao dán ở nàng trên đùi. Mềm mại, hoạt hoạt.

Cổ mi trực tiếp thạch hóa. Nàng cương thân mình một cử động nhỏ cũng không dám.

Lần trước nàng cùng Liêm Huy như vậy, khá vậy không có như vậy thẳng thắn thành khẩn tương đối a. Tuy rằng nàng là trên người quần áo sờ thừa không nhiều lắm, nhưng kia tốt xấu cũng là có vài miếng bố ở. Hơn nữa quan trọng nhất chính là, Liêm Huy hẳn trên người đại bộ phận quần áo vẫn là xuyên hảo hảo, nơi nào cùng hiện tại giống nhau, Mộ Dung Trạh vừa lên tới liền như vậy sinh mãnh, hai người trực tiếp thẳng thắn thành khẩn tương đối.

Nàng liền cổ cũng không dám chuyển, liền như vậy nhìn Mộ Dung Trạh, gian nan nuốt một ngụm nước miếng, gian nan hỏi ra một cái thoát nhìn có điểm dư thừa vấn đề: "Người, người đây là, muốn làm cái gì?"

Nhưng Mộ Dung Trạh trả lời càng là cùng hiện tại này phúc cảnh tượng không đáp. Bởi vì hẳn thực đạm nhiên nói: "Nghiên cứu một chút."

Đây là có ý tứ gì? Ngài lão đây là muốn nghiên cứu cái gì?

Nhưng Mộ Dung Trạh thật sự chỉ là thực đơn thuần tưởng nghiên cứu một chút, nghiên cứu một chút cổ mi trên người hẳn cảm điểm ở nơi nào.

Cho nên ngay sau đó, cổ Mi Tha liền cảm giác được Mộ Dung Trạh hơi lạnh ngón tay bắt đầu ở chính mình trên người du tẩu.

Đầu tiên là đôi môi, lại là cổ, sau đó là xương quai xanh, đánh toàn nhẹ nhàng sờ qua, kế tiếp là trước ngực mềm mại. Toàn đến trước ngực đỉnh khi, hấn phồng tựa còn rất hiếu kì dùng ngón trỏ cùng ngón giữa gấp một chút.

Cổ mi nháy mắt toàn thân run rẩy, thân mình cung cùng cái trứng tôm dường như.

Nàng trao một cái đã bắt được kia chỉ ở trên người nàng du tẩu quấy rối tay, gắt gao ấn nó, không cho nó xuống chút nữa di động.

Mộ Dung Trạh giương mắt nhìn nàng. Cổ mi trong mắt có nước mắt ở ngưng tụ, dục lạc không rơi, thoát nhìn đặc biệt đầm đẫm đáng yêu.

Nhưng Mộ Dung Trạh không dao động. Hấn nếu là dễ dàng như vậy là có thể bị cổ mi này phúc bộ đáng cấp đả động, kia hấn chính là cái bình thường người.

Hấn chỉ là chậm rãi hỏi một câu: "Người biết, không nghe ta lời nói người, kết cục là cái dạng gì sao?"

Cổ mi nhấp nháy môi, không có trả lời. Nhưng nàng biết, khẳng định không phải là có cái gì kết cục tốt.

Mộ Dung Trạh môi mỏng chậm rãi cọ qua nàng bên tai, ẩm áp hơi thở chui vào nàng trong tai, không mang theo bất luận cái gì cảm tình chậm rãi nói: "Giết."

Tuy rằng là thực nhẹ hai chữ, nhưng cổ Mi Hoàn là nghe cả người một run run.

Nàng còn không muốn chết. Mặc kệ thế nào, nàng đều không muốn chết.

Người là dao thót, ta là cá thịt. Cho nên nàng chậm rãi buông lỏng tay ra, tùy ý Mộ Dung Trạm cái tay kia tiếp tục dờ xuống động.

Nàng nhận mệnh nhắm lại mắt.

Đối Liêm Huy, nàng có thể mở ra nước mắt thế công, chiêu này thường thường đều sẽ dùng được. Lần đó, liền tính là ở hấn làm trung phi yên hoàn dưới tình huống, hấn vẫn như cũ có thể cố nén không đi động nàng kia cuối cùng một tầng màng. Ngày thường cùng hấn ở chung thời điểm, hấn dù cho lại khát vọng, nhưng cho nàng hứa hẹn cũng là, chưa có lấy nhau đêm đó, hấn sẽ không thật sự chạm vào nàng.

Đối Liêm Huy nàng thực yên tâm, cũng thực tín nhiệm, cho nên nàng có thể không kiêng nể gì chủ động đi châm ngòi hấn. Nhưng đối với Mộ Dung Trạm, nàng hiện tại hận không thể kính nhi viễn chi, tốt nhất vẫn là cái loại này cả đời không qua lại với nhau.

Thật là tìm đường chết a. Lúc trước như thế nào liền như vậy bốn chủ động đưa tới cửa tới đâu.

Mộ Dung Trạm hơi lạnh tay đã chậm rãi chuyển qua nàng đùi nơi đó.

Nàng hiện tại là sườn ngòi ở hấn trên đùi, cho nên hai chân vẫn luôn là gắt gao hợp lại.

Nhưng Mộ Dung Trạm há mồm nhẹ nhàng cắn nàng vành tai, động tác ôn nhu, nhưng nói ra nói lại là lạnh băng: "Mở ra."

Cổ mi rõ ràng là khuất nhục muốn chết, nhưng nàng vẫn là chậm rãi mở ra hai chân.

Mộ Dung Trạ tay dọc theo nàng háng chậm rãi sờ đến nàng phía dưới, cũng năm ngón tay đại trượng, hoàn toàn bao lại nàng nơi đó. Phỏng tựa đây là hấn tư nhân lãnh địa giống nhau, ai đều đừng nghĩ tới mơ ước.

Thật tốt, nơi này còn không có người chạm qua. Hấn bỗng nhiên có điểm hoài niệm lần trước ngón tay ở nàng trong cơ thể ra ra vào vào cái loại này bị bao vây ấm áp cảm giác.

Mà hấn cũng xác thật làm như vậy. Ngón trở ngón giữa hơi khúc, nương thùng gỗ nội thủy, chậm rãi hướng trong đẩy mạnh.

Cổ mi nhấp khấn môi, áp lực không gọi ra tiếng tới, cũng áp lực chính mình không khóc ra tới.

Nàng xem như minh bạch. Mộ Dung Trạ hấn hoàn toàn liền không phải nghiêm thường nhân. Hấn ở đối nàng làm những việc này thời điểm, chính hấn vẫn là rất bình tĩnh, thậm chí là không có bất luận cái gì dục vọng ở đối nàng làm những việc này.

Bởi vì, vẫn luôn kè sát nàng háng kia căn ngoạn ý, tại đây trong quá trình, từ đầu đến cuối đều vẫn là mềm mại, một chút đều không có ngạnh lên dấu hiệu.

Có lẽ, như hấn lời nói, hấn thật sự chỉ là thực đơn thuần tưởng nghiên cứu một chút thân thể của nàng. Hoặc là càng một bước nói, là nghiên cứu một chút nữ nhân thân thể?

Vẫn là Mộ Dung Trạ, hấn kỳ thật, không - cử? Cho nên quá không được điều nghiệm, cũng chỉ có thể quá qua tay nghiệm?

Nàng tự động cho rằng là sau một loại.

Cố Mi Bất biết hẳn rốt cuộc là xuất phát từ cái gì tâm lý tới đối nàng làm này đó. Nhưng nàng hiện tại cảm giác lại là, nàng chính là một cỏi hết quần áo nằm ở phẫu thuật trên đài người, đỉnh đầu ánh đèn đại lượng. Mà Mộ Dung Trạ chính là kia ăn mặc áo blouse trắng, tay cầm sáng như tuyết dao phẫu thuật biến thái kẻ điên bác sĩ, hoặc là biến thái kẻ điên nhà khoa học. Hẳn mang mắt kính, tay nhắc tay thuật đao, mắt kính phiền sau lạnh như băng ánh mắt đánh giá nàng, trên mặt là không có bất luận cái gì biểu tình bắt đầu cân nhắc ở trên người nàng nơi nào hạ đao tương đối hảo.

Cũng có lẽ, ở hẳn trong mắt, nàng căn bản là không phải cá nhân, mà là một khối thi thể.

Hẳn là không cần cố kỵ một khối thi thể có cái gì ý tưởng, hẳn chỉ cần thi thể đủ nghe lời là được.

Nhưng cố Mi Tha vẫn là không muốn nghe lời nói a. Nàng không phải thi thể, nàng là cái sống sờ sờ người. Nàng không có khả năng đối trong cơ thể kia hai căn ra ra vào vào vô hạn liên, bát tay nàng chỉ không có bất luận cái gì cảm giác.

Cho nên nàng vẫn là run run đã mở miệng: "Người không thể như vậy. Ta, ta là người muội muội. Người, người đây là loạn - luân."

Tuy rằng nàng đã biết nàng cùng Mộ Dung Trạ không phải thân huynh muội, nhưng này không phải Mộ Dung Trạ còn không phải không biết sao? Nàng có lẽ đại có thể lấy việc này tới nhắc nhở hẳn.

Nhưng Mộ Dung Trạh ở nàng trong cơ thể tàn sát bừa bãi hai ngón tay căn bản liền đình đều không có đình, vẫn là như vậy chậm rãi nhẹ trườ hoãn tiến.

Hắn một chút đều không có nghĩ tới việc này. Đối với hắn mà nói, cổ Mi Tụ chỉ có thể là hắn một người muội muội, trừ bỏ hắn, tốt nhất người khác đều đừng nghĩ nhìn đến.

Trên đời như vậy nhiều người, nhưng ở trong mắt hắn, cũng chỉ có hắn cùng cổ mi hai người mà thôi. Như vậy, hắn cần gì để ý những người khác cái nhìn?

Cho nên hắn chậm rãi thân nàng bên gáy, chậm rãi nói: "Phục Hy cùng Nữ Oa cũng là huynh muội."

Cổ mi trực tiếp không có nói. Nàng cái gì phản bác nói đều cũng không nói ra được.

Mộ Dung Trạh chính là có này bản lĩnh, liền như vậy ngăn ngừn một câu, là có thể đem nàng kế tiếp sở hữu lời nói cấp hoàn toàn phá hỏng.

Mà Mộ Dung Trạh thân nàng cổ đôi môi đã chuyển qua nàng bên tai.

Hắn một ngụm ngậm lấy nàng vành tai, khẽ liếm chậm căn, ấ áp hơi thở ở mê hoặc nàng: "Mi Mi, người ướt."

Như vậy trầm thấp liêu nhân thanh âm, như vậy ái - muội ở nàng bên tai ngôn ngữ, cổ mi ngăn không được toàn thân run run hạ. Mà Mộ Dung Trạh cũng thực rõ ràng cảm giác được, hắn ở nàng trong cơ thể hai ngón tay bị nàng hung hăng gấp một chút.

Như vậy ẩm áp cảm giác, như vậy tiêu - hồn tư vị, hần bổng nhiên cảm thấy thực cảm thấy hứng thú.

Cho nên hần ngược lại ở nàng trong cơ thể ngón tay ra vào tần suất càng cao, hàm chứa nàng vành tai khẩu cũng càng tần chọn - đậu khả năng sự.

Cổ mi thật là khóc. Khuất nhục khóc. Nàng cũng không nghĩ có phản ứng, nhưng nàng thật là không chịu nổi hần như vậy trên chọc.

Mộ Dung Trạh hôn môi buồg tha nàng vành tai, ngược lại một đường xuống phía dưới, cổ chỗ, xương quai xanh chỗ, cuối cùng ngừng ở nàng trước ngực cao ngất chỗ.

Đầu tiên là duỗi lưỡi ở nàng kia chỗ chân núi toàn bộ liếm - lộng một phen, lại là từng bước hướng về phía trước, cuối cùng tới đỉnh núi khi, hần dứt khoát hé miệng, hoàn toàn đem nàng kia đỉnh cao nhất chỗ hàm nhập khẩu trung bắt đầu bọc - lộng.

Cổ mi nháy mắt thấp - ngâm một tiếng, khó nhin ngẩng đầu.

Nàng tuy rằng là nhắm hai mắt, còn là thỉnh thoảng có ái muội hôn môi tiếng động truyền tới nàng trong tai.

Nàng mặt đỏ tai hồng, nhin không được liền mở miệng quát lớn: "Đủ rồi. "

Nhưng Mộ Dung Trạh sẽ không cảm thấy đủ. Vừa mới hần hôn môi nàng đỉnh núi khi, thực rõ ràng cảm giác được hần ở nàng trong cơ thể hai ngón tay lại bị hung hăng gấp một chút, thậm chí là hiện tại, nơi đó hút đến hần hai ngón tay đều không thể nhúc nhích.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 49

Hắn bắt đầu suy nghĩ, nếu là chính mình ô tướng quân tiến vào nàng trong cơ thể, cũng bị nàng như vậy hung hăng kẹp, hút, thật là là một loại cái dạng gì tư vị.

Hắn là cái nghĩ đến liền phải hành động người. Cho nên hắn lập tức đem còn ở cổ mi trong cơ thể hai ngón tay triệt ra tới, đôi tay vòng ở nàng trên eo, đem nàng bế lên, từ nguyên bản ở hắn đùi sườn ngồi cổ mi sửa vì khóa ngồi ở hắn trên đùi.

Cổ mi lấp bắp kinh hãi, nàng hậu tri hậu giác mở ra mắt, liếc mắt một cái nhìn đến chính là, Mộ Dung Trạ phía dưới kia căn mềm mại ngoạn ý, không biết khi nào trở nên như vậy giường cung bạt kiếm.

Nhưng hắn không phải nên không - cử sao? Nhưng như thế nào này chỉ điều là không lên tiếng thì thôi nhất minh kinh nhân?

Nàng hiện tại rốt cuộc là nên giãy giụa hay là nên thỏa hiệp?

Đáp án không cần nói cũng biết. Nàng không có phản kháng tư bản, nàng chỉ có yên lặng thừa nhận, sau đó tìm kiếm thời cơ chạy trốn.

Mộ Dung Trạ ô tướng quân thẳng tắp dựng, khoảng cách nàng rất gần. Gần chỉ cần nàng hơi chút đi xuống ngồi như vậy một chút, vậy có thể đụng vào đến.

Sớm chết sớm siêu sinh. Căn cứ ý nghĩ như vậy, cổ mi ngược lại trong lòng rộng mở thông suốt.

Dù sao nàng hôm nay là chạy không thoát này trình tiết bị đoạt vận mệnh, dù sao nàng biết Mộ Dung Trạ không phải nàng thân ca, nàng không có loạn - luân cái này áp lực tâm lý, dù sao hấn Mộ Dung Trạ lớn lên như vậy mỹ, gác chạy đi đâu đều có thể xem như cái cực phẩm, dù sao nàng liền tính là tìm cái như vậy miễn phí vệt, hơn nữa thoát nhìn còn thực khí đại vệt. Đến nỗi này sống được không vấn đề, nàng vẫn là xem nhẹ bất kể đi.

Dù sao không phải một tầng màng vấn đề. Cùng mệnh so sánh với, tầng này màng liền không coi là cái gì.

Nhưng cổ Mi Hoàn là rất muốn khóc a. Loại này a Q tinh thần, nên nói là hảo đâu, vẫn là không hảo đâu.

Mộ Dung Trạ ánh mắt vẫn luôn đang nhìn nàng phía dưới, không mang theo một tia di động.

Ngô, hồng nhạt, lượng lượng, mặt trên còn có thủy quang trơn bóng.

Kia thủy quang là vừa rồi bị hấn dùng như thế nào ra tới, không biết vì sao, hấn trong lòng bỗng nhiên liền có như vậy một loại, tự hào cảm giác?

Người không cứu Mộ Dung đại gia!

Cổ mi bị hấn nhìn chăm chăm mặt đỏ tai hồng. Nàng hảo tưởng thực hào sảng nói, người đại gia xem đủ rồi không có? Xem đủ rồi liền chạy nhanh tới tính. Cô nương ta không kiên nhẫn người như vậy dong dong dài dài.

Sớm chết sớm siêu sinh a a.

Nhưng nàng rút cuộc vẫn là cái cô nương gia, đừng xem bình thường cái gì tiểu hoàng phiến cái gì sách cấm nhìn vô số, đến phiên thực tế hành động khi, vẫn là da mặt quá mỏng.

Nàng trơ mắt nhìn Mộ Dung Trạ lại duỗi thân hai ngón tay đi xuống, nhẹ nhàng qua lại vuốt ve nàng phía dưới, sau đó đem hỗn hợp kia khả nghi sáng lấp lánh chất lỏng ngón tay như ngày đó giống nhau lại hàm tới rồi chính hấn trong miệng.

Kia híp lại hai mắt bộ dáng, là ở nhấm nháp sao?

Ngọa tào! Cổ mi cảm thấy nàng toàn thân đều mau bị hỏa cấp thiêu thấu. Mộ Dung đại gia, không mang theo người như vậy lăng trì. Người con mẹ nó này rút cuộc là muốn quấy kiểu gì?

Mộ Dung Trạ hàm chứa hai ngón tay, mở to một đôi thanh minh hẹp dài đôi mắt nhìn hấn, thủy quang trơn bóng môi mỏng chậm rãi nhô ra hai chữ: "Ngọt."

Nàng đây là nên hồ thẹn, hay là nên phần nộ? Than bunn!

Nhưng Mộ Dung Trạ chờ không kịp nàng phản ứng, nắm nàng eo đi xuống một áp

Ồ tướng quân cùng tiểu muội muội liền như vậy đụng chạm tới rồi.

Nhưng Mộ Dung Trạ không có hoàn toàn đi vào, thậm chí là nói, hấn căn bản liền còn không có đi vào. Hấn chỉ là hảo chơi đùa hấn kia dạng xòe ô nắm đầu ở tiểu muội muội bên ngoài chậm rãi nghiền nát.

Cổ mi cảm thấy, nàng muốn chết. Như vậy bị lặp lại trên chọc, nhưng chính là không cho kia thống khoái một kích gì đó, ca, người rút cuộc muốn quấy kiêu gì? Bằng không liền cho ta thống khoái tới một đao, bằng không ngài liền buông tha ta?

Nhưng Mộ Dung Trạch thật là ở nghiên cứu a. Nha chính là nghiên cứu cổ mi trên người còn có cái gì hấn càng cảm thấy hứng thú ngoạn ý, cùng với như thế nào làm cổ mi chủ động dán hấn phương pháp.

Vừa mới hấn ngón tay bị hút cảm giác dụ hoặc đến hấn, cho nên hấn liền muốn thử xem chính mình ô tướng quân bị hút thời điểm sẽ là cảm giác như thế nào, có thể hay không cũng là vừa rồi như vậy tiêu - hồn.

Nha kỳ thật vẫn là một ngây thơ tiểu xử nam. Nhiều năm như vậy quang nghiên cứu như thế nào mới có thể ưu nhã giết người sự, đối chuyện khác hấn đều khinh thường một cổ. Đương nhiên, cũng là ngại mặt khác nữ nhân dơ, lười đến đi nghiên cứu việc này.

Nhưng hiện tại không giống nhau, chính mình muội muội, tưởng như thế nào nghiên cứu kia còn không nghĩ như thế nào nghiên cứu? Dù sao này muội muội liền hấn một người, ai đều đừng nghĩ muốn.

Không thể không nói, gần là chính mình ô tướng quân cùng cổ mi tiểu muội muội đụng chạm việc này, cũng đã cực đại lấy lòng đến hấn. Cái loại này tê dại cảm giác, ngô, hấn trong mắt luôn luôn thanh minh cùng đạm nhiên chậm rãi thay đổi, biến có như vậy điểm mê ly.

Hấn hơi hơi ngửa đầu, liền muốn càng nhiều. Cho nên trong tay dùng một chút lực, chỉ nghe được một tiếng vang nhỏ, ô tướng quân

thẳng đảo hoàng long.

Sau đó hắn liền có điểm ngây người, cả người bị qua một lần điện đường như tê dại cảm giác, thật là hắn này hai mươi lăm tới cũng chưa ném thử quá. Hắn đều sắp có điểm mê loại cảm giác này.

Mà cổ mi cũng ngây người. Nàng ngốc cảm giác là bởi vì đau. Như vậy bị xé rách cảm giác, ngọ tào, cho ta một gạch đi. Ta dứt khoát chính mình đem chính mình cấp chụp hôn mê tính.

Bởi vì hai người đều ngây người, cho nên nhất thời đều không có động. Mộ Dung Trạ cùng cổ mi ngốc ngốc nhìn nhau.

Sau đó hắn liền nhìn đến cổ mi khóc.

Cổ mi lần này là thật khóc. Cấp đau. Nàng chỉ cảm thấy phía dưới trướng đau hoảng, cảm giác chính là bị người cấp như vậy ngạnh sinh sinh xé rách mở ra.

Mộ Dung Trạ hơi hơi nghiêng đầu nhìn nàng nước mắt, nhất thời còn không biết nên làm cái gì bây giờ.

Hắn không có an ủi hơn người kinh nghiệm, hắn giống nhau đều chỉ có như thế nào giết người kinh nghiệm.

Cổ mi hai mắt nhắm lệ mông lung nhìn hắn, theo bản năng nói: "Ca, ta đau."

Thông qua mấy ngày nay tiếp xúc, nàng cũng coi như là cân nhắc ra tới, Mộ Dung Trạ thứ này cũng liền ở bị nàng kêu hắn ca thời điểm có thể mềm mại hạ.

Tiêu chuẩn muối khổng a a.

Nghe cổ mi mềm mại kêu hấn ca, Mộ Dung Trạ trong mắt quả nhiên nháy mắt liền có thương tiếc thần sắc. Nhưng hấn cũng đau a, ô tướng quân bị nàng trong cơ thể khẩn trí cấp hút thật chặt, liền động đều không thể động.

"Đừng kẹp như vậy khẩn. Ta cũng đau."

Hấn đây là còn oán trách thương nàng sao?

Cổ Mi Đô tưởng chiếu hấn tâm oa tử liền cho hấn tới như vậy một đao tử a.

"Đau vậy ngươi liền đi ra ngoài a." Cổ mi chân hỏa. Giống như ngay từ đầu dùng sức mạnh chính là hấn, mà không phải nàng đi? Nhưng hiện tại hấn này một bộ oán trách ngữ khí là chuyện như thế nào?

Nhưng Mộ Dung Trạ sao có thể sẽ đi ra ngoài. Hấn không những không ra đi, ngược lại là bắt đầu nắm nàng eo bắt đầu động.

Ô tướng quân bị hút thực thoải mái, thiển tiến thiển ra, loại này vui vẻ cảm giác, hấn chưa từng có quá.

Mà theo hấn động tác, có một sợi tinh tế vết máu chậm rãi từ phía dưới thẳng đi lên, lan tràn đến trên mặt nước, chậm rãi bắt đầu biến đậm.

Đó là cổ mi chỗ - tử máu.

Mộ Dung Trạ nhìn đến này lũ vết máu, bỗng nhiên liền cảm thấy, có cái muối muối cảm giác, thật sự thực không tồi.

Hắn giống như tìm được rồi một cái làm hắn so gíết người càng cảm thấy hứng thú vận động. Hơn nữa ở phía sau tới năm tháng trung, hắn còn thỉnh thoảng tiến hành cùng lúc đoạn phân địa điểm nghiên cứu cái này vận động, sau đó hắn liền phát hiện, đây là hắn cả đời này đều sẽ không phiền chán vận động.

50 âm áp một khắc

Cổ mi một giấc này ngủ thật sự là, tương đương không tốt.

Trong mộng đều là eo đau bối đau cảm giác, cùng với nàng không biết là khóc lóc vẫn là cười vẫn là tự hào cùng nàng chưa xuyên qua trước một hảo tử nhóm tuyên bố, tử không hề là cái non.

..... Sau đó nàng liền đói tỉnh.

Mở to mắt bắt quá ở màu xanh lá trướng trên đỉnh quay tròn xoay như vậy mấy vòng, liền nghe được kéo kẹt một tiếng vang nhỏ, cửa phòng bị đẩy ra.

Nàng nghiêng đầu liền nhìn qua đi.

Đậm màu cam ánh nắng trung, có người thanh y mặc phát bưng một cái khay đi đến.

Hắn phản quang mà trạm, ánh nắng đem hắn sườn mặt tô đậm nhu hóa không ít, thoát nhìn đặc biệt ôn nhu dễ thân.

Cổ mi trong nháy mắt đều cho rằng nàng nhìn đến chính là dĩ vãng cái kia mang mặt nạ, thời thời khắc khắc ôn văn nho nhã dung trạm. Nhưng đương hắn đi ra ánh nắng trung khi, nàng sẽ biết, người này là xé xuống mặt nạ sau biến thái quỷ súc tinh phân Mộ Dung Trạm.

Giống như kia trương mặt nạ vẫn là ở nàng kích thích hạ hấn mới xé xuống tới. Đối này, trừ bỏ tự làm vậy không thể sống sáu cái tự ngoại, nàng không thể tưởng được mặt khác càng tốt cách nói.

Tự làm vậy không thể sống cố mi hiện tại chớp đôi mắt nhìn chằm chằm Mộ Dung Trạ nhìn thoáng qua, sau đó ánh mắt tự nhiên mà vậy liền chuyển qua hấn đặt lên bàn cái kia khay thượng.

Nàng là đói tỉnh. Cho nên hiện tại nhìn đến ăn, nàng liền cảm thấy càng đói bụng.

Lặng lẽ nhắc lên chặn một góc hướng trong ngắm liếc mắt một cái, không tồi, quần áo đều xuyên tề tề chỉnh chỉnh, giống như thân mình cũng bị người rửa sạch quá, thoải mái thanh tâm thực.

Nàng tuyệt đối là cái loại này trong mộng đem nàng bán nàng còn cái gì cũng không biết người.

Nhưng này sẽ, nàng kia một cây gân trong đầu thật sự là không có biện pháp suy nghĩ nhiều như vậy, nàng chỉ là xốc lên chặn an vị lên, sau đó thẳng đến mục tiêu, kia nóng hôi hôi đồ ăn a.

Nàng phủng chén, chiếc đũa tung bay trung độ nhất chén cơm đã đi xuống bụng. Sau đó là đệ nhị chén, đệ tam chén.....

Ván đã đóng thuyền. Trình tiết gì đó, là ở sinh mệnh không chịu đến uy hiếp tiền đề điều kiện hạ mới có thể đi suy xét ngoạn ý.

Cho nên cố mi thực thản nhiên. Nói cách khác, nàng cũng không có biện pháp không thản nhiên, nàng không thể hiện tại chạy tới cắt cổ.

Nàng tương đương thân nhiên vui đầu điền no dạ dày, căn bản không có thời gian đi phản ứng bên cạnh Mộ Dung Trạh.

Nhưng Mộ Dung Trạh trong lòng có chút khó chịu. Liền hướng cổ mi vừa mới chẳng qua như vậy tùy ý nhìn nàng một cái, rồi sau đó ánh mắt liền vòng qua hắh lập tức đi xem trên bàn đồ ăn đi.

Một hắh tối hôm qua một đêm không ngủ, hơn phân nửa đêm lên lộng thủy thân thủ cho nàng rửa sạch thân mình. Sau đó nằm ở bên người nàng, đôi mắt nhìn trướg đĩnh, còn là một tia buồn ngủ đều không có.

Nhưng thật ra bên cạnh hắh người kia, ngủ kia kêu một cái trầh a, làm hắh nháy mắt liền nghĩ tới nào đó gọi là heo động vật.

Sau đó trời đã sáng, một đêm không ngủ hắh lên mặc danh nhìn ngủ say trung cổ mi đã phát sẽ ngốc, sau đó không biết là xuất phát từ cái gì tâm lý, lại thân thủ cho nàng mặc xong rồi quần áo.

Chính là ở cái này trong quá trình, nàng vẫn là vẫn luôn cũng chưa tỉnh. Mộ Dung Trạh tà ác nghĩ, này sẽ nếu là lại đem nàng đẩy ngã sau đó cúi người đè ép đi lên, lập lại một chút hôm qua kia trầh vận động, phỏng chừng nàng đều sẽ không tỉnh.

Nhưng hắh không có làm như vậy, chỉ là đứng dậy ra cửa cho nàng nấu cơm đi.

Nhưng làm tốt cơm, nàng còn không có tỉnh, sau đó hắh liền vẫn luôn chờ, vẫn luôn chờ, cho đến chờ tới rồi hiện tại.

Nhưng vì cái gì nàng tỉnh lại liền nhìn hắh một cái, sau đó nàng sở hữu ánh mắt đều cho trên bàn những cái đó cơm cùng đồ ăn?

Hắn là kiên quyết sẽ không thừa nhận hẳn kỳ thật là ăn này đó đồ ăn dấm. Cho nên hẳn hắc một khuôn mặt ở bên cạnh bàn ngồi xuống, lạnh lạnh đã mở miệng: "Ăn ngon sao?"

Cổ mi hậu tri hậu giác ngẩng đầu nhìn hẳn. Không biết vị này đại gia vì cái gì bỗng nhiên lại biểu tình khó chịu. Nhưng thấy thế nào đều hẳn là nàng mới là khó chịu vị kia hảo đi.

Bị người không thể hiểu được liền cấp thượng, tuy rằng đối phương là cái mỹ nam, kia cũng là không thể tha thứ hảo đi.

Nhưng nàng thật sự là bị Mộ Dung Trạ quanh thân áp suất thấp cấp hù ở. Cho nên nàng lấy lòng đối hẳn cười cười, nhiệt tình mời hẳn: "Cơm sáng ăn không? Cùng nhau ăn đi."

Mộ Dung Trạ khước miệng trừu trừu: "Nhưng hiện tại giống như đã là chạng vạng."

Cổ mi kinh ngạc ngẩng đầu nhìn hướng ngoài phòng, nàng thể nhưng ngủ như vậy lớn lên thời gian sao?

"Nga." Nàng lên tiếng. Sau đó lại bưng lên chén bắt đầu và cơm.

Nếu đều đã là chạng vạng, kia hẳn khẳng định đã sớm là ăn qua cơm sáng, kia cũng liền không cần mời hẳn.

Nhưng chỉ nghe được phịch một tiếng vang, Mộ Dung đại gia trong tay chén trà thật mạnh hướng trên bàn một quán.

"Ta còn không có ăn cơm."

Cơm chiều không ăn, cơm trưa không ăn, cơm sáng cũng không ăn. Kỳ thật hẳn chỉ là tưởng chờ cổ mi tỉnh lại, sau đó cùng nàng

cùng nhau ăn cơm. Nhưng ai biết, nàng thế nhưng liền ngủ suốt một ngày.

Cổ mi ngẩng đầu nhìn hấn. Nàng hảo tướng bất đắc dĩ đỡ trán, vị này đại gia, ngài không ăn cơm ngài sớm nói a, tại đây ngạo kiều biệt nữ cái gì a. Chén dưa đều có sẵn, ngài sẽ không chính mình lấy a?

Nhưng Mộ Dung Trạh ngồi ở kia vừa động đều không có động. Hoặc là nói, hấn là đang đợi cổ mi cho hấn cầm chén dưa, tốt nhất là cơm đều thịnh hảo, đồ ăn đều kẹp đến hấn bên miệng.

..... Người dứt khoát nói liền phải cổ mi uy người ăn cơm được.

Nhưng cổ mi hiện tại còn thật lòng không này phân giác ngộ. Nàng chỉ là nga một tiếng, sau đó liền lại tiếp tục cúi đầu bái nàng cơm đi.

Ở nàng xem ra, Mộ Dung Trạh chỉ là trần thuật một chút hấn không ăn cơm sự, kia nàng cũng liền nga một tiếng tỏ vẻ nàng đã biết sự thật này.

Mộ Dung Trạh hận sắt không thành thép nhìn và cơm bái thực vui sướng cổ mi, hấn bắt đầu hỏi hận, hỏi hận vừa mới vì cái gì không có ở những cái đó đồ ăn rải điểm độc dược gì đó.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 50

Cổ mi châu này cơm ở người nào đó khó chịu ánh mắt cùng tâm tình trung ăn rất là vui sướng.

Đương nhiên, đối với một cái ngủ cả ngày người tới nói, mở to mắt liền có có sẵn đồ ăn bãi ở trước mặt, hơn nữa là vị cũng không tệ lắm đồ ăn, loại cảm giác này xác thật là đủ vui sướng.

Nhưng Mộ Dung Trạ hấn không thoải mái a. Hấn cảm thấy trong lòng ghen ghét hoảng a. Vấn đề là hấn còn không biết hấn là vì cái gì ghen ghét hoảng.

Ghen ghét hoảng kết quả chính là hấn còn đang hối hận, hối hận vừa mới vì cái gì không ở này đó đồ ăn nhiều hơn điểm liều đầu. Thí dụ như nói, cái kia đoạn trường tán liền còn chấp vá. Bằng không hạc đỉnh hồng?

Nhưng mà hấn chính là không nói lời nào, chỉ là dùng như vậy một loại lạnh lạnh ánh mắt nhìn chằm chằm cổ Mi Tại xem.

Cổ mi bị hấn xem nổi da gà khởi một thân a. Hấn này lại là nháo loại nào? Lão tử đều bị người hủy đi da lột cốt ăn nhập bụng, ta cũng chưa cùng người nháo một khóc hai nháo ba thất cổ, người còn muốn thế nào?

Nhưng nàng thật là không cốt khí a. Trong lòng tuy rằng là hận không thể trực tiếp đá qua đi một chân, tốt nhất đá người nha cái nhĩ

đẳng tàn phế, nhưng nàng trên mặt vẫn là cười, cười cái kia dối trá, cái kia khúm núm nịnh bợ: "Ca?"

Mộ Dung Trạh thu hồi ánh mắt, lãnh đạm nói: "Đi rửa chén."

Cố mi ngẩng ra. Nàng cảm thấy, loại sự tình này, không tới phiên nàng tới làm đi?

Mộ Dung Trạh thấy nàng bất động, có chút ác thanh ác khí nói: "Này đó đồ ăn đều người ăn, ta một ngụm cũng chưa ăn. Người không tẩy, chẳng lẽ để cho ta tới tẩy?"

Hắn ý tứ này là? Cố mi có điểm choáng váng.

Tuy rằng là gặp qua hắn xuống bếp không tòi, nhưng kia có thể xưng là một loại đối mỹ thực yêu thích. Bất quá nghĩ đến hắn rửa chén cảnh tượng, cố mi ngẩng đầu nhìn trời, như thế nào chính là nghĩ như thế nào như thế nào cảm thấy không khoẻ đầu.

"Kia cái gì, ca, người đều chính mình nấu cơm rửa chén a?"

Nói như thế nào kia cũng là một giáo chi chủ, tuy rằng nói là việc phải tự làm là cái tốt đẹp phẩm đức, nhưng ngài này cũng quá việc phải tự làm đi.

Sau đó nàng hậu tri hậu giác lại đã biết một sự kiện: "Này đó đồ ăn đều người làm cho a?"

Nàng ngay từ đầu tưởng cái kia thanh y cô nương làm cho tới.

Nhưng Mộ Dung Trạh chuyển qua đầu không xem nàng, nhấp môi khó chịu nói một câu: "Ta mới không kia thời gian rồi đi làm này

đó đồ ăn." Lại sợ nàng không tin dường như, lại bổ thêm một câu" đều là A Thanh làm."

A Thanh nói vậy chính là cái kia thanh y cô nương.

Cổ mi cũng không nghĩ cùng hắn ở rốt cuộc là ai làm này đồ đồ ăn vấn đề thượng tranh chấp cái không thôi. Nàng yên lặng đứng dậy bưng khay thượng chén đĩa liền muốn đi rửa chén.

Nhưng mới bán ra một bước, nàng liền tê một tiếng hừ nhẹ ra tới.

Mộ Dung Trạ vội vàng quay đầu lại: "Làm sao vậy?"

Cổ mi mặt đỏ. Làm nàng nói như thế nào? Trực tiếp nói với hắn, đại ca, ngày hôm qua người quá dùng sức, làm cho ta phía dưới hiện tại còn ở đau?

Nàng không nói lời nào, có chút giận dỗi bưng khay liền đi ra ngoài.

Nhưng Mộ Dung Trạ nhìn đến nàng đi đường tư thế lập tức liền đoán được là chuyện như thế nào.

Hắn đứng dậy, động tác nhanh chóng từ tay nàng trung tiếp nhận khay, sau đó cũng không thèm nhìn tới nàng, mắt nhìn thẳng liền từ nàng bên cạnh đi qua.

Cổ mi đảo vừa lúc rơi vào không cần đi rửa chén. Nàng thân mình vừa chuyển, lại nhào lên giường, tiếp theo ngủ.

Thật sự là vậy a. Vì cái gì như vậy vậy a? Nàng một bên nhắm mắt lại vừa nghĩ, ngày hôm qua, rõ ràng nàng giống như liền không

như thế nào động sao. Nhưng vì cái gì vẫn luôn động Mộ Dung Trạh ngược lại tinh thần thoát nhìn tốt như vậy? Này quá không khoa học.

Sau đó càng không khoa học chính là, vừa mới ngủ cả ngày lên ăn bữa cơm cố mi, lại như vậy đã ngủ.

Cho nên Mộ Dung Trạh trở về thấy như vậy một màn chính là, hẳn là thật sự ngây ngẩn cả người, hẳn liền không thấy được quá như vậy có thể ngủ người.

Hắn làm việc và nghỉ ngơi thời gian cực kỳ quy luật, mỗi ngày giờ mẹo tất nhiên rời giường, chưa từng có ngủ quá một ngày lười giác.

Cố mi lại lần nữa làm hắn liền tưởng đến nào đó tỉnh ngủ liền ăn, ăn xong liền ngủ động vật.

Cố mi một giác này ngủ vui sướng cực kỳ. Đương nàng tỉnh lại khi, chỉ nhìn đến ngoài phòng đen nhánh một mảnh. Đến nỗi vài giờ, nàng không biết.

Này niên đại nó không đồng hồ đồng hồ a. Đừng cùng nàng nói cái gì đồng hồ nước gỗ mỡ cầm canh, nàng chính là đến bây giờ, còn không có chỉnh minh bạch cổ đại cái kia một ngày đêm mười hai cái canh giờ, mỗi cái canh giờ đối ứng hiện đại điểm nào. Cho nên đồng hồ nước gỗ mỡ cầm canh gì đó, nàng có thể nói chính là bãi nàng trước mặt nàng cũng không biết sao?

Cho nên nàng cũng liền gần biết, hiện tại là ban đêm. Khả năng còn tương đối trễ. Bởi vì bốn phía đều thực an tĩnh.

Nhưng nàng bỗng nhiên lại lộ ra tới một cái tà ác cười. Bởi vì nàng đột nhiên nhanh trí nghĩ tới một sự kiện, nói cổ nhân mặt trời

mọc mà làm, mặt trời lặn mà tức, tới rồi buổi tối còn luyến tiếc chầm nển đuốc cùng đèn dầu, một đêm kia thượng, không hắc hươu có khả năng sao?

Nàng cười, nàng tiếp tục đáng khinh cười.

Nhưng thực mau nàng liền cười không nổi. Bởi vì nàng tay phải giống như sờ đến một bàn tay.

Nàng hươu một tiếng liền chuyển qua đầu xem qua đi.

Liền sái vào nhà nội mỏng manh ánh trắng, nàng lọt vào trong tầm mắt nhìn đến chính là Mộ Dung Trạh hạp hai mắt an tường ngủ dung.

Sáng trong nếu nguyệt hoa thiên nhân chi tư gì đó, tha thứ nàng hiện tại không có tâm tình đi để ý tới cái này, nàng chỉ là suy nghĩ, hắc như thế nào ngủ ở ta trên giường?

Sau đó nàng lại ngây người ngẩn ngơ, bỗng nhiên nhớ tới, cái này, hình như là hắc giường, mà nơi này, hình như là hắc phòng.

Ngày hôm qua bị hắc ăn sạch sẽ lúc sau, nàng liền mệt trực tiếp mơ mơ màng màng ngủ rồi, giống như sau đó liền vẫn luôn không dịch quá địa phương.

Nhưng nàng không cần cùng hắc cùng nhau ngủ a a. Bãi ở bên miệng thịt, hắc tùy thời mở mắt ra là có thể tùy thời ăn a.

Liền tính là khối thịt, chung quy không tránh được bị ăn kết cục, nhưng nàng cũng muốn tránh cho tận lực ăn ít hoặc là vẫn ăn.

Cho nên nàng thật cẩn thận xốc lên chăn, thật cẩn thận đứng dậy, thật cẩn thận tìm được giày, sau đó điềm chân liền chậm rãi dịch ra phòng này.

Tại đây trong quá trình, nàng kia viên trái tim nhỏ a, vẫn luôn ở bùm bùm nhảy cái không ngừng, liền sợ trong bóng đêm đang ngủ Mộ Dung Trạh bỗng nhiên mở bừng mắt, sau đó hung tính quá độ, trực tiếp đem nàng đẩy ngã, lại tiếp theo gặm chi cắn chi.

Còn hảo rốt cuộc ra tới, nàng che lại cuồng nhảy loạn nhảy trái tim nhỏ trấn an một thời gian, sau đó phóng nhẹ bước chân liền đi chính nàng phòng.

Nào biết đẩy mở cửa, nàng liền trực tiếp ngốc rớt.

Phòng này là nàng mấy ngày nay ở chỗ này phòng không tồi đi, nhưng vì cái gì hiện tại bên trong trụ lủi đừng nói trương giường, chính là liền trương ghế dựa đều không có? Sạch sẽ cũng chỉ có kia tứ phía vách tường mà thôi.

Đây là, chiêu tặc?

Cố mi đứng ở cửa tiếp tục ngăn người. Này không giường làm nàng ngủ nơi nào a quăng ngã? Tổng không thể trực tiếp trên mặt đất chấp vá một đêm đi?

Nhưng nếu là làm nàng lựa chọn hiện tại là trở lại Mộ Dung Trạh trên giường đi ngủ, vẫn là ở trước mặt này gian phòng trên mặt đất chấp vá cả đêm, nàng tuyệt đối sẽ không chút do dự tuyển hậu giả.

Nhưng giống như nàng không đến tuyển. Bởi vì nàng thấy được trên mặt đất có cái bị ánh trăng kéo lớn lên hi đậm bóng dáng.

Nàng đầu tiên là đỡ trán, sau đó nàng quay đầu lại, quả nhiên nhìn đến Mộ Dung Trạm liền đứng ở nàng phía sau.

Hắn một thân màu trắng trung y, khuôn mặt nặng nề, nhìn không ra hỉ nộ.

Nhưng cổ Mi Hoàn là biết hắn khó chịu. Bằng không này bốn phía áp suất thấp là chuyện như thế nào?

"Ca," nàng trên mặt lập tức nổi lên một cái lầy lòng cười, "Người cũng ngủ không được, ra tới xem ngôi sao a?"

Mộ Dung Trạm đối nàng cái này thực vụng về lấy có đều khinh thường một cổ, hắn trực tiếp mở miệng chỉ ra nàng trong lòng nghi vấn: "Này gian trong phòng tất cả đồ vật, ta làm A Thanh đều ném xuống."

"Vì cái gì?" Cổ mi tự nhiên muốn hỏi nguyên nhân.

Chẳng lẽ sẽ nói cho người, đem người trong phòng tất cả đồ vật đều ném xuống, như vậy người cũng chỉ có thể ngủ ở ta trong phòng sao?

"Ta ngại cũ. "

Nhưng giống như bên trong đồ vật đều có □ thành tân a Mộ Dung đại gia.

Cổ mi lại lần nữa đỡ trán. Nàng đối với Mộ Dung Trạm loại người này thật sự là không biết nên như thế nào đối phó.

Tự nhiên nếu trước mặt trạm người là Liêm Huy, nàng tuyệt đối có can đảm đi dạy dỗ một phen, làm hắn có cái gì thì nói cái đó,

chính là đối với Mộ Dung Trạh, tha thứ nàng đem. Đối mặt Mộ Dung Trạh, trừ bỏ sợ, nàng không dám đối hắh có đệ nhĩ loại cảm xúc.

Mộ Dung Trạh lạnh lạnh ánh mắt ngó nàng liếc mắt một cái, sau đó mặt vô biểu tình nói một câu:" Cùng ta trở về ngủ. "

Cổ Mi Tha không dám không nghe lời. Bằng không kết cục chỉ sợ chính là cùng đêm đó nàng chạy trốn bị hắh bắt được đến như vậy, dùng thứ gì bó thủ đoạn trực tiếp dắh trở về.

Kẻ thức thời trang tuần kiệt, cho nên nàng liền rất thức thời đi theo hắh phía sau yên lặng về phía trước di động tới bước chân.

Mộ Dung Trạh ở phía trước không nhanh không chậm đi tới, thỉnh thoảng hơi hơi nghiêng đầu nhìn phía sau vẫn luôn cúi đầu cổ mi.

Nàng đương hắh là người nào, như vậy đại động tác hắh đều sẽ không tỉnh sao? Kỳ thật vừa mới nàng mới vừa tỉnh lại hắh sẽ biết, chỉ là muốn nhìn nàng muốn đi làm cái gì, cho nên lúc này mới vẫn luôn trang không có tỉnh mà thôi. Nào biết nàng lại là gấp không chờ nổi liền nghĩ không cùng hắh ngủ chung. Mà xem nàng vừa mới như vậy, thế nhưng là tình nguyện ở kia lạnh băng trong phòng chấp vá cả đêm, đều không muốn cùng hắh ngủ ở trên một cái giường.

Tư cập này, Mộ Dung Trạh lại lần nữa nổi giận. Hắh cảm thấy cổ mi thập phần không nghe lời, cùng lúc trước vừa tới thanh bình lâu thời điểm một chút đều không giống nhau. Hắh bắt đầu ở trong đầu tìm tòi, có hay không loại nào được làm người ăn là có thể nghe lời? Hoặc là loại nào có thể thao túng người cổ?

Cố Mi Bất biết Mộ Dung Trạm lúc này trong lòng suy nghĩ. Nếu là biết, kia nàng nhất định sẽ là cái loại này, Mộ Dung Trạm làm nàng hướng đông nàng tuyệt không sẽ hướng tây, làm nàng đứng nàng tuyệt đối không dám ngồi phối hợp. Tương phản, nàng hiện tại xác thật là có điểm chống cự cảm xúc.

Dựa vào cái gì ta phải cái gì đều nghe người a. Dựa vào cái gì người kêu ta làm gì ta phải làm gì a. Dựa vào cái gì ỷ vào người so với ta lợi hại người là có thể tùy tiện đem lão nương chỗ cấp phá a. Không nói đó là lão nương chuẩn bị để lại cho ta tương lai lão công, thế nào sơ - đêm cũng đến ở một lãng mạn một tình cảm mãnh liệt hoàn cảnh hạ phát sinh đi. Có thể tưởng tượng tưởng ngày hôm qua chuyện đó, nàng căn bản là không có phản kháng đường sống.

Lại như thế nào an ủi chính mình còn không phải là một tầng màng sao, nhưng cố Mi Tha bỗng nhiên phát hiện nàng chính là thực để ý kia tầng màng, cho nên nàng hiện tại là thật sự có chút hận Mộ Dung Trạm.

Mộ Dung Trạm hiện tại cũng không biết cố mi trong lòng suy nghĩ. Hắn trong lòng cũng khó chịu, khó chịu nguyên nhân tuy rằng có rất nhiều, nhưng sở hữu căn do đều là cố mi.

Nhưng làm hắn khó chịu người đi theo hắn trở về lúc sau, một câu đều không có nói, một một khuôn mặt liền cời giầy lên giường, lòi kéo chần một góc thân mình chui đi vào, sau đó liền nghiêng thân mình đưa lưng về phía hắn bắt đầu ngủ.

Mộ Dung Trạm lại bắt đầu tối hôm qua cái loại này đôi mắt nhìn trướng đỉnh ngủ không được hình thức.

Nhưng bên người người ngủ thực hảo. Hấn có thể nghe được nàng thực thanh thiên tiếng hít thở.

Chính mình mất ngủ mà bên cạnh người ngủ thực hảo, đặc biệt vẫn là chính mình mất ngủ nguyên nhân vẫn là bởi vì chính mình bên cạnh người này, loại cảm giác này, làm Mộ Dung Trạ có loại muốn đem bàn tay qua đi bóp cổ mi cổ xúc động, sau đó xách theo nàng chất vấn nàng, người như thế nào như vậy không lương tâm mặc kệ trong lòng ta vì cái gì khó chịu thế nhưng liền ngủ rồi linh tinh.

Nhưng hấn không có động, bởi vì hấn phát hiện, cổ mi hướng hấn bên cạnh di như vậy một chút.

Tuy rằng chỉ có như vậy một đỉnh điểm, nhưng hấn vẫn là phát hiện.

Hấn ngừng lại rồi hô hấp, cương thân mình không dám động.

Nhưng cổ mi cũng không có lại động. Nàng chỉ là trong miệng mơ mơ hồ hồ lẩm bẩm một tiếng, lãnh, sau đó liền lại ngủ rồi.

Mộ Dung Trạ trong lòng cái này bị đè nén a, làm hấn ngăn không được liền tưởng, liền muốn đem trên giường người này trực tiếp cấp đá xuống giường đi.

Quá khó hiểu phong tình.

Nhưng hấn chân không nhúc nhích, tay động.

Hấn giơ tay lên, trực tiếp đem hai người cái chăn cấp ném tới trên mặt đất.

Nông lịch tám tháng đến chín tháng sơ đêm, đó là tương đương mát mẻ tích, cho nên cổ mi đồng học lập tức trong lúc ngủ mơ cảm ứng được. Nàng một bên càng thêm cuộn tròn đứng dậy, một bên theo bản năng liền hướng ấm áp địa phương cọ qua đi.

Mộ Dung Trạm ôm chủ động cọ đến hấn trong lòng ngực tới cổ mi, khoe môi gọi lên một cái nhột nhột độ cung, người xem, người vẫn là chính mình chủ động tới ta trong lòng ngực đi.

Hấn cảm thấy phương pháp này rất tốt, cho nên mỗi cái buổi tối liền như vậy làm. Cổ mi không chút nào cảm kích mỗi đêm liền cọ tới rồi hấn trong lòng ngực đi. Mà hấn ôm nàng mềm mại thân mình, ngủ rất là vui sướng, trong lòng không còn có cái loại này bị đè nén cảm giác.

Nhưng như vậy làm đại khái mười ngày qua lúc sau, Mộ Dung đại gia bị bệnh.

Hấn bệnh thương hàn. Thông tục điểm nói, chính là hấn bị cảm. Cấp đông lạnh.

Mỗi ngày buổi tối như vậy đông lạnh, đó chính là cái thần tiên cũng kháng không lao a. Nhưng cổ mi cảm thấy không thể tưởng tượng, nàng cảm thấy, người trong giang hồ, không đều nên là bách bệnh không xâm cái loại này sao? Người nói người nhất hào xưng giáo chủ, vũ lực giá trị siêu cấp người X người, hiện tại bị thiêu hồng một khuôn mặt, sau đó không ngừng đánh hắt xì gì đó, thật sự là thực không phẩm hảo đi.

Cổ mi mặt vô biểu tình tiếp nhận A Thanh đưa qua chén thuốc, nàng cân nhắc, nơi này có hay không cùng loại với thuốc ngủ làm người ngủ thành phần? Bằng không hiện tại thừa dịp Mộ Dung Trạ

sinh bệnh cơ hội nàng vẫn là có thể cân nhắc hạ như thế nào chạy trốn vấn đề.

Nhưng nàng lại nhìn nhìn trước mặt càng thêm mặt vô biểu tình A Thanh, sau đó nàng liền cảm thấy, tính, cái này chạy trốn kế hoạch vẫn là về sau rồi nói sau.

Chính là hầu hạ Mộ Dung Trạ thật sự hảo hổ cha a. Hấn bệnh không hảo còn chưa tính, vấn đề là hấn còn cậy bệnh thành hung, mỗi ngày cùng nàng nói hấn muốn ăn cái gì.

Cổ Mi Tụu nói, ta đây làm A Thanh đi cho người làm a. Nhưng kia hóa nói, không cần, muốn người làm.

Cổ mi khó xử. Nàng tuy rằng là cái đối mỹ thực thực cảm thấy hứng thú người, nhưng kia cũng giới hạn trong ăn, không giới hạn trong làm.

Nàng chỉ có ở phao mì ăn liền thời điểm hương vị sẽ không sai, đến nổi mặt khác, nàng chính là dám làm, kia cũng không ai dám ăn a. Lần trước nàng ở Liêm Gia Bảo cấp Liêm Huy lộng một lần nước ô mai đi, được đến đánh giá là, này phỏng chừng là thể gian độc nhất vô nhị nước ô mai đi.

Cổ mi cho rằng hấn nói chính là độc nhất vô nhị hảo uống, chính vui sướng đâu, ai biết Liêm Huy tiếp theo sâu kín lại nói một câu, thật là thể gian độc nhất vô nhị khó uống a.

MUỘI KHỔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 51

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 52

Cổ mi rớt cuộc nhịn không được, nàng khuất phục, khuất phục tại đây thật lớn cảm giác trung.

Dưới thân chặn bị nàng hai tay gắt gao túm, nhả thành một đoàn, mà nàng trong miệng cũng không ngừng có nhỏ vụn rên rỉ truyền ra.

Cảm giác này quá sợ hãi, nàng đã sợ hãi, nhưng lại chờ mong. Nàng chưa từng có quá loại cảm giác này, chính là theo Mộ Dung Trầm động tác, loại cảm giác này rốt cuộc tới cực hạn.

Giống như là đập chứa nước thủy, vẫn luôn ở trướng, vẫn luôn ở trướng, sau đó bỗng nhiên khai áp, lúc trước trong cơ thể như vậy khắp nơi xao động thủy rốt cuộc có thể vui sướng tiết ra tới.

Nàng một thân mồ hôi mỏng, hai mắt có chút sưng sờ, không dám tin tưởng nhìn chăm chăm trướng đỉnh.

Vừa mới nàng trong đầu cơ hồ trống rỗng, chỉ có bản năng không ngừng cung nổi lên eo, thét chói tai đi thể hội cái loại cảm giác này.

Này vẫn là nàng sao?

A a, hảo mất mặt. Nàng hiện tại trạng thái, trên cơ bản chính là cái loại này khắp nơi tìm động, sau đó gấp không chờ nổi hướng trong toàn trạng thái.

Nhưng Mộ Dung Trạh kia hóa lại bò lại đây, ướt át lười hôn nàg môi, kịch liệt cùng nàg lười truy đuổi.

Cổ mi hậu tri hậu giác phát hiện một sự kiện, vừa mới nàg trong cơ thể chảy ra những cái đó, giống như, giống như, chính là bị đang ở thân nàg vị nhân huynh này cấp tất cả đều nuốt đi xuống đi.

Thay lời khác nói cách khác, nàg vừa mới ở hấn đầu lười thượng ném đến cái loại này có điểm tanh ngọt hương vị, chính là chính nàg?

Cái này nhận tri làm nàg mặc danh cảm thấy có điểm đáng xấu hổ. Nàg bắt đầu lắc đầu, bắt đầu giãy giụa, cự tuyệt Mộ Dung Trạh lại hôn nàg.

Nhưng Mộ Dung Trạh đôi tay gắt gao phủng nàg đầu, đem nàg đầu cố định trụ, sau đó hấn lười nhất biến biến tàn sát bừa bãi nàg, cuối cùng chóp mũi đỉnh nàg chóp mũi, ám ách lại hỏi nàg cái kia vấn đề: "Mi Mi, có hay không ném đến chính mình hương vị? Ngọt không ngọt?"

Ngọt người cái đại đầu quỷ a ngọt. Cổ mi khóc không ra nước mắt.

Nhưng Mộ Dung Trạh chờ không kịp. Vừa mới cổ mi kia một loạt phản ứng tuy trúc trắc, nhưng đủ nhiệt tình, này cực đại ủng hộ hấn.

Hơn nữa, làm chính mình nữ nhân ở chính mình trên tay cao trào, bất luận cái gì nam nhân trong lòng đều sẽ có một loại cực đại tự hào cảm.

Mộ Dung Trạh hiện tại trong lòng tràn ngập chính là loại này tự hào cảm. Mà cùng chi tướng hô ứng chính là, hấn dưới thân ô

tướng quân cao cao ngẩng lên đầu, khí thế dũng cảm khắp nơi tìm kiếm mục tiêu.

Mộ Dung Trạh căng ra cổ mi lại vọng tưởng hợp nhau tới hai chân, sai sử hấn dưới thân ô tướng quân bắt đầu tìm kiếm mục tiêu.

Ô tướng quân thực mau liền vòng định rồi chính mình chiến trường, sau đó không chút do dự bắt đầu tiến quân.

Cờ xí vung lên, nó nháy mắt tới chiến trường trung tâm, sau đó liền bắt đầu đại khai đại hợp giơ đao múa kiếm.

Cổ mi đà đỏ mặt, hai mắt bắt đầu mê ly. Trải qua vừa mới Mộ Dung Trạh một phen đối nàng dạy dỗ, nàng hiện tại vô pháp xem nhẹ rút thân thể mỗi một cái rất nhỏ phản ứng.

Tựa hồ toàn thân tế bào đều bị hấn cấp kích hoạt rồi. Cái loại này vui sướng tràn trề cảm giác truyền tới nàng mỗi một cái đầu dây thần kinh, chỉ thoả mái nàng ngón chân đầu đều tưởng cuộn tròn lên.

Mà Mộ Dung Trạh nhìn hấn dưới thân hai má yên hồng thần sắc mê mang đáng yêu cổ mi, nhin không được liền cúi đầu tới hôn nàng, nhưng là hấn dưới thân ô tướng quân lại như cũ không có thả chậm xu thế, ngược lại là càng chiến càng dũng.

"Mi Mi, Mi Mi." Hấn không ngừng thấp giọng kêu nàng. Kỳ thật hấn cũng không biết hấn vì cái gì muốn kêu nàng. Chỉ là cảm thấy, chỉ có không ngừng kêu ra tên này, hấn mới có thể dễ chịu một chút.

Hấn hiện tại hận không thể đem chính mình một lòng toàn bộ đều móc ra tới, sau đó đút cho cái này ở hấn dưới thân ngân nga than nhẹ người. Chỉ cần nàng nguyện ý, nàng có thể tùy tiện đem nó sinh

chiên hoặc là nướng BBQ, tưởng như thế nào ăn liền như thế nào ăn.

Chỉ là, lúc này chúng ta Mộ Dung đại gia hoàn toàn không có ý thức được, hần loại này đối cổ mi đào tim đào phổi cảm giác chính là trong truyền thuyết tình yêu. Hần chỉ là đương nhiên cho rằng, đây là bởi vì, cổ mi là hần muối muối, là hần ở cái này trên đời duy nhất thân nhân, cho nên hần

Mới có loại này cùng nàng thực hợp phách cảm giác.

Vòng eo không ngừng luật động trung, ô tướng quân ra ra vào vào gian, Mộ Dung Trạ trong đầu nháy mắt hiện lên một câu, có cái có thể / làm muối muối, thật sự thực không tồi.

Tác giả có lời muốn nói: Cuối cùng cái kia có thể / làm muối muối gì đó, nãi nhóm hiểu, không phải yêm nguyên sang. Thuần túy chính là, tưởng biểu đạt một chút đại ca lúc này trong lòng ý tưởng mà thôi..

52 trung chi cá

Cổ mi ngồi ở trong viện ghé đá thượng, tay chống cằm, thực nghiêm túc ở suy xét một sự kiện, một kiện cấp bách sự.

Kỳ thật nói trắng ra là, nàng chính là ở suy xét thế nào mới có thể không có dựng sự.

Cùng Mộ Dung Trạ quyền quyền xoa xoa còn chưa tính, chuyện này nàng không đến tuyến. Nhưng nếu là một không cần thận lộng cái bánh bao ra tới.....

Vẫn là tha nàng đi. Gần nhất là nàng cảm thấy chính mình còn không có làm tốt đương mẹ nó chuẩn bị, thứ hai, nếu có Mộ Dung Trạh hài tử sao, kia đời này nàng đều đừng trông cậy vào rời đi Mộ Dung Trạh rời đi này.

Ta không trông cậy vào này niên đại có tránh - dựng - bộ loại này ngoạn ý, cũng không trông cậy vào có việc sau X đình có thể khăn cấp chặn lại, nhưng tốt xấu đi ra ngoài xứng cái mấy uống thuốc dự phòng hạ gì đó, vẫn phải có đi? TV thượng không thường có này đó? Thậm chí là hoa hồng hoặc là xạ hương linh tinh, có thể làm người đời này cũng vô pháp mang thai đồ vật.

Bất quá cái này có điểm quá độc ác. Nàng vẫn là tính, đừng đi tường này đó nhất lao vĩnh dật ngoạn ý.

Nhưng mấu chốt vấn đề là, nàng đến có thể ra cái này sân mới thành. Đừng nói Mộ Dung Trạh, đánh giá cái kia như u hồn không biết khi nào sẽ xuất hiện A Thanh nàng đều đánh không lại.

Cho nên nàng cân nhắc tới cân nhắc đi, trong lòng làm quyết định, vẫn là đi tìm Mộ Dung Trạh đối hấn nói rõ đi.

Tuy rằng là không xác định hấn nghe thế câu nói lúc sau sẽ là cái gì phản ứng, nàng sẽ bị hấn chinh có cái dạng nào kết cục, nhưng tóm lại so làm ra tới cái tiểu bao tử làm nàng chân tay luống cuống đời này đều không có tự do hảo đi.

Bất quá lời nói lại nói đã trở lại, cái kia biến thái, hấn là sẽ không thật sự đem nàng thế nào đi? Tuy rằng nói đúng không đến nỗi giết chết nàng sau đó hủy thi diệt tích, nhưng nếu là cho nàng trên người lộng điểm miệng vết thương hoặc là dứt khoát là uy nàng ăn chút độc dược gì đó, nàng cũng vô pháp phản kháng a.

Đứa nhỏ này do dự, nàng rối rắm, xét đến cùng, vẫn là sợ chết cấp nháo.

Chết là lại dễ dàng bất quá sự, mấy giây chung liền có thể thu phục. Nhưng tồn tại, kia mới là rất khó một sự kiện. Đây nơi phồn hoa, nàng còn không có xem đủ. Chẳng sợ chính là như bây giờ tình cảnh, nàng đều phải hảo hảo sống sót.

Chẳng sợ lại đau lại khổ, kia cũng chỉ có tồn tại, mới có thể cảm nhận được này đó đau cùng khổ.

Nhưng mới vừa ngủ gà ngủ gật trời cao liền cho nàng đưa gối đầu tới, nàng còn không có xoay người đầu, liền nhìn đến trước mặt có bóng người chiếu vào trên mặt đất.

Nàng đối với cái kia bóng ma ở trong lòng âm thầm dựng lên ngón giữa, nha người đi đường liền không thể đại điểm thanh sao? Ý vào học quá khinh công liền ghê gớm a.

Mộ Dung Trạ thon dài trắng nõn trên tay bưng một chén đen tuyền được đưa tới.

Cổ mi ngẩng đầu nhìn hấn kia tuy thanh nhã cực kỳ nhưng mặt vô biểu tình mặt, trong lòng run lập cập.

Sẽ không nàng vừa mới nghĩ đến hấn sẽ uy nàng độc được sự liền trở thành sự thật đi?

Nàng mắt nhìn trước mặt bạch chén sứ nâu đen sắc nước thuốc, run run hỏi một câu: "Đây là, đây là cái gì?"

Mộ Dung Trạ đứng ở nàng trước mặt, cao cao thân mình đem nàng trước mặt ánh nắng tắt cả đều chặn, mạc danh khiến cho nàng

cảm thấy trong lòng sợ hoảng.

"Được." Hấn tích tụt như kim, rõ ràng cũng không tưởng nhiều lời một chữ.

Cổ mi dọa đều mau cắn được chính mình đầu lưỡi.

Ta biết này trong chén trang chính là được không tòi, nhưng ta tương đối quan tâm chính là, cái này được hấn là cái gì được a?

Cô nương ta không bệnh không đau, người vô duyên vô cớ liền cho ta đưa qua một chén được lại không giải thích, ta có thể không hiểu sai sao?

"Độc được?" Nàng giương mắt nhìn hấn, thật cẩn thận hỏi một câu, nhưng trong lòng kỳ thật đặc khẩn trương.

Nàng liền sợ hấn gật đầu, hoặc là mở miệng nói là.

Mộ Dung Trầm trường mi hơi hơi ninh lên, dùng xem bệnh tâm thần dường như ánh mắt nhìn nàng một cái.

Hấn như thế nào sẽ đoán chén độc được cho nàng?

"Thuốc tránh thai." Lại là thường thường không gọn sóng thanh âm.

Nghe thế ba chữ, cổ mi đầu tiên là yên tâm, còn hảo còn hảo, mạng nhỏ lại một lần bảo vệ. Nhưng theo sau, không biết vì cái gì, nàng trong lòng bỗng nhiên có một loại rất kỳ quái cảm giác chậm rãi tràn ngập mở ra.

Ê ảm, sấp sấp, như là còn không có thực thấu quả mơ, như thế nào chính là như vậy khổ sở đâu?

Nàng ngửa đầu nhìn Mộ Dung Trạm. Ngược sáng bóng ma, hần tuần tiểu dung nhan vẫn như cũ như nhau vắng tích, trên mặt bình tĩnh cũng vẫn như cũ như nhau vắng tích, hoàn toàn nhìn không ra hần trong lòng suy nghĩ cái gì.

Cố mi tiếp nhận kia chén dược.

Ngửa đầu uống dược thời điểm, nàng ở trong lòng cười khổ. Thật là phạm - tiện a, rõ ràng lúc trước nàng còn ở vẫn luôn cân nhắc như thế nào đi ra ngoài lòng mấy phục thuốc tránh thai đâu, nhưng hiện tại không cần nàng tốn công, có người liền đem thuốc tránh thai chuẩn bị cho tốt như vậy đưa đến nàng trước mặt tới, nàng ngược lại cảm thấy trong lòng là như vậy chua xót.

Thật con mẹ nó là làm kỹ nữ - tử còn nghĩ lập trình - tiết đèn thờ.

Nàng ở trong lòng hung hăng xem thường chính mình một phen. Nhưng buông chén thuốc thời điểm, nàng vẫn là cảm thấy cái mũi ê ẩm, đặc muốn khóc.

Mộ Dung Trạm nhìn xuống nàng, nhìn nàng trên mặt từ ngay từ đầu khiếp sợ bỗng nhiên chuyển vì bình tĩnh biểu tình, biết nàng ở không cao hứng.

Kỳ thật hần không nghĩ muốn hài tử. Ngại hài tử phiền là một chuyện, chính yếu chính là, nếu có hài tử, kia cố mi trong mắt trong lòng liền không khả năng chỉ có hần một người, thế tất sẽ phân một bộ phận đi cấp hài tử.

Nhưng cố mi trong mắt trong lòng cũng chỉ có thể có hần Mộ Dung Trạm một người, chính là hần hài tử, cũng không thể phân đến nhỏ tí tẹo nàng chú mục.

Chỉ là cái này lý do, hấn không có đối cố mi nói. Nếu nói ra, kia cũng liền tương đương với cùng nàng thừa nhận hấn đối nàng cái loại này biến thái chiếm — có dục cùng không chế dục.

Thế gian ngàn ngàn vạn vạn người, nhưng người trong mắt chỉ có thể có ta một người. Nếu có những người khác, hấn không xác định hấn sẽ làm sao. Giết hết này thiên hạ sở hữu người? Vẫn là trước hết giết cố mi, sau đó lại tự sát?

Hấn vọng tưởng dùng trên mặt bình tĩnh cùng mặt vô biểu tình tới che dấu hấn nội bộ kỳ thật đã sớm đã biến thái thực chất.

Cố mi nhưng vô tâm tư tới cân nhắc hấn trong lòng tưởng này đó, bởi vì vừa mới kia chén thuốc tránh thai làm nàng trong lòng cảm thấy khó chịu hoảng.

Cho nên nàng so hiện tại Mộ Dung Trạm càng thêm mặt vô biểu tình đứng dậy đứng lên, liền tưởng vòng qua hấn, sau đó đi trong phòng ngủ một hồi.

Chỉ có ngủ rồi, nàng trong lòng cái loại này kỳ quái chua xót tư vị mới có thể thôi lui. Tốt nhất tỉnh lại, nàng phải hảo hảo ngủ ở nhà nàng kia trương trên giường, trước mắt sở hữu xuyên qua cũng chỉ là một giấc mộng.

Chính là Mộ Dung Trạm giữ nàng lại.

Nàng quay đầu lại nhìn lại đây, cho rằng hấn có nói cái gì muốn nói, cho nên liền đứng ở nơi đó chờ, chờ hấn rốt cuộc muốn nói gì.

Nhưng Mộ Dung Trạm chỉ là nhìn nàng, bình tĩnh nhìn nàng, cái gì đều không có nói.

Hắn không biết nên như thế nào đối nàng nói. Chẳng lẽ cùng nàng nói, cổ mi người trong lòng chỉ có thể có ta, cho nên ta tình nguyện đời này người đều không sinh hài tử. Bởi vì ta sợ có hài tử lúc sau, người liền sẽ không lại chỉ chú ý ta một người.

Mộ Dung Trạh kỳ thật là một cái trong lòng không kiên toàn người, đổi hiện tại cách nói, nha chính là có như vậy điểm tổ chất thần kinh. Chỉ là ngày thường hắn đều dùng hắn kia phó mặt vô biểu tình tới che dấu ở mà thôi.

Cổ mi kinh ngạc nhìn hắn. Đại ca người nói người như vậy lời kéo ta lại không nói lời nào là làm cái gì? Chơi giải đố à? Ta nhưng đoán không ra người trong lòng ở rốt cuộc tưởng chút cái gì.

Cho nên nàng giãy giụa hạ, có chút không kiên nhẫn nói: "Người lời kéo ta làm cái gì?"

Mộ Dung Trạh tay đem tay nàng cổ tay túm thực khắh, nàng tránh thoát không xong.

Nàng bắt đầu bực bội. Nếu không phải trước mặt người đứng chính là quá cao thâm khó đoán, nàng căn bản nắm lấy không ra Mộ Dung Trạh, phỏng chừng nàng đã sớm một chân to tử đá lên rồi.

"Người không phải vẫn luôn đều nghĩ ra đi đi một chút sao? Ta hôm nay mang người đi ra ngoài."

Nghẹn hồi lâu, hắn rốt cuộc ghen ra những lời này.

Không biết nên như thế nào cùng nàng giải thích kia chén thuốc tránh thai sự, lại kéo không dưới mặt tới hồng nàng, hắn nghĩ tới cổ mi mấy ngày nay vẫn luôn ở bên tai hắn ám chỉ nàng nghĩ ra đi đi

một chút chuyện này, tính toán hôm nay liền mang nàng đi ra ngoài chơi một chút, coi như là hồng nàng.

Cố Mi Bất nhưng tin tưởng nhìn hấn, quả thực cũng không dám tin tưởng hấn nói chính là thật sự.

Tại đây tiểu viện đãi hơn một tháng, mỗi ngày nhìn đến cũng chỉ có Mộ Dung Trạh này trườg không có gì biểu tình biến hóa mặt. Đương nhiên, ngẫu nhiên vẫn là có thể nhìn đến A Thanh kia u hồn thân ảnh, chủ yếu tập trung ở nàng tới gần sân đại môn hoặc là tường vây thời điểm, A Thanh luôn là sẽ lặng yên không một tiếng động đứng dậy, người máy cứng nhắc dường như mặt, dùng đặc buồn tẻ âm điệu nói, tiểu thư, thỉnh trở về.

Cố mi cảm thấy nàng thiết tình muốn móc meo. Nàng cảm thấy nếu là cả đời cũng chỉ có thể ở cái này tiểu viện tử đãi đi xuống, nàng khẳng định sẽ điên.

Mộ Dung Trạh trừ bỏ ở trên giường sẽ nói chút tà khí làm nàng mặt đỏ tai hồng nói, bình thường thời điểm căn bản là không yêu ngôn ngữ. A Thanh càng không cần phải nói, xuất hiện số lần vốn dĩ liền ít đi, đến nỗi nói chuyện, đến bây giờ mới thôi, trừ bỏ tiểu thư, thỉnh trở về này năm chữ, cố Mi Tựu không nghe được từ nàng trong miệng nói ra quá mặt khác tự.

Cho nên đại bộ phận thời gian cố mi hoặc là chính là đãi ở trong phòng xem tiểu thuyết, hoặc là chính là nhàm chán đãi ở tiểu viện tử xem con kiến chuyển nhà. Nàng cảm thấy lại như vậy đãi cái mấy ngày đi xuống, nàng đều sẽ đánh mất cùng người ta nói lời nói công năng.

Cho nên này sẽ Mộ Dung Trạ**ng** bỗng nhiên nói muốn mang nàng đi ra ngoài đi một chút, nàng trên mặt đả**o** qua vừa mới cái loại này nản lòng, lập tức trở nên vui sướng lên.

Cổ Mi Tụ**u** như là một cái giam cầm ở một cái trong căn phòng nhỏ hơn một thá**ng** phạm nhân, mỗi ngày đều là như vậy nhàm chán đếm chính mình đầu tóc chơi, hồn nhiên không biết bên ngoài ra sao tịch năm nào. Nhưng bỗng nhiên có một ngày có người chạy tới cùng nàng nói, đi, mang người thông khí đi. Vì thế, người này ở nàng trong lòng hình tượng nháy mắt liền cao lớn lên.

Thí dụ như nói Mộ Dung Trạ**ng**.

Nàng đã quên vừa mới hắ**n** còn bưng một chén thuốc tránh thai mặt vô biểu tình đứng ở nàng trước mặt sự, cũng đã quên là ai không cho nàng ra cái này tiểu viện tử sự.

Kim thu mười thá**ng** đế, khí hậu hợp lòng người. Trên đường người đi đường rộn ràng nhộn nháo, lui tới không dứt.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 53

Cố mi nhìn lui tới người, cao hứng đều thiếu chút nữa tưởng rơi lệ. Này một thánng nàng chỉ lo xem con kiến, không sai biệt lắm đều mau cho rằng chính mình kỳ thật cũng là con kiến. Nhưng bỗng nhiên nàng liền thấy được nhiều như vậy người.

Người a, người a, chính mình đồng loại a.

Nàng vô cùng hoài niệm người khác trên mặt tươi cười. Trong khoảng thời gian này liền đối với hai đóng băng tử, cơ bản đều là trên mặt không mang theo một tia biến hóa, làm nàng có đôi khi đều hoài nghi bọn họ hai trên mặt có phải hay không còn tráo một tầng mặt nạ.

Bởi vì này phân đã lâu chưa thấy qua đồng loại nguyên nhân, cho nên cố mi chết sống không đồng ý Mộ Dung Trạm câu kia, đi nhả tọa kiến nghị.

So sánh với quạnh quẽ chỉ có nàng cùng Mộ Dung Trạm lầu hai ghé lô, nàng càng nguyện ý ngồi ở này dưới lầu đại đường, nhìn quanh thân xuyên qua thân ảnh, nghe những cái đó hoặc bát quái hoặc cao đàm khoát luận thanh âm.

Chờ lần tới đi lúc sau, không biết còn phải đợi bao lâu thời gian vị này Mộ Dung đại gia mới có thể còn như vậy mang theo nàng ra tới đi một chút.

Cho nên nàng đến hảo hảo quý trọng hiện tại này cùng người ở chung lạc thú.

Mộ Dung Trạh kỳ thật là không muốn ngồi ở dưới lầu đại đường. Nói trắng ra là, hắh người này chính là có như vậy điểm rất nhỏ cùng người giao lưu chươhng ngại chươhng, cũng không biết nên cùng người nào nói cái gì lời nói. Gặh được cổ mi phía trước, hắh nói nhiều nhất nói phỏng chừng cũng liền hai chữ, giết.

Cho nên hắh một người ở tại tiểu viện, không cần người hầu hạ. Hắh cũng dễ dàng không ra khỏi cửa, không thấy người xa lạ.

Nha chính là một nam bản Tiểu Long Nữ, sống ở hoạt tử nhân mộ, gần cách với thế nhân.

Nhưng cổ Mi Tha là so Dương Quá còn Dương Quá người a. Đừng nói làm nàng trạch trứ, chính là làm nàng ở kia an an tĩnh tĩnh ngồi cái một giờ đều khó.

Này sẽ nữ bản Dương Quá bắt lấy nam bản Tiểu Long Nữ tay áo, ngắh đầu mắt trông mong nhìn hắh, dùng một loại đáng thương hề hề thanh âm khắh cầu: "Ca, chúng ta an vị ở dưới lầu đại đường được không?"

Giống nhau nàng kêu Mộ Dung Trạh ca thời điểm, hắh là có thể mềm mại không ít.

Quả nhiên hiện tại Mộ Dung Trạh cúi đầu nhìn túm hắh tay áo kia chỉ trắng nõn tay, trong lòng mềm mềm nhũn. Sau đó hắh lại là giươhng mắt nhìn xem cổ mi giữa đầu nhìn hắh mặt.

Tiểu viên mặt, đôi mắt cũng không đủ đại, lông mi cũng không đủ trường. Nhưng là rất kỳ quái, tổ hợp ở bên nhau, liền cổ tình là như

vậy làm hấn dờì không ra ánh mắt.

Đặc biệt là cặp mắt kia, hắc bạch phân minh, lượng lượng, giống như là giữa hè buổi tối nước suối, ảnh ngược đầy trời lộng lẫy ngôi sao.

Mà hiện tại, này uông hồ nước, không chỉ có ngôi sao, còn có hấn. Cũng chỉ có hấn.

Mộ Dung Trạì vô pháp không đáp ứng. Hấn lòng đang này trong nháy mắt so những đám mây trên trời còn muốn mềm mại.

Cổ mi nhìn đến Mộ Dung Trạì gật đầu, vừa mới trên mặt đáng thương hề hề biểu tình lập tức trở nên rực rỡ lung linh lên.

Nàng lôi kéo Mộ Dung Trạì đi đến một trương bàn trống tử bên ngòì xuống, hào sảng đã kêu tiểu nhị lại đây gọi món ăn.

Mộ Dung Trạì nhìn nàng này phò bộ dáng, hoảng hốt chi gian chính là cảm thấy nàng cùng chỉ tiểu nữ miêu dường như.

Không có việc gì thời điểm sẽ cùng hấn làm nũng giả đáng thương, nhưng chỉ cần thỏa mãn nàng một cái nho nhỏ nguyện vọng, nàng lập tức liền sẽ cợ lại đây, ngửa đầu cười vẻ mặt sáng lạn nhìn hấn.

Hấn cảm thấy, ngẫu nhiên như vậy mang nàng ra tới đi một chút cũng không tồi.

Tiểu nhị ca thượng đồ ăn tốc độ thực mau. Còn riêng khom người thấp giọng nói: "Chiếc đĩa cùng chén rượu đều là tân, ngài thỉnh chậm dùng."

Cố mi đầu tiên là sửng sốt một hồi, sau đó liền phản ứng lại đây, chỉ sợ này tửu lầu, cũng là Mộ Dung Trạh kỳ hạ sản nghiệp. Bằng không vừa mới cái kia tiểu nhị thấy Mộ Dung Trạh muốn ngồi ở này trương cái bàn bên khi, riêng đi thay đổi một khối tuyết trắng khăn lông tới đem cái bàn cùng ghế lau rồi lại lau? Lúc ấy nàng còn buồn bực, khi nào này giẻ lau đều như vậy sạch sẽ.

Khó trách Mộ Dung Trạh lần trước nói này toàn bộ Lạc Dương đều ở hấn trong khống chế, nguyên lai, này không xem như mạnh miệng a. Làm không hảo đầu đường thươngng cái kia bán đồ ăn đại thẩm đều là thủ hạ của hấn.

Cố mi bĩu môi, tính toán không thêm nghĩ vấn đề này. Dù sao nàng chính là võng cái kia cá, muốn chạy vô pháp chạy, còn lại chính là xem này võng chủ nhân tính toán như thế nào đối phó chuyện của nàng.

Đến nỗi này ao cá mặt khác cá có phải hay không đều là này chủ nhân dưỡng, này cũng không ở nàng suy xét trong phạm vi.

Nàng hết sức chuyên chú đối phó trước mặt đồ ăn, không có không đi lý Mộ Dung Trạh.

Mộ Dung Trạh lại không có gì tâm tình tới xem trước mặt đồ ăn.

Bởi vì từ hấn cùng cố mi vào này tửu lầu, dưới lầu đại đường liền vẫn luôn không ngừng có người đem ánh mắt hướng bọn họ này bàn nhìn qua.

Đừng nói kia ánh mắt là nhìn cố mi, chính là nhìn hấn, hấn cũng không có biện pháp đi nhẫn nại.

Cho nên hắn không cao hứng. Mà hắn không cao hứng thời điểm, làm hắn không cao hứng người kia kết cục liền khẳng định chỉ có một tự: Chết.

Hắn nắm trong tay chiếc đĩa, liền tưởng như vậy ném đi.

Hắn đều đã nghĩ kỹ rồi, ném đi chiếc đĩa liền ném ở kia hai người ẩn đường đi. Chết mau còn chưa tính, quan trọng nhất chính là, như vậy không có máu tươi ra tới.

Hắn không nghĩ đem hiện tại đang ở sung sướng đang ăn cơm cổ mi làm cho tâm tình không tốt.

Thủ đoạn dùng sức, trong tay chiếc đĩa liền phải ném văng ra, nhưng cổ mi bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hắn, trong miệng hàm chứa một khối thịt cá, hàm hàm hồ hồ nói: "Ca, người như thế nào không dùng bữa? "

Võng trung cá suy nghĩ nửa ngày, vẫn là quyết định sau này vẫn là hảo hảo lấy lòng võng chủ nhân.

Cứ như vậy có thể tránh cho có một ngày bị giết nguy hiểm, càng quan trọng là, tên mỗi chủ nhân, để tương lai có một ngày có thể có cơ hội chạy trốn.

Cổ mi thấy Mộ Dung Trạ bắt động, cho rằng hắn là ghét bỏ này đồ ăn đâu. Rốt cuộc gia hỏa này có thói ở sạch, không chừng chính là không phải chính mình làm cho đồ vật sẽ không ăn cái loại này loại hình. Cho nên nàng liền gấp một khối thịt cá phóng tới hắn trong chén, cười lộ ra tới một hàm răng trắng: "Này cá hương vị cũng không tệ lắm, người ném thử? "

Nàng kia khẩu bạch nha vọt đến Mộ Dung Trạh. Hắh nhìn nàng nở rộ tươi cười, cúi đầu, trong tay chiếc đĩa không có ném văng ra, đi kẹp trong chén kia khối cá.

Thịt cá ăh sạch, hắh cũng không có ngắh đầu, nghe tiếng bước chân liền biết kia hai người lên lầu, mà thực mau, trên lầu xuống dưới lại có ba người.

Tác giả có lời muốn nói: Hôm nay đổi mới còn tính sớm đi? Hoắh hoắh. Rửa chén giặt quần áo đi.

53 nóc nhà OX

Cổ mi cảm thấy, trước mắt cái này cảm y công tử là ngại mệnh quá dài đi? Cũng dám tới cùng nàng đến gần, cũng không nhìn một cái nàng bên cạnh kia tôn băng sơn hiện tại là cái gì biểu tình.

Cảm y công tử họ Vương, Lạc Dương một phú hộ nhân gia công tử. Một đôi mắt đuôi lược cong mắt đào hoa, xem người thời điểm tròn mắt đều là hướng lên trên mắt lé.

Vương công tử cuộc đời không có khác yêu thích, liền ái cái thu thập mỹ nhân mà thôi. Vừa mới hắh hai cái tùy tùng ở dưới lầu liếc mắt một cái nhìn đến cổ mi, khó lường, kinh diễm, tranh công dường như liền thượng lầu hai cùng nhấh gian lí chính ở tán gái công tử hội báo.

Vương công tử nghe nói dưới lầu có mỹ nhân, lại nghe kia hai cái tùy tùng miêu tả ba hoa chích choè, giống như với tiên nữ hạ phàm trần. Hắh vốn là không tin, này Lạc Dương phàm là có điểm tư sắc nữ tử, cái nào là hắh không hiểu được, khi nào thế nhưng tới như vậy cái thiên tiên?

Nhưng mới vừa vừa ra nhĩ gian môn, còn không có tới kịp xuống thang lầu đầu, hấn liền thấy được chính nghiêng đầu đối Mộ Dung Trạm nhẹ nhàng cười cổ mi. Ai nha má ơi, hấn lúc ấy đã bị nàng nụ cười này cấp hoảng cả người đều mềm mại, thiếu chút nữa liền không từ kia thang lầu thượng lăn xuống dưới.

Hấn đặc không tiền đồ ở hai cái tùy tùng nâng hạ đi xuống lầu, vừa đến phụ cận, phát hiện mỹ nhân càng mỹ, giờ tay nhắc chân đều là như vậy mỹ.

Vương công tử xoa bên môi ngây ngô cười chảy ra nước miếng, nghĩ hôm nay thật đúng là khai huân, ông trời thế nhưng thật sự cho hấn tặng cái tiên nữ tới.

Tiên nữ thoát nhìn tuổi không lớn, cũng liền mười lăm sáu tuổi tác, cười lộ lên càng là nhất phái ngây thơ. Hảo gia hỏa, hấn tốt nhất thượng như vậy tiên nữ. Tốt nhất ở trên giường còn có thể nhìn một đôi núi xa mi, trong mắt rưng rưng nói với hấn, ca ca, người làm gì muốn thân nhân gia? Ca ca, người tắc thứ gì đến nhân gia bên trong? Rất đau, mau lấy ra tới.

Như vậy mặt hàng thật là khả ngộ bất khả cầu a. Vương công tử quyết định, bất luận dùng cái gì thủ đoạn đều phải đem nàng cấp phao tới tay.

Vì thế hấn liền thu hồi một bộ hoa si dạng, chỉnh chỉnh quần áo, bưng lên một trương còn tính lấy đến ra tay mặt, tự cho là đặc biệt phong lưu phóng khoáng đối cổ mi nói: "Vị tiểu thư này, không vừa có không cùng người đáp cái bàn?"

Trong tay giấy quạt xếp còn lay động lay động, một đôi mắt không cần tiền đường như đối với cổ mi phóng đặng điện.

Cố Mi Tha liền không rõ, vị công tử này người đối với ta bên người này tòa đại băng sơn người còn dám nói ra những lời này?

Lão có dũng khí.

Cố mi quyết định, khiến cho vị công tử này cùng Mộ Dung Trạm PK hạ, nhân tiện tra xét hạ Mộ Dung Trạm rốt cuộc là có bao nhiêu cao thâm vũ lực giá trị.

Cho nên nàng đối hắn cười cười, ôn nhu mở miệng nói: "Vị công tử này, xin cứ tự nhiên."

Má ơi, Vương công tử bị nàng nụ cười này cấp hoảng lại cả người mềm mại. Liền cùng kia hạ quá chảo dầu xương sườn đường như, lại tô lại giòn, xối thượng nước sốt liền có thể trực tiếp hạ chiếc đĩa.

Vương công tử lại hoa si, khóe môi lại sắp có nước miếng chảy xuống tới. Hắn ngây ngốc liền muốn chạy đến cố mi bên cạnh ngồi xuống.

Nhưng còn không có ngồi xuống đâu, liền nghe được lãnh cùng băng đao tử dương như thanh âm truyền tới: "Lăn."

Hắn gương mặt vừa thấy, thấy là cố mi bên cạnh ngồi cái kia nam nói ra cái này tự.

May mà vị này Vương công tử cũng liền yêu thích cái mỹ nữ, đối mỹ nam không có hứng thú, bằng không này sẽ hắn đều phải may mắn trời cao như thế nào không riêng cho hắn đưa tới cái tiên nữ, còn cho hắn đưa tới cái tiên nam?

Má ơi, này muốn gác tiểu quan quán bán, kia học tại nhà tử ngạch cửa phỏng chừng đều phải bị sống sờ sờ cấp áp đến trong đất đi.

Mỹ nhân ở phía trước, Vương công tử không tính toán cùng cái này mỹ nam chấp nhận. Cho nên hấn đối cố mi lộ ra một cái hấn tự nhận là có thể đem hấn anh tuấn phát huy đến mức tận cùng tươi cười, sau đó liền thông thả ung dung đi tới tính toán ngồi xuống.

Nhưng quần áo vạt áo mới một liêu, mông còn không có tiếp xúc đến ghế dài đâu, chỉ nghe được xích một tiếng vang nhỏ, cái kia ghế không biết như thế nào liền hướng phía sau đi.

Vương công tử quăng ngã cái chổng vó, ở kia tay chân hoa a hoa, cố mi nháy mắt liền nghĩ tới cái bụng hướng lên trời rùa đen.

Nàng nhin không được, phụt một tiếng bật cười. Quay đầu lại đi xem Mộ Dung Trạ, hảo gia hỏa, hấn cả người áp suất thấp liền cùng không cần tiền đường như đang ở ra bên ngoài không ngừng tản ra.

Mộ Dung Trạ nhìn đang muốn bò dậy Vương công tử, chiếc đĩa gấp viên đậu phộng, liền tưởng đối với nhân gia ấn đường như vậy ném qua đi.

Ấn đường một chút hồng, người liền treo. Nhiều sạch sẽ nhiều lưu loát, liền như vậy chết ở trước mặt hấn còn lộng không dơ hấn quần áo, thậm chí liền hấn trên bàn đồ ăn đều lộng không dơ.

Nhưng hấn chiếc đĩa mới vừa gấp đậu phộng, cố Mi Tự biết hấn khẳng định không có hảo tâm. Nhưng cô nương này chính là không nghĩ tới hấn sẽ trực tiếp muốn Vương công tử mệnh a, nàng

cho rằng hần nhiều lắm cũng chính là đem Vương công tử lộng cái tàn phế a gì đó.

→_→ muội tử, người thật là thật không hiểu biết người ca.

Cổ mi cuống quít đè lại Mộ Dung Trạ tay: "Ca, chúng ta muốn giảng đạo lý."

Nàng nguyên bản ý tứ là, bị đến gần mà thôi sao, hơn nữa nhân gia cũng cũng không có đối nàng thế nào, người làm gì không có việc gì liền phải làm cho nhân gia thành một tàn phế? Nói nữa, bị đến gần kia thuyết minh nàng hiện tại bề ngoài sinh mỹ, nên cao hứng mới là.

Nhưng Mộ Dung Trạ nhưng không như vậy cho rằng. Trước mắt tiểu tử này là chán sống vị sao? Cũng dám tới mơ ước cổ mi? Hần có phải hay không liền chết tự cũng không biết viết như thế nào?

Hần hiện tại hồi hận chính là, như thế nào lâm ra cửa thời điểm liền không làm cổ mi mông cái khăn che mặt mới ra tới đâu.

Mộ Dung Trạ nhìn Vương công tử ánh mắt giống như là đang xem một cái người chết. Lạnh lùng, không biết hỗn hợp nhiều ít tấn băng tra tử, đừng nói Vương công tử, chính là cổ mi, đều bị hần đông lạnh thẳng run.

Cho nên nàng nắm chặt Mộ Dung Trạ tay, lại nói một lần: "Ca, chúng ta muốn giảng đạo lý."

Mộ Dung Trạ hơi hơi cúi đầu nhìn cổ mi. Nàng trắng nõn tay nhỏ nắm chặt hần tay, nàng thu thủy vô trần trong mắt, nàng thu thủy vô trần trong mắt, giống như là không có gì cảm xúc sao.

Đã từng sống ở thế kỷ 21 cổ mi nếu là đi đường thượng bị cái soái ca đến gần, nàng xác định vững chắc sẽ hư vinh tâm bạo lều, ngăn không được sẽ có cao hứng. Nhưng vấn đề là hiện tại đối với này băng sơn đường như Mộ Dung Trạ, nàng nơi nào còn dám biểu hiện ra cao hứng bộ dáng tới? Nàng đây là ghen có bao nhiêu khó chịu mới có thể làm chính mình thoát nhìn là không có gì cảm xúc a.

Mộ Dung Trạ nghĩ nghĩ, cổ mi đứa nhỏ này tuổi còn nhỏ, lại đơn thuần, phỏng chừng giết người trường hợp nàng cũng chưa gặp qua. Làm kia Vương công tử chết không khó, chính là làm trò cổ mi mặt, hấn sợ cho nàng để lại cái gì bóng ma tâm lý liền không hảo.

Giảng đạo lý đúng không? Hấn khoe môi lạnh lùng câu một câu, đợi lát nữa đem cổ mi đưa trở về lúc sau, hấn phải hảo hảo cùng này Vương công tử nói một chút đạo lý.

Này cái thứ nhất đạo lý chính là bạch dao nhỏ tiến hồng dao nhỏ ra, cái thứ hai đạo lý chính là đối với cái kia không biết sống chết Vương công tử ngược trực tiếp tới cái như vậy một chưởng, chấn hấn cái tâm mạch đều toái, cái thứ ba đạo lý chính là cho hấn lộn điểm độc được nuốt xuống đi, tra tấn hấn cái mấy ngày mấy đêm lại làm hấn độc phát thân vong.

Tính, vẫn là giảng cái thứ ba đạo lý đi. Trước hai cái chết quá nhanh, không khỏi cũng quá tiện nghi hấn.

Mộ Dung Trạ lạnh băng ánh mắt đảo qua còn trên mặt đất phát gốc Vương công tử, rất có hứng thú nghĩ hấn kia trương còn tính môi hồng răng trắng mặt độc phát tình hình lúc ấy vận vẹo thành cái cái dạng gì.

Vương công tử rốt cục là biết Mộ Dung Trạh không phải cái dễ chọc mặt hàng. Hắh chính là lại thêm nhỏ dăi mỹ nhâh, rốt cuộc cũng là chính mình mạng nhỏ càng quan trọng không phải. Ở hai vị tùy tùng nâng hạ, hắh chạy trốn chết, phút cuối cùng nhâh viên chạy hàng môn thời điểm, bị kia ngạch cửa một vướng, lại đi phía trước phác đi xuống, quăng ngã cái cầu gặh bùn.

Cổ mi nhìn hắh như vậy, cảm thấy có điểm hứng thú đầh độn. Quá không cảm giấh thành tựu. Nàng đều còn không có nhìn đến Mộ Dung Trạh ra tay đầu, liền như vậy một ánh mắt khiến cho vị công tử này xám xịt chạy mất?

Nhưng nàng vẫn là không có kiến thức đến trong truyền thuyết vũ lực giá trị bạo lều Mộ Dung Trạh thi triển bất luận cái gì ra bất luận cái gì công phu ra tới, cái này làm cho nàng sau này như thế nào an bài nàng chạy trốn đại kế.

Nhưng Mộ Dung Trạh nhìn cổ mi quay đầu không chớp mắt nhìn Vương công tử rời đi phương hướng, hắh trong lòng khó chịu.

Kỳ thật cũng chính là, hắh lão nhâh gia ghen tị.

Hắh trên mặt thần sắc so vừa rồi càng trầm trầm xuống, không cần suy nghĩ liền vươn tay phải chế trụ cổ mi cắh, đem nàng mặt từ đối với môn phương hướng xoay lại đầy, đối với hắh lão nhâh gia, cho đến nàng đen bóng con người chỉ có hắh một người thân ảnh ở.

Cổ mi đang muốn vấn đề tưởng xuất thần đầu, không đề phòng cắh đau xót, tiếp theo chính là trước mặt xuất hiện một trương thoát nhìn đặc khó chịu mặt.

Nàng đánh giá nàng lại dăm pháo khu, đắc tội hắh lão nhâh gia.

Mộ Dung Trạh xụ mặt, thủ sắh cố mi cầm tay phải thả xuống dưới, rồi lại khoanh lại nàh eo, sau đó ôm nàh liền đứng lên.

Đây là phải đi về tiết tấu sao? Cố mi buồn bực.

Nhưng kể tiếp, Mộ Dung Trạh cũng không có mang nàh đi ra tửu lầu đại môn, ngược lại là ôm lấy nàh liền hướng lầu hai đi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 54

Lầu hai hiển nhiên là có hắc lão nhân gia cố định nhấ tọa. Bởi vì hắc ôm lấy nàng vẫn luôn đi vẫn luôn đi, cho đến chuyển biến đến tận cùng bên trong cái kia phòng trước, sau đó một phen đẩy ra kia phiến môn, ôm lấy cổ Mi Tụu đi vào.

Mới vừa vừa vào cửa, cổ Mi Hoàn chưa kịp thấy rõ phòng trong bài trí, đã bị Mộ Dung Trạh hung hăng đè ở bên cạnh trên tường.

Phía sau lưng đau xót, nàng đang muốn xuất khẩu kháng nghị. Nhưng mới vừa vừa mở miệng, Mộ Dung Trạh cũng đã cúi đầu.

Hắc lữôi không chút nào cố sức tiến quân thần tốc. Mang theo không cao hứng, mang theo đoạt lấy, lại hút lại cắn, rất là thô bạo.

Cổ mi tê một tiếng hừ nhẹ, đau nước mắt đều mau xuống dưới.

Nàng bắt đầu giãy giụa, hai tay duỗi đến hắc trước ngực liền muốn đem hắc đẩy ra. Nhưng Mộ Dung Trạh so với hắc càng mau liền dùng tay phải gắt gao chế trụ nàng hai tay, sau đó đem nàng hai tay trực tiếp cho nàng vòng tới rồi mặt sau.

Tay không thể dùng, cổ mi chỉ có thể nhắc chân. Nhưng Mộ Dung Trạh chân sau cường thế xâm nhập nàng hai chân chi gian, cổ Mi Tha chính là tưởng nhắc chân kia cũng vô pháp nâng.

Ngọa tào! Cổ Mi Tại trong lòng đau mắng hấn một tiếng, nha người muốn hay không cùng dục - cầu bất mãn dường như làm cho như vậy thô bạo a? Ôn nhu một chút người sẽ chết a?

Nhưng Mộ Dung Trạ giống như hôm nay cùng nàng ngoạn nhi chính là thô bạo. Hấn đối với nàng môi đỏ hung hăng chà đạp một phen, sau đó bỗng nhiên lại thực dùng sức đem nàng lật qua thân đi.

Hảo gia hỏa, hiện tại cổ mi mặt gắt gao dán ở trên tường, mà nàng phía sau chính là Mộ Dung Trạ.

Vì phòng ngựa nàng hai tay lộn xộn, Mộ Dung Trạ dứt khoát lưu loát liền đem nàng bên hông đai lưng cấp giải xuống dưới, sau đó vòng vài vòng, đánh cái chặt chẽ bế tắc.

Thật là so trong truyền thuyết tay - khảo còn tới kích thích a. Cổ mi khóc không ra nước mắt, hấn đây là tính toán chơi S, M sao?

Váy bị cao cao liều lên, tiếp theo là quần bị lột xuống dưới.

Dưới thân chợt lạnh, nhưng bất quá một lát, Mộ Dung Trạ điều tướng quân liền hung hăng thọc tiến vào.

Chút nào không để ý tới cổ mi này sẽ có hay không làm tốt tiếp thu hấn chuẩn bị, hấn thô bạo luật động, một bên động một bên còn ở nàng bên tai tàn nhẫn thanh nói: "Lần sau còn dám không dám tùy tiện cùng nam nhân khác nói chuyện?"

Cổ Mi Tha trong đầu lúc này thoáng hiện chính là, không cần tùy tiện cùng người xa lạ nói chuyện này mười cái chữ to.

Ta đi! Mộ Dung Trạm người tên hỗn đản này, lão nương khi nào tùy tiện cùng nam nhân khác nói chuyện? Là cái kia nam hấn chủ động tới cùng ta nói chuyện a được không.

Nhưng nàng trong lòng dù cho là lửa giận ngập trời, trên mặt vẫn là thực ôn thuận nói: "Lần sau không dám."

Lẽ ra nàng đều như vậy ôn thuận bảo đảm, Mộ Dung Trạм hấn nên xin bớt giận mới là. Cũng không biết nói vì cái gì, hấn chính là không thể tiếp thu cổ mi trong mắt còn có mặt khác nam nhân. Chẳng sợ chính là cái xa lạ nam nhân hấn đều không cho phép.

Huống chi, nàng còn đối với nam nhân kia cười. Nàng không biết nàng ở đối với nam nhân kia cười thời điểm, hấn đều hận không thể phác qua đi bóp chết nàng sao?

Quả thực vẫn là không thể mang nàng ra tới đi lại. Chỉ cần nhúc nhích, lại không thể tránh cho sẽ có nam nhân ánh mắt dừng ở nàng trên mặt nàng trên người.

Nên thế nào mới có thể làm nàng chỉ thuộc về hấn một người? Ra cửa mang khăn che mặt, không cho mặt khác nam nhân nhìn đến nàng dung mạo? Vẫn là dứt khoát liền đem nàng này khuôn mặt cấp hoa hoa?

Mộ Dung Trạм hấn trong lòng thực ghen khuấy, chính là hấn không biết hấn nên làm cái gì bây giờ. Hấn phát hiện hấn tuy rằng nghĩ muốn đem cổ mi bóp chết hoặc là đem nàng mặt hoa hoa, nhưng cũng chính là ngấm lại mà thôi, hấn căn bản không hạ thủ được.

Hắn có thể rất bình tĩnh phân tích thế nào mới có thể càng ưu nhã đi giết một người, thế nào lớn hơn nữa trình độ đi tra tấn một người, chính là hắn chính là không hy vọng cố mi biết hắn này đó. Hắn hy vọng ở cố mi trong mắt hắn trước sau đều là cái người bình thường, tuy rằng chính hắn đều biết hắn tâm lý có vấn đề, hơn nữa vấn đề này khả năng còn không nhỏ.

Hắn quái gở, hắn cố chấp, hắn chiếm hữu dục rất mạnh, chính mình không chiếm được, tình nguyện huỷ hoại cũng sẽ không chấp tay nhường cho người khác, chính là, hắn là cỡ nào hy vọng ở cố mi trong mắt hắn biểu hiện chính là cái người bình thường, hắn là cỡ nào hy vọng cố mi có thể vĩnh viễn chỉ đối với nàng một người cười, hắn hận không thể chiêu cáo khắp thiên hạ, cố mi là hắn một người, ai đều đừng nghĩ tới tiểu tử, nếu không hắn liền sẽ từng bước từng bước đem những cái đó tiểu tử nàng người toàn giết sạch.

Mộ Dung Trạ càng như vậy tưởng, hắn động tác liền càng thô bạo. Đến cuối cùng hắn chỉ hận không được liền như vậy đem cố mi làm chết ở hắn dưới thân.

Cố mi bị hắn này một phen động tác cấp làm cho kêu đều kêu không ra. Nàng đôi tay vô lực chống ở trên tường, thừa nhận sau lưng Mộ Dung Trạ mạnh mẽ đánh sâu vào.

Chính là dù cho là ở thịnh nộ bên trong, Mộ Dung Trạ vẫn như cũ biết muốn đi chọn - đậu cố mi trên người mãi cảm điểm. Nhiều thế này nhật tử tới nay, nàng đem cố mi trên người sở hữu mãi cảm điểm đều sờ rõ ràng.

Hắn biết rõ biết muốn vuốt ve nàng nơi nào, thậm chí là dùng bao lớn lực độ tới vuốt ve nàng mới có thể làm nàng nhất hưng phấn.

Cho nên cổ mi thống khổ cũng không có liên tục bao lâu thời gian. Trong cơ thể chảy ra chất lỏng thực tốt trợ giúp ô tướng quân thô bạo ra vào. Đến cuối cùng, này đó liền không thể tính làm là thô bạo, chỉ có thể tính làm là tình - thú chi nhất.

Thấp suyễn yêu kiều rên rỉ thanh bắt đầu từ nòng trong miệng không ngừng dật ra. Nòng trên người lung một trận mồ hôi mỏng, trên trán tóc ẩm ướt dán ở trên mặt nòng. Chính là nòng hiện tại hiển nhiên không rảnh lo này đó, phía sau Mộ Dung Trạ mạnh mẽ va chạm quả thực liền phải đem nòng mê đi.

Hành lang ngoại đứt quãng hình như có người ta nói lời nói thanh âm truyền tới, cổ mi trong đầu nháy mắt có một tia thanh minh, nòng lúc này mới nhớ tới, nòng cùng Mộ Dung Trạ hiện tại là ở một cái tửu lầu nhả gian làm những việc này.

Nòng trong lòng dù sao cũng là sợ hãi, sợ hãi bỗng nhiên liền có người đẩy ra này nhả gian môn, nhìn đến nòng cùng Mộ Dung Trạ ở làm những việc này.

Cho nên nòng bắt đầu giãy giụa, thấp thấp trong thanh âm là chính nòng cũng không biết vũ mị: "Bên ngoài, có người. Dừng lại, dừng lại."

Nhưng Mộ Dung Trạ không muốn nghe. Mũi tên rời dây cung, hấn không có khả năng thu đến trở về.

Hấn không những không ngừng, ngược lại là đang nghe đến cổ mi nói bên ngoài có người khi, bỗng nhiên liền nổi lên cái tà ác tâm tư.

Hấn ôm nòng, thả người mở ra cửa sổ nhảy lên nóc nhà.

Nóc nhà mái ngói bị ánh nắng phơi thực ảm áp. Hấn đem cổ mi đặt ở mặt trên nằm hảo, không kịp xem nàng kinh ngạc bộ dáng, nâng lên nàng hai chân, vòng eo một đĩnh, ô tướng quân lại một cây vào động.

Cổ mi cảm thấy chính mình thật là khó chịu đã chết. Nàng phía sau lưng kề sát chính là ảm áp mái ngói, đỉnh đầu là lóa mắt ánh nắng, xanh thắm không trung cùng phiến phiến mây trắng, chính là hiện tại nàng trước mặt đang có cá nhân quý gồi nàng giữa hai chân phập phồng ra vào.

Rõ ràng là không có người sẽ nhìn đến bọn họ ở mái nhà làm những việc này, nhưng nàng nghe được đến dưới lầu có bán đồ ăn người ở thét to, còn có mua bánh bao người ở cùng lão bản cò kè mặc cả. Những cái đó gần trong gang tấc, khá vậy tựa hồ xa cuối chân trời.

Thực kỳ dị một loại cảm giác, nàng hôn hôn trầm trầm, rất muốn liền như vậy cái gì đều không quan tâm. Nhưng nàng vẫn là rất sợ. Mộ Dung Trạ và chạm quá lợi hại, nàng sợ ở hấn và chạm hạ, dưới thân nóc nhà không chịu nổi, liền như vậy sụp đi xuống.

Đến lúc đó nàng còn muốn hay không làm người?

Nàng run rẩy tay liền ôm lấy Mộ Dung Trạ cổ, tận lực làm chính mình phía sau lưng rời xa nóc nhà, tựa hồ như vậy nóc nhà chịu lực liền sẽ tiểu một chút.

Không chỉ có như vậy, nàng còn ở Mộ Dung Trạ bên tai thấp giọng thở hổn hển: "Ca, ca, không cần ở chỗ này. Ta sợ, ta sợ sẽ có người nhìn đến."

Mộ Dung Trạh hắh mới không để bụng đâu. Ai thấy được liền giết chết ai, người chết là vĩnh viễn không nhớ rõ chính mình nhìn đến quá cái gì. Chính là hắh nhìn khuỷu tay trung hai má yên hồng cổ mi, cặp kia thu thủy vô trần trong mắt hiện tại tràn đầy mê ly thần sắc, liền như vậy không muốn xa rời nhìn hắh. Hơn nữa nàng ở hắh bên tai kiều thanh kêu hắh ca.

Như vậy cổ mi nói bất luận cái gì lời nói, hắh đều không có biện pháp đi phản kháng. Cho nên hắh ôm nàng, lại từ cửa sổ trung nhảy vào cái kia nhấ gian.

Cổ Mi Hoàn không kịp thư một hơi, Mộ Dung Trạh lại đem nàng ấn ngồi ở trong phòng trên bàn.

Đem nàng hai chân lớn nhất khả năng mở ra, Mộ Dung Trạh cái gì đều không có nói, liền như vậy không quan tâm lại hung hăng tể đi vào.

Mà cổ mi chỉ có thể ôm lấy cổ hắh, đầu hơi hơi ngưỡh, ở hắh tới đỉnh điểm than nhẹ ra tiếng khi, nàng cũng run thân mình tới nàng đỉnh điểm.

Tác giả có lời muốn nói: Đại ca này dám ăn, trực tiếp hóa thân vì thực tể hành động. Kia cái gì, thật là vĩnh viễn so sánh miệng lưỡi tới thật sự a a. Cổ mi người nhưng học điểm đi.

54 hàm thịt kỹ thuật

Cổ mi ngồi ở trong viện mộc phù dung dưới tàng cây mặt kéo tóc.

Nàng ưu sầu a. Nàng lúc trước như thế nào còn hoài nghi Mộ Dung Trạh kia tư không - cử đâu? Đây không, trong khoảng thời gian này tới nay, Mộ Dung Trạh hắh lão nhân gia liền dùng hắh thực

tế hành động tới nguyên vẹn tỏ vẻ hấn rút cuộc cử vẫn là không cử vấn đề.

Chẳng phân biệt thời gian đoạn còn chưa tính, chần lồi kéo, ban ngày kia cũng là buổi tối. Nhưng chẳng phân biệt địa điểm cái này, làm ơn, cái này tiểu viện tử hiện tại cơ bản liền không có hấn không dám xuống tay địa phương.

Hơn nữa đi, hấn hứng thú đi lên khi, cũng mặc kệ là đỉnh đầu thượng đang làm cái gì, liền như vậy trực tiếp dán lại đây, đặc thuần thực liền bắt đầu lay nạng quần áo.

Liền nói lần trước ở phòng bếp đi, mặt trời chiều ngã về tây, ráng màu đầy trời. Trong phòng bếp ánh lửa không rõ, sương khói lượn lờ. Đây là cỡ nào một cái thích hợp nấu ăn hảo thời cơ a.

Lúc đó Mộ Dung Trạ ở xắt rau xào rau, mà nàng chỉ có thể đánh trợ thủ, tẩy rửa rau a hoặc là tắc điểm củi lửa đến bếp đi linh tinh. Nhưng không biết Mộ Dung đại gia hấn phát cái gì điên, bỗng nhiên liền buông xuống trong tay nồi sụn, đập nắp nồi lên, sau đó không màng trên người còn hệ tạp dề linh tinh, đem nạng ấn ở bệ bếp thượng liền xốc nạng quần áo tới.

Thao! Nàng lúc ấy đều trực tiếp ngốc rút. Này xem như cái cái gì tiết tấu?

Thành trì bị công hãm phía trước, nàng còn còn nhớ rõ trong nồi kia nồi thịt kho tàu.

Hảo lo lắng kia nồi thịt liền như vậy cấp nướng tiêu.

"Thịt, thịt,....." Nàng hàm hàm hồ hồ nói ra thanh, nhưng kể hết đều bị Mộ Dung Trạ cấp nuốt đi xuống.

Sau đó Mộ Dung Trạm ở trên người nàng thật một phen lúc sau, nàng vạch trần nắp nôi, ngạc nhiên phát hiện trong nôi kia chén thịt kho tàu thiêu vừa vụn tốt.

Màu sắc tươi sáng, nếm lên béo mà không ngán. Kia tư quả nhiên là, quả nhiên là hầm một nôi hảo thịt a. Cố mi khóc, hẳn thời gian này cùng hỏa hậu nắm giữ cũng thật tốt quá đi?

Còn có lần trước, bọn họ hai người ở hiện tại nàng ngồi này cây mộc phù dung dưới tàng cây mặt đọc sách, ẩm áp sau giờ Ngọ a, ánh nắng ẩm áp, đỉnh đầu trọng cánh hồng nhạt mộc phù dung rực rỡ mùa hoa, hết thấy thoát nhìn đều là tốt đẹp như vậy.

Gió nhẹ phát quá ngọn cây, có mộc phù dung cánh hoa hạ xuống, rớt tới rồi trên bàn đá. Nàng cảm thấy hảo chơi, liền nhặt một mảnh cánh hoa phóng tới lòng bàn tay, nhưng bỗng nhiên liền cảm thấy có một đạo nóng rực tầm mắt ở nhìn chăm chăm nàng. Nàng kinh ngạc ngẩng đầu, liền nhìn đến Mộ Dung Trạm kia tư chính bình tĩnh nhìn nàng.

Hắn trong mắt cái loại này ánh mắt nàng quá quen thuộc, nàng run run thân mình, nhanh chân liền muốn chạy.

Nhưng Mộ Dung Trạm cánh tay dài đuổi ra, đặc chuẩn xác không có làm liền đem nàng vòng tới rồi hắn trong lòng ngực. Sau đó kia tư liền lưu loát đem nàng cấp bế lên bàn đá, lại bắt đầu tới xốc nàng quần áo.

Nàng đành phải ngửa đầu đối không trung mắt trợn trắng lấy kỳ kháng nghị.

Vốn dĩ này cũng bất quá là như vậy nhiều thịt trung một đạo bình thường bất quá thịt mà thôi, nhưng là đáng giá nhắc tới chính là, ngày đó Mộ Dung Trạ tên kia không biết phát cái gì điên, thế nhưng đem dùng ở trên người nàng một mảnh hồng nhạt mộc phù dung cánh hoa dùng khẩu ngậm lấy.

Ngày đó hắn xuyên chính là màu trắng áo dài, cổ tay áo cổ áo chỗ toàn dùng màu lam nhạt sợi tơ thêu như ý vân văn, mà bởi vì ngày gần đây nhiệt độ không khí có giảm xuống xu thế, cho nên hắn ở màu trắng áo dài ngoại lại đắp một kiện màu xanh nhạt nửa cánh tay áo ngoại.

Bạch y thanh bào, hơn nữa thanh nhã đến phỏng tựa bầu trời tiên nhân dung nhan, thấy thế nào hắn bên người đều hắn là có mây mù lượn lờ không dính khói lửa phạm tục thế ngoại cao nhân.

Nhưng cái này thoát nhìn không dính khói lửa phạm tục thế ngoại cao nhân hiện tại lại trong miệng hàm chứa từ trên người nàng hàm lên hồng nhạt mộc phù dung cánh hoa, một đôi đen như mực con ngươi chỉ bình tĩnh nhìn nàng.

Trong đó tình dục là như thế nào hóa đều không hòa tan được nùng mặc, cổ mi cảm thấy chính mình đều sắp luân hãm ở trong đó.

Mưa thu thúc giục lạnh. Cuối mùa thu đầu mùa đông, trong viện mộc phù dung thứ tự rơi xuống.

Chăn cũng đổi thành càng hậu chăn. Chính là như vậy lãnh thời tiết, buổi tối ngủ là lúc, Mộ Dung Trạ vẫn cứ là không cho phép cổ mi ăn mặc quần áo ngủ.

Nói cách khác, từ Mộ Dung Trạh nhiệm - chỉ cố mi lúc sau, buổi tối ngủ là lúc, hắh đều không cho phép nàng ăh mặc quần áo tiến ỏ chắh.

Hảo sao, còn cùng nàng chơi lửa - ngủ này nhất chiêu. Cố mi phần hận nghĩ, hận không thể liền thừa dịp buổi tối giả bộ ngủ là lúc, làm bộ như vậy lơ đãng một chửơng huy ở Mộ Dung Trạh hắh gia lão nhị mặt trên, trực tiếp đem nó cấp phế đi.

Nàng không phải không có làm như vậy quá, nhưng kết cục đều thực thảm. Phàm là chỉ cần nàng hơi chút chạm vào Mộ Dung tiểu nhị, nó đều có thể lập tức ngồi dậy tới. Sau đó kể tiếp sự, nàng có thể không nói sao?

Cố mi muốn khóc cũng chưa mà khóc đi. Cho nên nàng đi học ngoan, buổi tối ngủ thời điểm là có thể ly Mộ Dung Trạh có xa lắm không là có thể có xa lắm không.

Nhưng rốt cuộc đều là ở một cái trong ỏ chắh, nàng có thể hướng nơi nào trốn? Hơn nữa Mộ Dung Trạh tuy rằng ban ngày thoát nhìn bình thắh cùng cái thanh - tâm - quả - dục hảo thanh niên dường như, nhưng tại đây sự thượng lại là phi thường cường thế.

Hắh trực tiếp cánh tay dài đuổi ra, đem nàng ôm lấy, sau đó liền vòng ở hắh trong lòng ngực, đầu gối lên nàng trên đầu, nhắm mắt lại bắt đầu ngủ.

Chính là như vậy muốn cố Mi Tha như thế nào ngủ sao. Hai người trên người bóng loáng đều cùng mới sinh ra trẻ con dường như, hắh tay liền chặt chẽ đặt ở nàng eo sườn, hơn nữa Mộ Dung lão nhị tuy rằng hiện tại là mềm mại rũ ở nàng đùi biên, nhưng lấy nàng mấy ngày nay kinh nghiệm tới xem, không chừng nó khi nào là

có thể ngạnh đi lên, sau đó nó chủ nhân cũng chỉ yêu cầu trực tiếp một cái xoay người đè ép đi lên, thậm chí đều không cần xoay người, đem nàng nghiêng đi thân đi thì tốt rồi.

Phía sau lưng thức, nhiều tân triều.

Đậu má. Cầm thú a a! Thật con mẹ nó là cỡi quần áo chính là cái cầm thú a a! Mộ Dung Trạm người trước mặt ngoại nhân giả vờ đạm nhiên bình tĩnh dạng phiến toái có thể hay không cũng ở ta trước mặt trang một trang a?

Nhưng Mộ Dung Trạm tỏ vẻ không thể, hấn tương đối thích cùng cố mi chân thành tương đối.

Nha rữ mục đặc đứng đắn nói, lửa - ngũ hữu ích với thể xác và tinh thần khỏe mạnh.

Đối này cố mi chỉ có hai chữ, than bùn!!

Mà hiện tại, cố mi vận vẹo thân mình, liền tưởng ly Mộ Dung Trạm xa một chút. Nhưng Mộ Dung Trạm đặt ở nàng eo sườn tay càng thêm dùng sức, đồng thời khàn khàn ám trầm thanh âm từ nàng đỉnh đầu chậm rãi truyền tới: "Ngủ."

Lại lộn xộn cũng đừng đừng trách hấn không khách khí.

Cố mi lập tức ngoan ngoãn nằm ở nơi đó bất động.

Bất quá trải qua vừa mới kia một phen vận vẹo, nàng đã thực như nguyện đưa lưng về phía Mộ Dung Trạm.

Không nghĩ vừa mở mắt ra liền nhìn đến hấn mặt. Nha lớn lên thật là quá có thể mê hoặc người, thoát nhìn như vậy thuần lương

cầm dục người, nhưng ai biết hấn nội bộ kỳ thật là cái lạt thủ tòi hoa cấp bậc?

Cố mi thực nghe lời không có động, Mộ Dung Trạh ngược lại là không thoải mái.

Kỳ thật hấn đặc hy vọng nàng liền tiếp theo như vậy vắn vẹo đi xuống, sau đó hấn liền có thể tà mị quyến cuồng cười một tiếng, là người muốn động, trách không được ta. Lại sau đó hấn liền có thể đặc quyết đoán lưu loát xoay người áp đi lên.

Nhưng nàng hiện tại đều bất động, hấn nên dùng cái gì lý do áp đi lên?

Vốn dĩ hấn là có thể không cần bất luận cái gì lý do liền áp đi lên. Nhưng vấn đề không phải, vừa mới hấn đã áp quá hai lần sao. Lại áp hấn sợ cố mi sẽ sinh khí.

Nhưng cố mi mềm mại nộn nộn tiểu thí thí đối diện hấn gia lão nhị, hấn vô pháp chống cự.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 55

Cho nên chúng ta Mộ Dung đại gia liền bắt đầu chơi xấu. Hấn một bàn tay từ phía sau ôm lấy cổ mi, một bàn tay lại rất không thành thật ở nàng trên người bắt đầu du tẩu.

Cổ mi lập tức tiến vào một bậc cảnh giới trạng thái.

Nhưng Mộ Dung Trạh hấn so hồ ly còn hồ ly a. Hấn tay ở trên người nàng du tẩu, đôi môi lại nhẹ nhàng cọ qua nàng lỗ tai, thấp giọng nói: "Có nghĩ học điểm huyết?"

Học điểm huyết, đây là gần nhất cổ mi trong khoảng thời gian này lớn nhất mộng tưởng chi nhất.

Nàng xem như chính mình bạch, muốn chạy trốn ly Mộ Dung Trạh thông Nguyên Tử chờ này liên can người chờ, chính là mau chóng đem chính mình vũ lực giá trị trở nên cường đại lên. Đến lúc đó liền tính gặp được bọn họ những người này nàng cũng không sợ. Nàng thậm chí có thể chân trái đoán thông Nguyên Tử chân phải đoán Mộ Dung Trạh, sau đó tiểu roi da tử liền ném qua đi, kêu các người khi dễ ta? Thiên Đạo có luân hồi, hiện tại tao báo ứng đi.

Rốt cuộc trên người nàng có Triệu Vô Cực luyện vài thập niên bảy thành nội lực không phải. Rốt cuộc năm đó Triệu Vô Cực là danh chấn giang hồ thanh niên tài俊 không phải. Cho nên hấn bảy thành nội lực, chỉ cần hảo hảo lợi dụng lên, nàng có thể từ tay mơ trực tiếp thăng cấp cao thủ cấp bậc.

Nàng biết Mộ Dung Trạ̣m vũ lực giá trị khặ̉ng định ngựu X. Cho nên trong khoảng thời gian này tới nay, thừa dịp hặ́n ngẫu nhiên đối nàng có hảo nhan sắc là lúc, liền giống như cố ý vô tình ở trước mặt hặ́n nhắc tới, nàng quá nhàm chán, không bằng ngựoi có thời gian sẽ dạy ta luyện võ công đi.

Thủ lớn như vậy một cái bảo tàng sau đó lại có thể nghèo chết, nàng cố mi cũng không phải là loại ngựoi này.

Kỳ thật ngay từ đầu nàng còn sợ Mộ Dung Trạ̣m sẽ không giáo nàng võ công đâu, rốt cuộc hiện tại giam lỏng nàng ngựoi khá vậy là hặ́n. Nàng nếu là vạn nhất luyện thành cái gì cao thâm võ công, đến, hặ́n lão nhân gia quản không được nàng làm sao bây giờ?

Nhưng không nghĩ tới chính là, nàng một mở miệng nói chuyện này, Mộ Dung Trạ̣m hặ́n vui thực. Nói trắng ra là, Mộ Dung Trạ̣m căn bản liền coi thường nàng vũ lực giá trị. Hặ́n cảm thấy nàng liền tính là luyện nữa trước một trăm năm, kia hặ́n dùng một bàn tay đều có thể nhẹ nhàng thu phục nàng.

Nhưng cố Mi Tha không biết a, nàng quang đặ̉m chìm ở Mộ Dung Trạ̣m nguyện ý giáo nàng vui sướng trúng, căn bản liền không suy xét quá mặt khác.

Thặ̉ng đến Mộ Dung Trạ̣m bắt đầu giáo nàng võ công khi, nàng mới biết được, dựa, thứ này căn bản là đánh giáo nàng võ công cờ hiệu tới danh chính ngôn thuận lau nàng du.

Giáo võ công nó không thể tránh khỏi đến có tứ chi tiếp xúc a. Tay nhỏ sờ một phen, eo nhỏ ôm một phen, Mộ Dung Trạ̣m thoát nhìn đặ̉m nhiên trên mặt nội bộ lại là mưu kế thực hiện được cười.

..... Cổ mi cảm thấy, nàng chính là kia chỉ gì gì đưa đến lang bên miệng dương. Sau đó nàng sợ hãi lang rằng không tốt, chủ động cùng hắn đánh thương lượng, bằng không ta đem chính mình cắt nát từng khối từng khối uy người được không?

Ta đi!

Hiện tại lúc này, Mộ Dung Trạh lại trọng ở cổ mi bên tai nhắc tới giáo võ công chuyện này, hơn nữa là thực dụ hoặc điểm huyết công phu.

Đối với trong truyền thuyết điểm huyết công phu, cổ Mi Tha thật sự là quá hướng tới. Không có biện pháp, 50 ngoại truyện xem nhiều, mỗi lần nhìn đến lão bạch hô lớn một tiếng hoa hướng dương điểm huyết tay, sau đó đối phương liền cấp điểm trúng, cũng chỉ có thể trở mắt nhìn lão bạch hoặc là chường quỳ ở trước mặt hắn nước miếng bay tứ tung giáo dục bọn họ.

Gạo kê chính là bị lão bạch cấp điểm trụ, sau đó bị miệng rộng làm đồ ăn cấp sống sờ sờ hầu chết a.

Điểm huyết công phu quá ngu X. Cổ Mi Bất là giống nhau hướng tới. Cho nên này sẽ Mộ Dung Trạh hướng nàng tung ra này căn cành ôliu, nàng động tâm.

Cái gọi là giáo điểm huyết công phu, nói trắng ra là còn không phải là bọn họ hai người lẫn nhau sờ sao. Sợ cái con khỉ a, dù sao nàng toàn thân trên dưới nơi nào không bị hắn sờ qua? Chẳng những là sờ qua, liền toàn thân trên dưới nơi nào đều bị hắn thân quá có được không.

Khụ khụ, điệu thấp điệu thấp.

Cho nên cổ mi vừa nghe Mộ Dung Trạ nói như vậy, nàng lập tức liền ra tiếng trả lời: "Thật sự?"

Mộ Dung Trạ gian kế lại một lần thực hiện được, khóe môi hướng lên trên câu một câu, trong bóng tối cổ mi thấy không rõ hấn cái này cười, bằng không nàng thế nào cũng phải vì nàng hiện tại những lời này đi đêm tường không thể.

"Thật sự." Mộ Dung Trạ cười rất nhỏ cừu. Nhưng trong lòng sói xám bắt đầu ngo ngoe rục rịch.

Nói xong câu đó, hấn liền bắt đầu dạy.

"Ta trước tới giáo ngươi nhận thức người quanh thân huyết vị tổng cộng có này đó."

Ấm áp tay chậm rãi từ nàng cổ hoa hạ, đều ở nàng chỗ mẫn cảm đánh toàn, nhưng hấn thanh âm nghe đi lên nhưng thuần khiết, đây là cái gì huyết vị, đây là cái gì huyết vị. Sau đó lại chậm rãi đi xuống động, nơi này là cái gì huyết vị, nơi này là cái gì huyết vị.....

Mộ Dung đại gia mấy ngày nay tới giờ nghiên cứu không phải làm không, hấn đối cổ mi thân thể so cổ mi đối thân thể của mình còn tới hiểu biết.

Cổ mi thực mau liền đối hấn này phiên rõ ràng mang theo chọn - đậu ý vị cái gọi là giáo thụ nàng điểm huyết công phu có phản ứng. Nàng cung nổi lên eo, khó lúc đầu nại hơi hơi ngẩng.

Thời cơ đã đến, Mộ Dung Trạ quyết định thu võng. Hấn cũng không có đứng dậy đề ép đi lên, chính là ở nàng phía sau đem nàng ôm càng khấn một chút, hơi hơi tách ra nàng hai chân, sau đó Mộ

Dung lão nhị liền cổ mi phía dưới ướt át chất lỏng liền không chút nào cố sức tẽ đi vào.

Mẫu chốt vấn đề là Mộ Dung lão nhị tẽ đi vào lúc sau, chúng ta Mộ Dung đại gia còn muốn trang vô tội: "Mi Mi, người phía dưới, như thế nào như vậy ướt? Thế nhưng đem tiểu đệ đệ liền như vậy cấp hút đi vào?"

Cổ mi cắn răng, cắn một ngụm ngân nha đều mau nát. Nàng hận không thể hiện tại liền xoay người, sau đó sờ sờ cắn chết cái này vô sỉ Mộ Dung Trạ.

Thao! Được tiện nghi còn khoe mã, nói chính là này hào người.

Nhưng thực mau nàng liền không có khí lực kiếp sau khí. Mộ Dung Trạ động tác quá nhanh quá hung mãnh, trừ bỏ theo hấn động tác than nhẹ ra tiếng, nàng trong đầu căn bản là không thể tưởng được chuyện khác.

Đến, cái gọi là giáo nàng điểm huyết công phu chính là như vậy giáo. Rồi sau đó mặt Mộ Dung Trạ lại trò cũ trọng làm vài lần, vấn đề là như thế này cổ mi như thế nào có thể nhớ rõ trụ sao.

Nhân thân thượng vốn dĩ liền có mấy trăm cái huyết đạo, hơn nữa mỗi lần giáo không đến một nửa đã bị hấn giở trò trực tiếp tiến vào chính đề.....

Cổ mi cảm thấy nàng thật đáng buồn thúc giục. Nàng tưởng cào tường, nàng tưởng đá cái bàn.

Cho nên đến cuối cùng, Mộ Dung Trạ liền cùng nàng nói, tính, liền người này đầu óc học điểm huyết xem ra là không đủ dùng, người liền nhớ kỹ nhân thân thượng mấy cái tử huyết là được.

Mà không lâu, Mộ Dung đại gia liền vì hắn nói ra những lời này trả giá đại giới.

Tự làm vậy không thể sống a a.

Tác giả có lời muốn nói: Đối thủ chỉ, luân gia này vẫn là truyện người lớn sao? Kỳ thật luân gia nhưng thuần khiết. Luân gia là tiểu tươi mát a uy!!

55 ai là ai kiếp

Tiểu viện tử có một cái không chớp mắt căn nhà nhỏ. Cổ mi lần đầu tiên đẩy ra này gian phòng ốc hai cánh cửa khi, sửng sốt một chút.

Râm mát khô ráo không thấy nửa điểm ánh nắng cũng liền thôi, chính yếu chính là, bên trong thành công trăm hơn một ngàn cái nhỏ nhỏ ngăn kéo.

Nguyên lai là gian phóng được nhà ở. Khó trách dĩ vãng liền không thấy được quá Mộ Dung Trạm ra cửa, nhưng mỗi ngày một chén thuốc tránh thai lại là đúng giờ đưa tới nàng trong tay.

Cổ mi lập tức đối này gian nhà ở có hứng thú. Từ lần đầu tiên biết cái này được phòng bắt đầu, nàng liền không ngừng một lần hướng nơi này chạy.

Trong phòng còn có vài chồng mã rất cao y thư, nàng phiên hạ, đáng tiếc giống như đang xem thiên thư.

Nàng hí híp mắt nhìn những cái đó mãi cho đến óc nhà nhỏ nhỏ ngăn kéo, ngăn không được lại là tưởng trừu khóe miệng.

Phim truyền hình thượng hoặc là trong đời sống hiện thực nhà ai được phòng ngăn kéo thượng không phải dán lớn lớn bé bé nhãn, ghi rõ bên trong là cái gì. Nhưng này trong phòng này đó ngăn kéo, đàn sắc ngăn kéo, nhỏ nhỏ bắt tay, trừ lần đó ra, không có bất luận cái gì một trương nhãn hoặc là mặt khác đồ vật tới cho thấy bên trong chính là chút cái gì được liệu.

Nàng cũng từng kéo ra mấy cái ngăn kéo tới xem, nhưng đối với nàng tới nói, bên trong được liệu liền tính là nhận thức nàng, kia nàng cũng không quen biết chúng nó a.

Cho nên nàng liền chạy tới cùng Mộ Dung Trạ phản ứng, ngụ ý đơn giản là hy vọng hắn có thể đem này đó được liệu phân loại một chút, lộn cái cái gì dấu hiệu tới cho thấy bên trong là chút cái gì ngoạn ý. Nhưng Mộ Dung Trạ lúc ấy đang ngồi ở trong viện bàn đá bên đọc sách, đối này không tỏ ý kiến.

Cổ mi ngược lại sửa đi đe dọa chính sách: "Như vậy nhiều được liệu đâu, vạn nhất ngày nào đó người lộn lẫn lộn, bùng cho ta cái kia thuốc tránh thai biến thành tuyệt dục được liệu làm sao bây giờ? Đến lúc đó ta hận người cả đời."

Mộ Dung Trạ buông quyển sách trên tay cuốn, hơi hiên trường mi, tự phụ nói: "Ta đối được lý rất là tinh thông, lường trước còn không đến mức lộn lẫn lộn những cái đó bình thường được liệu."

Cổ mi chỉ hận thẳng cắn răng. Ngạnh không được, nàng ngược lại đi mềm. Nàng bám vào hắn cánh tay liền kiêu thanh nói: "Ca, ta này không phải gặp người gần nhất thực mệt nhọc sao, ta liền tưởng nấu điểm cái gì canh gì đó cho người bổ bổ. Chính là ta không quen biết được liệu a, người không lộn cái dấu hiệu, tiểu

tâm lần sau ta cầm độc dược trở thành thuốc bổ cho người nấu canh."

Kỳ thật nàng trong lòng nghĩ, ta thật đúng là hận không thể lộng điểm độc dược trực tiếp cho người hạ canh bên trong tính.

Ai ngờ Mộ Dung Trạ lại là một phen ôm lấy nàng eo, đem nàng thân mình hướng chính mình kéo gần lại vài phần, lại là nghiêng đầu ngược mắt đối nàng cười nhẹ: "Nếu người sợ ta mệt nhọc, không bằng đêm nay làm người ở mặt trên, như thế nào?"

Mấy ngày nay tới giờ, giường chiếu việc quyền chủ động đều nắm giữ ở Mộ Dung Trạ trong tay, thường thường là hắn muốn thế nào liền thế nào, cố Mi Tại phương diện này chỉ có bị động phân.

Nói nàng còn không có ở mặt trên quá ai, bị hắn như vậy vừa nói, nàng nhin không được liền bắt đầu mơ màng nàng đem hắn đè ở dưới thân cảnh tượng.

Đè nặng cái này làm nàng trong lòng hận thẳng cắn răng, nhưng trên mặt còn không thể biểu lộ ra mảy may biến thái hỗn đản, không biết có thể hay không có thành tựu cảm?

Nhưng thực mau, cố mi bị Mộ Dung Trạ mang theo chạy ý nghĩ lập tức liền xoay trở về.

Sát! Hỗn đản. Không mang theo như vậy nói sang chuyện khác.

Mặt nàng đỏ, nàng bẻ Mộ Dung Trạ tay. Nàng không vui đái tại đây hỗn đản bên cạnh, nàng muốn tìm cái thanh tĩnh địa phương chính mình đi chơi.

Mộ Dung Trạm môi mông nhẹ dương, hơi hơi cười. Rồi sau đó hắn đem ôm lấy nàng eo tay phải thu trở về, thuận thế phúi phúi nàng vai trái thượng vừa ra xuống dưới kia phiến lá cây, cười nói: "Đêm nay tưởng uống cái gì canh? Không bằng cầu kỳ đương quy lão vịt canh?"

Cổ Mi Tụ là lại không thường thức, kia nàng cũng biết này nói canh là tư âm bổ thận.

Ta đi! Hắn ý tứ này là gần nhất nàng quá mệt nhọc, phải cho nàng bổ bổ sao?

Nhưng Mộ Dung Trạ lại hơi hơi phủ □ tới, nhéo nàng cằm thấp giọng nói: "Buổi tối người ở mặt trên, nhưng có đến người mệt. Không đề cập tới trước cho người bổ bổ, nhưng như thế nào thành đâu."

..... Xem ra hắn ý tứ này là, sợ nàng buổi tối thể lực vô dụng, cho nên trước tiên cho nàng bổ sung điểm lương thảo?

Cổ mi nhìn cầm quyền sách chính thông thả ung dung đi phòng bếp hầm canh Mộ Dung Trạ bóng dáng, nàng, nàng thật là cái gì tính tình đều không có.

Không hắn vũ lực giá trị cường đại còn chưa tính, còn không có hắn da mặt dày, sau đó còn không có hắn vô sỉ.....

Này đó vô sỉ nói rất cuộc là người khác dạy hắn, vẫn là hắn trời sinh tự học thành tài a? Làm ơn đại ca người liền không thể đối ta trang văn nhã một chút? Đến nỗi văn nhã phía dưới bại hoại phiền toái người liền không cần cho ta nhìn.

Đêm đó cổ mi uống quả nhiên chính là trong truyền thuyết cầu kỳ dương quy lão vịt canh.

Mộ Dung Trạm đầu bếp xuất phẩm, ân, nói câu đại lời nói thật, hương vị thực hảo, hơn nữa không phải giống nhau hảo, hảo uống cổ mi thiếu chút nữa đều đem đầu lưỡi cấp nuốt mất..

Nhưng nàng một bên uống này mỹ vị vô cùng canh, một bên còn ở ưu sầu.

Nàng không phải vô duyên vô cớ đối những cái đó được liệu cảm thấy hứng thú. Chỉ là nàng cần thiết đến lộng tới bên trong mấy vị được liệu mới được.

Thứ nhất, tưởng giải thể nội tư hồng cổ, nhất định phải có mấy vị được liệu. Năm đó nàng nãi nãi buộc nàng bối kia bỗng ghi lại sở hữu cổ độc dưỡng thành giải hòa cổ chi thư khi, nàng khịt mũi coi thường. Nhưng hiện tại, nàng thực may mắn nàng lúc ấy thực nghe lời bối.

Giải tư hồng cổ mấy vị được liệu thực thường thấy, không khó tìm đến. Khó chính là thuốc dẫn. Bất quá cái này nàng không nóng nảy, nàng sẽ có biện pháp lộng tới cái này thuốc dẫn.

Thứ hai, ở Dương Châu là lúc, Tống Sở kia hóa cùng nàng khoe khoang hấn trân quý bản mê được khi, từng sắp sửa dùng này đó được liệu tới chế tác cùng với như thế nào chế tác phương pháp cũng cùng nàng nói.

Này hai dạng khác biệt đều phải được liệu a đều phải được liệu a. Chính là nàng không quen biết được liệu a a làm sao đây.

Cổ mi hảo tưởng xúc bàn.

Nàng quyết định từ ngày mai bắt đầu nàng liền phải đi gặm kia mấy quyển y thư. Nàng nhớ rõ trong đó có một quyển là cùng loại với Bản thảo cương mục, chẳng những kỹ càng tỉ mỉ thuyết minh các loại dược liệu dược tính cùng sử dụng, lại còn có cấp thực cần thận ở bên cạnh xứng đồ.

Nàng hiện tại duy nhất nguyện vọng chính là, những cái đó đồ không cần họa quá trừu tượng chính là.

Đêm đó cổ mi cũng không có ở mặt trên. Nàng thật sự là đầy bụng tâm sự trăm mối lo, căn bản là không có tinh lực ở mặt trên.

Tiên nghi Mộ Dung Trạ, lại là có lý do lẫn lộn nàng một đêm.

Ngày kế, cổ mi bắt đầu lấy ra nàng cao tam đọc sách khi kia cổ nhiệt tình, hảo hảo học tập, mỗi ngày hướng về phía trước, vui đầu khổ đọc y thư, gặp được không hiểu địa phương liền chạy tới thỉnh giáo Mộ Dung Trạ.

Cũng may Mộ Dung Trạ tại đây phương diện là cái thực xứng chức lão sư a, chỉ điểm giang sơn sôi nổi văn tự gì đó, làm cổ Mi Tại ngắn hạn nội thực mau quen thuộc nàng muốn tìm kia mấy vị dược liệu.

Hết thầy cụ bị, chỉ thiếu đông phong.

Mà cái này đông phong, chính là nàng phải nghĩ biện pháp làm Mộ Dung Trạ đồng ý nàng đi ra viện này, lại đi ra này to như vậy thành Lạc Dương.

Sân là Mộ Dung Trạ thế lực phạm vi, mà thành Lạc Dương cũng là hãn thế lực phạm vi, nàng phỏng chừng liền tính nàng thân

ở thành Lạc Dương nội bất luận cái gì địa phương, chỉ sợ nàng nhất cử nhất động hấn đều có thể rõ như lòng bàn tay.

Cho nên bước đầu tiên, chính là thoát đi tiểu viện tử. Sau đó đệ nhị bước, thoát đi thành Lạc Dương. Đệ tam bước, giải rớt trong cơ thể cùng Mộ Dung Trạ có thiên ti vạn lữ quan hệ tư hồng cổ, sau đó ném ra hấn, từ đây liền trời cao biển rộng một đường là lam.

Cùng lắm thì nàng liền hướng góc biển chân trời nhưng kính chạy. Nàng cũng không tin, Mộ Dung Trạ tay chính là duỗi lại trường, hấn còn có thể trường đến nam cực bắc cực đi.

Kế hoạch rất tốt đẹp, phi thường tốt đẹp. Cổ Mi Tại kia tưởng đều nhạc. Nàng muốn tự do. Nàng muốn giương cánh bay lượn.

Nhưng Mộ Dung Trạ chính là kia khối trở ngại nàng tự do chặn đường thạch.

Nàng cân nhắc như thế nào mở miệng mới có thể làm hấn mang theo nàng đi ra này thành Lạc Dương.

Dù sao nàng xem như suy nghĩ cẩn thận, tưởng cũng hấn thoát đi này thành Lạc Dương, vẫn là đã chết này tâm đi.

Liền tính nàng vạn hạnh phóng đồ Mộ Dung Trạ, bên ngoài còn có A Thanh, sau đó còn có nàng không biết mặt khác a hồng hoặc là A Lục.

Cho nên, đến đem Mộ Dung Trạ dụ - quả đến thành Lạc Dương ngoại lại tùy thời xuống tay.

Là đêm, đông vũ triền miên. Mái ngoại tiếng mưa rơi tí tách, bóng đêm mênh mông.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 56

Cố mi cùng Mộ Dung Trạm vừa mới làm xong một hồi hữu ích với thể xác và tinh thần khỏe mạnh vận động. Nàng nằm ở hắn trong lòng ngực, cân nhắc ăn no thỏa mãn lúc sau nam nhân tốt nhất nói chuyện những lời này hắn là thật sự đi?

Nàng cọt tới cọt lui, chậm chạp nghi nghi chầm chước đã mở miệng: "Kia cái gì, ca, mỗi ngày tại đây tiểu viện tử, người có thể hay không cái kia, cái kia cảm thấy có điểm buồn a?"

Nói xong nín thở tĩnh khí, liền sợ hắn bão nổi.

Lúc đó Mộ Dung Trạm đang ở theo nàng bồi, trắng nõn thon dài tay theo nàng bóng loáng bồi như vậy một chút một chút thuận qua đi, hắn cảm thấy thực thỏa mãn, thỏa mãn hắn hai mắt đều hơi mị lên.

Nghe được cố mi này rõ ràng mang theo thật cẩn thận hỏi chuyện, hắn nhấp nháy môi, không nói gì.

Kỳ thật hắn như thế nào sẽ nhàn buồn. Cố Mi Bất là hắn, tự nhiên không thể thể hội tâm tình của hắn. Từ nhỏ cha mẹ không mực, sau đó cha mẹ đồng quy vu tận, lại là giáo nội náo động, vài cổ thể lực phân tranh không dưới. Cuối cùng hắn làm kia vài cổ thể lực cân bằng, bị coi như con rối đẩy lên giáo chủ vị trí.

Hắn nhần. Nhậm người bài bố hắn nhần, chu toàn với mọi người chi gian hắn nhần, tùy thời đều sẽ có sinh mệnh nguy hiểm hắn cũng nhần, nhần đã có một ngày hắn rốt cuộc có thể trí những người đó vào chỗ chết.

Huyết vũ tinh phong, máu chảy thành sông. Hắn đứng ở huyền ly giáo cao cao giới giáo dục thượng, chấp tay sau lưng lạnh lùng nhìn ngày xưa những cái đó ở trước mặt hắn điều vũ dương oai người nhất nhất ở hắn trước mặt ngã xuống, tứ chi tứ tán.

Tự kia lúc sau, hắn so dĩ vãng càng thích an tĩnh. Phi đến tất yếu, không cùng người ta nói lời nói, không cùng người kết giao, hắn ở chính hắn tiểu viện tử quá chính hắn nhàn nhã cuộc sống gia đình.

Cho đến cổ mi xông vào.

Hắn bắt đầu tin tưởng, trên đời này tổng hội là có như vậy một người, nàng sẽ là người kiếp. Vô luận người là hận nàng cũng hảo, ái nàng cũng hảo, người đều không thể ở trong lòng bụng nàng.

Đám đông mệnh mang, không cần cái gì lý do, chỉ cần mới gặp khi kia liếc mắt một cái, hắn liền biết, nàng chú định sẽ là nàng kiếp.

Hắn thực may mắn, lúc trước hắn không có hạ lệnh giết nàng. Bằng không đời này hắn chú định đều sẽ chỉ là côi cút cả đời.

Mái ngoại tiếng mưa rơi tiệm đại. Có gió nổi lên, ngoài cửa sổ cành lá lay động.

Hắn nhìn phòng trong thanh lãnh dạ quang, cảm thụ được thủ hạ người gần trong gang tấc xúc cảm, hắn tâm bỗng nhiên liền mềm mại tới rồi cực hạn.

"Mi Mi," hần ở nàng đỉnh đầu ấn hạ nhẹ nhàng một hôn, thấp giọng nói "Trên đời này có nhiều như vậy người, chính là ta chỉ có người."

Phía dưới nói hần không có nói ra. Có lẽ là cảm thấy ngượng ngùng nói ra, có lẽ là cảm thấy nói ra làm ra vẻ, có lẽ là hần cảm thấy cổ mi sẽ minh bạch hần ý tứ.

Trên đời này có nhiều như vậy người, chính là ta chỉ có người. Cho nên, vô luận như thế nào, thỉnh đừng rời khỏi ta.

Tác giả có lời muốn nói: Khen ngợi hạ ta chính mình trước. Hôm nay ta càng cũng thật sớm a.

Kỳ thật chân tướng chính là, hôm nay là nhà ta đại gia sinh nhật, ta phải chạy nhanh thiêu đồ ăn nấu cơm đi.

Chúc nhà ta đại gia sinh nhật vui sướng!

56 đồng sàng dị mộng

Trên đời này có nhiều như vậy người, chính là ta chỉ có người.

Có lẽ là bởi vì Mộ Dung Trạm bỗng nhiên nói những lời này làm nàng quá chấn động, có lẽ là bởi vì hần những lời này làm nàng mặc danh từ đáy lòng dâng lên một cổ đau thương, tóm lại, cổ mi ngủ rồi lúc sau liền bắt đầu nằm mơ.

Trong mộng tựa hồ có một cái thanh lãnh thiếu niên. Quang ảnh đậm hơi, cùng loại với sắp tảng sáng phía trước sắc trời. Hần thân ở phía trước cửa sổ lùn giường, ôm đầu gối mà ngồi, nghiêng nghiêng dựa ở xám trắng trên vách tường.

Cổ mi đỡ môn mà đứng, nàng lẳng lặng nhìn cái này phía trước cửa sổ thiếu niên. Hấn bạch y, sườn mặt thon gầy quật cường, thật dài lông mi ngẫu nhiên có phập phồng.

Tựa hồ là bỗng nhiên cảm nhận được trong phòng có người ở, thiếu niên bỗng nhiên nghiêng đầu.

Âm lãnh con người bình tĩnh nhìn nàng, vô bi vô hỷ, vô kinh vô giận.

Nhưng bỗng nhiên, cổ mi một cái sai mắt gian, thiếu niên này khuôn mặt liền thành hiện tại Mộ Dung Trạm. Hấn đứng dậy, từng bước một đến gần, ở nàng trước mặt lập trụ.

Tảng lớn bóng ma đầu hạ. Nàng ngửa đầu, nhìn trước mặt cái này cao hơn hấn một cái đầu người.

Mà Mộ Dung Trạm cũng cúi đầu nhìn nàng, trong mắt thần sắc biến ảo, nhưng bỗng nhiên biến thành đau thương.

"Mi Mi," hấn duỗi cánh tay vòng quanh nàng eo, đem nàng chậm rãi ôm vào trong lòng ngực, nhẹ giọng nói: "Đừng rời khỏi ta."

Nàng có trong nháy mắt hoảng hốt. Nhưng hấn ôm ấp thật sự là quá ấm áp, nàng chần chờ một chút, cũng liền duỗi cánh tay ôm lấy hấn eo.

Nhưng bỗng nhiên lại có người ở nàng phía sau bi thương kêu nàng: "Hồng Diêu, người không cần ta sao?"

Nàng bỗng nhiên quay đầu lại.

Phía sau người xanh sẫm áo dài, tuấn đĩnh khuôn mặt. Nhưng mặt mày chi gian nhú chặt, thế nhưng tựa như ngay sau đó liền phải khóc ra tới giống nhau.

Là Liêm Huy.

Hắn đối nàng vươn tay phải, cổ - hoặc dường như nói: "Hong Diêu, trở lại ta bên người tới. Người đáp ứng quá ta, muốn cùng ta thành thân, về sau cùng nhau đi khắp chân trời góc biển. Nay đó người đều đã quên sao?"

Cổ mi nhìn tựa quen thuộc lại tựa xa lạ dung nhan, thực mê mang.

Nhưng hắn tiếp tục ở thấp giọng nói: "Ta đáp ứng người, ta cái gì đều mặc kệ, chúng ta cùng nhau rời đi nơi này đi. Đi tìm một cái không có người nhận thức chúng ta địa phương, chúng ta làm lại từ đầu, được không?"

Cổ mi rất muốn nói tốt. Nàng tưởng vươn tay đi cầm hắn tay.

Nhưng bên hông bỗng nhiên căng thẳng, Mộ Dung Trạm phần nộ thanh âm ở nàng bên tai vang lên: "Cổ mi, người vừa mới còn đáp ứng quá ta, cả đời đều sẽ không rời đi ta. Người hiện tại liền phải đổi ý sao?"

Đúng vậy, đúng vậy. Nàng đáp ứng quá Liêm Huy sẽ cùng nàng thành thân, sẽ đi theo hắn cùng nhau đi khắp chân trời góc biển. Đến nỗi Mộ Dung Trạm, Mộ Dung Trạm.....

Nhưng nàng có đáp ứng quá hắn vĩnh viễn sẽ không rời đi hắn sao?

Nhưng là Liêm Huy, người không tin ta, người không tin ta. Người cho rằng Trang Thu Dung là ta giết, người muốn ta cùng người cùng nhau trở về nhận tội.

Người đều không tin ta, ta như thế nào còn có thể cùng người ở bên nhau? Người đi đi, người đi đi, ta không cần tái kiến người.

Liêm Huy nghe vậy, ảm đạm rũ xuống vượn kia chỉ tay phải: "Hồng Diêu, nguyên lai, người trong lòng đều đã đem ta buông xuống sao?"

Cổ mi bỗng nhiên liền khóc. Nàng khóc thực thương tâm, cơ hồ nghẹn ngào không thể ngữ: "Ta không thể không đem người buông. Ta kỳ thật là thực ích kỷ cũng thực yếu đuối một người. Ta sợ đau, ta sợ chết, ta sợ sở hữu làm ta thương tâm hết thấy người hết thấy sự. Ta tưởng có người hảo hảo đau ta liên ta yêu ta, sau đó ta cũng sẽ hảo hảo đau hấn liên hấn yêu hấn. Chính là Liêm Huy, ta ái người, vô luận phát sinh chuyện gì, hấn đều cần thiết lựa chọn tin tưởng ta. Ta là thích quá người, người như vậy đối ta, ta không có khả năng không cảm động. Ta là thật sự nghĩ tới muốn cùng người quá cả đời, thậm chí nghĩ đi lấy lòng người nương, chỉ cần nàng đồng ý chúng ta ở bên nhau. Chính là, chính là người không tin ta a. Người vì cái gì liền như vậy tin tưởng thông Nguyên Tử nói, mà không tin ta nói? Người thậm chí muốn ta cùng người cùng nhau trở về nhận tội. Từ người nói ra những lời này bắt đầu, ta liền biết, ta cần thiết đến đã quên người. Cho nên người đi đi, người đi đi, chúng ta về sau không cần tái kiến."

Nàng đau khóc thành tiếng. Nhiều thế này nhật tử tới nay vẫn luôn đề ở trong lòng ủy khuất cùng khó chịu bỗng nhiên liền như vậy phát tiết ra tới.

Liêm Huy là nàng đi vào cái này dị thể tới nay cái thứ nhất đối nàng như vậy người tốt. Nàng khi đó cho rằng hẳn sẽ là nàng cái kia Mr right, cho rằng chính mình vô duyên vô cớ xuyên qua có lẽ chính là mệnh trung chú định, mệnh trung nhất định phải gặp được hẳn.

Chính là, đương hẳn chần chờ hỏi ra câu kia, Trang Thu Dung có phải hay không người giết câu nói kia khi, nàng liền biết, hẳn không phải là nàng cái kia Mr right.

Liêm Huy rốt cuộc vẫn là đi rồi. Hẳn ảm đạm xoay người, nhập nhèm ảm đạm hơi sắc trời trung, hẳn bóng dáng nhìn qua là như vậy tiêu điều cô đơn.

"Liêm Huy, Liêm Huy." Nàng nhìn hẳn xoay người rồi đi bóng dáng khóc không kèm chế được.

Trong mộng nàng đều có thể cảm nhận được cái loại này thấu cốt bi thương, thật lâu vô pháp tan đi.

Mà trong hiện thực nằm ở nàng bên cạnh người Mộ Dung Trạ, đã sớm ở nàng nước mắt khóc ra đệ nhất thanh thời điểm, hẳn cũng đã tỉnh lại.

Cho rằng nàng là làm ác mộng, hẳn duỗi tay ôm nàng, mặt khác một bàn tay nhẹ nhàng vỗ nàng bồi, nhẹ giọng hồng: "Mi Mi, không sợ, không sợ."

Nhưng lúc này cổ mi một bên nhẹ giọng khóc lóc, một bên liên tiếp thanh thấp giọng kêu, Liêm Huy, Liêm Huy.

Vỗ nàng bồi cái tay kia tay bỗng nhiên cứng đờ ở giữa không trung.

Mộ Dung Trạh không có biện pháp hình dung chính mình giờ này khắc này tâm tình. Nằm ở chính mình trong lòng ngực nữ nhân, trong lúc ngủ mơ kêu lại là một cái khác tên của nam nhân.

Hơn nữa, nàng còn ở khóc. Khóc thực thương tâm. Vì một cái khác nam nhân trong lúc ngủ mơ đều có thể khóc như vậy thương tâm. Nàng rốt cuộc là làm cái gì mộng?

Mát mát? Bi ai? Phấn nộ? Các loại cảm xúc ở hắh trong lòng mãnh liệt mà qua.

Hắh nhìn vẫn như cũ ở nhắm mắt rơi lệ cổ mi, bỗng nhiên liền có xúc động tưởng một phen bóp chết nàng tính.

Chỉ có nàng đã chết, nàng mới sẽ không đi tưởng một cái khác nam nhân.

Trong khoảng thời gian này tới nay nàng đối những cái đó được liệu biểu hiện ra cực đại nhiệt tình, hắh đã sớm cảm thấy trong đó có dị. Nghĩ tới nghĩ lui, tất nhiên là nàng ở cân nhắc như thế nào từ hắh bên người thoát đi. Mà này đó được liệu, tất nhiên cùng này đó có quan hệ.

Hắh sở dĩ mở một con mắt nhắm một con mắt, cũng không mở miệng làm rõ, đơn giản là chắc chắn nàng liền tính chơi cái gì tiểu xiếc cũng vô pháp thoát đi chính mình bên người.

Chính là, liền tính là thân thể của nàng thoát đi không khai, kia nàng tâm đâu?

Vẫn là bóp chết nàng đi. Chỉ cần nàng đã chết, hắh cũng sẽ chết. Đến lúc đó hắh liền ở cái này tiểu viện tử mọc phù dung hoa dưới

tàng cây đào cái hố, hai người song song nằm ở bên nhau, như vậy bọn họ đời đời kiếp kiếp đều sẽ không chia lìa.

Quản hấn cái gì Liêm Huy, hấn vĩnh viễn đều tìm không thấy nơi này.

Mộ Dung Trạ trong lòng điên cuồng kêu gào cái này ý niệm. Hấn tình nguyện mang theo nàng cùng nhau xuống địa ngục, cũng sẽ không làm nàng cùng mặt khác nam nhân cùng nhau lên thiên đường.

Hấn tay chậm rãi hướng về cổ mi nhỏ yếu cổ dờ đi.

Chỉ cần năm ngón tay thu nạp, sau đó lại hơi hơi dùng điểm lực, kia bên cạnh ngủ người này trong miệng đem rót cuộc kêu không ra tên của người đàn ông khác.

Mộ Dung Trạ nhìn còn ở nhắm mắt rơi lệ cổ mi, hấn trong lòng dù cho là lại sóng gió mãnh liệt, chính là trên mặt vẫn là không có chút nào cảm xúc phập phồng.

Đã có thể vào lúc này, hấn bỗng nhiên nghe được cổ mi lại khóc lóc kêu một tiếng ca.

Hấn cho rằng nàng tỉnh. Nhưng xem qua đi khi, nàng vẫn là như lúc trước như vậy nhắm mắt lại chỉ là rơi lệ.

Như vậy, chính mình cũng ở nàng trong mộng sao?

Mộ Dung Trạ trong lòng chần chờ một chút, bóp cổ mi cổ tay hoãn vừa chậm, cũng không có tiếp tục dùng sức.

Mà cổ Mi Hoàn ở kia nước nở từng tiếng kêu, ca, ca.

Mộ Dung Trạh nhìn nàng rơi lệ bộ dáng, nghe từ nàng trong miệng không ngừng dật ra tiếng kêu, bóp nàng cổ tay bỗng nhiên liền có chút phát run.

Nàng đã chết, hắh liền rớt cuộc nghe không được nàng kêu hắh ca. Kỳ thật cổ Mi Bất biết, nàng mỗi lần kêu hắh ca thời điểm, mềm mại, nhu nhu, luôn có như vậy một loại làm nũng ý vị ở bên trong, làm hắh nghe xong, cảm thấy thế gian này nàng đó là muốn bất cứ thứ gì, hắh đều sẽ đem hết toàn lực vì nàng mang tới.

Chỉ cần nàng không rời đi hắh bên người, như vậy nàng có thể dung túng nàng sở hữu. Vô luận nàng tưởng như thế nào, dù cho là giết người phóng hỏa đánh gia lược xá, cho dù là thượng đoạn đầu đài, xuống địa ngục, hắh đều sẽ không chút do dự bởi nàng đi.

Chính là Mi Mi, người vì cái gì muốn thích người khác?

Mộ Dung Trạh quyết tâm, bóp nàng cổ tay liền phải tiếp tục dùng sức.

Cổ mi bắt đầu gãy giữa, liền tỉnh là trong lúc ngủ mơ, nàng cũng sẽ cảm thấy chính mình hô hấp không thông thuận.

Nhưng nàng thật là cái loại này chỉ cần là ngủ rồi liền chuyện gì cũng không biết người a, dung túng là như thế này khó chịu, nàng cũng không có tỉnh lại, chỉ là hô hấp bắt đầu dần dần tăng thêm.

Mộ Dung Trạh gắt gao nhìn nàng dần dần trướng ửng hồng khuôn mặt, nghe nàng đầu tiên là càng ngày càng nặng, đến sau lại lại càng ngày càng rất nhỏ tiếng hít thở, hắh thủ hạ lại vẫn là tiếp tục dùng gắng sức.

Nhưng bỗng nhiên, hắn lập tức thu hồi tay, quay đầu đi, giống như bị thoát ly mặt nước bị đóng sầm ngạn cá, bắt đầu từng ngụm từng ngụm hơi thở.

Hắn không hạ thủ được. Cả đời như vậy đoản, nhưng lại như vậy trường, hắn còn không có nghe đủ cổ mi mềm mềm mại mại kêu hắn ca, hắn còn không có xem đủ cổ mi đối với hắn cười vô tâm không phối bộ dáng, hắn còn không có cảm thụ quá cổ mi yêu hắn thời điểm hắn sẽ là cái dạng gì tâm tình.

Hắn không thể giết nàng. Hắn không thể.

Hắn muốn cho cổ mi yêu hắn. Hắn có thể từ giờ trở đi gấp bội đối nàng hảo, thỏa mãn nàng sở hữu nguyện vọng, làm nàng không hề sợ chính mình, thiết tình thực lòng cảm nhận được chính mình đối nàng hảo.

Hắn muốn cho nàng cam tâm tình nguyện yêu hắn, đã quên Liêm Huy.

Liêm Huy! Hắn này trong lòng yên lặng niệm một lần tên này. Lần trước hắn sai khiến đi ra ngoài ba đợt sát thủ tất cả đều không có hoàn thành nhiệm vụ, vẫn là bị hắn thành công thoát đi.

Chính là chỉ cần người này còn sống, vậy hắn trong lòng một cây thứ. Dù cho là về sau cổ mi yêu chính mình, kia hắn cũng sẽ không cho phép người này tiếp tục sống ở trên đời này.

Hắn muốn mật sát rớt cổ mi cùng Liêm Huy chi gian sở hữu hết thảy. Hắn muốn đem người này đuổi ra cổ mi trong lòng, một chút không dư thừa.

Cổ mi trong lòng, chỉ có thể có hấn một người. Nếu có mặt khác bất luận kẻ nào, hấn đều sẽ đuổi tận giết tuyệt, không lưu một tia hậu hoạn.

Cổ mi cũng không biết nàng ở Diêm Vương cửa điện trước xoay một chuyển. Ngày kế buổi sáng nàng tỉnh lại khi, có chút khó nhin xoay chuyển cổ, không rõ vì cái gì bỗng nhiên trong mộng liền sẽ cảm thấy hô hấp khó khăn đâu.

Mà lúc này Mộ Dung Trạh chính đẩy cửa tiến vào. Hấn phía sau là đầu mùa đông nhỏ vụn ánh nắng, đem hấn quanh thân đều nhiễm một tầng ảm màu cam ánh sáng nhu hòa, phảng phất giống như tiên nhân.

"Mi Mi," hấn ở sáng sớm ảm áp vào đông ánh nắng trung đối với nàng mỉm cười, thanh nhã dung nhan tẫn hiện, "Ta mang ngươi đi ra này thành Lạc Dương, đi khắp thiên hạ danh sơn đại xuyên, như thế nào?"

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 57

Tác giả có lời muốn nói: * trườ, hậu trườ tuy có thể thấy được các vị thân bình luận, nhưng trước đài cúc hoa vẫn luôn chuyển, vô pháp hồi phục. Tại đây đa tạ các vị thân bình luận a, hy vọng thân nhóm không ngừng cố gắng, dũng được nhấn lại. Thân nhóm bình luận chính là ta lớn nhất động lực. Chờ thêm mấy ngày * không trườ, yên lại thống nhất hồi phục. Lại lần nữa cảm ơn.

57 trên đường ruộng hoa khai

Cổ mi cảm thấy nàng khẳng định là đang nằm mơ.

Bất quá một cái buổi tối công phu, Mộ Dung Trạ liền chủ động đối nàng nói, Mi Mi, ta mang người đi ra này thành Lạc Dương, du biến thiên hạ danh sơn đại xuyên, như thế nào?

Nàng nhất định là còn đang nằm mơ, đúng vậy đi, đúng vậy đi? Rõ ràng đêm qua nàng thử thăm dò hỏi Mộ Dung Trạ, người vẫn luôn ở cái này tiểu viện tử có thể hay không ngại buồn thòi điếm, hần trả lời là, không buồn. Nhưng như thế nào mới qua một buổi tối, thái độ của hần liền tới rồi cái một trăm tám mươi độ đại chuyển biến?

Thẳng đến đứng ở thành Lạc Dương ngoại, nàng xoay người nhìn trước mặt cổ xưa tường thành cùng đại môn, vẫn như cũ cảm thấy là ở vân trong mộng như vậy không chân thật.

Chính mình mấy ngày nay tới giờ vẫn luôn tâm tâm niệm niệm nghĩ như thế nào mới có thể thoát đi tòa thành trì này, nhưng như thế nào bỗng nhiên chi gian liền dễ dàng như vậy cấp giải quyết?

Nàng có chút hốt hoảng ngẩng đầu nhìn đứng ở nàng bên cạnh người Mộ Dung Trạh.

Vào đông ánh nắng ấm áp, nhỏ vụn như kim. Hắc thanh y tổ bào, mặt nghiêng tốt đẹp, giống như họa người trong.

Lúc này họa người trong khoe môi là hơi hơi thượng kiều nhất định độ cung, tỏ vẻ hắc hiện tại tâm tình còn tính không tồi.

Hắc dừng lại bước chân, bồi cổ Mi Tại nhìn trước mặt này tòa ngàn năm cổ thành tường thành cùng đại môn. Cuối cùng, hắc duỗi tay híp mắt, nắm cổ mi tay, cúi đầu đối nàng mỉm cười nói: "Năm sau Lạc Dương toàn thành hoa mẫu đơn khai là lúc, ta lại mang người cùng nhau trở về nơi này quan khán."

Cổ mi đầu óc còn dừng lại ở Mộ Dung Trạh buổi sáng bỗng nhiên nói câu kia, bồi nàng du biến thiên hạ danh sơn đại xuyên những lời này mặt trên, cho nên nghe xong hắc những lời này, nàng chỉ là ngây ngốc nga một tiếng.

Đứa nhỏ này phản xạ hình cung thật không phải giống nhau trường, đều có thể vòng địa cầu vài vòng.

Cho đến bị Mộ Dung Trạh nắm tay đi ra hảo xa, nàng lúc này mới phản ứng lại đây, hắc kia hai câu lời nói ý tứ, là thật sự muốn mang nàng du biến thiên hạ sao? Sau đó về sau liền tính trở lại thành Lạc Dương, cũng chỉ là trở về nhìn xem mẫu đơn mà thôi sao?

Nàng có chút không thể tin tưởng lại ngẩng đầu nhìn Mộ Dung Trạh.

Hắn tựa hồ vẫn là ở mỉm cười, thoát nhìn tâm tình thực không tồi bộ dáng. Làm như cảm nhận được nàng đối hắn nhìn chăm chú, hắn bỗng nhiên cũng quay đầu tới, đối nàng hơi hơi mỉm cười.

Nụ cười này nếu là nhất định phải hình dung, cố mi sẽ cảm thấy, thiên hạ vạn vật ở này trước mặt toàn thất sắc rồi.

Đắm chìm ở cái này ấm áp tươi cười trung, nàng đầu quả tim bỗng nhiên liền run như vậy một chút, bị hắn nắm tay bắt đầu đổ mồ hôi.

Kỳ thật dĩ vãng bọn họ cái dạng gì thân mật động tác đều đã làm, nhưng nàng đều không có như thế nào tâm động quá. Nhưng hôm nay liền bởi vì hắn hai câu này lời nói cùng nụ cười này, nàng mặt danh liền cảm thấy có cái gì cùng dĩ vãng không giống nhau.

Cùng hắn cùng nhau du biến thiên hạ danh xuyên a. Nếu hắn có thể tôn trọng nàng, mọi chuyện không ước thúc nàng tự do, kia cái này kiến nghị, có lẽ, kỳ thật cũng không tệ lắm.

Bọn họ đi cái thứ nhất địa phương là lão Quân Sơn.

Lão Quân Sơn là Tần Lĩnh dư mạch tám trăm dặm Phục Ngưu Sơn chủ phong, khoảng cách Lạc Dương cũng không tính xa.

Xe ngựa đi rất chậm, một đường đi từ từ.

Chính trực vào đông, hoang vắng quan đạo bên là lá rụng điêu tàn cây cối, cũng không biết nói vì cái gì, cố mi bỗng nhiên chính là

nghĩ tới câu kia, trên đường ruộng hoa khai, nhưng chậm rãi về rồi những lời này.

Nàng mỉm cười. Tuy rằng là trước mắt cảnh trí cũng không phù hợp những lời này, nàng cùng Mộ Dung Trạh hiện nay tình hình cũng hoàn toàn không phù hợp những lời này, chính là, nàng vẫn là mặc danh nghĩ tới cái này.

Không vì cái gì, có lẽ chỉ là bởi vì mỗi lần đọc được những lời này thời điểm, nàng đáy lòng tổng hội có một loại thực vi diệu cảm giác. Có lẽ, loại này vi diệu cảm giác có thể xưng là, ám áp.

Hiện tại nàng cùng Mộ Dung Trạh song song ngồi ở xe ngựa phía trước, nàng trên mặt bất luận cái gì rất nhỏ biểu tình đều sẽ không tránh được hẩn hai mắt.

"Suy nghĩ cái gì?" Hẩn thanh âm thanh nhã nhu hòa, làm cổ mi nghĩ tới ngày xuân trong rừng nhẹ nhàng cuốn quá ngọn cây gió nhẹ.

Nàng quay đầu đi, mỉm cười đối hẩn nói ra những lời này, lại còn có cho hẩn tinh tế giảng giải những lời này điển cổ ngọn nguồn.

Tưởng niệm một người, thư từ đưa tình. Bất quá ít ỏi số ngữ, lại thật thà ám áp, tình ý chân thành.

Trên đường ruộng hoa đều khai. Người có thể một bên ngắm hoa, một bên chậm rãi trở về.

"Thế nào," cổ mi cười hỏi Mộ Dung Trạh, "Cái này trượng phu có phải hay không đối hẩn thê tử rất sâu tình?"

Mộ Dung Trạ không tỏ ý kiến. Ở hấn trong lòng, nếu là thật sự đối một người thâm tình, vậy hấn là ngày ngày không rời không bỏ mới là.

Thê tử tưởng niệm người nhà, trở về thăm người thân, trượng phu dù cho lại công việc bận rộn, kia cũng nên cùng nhau cùng đi tiến đến.

Cái gọi là trượng phu, một trượng trong vòng mới vi phu. Nếu nhiên cùng cố mi phân biệt mấy tháng, hấn cảm thấy hấn khẳng định sẽ không thể chịu đựng được.

Nhưng cố mi thu thủy vô trần hai mắt hàm cười nhìn hấn, làm hấn vô pháp đem hấn trong lòng chân thật ý tưởng nói ra.

Hấn đành phải gạt đầu, lấy kỳ đồng ý nàng cái nhìn: "Ân. Rất sâu tình."

Mộ Dung đại gia nói dối rải mặt không hồng nhĩ không xích. Hấn thậm chí là vì phối hợp cố mi hiện tại đầy ngập bị ám áp hai chữ hướng hôn đầu óc ý tưởng, còn khéo môi hơi hơi cong một loan, cười thuần lương vô hại nói ra kia bốn chữ. Lúc này hấn thoát nhìn rõ ràng chính là cái có thể nhậm người nắn bóp cục bột.

Đáng tiếc này khối cục bột lại là cái kim cương cục bột, cứng rắn cường độ trình độ thể gian chi nhất, chỉ sợ là không có người dám can đảm đến xoa thượng một xoa.

Đến nỗi cố mi sao, ngô, ngượng ngừng, nãi nhóm không có nghe nói qua một câu sao, thiết hán nhu tình. Nếu là văn nghệ điểm tới nói chính là, lòng có mảnh hổ, tế ngữi tường vi.

Mộ Dung Trạm trong lòng dù cho lại ở một đầu lão hồ, cổ mi cũng sẽ là kia đóa tường vi, làm hấn ở nàng trước mặt cam nguyện trở thành một con miêu.

Cổ mi nghe xong Mộ Dung Trạm những lời này, trong lòng hảo sinh đắc ý. Hư cấu xuyên qua chính là hảo a, tốt như vậy một câu từ nàng trong miệng nói ra, làm nàng nháy mắt cảm thấy văn nghệ không ít. Tuy rằng nàng vẫn luôn cảm thấy chính mình là chỉ nữ hán tử tới.

Chỉ là đáng tiếc a, vừa rồi vì cái gì muốn gạt hấn nói những lời này là nàng từ một quyển sách cổ thượng xem ra, nếu là nói thẳng đây là nàng nghĩ ra được nên thật tốt.

Nhiều ít văn nghệ nhiều ít trang bức lập. Nàng bỗng nhiên liền minh bạch, vì cái gì như vậy nhiều xuyên qua nữ xuyên qua lúc sau đều thích đạo văn tiên nhân thơ từ nguyên nhân.

Người khác khổ tâm nghĩ ra được thơ từ, ngâm an một chữ, về đoạn số căn cần, kết quả là lại bất quá là dùng làm những cái đó xuyên qua nữ lãnh điểm cao quý thuận miệng nói ra, kinh điểm nam chủ hoặc là nam xứng thơ từ.

Cổ mi nhấp môi cười. Bởi vì nàng nghĩ đến, nếu là nàng ở Mộ Dung Trạm trước mặt bỗng nhiên cảm thán dường như nói ra chút cái gì tiên nhân thơ từ, phỏng chừng hấn sẽ dùng xem bệnh tâm thần ánh mắt nhìn nàng, không phải cho rằng nàng đầu óc là bị lừa đá, chính là bị bám vào người.

Nàng cảm thấy nàng vẫn là thành thật bốn phạm điểm hảo. Chính mình là viên đầu to tội liền không cần đi trang cái gì thủy tiên.

Cuối cùng khai không ra hoa, vẫn như cũ sẽ lộ ra vốn có bản chất.

Nàng hôm nay tâm tình thực hảo. Bàn tay bàn chân ngồi ở xe ngựa phía trước, nhìn trước mặt kia thất hoàng tông mã chậm rãi ở dạo bước.

Mộ Dung Trạh cùng nàng đều không có đối này con ngựa dùng roi, chỉ là tùy ý nó như vậy một đường chậm rãi đi, thảnh thọah còn ngừng lại gặh ven đường có chúh khô vàng thảo.

Cái gọi là năm tháng tĩnh hảo, hiện thể an ổn, nghĩ đến nguyên cũng bất quá như thế.

Lão Quân Sơn không tính cao, khá vậy tuyệt đối không tính lùn. Cổ mi một bên hướng trên núi bò, một bên lằm bằm cái này Mộ Dung Trạh thật là không giống người thường a, ngay cả leo núi hắh đều phải chọn cái thanh tĩnh sơn tới bò.

Vốn dĩ nàng ý tứ là đi núi Võ Đang. Danh sơn tú thủy, thể nhân đều biết. Chính là Mộ Dung Trạh chính là ngại nơi đó quá nổi danh, sợ người nhiều, cho nên liền riêng chọn cái này lão Quân Sơn. Còn nói cái gì thiên hạ sơn nơi nào đều giống nhau.

Như thế nào có thể giống nhau lạh. Từ hà khách nói Ngũ nhạc trở về không xem sơn, Hoàng Sơn trở về không xem nhạc. Nếu là đều giống nhau, hắh lão nhân gia đáng giá nói ra những lời này sao?

Nhưng oán giận về oán giận, nàng vẫn là đi theo Mộ Dung Trạh nhận mệnh thở hỏh hỏh thở hỏh hỏh hỏh bò này lão Quân Sơn.

Sơn thể hiểm trở, cổ mi chỉ xem tay chân đều có chúh nhũn ra.

Phía trước chúng ta nói qua, đứa nhỏ này chính là cái nhát gan tội liên đới thuyền hải tặc đều sẽ khóc hài tử. Như vậy cao sơn, nàng có thể nói nàng không dám đi xuống xem, khá vậy không dám hướng lên trên xem sao?

Vào đông tầm nhìn vốn dĩ liên không cao, hơn nữa bọn họ là đại sáng sớm chạy tới bờ này sơn, giữa sườn núi nơi đó đều bị mây mù che đầy ở được không.

Nàng bắt đầu liền muốn đánh lui trống lớn. Đừng nhìn nàng lúc trước dũng cảm nói cái gì phải đi biến cả nước, du biến thiên hạ danh sơn đại xuyên lời nói hùng hồn linh tinh, nhưng kia chỉ là nàng cố đại tiểu thư lý tưởng mà thôi.

Nhưng còn có như vậy một câu gọi là, lý tưởng thực đầy đặn, hiện thực thực cốt cảm. Hiện tại ở cốt cảm hiện thực trước mặt, cũng chính là đối mặt này lão Quân Sơn cao ngất trong mây độ cao so với mặt biển, nàng thực đáng xấu hổ liền tưởng lùi bước.

"Kia cái gì, ca, bằng không chúng ta trở về đi?" Nàng súc cổ nói ra những lời này.

Mộ Dung Trạ quay đầu lại xem nàng.

Vào đông sáng sớm sương trắng lượn lờ, nàng tóc mai ngạch phát toàn ướt, một đôi thủy dạng con người càng là sương mù mờ một mảnh.

Nàng nhìn hấn ánh mắt có vài tia trốn tránh, cũng có vài tia chặt vật, tựa hồ là có chút ngượng ngừng nói ra những lời này.

Mộ Dung Trạ nhìn nàng dáng vẻ này, mềm lòng có thể so với đỉnh núi kia trôi nổi mây mù. Hấn thanh cùng cười, chậm rãi nói: "Là

muốn ôm, vẫn là muốn cống?"

"A?" Nguyên bản là tiếp xúc đến Mộ Dung Trạ mang theo ý cười ánh mắt sau liền cúi đầu cố mi, nghe xong hấn câu này không có chủ ngữ cũng không có tân ngữ nói sừng sốt, khó hiểu ngẩng đầu nhìn hấn.

Mộ Dung Trạ nhìn nàng cái này mê mang tiểu bộ dáng, liền cùng cái bị kinh hách tiểu nãi miêu giống nhau giống nhau. Hấn không khỏi vươn tay xoa xoa nàng đỉnh đầu mềm mại tóc đẹp, cười nhẹ lại bổ sung một chút câu nói kia: "Ta là nói, người là muốn ta ôm người lên núi, vẫn là muốn cống người lên núi?"

Đầu lưỡi chuyển so đầu óc mau hậu quả chính là, cổ Mi Hoàn chưa kịp đem Mộ Dung Trạ những lời này quá quá đầu óc, ngấm lại như vậy thỏa đáng không thỏa đáng vấn đề, nàng đầu lưỡi cũng đã thực mau làm ra hồi đáp: "Bối đi."

Lời vừa ra khỏi miệng nàng liền muốn cắn lưỡi tự sát. Nàng không phải ý tứ này a a. Nàng không nghĩ muốn hấn bối a. Chỉ là hấn câu này hỏi chuyện nguyên bản liền có vấn đề, liền nhị tuyến một a. Nàng nhất thời không tra liền lọt vào hấn cái này bầy rập a.

Nàng hảo nghĩ ra khẩu giải thích nàng không phải ý tứ này. Nàng ý tứ thật là nàng tưởng xuống núi, mà không phải làm nũng nói với hấn nàng mệt mỗi muốn hấn bối hoặc là ôm.

Có thể hay không thời gian chảy ngược? Trời xanh a, cho ta một tháng quang bảo hộp đi a a.

Nhưng Mộ Dung Trạ đã ở nàng trước mặt ngồi xổm xuống dưới, cười nói: "Đi lên."

Sau đó cổ Mi Tựu hoa si. Đại ca người muốn hay không ngồi xổm xuống tư thế này đều như vậy ư nữa a, người như vậy còn làm ta về sau như thế nào sống a.

Nàng hoa si trung, cho nên không có động. Mộ Dung Trạh hơi hơi nghiêng đầu nhìn nàng cười: "Đừng gặm móng tay. Mau lên đây."

Cổ mi mặt đỏ lên. Nàng không khác yêu thích, cũng liền hoa si hoặc là muốn hỏi đề thời điểm thích gặm gặm móng tay mà thôi. Nhưng hiện tại thế nhưng bị Mộ Dung Trạh thấy được.

A a, cái gì mặt trong mặt ngoài lúc này đều mất hết. Nàng không cần sống.

Nàng như thế nào có thể bị hấn bề ngoài ư nữa cùng nho nhã sở mê hoặc đâu, nàng đã quên bọn họ lần đầu tiên gặp mặt thời điểm, nha liền cười cùng ba tháng cùng phong đường như cùng nàng nói, cổ cô nương, người hàm răng thượng, có một mảnh rau xanh diệp sao?

Quả nhiên vẫn là bị hấn bề ngoài cấp lừa a a.

Cổ mi một bên phần hận nghĩ chuyện này, một bên lại đặc có chút cợ tới cợ lui, nhưng kỳ thật lại đặc chờ mong bò tới rồi hấn trên lưng.

Hấn mặc xong quần áo lúc sau tuy rằng là thoát nhìn gầy gầy, nhưng phía dưới dáng người rất cuợc như thế nào, không có ai sẽ so cổ mi rõ ràng hơn.

Nghĩ vậy chút thời gian tới nay nàng cùng Mộ Dung Trạh buổi tối chân thành tương đối, cổ Mi Tựu có chút mặt đỏ.

Dáng người thật không phải giống nhau hảo a, trực tiếp đem nàng kia viên không chỗ sắp đặt trái tim nhỏ cấp đánh sâu vào bùm bùm loạn nhảy.

Nàng hiện tại ghé vào hắn trên lưng, đôi tay vòng quanh hắn cổ, gất gao nhấp môi, không nói gì.

Kỳ thật đứa nhỏ này chính là then thùng mà thôi. Rốt cuộc đây là nàng lần đầu tiên bị một cái nam công, loại cảm giác này, quá mới lạ.

Xuyên thấu qua hắn quần áo, tựa hồ đều có thể cảm nhận được hắn nhiệt độ cơ thể. Nghiêng đầu đem lỗ tai đặt ở hắn trên lưng, tựa hồ đều có thể nghe được hắn lồng ngực trung kia trái tim đang ở thực kiên cố nhảy lên.

"Cái kia, ca, ta có nặng hay không?" Nàng hoảng loạn trung liền muốn dùng nói chuyện tới dời đi chính mình kỳ thật đã then thùng sự thật.

Nàng hiện tại trước ngực kề sát Mộ Dung Trạ phía sau lưng, cho nên hắn có thể thực rõ ràng cảm nhận được nàng đã có chút rối loạn tim đập.

Khóe môi nổi lên một mặt thanh thiên ý cười, hắn cười khế nói: "Thực trọng."

Cổ mi có chút buồn bực nói: "Thật sự a?"

Mấy ngày nay tới giờ đều Mộ Dung Trạ xuống bếp, hắn làm đồ ăn cùng điểm tâm đều ăn rất ngon, nàng khổng chế không được chính mình, cho nên liền ăn nhiều không phải như vậy một chút.

Chỉ là đại ca, người đều sẽ không hổng nữ hài tử niềm vui sao? Nói cái không nặng hoặc là người thực gầy linh tinh người sẽ chết sao?

Cổ mi có chút ảo não nhìn chăm chăm hắn cái ót.

Nhưng Mộ Dung Trạ thanh âm bỗng nhiên lại truyền đến: "Lại trọng ta cũng bồi đến động."

..... Hắn này xem như có ý tứ gì? Là ghét bỏ nàng trọng a vẫn là không chê a? Còn có nàng đối hân nói những lời này nên làm ra cái gì phản ứng? Là cảm động đến rơi nước mắt nói, ca người thật sự là quá tốt linh tinh, vẫn là dứt khoát ngạo kiều quay đầu đi, không để ý tới hân?

Cổ mi thiên nhân rồi rầm trung. Cuối cùng rồi rầm kết quả là, nàng nhược nhược nói một tiếng: "Nga."

Nàng thật là khúm núm nịnh bợ quán quăng ngã. Nàng này sẽ liền chính mình đều khinh thường chính mình. Vì cái gì nàng cũng không dám một quyền đâm ở hân trên lưng phần hận nói: "Dám nói bỏ cô nương béo? Người là chán sống đi?"

Nhưng kỳ thật Mộ Dung Trạ thật đúng là hy vọng cổ mi như vậy đối hân. Nếu có một ngày cổ mi sẽ như vậy đối hân, vậy thuyết minh, nàng thật sự đã yêu hân, cho nên nàng mới có thể ở hân trước mặt không kiêng nể gì, đem nàng sở hữu tùy hứng cùng khuyết điểm đều lộ rõ.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 58

Hắn có thể tưởng tượng được đến, hiện tại ở hắn trên lưng cổ mi nhất định là thực buồn bực nghĩ hắn câu nói kia, sau đó trong lòng kỳ thật là hận không thể trực tiếp cho hắn một quyền, hoặc là dứt khoát chính là đá nàng một chân.

Đáng tiếc, hiện tại cổ Mi Hoàn là sợ hắn. Cho nên nàng mới có thể như vậy nhược nhược nói, nga.

Hắn an ủi chính mình, không thể nóng vội, muốn từ từ mưu tính. Sau này nhật tử còn trường đâu, hắn nhất định sẽ làm cổ mi yêu hắn.

Bối ở sau người đôi tay đem cổ mi lại hướng hắn trên lưng lấy một chút, hắn ôn thanh nói: "Ngủ một hồi đi. Đợi lát nữa tới rồi đỉnh núi, ta kêu ngươi."

Buổi sáng khởi quá sớm, nhưng cổ mi lại ái lại giường, nếu không phải hắn lôi kéo nàng lên, chỉ sợ nàng đến bây giờ còn không có lên.

Cổ mi nghe vậy, lại nga một tiếng, sau đó thật sự liền đem đầu gối lên hắn trên vai, nhắm lại hai mắt.

Cảm giác được nàng thanh thuần hô hấp ở bên tai vờn quanh, Mộ Dung Trạ không tự giác trong mắt không tự giác liền hiện ra vài tia ý cười.

Đôi hần mà nói, hiện tại hần bối, chính là hần sở hữu.

Thiên hạ trần bảo, không gì sánh được.

Tác giả có lời muốn nói: Ngô, này mấy chương đi chính là ám áp lộ tuyến. Đại ca tưởng bồi dưỡng hần cùng cố mi chi gian cảm tình sao, cho nên liền áp dụng dụ dỗ chính sách.

58 cho nhau chọn chọn — đậu

Cố mi tỉnh lại thời điểm, đã là thân ở lão Quân Sơn đỉnh núi.

Còn hảo đưa nhỏ này ghé vào Mộ Dung Trạm trên lưng ngựa rồi, bằng không liền nàng kia đỉnh điểm đại lá gan, nhìn đến giữa sườn núi cái kia sạn đạo khi phỏng chừng đều có thể trực tiếp cấp dọa hôn mê.

Tuy là đầu mùa đông, nhưng đỉnh núi độ ẩm rất thấp. Chính là nàng cũng không cảm thấy lạnh. Mộ Dung Trạm bạch y huyền sườn, đem nàng chặt chẽ ôm vào trong ngực.

Cố Mi Tha then thùng a. Hôm nay nàng như thế nào chính là dễ dàng như vậy then thùng đâu. Dĩ vãng nàng buổi tối xích quả quả bò hần trong lòng ngực khi nàng cũng chưa như vậy then thùng quá a.

Nàng ở Mộ Dung Trạm trong lòng ngực hơi hơi giương mắt nhìn hần.

Tuấn a, thật sự là tuấn a. Không có tiểu thuyết thông thường viết cái loại này điều khắc ngũ quan cùng có lẳng có giác khuôn mặt, nhưng hần như thế nào vẫn là như vậy tuấn đâu?

Chính là cố mi biết, hấn thuần thiện nhu hòa bề ngoài phía dưới là cái gì.

Trang trí đơn giản cùng người ôn hòa vỏ đao phía dưới là lạnh băng bức nhân giết người không chớp mắt lưỡi dao sắc bén. Lưỡi dao sắc bén chỉ cần vừa ra vỏ, vậy tất nhiên hội kiến huyết.

Nàng hiện tại trước sau vẫn là có chút sợ hấn.

Cảm thấy được nàng đã tỉnh lại, Mộ Dung Trạ cúi đầu, đối nàng cong môi thanh thiện cười:" Người tỉnh? "

Đầy trời ráng màu sáng lạn.

Cố mi trực tiếp thẳng cấp hoa si. Nàng không có thời gian đi phun tào hấn hỏi câu này vô nghĩa.

Ta không tỉnh ta có thể trợn mắt sao?

Nàng có chút lắp bắp nói:" Ách. Ta tỉnh. "

Nói xong lúc sau đứa nhỏ này còn đặc ý thượng, nhìn một cái, ta lúc này đáp so với hấn vừa mới câu kia hỏi chuyện còn nhiều một chữ đâu.

Nhiều cái ách tự. Người còn không bằng không nhiều lắm đâu hài tử.

Mộ Dung Trạ tiếp tục cười, cười thoát nhìn muốn nhiều ôn nhu liền có bao nhiêu ôn nhu:" Vừa lúc. Mi Mi người xem, biển mây. "

Hải chi nhất tự, nói tấn sở hữu.

Ngàn phong toàn ảm, vạn hác sương mù khóa. Phóng nhãn nhìn lại, mây mù quay cuồng, tầng tầng lưu chuyển.

Cổ mi trực tiếp cấp sớ ngậy người. Trường hợp này quá chấn động.

Phim truyền hình thượng nhìn đến cùng người lạc vào trong cảnh cảm giác kém quá nhiều hảo sao. Một cái là nhỏ nhất hóa giòn giòn trắng, một cái lại là lớn nhất hóa như ý Kim Cô Bồng, hai căn bản là không phải một cấp bậc thượng.

Cổ mi bỗng nhiên liên lý giải câu nói kia, ở thiên nhiên trước mặt, nhân loại thật sự thực nhỏ bé.

Đúng vậy, thực nhỏ bé. Dựa vào hiện đại hoá tiên tiến nhất kỹ thuật cùng trang bị bước lên Chomolungma, kéo dài qua biến hóa vô trắc sa mạc, vượt qua biến hóa vô cực biển rộng, sau đó cử cánh tay hoan hô, nhân loại chinh phục thiên nhiên.

Mà ở này một trong quá trình, không chỉ có lúc nào cũng có người cấp những người đó bổ sung cung cấp thiết bị, thậm chí còn có một số đồng người viên đi theo sau đó, dự bị tùy thời tùy chỗ ra tay cứu viện.

Dữ dội tự đại, dữ dội buồn cười.

Đối mặt trước mắt này vạn dặm mây mù quay cuồng biển mây, cổ mi tưởng cười to, tưởng khóc lớn, tưởng nhảy dựng lên đối với dãy núi hô to ra tiếng.

Nàng không cách nào hình dung nàng giờ phút này tâm tình. Nàng chỉ cảm thấy, dĩ vãng nàng những ngày ấy, thật sự đều là bạch qua.

Biển mây bỗng nhiên lại có biến hóa. Có gió nổi lên, chỗ cao mây mù hướng thấp chỗ lưu động, thoát nhìn thế nhưng là hình thành một đạo hùng vĩ thác nước.

Dãy núi lúc sau, mơ hồ hoàng hôn hạ màn. Không trung màu cam một mảnh, ánh đến màu trắng biển mây thế nhưng là ngũ thải ban lan.

"Ca, ca," cổ Mi Tại Mộ Dung Trạm trong áo hưng phấn không kèm chế được, "Người xem, người xem, màu sắc rực rỡ biển mây."

Quá kích động, nàng không tự giác liền chặt chẽ hoàn hán cổ.

Mộ Dung Trạm giờ phút này tâm tình so này trước mắt năm màu biển mây còn tới loá mắt. Chỉ vì cổ mi này chủ động vờn quanh.

Hán thuận thế cúi đầu, chớp mũi chống nàng chớp mũi, thấp giọng nói: "Đúng vậy. Mi Mi, năm màu."

Không chỉ là trước mắt năm màu biển mây, còn có hán nội tâm năm màu sáng lạn.

Vẫn là câu nói kia, trước mắt như vậy tốt đẹp cảnh sắc, không đánh cái KISS thật sự là không thể nào nói nổi.

Cho nên hán nhẹ nhàng hôn lên nàng đôi môi.

Kỳ thật nếu không phải Mộ Dung đại gia hiện tại đối cổ mi tính toán đi chính là dụ dỗ chính sách, lấy nhu thắng cương linh tinh lộ tuyến, dựa theo hán chân thật ý tưởng, vẫn là trực tiếp đem nàng đẩy ngã, sau đó hán áp đi lên tương đối thực tế một chút.

Cái gì? Mùa đông quá lạnh? Đỉnh núi quá lạnh? Mộ Dung đại gia tỏ vẻ này căn bản là không xem như cái vấn đề. Làm tình loại chuyện này, lại không cần cởi sạch toàn thân quần áo. Hơn nữa, áo khoác một bọc, vận động lên máu tuần hoàn nhanh hơn, chỉ biết càng ngày càng nhiệt.

Thử nghĩ tưởng tượng, quanh thân năm màu mây mù lượn lờ a, hắn cùng cố Mi Tụu như vậy màn trời chiếu đất mặc kệ sở hữu tận tình vận động gì đó, lúc này mới không uổng công hắn riêng mang theo nàng chạy đến này đỉnh núi tới. Bằng không hắn tình nguyện đãi ở hắn ở Lạc Dương cái kia tiểu viện tử đủ loại hoa dưỡng nuôi cá nhìn xem thư.

Đáng tiếc, nếu là làm ra này phiên hành động tới, chỉ sợ cố mi sẽ bức hắn, kia hắn cái kia thu phục đại kế chỉ sợ phải sau này hoãn lại.

Mộ Dung Trạ trong lòng nháy mắt liền có so đo, đãi cố mi toàn tâm toàn ý yêu hắn lúc sau, hắn nhất định phải lại mang nàng tới một lần nơi này, lấy hoàn thành hôm nay hắn tuy nghĩ nhưng không thể làm sự.

Nhưng hắn tâm nguyện buổi tối phải lấy hoàn thành.

Lão trên Quân Sơn mặt là có mấy cái tiểu đạo quan. Mộ Dung Trạ cùng cố Mi Tụ trong đó một gian đạo quan tá túc một đêm.

Vô cùng đơn giản phòng, thuần tịnh không thể lại thuần tịnh giường.

Mộ Dung Trạ lần này không có lỏa - ngủ, nha có rất nhỏ thoi ở sạch, không phải chính mình giường hắn không có khả năng thoát

đến một - ti - không - quả hướng lên trên nằm.

Hắn màu trắng trung y, ôm đồng dạng màu trắng trung y cổ mi.

Cổ mi hiển nhiên là quá hưng phấn, ghé vào hắn trong lòng ngực lải nhải nói chuyện, một chút đều không có muốn ngủ ý tứ.

Phòng trong ánh nến đã diệt. Ngoài phòng tĩnh lặng một mảnh, có thanh lãnh ánh trăng lướt qua song cửa sổ, mơ hồ mờ lung.

Mộ Dung Trạ dùng chận đem cổ mi gắt gao khóa lại hắn trong lòng ngực, nghiêng người chi tay cười nhìn vẫn luôn đang nói chuyện cổ mi.

Nàng hai má yên hồng, hai mắt lộng lẫy như tinh, chợt lóe chợt lóe, hắn ở trong đó lại thấy được chính mình.

Đúng vậy, nàng trong mắt giờ phút này cũng chỉ có hắn một người.

Mỗi khi ý thức được điểm này khi, Mộ Dung lão nhị liền sẽ nhanh chóng ngừng đầu.

Chẳng lẽ là hắn trái tim hợp với hắn gia lão nhị sao?

Nhưng cổ Mi Bất tự biết a. Nàng không biết trước mắt cái này khoe môi mỉm cười nhìn nàng ôn hòa như thư nam nhân, hắn thanh nhã bề ngoài phía dưới đã là gió nổi mây phun, hận không thể ngay sau đó liền đè nặng nàng thô bạo đem trên người nàng sở hữu quần áo đều xé rách.

Nha ăn uống no đủ lúc sau là thần thái ưu nhã bách thú chi vương. Cũng đừng quên, lại ưu nhã bách thú chi vương ăn cơm khi

kia đều là thô bạo trực tiếp.

Mộ Dung Trạm gia lão nhị ngo ngoe rục rịch. Nhưng hấn trên mặt vẫn là trang thuần thiện cấm dục.

Hấn hiện tại là phải đi ôn nhã lộ tuyến, cho nên trong cơ thể sở hữu thô bạo ước số hấn đều phải tận lực đem nó cấp áp xuống đi.

Chính là, hấn vẫn là cảm thấy làm tình này ngoạn ý phải thô bạo điểm mới hảo, ôn nhu điểm làm tình kia căn bản là không gọi làm tình. Còn nữa nói, lại ôn nhu làm tình vận động đến cuối cùng máu chót tiến lên thời điểm kia đều là thô bạo.

Ngô, không thể không nói, Mộ Dung đại gia đối làm tình cái này vận động lý giải, tương đương, thấu triệt? Vẫn là, không thể tưởng tượng?

Cổ mi trực tiếp cấp đâm hòng súng lên rồi. Vốn dĩ nàng đêm nay nếu là an an ổn ổn nằm ở kia ngủ, Mộ Dung Trạm tuyệt đối sẽ không khởi này tâm tư.

Lúc trước xem biển mây là lúc hấn tuy rằng là nổi lên kia phân tâm tư, nhưng kia không phải tái bút khi đem nó cấp đè ép đi xuống sao. Cái này hảo, một hỏa chưa diệt, nàng không biết đủ, ngược lại là lại khởi một hỏa, sau đó còn ở mặt trên rót một gáo du.

Mộ Dung Trạм cảm thấy, hấn lại như vậy nhịn xuống đi hấn đêm nay thể nào cũng phải ngạnh thượng một đêm không thể.

Không thể chủ động phác gục, không đại biểu không thể làm cổ mi đem hấn phác gục.

Hấn đêm nay tương đối muốn cho cổ mi chủ động phác gục hấn.

Thứ này chính là cái nghĩ đến cái gì liền lập tức muốn đi làm người. Cho nên hấn nhìn cổ mi cười càng ôn nhu.

Cổ Mi Tại kia nói cao hứng khi, vừa lơ đãng vẫn là bị trước mắt mỹ nam cấp sáng mù mắt.

Mỹ nam nghiêng người chi tay, gợi cảm xương quai xanh ở dưới ánh trắng như ẩn như hiện, trước ngực tảng lớn ngọc da thịt ẩn ẩn ánh sáng.

Nàng lập tức liền nghĩ tới bọn họ hai người dĩ vãng làm những cái đó thân mật hành động khi, nàng tay trong lúc vô tình lướt qua hấn da thịt là cái gì cảm giác.

Chính là sờ nộn đậu hủ cảm giác a.

Ta sát. Yêu nghiệt!

Cổ mi yên lặng phun tào. Sau đó yên lặng hoa si. Sau đó nàng yên lặng quay đầu đi, liền muốn đi ngủ.

Kiên quyết không thừa nhận chính mình bị hấn cấp kinh diễm tới rồi sự thật này.

Nhưng Mộ Dung Trạ mau lẹ vô cùng khoanh lại nàng eo, sau đó đôi tay như vậy dùng một chút lực.....

Hảo sao, cổ mi lần này là thật sự vừa người ghé vào hấn trên người.

Vung tay lên vũ, trực tiếp ấn đến hấn kia lậu ra tới ngực thượng. Giống như, ấn đến vẫn là nào đó ngạnh ngạnh Tiểu Đậu Đậu.

Cổ mi then thùng. Chúng ta nói qua, đứa nhỏ này hôm nay chính là đặc biệt dễ dàng then thùng. Cho nên nàng liền yên lặng đỏ mặt đừng khai đầu, chính là không dám nhìn hấn.

Tay nàng ấn đến kia viên Tiểu Đậu Đậu thời điểm, Mộ Dung Trạ cảm giác toàn thân nháy mắt bị tê dại hai chữ cấp chiếm. Cuối cùng này sở hữu tê dại còn đều tụ tập tới rồi hấn gia lão nhị nơi đó.

Mộ Dung lão nhị thực kiên quyết, hấn không tin cổ mi không cảm giác được.

Nhưng hấn đêm nay chính là sẽ không chủ động, hấn muốn cổ mi chủ động mở miệng nói muốn.

Nhưng cổ Mi Tha trong lòng đánh cũng là cái này chủ ý a. Đánh chết nàng đều sẽ không thừa nhận đụng tới ngành ngành Mộ Dung lão nhị khi nàng cũng có phản ứng.

Hai cái các mang ý xấu người đều ở bắt đầu cân nhắc như thế nào mới có thể làm đối phương chủ động.

Mộ Dung Trạ thấp thấp cười, đôi môi chậm rãi cọ qua nàng bên tai, rượu ngon thuần hậu thanh âm chậm rãi vang lên: "Mi Mi."

Vành tai xưa nay chính là cổ mi thân thể mãi cảm điểm chi nhất, Mộ Dung Trạ đối nơi này vận dụng có thể nói là cưỡi xe nhẹ đi đường quen.

Cuốn lưỡi ngậm lấy nàng tiểu xảo vành tai, chậm rãi thân, nhẹ nhàng liếm, hấn thể muốn cổ Mi Tại nàng hôn môi hạ hóa thành xuân - thủy một cái đầm, sau đó chủ động đối hấn nói ra nàng muốn.

Hắn lười vừa mới ngậm lấy cổ mi vành tai, nàng liền như tiểu miêu hừ nhẹ một tiếng, thân mình nháy mắt cũng căng chặt lên.

Mộ Dung Trầm thực vừa lòng cổ mi hiện tại phản ứng, cho nên hắn không ngừng cố gắng, không ngừng đối với nàng vành tai làm nhất ôn nhu chọn - đậu.

MUỘI KHỔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 59

Cố Mi Tại chờ hấn tiến thêm một bước chọn - đậu, sau đó chính là trực tiếp làm chính sự. Dĩ vãng hấn đều là như thế này, đầu tiên là vành tai, lại là dọc theo cổ một đường xuống phía dưới, cuối cùng đề thương (súng) đi tới.

Chính là đêm nay nàng đợi thời gian rất lâu, hấn còn chỉ là ở kia hôn môi nàng vành tai, cũng không có tiến thêm một bước động tác.

Cố mi có chút khó nhịn giật giật thân mình, vừa lúc đụng phải Mộ Dung lão nhị, mà nó chủ nhân Mộ Dung Trạh lập tức khế rên một tiếng.

Chính là, nhưng tố, hấn vẫn là không có tiến thêm một bước động tác, chỉ là còn ở kia không hoãn không chậm hôn môi nàng vành tai.

Không thể đủ a. Đây không phải phong cách của hấn a. Hấn hôm nay đây là có chuyện gì? Không nghĩ muốn a? Nhưng hấn dưới thân lão nhị đều như vậy được không.

Cố mi đầu óc hiện tại là một đoàn hồ nhão. Nàng thực chờ mong Mộ Dung Trạh đối nàng chủ động làm chút cái gì, chính là nàng ngượng ngừng nói ra.

Nói trắng ra là chính là nàng thói quen Mộ Dung Trạh đối nàng chủ động làm những cái đó sự. Nàng ở những cái đó nàng cùng Mộ

Dung Trạm chuyên chúc vận động trung chỉ cần bị động liên hảo.

Nàng không biết Mộ Dung Trạm hôm nay đánh chủ ý chính là làm nàng nhịn không được, sau đó chủ động nói muốn.

Đây là một hồi hai người các hoài tâm tư, kỳ thật còn đều là một cái tâm tư, hy vọng đối phương có thể chủ động đánh cờ.

Mộ Dung Trạm tiếp tục hôn môi nàng vành tai, không ngừng ở nàng bên tai thấp giọng kêu nàng, Mi Mi, Mi Mi, thẳng kêu đến cổ mi mặt đỏ tai hồng, trái tim cùng nổi trống dường như nhảy cái không ngừng.

Nha người như thế nào còn không hạ thủ a?

Nàng oán giận, nàng oán hận. Nề hà hoa rơi tuy có ý, nước chảy cũng có tình, nhưng không chịu nổi này hai trung gian hoành một mặt gương, vô pháp lập tức thủy thủy - giao hòa.

Kỳ thật trong gương ngoài đều một cái ý tứ, hà tất rồi rắm ai chủ động này đó hổ cha sự?

Cổ mi cảm thấy nàng thật là khó chịu cực kỳ. Cả người liền cùng con kiến ở bờ cái loại này ngứa cảm, bụng nhỏ trung từng đợt hư không ghen tuông, nhưng nàng dưới thân tên hỗn đản này hấn chính là không tiếp tục phía dưới những cái đó bước đi a.

Muốn thế nào mới có thể làm hấn tiếp tục phía dưới những cái đó bước đi.

Cổ Mi Tha rút cuộc hậu tri hậu giác bắt đầu ôm lấy hấn cổ, hơn nữa dùng lưỡi tinh tế liếm chi, ở hấn bên tai run giọng kêu: "Ca, ca ~"

Mềm mại liền cùng mật ong thủy đường như, Mộ Dung Trạh cảm thấy hấn sắp hãm sâu trong đó không thể tự thoát ra được.

Nếu không phải hạ quyết tâm phải đi ôn nhấ lộ tuyến, hấn hiện tại đã sớm một cái xoay người đem nàng đè ép đi xuống sau đó bắt đầu giống trống khua chiêng công hãm thành trì.

Nhưng hấn muốn nhịn xuống, nhất định phải nhịn xuống.

Hấn hai tay vòng đi lên, nhẹ nhàng ấn cổ mi đầu đè ép xuống dưới.

Sau đó hấn dùng môi lưỡi liên chi. Đầu tiên là không nhanh không chậm ở nàng đôi môi bốn phía hôn môi một lần, lại là chậm rãi đè nặng nàng cánh môi hôn môi.

Nhưng này căn bản là không dưới hỏa có được không. Cổ mi đã sớm bị hấn chọn - đậu hận không thể có thể tới tràng mưa rền gió dữ, nhưng nha lại cho nàng tới là nhẹ nhàng.

Ngọa tào! Này con mẹ nó xem như cái cái gì tiết tấu?

Nhưng nàng cũng ngượng ngừng mở miệng nói, ca ta muốn không phải cái này. Phiền toái ngài lão có thể hay không thô bạo điểm? Nàng nói không nên lời a. Vừa nói xuất khẩu còn không phải là thừa nhận chính mình là cái sắc nữ sao?

Đứa nhỏ này nàng cấp a, nàng gấp đến độ hận không thể hiện tại chính mình liền hóa thân vì lang, sau đó trực tiếp phác gục chi, sau đó hung hăng gặm cắn chi, lại xé rách chi, chinh phục chi.

Nhưng kia đầu thoát nhìn là dương Mộ Dung Trạh như cũ chính là như vậy nhẹ nhàng hôn nhẹ nàng môi, thậm chí bủn xỉn đều

không có đem hấn lưỡi duỗi nhập nàng trong miệng truy đuổi chi.

Như vậy tiểu tươi mát hôn môi như thế nào có thể thỏa mãn hiện tại dục - hỏa đốt người khẩu vị nặng cổ mi muội tử?

Hơn nữa càng vô sỉ chính là, nha như vậy ôn nhu hôn môi một phen nàng môi lúc sau, thế nhưng liền như vậy tách ra, sau đó hấn liền nhìn nàng.

Thực ôn nhu nhìn nàng. Làm nàng cảm thấy hấn hiện tại chính là một thuần thiện lần đầu tiên lên giường, không biết kế tiếp nên làm như thế nào mới tốt tiểu shota.

Cổ mi đỡ trán. Nàng thật sâu đỡ trán. Sau đó nàng đầu óc kịp thời, bởi vì nàng nói một câu làm nàng nói xong lúc sau liền hận không thể đi đâm tường mà chết nói: "Người tốt cuộc được chưa a? Không được liền một bên đợi đi."

Tác giả có lời muốn nói: Giống nhau chính bản tử văn kia đều là bởi vì tồn cảo rương...

Ngày mai yem muốn đi dạo phố. Sau đó thứ hai thứ ba lão tử muốn hùng khởi, muốn song càng. Nãi nhóm rửa mắt mong chờ đi.

ps: 60 chương là phúc lợi chương, thứ hai liền phải đổi mới đến 60 chương, sẽ dùng 3000+ số lượng từ thay thế vốn có 490, không mua thân nhóm chạy nhanh mua a chạy nhanh mua.

59 hành cùng không được

Không có một người nam nhân nguyện ý nghe đến nữ nhân nói hấn không được, đặc biệt đối phương vẫn là chính mình thâm ái nữ nhân. Cho nên Mộ Dung Trạ lập tức liền biểu, đem lúc trước trăm

phương nghìn kể muốn cố mi chủ động nói muốn tâm tư cấp vút tới rồi trên chín tầng mây. Hấn lập tức dùng thực tế hành động tới chứng minh rồi hấn rút cuộc là hành, vẫn là không được vấn đề này.

Lại còn có chứng minh rồi một buổi tối.

Đáng tin trường thương tàn nhấn tiến mãnh ra, tàn nhấn như sau sơn chi mãnh hổ, mãnh tựa ra biển chi giao long, đến cuối cùng chỉ làm cho cố Mi Bất đình mở miệng xin khoan dung: "Ta sai rồi, ca. Người, người chậm một chút."

Chính là Mộ Dung Trạ không chịu chậm. Hấn không những không chịu chậm, ngược lại là một bên vòng eo cùng trang mô' đường như động cái không ngừng, một bên còn hỏi: "Ta được chưa?"

Cố Mi Đô đã bị hấn va chạm nói cái gì đều cũng không nói ra được hảo sao. Chỉ có nhỏ vụn than nhẹ thỉnh thoảng từ trong miệng dật ra.

Nhưng Mộ Dung Trạ không đạt mục đích không bỏ qua, vẫn là tiếp tục hỏi: "Ta được chưa?"

Cố mi nhấp môi không đáp. Nàng liền không đáp, tức chết nha.

Vì thế Mộ Dung Trạ đành phải thay đổi hỏi chuyện nội dung: "Thoải mái không thoải mái?"

Cố mi mặt đỏ. Ta đi, này vấn đề làm lão nương như thế nào trả lời? Nói thoải mái, hấn khẳng định đến đặc ý; nói không thoải mái, đến, đêm nay nàng liền đừng muốn ngủ.

Cho nên nàng vẫn là gắt gao dùng tới răng cắn môi dưới, hai tay càng là chặt chẽ bắt lấy dưới thân khăn trải giường, chính là không mở miệng nói chuyện.

Nàng chịu đựng trong cơ thể kia kỳ dị cảm giác, nhưng chính là không gọi ra tới, người cho rằng nàng dễ dàng sao nàng.

Mộ Dung Trạh nghe không được hắh muốn đáp ỏn, trong lòng khó chịu ỏ. Hắh cần thiết đến làm cố mi khẳng định hắh, đặc biệt là trên giường loại sự tình này.

Cho nên hắh bắt đầu chơi xấu, bắt đồng với vừa mới mưa rền gió dữ, hắh bắt đầu nhẹ nhàng.

Hắh đem đáng tin trường thương chậm rãi rút ra, lại là dùng dạng xòe ô nắm đầu ở lối vào nhẹ ma chậm nghiên, ma nghiên cố Mi Bất đình run rẩy, bụng nhỏ chỗ càng là hư không không thôi, ước gì hắh chuôi này đáng tin trường thương liền hung hắh chọc tiến vào.

Nhưng Mộ Dung Trạh chính là không. Hắh vẫn là tiếp tục cái kia nhẹ ma chậm nghiên động tác, hẹp dài hai mắt hơi hơi nheo lại, nhìn hắh dưới thân hai má ửng hồng hai mắt mê ly cố mi.

Vẫn luôn chọn hỏa nhưng chính là bất diệt thần mã, thật là ghét nhất. Cố mi chung quy là chống cự không được, run thanh âm đã kêu: "Ca, ca ~"

Giờ phút này nàng thanh âm mịn liền cùng muốn tích ra thủy tới dường như, chỉ nghe được Mộ Dung Trạh xương cột sống chỗ tê rần, thiếu chút nữa liền không quan tâm vọt đi vào.

Chính là còn chưa tới thời cơ. Hắh tiếp tục ma nghiên, thấp đầu, hàm răng nhẹ nhàng phệ cắn nàng tiểu xảo mắh cảm vành tai, thấp

thấp nói: "Mi Mi, muốn hay không. Ân?"

Cuối cùng một cái ân tự, nói kia kêu một cái cửu chuyển mười tám cong, kia kêu một cái rung động đến tâm can, thiếu chút nữa liền không làm cổ mi trực tiếp luân hãm ở hán này trầm thấp liêu nhân gọi cảm trong thanh âm.

Vô cùng đơn giản một chữ, lại lắng là có thể làm hán nói ra như vậy mê hoặc người hiệu quả. Sát! Yêu nghiệt!

Cổ mi chửi thề. Nàng mãnh liệt chửi thề. Nàng càng thêm dùng sức dùng tới răng gắt gao cắn môi dưới, nàng không nghĩ nhận thua.

Nàng đem vòng eo cứng khởi, hướng về Mộ Dung Trạ trường thương thấu đi. Nàng đến làm hán chủ động nộp vũ khí đầu hàng mới là.

Chính là Mộ Dung Trạ chính là không mắc lừa. Hán dù cho là trong lòng lại khát vọng đem chính mình trường thương để vào cổ mi ở trong thân thể kia chỗ ấm áp đường đi, kia cũng đến nàng trả lời trước hán cái kia vấn đề mới được.

Hán hơi chút tăng thêm một chút ma nghiên lực độ, một ngụm ngậm lấy cổ mi vành tai, thực tình - sắc liếm hôn, ám ách thanh âm lại hỏi một tiếng: "Mi Mi, muốn hay không?"

Cổ Mi Đô sắp khóc. Nàng ở trong lòng đã sớm nói qua vô số lần muốn.

"Ca, ca," nàng thanh âm mang theo một tia khóc âm, liền cùng mới sinh ra tiểu miêu dường như, tinh tế, nước nở thanh âm, nghe được Mộ Dung Trạ tâm đều sắp hóa rớt.

"Mi Mi," hắn tiếp tục ở nàng bên tai nói nhỏ, dụ hoặc nàng, "Chỉ cần người nói một cái muốn tự, ta liền lập tức làm nó đi vào. Muốn hay không nó đi vào?"

Cổ mi rút cuộc giao cờ hàng đầu hàng. Nàng trong cơ thể hư không càng lúc càng lớn, đại liên cùng hắc động giống nhau, đều sắp đem nàng cắn nuốt hết.

"Muốn," nàng cũng khởi vòng eo, thở hổn hển nói, "Ta muốn. Ca, cho ta."

Mộ Dung Trạh nghe vậy, vừa lòng khẽ thở dài một tiếng, trấn an nàng: "Bé ngoan."

Sau đó hắn vòng eo dùng sức, đáng tin tưởng thương nháy mắt thẳng đảo hoàng long.

Hồng lãh đột kích, cổ mi chỉ thoải mái đều sắp chết mất.

Nhưng Mộ Dung Trạh vẫn là đối nàng lúc trước nói câu nói kia canh cánh trong lòng, một bên đại biên độ luật - động vòng eo, một bên vẫn là cố chấp hỏi: "Ta được chưa?"

Cổ mi nơi nào còn dám không trả lời? Nàng bị hắn đâm ý thức mơ hồ, thật vất vả mới có sức lực phun ra tự tới: "Ân....., hành. Ca ca, nhất được rồi."

Mộ Dung Trạh thỏa mãn. Hắn thỏa mãn, tự nhiên cũng sẽ làm hắn âu yếm cổ mi thỏa mãn.

Cho nên đương gà gáy thiên hạ bạch khi, cổ Mi Hoàn ở trên giường bị thỏa mãn.

Sau đó ngày hôm sau, nàng lại là bị Mộ Dung Trạh cấp bồi xuống núi.

Quảng ngẫ, quá mệt mỗi được không. Nàng căn bản là liền trọn mắt sức lực đều không có. Mà nàng cũng coi như là minh bạch một sự kiện, không quan tâm mấy ngày nay Mộ Dung Trạh ban ngày trang nhiều thanh thuần một tiểu bạch dương dường như, nhưng chỉ cần vừa đến trên giường, nha lập tức hóa thân vì hoàn toàn không có hạn cuối sói đuôi to.

Nàng xem như nhận tài.

Lão Quân Sơn liền tính là như vậy du qua. Kỳ thật trừ bỏ kia lệnh người chấn động biển mây thác nước, mặt khác nàng cái gì đều không có nhìn đến.

Thí dụ như nói trong truyền thuyết trên châu than, lại thí dụ như nói trong truyền thuyết không cốc u lan.

Xuống núi lúc sau bọn họ thực mau liền sửa đi thủy lộ. Hơn nữa vừa đi chính là rất nhiều thiên.

Thuyền hành ngàn dặm, xuôi dòng mà xuống. Đụng tới thủy lượng nhỏ lại địa phương, bọn họ liền bỏ thuyền lên bờ.

Mới vừa vừa lên ngàn, cổ mi cảm giác chính là vụng.

Người khác say tàu còn chưa tính, nàng đây là ở trên thuyền đã lâu rồi, cho nên chóng mặt sao?

Trước mấy cái buổi tối nằm trên giường ngủ thời điểm, ngủ mơ nàng còn cảm thấy là lung lay, liền cùng còn ở trên thuyền giống nhau.

Đứa nhỏ này là qua thật nhiều thiên tài thích ứng lại đây làm đến nơi đến chốn cảm giác, sau đó nàng tỏ vẻ tự đáy lòng bội phục nàng dĩ vãng ở kênh đào nhìn đến những cái đó chạy thuyền người.

Nhưng trái lại Mộ Dung Trạh, nha giống như liền không phải người, bằng không hẳn chính là một động vật lưỡng thể, gác nào đều có thể thích ứng.

Cổ mi phần hận bất bình a. Bằng sao ta mới vừa lên thuyền khi phun cùng cái gì dường như, sau đó mới vừa lên bờ khi lại phun cùng cái gì dường như, mà hẳn là có thể cùng cái không có việc gì người dường như?

Diễn hình chính mình không hảo liền xem không được người khác tốt loại hình a hư hài tử.

Hư hài tử bị nàng ca Mộ Dung Trạh nắm tay ở trên phố chậm rãi đi tới.

Trên đường lui tới các màu đám người hi nương. Cổ mi vừa đi, một bên ném cùng Mộ Dung Trạh tương nắm cái tay kia.

Tạo nên lại rơi xuống, sau đó nàng còn ở kia ngây ngốc cười đến cùng cái ngu ngốc dường như.

Nàng cân nhắc gần nhất đều mỗi ngày ở lên đường, tuy rằng là đi khắp rất nhiều địa phương, chính là lão như vậy đi xuống cũng rất mệt. Không bằng liền cùng Mộ Dung Trạh nói nói, về trước thành Lạc Dương đãi một thời gian quá xong cái này mùa đông, chờ năm sau khí trời ngày xuân tốt thời điểm trở ra đi một chút.

Lần sau bọn họ ra tới đi thời điểm nhất định đến trước quy hoạch hảo lộ tuyến. Mộ Dung Trạh tên kia, nói muốn mang theo nàng du

biến thiên hạ danh sơn đại xuyên, thật giống như hận không thể mỗi ngày đều ở trên đường đi, ước gì một hai tháng nội liền đi khắp này thiên hạ đường như.

Nàng cũng không phải là người máy. Nàng sẽ mệt.

Nghĩ đến đây, nàng nghiêng đầu nhìn bên cạnh Mộ Dung Trạ, liền tưởng cùng hần hảo hảo thương lượng thương lượng việc này.

Nhưng lúc này Mộ Dung Trạ trên mặt biểu tình tựa hồ là, lạnh lùng?

Cổ mi có chút ngốc. Hần giống như vừa mới còn đùa giỡn nàng tới, cười kia kêu một cái quỷ súc.

"Ca?" Nàng nhỏ giọng kêu hần, trong lòng có chút lo sợ bất an.

Nàng có thể cảm giác được, gần nhất Mộ Dung Trạ cùng nàng ở bên nhau có thực rõ ràng biến hóa. Thường lui tới hần rất ít cười, mặt lạnh cùng cái ngàn năm sông băng đường như. Liền tính là trong lòng có nói cái gì cũng không vui đối với người nói, tình nguyện cho người đi tả đoán hữu đoán, sau đó đoán không chuẩn đã làm sai chuyện, làm không hảo hần đại gia không cao hứng là có thể thưởng người một chương.

Thưởng người một chương kết cục chính là, người trực tiếp đi theo Diêm Vương gia nơi đó đưa tin.

Này đó, là nàng trốn từ A Thanh nơi đó thám thính tới. Chủ yếu là trước đó vài ngày nàng bị nhốt ở Lạc Dương cái kia tiểu viện tử, cảm giác nơi chốn thiên la địa võng, căn bản là không có cách nào chạy đi. Sau đó nàng nỗ lực nghĩ có thể từ nơi nào đột phá, sau đó nàng liền nghĩ đến A Thanh trên người đi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 60

Nói như vậy, tiểu thuyết hoặc là phim truyền hình đều sẽ như vậy viết, nam chủ tuyệt sắc thiên hạ, hắc bên người xác định vững chắc đến có cái yên lặng chú ý hắc ái mộ hắc nhiều năm nữ xứng. Sau đó một ngày nào đó nữ chủ xuất hiện, nữ xứng liền sẽ các loại cấp nữ chủ chơi xấu, làm nam chủ cùng nữ chủ các loại làm việc tốt thường gian nan.

Ngô, cảnh tượng nhập diễn, Mộ Dung Trầm tự nhiên chính là nam chủ, A Thanh tự nhiên chính là nữ xứng, mà nàng cũng có thể tạm thời da mặt dày cho rằng hạ chính nàng chính là cái kia trong truyền thuyết nữ chủ.

Nhưng máu chó là nữ xứng quá an ổn, nàng đợi thật dài thời gian, đều không có chờ đến A Thanh tới cấp nàng sử ngáng chân.

Nàng cảm thấy A Thanh nếu ở nàng trước mặt biểu lộ ra nửa điểm có đối Mộ Dung Trầm tình yêu cùng đối nàng phần hận, nàng liền sẽ lập tức thuận thế leo lên, nói cho nàng, chỉ cần người giúp ta thoát đi nơi này, ta liền cả đời đều sẽ không thấy hắc.

Nhưng A Thanh nàng chính là cái ẩn hình người a ẩn hình người. Cổ Mi Tại tiểu viện tử đãi mấy tháng, tổng cộng liền chưa từng thấy nàng vài lần, càng đừng nói là chờ nàng tới cấp nàng sử ngáng chân.

Cổ mi khiêng không lao, nàng quyết định chủ động xuất kích.

Nàng tìm mọi cách làm A Thanh ra tới cùng nàng gặp mặt, sau đó nói bóng nói gió hỏi A Thanh đối với Mộ Dung Trạ cái nhìn.

A Thanh trả lời là, không có cái nhìn.

Một phen thử xuống dưới, A Thanh cái gì đều không có nói. Nhưng cuối cùng Mộ Dung Trạ còn đã biết chuyện này.

Hắn hỏi cố mi chuyện này. Nhưng hỏi trọng điểm là, người muốn biết ta bất luận cái gì sự, trực tiếp lại đây hỏi ta liền hảo, hà tất đi hỏi A Thanh?

Cố mi trong lòng lập tức phun tào, người cho rằng người là Tứ gia sao? Nhưng lão tử ta còn không phải Nhược Hi.

Nàng lập tức phủ nhận. Nhưng Mộ Dung Trạ tiếp tục truy vấn, nàng cuối cùng đành phải nói dối, áp a áp ứng, hàm hàm hồ hồ tỏ vẻ nàng cảm thấy A Thanh thực hảo, tưởng nhiều cùng nàng tâm sự linh tinh.

Đúng vậy, A Thanh thực hảo, tốt đều có thể trực tiếp làm nàng tẩu tử. Cấp quý ca, làm nàng làm ta tẩu tử, buông tha người lão muội ta đi.

Mộ Dung Trạ tưởng cố mi ghen tị, đứa nhỏ này trên mặt tuy rụt rè trên mặt không có gì biểu tình biến hóa, nhưng trong lòng đều nhạc nở hoa.

Sau đó, sau đó, hắn đặc bình tĩnh nói một câu nói, có lẽ cũng là vì an ủi cố mi: "Người yên tâm. Về sau phạm là có bất luận cái gì nữ nhân dám can đảm thích ta, ta nhất định sẽ lập tức giết nàng."

..... Cố mi cảm thấy, nàng thật là vô pháp yên tâm.

Lại sau đó nàng liền bỗng nhiên phát hiện, A Thanh không thấy.

Đứa nhỏ này dọa ngây người, tưởng Mộ Dung Trạh giết nàng. Như vậy chẳng phải là ta không giết bá nhân, bá nhân lại nhân ta mà chết? Nàng cảm thấy chính mình giết người, phạm tội. Làm một cái đã từng sinh hoạt ở thế kỷ 21 hiện đại người, giết người phải bị kéo đi ra ngoài bắn chết khái niệm đã sớm đã là thâm nhập nàng trong xương cốt. Cho nên nàng cơ hồ chính là lập tức chạy đi tìm Mộ Dung Trạh, thậm chí đều phải khóc dường như cùng hấn bảo đảm, A Thanh không thích hấn, thật sự, một chút đều không thích. A Thanh chỉ là đem hấn đương giáo chủ xem, một chút khác tâm tư đều không có. Cầu người đừng giết nàng.

Cho đến nghe được Mộ Dung Trạh bảo đảm hấn không có giết A Thanh, chỉ là làm nàng hồi huyền ly dạy, nàng lúc này mới thoáng yên tâm tới.

Nhưng từ lần đó lúc sau, nàng vẫn là hợp với vài vấn đề làm ác mộng. Trong mộng A Thanh một thân là huyết kê nàng đèn mạng tới.

Tỉnh lại lúc sau hấn luôn là sẽ hoài nghi Mộ Dung Trạh nói không có sát A Thanh nói có phải hay không thật sự, nhưng nàng cũng không mà chứng thực đi. Vì an tâm, nàng chỉ có thể an ủi chính mình, hấn nói chính là thật sự, nhất định là thật sự. Hấn liền tính lừa những người khác, cũng khẳng định sẽ không lừa nàng.

Liền thí dụ như nói này ra thành Lạc Dương này một đường tới nay, nàng liền rất tin tưởng nàng.

Bao gồm hiện tại, nàng nhìn Mộ Dung Trạh lạnh lùng khuôn mặt, theo bản năng liền cho rằng, hấn nhất định là phát hiện cái gì không

thích hợp địa phương.

Cho nên nàng hướng hấn bên người đến gần rồi một chút, nhỏ giọng hỏi hấn: "Ca, làm sao vậy?"

Nếu là ở trước kia, nàng nhìn đến Mộ Dung Trạ cái dạng này, cái thứ nhất phản ứng liền khẳng định sẽ là chính mình nơi nào làm không dễ chọc đại gia hấn sinh khí? Sau đó nàng nên như thế nào cân nhắc đi hống hấn đại gia cao hứng. Nhưng hiện tại nàng hoàn toàn không cần lo lắng này đó. Nàng cảm thấy nàng cùng Mộ Dung Trạ, ân, hấn là xem như thực thân mật.

Mộ Dung Trạ nghe được nàng tiếng kêu, cúi đầu tới nhìn nàng một cái, sau đó thực mau đuổi cánh tay khoanh lại nàng eo, đem nàng hướng chính mình trong lòng ngực mang càng gần chút.

Tư thế này, thỏa thỏa chính là bảo hộ tư thế a.

"Có người ở theo dõi chúng ta."

Hấn nhàn nhạt nói, nhưng không có quay đầu lại đi nhìn đến để là người nào. Trong giọng nói cũng tựa hồ cũng không để ý, tựa hồ đi theo bọn họ liền không phải cá nhân, mà là chỉ không hề lực công kích sẽ đi đường rau cải trắng giống nhau.

☆, 60 cổ mi sợ hãi

Đánh chết cổ Mi Tha cũng không thể tưởng được, theo dõi nàng cùng Mộ Dung Trạ người thế nhưng sẽ là nàng.

Ngay từ đầu cổ mi có nghĩ tới theo dõi nàng cùng Mộ Dung Trạ người là thông Nguyên Tử, hoặc là Liêm Huy, lại hoặc là chính là Mộ Dung Trạ địch nhân.

Mặt trên cái nào đều không phải nàng muốn gặp đến. Cho nên đương chân chính biết theo dõi bọn họ người là ai lúc sau, nàng sẽ nói nàng ngược lại là thử dài nhẹ nhõm một hơi sao?

Đầu tiên người đến là cái nữ. Tiếp theo này vẫn là cái cảm y hoa phục, trang dung tinh xảo, cử chỉ ưu nhã nữ.

Chỉ là cùng nàng này đó bề ngoài không tương xứng chính là, nàng vừa lên tới liền bắt đầu đối với cổ mi cười lạnh, trong mắt là cực kỳ khinh thường bộ dáng: "Hừ. Hồng Diêu."

Cổ Mi Tha nháy mắt ở trong đầu đem nàng xuyên qua qua đi gặp được sở hữu nữ đều lọc một lần, sau đó nàng nhìn trước mặt người này, tựa xác định, lại tựa không xác định hỏi một câu: "Người, người, là Thúy nhi?"

Thúy nhi giả, Hoa Sơn đời thứ ba đệ tử, Hồng Diêu chi sư đệ đệ cũng. Thích sư bá Liêm Huy, ở Trang Thu Dung trước mặt bốn phía nói Hồng Diêu nói bậy, sau bị cổ mi phiền một cái tát, lại bị Trang Thu Dung đuổi xuống núi cái kia.

Chỉ là nàng như thế nào biến thành hiện tại cái dạng này?

Trước mặt người này, quần áo trang điểm nơi chốn lộ ra cao quý ưu nhã, phảng phất giống như cửu thiên tiên nữ, nơi nào vẫn là Hoa Sơn thượng cái kia trang điểm bình thường cử chỉ thực hướng Thúy nhi?

Bất quá này nói chuyện mang thứ sức mạnh đảo vẫn là không như thế nào biến.

Thúy nhi tiếp tục cười lạnh: "Người thế nhưng là không nhớ rõ ta?"

Này ngụ ý, tựa hồ là nàng còn vẫn luôn nhớ kỹ cố mi.

Cố mi nghe vậy, liền có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu: "A, thật ngượng ngùng. Cái kia ta thật đúng là không nhớ rõ người."

Đối phó loại này nói chuyện mang thứ, hận không thể là đem người trực tiếp cấp phá hỏng người, biện pháp tốt nhất chính là, nàng nhất không muốn nghe cái gì, vậy cho nàng trả lời cái gì.

Thí dụ như Thúy nhi ngụ ý nói rõ chính là nàng mỗi ngày nhớ cố mi, hận không thể chú nàng sớm một chút chết vĩnh không được đầu thai, nhưng cố mi hiện tại còn nàng một câu, ta thật đúng là không nhớ rõ người. Nhìn xem, chính mình tâm tâm niệm niệm vẫn luôn hận người, chỉ hận đến cuộc sống hàng ngày khó an, nhưng người kia lại là sống hảo hảo, ăn nhậu chơi bời, căn bản liền không đem người để ở trong lòng một khắc quá.

Còn có cái gì so này càng có thể đả thương người? Cho nên Thúy nhi lập tức liền tức giận đến thanh một trương mặt đẹp, đặt ở bàn hạ hai đấm cũng dần dần nắm chặt, chỉ nắm đặc thủ đốt ngón tay đều có chút trắng bệch.

Trái lại cố mi, đặc nhân nhả xách theo ấm trà cấp chính mình châm trà, nhân tiện cũng cấp Mộ Dung Trạ một ly, ân cần đẩy qua đi.

Bọn họ hiện tại vị trí địa phương chính là cái phổ phổ thông thông trà lều.

Trà lều thiết lập tại quan đạo bên cạnh, rời xa thành trấn. Tuy là vào đông, nhưng bốn phía từng bách hỷ còn lục, cỏ dại quỳ sát đất.

Cố Mi Hoàn thật sự rất bội phục cái này Thúy nhi vẫn luôn theo chân bọn họ theo tới nơi này. Đương nhiên, căn cứ Mộ Dung Trạm lúc trước đối nàng nói nhỏ, kỳ thật này một đường người, theo dõi bọn họ người thay đổi vài phê, hơn nữa đều là nữ. Cũng chính là, nếu đối phương vẫn luôn là cùng Thúy nhi cùng nhau người, kia các nàng chính là có tổ chức.

Cố Mi Bất biết vì cái gì, nàng bỗng nhiên chính là nghĩ tới lần đó sơ hạ Hoa Sơn, nàng cùng Liêm Huy nhận người phục kích, đối phương tổng cộng mười người, tất cả đều là nữ, hơn nữa một mở miệng chính là, giao ra Hồng Diêu.

Nhưng thông Nguyên Tử nói, những người này đều là người của hắn. Kia nói cách khác, trước mắt cái này Thúy nhi cùng lúc trước theo dõi nàng cùng Mộ Dung Trạm người.....

Cố mi tay run một chút. Nàng có dự cảm, có lẽ thông Nguyên Tử đã biết nàng cùng Mộ Dung Trạm hành tung, thậm chí đã là nàng cùng Mộ Dung Trạm ở minh, mà thông Nguyên Tử ở trong tối, tùy thời khả năng phản công.

Ta sát! Cái này ngốc bức! Người nói người mẹ nó một cái đạo sĩ, có cái Hoa Sơn chưởng môn danh hiệu còn chưa tính, người con mẹ nó còn mặt khác dưỡng một đám nữ, người là muốn làm chi?

Nàng lập tức nghĩ tới một cái xưng hô, hoa đạo sĩ. Chẳng lẽ thông Nguyên Tử nghiêm túc đứng đắn da phía dưới thế nhưng là như vậy thâm - uế bất kham một cái phôi? Kia lúc trước hắn nói Hồng Diêu ái người là hắn.....

Cố mi tay run lợi hại hơn. Ly trung nước trà đều bắn ra tới như vậy một chút.

Thiên la địa võng a, thiên la địa võng a. Nàng nên đi trốn chỗ nào?

Mộ Dung Trạm chú ý tới nàng dị thường, duỗi tay nắm ra nàng mặt khác một con đặt ở bàn hạ tay.

Sợ tới mức lạnh băng tay bỗng nhiên liền có một con ấm áp tay cầm lại đây. Cổ mi phục hồi tinh thần lại, bạch mặt miễn cưỡng quay đầu lại đối hắn cười cười.

Nếu là làm Mộ Dung Trạm PK thông Nguyên Tử, kỳ thật nói thật, cổ Mi Tha còn thật lòng không để.

Một cái là giáo chủ, một cái là chưởng môn. Thông Nguyên Tử võ công nàng thoáng lãnh hội hạ, liền ở nàng chuẩn bị rời đi Dương Châu đêm đó cái kia trường trên đường. Kỳ thật hắn cũng liền ra một hai chiêu, nhưng cổ mi lúc ấy là nửa điểm sức chống cự đều không có.

Đến nỗi Mộ Dung Trạ, cổ Mi Tha liền tính là tới rồi hiện tại kỳ thật đều còn không có thấy hắn cùng người khác động qua tay. Cái gọi là những cái đó vũ lực giá trị bạo lều, chỉ là nàng chắc hẳn phải vậy cho rằng mà thôi. Rốt cuộc, tuổi còn trẻ thân là một giáo chủ, năm đó càng là lấy sức của một người huyết tẩy huyền ly giáo những cái đó có dị tâm người, nhưng là, nàng cùng Mộ Dung Trạ ở bên nhau như vậy lớn lên thời gian tới nay, nàng không chỉ là không có gặp qua hắn cùng người khác động thủ, liền thấy hắn luyện qua võ công đều một lần chưa từng có. Nàng mỗi ngày thấy đơn giản là hắn xuống bếp thiêu đồ ăn, trồng hoa uy cá đọc sách, thậm chí là đãi ở cái kia y trong phòng lật xem y thư linh tinh.

Nàng sợ là sợ chính là, Mộ Dung Trạm là cùng thiên cơ lão nhân một cái loại hình.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 61

Thiên cơ lão nhân ở Bách Hiểu Sinh bình khí phổ xếp hạng đệ nhất, thần bí dị thường, võ lâm nhân sĩ nhắc tới là biến sắc. Nhưng sau lại, hắn thậm chí cùng loại với không có võ công như vậy bị Thượng Quan Kim Hồng giết.

Nguyên nhân thế nhưng là hắn thân cư địa vị cao nhiều năm, trong lòng sợ hãi, lo được lo mất, cho nên bắt đầu trốn tránh, đến sau lại liên chính mình võ công đều cấp quên hết.

Lại trái lại Mộ Dung Trạ, từ cổ Mi Tha nhìn thấy Mộ Dung Trạ ánh mắt đầu tiên khởi, hắn liền đãi ở thành Lạc Dương cái kia tiểu viện tử không ra khỏi cửa, mỗi ngày liền cùng cái công tử ca đường như đọc sách trồng hoa nuôi cá tới tống cổ thời gian.

Hơn nữa hắn còn không thích cùng người nói chuyện với nhau, hơn nữa hắn còn sống phi thường điệu thấp. Hơn nữa xem hắn như vậy chính là một cái nghi thất nghi gia hảo nam nhân, trên người nơi nào có một tia trong truyền thuyết sát khí? Hoàn toàn toàn toàn chính là một tay vô trói gà chi lực thư sinh bộ dáng.

Nghĩ đến đây, cổ Mi Tụ cảm thấy toàn thân đều là lạnh băng. Nàng thực lo lắng, nàng hiện tại càng muốn liền càng là cảm thấy Mộ Dung Trạ không phải là thông Nguyên Tử đối thủ. Nhưng nàng không nghĩ hắn bị thông Nguyên Tử cấp giết.

Nếu không có nàng, Mộ Dung Trạh hẳn nên là ở thành Lạc Dương tiểu viện tử, quá hẳn cùng dĩ vãng như vậy nhàn nhã cuộc sống gia đình, mà không phải cùng hiện tại như vậy, khả năng tùy thời đã bị tránh ở chỗ tối cái kia thông Nguyên Tử cấp giết.

Cho nên, nếu không bọn họ có chạy không?

"Ca," nàng bỗng nhiên nắm chặt Mộ Dung Trạh tay, kinh hoảng ngẩng đầu nhìn hẳn, "Chúng ta đi thôi, rời đi nơi này, lập tức."

Mộ Dung Trạh mặt mày khẽ nhúc nhích. Hẳn không biết cổ mi trên mặt vì cái gì bỗng nhiên chính là như vậy kinh hoảng, bị hẳn nắm cái tay kia cũng bắt đầu run rẩy.

Nhưng hẳn hiện tại cũng không hỏi. Cổ mi hiện tại không có nói nguyên nhân, vậy nhất định có nàng không nghĩ nói lý do.

Mặc kệ nguyên nhân là cái gì, chỉ cần nàng nói muốn như thế nào, kia hẳn liền sẽ hết thảy làm theo.

Cho nên hẳn nắm lao cổ mi tay, lập tức đứng dậy liền phải mang theo nàng rời đi nơi này.

Nhưng Thúy nhi thấy thế, lập tức cười nhạo một tiếng: "Ca? Kêu cũng thật thân thiết. Đây là người thân ca nội, vẫn là người tình ca ca đâu? Nếu là tình ca ca cũng liền thôi, nhưng này nếu là thân ca, nha, Hồng Diêu, lúc trước người nói ta tiểu tử Lâm Huy là loạn - luân, vậy người cùng hẳn xem như cái gì? Ta cùng Lâm Huy bất quá là bối phận thượng khác biệt, tốt xấu còn không có huyết thống quan hệ. Người này tính cái gì?"

Đối với cổ mi là Mộ Dung huyền nữ nhi, cái này trên giang hồ đã sớm là nghe đồn một mảnh. Mà Mộ Dung huyền vẫn là có đứa con

trai, cho nên đối với Mộ Dung Trạ, Thúy nhi có một ít hiểu biết.

Tuy rằng biết đối phương là huyền ly giáo giáo chủ, tuy rằng Mộ Dung Trạ ở giang hồ đồn đãi trung là giết người không chớp mắt yêu ma, chính là hiện tại đối mặt cái này thoát nhìn ôn văn nho nhã Mộ Dung Trạ, Thúy nhi thật sự là không thể đem này đó nghe đồn cùng hần liên hệ lên.

Cho nên nàng nói chuyện thời điểm liền không có cái gì cố kỵ.

Nàng lời này nói ra, cổ Mi Hoàn không có gì phản ứng. Rốt cuộc đối nàng mà nói, nàng đã sớm biết chính mình cùng Mộ Dung Trạ là không có huyết thống quan hệ, đơn giản cũng chính là kêu hần một tiếng ca mà thôi. Nhưng đối với Mộ Dung Trạ mà nói, vậy không giống nhau.

Hần chậm rãi xoay người nhìn Thúy nhi, mặt mày chi gian biểu tình bất biến, chỉ là cặp kia đen như mực con ngươi chậm rãi mị lên.

Đó là mây đen áp thành thành dục tòi một loại cảm giác áp bách.

Nhưng Thúy nhi không có chú ý tới. Nàng cho rằng nàng lời này đã kích đến cổ mi. Đối với nàng mà nói, hiện tại không có gì sự so làm cổ Mi Bất vui vẻ tới quan trọng.

"Hồng Diêu," nàng cười, khắc nghiệt lãnh khốc lại ngoan độc, "Ngày đó ta bị người đánh một cái tát, sau đó đã bị Trang Thu Dung đuổi hạ Hoa Sơn, thông cáo toàn võ lâm, ta không hề là Hoa Sơn đệ tử. Các người này bút trướng, ta vẫn luôn hảo hảo nhớ kỹ đâu. Hiện tại Trang Thu Dung đã chết, là người giết. Thực hảo, thực hảo, tuy rằng ta không có tự mình giết nàng, nhưng nàng cuối cùng là đã chết. Nhưng là Hồng Diêu người vì cái gì còn bất tử? Người khi đó

trăm phương nghìn kể câu - đáp Liêm Huy, câu - đáp thượng tay, rốt cuộc như nguyện sở thường liền phải thành thân, nhưng không nghĩ tới Trang Thu Dung sẽ ra tới sử ngáng chân đi? Bị sử ngáng chân cảm giác thế nào a Hồng Diêu? Người cùng Trang Thu Dung chi gian hảo một hồi đấu a, đấu như thế nào thảo Liêm Huy niềm vui, đấu như thế nào thảo Liêm Huy con mẹ nó niềm vui, nhưng đến cuối cùng thế nào? Trang Thu Dung đã chết, mà người đời này đều không thể cùng Liêm Huy ở bên nhau. Ha ha, người không biết ta nghe thấy cái này tin tức thời điểm là có bao nhiêu vui vẻ. Ta hận không thể lập tức liền đi chùa miếu cúi chào như tới Quan Thế Âm, ông trời có mắt a, rốt cuộc làm ta nhìn đến các người hai cái đều không có kết cục tốt."

Cổ mi cảm thấy nàng cần thiết đến hỏi nàng vài câu, bằng không liền có vẻ nàng quá vô dụng.

"Trang Thu Dung đã chết, ta cùng Liêm Huy vĩnh viễn đều không thể, kia lại như thế nào? Người cho rằng như vậy người cùng Liêm Huy là có thể ở bên nhau sao? Nằm mơ đi người."

Thúy nhi nghe vậy, ngưng cười. Một trương mặt đẹp chậm rãi vận vẹo, ánh mắt ác độc nhìn nàng: "Người biết cái gì. Người như thế nào biết ta cùng Liêm Huy không thể ở bên nhau? Ta không bao giờ là trước đây Thúy nhi, ta hiện tại là y lan tiên tử, danh chấn giang hồ y lan tiên tử. Luận thanh danh, luận địa vị, nào giống nhau ta đều có thể cùng Liêm Huy tương xứng đôi."

"Này đó đều là thông Nguyên Tử cho người đi?"

61 chia tay tuyên ngôn

"Này đó đều là thông Nguyên Tử cho người đi?"

Cổ mi nhàn nhật nói ra những lời này, Thúy nhi nghe vậy, mặt đẹp ngẩn ra, có chút không thể tưởng tượng nhìn nàng, làm như không rõ nàng như thế nào sẽ biết giống nhau.

Cổ mi hơi hơi kéo kéo khóe miệng, lộ ra một cái trong truyền thuyết cười lạnh. Tiền căn hậu quả, hơi chút suy nghĩ một chút cũng là có thể minh bạch Thúy nhi hiện tại sở hữu là ai cấp.

Thông Nguyên Tử khẳng định liền không ngừng Hoa Sơn chưởng môn một thân phận, hẳn nhất định còn có một cái không thể gặp quang thân phận, chính là, ai để ý đâu? Cổ mi hiện tại chỉ nghĩ cùng Mộ Dung Trạ chạy nhanh rời đi nơi này.

Nàng cảm thấy, thông Nguyên Tử khẳng định là theo dõi nàng cùng Mộ Dung Trạ.

Nàng xoay người đã muốn đi, Thúy nhi thấy thế, tình thế cấp bách bên trong hô to: "Chẳng lẽ ngươi thật sự không quan tâm Liêm Huy chết sống sao?"

Nàng là tưởng bám trụ cổ Mi Bất sai, có thể nhiều kéo một khắc liền nhiều kéo một khắc.

Cổ mi nghe được Thúy nhi nói như vậy, quả thực liền dừng bước chân.

Ôm lấy nàng eo cái tay kia bỗng nhiên căng thẳng, Mộ Dung Trạ có chút không vui.

Mà Thúy nhi đã là chống cái bàn đứng lên, ở nàng phía sau lớn tiếng nói: "Ngày đó ngươi từ Dương Châu đào tẩu, Liêm Huy hẳn tìm khắp thật nhiều địa phương mới ở thành Lạc Dương tìm được ngươi. Nhưng ngươi có biết hay không, hẳn từ thành Lạc Dương ra

tới lúc sau, một đường bị người đuổi giết, bị thương nặng muốn chết, ít nhiều sự phụ ngàn vạn trăm kể thỉnh Tiết thần y lại đây, lúc này mới miễn cưỡng lưu đến Liêm Huy một cái mệnh ở. Hồng Diêu, đây đều là người làm hại. Liêm Huy vì người ăn nhiều như vậy khổ, mà người hiện tại lại ở chỗ này cùng nam nhân khác khăng khăng ta ta. Hừ, lừa dối ông bướm tiện - hóa, một Liêm Huy còn đối với người nhớ mãi không quên."

Mộ Dung Trạh nghe nàng nói như vậy, phản ứng đầu tiên chính là, cái này Tiết thần y như thế nào không chết đi a, lại là như vậy nhiều chuyện. Cái thứ hai phản ứng là, cái này ồn ào nữ nhân có thể đi đã chết. "

Sau đó hắn liền rất mau lẹ xoay người, tùy tay nắm lên trên bàn một cái chén trà tử, ở trong tay đem này về vì phiền phiền mảnh nhỏ, lại là giờ tay lên, hảo sao, Thúy nhi trên mặt nháy mắt tới cái đầy mặt hồng.

Mà trong đó một mảnh mảnh nhỏ từ nàng ấn đường nhập, lại từ nàng cái ót ra, đình đến mặt sau mọc cây cột thượng khi còn ở phát ra ong ong vang nhỏ.

Một mảnh thực giòn mảnh sứ vỡ mà thôi, nhưng ở Mộ Dung Trạh trong tay, giống như với tinh cứng rắn thiết đúc liền binh khí.

Cổ mi vừa quay đầu lại, nhìn đến chính là Thúy nhi đầy mặt vết máu bộ dáng. Nàng hoảng sợ, cho rằng Mộ Dung Trạh là A Tử bám vào người, thế nhưng đem A Tử đối phó Mã phu nhân thủ đoạn cấp đem ra. Kia ngay sau đó hắn có phải hay không nên móc ra mặt gương tới đưa tới Thúy nhi trước mặt, làm nàng bị chính mình này phúc bộ dáng cấp sống sờ sờ hù chết?

Nhưng ngay sau đó, cổ Mi Tụu biết, Thúy nhi đã chết. Bởi vì nàng tuy rằng vẫn là như vậy tròng lớn con mắt, nhưng nàng lại là thẳng tắp sau này ngã xuống.

Sắp chết hai mắt hãy còn mở to, bên trong thế nhưng không có một tia sợ hãi cùng không thể tin tưởng, có chỉ là nàng lúc trước đối cổ mi phần nộ.

Mộ Dung Trạ động tác quá nhanh, mau Thúy nhi còn không có phản ứng lại đây phía trước, kia cái mảnh nhỏ cũng đã xuyên qua nàng ấn đường. Mà thẳng đến cuối cùng một khắc, phỏng chừng nàng cũng chưa phản ứng lại đây chính mình đã chết.

Mà cổ Mi Đô mau bị hù chết. Mộ Dung Trạ là vừa ra tay tắc đã, vừa ra tay là có thể trực tiếp đem nàng hù chết. Nàng hiện tại tuyệt đối tin tưởng hẳn vũ lực giá trị là có bao nhiêu bạo lều.

Chỉ là nàng lại chán ghét Thúy nhi, chính là giết người cái này, có phải hay không có điểm qua?

Lúc trước nàng như vậy chán ghét Trang Thu Dung, nhưng cũng chẳng qua là xuống tay cho nàng trên mặt cắt lường đạo, cũng không nghĩ tới muốn lấy nàng tánh mạng a.

Đã từng sống ở thế kỷ 21 thủ pháp công dân cổ mi, từ tiểu tiếp thu giáo dục là, giết người là phạm pháp. Vô luận như thế nào, người không có bất luận cái gì quyền lợi đi lột thoát một người khác sinh mệnh. Đương nhiên, đương người sinh mệnh đã chịu uy hiếp thời điểm ngoại trừ.

Cho nên cổ mi đặc biệt không thể tiếp thu chính là dĩ vãng xem tiểu thuyết xuyên việt thời điểm, nữ chủ xuyên đến địa phương nào,

giết người liền cùng xắt rau chơi đùa như, một chút tâm lý
chướng ngại đều không có. Nàng liền cảm thấy như vậy không đúng
a, tốt xấu người đã từng là cái xã hội văn minh người a, người từ
sách vở thượng cùng phim truyền hình thượng, hoặc là mặt khác sở
hữu con đường đã chịu giáo dục là giết người là phạm pháp, là phải
bị kéo đi ra ngoài bắn chết. Bị như vậy tư tưởng thống trị hơn hai
mươi năm, nữ chủ còn có thể một xuyên đến địa phương khác nháy
mắt là có thể giết người vô tâm lý chướng ngại?

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 62

Cố Mi Bất biết người khác là như thế nào, nhưng là ở nàng nơi này, nàng làm không được. Nàng cảm thấy mỗi người đều có sống sót quyền lợi, nàng không có cái này quyền lợi, nhưng quan trọng nhất chính là, nàng cũng không dám đi cướp đoạt người khác cái này quyền lợi.

Cho nên nàng hiện tại nhìn Thúy nhi thẳng tắp nằm trên mặt đất thi thể, nàng phản ứng đầu tiên cấp là ngốc.

Nàng có thể nói đây là nàng lần đầu tiên chính mắt nhìn thấy có người chết ở nàng trước mặt sao? Xuyên qua trước nàng nhật tử quá quá bình thường, căn bản không có cơ hội nhìn đến như vậy sự. Xuyên qua sau đại đa số thời gian đều nghĩ đến như thế nào chạy trốn sự, cũng không có nhìn thấy quá như vậy sự, chính là hiện tại, vừa mới trước một phút đồng hồ còn ở đối nàng phần nộ la to người, ngay sau đó cứ như vậy đã không có sinh mệnh triệu chứng nằm ở nàng trước mặt.

Cố mi choáng váng. Nàng ngơ ngác quay đầu đi xem Mộ Dung Trạm.

So sánh với nàng khiếp sợ, Mộ Dung Trạm đó là siêu thoát cùng cái tiên nhân dường như. Cũng là, đối với hắn mà nói, có lẽ giết người so thiết cái dưa hấu còn dễ dàng.

Hắn nhìn đến cổ mi ngây ngốc ngây ngốc bộ dáng, biết là dọa đến nàng. Sớm biết rằng liền không nên làm cái kia Thúy nhi đầy mặt huyết chết đi, hắn là làm nàng chết quyết đoán lưu loát điểm. Như vậy liền sẽ không dọa đến cổ mi.

Nhưng cổ Mi Tha hiện tại hiển nhiên quan tâm không phải cái này, nàng quan tâm chính là: "Ca, người, người giết người."

Mộ Dung Trạm quá không để bụng. Sát cá biệt người mà thôi sao, có cái gì đáng giá nói.

Không thể không nói, cổ mi cùng Mộ Dung Trạm tam quan quá không giống nhau. Ở Mộ Dung Trạm trong mắt, hắn cảm thấy giải quyết sở hữu sự tình đơn giản nhất phương pháp chính là giết người, mà ở cổ mi trong mắt, giết người loại sự tình này, là phạm pháp, là phải bị bắn chết.

Cho nên Mộ Dung Trạm nghe xong cổ mi câu này hỏi chuyện, nha chính là tương đương không để bụng nói: "Nàng quá ồn ào. Cùng A Thanh giống nhau, không nên nói sự tình nói quá nhiều."

Cổ Mi Tha lại choáng váng một chút, sau đó nàng bắt giữ tới rồi một cái thực mấu chốt vấn đề.

Nàng cảm thấy nàng tâm đều đang run, liền quan hỏi ra tới lời nói đều là run: "A Thanh? Người giết A Thanh?"

Mộ Dung Trạm trên mặt cứng đờ một lát, nhưng hắn lập tức liền bắt đầu phủ nhận: "Không có."

Hắn cảm thấy, cổ Mi Hoàn là sống ở nàng đơn giản thế giới vô cùng đơn giản tương đối hảo. Cho nên có một số việc, hắn tình nguyện đối nàng nói dối.

Hắn cảm thấy đây là vì nàng hảo. Chính là cố Mi Bất cho là như vậy. Cố mi cảm thấy chính là, người nên chuyện gì đều đối ta nói. Đừng cùng ta nói cái gì thiện ý nói dối, máu chốt là người này cũng không tốt ý nói dối a. Giết người loại sự tình này đối với người mà nói, chẳng lẽ liền thật sự như vậy tùy ý sao? Cùng ăn một bữa cơm uống cái trà giống nhau đơn giản?

Nàng sai rồi. Đối với Mộ Dung Trạ mà nói, giết người loại sự tình này, so ăn một bữa cơm uống cái trà còn đơn giản.

Ăn cơm còn phải trước mua đồ ăn rửa rau xắt rau sau đó thiêu đồ ăn đầu. Đến ăn thời điểm, tay đến động đi, kẹp cơm cùng đồ ăn. Đôi mắt đến động đi, xem chọn cái nào đồ ăn. Miệng đến động đi, đến nhấm nuốt đồ ăn cùng cơm. Chính là đầu óc nó cũng đến động a, bằng không người như thế nào biết rốt cuộc này một chiếc đũa đi xuống kẹp chính là cái nào đồ ăn?

Đến nỗi uống trà liền càng phiền toái. Nấu nước, tẩy trà cụ, phóng lá trà, sau đó mới có thể uống đến trong miệng. Đây vẫn là đơn giản nhất pha trà phương pháp, nếu là người tưởng lộng điểm nghệ thuật uống trà, cái gì thủy cái gì lá trà cái gì hỏa hậu cái gì trà cụ đều phải chú ý, mệt muốn chết.

Nhưng giết người nhiều đơn giản a, tiện tay giương lên sự.

Nhưng này đó Mộ Dung Trạ hắn không dám nói ra. Hắn biết nói ra hậu quả là cố mi xác định vững chắc đến biểu. Cho nên hắn hiện tại lựa chọn chính là trầm mặc.

Nhưng cố Mi Bất y không buông tha: "Người nói người không có sát A Thanh, vậy người thề."

Mộ Dung Trạ trước nay cũng không tin cái gì thần phậ. Cho nên há mồm liền tới: "Ta thề....."

Nhưng cổ mi thực mau đánh gãy hắ: "Dùng tánh mạng của ta tới thề."

Mộ Dung Trạ bắt đầu không ngôn ngữ. Hắ là không tin thần phậ không sai, hắ có thể tùy tiện dùng chính mình tới thề, chính là làm hắ dùng cổ mi tánh mạng tới thề, không biết vì cái gì, hắ chính là không dám.

Cổ mi thấy hắ bỗng nhiên trầm mặc không nói bộ dáng, cũng sẽ biết chân tướng.

Nàng thật là không nghĩ tới a, chính mình bất quá thuận miệng tìm A Thanh bộ như vậy nói mấy câu, nhưng Mộ Dung Trạ là có thể giết nàng.

Cổ mi cảm thấy, như vậy A Thanh kỳ thật chính là bị nàng cấp hại chết. Nàng trong lòng nháy mắt có một loại thực nùng chịu tội cảm.

A Thanh tuy rằng không phải nàng thân thủ giết chết, nhưng xác thật là bởi vì nàng mà chết.

Cổ mi cảm thấy nàng thật sự là không thể tha thứ chính mình.

Mộ Dung Trạ nhìn cổ mi bỗng nhiên trầm xuống dưới bộ dáng, trong lòng nháy mắt liền có chút luống cuống.

Đương nhiên, kỳ thật hắ vẫn là cảm thấy sát A Thanh chuyện này, chính hắ là không có sai. A Thanh vốn dĩ liền không nên lắm miệng, thân là hắ cấp dưới, đã sớm hắ là biết nhiều làm việc ít nói lời nói mới là tốt nhất cách sinh tồn.

Hơn nữa A Thanh còn đối cổ mi nói hấn dĩ vãng có bao nhiêu thủ đoạn độc ác vô tình, lấy nhân tính mệnh dễ như trở bàn tay.

Tuy rằng đây là sự thật không sai, nhưng mấu chốt là, Mộ Dung Trạh hấn chính là không nghĩ làm cổ mi biết hấn là cái dạng này người a. Hấn liền tưởng ở cổ mi trong lòng, hấn chính là cái người bình thường, tốt nhất liền giống như hấn bên ngoài giống nhau, là cái thuần lương vô hại ôn nhu nhõ nhõ người.

Trong khoảng thời gian này tới nay, hấn đều thăm dò rõ ràng, cổ mi đưa nhõ này tuy rằng thoát nhìn là da điểm không được tốt mang, đối với việc nhõ phương diện nàng là không có để hạn, nhưng ở đại sự phương diện, tốt nhất vẫn là đừng đi đụng vào nàng nguyên tắc.

Thí dụ như nói giết người loại sự tình này, ở nàng xem ra, chính là đại sự.

Mặc kệ Mộ Dung Trạh như thế nào đều không muốn thừa nhận hấn sợ hãi cổ mi tức giận sự thật này, nhưng hiện tại hấn nhìn đến cổ mi trầm một khuôn mặt, trong lòng vẫn là hoảng khản.

"Mi Mi," hấn đứng ở nàng trước mặt, rũ đầu, thấp giọng kêu nàng.

Thậm chí hấn cũng không dám giương mắt xem nàng.

Bộ dáng này thấy thế nào đều như là một con đã làm sai chuyện ở hướng chủ nhân kỳ hảo tiểu sủng vật a. Đáng tiếc chính là, cái này tiểu sủng vật trong lòng lại không cảm thấy chính mình đã làm sai chuyện.

Cố Mi Tha đỡ trán, nàng thật sâu đỡ trán. Bộ dáng này là không được tích đại ca, người đã làm sai chuyện người phải thừa nhận, người phải sửa lại, bằng không về sau chúng ta hai cái tại đây loại sự thương luôn là sẽ có phần kỳ.

Cho nên nàng lại hỏi một câu: "Kia Liêm Huy là chuyện như thế nào? Lúc trước người cùng ta nói chính là, hắn không chết, chính là Thúy nhi vừa mới nói, hắn bị người đuổi giết, bị thương nặng muốn chết?"

Mộ Dung Trạm bắt đầu khó chịu. Hắn là nói qua Liêm Huy không chết, kia cũng chỉ là cùng nàng nói thời điểm không chết mà thôi. Hơn nữa hắn cũng không đáp ứng quá nàng không hề phái người tiếp tục Liêm Huy.

Nhưng mấu chốt nhất chính là, cố Mi Tha thế nhưng còn quan tâm Liêm Huy sự. Chỉ cần tưởng tượng đến cố mi trước kia thích quá Liêm Huy, lại còn có thiếu chút nữa cùng Liêm Huy thành thân sự, còn có hậu tới nàng trong lúc ngủ mơ khóc kêu Liêm Huy tên sự, Mộ Dung Trạm hắn liền vô pháp nhẫn.

Chẳng lẽ mấy ngày nay tới giờ hắn đối nàng như vậy hảo, nàng đều không có nhìn đến sao? Hiện tại thế nhưng còn vì một cái Liêm Huy, dùng như vậy chất vấn khẩu khí hỏi hắn.

Mộ Dung Trạm trên người lệ khí nháy mắt bạo phát. Hắn một sửa vừa mới đối cố mi chủ động kỳ hảo bộ dáng, hơi hơi ngửa đầu, dùng đặc biệt khinh thường khẩu khí nói: "Đó là hắn võ công vô dụng. "

Ngụ ý chính là, hắn sở dĩ bị thương nặng không trị không phải bởi vì ta phái người đuổi theo giết hắn, mà là bởi vì hắn võ công

chẳng ra gì, cho nên mới sẽ bị ta phái ra đuổi theo giết người gây thương tích. Nếu hấn võ công cũng đủ hảo, kia hấn liền sẽ không có việc gì.

Hơn nữa Mộ Dung Trạm ở chính hấn trong lòng còn đặc khinh thường lại bồi thêm một câu, ta đều còn không có tự mình ra tay đâu, hấn liền thiếu chút nữa bị thương nặng không trị. Thật là vô dụng.

Cổ mi bị hấn bộ dáng này cấp khí trong khoảng thời gian ngắn lời nói đều cũng không nói ra được.

Gặp qua làm sai sự, còn chưa thấy qua làm sai sự còn như vậy có lý.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 63

Cố Mi Tha gì thời điểm gặp qua như vậy a, cho nên nhất thời khó thở dưới liền buột miệng thốt ra: "Mộ Dung Trạ̣m, ta không cần cùng người ở bên nhau."

Tác giả có lời muốn nói: Đại ca tưởng dạy dỗ muội tử, nhưng hiện tại xem ra hẳn có bị muội tử dạy dỗ xu thế a a.

Kia cái gì, ta cảm thấy luyện ái chính là một cái lẫn nhau ma hợp quá trình, cho nên này chương, có thể xem thành là đại ca cùng cố mi chi gian một cái ma hợp quá trình đi.

Lại ps: Hôm nay còn có canh một. Đừng quên nhấn lại a các vị thân nhóm.

62 đại ca biến thân

Cố Mi Đô mau bị Mộ Dung Trạ̣m dáng vẻ kia cấp khí điên rồi, nàng đầu óc vừa kéo, buột miệng thốt ra chính là: "Mộ Dung Trạ̣m, ta không cần cùng người ở bên nhau."

Nàng cũng không biết, nàng ở Mộ Dung Trạ̣m nơi này như thế nào phiên thiên đều không có việc gì, nha đánh giá còn có thể vui tươi hơn hử cho nàng cung cấp trợ giúp. Chính là, hẳn là nắm chắc hạn. Cái này để hạn chính là, nàng thế nào cũng không thể nói rồi đi hẳn linh tinh nói.

Cho nên cố Mi Bất biết đến là, nàng câu này nhìn như vô cùng đơn giản, phổ phổ thông thông nói, nháy mắt mở ra Mộ Dung Trạ một cái khác thuộc tính, quỷ súc biến thái tinh phân công.

Nàng những lời này bất quá vừa ra, cũng không có thấy rõ ràng Mộ Dung Trạ là như thế nào động tác, nhưng ngay sau đó, nàng cũng chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Mộ Dung Trạ tay phải nháy mắt liền niết thượng nàng cằm, khiến cho nàng ngẩng đầu.

Hắn nhéo nàng cằm tay thực dùng sức thực dùng sức, kia trình độ, cảm giác chính là muốn đem nàng cằm cốt cấp toàn bóp nát giống nhau.

Cố mi nhện không được liền cấp đau tê một tiếng hừ nhẹ.

Nàng đặc bất mãn ngẩng đầu nhìn Mộ Dung Trạ, nhưng vừa thấy đến bộ dáng của hắn, nàng liền cấp hoảng sợ, lồng ngực trung kia trái tim nháy mắt liền cấp nhắc lên.

Mộ Dung Trạ khuôn mặt lạnh lùng như băng, một đôi tối tăm trong con ngươi có như vậy một loại gọi là điên cuồng bạo tố ở chậm rãi ngưng tụ.

Nheo nàng cằm tay càng ngày càng dùng để. Mà Mộ Dung Trạ tùy theo mà đến thanh âm cũng là lạnh như băng, liền cùng hỗn loạn mấy tấn trọng băng tra tử dương như, đông lạnh nhân thủ chân đều mau đã tê rần.

"Vừa mới ngươi nói cái gì?"

Ở hắn cường đại áp suất thấp hạ, cố mi nháy mắt túng. Nàng có thể hay không thu hồi nàng vừa mới nói qua câu nói kia a.

Nhưng Mộ Dung Trạm căn bản là không chấp nhận được nàng có mở miệng cơ hội, hấn lại tiếp theo bỏ rơi một câu: "Người thế nhưng vì Liêm Huy nói phải rời khỏi ta?"

Làm ơn a đại ca, ta nhưng cho tới bây giờ không có nói qua vì Liêm Huy rời đi người. Đây hoàn toàn chính là chính người nào bỏ ra tới a được không.

Cổ Mi Tha hảo tưởng giải thích, chính là bị Mộ Dung Trạm nhéo cằm quá đau, thật vất vả mới nghẹn ra tới một câu. Nhưng vấn đề là, kia cũng đến Mộ Dung Trạm nghe được đi vào.

"Ca, ca, ta câu nói kia thật sự chính là câu khí lời nói mà thôi, ta sao có thể sẽ rời đi người."

Nàng chịu đựng trên cằm đau nhức vội vàng giải thích. Hơn nữa nàng này nói đích xác thật cũng là sự thật.

Nhưng Mộ Dung Trạm không như vậy cho rằng a. Hấn cảm thấy cổ mi buột miệng thốt ra nói ngược lại mới là nàng nội tâm nhất chân thật ý tưởng, nhưng là đứa nhỏ này hoàn toàn liền không có nghĩ tới, cổ Mi Tha liền không có nói là bởi vì Liêm Huy mới phải rời khỏi hấn a. Hấn chỉ là chính mình nào bỏ hạ, lúc trước cổ mi vì hấn phái người đuổi giết Liêm Huy sự chết vẫn hấn, sau đó nàng liền nói, nàng không cần cùng hấn ở bên nhau.

Nhưng hấn cũng không nghĩ, cổ Mi Tha giống như ngay từ đầu hỏi chính là A Thanh sự, sau đó lại là Liêm Huy sự đi. Nhưng Mộ Dung Trạm tự động lọc rớt A Thanh sự.

Kỳ thật nói trắng ra là, Mộ Dung Trạm quá để ý Liêm Huy ở cổ mi trong lòng phân lượng. Rất cuộc lúc trước cổ mi thích quá Liêm Huy,

hơn nữa hấn không ngừng một lần ở nơi tối tăm nhìn lên quá cổ mi đêm khuya mộng hồi khi kêu Liêm Huy tên khóc lóc. Còn có lần đó, nàng nằm ở hấn trong lòng ngực, trong lúc ngủ mơ lại là khóc lóc kêu Liêm Huy tên.

Mộ Dung Trạh hấn chính là cùng Liêm Huy giằng co. Hấn cảm thấy có Liêm Huy liền không hấn, có hấn liền không có Liêm Huy.

Chính là cổ mi tâm hấn nhìn không tới, sờ không tới, cảm thụ không đến. Hấn cảm thấy thực buồn rầu, hấn đều hận không thể đem nàng tâm đào ra nhìn xem bên trong rốt cuộc là chút cái gì.

Cho nên hấn không tin hiện tại cổ mi giải thích, nói cái gì vừa mới câu nói kia chỉ là một câu khí lời nói mà thôi. Hấn còn có thể không hiểu biết cổ mi? Tuyệt đối chính là vừa thấy phong sử đà, nhìn đến hấn bảo nổi liền lập tức sẽ tìm mọi cách tới hống hấn cái loại này.

Nếu là ở mặt khác bất luận cái gì sự thượng, Mộ Dung hàn có lẽ thật đúng là có thể cứ như vậy bị cổ mi cấp hống ở. Chủ yếu chính là hấn không để bụng. Chính là chuyện này thượng bất đồng, hấn nhất định phải đến làm cổ mi đã quên Liêm Huy, làm nàng một chút đều nhớ không nổi có quan hệ Liêm Huy đủ loại.

Trên đời này có hay không có thể làm người mất trí nhớ được? Hấn nghĩ, bằng không liền lộng điểm tới cấp cổ mi thử xem.

Chính là nàng lại sợ như vậy gần nhất cổ mi cũng sẽ đã quên hấn.

Mộ Dung Trạh trong lòng các loại cảm xúc các loại oán niệm giao nhau, thể hiện bên ngoài biểu thượng chính là, sắc mặt của

hắn càng ngày càng lạnh tuấn, hai tròng mắt bên trong càng ngày càng lạnh, thậm chí đều chậm rãi biến hồng.

Này hắn là cực độ sinh khí trước điềm báo đi? Cổ mi nhìn hắn cái dạng này, căn bản là là liền hô hấp cũng không dám.

Bên cạnh chính là nằm trên mặt đất không có hô hấp Thúy nhi, nàng có thể hay không ngay sau đó cũng bước Thúy nhi vết xe đổ?

Rốt cuộc cuồng nộ bên trong Mộ Dung Trạ, cho người ta cảm giác thật là đáng sợ. Cổ mi cảm thấy lại như vậy đi xuống nàng đều không cần chờ hắn ra tay, nàng đều có thể trực tiếp bị hắn cấp hù chết.

"Ca, ca." Nàng bắt chập trên cằm càng ngày càng đau cảm giác, run thanh âm mở miệng kêu Mộ Dung Trạ, để có thể hơi chút gọi hồi một ít hắn lý trí.

Hiện tại Mộ Dung Trạ cho nàng cảm giác, đó chính là muốn nổi điên trước bình tĩnh.

Mộ Dung Trạ đối nàng sợ hãi tiếng kêu mất điếc tai ngơ. Hắn hoàn hoàn toàn toàn bị chính mình não bổ cổ mi thích Liêm Huy, mà cực độ chán ghét hắn, thậm chí đều không nghĩ cùng hắn ở bên nhau, tùy thời tùy chỗ đều tính toán thoát đi hắn bên người cái này ý niệm cấp hoàn toàn bị lạc tâm trí.

Vì thế hắn bắt đầu nổi điên. Nhéo nàng cằm tay buông ra, cổ Mi Hoàn không kịp thư một hơi, Mộ Dung Trạ tay liền hoạt tới rồi nàng xương bả vai thượng.

Sau đó hắn lạnh một khuôn mặt hơi hơi cúi xuống thân, mà hắn mặt khác một bàn tay tắc như bóng với hình, nháy mắt liền hoạt tới

rồi nàng chân cong chỗi.

Ngay sau đó, cổ mi chỉ cảm thấy thân mình nháy mắt lảng không. Nàng bị Mộ Dung Trạch chặn ngang ôm lên.

Nàng là thật sự sợ. Chính là nàng không dám giãy giụa, nàng chỉ có thể run rẩy duỗi tay hoàn Mộ Dung Trạch cổ, thật cẩn thận hỏi: "Ca, người muốn mang ta đi nơi nào?"

Có thể hay không là muốn tìm cái hẻm lách mà, sau đó đem nàng cấp giết người diệt khẩu?

Cổ mi bị chính mình trong đầu cái này bỗng nhiên toát ra tới ý tưởng cấp khiếp sợ tới rồi. Nàng nhìn Mộ Dung Trạch lãnh liền cùng dùng khối băng cho hắn làm cái mặt nạ mang ở trên mặt mặt, dọa thật là đại khí cũng không dám thở hển hển.

Nhưng Mộ Dung Trạch một câu đều không có lời nói, chỉ là nhanh hơn bước chân, ôm nàng vẫn luôn không ngừng hướng con đường hai bên rừng rậm chỗ sâu trong đi tới.

Như cổ mi suy nghĩ, Mộ Dung Trạch xác thật là tìm cái hẻm lách mà. Nhưng giống như lại không phải tới sát nàng diệt khẩu.

Người có gặp qua giết người còn phải cho cởi quần áo sao?

Hơn nữa dùng thoát cái này tự thật sự là không thỏa đáng, kia căn bản là gọi là xé a được không.

Mộ Dung Trạch kiều gì tay lực, bắt quá hai hạ, cổ mi muội tử liền tất cả đều thấy hết.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 64

Ta sát! Tốc độ này mau, cổ Mi Tha căn bản còn không có phản ứng lại đây khi, Mộ Dung lão nhị cũng đã vọt lại đây.

Mộ Dung Trầm đưa nhỡ này đi, nói như thế nào đâu, hấn là đặc biệt ái cổ Mi Bất sai, chính là hấn ngạo kiều a, hấn ngưng ngưng a, ta yêu người này ba chữ hấn là khinh thường với, cũng ngưng ngưng nói ra. Cho nên, ở hấn nơi này, ái cái này ngoạn ý hấn không phải dùng để nói, trước nay đều là dùng làm.

Lúc nào đó, hấn bị cổ mi cảm động, làm một phát. Lúc nào đó, cổ mi quan tâm hấn, làm một phát. Lúc nào đó, cổ mi làm hấn cao hứng, làm một phát. Tương đối ứng, lúc nào đó, cổ mi làm hấn không cao hứng, kia cũng làm một phát.

Thí dụ như nói hiện tại.

Hấn đối cổ mi thật sự là khí a. Hấn tức giận đến hận không thể liền bóp cổ mi cổ cùng nàng hung tợn nói, cổ mi người nghe, người rót cuộc là yêu ta vẫn là ái Liêm Huy? Người nếu là nói người ái chính là Liêm Huy, ta đây lập tức bóp chết người, sau đó ta lại tự sát.

..... Đại ca người cảm thấy người hỏi như vậy lời nói, cổ Mi Tha sẽ như thế nào trả lời?

Mộ Dung Trạh hắh trong lòng thật là hận không thể có thể bóp chết cố mi. Đứa nhỏ này quá làm hắh nháo tâm. Người nói hắh vô dục vô cầu một người, vốn dĩ mỗi ngày gác thành Lạc Dương cái kia tiểu viện tử trồng hoa nuôi cá đọc sách, ngẫu nhiên sát cá nhân, nhật tử nhiều nhân nhấ? Chính là cố Mi Tụu là như vậy sắh tới rồi hắh trong thế giới mặt tới, sau đó hắh liền đặc để ý nàng, so để ý chính mình còn để ý nàng.

Sát, lời này nói, kỳ thật ngay từ đầu hắh liền không để ý quá chính mình. Nha hắh căn bản là không đem chính mình sinh tử để ở trong lòng quá. Chính là hiện tại có cố mi, kia hết thấy liền bất đồng a. Hắh đến hảo hảo tồn tại, tồn tại cấp cô nương này chống lưng, bồi nàng hồ nháo, bồi nàng đi khắp thiên hạ danh sơn đại xuyên. Hắh thật vất vả đối cái thứ gì làm hắh cảm thấy hứng thú, người nói hắh như thế nào có thể dễ dàng như vậy từ bỏ? Cho nên hắh vứt bỏ hắh nhân nhấ cuộc sống gia đình, bồi cố mi làm hắh nhất không muốn sự. Bằng không người cho rằng hắh thật sự thích mỗi ngày nơi này chạy tới chạy đi đâu quá khứ a? Đối hắh mà nói, cái gọi là thiên hạ danh sơn đại xuyên, đều không kịp hắh ở thành Lạc Dương cái kia tiểu viện một gốc cây mộc phù dung thụ tới đẹp. Nhưng này không đều là vì thảo cố mi niềm vui sao? Không đều là vì có thể làm cố mi toàn tâm toàn ý yêu hắh sao? Sau đó hắh liền có thể làm cố mi bồi hắh một chẵn đều đấ ở thành Lạc Dương cái kia tiểu viện tử nhìn mộc mạc phù dung hoa, sôi nổi khai thả rơi xuống sao?

Chính là mấy ngày nay hắh bồi cố mi chạy ngược chạy xuôi căn bản liền không cảm động nàng, căn bản liền không làm cố mi thích thượng hắh. Cố Mi Tha vẫn là đối với một ngoại nhân nói Liêm Huy cơ hồ bị thương nặng không trị, rồi sau đó lập tức liền rớt quá mức tới chất vấn hắh.

Mộ Dung Trạm cảm thấy hấn thật sự sắp điên mất rồi, bị cố mi cấp bức điên. Hấn rút cuộc muốn thế nào làm, mới có thể làm cố mi yêu hấn, sau đó đã quên Liêm Huy?

Hấn hiện tại bị lửa giận hướng điên rồi đầu óc, không thể tưởng được biện pháp gì. Hấn mãi tâm mãi ý chỉ có cố mi thích Liêm Huy, cố mi chán ghét hấn, phải rời khỏi hấn cái này ý niệm.

Cho nên hấn cần thiết đến tìm cái cái gì phương pháp tới phát tiết rốt chính mình lửa giận.

Hấn cần thiết đến làm cố mi biết, nàng chỉ có thể là hấn một người.

Cho nên ở tình yêu phương diện đơn tể bào Mộ Dung Trạm có khả năng nghĩ đến biện pháp cũng chỉ có, làm tình.

Hấn cường ngạnh đem cố mi đỉnh ở trên cây, điên cuồng xé rút cố mi quần áo, thô bạo tiến vào.

Hấn cái gì đều không có nói, chủ yếu là hấn không biết hấn nên nói cái gì, cũng có lẽ là, hấn cái gì đều không nghĩ nói. Hấn chỉ là tưởng liền như vậy vẫn luôn làm đi xuống, thẳng đánh thiên hoang địa lão. Giống như chỉ có như thế, hấn mới có thể làm chính mình bình tĩnh trở lại.

Mộ Dung Trạm mưa rền gió dữ trừu - cảm. Hấn lúc này hai mắt bạo hồng, lỗ tai nổ vang, cho nên nhìn không tới cố mi giờ phút này vẻ mặt thống khổ, cũng nghe không đến cố mi xin tha.

Cố Mi Tha cảm thấy đau a. Thật sự là đau a. Mộ Dung Trạm dĩ vãng ở trên giường lại như thế nào động tác thô bạo, nhưng kia đều

là ở nàng nguyên vẹn ướm át chuyện sau đó. Chính là hiện tại, hắn không có bất luận cái gì trước - diễn, liền như vậy thô bạo tiến vào.

Nàng cảm thấy nàng đều sắp bị xé rách, thậm chí so lần đầu tiên còn đau.

Đây là thứ nhất. Còn có, nàng phía sau lưng hiện tại đỉnh chính là thụ a.

Toàn thân quần áo đã sớm bị Mộ Dung Trạh cấp hoàn toàn xé rách, nàng phía sau lưng da thịt liền hoàn hoàn toàn toàn tiếp xúc đến kia loang lổ, thô ráp, gập ghềnh trên thân cây mặt.

Thao! Tiền hậu giáp kích a được không? Trong sách nói cái loại này bị cưỡng bạo khoái cảm đều là giả a. Chủ yếu là Mộ Dung Trạh hắn hiện tại biểu hiện quá dọa người, liền cùng muốn ăn tươi nuốt sống nàng giống nhau. Cố Mi Tha trong lòng thật sự là sợ hãi, nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Mộ Dung Trạh như vậy.

"Ca, ca." Nàng đều khóc, chỉ ngóng trông Mộ Dung Trạh có thể chạy nhanh dừng lại.

Mộ Dung Trạh kia căn bản là ở tra tấn nàng. Nàng tra tấn hắn tâm, hắn cũng chỉ có thể tra tấn thân thể của nàng.

Chính là hắn một lòng thật sự là đau a, đau hắn đều mau vô pháp hô hấp. Hắn rốt cuộc hắn là đối cố mi thế nào?

Sát không được, đã không có nàng, hắn phỏng chừng là có thể lập tức tự sát. Chính là hắn cũng chẳng không được, chủ yếu là hắn ăn nói vụng về, chuyện gì đều thích dùng làm, không thói quen cãi nhau. Cho nên hắn chỉ có thể như vậy tới tra tấn nàng.

Kỳ thật hấn chỉ là muốn cho cổ mi biết hấn tâm hiện tại có bao nhiêu đau.

Chính là cổ Mi Hoàn thật sự không biết. Nàng hiện tại duy nhất biết đến chính là, nàng trên người rất đau, nơi nào đều đau.

"Ca, ca." Trừ bỏ kêu hấn, nàng còn có thể làm cái gì?

Nhưng Mộ Dung Trạ cái gì đều nghe không được. Hấn chỉ là cúi đầu gặm cắn cổ mi mượt mà vai, thấp thấp nói: "Mi Mi, làm chúng ta cùng nhau xuống địa ngục đi."

Tác giả có lời muốn nói: Che mặt. Các người nếu là cảm thấy đây là truyện người lớn ta cũng nhận. Đại ca oa nhi này, thật là, biến thái a. Nãi nhóm ngàn vạn biểu khinh bỉ hấn, chủ yếu là hấn ở tình yêu phương diện đó chính là một đơn tế bào sinh vật a.

63 thổ lộ cõi lòng

Cổ mi cảm thấy, xuống địa ngục nhất định chỉ có nàng, mà không bao gồm Mộ Dung Trạ.

Nha trừ bỏ sắc mặt lạnh lùng một chút, so trước kia càng không thích nói chuyện ở ngoài, hấn còn có cái gì biến hóa?

Cái gì đều không có.

Nhưng cổ Mi Tha chính mình đâu? Từ lần đó sự kiện lúc sau, Mộ Dung Trạ liền hoàn toàn hạn chế nàng hành động. Nếu nói ở thành Lạc Dương cái kia tiểu viện tử nàng chỉ là bị phạm vi lớn giam lỏng nói, như vậy nàng lần này hoàn toàn chính là bị bên người giam cầm.

Mộ Dung Trạh hiện tại đôi nàng toàn bộ liền một như hình với bóng.

Cổ mi đánh giá, hẳn là hiện tại đỉnh đầu không xích sát, nếu là có, phỏng chừng liền sẽ trực tiếp hướng trên người nàng bộ.

Ngược thân a. Ban ngày bị hẳn như vậy như hình với bóng đi theo, buổi tối càng là bị hẳn các loại lẫn lộn.

Nàng đều phải hoài nghi Mộ Dung Trạh có phải hay không cái người máy. Mỗi đêm như vậy, hẳn không mệt sao?

Chính là nàng thiệt tình mệt a. Nàng chỉ hận không được một ngày ngủ đến vãn, liền đôi mắt đều lười đến mở.

Mộ Dung Trạh hiện tại lại mang theo nàng trở về đi rồi. Cũng chính là, hẳn lại tính toán mang theo nàng hồi Lạc Dương cái kia tiểu viện tử.

Cổ mi có dự cảm, lần này trở lại cái kia tiểu viện tử, nàng liền không còn có dĩ vãng như vậy nhàn nhã nhật tử.

Ít nhất, Mộ Dung Trạh liền sẽ không thường xuyên mang nàng đi ra ngoài đi một chút, cho nàng phóng thông khí. Nàng có thể hay không liền như vậy chết già ở cái kia tiểu viện tử?

Nàng thực sợ hãi. Đối với nàng mà nói, không có gì so mất đi tự do càng tới thống khổ.

Nàng ý đồ đối Mộ Dung Trạh giải thích ngày đó câu nói kia thật sự chỉ là nàng một câu khí lời nói mà thôi, nàng kỳ thật liền không nghĩ tới phải rời khỏi hẳn. Chính là mặc kệ nàng nói như thế nào, hẳn chính là không tin.

Trong khoảng thời gian này tới nay, Mộ Dung Trạh ngược chính là cố mi thân, mà cố mi ngược chính là Mộ Dung Trạh tâm, đồng thời Mộ Dung Trạh cũng chính mình ngược chính mình thân.

Hắn mỗi thời mỗi khắc đều bị cái kia, cố mi chỉ thích Liêm Huy, cố mi chán ghét hắn, thời khắc đều nghĩ muốn chạy trốn cách hắn bên người cái này ý niệm bối rối. Hắn cả đêm cả đêm ngủ rất ít. Hắn hai mắt càng ngày càng hồng, đã kề bên hồng mắt bên cạnh.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 65

Mỗi ngày buổi tối hấn đều sẽ bị dọa tỉnh. Tuy rằng hấn cái gì cũng không có đổi cố mi nói, cũng không muốn thừa nhận, chính là hấn thật là mỗi đêm đều mơ thấy cố mi rời đi hấn, đầu nhập vào Liêm Huy ôm ấp. Sau đó hấn bị thương, hấn khổ sở, hấn ở trong mộng liệu mạng cầu cố mi trở lại hấn bên người tới. Chỉ cần nàng trở về, hấn có thể đáp ứng nàng nói bất luận cái gì sự. Hấn như vậy hèn mọn cầu nàng, chính là cố Mi Tụu là không nghe hấn nói bất luận cái gì một câu, nàng kéo Liêm Huy cánh tay xoay người liền đi.

Thường thường lúc này, hấn đều sẽ dọa một thân đổ mồ hôi tỉnh lại. Sau đó hấn nhìn đến ngủ ở bên cạnh hấn cố mi, hấn đều sẽ cảm thấy đây là giả. Cố mi kỳ thật đã rời đi hấn, bên cạnh hấn cái này chỉ là hấn tưởng tượng ra tới mà thôi.

Cảnh trong mơ cùng hiện thực làm hấn mê mang, hấn không biết rốt cuộc cái nào mới là thật, cái nào mới là giả, mỗi khi lúc này, hấn chỉ có dựa vào điên cuồng chiếm hữu cố mi, làm chính mình lão nhị hung hăng chôn nhập nàng trong cơ thể, cảm thụ được nàng trong cơ thể ấm áp, hấn mới có thể cảm thấy, nguyên lai cố Mi Hoàn không có rời đi hấn.

Mi Mi, Mi Mi, hấn ở trong lòng từng tiếng kêu hấn, đừng rời khỏi ta, đừng rời khỏi ta.

Nhưng dù cho là hấn kỳ thật cam nguyện vì cổ mi làm sở hữu sự, nhưng hấn đều một lần không có đối cổ mi nói qua. Cho nên có đôi khi cổ mi cũng sờ không chuẩn hấn rốt cuộc là cái gì tâm tư.

Mộ Dung Trạm là đối nàng thực hảo không tồi, ở một mức độ nào đó hấn thậm chí còn sẽ dung túng nàng sở hữu. Chính là, hấn cũng sẽ giống như bây giờ đối nàng. Cầm tù nàng, tra tấn nàng, chẳng phân biệt ngày đêm chiếm hữu nàng, thậm chí tưởng liền như vậy đem nàng nhốt tại hấn bên người cả đời.

Nàng cùng một con sủng vật có cái gì khác nhau? Chủ nhân cao hứng thời điểm liền có thể đậu đậu nàng, thậm chí là dung túng nàng. Nhưng một khi nàng không nghe lời, chủ nhân lập tức trở mặt, các loại ngược thân liền luân tới.

Nhưng nàng là người, không phải sủng vật! Nàng có tự tôn. Nàng khát vọng bị người tôn trọng.

Hơn nữa quan trọng nhất, cổ mi hiện tại cảm thấy, Mộ Dung Trạm làm nàng cảm thấy thật là đáng sợ.

Đối hấn mà nói, giết người thật là quá đơn giản. Hấn có thể tùy tiện liền đem A Thanh giết, đem Thúc nhi giết, hấn có thể xem ai khó chịu liền phái người đuổi theo giết người khác. Ở trong mắt hấn, mạng người rốt cuộc tính cái gì? Mạng người liền thật sự như vậy không đáng giá tiền? Kia có thể hay không có một ngày Mộ Dung Trạm tìm được tân sủng vật, đối nàng không có hứng thú, hấn có thể hay không cũng như vậy dứt khoát lưu loát liền đem nàng cấp giết?

Đừng cùng nàng nói cái gì huyết thống quan hệ, Mộ Dung Trạm cùng nàng là thân huynh muội linh tinh. Ngày thứ nhất, nàng cùng

hắn vốn dĩ liền không phải thân huynh muội. Mộ Dung Trạh hiện tại là không biết, nhưng vạn nhất ngày nào đó hắn đã biết đâu? Kia nàng kết cục sẽ có bao nhiêu thảm nàng cũng không dám suy nghĩ. Ngày thứ hai, liền tính là thân huynh muội thì thế nào? Cố mi có thể khẳng định, ở Mộ Dung Trạh trong mắt, hắn căn bản liền không để bụng cái gì thân huynh muội không thân huynh muội. Hắn muốn giết nàng thời điểm, chẳng sợ nàng chính là Thiên Vương lão tử, phỏng chừng hắn đều sẽ xuống tay.

Cái này nguy hiểm quá lớn, thật sự quá lớn. Cố mi gánh vác không dậy nổi.

Vốn dĩ từ ra thành Lạc Dương, này dọc theo đường đi, Mộ Dung Trạh đối nàng có thể nói là mọi cách che chở, đối nàng trước nay đều là ôn nhã như ba tháng xuân phong dường như. Kỳ thật cố Mi Tha chính mình đều không thể không thừa nhận, nàng đều sắp yêu hắn. Không có một nữ nhân có thể bị hắn như vậy đối đãi mà sẽ không động tâm.

Nàng thích buổi tối nằm nghiêng ở hắn trong lòng ngực, làm hắn từ sau lưng vây quanh nàng ngủ. Vào đông buổi tối, bên ngoài gió lạnh gào thét, nhưng ở hắn trong lòng ngực, nàng cảm thấy thực ấm áp. Nàng còn thích mỗi lần cùng Mộ Dung Trạh làm trên giường vận động thời điểm, Mộ Dung Trạh từng tiếng ở nàng bên tai nhẹ giọng kêu nàng, Mi Mi, Mi Mi. Nàng say mê, nàng đáng chết đều sắp chết chìm ở hắn loại này ôn nhu. Chính là nàng đã quên, trên mặt nước bạch liên hoa dù cho lại trắng tinh, lại không chọc bụi bặm, chính là kia đáy nước hạ đâu? Hắn căn vẫn là ở màu đen nước bùn a.

Ngày ngày hàng năm, hắn bản chất vẫn là tàn nhẫn độc ác giết người không chớp mắt. Nàng như thế nào chính là bị hắn mấy ngày nay ôn nhu cấp bị lạc mất đâu?

Cố mi cảm thấy, nàng vẫn là nếu muốn phương nghĩ cách thi hành nàng lúc trước tưởng cái kia chạy trốn kế hoạch.

Vốn là tính toán vừa ly khai thành Lạc Dương, tìm một cơ hội liền chạy. Chính là sau lại nàng phát hiện liền như vậy cùng Mộ Dung Trạ ở bên nhau cũng khá tốt, cho nên liền vẫn luôn không có thi triển ban đầu kế hoạch tốt chạy trốn kế hoạch.

Nếu không có lần này sự kiện, có lẽ nàng đời này đều sẽ cùng Mộ Dung Trạ hảo hảo ở bên nhau.

Chính là nàng hiện tại không thể không chạy. Nàng không nghĩ liền như vậy trở lại Lạc Dương, sau đó cả đời đều công đạo ở cái kia tiểu viện tử không ra khỏi cửa ngẩng đầu nhìn trời.

Mộ Dung Trạ xem nàng xem thực khẩn, nàng cảm thấy nàng không bỏ đảo hấn, nàng là vô pháp trốn.

Lượn võ công, đang xem quá Mộ Dung Trạ đối Thúy nhi ra tay cái kia nháy mắt, nàng liền không có cái này ý niệm.

Cho nên, chỉ có thể dùng trí, không thể dùng lực.

Ngày này thiên văn, Mộ Dung Trạ tìm cái khách điểm, đem suy yếu cố mi từ trong xe ôm ra tới.

Cố mi đem vui đầu ở hấn trong lòng ngực, chút nào không dám nhìn tới khách điểm lão bản cùng tiểu nhị ánh mắt.

Nàng cảm thấy mắt mặt đã chết. Thật sự, nàng cảm thấy lại như vậy cùng Mộ Dung Trạ giao hợp ở bên nhau, hấn không điên, nàng cũng đến điên.

Mộ Dung Trạm gần nhất so mấy ngày trước đây càng thêm không thích nói chuyện. Đại bộ phận thời điểm hần đều chỉ là lạnh một khuôn mặt trầm mặc. Mà cổ mi cũng lười đến nói chuyện.

Một là mệt, nhị là nàng cảm thấy nàng mặc kệ nói cái gì Mộ Dung Trạm đều sẽ không tin tưởng. Cho nên vậy dứt khoát đại gia cùng nhau trầm mặc đi.

Mộ Dung Trạm đem nàng ôm vào trong phòng, đem nàng đặt ở trên giường nằm hảo.

Cổ mi rút cuộc mở bừng mắt, nàng nhìn tường rời đi mép giường Mộ Dung Trạm bóng dáng, duỗi tay kéo lấy hần tay áo.

Mộ Dung Trạm cả người cứng đờ. Mấy ngày nay tới giờ, cổ Mi Đô không thể nào để ý tới hần. Nàng không nói lời nào, cũng không đúng hần làm ra bất luận cái gì động tác. Đại đa số thời gian nàng đều chỉ là gất gao nhắm mắt lại ngủ, thậm chí liền ở trên giường khi, nàng đều không hề ra tiếng, cũng đều không hề đón ý nói hùa hần.

Nếu không phải minh xác biết nàng còn có hô hấp, hần cơ hồ liền phải hoài nghi cổ Mi Tha đều đã chết.

Cái xác không hồn! Mộ Dung Trạm bỗng nhiên liền nghĩ tới cái này từ. Hần trong lòng cả kinh. Hần cũng không biết vì cái gì bọn họ sẽ đi đến hôm nay cái dạng này. Rõ ràng lúc trước bọn họ chi gian quan hệ là như vậy hài hòa. Cổ mi cả ngày đối với hần cười, từng tiếng kêu hần, ca, ca.

Nhưng hiện tại, hần có bao nhiêu thời gian dài chưa từng nghe qua cổ mi dùng cái loại này mềm mềm mại mại thanh âm kêu lên hần ca? Hần biết nàng gần nhất rất mệt, hần cũng biết là hần đem

nàng tra tấn như vậy mệt. Chính là hấn không chế không được chính mình. Cổ mi ngày đó nói câu kia, ta không cần cùng người ở bên nhau, những lời này tựa như một cái ma chú, vô hạn tuần hoàn tại đầu não trung hồi phục. Hấn mỗi khi đều muốn phát cuồng. Hấn cũng không muốn cùng cổ mi biến thành như bây giờ, chính là hấn nên làm như thế nào?

Có lẽ, hấn là có thể tĩnh hạ tâm tới cùng cổ mi hảo hảo nói nói chuyện. Nói hấn ái nàng, nói hấn không thể không có nàng. Hấn hiện tại sở dĩ làm này hết thảy kỳ thật đều là bởi vì ghen ghét. Hấn ghen ghét cổ Mi Hoàn thích Liêm Huy, ghen ghét cổ mi vì Liêm Huy sự tới chất vấn hấn. Kỳ thật hấn muốn cho cổ mi thích hấn. Chỉ cần cổ mi chịu thích hấn, kia hấn nguyện ý bỏ sở hữu nàng không thích địa phương.

Cổ Mi Bất thích hấn giết người, có thể, hấn về sau liền không giết người. Cổ Mi Bất thích hấn lừa nàng, kia hảo, kia hấn liền chuyện gì đều đối nàng nói. Cổ Mi Bất thích bị hấn ước thúc, hấn nghe lời, kia về sau sẽ không bao giờ nữa ước thúc nàng, nàng muốn đi nơi nào liền có thể đi nơi nào.

Chỉ cần nàng nguyện ý ở hấn bên người, hấn cái gì đều có thể đáp ứng nàng. Hấn thậm chí đều có thể vẫn luôn chờ đợi, chờ đã có một ngày cổ mi không bao giờ thích Liêm Huy. Mà ở kia phía trước, hấn tuyệt đối sẽ không bức bách cổ mi làm bất luận cái gì nàng không muốn làm sự.

Chẳng sợ nàng không nghĩ hấn lại đụng vào hấn, hấn đều sẽ đáp ứng. Chỉ cần, chỉ cần cổ Mi Bất muốn còn như vậy đối hấn.

Hấn chịu không nổi cổ mi như vậy không xem hấn, cũng không đúng hấn nói chuyện.

"Mi Mi," hắn chậm rãi xoay người lại, rũ xuống hai mắt, khàn khàn thanh âm kêu nàng.

Hắn gấp không chờ nổi hiện tại liền tưởng đối cổ mi nói ra hắn trong lòng sở hữu ý tưởng.

Cổ mi ngửa đầu nhìn hắn. Hắn gầy. Nguyên bản liền thon gầy mặt hiện tại càng gầy, nguyên bản liền rất trắng nõn mặt hiện tại lại là trở nên tái nhợt.

Nàng bỗng nhiên cảm thấy trong lòng liền có như vậy một loại đau lòng cảm giác. Nguyên lai, hắn như vậy đối nàng, nàng vẫn là sẽ đau lòng hắn a.

"Ca," nàng nhẹ nhàng kêu hắn.

Mộ Dung Trạ khiếp sợ nhìn nàng.

Nhiều ít thiên. Đây là cổ mi lần đầu tiên mở miệng đối hắn nói chuyện.

"Mi Mi, Mi Mi." Hắn cảm thấy chính mình đều sắp khóc. Hắn bỗng nhiên liền như vậy ở mép giường nửa quỳ xuống dưới, nắm tay nàng, kinh hỉ kêu nàng tên.

Cổ mi cũng mỉm cười, trở tay cầm hắn tay.

"Ca." Nàng lại nhẹ nhàng kêu hắn một tiếng.

Mộ Dung Trạ thiếu chút nữa liền phải hỉ cực mà khóc. Hắn cảm thấy mấy ngày nay tới giờ hắn đều là kia căn vẫn luôn ở căng chặt dây cung, lại như vậy căng chặt đi xuống hắn xác định vững chắc sẽ huỷ hoại chính mình cũng huỷ hoại cổ mi. Chính là hiện tại, cổ Mi

Tựa như vậy nhẹ nhàng kêu hắn một tiếng ca, hắn nháy mắt liền cảm thấy chính mình nhẹ nhàng, giải thoát rồi.

Hắn đem mặt vui vào cổ mi đôi tay trung, rầu rĩ thanh âm truyền ra tới: "Mi Mi, thực xin lỗi, thực xin lỗi. Chính là, ta yêu ngươi. Ta không nghĩ làm ngươi rời đi ta. Một chút như vậy ý niệm đều không thể có. Ta thừa nhận ta ghen ghét Liêm Huy, ta ghen ghét ngươi thích hắn mà không thích ta, thậm chí phải vì hắn rời đi ta, cho nên mấy ngày nay ta tựa như điên rồi giống nhau đối với ngươi. Chính là Mi Mi, ta về sau không bao giờ như vậy đối với ngươi. Ta sai rồi, ta về sau không bao giờ như vậy. Cho nên, ngươi có thể hay không còn đối ta cười, còn gọi ta ca?"

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 66

Cố mi nghe xong hần những lời này, nàng cảm thấy nàng toàn bộ một lòng đều bắt đầu run rẩy. Nàng chưa từng có nghe qua Mộ Dung Trạ nói qua hần ái nàng, hần cũng chưa từng có nói qua hần là như vậy để ý Liêm Huy sự. Hần thậm chí hiện tại còn hèn mọn đem mặt chôn ở nàng trong lòng bàn tay, thỉnh cầu nàng còn có thể đối hần cười, còn có thể kêu hần ca.

Nhớ tới này dọc theo đường đi điểm điểm tích tích, cố Mi Tha kỳ thật là có tâm động. Nàng thật là có tâm động.

Chính là nàng cũng sợ. Nàng thật sự là đoán không ra Mộ Dung Trạ. Nàng không biết Mộ Dung Trạ là có mấy trọng nhân cách. Hiện tại hần sẽ như vậy đối nàng, cùng cái bị thương hài đồng dường như nói hần sai rồi, thỉnh cầu nàng tha thứ. Kia về sau đâu? Về sau hần tái sinh khí hoặc là phần nộ thời điểm, lại sẽ như thế nào đối nàng?

Cố mi cảm thấy nàng thật là đánh cuộc không dậy nổi. Nàng không đến lựa chọn.

Cho nên nàng nhẹ nhàng nói: "Ca, ta hiểu. Ta đều hiểu. Cho nên ta không oán người."

Nàng là thật sự không oán hần. Chính là nàng vẫn là đến muốn từ bên người đào tẩu. Nàng cảm thấy chính mình trái tim thật sự chẳng ra gì, Mộ Dung Trạ lại như vậy tới vài lần, nàng thế nào

cũng phải sợ tới mức nhịp tim thất thường trực tiếp đi Diêm Vương gia kia đi đưa tin không thể.

Tác giả có lời muốn nói: Đại ca rồi cuộc đem trong lòng lời nói đều nói ra. Đạm tố, muội tử sớm bị hấn cấp dọa sợ, không thể tin được, đương nhiên, liên tính là tin tưởng nàng cũng sợ. Hổ cha a.

ps: Hôm nay song càng. Mặt khác canh một sau đó lập tức dâng tặng.

64 thổ lộ cõi lòng

Mộ Dung Trạh nghe được cổ mi lời nói, đem đầu từ tay nàng trung nâng lên, kinh hỉ nhìn nàng.

Trong mắt hấn, có vui sướng quang, chính là cũng có một tia sợ hãi không dám tin tưởng ý tứ.

Cổ mi nhìn hấn ánh mắt, bỗng nhiên liền cảm thấy trong lòng có chút chua xót. Như vậy Mộ Dung Trạh, thật sự làm nàng thực không đành lòng.

Chính là nàng vẫn là một tay chi giường, sườn khởi chính mình thân mình, nhẹ nhàng hôn lên Mộ Dung Trạh môi.

Cổ mi trên môi có nàng vừa mới ở xe ngựa trong xe mặt mê được.

Kỳ thật nàng đã sớm ở thành Lạc Dương cái kia tiểu viện tử liền đem mê dược cấp chuẩn bị cho tốt. Khi đó nàng suy xét nửa ngày, biết tùy thân mang theo này đó mê dược tổng hội có bị Mộ Dung Trạh phát hiện nguy hiểm, cho nên nàng đem này đó mê dược giấu ở một đóa châu hoa.

Châu hoa là nàng ở Dương Châu mua. Mặt trên trôn châu bên trong là ánh sáng, có thể xoay tròn xuống dưới, hướng bên trong tắc điểm thứ gì.

Cho nên nàng liền đem những cái đó mê được nhét vào những cái đó trôn châu bên trong. Hơn nữa, nàng cũng có giải dược. Ở trong xe ngựa thời điểm, nàng cũng đã trước ăn một cái giải dược đi xuống.

Kia trước mắt quan trọng nhất chính là, đem Mộ Dung Trâm cấp phóng đảo.

Kỳ thật nếu là ở dĩ vãng, Mộ Dung Trâm chưa chắc sẽ không nhận thấy được hôm nay cố mi có chút không đúng địa phương. Chỉ là hắn gần nhất thật là tâm tâm niệm niệm đều là cố Mi Bất để ý đến hắn chuyện này, cho nên hôm nay cố mi bỗng nhiên chủ động đổi hắn kỳ hảo, còn chủ động hôn hắn, hắn đều sắp nhạc điên rồi, mãi đầu óc đều là cố mi kia mềm mại đôi môi, cùng với nàng ở hắn bên tai nhẹ nhàng kêu hắn ca, mặt khác chuyện gì, hắn đều sẽ không đi để ý, cũng không có tâm tình đi để ý.

Đừng nói là mê dược, chính là hiện tại cho hắn tiếp theo đoạn trường tán, đánh giá hắn đều sẽ không phát hiện.

Chính là cuối cùng hắn vẫn là cảm thấy có chút không thích hợp.

Hắn cảm thấy đầu của hắn bắt đầu chậm rãi có chút hôn mê, ngay cả trước mắt cố Mi Tại hắn trong mắt đều có mấy cái bóng chồng.

Nhưng hắn lúc ấy nhất lộ rõ cảm giác vẫn là, trong lòng đau xót.

"Mi Mi," hắn tiếp tục nhẹ nhàng hôn nàng môi, trần trọc cạo xát, thấp giọng thờ dài, "Người thế nhưng đối ta dùng mê dược. Người thật sự liền như vậy tưởng từ ta bên người rời đi sao?"

Cố mi nghe vậy, trong lòng cả kinh, vội dùng sức đẩy hắn ra, có chút không thể tin được nhìn hắn.

Này không khoa học. Tống Sở rõ ràng nói qua, cái này mê dược được tính cực kỳ lợi hại, chính là tới một voi đều có thể trực tiếp cấp mê đảo. Nhưng nếu như vậy, này mê dược vì cái gì đối Mộ Dung Trạ không khởi hiệu quả?

Mà xuống một khắc, cố Mi Tụ biết nguyên nhân.

Nàng nhìn đến có một thanh chủ thủ chính cắm ở Mộ Dung Trạ trên đùi.

Chủ thủ thâm nhập hắn đùi, chỉ chừa một cái chuôi đao ở bên ngoài.

Mà có màu đỏ tươi huyết, đang từ từ thấm ướt hắn kia thân tuyết trắng quần áo.

"Ca, ca." Cố mi trong lòng hoảng hốt, luống cuống tay chân bò qua đi, liền muốn đi cho hắn cầm máu.

Cái này kẻ điên! Nàng xem như đã biết hắn vì cái gì không có té xỉu nguyên nhân. Chắc là hắn ở nhận thấy được không thích hợp nháy mắt liền dùng chủ thủ đâm xuyên qua chính mình đùi, muốn dùng đau đớn tới làm chính mình thanh tỉnh.

"Người điên rồi sao?" Cố mi một mặt luống cuống tay chân đem chủ thủ từ hắn trên đùi rút xuống dưới, cho hắn ngăn huyết, một

mặt đối hán gào thét lớn, "Người thế nhưng dùng chủ thủ tới đâm bị thương chính mình? Người là sống không kiên nhẫn, vẫn là ngại mệnh quá dài?"

Chính là Mộ Dung Trạ chỉ là thực đau thương nhìn nàng: "Mi Mi, người vẫn là tưởng rời đi ta sao? Nếu người thật sự rời đi ta, ta một người tồn tại lại có ý tứ gì? Trên đời này tuy rằng có nhiều như vậy người, chính là ta chỉ có người. Cho nên, Mi Mi, đừng rời khỏi ta."

Cổ Mi Tha có thể thế nào? Nàng còn có thể thế nào? Nàng cảm thấy không phải hán điên rồi, chính là nàng điên rồi. Bọn họ hai người vì cái gì sẽ nháo đến hiện giờ như vậy một cái nông nổi?

Nàng vừa mới mới vừa biết Mộ Dung Trạ đối nàng cảm tình, chính là này phân cảm tình khiến cho nàng sợ hãi.

Muốn dùng chết tới lưu lại nàng, đại ca người xác định người này thật sự không phải ở chụp phim truyền hình sao? Chính là Mộ Dung Trạ, người liên chính mình mệnh đều không yêu quý, ta lại như thế nào khẳng định người sẽ yêu quý ta mệnh? Như vậy một phần cảm tình, ta còn làm sao dám muốn?

Cổ mi cảm thấy nàng cần thiết đến rời đi hán. Bằng không bọn họ hai người trung xác định vững chắc đến có một người sớm hay muộn đều sẽ điên mất.

Gắt gao dùng mảnh vải đè lại hán đổ máu địa phương, cổ mi trở tay nhặt lên vừa mới bị nàng tùy tay ném ở trên giường chủ thủ.

"Mộ Dung Trạ," nàng thực bình tĩnh nhìn nàng, nói ra nói cũng thực bình tĩnh, "Thực xin lỗi. Chính là ta cần thiết đến rời đi người."

Người thật sự làm ta cảm thấy sợ hãi, ta thật sự là không dám cùng người ở bên nhau. Còn có, người mệnh là chính người. Nếu chính người đều không yêu quý, vậy không có người sẽ yêu quý."

Nói xong, nàng bò xuống giường, liền tưởng rời đi.

Chính là Mộ Dung Trạ từ sau lưng hung hăng ôm lấy nàng.

"Mi Mi," hắn đem vùi đầu ở nàng bột cổ chỗ, ấm áp hơi thở dồn dập chui vào nàng trong tai, "Ta sai rồi. Đừng rời khỏi ta, không cần."

Cổ mi trước mắt một mảnh mờ lung, hốc mắt trung có nước mắt tưởng rơi xuống. Chính là nàng vẫn là hơi hơi ngẩng đầu, đem những cái đó nước mắt toàn bộ cấp bức trở về.

"Mộ Dung Trạ," nàng chậm rãi, dùng sức từng cây bẻ Mộ Dung Trạ ôm tay nàng chỉ, một bên rất bình tĩnh nói, "Buông tay đi. Chúng ta không thích hợp."

Nghĩ nghĩ, nàng lại bổ thêm một câu, "Chỉ là chúng ta tính cách không thích hợp mà thôi. Đây cùng bất luận kẻ nào không quan hệ, bao gồm Liêm Huy."

Chính là Mộ Dung Trạ hắn không tin, hắn cảm thấy cổ mi như vậy trăm phương nghìn kế tưởng rời đi hắn bên người, nàng chính là muốn đi tìm Liêm Huy.

Nàng không cần hắn. Nàng muốn đi tìm Liêm Huy, cái này nhận tri làm hắn quanh thân lệ khí lại bắt đầu bạo phát ra tới.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 67

"Cố mi," hấn thanh âm không hề như vừa mới như vậy không biết làm sao, ngược lại là thực nhanh chóng khôi phục dĩ vãng lạnh lùng bộ dáng, "Đừng quên. Ta mệnh là cùng ngươi liên hệ ở bên nhau. Ta đã chết, ngươi cũng không sống được."

Hấn biết cố mi nhất tham sống sợ chết, hấn liền muốn dùng chính nàng mệnh tới uy hiếp nàng. Chính là cố mi thật sự sắp bị hấn cấp bức điên rồi, cho nên nàng cảm thấy nàng hiện tại thật là không dễ bụng chính nàng mệnh.

Hoặc là liền rõ ràng hai người cùng chết tính, hoặc là chính là nàng thoát đi hấn bên người. Nếu không nếu là còn làm nàng trở lại Lạc Dương cái kia tiểu viện tử bị Mộ Dung Trạ tiếp tục như vậy đối đãi, nàng sẽ cảm thấy sống không bằng chết.

Cho nên nàng cũng liền đồng dạng lạnh lùng trở về qua đi: "Chỉ cần ngươi tàn nhẫn đến hạ tâm, chúng ta đây hai người liền cùng chết tính."

Nếu là ở trước kia, y theo Mộ Dung Trạ tính tình, hấn xác định vững chắc sẽ không chút do dự liền chiếu chính mình tâm oa tử tới như vậy một đao, thành toàn cố Mi Tha vừa mới nói những lời này. Chính là hiện tại hấn không nghĩ làm như vậy, hấn thật sự là quá tưởng cảm nhận được lưỡng tình tương duyệt cảm giác.

Từ nhỏ đến lớn, trước nay liền không có nhân ái quá hấn để ý hấn, đối này hấn cũng trước nay đều không để bụng. Chính là hiện tại hấn bức thiết muốn cố mi yêu hấn để ý hấn.

"Mi Mi, Mi Mi," thấy chiêu này uy hiếp đối nàng mặc kệ dùng. Mộ Dung Trạm luống cuống. Hấn là thật sự luống cuống, trừ bỏ chơi xấu dường như càng khẩn ôm nàng không cho hấn đi, hấn không thể tưởng được mặt khác biện pháp.

Chính là cố mi thật là quyết tâm phải đi a. Nàng giọng căm hận nói: "Buông tay, Mộ Dung Trạm. Người lại không buông tay, cũng đừng trách ta không khách khí."

Nhưng là Mộ Dung Trạm hấn sao có thể sẽ buông tay? Kỳ thật hấn nguyên bản là có thể trực tiếp đem cố mi cấp gõ hôn mê, đem nàng trực tiếp mang về Lạc Dương cái kia tiểu viện tử, sau đó liền đem nàng như vậy đóng lại cả đời.

Nếu là ở dĩ vãng, hấn nhất định phải làm như vậy, hấn là sẽ không đi suy xét cố mi có cao hứng hay không sợ, chỉ cần hấn muốn làm như vậy, hấn liền sẽ làm như vậy. Chính là hiện tại không giống nhau, hấn sợ hãi hấn liền tính như vậy đem cố mi cấp lỏng trở về, cố Mi Tha vẫn là sẽ không để ý đến hấn.

Nàng nếu là không bao giờ đối hấn cười, không bao giờ kêu hấn ca, kia như vậy mạnh mẽ đem nàng mang theo trở về lại có ý tứ gì? Hấn không nghĩ như vậy. Hấn hiện tại so trước kia lòng tham. Hấn trước kia chỉ cần đơn phương làm chính mình cao hứng là được, căn bản là không cần phải xen vào cố Mi Tại tưởng chút cái gì, chính là hiện tại hấn lòng tham muốn cố mi yêu hấn để ý hấn.

Chính là hấn nên như thế nào lưu lại nàng?

Cố mi thấy Mộ Dung Trạm không buông tay. Nàng là thật sự sinh khí. Nàng dùng sức liền dùng tay đi đẩy hắn, muốn cho hắn buông tay. Chính là nàng đã quên tay nàng thượng chính cầm vừa mới kia đem chủ thủ.

Hoảng loạn bên trong, chỉ nghe được phác một thanh âm vang lên, chuôi này chủ thủ thế nhưng vừa lúc đâm trúng Mộ Dung Trạm ngực trái.

Cố mi đầu tiên là ngẩn ra, đả phản ứng lại đây là lúc, nàng thiếu chút nữa chỉ dọa hồn phi phách tán.

Nàng nhanh chóng xoay người, một khuôn mặt dọa tái nhợt không có chút máu: "Người, người như thế nào không né?"

Mộ Dung Trạm cười khở. Gần nhất là hắn toàn tâm toàn ý chỉ có ôm cố Mi Bất làm nàng đi ý niệm, căn bản là sẽ không chú ý tới mặt khác, thứ hai liền tính là biết, hắn cũng sẽ không trốn.

Nếu hắn bị thương, cố Mi Tha có phải hay không là có thể lưu lại chiếu cố hắn?

Hắn mắt trông mong nhìn cố mi. Nếu như vậy nàng là có thể lưu lại, kia hắn tình nguyện cả đời đều như vậy bị thương đi xuống.

Chính là cố mi thật là sắp bị Mộ Dung Trạm cấp bức điên rồi. Nàng cảm thấy Mộ Dung Trạm thật là đáng sợ. Hắn như thế nào có thể sử dụng chính mình sinh mệnh nói giỡn, liền vì có thể làm nàng lưu tại hắn bên người?

Tha thứ nàng đi. Chúng ta nói qua, cố Mi Tha kỳ thật chính là cái thực bình thường người. Nàng sẽ khiếp nhược, nàng cũng sẽ ích

kỷ. Mộ Dung Trạm như vậy mãnh liệt muốn hủy thiên diệt địa tình cảm thật sự là dọa đến nàng.

Trời đất chứng giám, nàng kỳ thật thật sự chỉ nghĩ muốn một phần phổ phổ thông thông cảm tình. Những cái đó cái gọi là oanh oanh liệt liệt, cái gọi là bi thương ly hợp, thay đổi rất nhanh cảm tình, tha thứ nàng chơi không dậy nổi.

Cho nên nàng ở thời điểm này, trong đầu tưởng cái thứ nhất ý niệm chính là chạy trốn.

Chính là Mộ Dung Trạm vẫn là thanh tỉnh.

Chuyển thủ thứ địa phương vừa vận tốt, tuy rằng là nhìn cách hấn trái tim rất gần, chính là cũng không có đâm đến trái tim không phải sao? Hơn nữa Mộ Dung Trạm vũ lực giá trị là bạo lều. Hấn cường đại nội lực có thể cho hấn có thể tiếp thu trừ bỏ trí mạng ngoại thương ngoại sở hữu thương tổn.

Cho nên hấn còn có thể thực dùng sức bắt lấy cổ mi tay, không cho nàng từ hấn bên người đào tẩu.

Sau đó cổ Mi Tại hoảng loạn trung lại làm một kiện thương tổn Mộ Dung Trạм sự.

Mộ Dung Trạм đã dạy nàng điểm huyết, chính là chỉ dạy nàng nhận thức mấy chỗ tử huyết mà thôi. Cho nên cổ mi trong đầu chặt chẽ nhớ rõ chính là kia mấy cái tử huyết huyết đạo.

Hiện tại tay nàng bị Mộ Dung Trạм chặt chẽ bắt lấy, không động đậy đạt được hào. Mà nàng vừa quay đầu lại, nhìn đến chính là Mộ Dung Trạм đen như mực trong mắt ngưng tụ đến càng lúc càng nhanh gió lốc.

Cho nên nàng theo bản năng liền duỗi tay điểm đi ra ngoài.

Ở giữa hắc huyết Thiên Trung.

Mộ Dung Trạh lập tức liền khụ một búg máu ra tới.

Chính là cổ Mi Hoàn không tự biết, này đương khẩu, nàng trong đầu căn bản là không có tử huyết cái này khái niệm. Nàng thật sự chỉ là dựa theo Mộ Dung Trạh xưa nay sở giáo nàng huyết vị, sau đó theo bản năng liền điểm qua đi mà thôi.

Bất quá như vậy đoạn thời gian, Mộ Dung Trạh liên tiếp gặp tam trọng bị thương nặng. Hắc rốt cục là có chút chống đỡ không được, cảm thấy thần trí hỗn độn, đặc tưởng liền như vậy một đầu tài đi xuống không bao giờ muốn tỉnh lại.

Hắc rốt cục là buông ra chặt chẽ bắt lấy cổ mi tay. Mà cổ mi bị hắc bắt lấy tay vừa được đến giải thoát, lập tức liền kinh hoảng bắt đầu chạy trốn chết.

Nàng căn bản là dọa đã quên quay đầu lại đi xem một cái Mộ Dung Trạh. Nếu nàng quay đầu lại, có lẽ nàng liền thật sự có thể giống như Mộ Dung Trạh sở hy vọng như vậy, lưu tại hắc bên người chiếu cố hắc cũng không nhất định.

Ba đạo bị thương, đùi kia chỗ cũng còn thôi. Trước ngực kia chỗ tuy rằng hung ác, nhưng cũng không đến mức muốn hắc mệnh. Chính là cái này huyết Thiên Trung.....

Hắc ở không hề phòng bị dưới tình huống bị cổ mi điểm trúng cái này tử huyết. Mà cổ mi tuy rằng lười, tuy rằng võ công chiêu thức phương diện chẳng ra gì, nhưng nàng trong cơ thể rốt cuộc có Triệu Vô Cực bảy thành nội lực.

Triệu Vô Cực kiêu gì người? Tuổi trẻ khi cũng từng này đây vô cực công tử danh hào quát tháo giang hồ nhân vật phong vân. Cho nên này bảy thành nội lực uy lực, có thể nghĩ.

Mà hảo hảo bất hảo, cố Mi Tại hoảng loạn trung, này bảy thành công lực năng sử đặc biệt thuần thực.

Từ trước đến nay người tập võ bị điểm trúng tử huyết kết cục cũng chỉ có một chữ, chết. Quanh thân ba mươi sáu tử huyết, phạm là người tập võ, cùng người so chiêu khi đều bị gắt gao phòng thủ.

Chính là hôm nay, Mộ Dung Trạ liên dễ dàng như vậy bị cố mi điểm trúng huyết Thiên Trung. Nếu không phải hấn nội lực kinh người, chỉ sợ hấn đương trường cũng đã là trực tiếp đi Diêm Vương gia nơi đó đưa tin đi.

Nhưng dù cho hấn mệnh bảo vệ, hấn vẫn là bị thực trọng thương.

Nhưng nghiêm trọng nhất còn không phải hấn này đó thân thể thương thương, mà là hấn tâm.

Cố mi thể nhưng tình nguyện giết hấn, cũng muốn từ hấn bên người đào tẩu.

Mi Mi, ngươi liên thật sự, như vậy chán ghét ta, sợ hãi ta sao?

Tác giả có lời muốn nói: Đỡ trán, này hai hùnh hài tử ai. Tổ về ta tuy rằng là thân mục ta đều mau nhìn không được a a.

Nói, này xem như ngược tâm lại ngược thân sao? Có tính không?

65 oan gia ngỗ hạp

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 68

Cố mi nguyên bản vẫn luôn đều cho rằng, chờ đến nàng thoát đi Mộ Dung Trạh bên cạnh thời điểm, nàng nhất định sẽ thực kích động sẽ thật cao hứng, thậm chí sẽ có một loại tái thế làm người cảm giác.

Chính là hiện tại, chờ đến nàng thật sự từ Mộ Dung Trạh bên người thoát đi khi, nàng lại cảm thấy nàng như thế nào đều kích động cao hứng không đứng dậy.

Trên thực tế, đang chạy trốn trên đường, nàng không ngừng một lần từng có một loại ý niệm, đó chính là, quay đầu lại đi xem Mộ Dung Trạh hẳn rồi cuộc thế nào. Lúc ấy nàng đầu óc một mảnh hỗn độn, ở hẳn trước ngực đâm một đao, sau lại lại hoảng loạn điếm giữa hẳn huyết vị.

Hiện tại nàng hồi tưởng lên, mơ mơ hồ hồ nhớ rõ, kia chỗ huyết vị hẳn là chính là huyết Thiên Trung. Mà cái này huyết Thiên Trung, giống như là cái tử huyết.

Tưởng tượng đến chính mình thác loạn điếm giữa trúng hẳn tử huyết, cố Mi Tụu sợ tới mức hận không thể trực tiếp trở về chạy.

Tử huyết a. Kia chính là tử huyết a. Vạn nhất Mộ Dung Trạh liền như vậy bị nàng cấp giết chết, kia làm sao bây giờ? Nàng là ngàn vạn trăm kế nếu muốn muốn chạy trốn cách hẳn bên người không tồi, chính là nàng trước nay liền không nghĩ tới muốn hẳn chết.

Nàng thậm chí đều thay đổi đầu ngựa, liền muốn trở về xem hấn. Chính là nàng lại ngạnh sinh sinh thít chặt dây cương.

Nàng nhớ tới Mộ Dung Trạ cùng nàng chi gian đều có tơ hồng cổ ở liên hệ. Nàng hiện tại không phải còn sống hảo hảo sao, kia Mộ Dung Trạ cũng khẳng định sẽ không có việc gì. Đối, hấn như vậy lợi hại, quả thực có thể xưng được với là ngưu X, hấn tuyệt đối sẽ không dễ dàng như vậy liền đã chết.

Cổ mi trong lòng phân loạn như ma, nhưng nàng vẫn là tiếp tục đi phía trước thoát đi.

Nàng vô pháp tưởng tượng nàng lần này cần là lại bị Mộ Dung Trạ cấp bắt được, nàng sẽ là cái gì kết cục.

Mộ Dung Trạ đối nàng thổ lộ cõi lòng, hèn mọn thỉnh cầu nàng tha thứ, nàng trong miệng đáp ứng hấn nói sở hữu, chính là nàng theo sau liền đối hấn hạ mê dược, thọc dao nhỏ, thậm chí là điểm tử huyết, này tam dạng sự nào giống nhau đều đủ Mộ Dung Trạ đem nàng thiên đao vạn quả ngược lại đây lại ngược quá khứ.

Cổ mi cảm thấy nàng hiện tại thật là phiền thấu. Nàng vừa mới như thế nào liền cùng bị ai bám vào người dường như, liền như vậy một lòng nghĩ muốn chạy trốn cách hấn bên người đâu? Nàng không thích Mộ Dung Trạ như vậy đối nàng, kia nàng hoàn toàn toàn toàn có thể dùng mặt khác phương thức tới giải quyết a, nàng lại không phải không biết Mộ Dung Trạ cũng là cái ăn mềm không ăn cứng hóa.

Nàng như thế nào có thể như vậy? Lúc ấy nàng như thế nào có thể hạ đi tay? Hiện tại nhớ tới, nàng cảm thấy nàng thật sự là quá

làm kiêu. Mộ Dung Trạm đều đã như vậy thỏa hiệp, nàng còn làm ra vẻ cái gì a.

Chính là khai cung không có quay đầu lại mũi tên. Nàng đều đã như vậy đối hấn, nàng nơi nào còn dám trở về? Nàng hiện tại chỉ có thể đơn giản vững tâm rút cuộc, vẫn luôn đi phía trước chạy.

Nàng cưỡi ngựa dọc theo quan đạo một đường đi trước. Đợi cho hai điều ngã rẽ mở rộng chi nhánh khẩu, nàng xoay người xuống ngựa, đem mã xua đuổi đến trong đó một cái ngã rẽ thượng.

Roi trừu ở mộng ngựa - cổ thượng, kia con ngựa bốn vó phần khởi, tro bụi phi dương, nháy mắt đã ở nàng trong tầm mắt biến mất. Sau đó nàng bốn phía tả hữu nhìn vừa thấy, không có đi mặt khác một cái mở rộng chi nhánh khẩu, mà là gần đây chọn điều bụi gai mọc thành cụm đường nhỏ liền hướng chạy đi đâu.

Như vậy mặc kệ ai ở phía sau truy nàng, đều nhất định sẽ cho rằng nàng một đường cưỡi kia con ngựa chạy. Người kia liền nhất định sẽ dọc theo mã dấu chân đuổi theo hấn. Liền tính hấn cảm thấy nàng sẽ chơi mưu kế, thật giả hư chi, kia hấn cũng nhất định sẽ dọc theo một cái khác mở rộng chi nhánh khẩu đuổi theo, mà tuyệt đối sẽ không nghĩ đến nàng kỳ thật chính là chọn một cái cùng kia hai ngã rẽ quăng tám sào cũng không tới một cái đường nhỏ chạy.

Cổ mi cảm thấy như vậy thực hảo. Nhiều năm như vậy phim truyền hình rút cuộc không phải bạch xem, sương khói đạn nàng vẫn là hơi chút sẽ phóng như vậy một chút.

Bất chấp đường nhỏ bên cạnh bụi gai đem nàng quần áo đều câu phá, thậm chí có bụi gai đều đem tay nàng vẽ ra miệng nhỏ, nàng đều hoàn toàn không cảm thấy đau.

Dọc theo cái kia đường nhỏ chạy một hồi, chính là một cái tương đối tương đối trống trải địa phương. Nàng lúc này mới thở hỗn hển ngừng lại, tính toán trước đem trong cơ thể tơ hồng cổ cấp giải.

Giải tơ hồng cổ yêu cầu những cái đó được liệu nàng sớm tại Lạc Dương cái kia tiểu viện tử liền đều chuẩn bị tốt. Cùng những cái đó mê được giống nhau, nàng giấu ở kia đóa châu hoa trong đó một con ánh sáng trên châu bên trong.

Đem châu hoa từ trong lòng đào ra tới, nàng vặn ra trong đó kia chỉ trên châu, đầu hơi hơi ngưỡng lên, đem những cái đó nâu bột phấn một cổ não đều đảo vào trong miệng.

Dược liệu đều tề, dư lại, chính là thuốc dẫn.

Dẫn kia chỉ cổ trùng ra tới lời dẫn.

Nàng tổ mẫu lúc ấy đối nàng nói chính là, tơ hồng cổ là dưỡng cổ người dùng chính mình máu tươi dưỡng thành, cho nên trung cổ người chẳng những muốn dùng thư thượng ghi lại những cái đó dược liệu, quan trọng nhất chính là, sau đó phải dùng dưỡng cổ người huyết làm lời dẫn, dẫn ra trong cơ thể kia chỉ cổ trùng.

Dưỡng cổ người huyết. Cổ mi mở ra vẫn luôn nắm chặt tay trái, lộ ra tới một cái nhuộm đầy màu đỏ tươi vết máu vải bố trắng.

Đây là vừa mới nàng thế Mộ Dung Trạm băng bó đùi khi, dùng để chà lau hấn trên đùi vết máu mảnh vải.

Vải bố trắng, hồng huyết. Nhớ tới lúc ấy Mộ Dung Trạm thấp giọng ở nàng bên tai thở dài, Mi Mi, người liền thật sự như vậy tưởng từ ta bên người thoát đi sao?

Cổ mi nhất thời liền cảm thấy trong tay này nhẹ nhàng mảnh vải hình như có ngàn cân trọng. Nàng hít hít cái mũi, nhin xuống hốc mắt trung ghen tuông, nghĩ, nếu nàng hiện tại đi trở về, Mộ Dung Trạ không biết sẽ như thế nào đối nàng a.

Kia trong cơ thể tư hồng cổ rớt cuộc còn muốn hay không giải? Nàng rồi rắm.

Giải, nàng cùng Mộ Dung Trạ liền thật sự không có gì quan hệ. Từ đây nàng xa chạy cao bay, trời cao lộ trường, khả năng đời này đều không hề sẽ có cùng Mộ Dung Trạ gặp nhau nhật tử.

Chính là khó hiểu, lại trở lại Mộ Dung Trạ bên người sao? Cổ mi mờ mịt. Lại trở về quá trước kia cái loại này nhật tử sao?

Sau đó nàng bỗng nhiên liền nhớ tới một đầu thực trứ danh thơ tới, sinh mệnh thành đáng quý, tình yêu giới càng cao. Nếu vì tự do cố, hai người đều có thể vút.

Đối. Tự do, tự tôn! Nàng không cần lại cùng trước kia như vậy tồn tại. Nàng cảm thấy nàng cùng Mộ Dung Trạ hiện tại quan hệ là không đúng, là một loại bệnh trạng quan hệ. Mộ Dung Trạ tuy rằng đối nàng thực hảo, chính là hấn cho nàng cảm giác là, hấn giống như là một con sư tử. Mà nàng, chỉ là hấn vòng định lãnh thổ mà thôi. Nàng cùng hấn chi gian là không có tinh thần giao lưu, cũng không có cái gọi là tâm hữu linh tê. Hấn đối nàng chỉ là bản năng chiếm hữu dục cùng khống chế dục. Nếu lúc trước nếu là biết nàng không phải hấn muội muội, hấn có phải hay không sẽ không để ý tới nàng? Hoặc là chính là dứt khoát đi lên một chương liền chụp đã chết nàng? Như vậy liền sẽ không lại có sau lại kia hết thảy cái gọi là đối nàng hảo.

Mộ Dung Trạm đối nàng sở hữu sủng ái cùng chiếm hữu dục, kỳ thật đều là thành lập ở hấn cho rằng nàng là hấn muội muội tiền đề hạ. Chính là nàng rốt cuộc không phải hấn thân muội muội a. Chuyện này nàng không dám đối Mộ Dung Trạm nói, bởi vì đêm đó nàng lần đầu tiên chạy trốn thời điểm, bị Mộ Dung Trạm bắt được đến. Nàng thử thăm dò hỏi một câu, nếu ta không phải muội muội của người đâu?

Nàng nhớ rõ lúc ấy Mộ Dung Trạm trả lời là, giết.

Liên như vậy vô cùng đơn giản hai chữ, chính là đủ để đem nàng dọa ra tới một thân mồ hôi lạnh.

Cổ mi chung quy vẫn là đem cái kia mảnh vải mở ra tới, sau đó nàng há mồm giảo phá chính mình ngón trở.

Đem ngón trở để sát vào mảnh vải, nàng quay đầu đi, nhắm lại mắt không dám nhìn tới.

Nhưng đợi một hồi lâu, trong truyền thuyết mãnh liệt đau đớn cũng không có từ trong cơ thể khắp nơi truyền đến. Tương phản, trong cơ thể hết thấy đều là lẳng lặng, cũng không có kia chỉ cổ độc hoạt động dấu vết.

Cổ mi kinh ngạc mở bừng mắt.

Không đúng a. Nàng sở hữu bước đi đều là dựa theo tổ mẫu lúc ấy theo như lời tới làm a. Đầu tiên là nuốt vào những cái đó được liệu tác thành bột phấn, sau đó giảo phá chính mình ngón trở, làm ngón trở đối với dưỡng cổ người huyết, như vậy trong cơ thể cổ trùng thực mau liền sẽ thức tỉnh lại đây, sau đó nó liền sẽ tìm nó vốn có chủ nhân huyết ra tới.

Cổ trùng ra tới là lúc, trung cổ người sẽ cảm thấy đau đớn khó làm. Chính là hiện tại, vì cái gì nàng một chút cảm giác đều không có?

Nàng nhìn chằm chằm cái kia mảnh vải, trong đầu nhanh chóng nghĩ, nàng đến tột cùng là cái nào bước đi làm sai.

Đại não một mảnh hỗn loạn là lúc, nàng nghe được có một đạo thường thường, không mang theo bất luận cái gì cảm tình thanh âm ở nàng phía sau chậm rãi vang lên: "Tơ hồng cổ là dùng ta tâm đầu huyết dưỡng thành. Không có ta tâm đầu huyết, người là không có khả năng dẫn ra nó tới."

Nàng thân mình nháy mắt cứng đờ, không thể tin tưởng trừng lớn mắt.

Nàng thậm chí cũng không dám quay đầu đi xem ra người.

Chính là Mộ Dung Trạ vẫn là chậm rãi, từng bước một đi tới nàng trước mặt.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 69

Hắn trên đùi, trước ngực tất cả đều là vết máu. Màu đỏ tươi huyết nhiễm hồng hắt màu trắng áo ngoài. Mà hắt hiện tại sắc mặt, lại là cùng hắt trên người áo ngoài giống nhau bạch.

Cổ mi ngốc ngốc nhìn hắt, sau đó nàng cái mũi đau xót, trong mắt liền có nước mắt hạ xuống.

"Ca." Nàng run thanh âm thấp thấp kêu hắt một tiếng.

Mộ Dung Trạ thở hổn hển ở nàng trước mặt nửa ngồi xổm xuống dưới.

Mê dược, đao thương, tử huyết, hắt cũng không biết hắt là như thế nào rất xuống dưới. Khó được chính là, hắt không những không chết, ngược lại là liền vững đều không có vững dài hơn thời gian.

Hắt không có cách nào yên tâm cổ mi. Cái này hùng nha đầu biết nàng tình cảnh hiện tại có bao nhiêu nguy hiểm sao? Ở thành Lạc Dương thời điểm, hắt một tay khống chế nơi đó, đều không yên tâm làm nàng một người ra ngoài. Mà hiện tại, nàng thế nhưng còn dám từ hắt bên người chạy đi, tính toán một người đi rồi.

Nàng không biết Hoa Sơn đã hướng toàn võ lâm công khai tuyên bố rõ ràng, Hoa Sơn lại vô nàng cái này đệ tử. Từ nay về sau, Hoa Sơn mọi người thấy nàng, đều nhưng tru chi. Nàng không biết quan

phủ truy nã nàng công văn dán đầy cả nước sao? Bằng không hấn này dọc theo đường đi vì cái gì muốn mang theo nàng đi thủy lộ?

"Mi Mi," hấn duỗi tay nâng lên nàng đầu, đối thượng nàng hồng hồng hốc mắt, khàn khàn thanh âm hỏi, "Nói cho ta, vì cái gì phải rời khỏi ta."

Cố mi cắn chặt môi. Nàng không nói gì.

Chính là Mộ Dung Trạ vẫn là thực cố chấp hỏi: "Nói cho ta, vì cái gì phải rời khỏi ta."

Ở không tìm được nàng phía trước, hấn thật là hận không thể tìm được nàng lúc sau liền trực tiếp đem nàng bóp chết tính, như vậy tất cả mọi người đều bớt lo. Chính là hấn phát hiện hấn vẫn là không thể a. Hấn vô pháp bóp chết nàng, hấn chính là bóp chết chính mình cũng vô pháp động thủ bóp chết nàng.

Nguyên bản hấn cho rằng, sống trên đời chính là như vậy một chuyện, không có gì là giải quyết không được. Nếu là thật sự có giải quyết không được vấn đề, kia hấn liền cùng cố mi cùng đi chết.

Hấn không sợ chết, chính là hấn hiện tại sợ chính là cố Mi Bất nguyện ý cùng hấn cùng chết.

"Mi Mi," Mộ Dung Trạ nhéo nàng cầm tay dần dần tăng lớn lực đạo, hấn thanh âm cũng dần dần nghiêm khắc lên, "Nói cho ta, rốt cuộc là bởi vì cái gì phải rời khỏi ta?"

Nói cho ta nguyên nhân, ta có thể sửa, vẫn luôn sửa đến người không bao giờ sẽ có rời đi ta cái này ý niệm mới thôi.

Tác giả có lời muốn nói: Anh anh anh anh, luân gia liền như vậy ngược đại ca một chút, đã bị nãi nhóm mắng đã chết. Hồn đạ, luân gia đều mau bị các người hù chết, mau tới an ủi luân gia.

PS: Hôm nay vẫn như cũ song càng. Đề nghị sửa đúng ở mã, buổi sáng hẳn là có thể mã tốt. Lăn lộn cầu khen ngợi. Gần nhất ta thật là quá chăm chỉ.

66 oan gia ngõ hẹp

Cổ mi khóc. Nàng cảm thấy chính mình thật là sắp điên rồi. Một phương diện nàng trăm phương nghìn kế muốn chạy trốn, nhưng về phương diện khác, nàng lại không dám chạy, nàng sợ thương tổn Mộ Dung Trạ.

Này hai loại cảm xúc gần nhất liền như vậy mỗi ngày ở nàng đầu óc trung luân lại đây luân qua đi, đều mau đem nàng tra tấn tinh thần phân liệt.

"Đủ rồi." Nàng bỗng nhiên một phen xoá sạch Mộ Dung Trạ nhéo nàng cầm tay, găm nhẹ, "Nói thật cho người biết, Mộ Dung Trạ, ta không phải người muội muội. Cho nên người giết ta đi."

Như vậy khó chịu, đơn giản còn không bằng đã chết tính. Xong hết mọi chuyện.

Chính là hiện tại Mộ Dung Trạ hoàn toàn không để bụng này đó. Hắn đôi tay vịn nàng bả vai, làm nàng có thể ngẩng đầu nhìn hắn: "Ta đây hiện tại cũng nói cho người, người là ai đều không quan trọng. Quan trọng là, ta ái người là người. Này cùng thân phận của người không quan hệ."

Đúng vậy, hắn không để bụng cổ mi nói có phải hay không nói thật. Hắn hiện tại thậm chí đều không để bụng nàng rốt cuộc có phải hay không hắn muội muội, chỉ cần nàng là cổ Mi Tụu đủ rồi.

Cổ mi không dự đoán được hắn sẽ nói như vậy. Nàng nguyên bản cho rằng nàng nói ra những lời này thời điểm, Mộ Dung Trạh nhất định sẽ là trước chất vấn nàng, sau đó làm không hảo chính là một chưởng bổ nàng. Liền tính là không giết chết nàng, kia hắn cũng nhất định sẽ xoay người liền đi, từ đây đối nàng hờ hững.

Chính là nàng không nghĩ tới chính là, Mộ Dung Trạh hắn sẽ nói như vậy. Hắn nói, ta ái người là người, cùng thân phận của người, cùng người là ai không quan hệ.

Cổ mi tiếp theo khóc. Nàng cũng không biết nàng hiện tại nên đối Mộ Dung Trạh nói cái gì đó, cũng không biết nàng nên đối Mộ Dung Trạh làm sao bây giờ.

"Chính là, Mộ Dung Trạh," nàng lớn tiếng khóc lóc, cũng lớn tiếng nói, "Người rất tốt với ta ta biết, kỳ thật ta cũng thích người đối với ta như vậy, thậm chí thực đáng xấu hổ hy vọng người như vậy vẫn luôn đối ta. Chính là, ta không thích người hạn chế ta tự do, ta không thích người chuyện gì đều quản ta, ta càng không thích người không tôn trọng ta. Mộ Dung Trạh, ta muốn chính là bình đẳng tình yêu. Ta chỉ là cái bình thường không thể lại bình thường người, ta chỉ là muốn một hồi phổ phổ thông thông tình yêu mà thôi. Ta chơi không dậy nổi những cái đó mỗi ngày thay đổi rất nhanh hủy thiên diệt địa tình yêu, ta chỉ cần bình bình đạm đạm. Chính là Mộ Dung Trạh, người đối cảm tình của ta làm ta cảm thấy sợ hãi, người thậm chí đều có thể dùng chết tới uy hiếp ta làm ta đừng rời khỏi người, như vậy cảm tình ta như thế nào còn dám muốn? Còn có Mộ Dung Trạh, người không phát hiện sao? Kỳ thật ta thật sự rất sợ người.

Ta sợ ta bỗng nhiên một ngày nào đó câu nào nói sai rồi, người giao tay là có thể đem ta cấp giết, rốt cuộc giết người đối với người mà nói, thật sự là quá đơn giản. Ta càng sợ ta cùng người ở bên nhau thời điểm không biết nên nói chút cái gì, ta sợ ta nói sai lời nói chọc người không cao hứng a, cho nên ta mỗi lần cùng người nói cái gì lời nói phía trước ta đều phải ở trong lòng tưởng đã lâu mới dám nói ra. Chính là ta không thích như vậy a, ta liền muốn sống đến đơn giản một chút a, ta không nghĩ nói cái luyến ái đều như vậy phức tạp a. Ta thực ích kỷ thực hư vinh, ta liền tưởng có người sủng ta chuyện gì đều dựa vào ta, sau đó tốt nhất vẫn là cái loại này ta muốn làm cái gì hần đều mặc kệ ta. Mộ Dung Trạ, cho nên cầu người, cầu người, người vẫn là buông tha ta đi. Phóng ta tự do đi. Chúng ta hai cái thật sự không thích hợp. Ta là thật sự sợ người. Lại như vậy cùng người ở bên nhau, ta nhất định sẽ bị người tra tấn điên mất. "

Nàng lên tiếng khóc lớn, thời gian dài như vậy tới nay trong lòng áp lực hiện tại tất cả đều không quan tâm phát tiết ra tới.

Mộ Dung Trạ thấy nàng một khuôn mặt thương khóc tất cả đều là nước mắt, hần đau lòng không thôi.

Không màng cổ mi giấy giụa, hần nắm nàng hai vai đem nàng ôm vào trong lòng ngực, thấp giọng thở dài:" Chính là Mi Mi, nếu người rời đi, ta cũng nhất định sẽ điên. "

Cổ Mi Tha khóc nói đều mau cũng không nói ra được. Nàng ghen ngào đứt quãng hỏi:" Chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ? Chúng ta rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ a? Chúng ta hai cái có phải hay không đời trước có thù oán a, cho nên đời này liền lẫn nhau tra tấn tới? "

Mộ Dung Trạm vỗ nhẹ nàng bối, giúp nàng theo khí, trầm ngâm: "Sẽ có biện pháp, nhất định sẽ có biện pháp."

Hắn có thể sửa. Cố mi nói không thích hắn những cái đó, hắn đều có thể sửa.

Sơn bắt quá tới, hắn liền qua đi. Cố mi có nàng sở kiên trì muốn tự do, kia hắn liền có thể làm nàng tự do.

Tuy rằng hắn trong lòng đối tự do này hai chữ khịt mũi coi thường. Tự do là cái gì? Muốn học chim chóc có một đôi cánh giương cánh bay lượn sao? Làm chim chóc cũng muốn lo lắng rất nhiều sự, không có đồ ăn, vô pháp qua mùa đông, còn phải đề phòng trên mặt đất tùy thời có người đem chúng nó bắn chết.

Cho nên trên đời này, căn bản là không có tuyệt đối tự do hai chữ. Không có cường đại chống đỡ, người phải làm chính người không thích làm sự, chỉ là vì có thể thuận lợi sống sót mà thôi. Cho nên tự do, chỉ là cường giả chi gian trò chơi.

Cố mi muốn tự do, kia có thể a. Nhưng hắn không thể làm nàng làm chim chóc, đầu tiên nàng căn bản là không có năng lực bảo vệ tốt chính mình, còn nữa, chim chóc hành tung mơ hồ, hắn trao không được. Chính là hắn có thể cho nàng làm điều a, bất luận nàng phi lại cao lại xa, ngọn nguồn đều ở hắn trong tay khấn nắm chặt, hắn có thể tùy thời tùy chỗ đem nàng cấp xách trở về.

Chỉ là sau này này khổng chế nàng thời điểm liền phải hơi chút dùng nhiều điểm tâm tư, không thể làm nàng nhìn ra tới thôi.

Cho nên Mộ Dung Trạam liền buộc chặt hai tay, đem cố mi ôm càng lao. Sau đó hắn liền cúi đầu vùi đầu ở nàng cổ gian nhẹ nhàng

thở dài một tiếng, làm bộ thực thỏa hiệp bộ dáng nói: "Hảo đi, Mi Mi, người muốn tự do, ta đây liền thả người tự do. Còn có, vừa mới người nói những cái đó người không thích ta địa phương, ta đều có thể thử đi sửa. "

Cổ mi chấn kinh rồi. Nàng không thể tin tưởng ngẩng đầu nhìn hấn.

Mộ Dung Trạh giơ tay đi lau trên mặt nàng nước mắt, nhìn nàng khóc đỏ bừng cái mũi, cười nói: "Cái gì khó lường đại sự, đáng giá khóc thành như vậy?"

Đúng vậy, Mi Mi, trừ bỏ người muốn từ ta bên người đào tẩu chuyện này, mặt khác bất luận cái gì sự, theo ý ta tới, đều chỉ là việc nhỏ mà thôi. Cho dù là tử vong.

"Mi Mi," hấn bỗng nhiên lại buộc chặt hai tay đem nàng ôm chặt, cầm gối lên nàng trên đỉnh đầu, nhẹ giọng nói, "Không phải sợ ta, vĩnh viễn đều không phải sợ ta. Người cảm thấy ta nơi nào làm người không thể tiếp nhận rồi, người cứ việc nói ra ra tới, ta đều sẽ thử đi sửa. Chỉ cần người không rời đi ta bên người."

Cổ mi then thùng. Nàng cảm thấy nàng làm kiêu. Đúng vậy, nàng cảm thấy nàng làm kiêu.

Cảm tình nàng cùng Mộ Dung Trạh nhiều như vậy thiên tới nay rùng mình cộng thêm ngược thân ngược tâm cũng chỉ là tiểu tình lữ chi gian cãi nhau mà thôi?

Bất quá này giá sảo cũng quá hồ cha đi. Lại hạ mê dược, lại thọc dao nhỏ, lại điểm tử huyết. Còn hảo Mộ Dung Trạh là trong truyền thuyết kim cương bất hoại chi thân, không bị nàng cấp lặn lộn chết.

Đây là muốn gác người bình thường, đánh giá sớm liền treo, sau đó chờ đến nàng phản ứng lại đây chính mình làm sai khi, cũng chỉ có thể đối với hấn mộ phần khóc đi.

Muội tử a, trường điểm tâm đi. Lại không thể như vậy. Như vậy lại đến cái vài lần, đó chính là người ca hấn cũng kháng không lao a.

Cổ mi giờ tay dùng mu bàn tay lau trên mặt nước mắt, ngưng ngừng hỏi: "Kia cái gì, ca, thương thế của người, đau sao?"

Lời này hỏi, cho người tới một đao người đau không đau a.

Kỳ thật Mộ Dung Trạ cảm thấy nhưng đau. Mê được đao thương tử huyết, hấn có thể khiêng xuống dưới theo sau còn có thể lập tức dọc theo nàng dấu chân tới tìm nàng, chính hấn đều rất bội phục chính mình.

Hấn hiện tại kỳ thật toàn thân đều đau không ngừng đổ mồ hôi lạnh, nhưng hấn vẫn là đang cười, an ủi cổ mi: "Người hôn ta một chút, ta liền không đau."

..... Vấn đề là, này tính cái gì an ủi a.

Cổ mi không lưu tình chút nào trừng hấn một cái, liền muốn đỡ hấn đứng lên, gần đây tìm cái đại phu đi cho hấn băng bó hạ.

Lại như vậy lăn lộn đi xuống, nàng thật đúng là sợ hấn mất máu quá nhiều mà chết.

Sớm làm gì đi a muội tử, hiện tại biết đau lòng người ca, biết hấn bị thương, sáng sớm cho hấn hạ mê được thọc dao nhỏ điểm tử huyết thời điểm người chính là muốn nhiều lưu loét liền có bao nhiêu lưu loét a.

Thay ta người đọc khinh bỉ hạ người làm ra vẻ trước.

Chính là Mộ Dung Trạh hấn không muốn lên a, hấn chính là ăn vạ nơi đó, thế có cố Mi Bất thân hấn hấn liền không đứng dậy tư thế.

Cho nên cố mi đành phải đỏ mặt, lại nửa ngời xồm □, hôn hôn hấn cái trán.

Chính là Mộ Dung đại gia không thỏa mãn, hấn bắt mấn nói: "Không phải nơi này."

Nếu không phải nhớ hấn hiện tại có thương tích trong người, cố Mi Tha khẳng định có thể trực tiếp một chân đạp qua đi.

Cho nên nàng trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái, một bên ở trong lòng an ủi chính mình, hấn là bệnh nhân hấn là bệnh nhân, một bên liền ngẩng đầu đi thân hấn môi.

Nguyên bản bắt quá là tưởng thân một chút thì tốt rồi, chính là nàng môi vừa mới rời đi, Mộ Dung Trạh ngay lập tức ấn nàng đầu đem nàng lại ấn trở về.

Lần này đổi Mộ Dung Trạh chủ động. Hấn hung hăng thân nàng, đầu lưỡi cường thế đỉnh nhập nàng trong miệng, câu lấy nàng lưỡi, hung hăng lại hút lại mút, chính là không buông ra.

Một lát, hấn bỗng nhiên buông ra nàng, thuận thế lại đem nàng ôm vào trong lòng ngực, cúi đầu đối với nàng cười.

Thanh nhả dung nhan như họa, hai tròng mắt lộng như đầy sao, cố mi bị hấn như vậy xem mặt đều đỏ.

Đem tay xoa nắn gương mặt, Mộ Dung Trạm tươi cười nhìn qua mềm nhẹ như mây: "Ngoan. Đợi lát nữa nhớ rõ muốn vẫn luôn đứng ở ta phía sau."

Này không lý do một câu, làm cổ mi có chút khó hiểu. Nhưng thực mau, nàng sẽ biết.

Bởi vì nàng nghe được có người ở kêu nàng: "Hồng Diêu."

Thấp thấp, bi thương thanh âm. Tựa hồ gần từ thanh âm này là có thể nghe được người nói chuyện lòng có nhiều đau.

Cổ mi ngậy ngốc quay đầu, liền nhìn đến Liêm Huy đang đứng ở nàng phía sau.

Mà Liêm Huy bên cạnh, còn có mấy người.

Mặt khác vài người nàng không quen biết, nhưng là cái kia áo xám đạo bào, râu dài phiêu nhiên, nàng lại là ấn tượng khắc sâu.

Trên thực tế, người này chính là nàng ác mộng. Nàng từng không ngừng một lần mơ thấy bị hắn bắt trở về, sau đó từ đây không thấy thiên nhật.

Hắn là thông Nguyên Tử. Cái kia thoát nhìn bề ngoài vĩnh viễn siêu phàm thoát tục, nhưng nội tâm lại biến thái có mãnh liệt loli đam mê thông Nguyên Tử.

Cổ mi nháy mắt đem vui đầu vào Mộ Dung Trạ trong lòng ngực, đôi tay nắm chặt hắn trước ngực vạt áo, run thanh âm nói: "Ca, chúng ta đi mau."

Nàng không nghĩ nhìn thấy thông Nguyên Tử, một chút đều không nghĩ. Đối thượng hấn kia trương ra vẻ đạo mạo mặt nàng liền cảm thấy sợ hãi.

Mộ Dung Trạ om chặt trong lòng ngực cổ mi, vỗ nhẹ nàng bồi. Sau đó hấn ngẩng đầu, lạnh lùng, mang theo khinh bỉ ánh mắt nhất nhất đảo qua trước mặt mọi người.

Thông Nguyên Tử sắc mặt như thường, cũng không có cái gì rõ ràng biến hóa. Chính là chỉ có chính hấn biết, ở hấn vừa mới nhìn đến cổ mi cùng Mộ Dung Trạ hôn môi kia một màn khi, hấn nội tâm là cùng nhiều phần hận.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 70

Phần hận hận không thể đem trước mặt hai người kia thiên đao vạn quả.

Tác giả có lời muốn nói: Vừa mới mới nhìn đến có cô nương cho ta đầu địa lô. Cảm ơn dự cùng emilywston hai vị thân. Cảm ơn!

67 oan gia ngõ hẹp

Mà tương so với nội tâm phần hận nhưng mặt ngoài lại bất động thanh sắc thông Nguyên Tử, Liêm Huy hiển nhiên chính là kém nhiều.

Đứa nhỏ này nguyên bản cũng là cái diện than loại hình, ở sinh tử trước mặt đều có thể không một chút nhú mày cái loại này. Chính là chỉ cần gặp được cố mi sự, còn đặc biệt là loại này làm trò hấn mặt nhìn đến nàng cùng nam nhân khác hôn môi sự, hấn luôn luôn lạnh lùng trên mặt hiện tại liền cùng đầu mùa xuân băng nứt mặt hồ giống nhau, đầu tiên là nứt ra rồi một cái tế phùng, sau đó lấy bề gãy nghiền nát chi thể, đóng băng tiêu hết, đem phía dưới đau thương tất cả đều lộ ra tới.

"Hồng Diêu." Hấn nhẹ nhàng kêu nàng tên. Chính là hấn hiện tại lại có thể lấy cái gì thân phận tới nhúng tay chuyện của nàng? Rốt cuộc khi đó, là hấn trước bị thương nàng tâm.

Ở Liêm Gia Bảo khi, hấn đã từng đối nàng nói qua, hấn sẽ cả đời bảo hộ nàng, đối nàng hảo. Chính là cuối cùng, hấn không những vô lực bảo hộ nàng, thậm chí còn nghĩ muốn mang nàng trở về nhận tội.

Bao gồm hiện tại, hấn cùng sư phụ bên cạnh mấy người kia, kỳ thật đúng là quan phủ công sai.

Hấn cho rằng, hấn mang theo cổ mi trở về nhận tội, sau đó hấn có thể đi cầu Trang Thu Dung cha mẹ, thỉnh cầu bọn họ không hề chống án. Hấn còn có thể tan hết gia tài chỉ vì bảo toàn cổ mi một cái mệnh. Liền tính cuối cùng thật sự không được, kia hấn đều có thể lựa chọn cùng nàng cùng chết.

Chỉ là hấn chưa từng có nghĩ tới, Trang Thu Dung có phải hay không cổ mi giết, cũng chưa từng có nghĩ tới muốn mang theo cổ mi chạy trốn, sau đó lưu lạc thiên nhai.

Ở Liêm thiếu hiệp từ nhỏ đến lớn sở tiếp thu lý niệm trung, đã làm sai chuyện nên tiếp thu trừng phạt, như vậy mới có thể không thẹn với thiên, không thẹn với mà. Cho nên, hấn cũng lấy cái này lý niệm tới yêu cầu cổ mi.

Hấn tình nguyện cùng nàng cùng nhau quang minh chính đại đi tìm chết, cũng sẽ không mang theo nàng cả đời trốn trốn tránh tránh, lưng đeo không tốt thanh danh mà sống.

Đây là Liêm Huy cùng Mộ Dung Trạm lớn nhất khác nhau. Liêm Huy là cái bình thường người, hấn là cái hành sự có chuẩn tắc, tuân thủ lễ giáo cùng pháp quy giang hồ thiếu hiệp, mà Mộ Dung Trạm hành sự toàn bằng chính hấn cao hứng, coi lễ giáo cùng pháp quy với không có gì.

Không có biện pháp, hai người từ tiểu sinh lớn lên hoàn cảnh không giống nhau. Liêm Huy có cái bình thường thơ ấu, hẳn tiếp thu đều là chính năng lượng. Mà Mộ Dung Trạh thơ ấu là vận vẹo, tràn ngập tinh phong huyết vũ cùng lực đực với nhau. Có lẽ ở Liêm Huy còn ở cùng hẳn nương khóc nháo không cần tiểu đồ chơi làm bằng đường, mà muốn đường hồ lô thời điểm, Mộ Dung Trạh đã một mình một người ở kia lạnh lùng tự hỏi, thế nào mới có thể đem hẳn quanh thân có dị tâm người tất cả đều bất động thanh sắc cấp giết.

Liêm Huy cùng Mộ Dung Trạh hoàn toàn liền không phải cùng cái kênh người, bọn họ ý tưởng hoàn toàn liền không giống nhau. Thí dụ như nói, hiện tại Liêm Huy nhìn đến cổ mi cùng Mộ Dung Trạh hôn môi hình ảnh, hẳn cái thứ nhất phản ứng chính là đau thương, mà nếu là Mộ Dung Trạh nhìn đến cổ mi cùng người khác hôn môi hình ảnh, hẳn cái thứ nhất phản ứng khẳng định chính là trước đi lên giết cái kia nam, sau đó giết cổ mi, sau đó hẳn lại tự sát.

Mộ Dung Trạh quá cực đoan, người bình thường căn bản là không chịu nổi. Có thể nói, hẳn nếu là đầu trong cơ thể có điên cuồng ước số sư tử, kia cổ Mi Tụ là duy nhất có thể xuyên trụ hẳn xiềng xích.

Khó được chính là này xiềng xích vẫn là chính hẳn cầu nhân gia một hai phải cho hẳn tròng lên, hơn nữa một khi tròng lên còn không vui nhân gia đi rồi.

Mộ Dung Trạh hiện tại ôm hẳn thật vất vả truy trở về xiềng xích, trong lòng quay nhanh như thế nào thoát thân vấn đề.

Này nếu là gác trước kia, hẳn đầu óc trung đều không mang theo sẽ có cái này ý niệm. Chính là hiện tại không giống nhau.

Mê được, đao thương, tử huyết, này tam dạng loại nào đều đủ người bình thường uống một hồ, hưởng chi hiện tại là này tam dạng đều thêm ở bên nhau.

Mộ Dung Trạh tuy rằng không phải người thường, nhưng này tam dạng thêm lên, hấn hiện tại vũ lực giá trị vẫn là đại suy giảm.

Đương nhiên, nếu là tới mấy cái tiểu lâu la, hấn cũng sẽ không để ở trong lòng. Nhưng vấn đề là, đối phương một cái là Liêm Huy, một cái khác, hấn híp lại híp mắt, hấn là chính là trong truyền thuyết cái kia cái gọi là tiên phong đạo cốt, võ công đã trấn nơi tuyệt hảo thông Nguyên Tử đi.

Võ công đã trấn nơi tuyệt hảo? Chê cười. Nếu là ở trước kia, hấn xác định vững chắc là liền xem đều lười đến liếc hấn một cái, trực tiếp một chưởng chụp qua đi, trước thử xem thật giả lại nói.

Chính là hiện tại không giống nhau, hấn bị thương, hơn nữa không nhẹ. Quan trọng nhất chính là, hấn còn có trong lòng ngực cố mi, hấn không thể làm nàng chịu một tia thương tổn.

Hấn cần thiết đến bảo đảm hấn cùng cố mi có thể toàn thân mà lui.

Cho nên hấn khinh bỉ ánh mắt ở trước mặt mọi người trên mặt nhất nhất quét một lần lúc sau, liền bắt đầu đánh giá này bốn phía địa hình.

Trước mặt là hấn con đường từng đi qua, lùm cây sinh. Hai bên đồng dạng là mọc thành cụm bụi cây, mà phía sau, còn lại là vùng huyền nhai.

Ba mặt cây cối, một mặt huyền nhai. Thực hảo, xem ra hôm nay hấn cùng cố mi kết cục hấn đều có thể đoán trước tới rồi.

Bất quá hấn không để bụng, có thể cùng cố mi cùng nhau sống sót tốt nhất. Nếu không được, vậy cùng chết.

Chỉ cần có thể cùng cố Mi Tại cùng nhau, sinh tử hấn không sao cả.

Cho nên tưởng tượng đến này, hấn trong lòng liền thản nhiên không ít.

Chính là cố Mi Tha trong lòng không thản nhiên a. Nàng vui đầu ở Mộ Dung Trạ trong lòng ngực, hậu tri hậu giác nhớ tới hấn bị thương, hơn nữa này còn đều là nàng làm cho.

Không quan tâm hấn trước kia vũ lực giá trị có bao nhiêu bạo lều, nhưng vấn đề là hấn hiện tại là mang thương ra trận, đối mặt cái một cái đồng dạng là vũ lực giá trị vô cùng có khả năng cũng bạo lều thông Nguyên Tử cùng vũ lực giá trị cũng tuyệt đối không thấp Liêm Huy, Mộ Dung Trạ hấn có thể có bao nhiêu phần thắng?

Liêm Huy nàng còn không sợ, thế nào nàng còn có thể nói chuyện được. Chính là thông Nguyên Tử đâu?

Cố mi theo bản năng cảm thấy thông Nguyên Tử thật là đáng sợ. Chỉ cần tưởng tượng đến hấn, cảm giác chính là có con rệp ở nàng toàn thân bò cái loại này, đã căm ghét, càng ghê tởm.

"Ca," nàng ở Mộ Dung Trạ trong lòng ngực thấp thấp kêu hấn, "Thương thế của ngươi, không có việc gì đi?"

Mộ Dung Trạh không đáp, ngược lại hơi hơi cười, nhẹ giọng hỏi: "Mi Mi, cùng ta cùng chết, người sợ sao?"

Ngọa tào! Ta có thể không sợ sao? Ta sợ toàn thân đều mau mềm được không. Chính là nếu làm nàng lựa chọn là cùng Mộ Dung Trạh cùng chết, vẫn là bị thông Nguyên Tử trảo trở về tương lai không thể đoán trước nói, kia nàng vẫn là lựa chọn cùng Mộ Dung Trạh cùng chết hảo.

Quan trọng nhất chính là, bọn họ hai cái, chỉ cần trong đó có một cái đã chết, một cái khác cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nàng còn có lựa chọn sao?

Cho nên nàng càng thêm dùng sức bắt được Mộ Dung Trạh trước ngực vạt áo, tận lực làm chính mình thanh âm nghe thượng không không phải như vậy run: "Không, không sợ."

Mộ Dung Trạh cười, tay phải mơn trớn mái tóc của nàng, cười nói: "Yên tâm, chúng ta sẽ không chết. Ta còn không có khi dễ người đủ đâu."

Cái này khi dễ là có ý tứ gì, cổ mi trong lòng biết rõ ràng, cho nên nàng lập tức liền mặt đỏ.

Ta sát! Điều cái này thời điểm thứ này còn không quên nói này đó ái — muội nói.

Chỉ là Mộ Dung Trạh nếu nói như vậy bọn họ sẽ không chết, kia cổ Mi Tựu cảm thấy, bọn họ liền cảm thấy sẽ không chết. Không biết vì cái gì, nàng chính là thực tin tưởng lời hắn nói, có lẽ là trong tiềm thức nàng liền cho rằng, trên đời này liền không có cái gì là Mộ

Dung Trạm không thể sự. Hấn nên là cái siêu nhân, chỉ cần hấn nói ra tới, kia hấn liền nhất định có thể làm được đến.

Nguyên lai, nàng đều đã như vậy tin tưởng hấn a. Cổ mi ý thức được điểm này, khóe môi cong một loan, càng thêm dùng sức ôm lấy hấn eo.

Mộ Dung Trạm, Liêm Huy, thông Nguyên Tử ba người liền như vậy đối diện. Thông Nguyên Tử nhìn chính là Mộ Dung Trạm, hấn ở đánh giá hấn toàn thân vết máu, phán đoán đối phương còn thừa nhiều ít vũ lực giá trị vấn đề. Mà Liêm Huy là đang nhìn Mộ Dung Trạm trong lòng ngực cổ mi, ánh mắt một khắc đều không có dời đi quá. Mà Mộ Dung Trạm liền giống như trước mặt không này vài người dường như, chỉ là cúi đầu nhìn trong lòng ngực cổ mi, một chút một chút dùng chính mình tay theo nàng đỉnh đầu tóc đẹp.

Đến nỗi cổ mi, nàng ai đều không có xem. Nàng chỉ là vui đầu ở Mộ Dung Trạm trong lòng ngực, một bàn tay bắt lấy hấn trước ngực vật áo, một bàn tay ôm hấn eo.

Người làm nàng xem ai? Nàng có thể xem ai? Thông Nguyên Tử không cần phải nói, nàng ước gì đều làm hấn ở cái này trên địa cầu biến mất, sau đó trực tiếp sung quân trừ hoả tinh. Đến nỗi Liêm Huy, nàng cảm thấy, nếu chính mình đều đã quyết định cùng hấn chặt đứt, vậy không cần ướm át bản thủ đoạn đi. Hơn nữa, dĩ vãng kia mấy tháng trung, nàng xác thật đau cũng đau qua, khóc cũng đã khóc, nàng cảm thấy, cứ như vậy đi. Bằng không còn có thể như thế nào? Bọn họ hai người trung gian vắt ngang người cùng sự quá nhiều, là không có khả năng ở bên nhau. Cho nên còn không bằng dứt khoát lưu loát buông tay.

Hơn nữa, Mộ Dung đại gia còn ở đâu. Hắn là tương đương để ý nàng để ý không để bụng Liêm Huy chuyện này, nếu nàng dám can đảm lại có một chút ít để ý Liêm Huy ý tứ tiết lộ ra tới, kia bọn họ hai cái làm không hảo còn phải lại đến tràng giống như hai ngày này giống nhau rùng mình, cộng thêm ngược thân lại ngược tâm.

Cho nên nàng đành phải ai đều không xem, liền từ bọn họ ba người đi xử lí.

Mà ba người đều không có động, chuẩn xác mà nói, đều là đang chờ đối phương ở động.

Rốt cuộc hiện tại ba người trong lòng đều các có kiêng kị.

Thông Nguyên Tử kiêng kị chính là Mộ Dung Trạ hiện tại vũ lực giá trị rốt cuộc còn thừa nhiều ít, Mộ Dung Trạ kiêng kị đồng dạng cũng là, thông Nguyên Tử vũ lực giá trị rốt cuộc có bao nhiêu. Lấy hắn hiện tại đại suy giảm vũ lực giá trị đối thượng thanh máu tràn đầy thông Nguyên Tử, hắn có bao nhiêu phần thắng?

Đến nỗi Liêm Huy, Liêm Huy hắn hiện tại căn bản vô pháp nghĩ đến vũ lực giá trị vấn đề. Hắn miễn tâm miễn nhãn đều chỉ có cố mi.

Vì cái gì từ đầu đến cuối, nàng đều không có ngẩng đầu nhìn hắn liếc mắt một cái? Nàng thật sự liền như vậy oán hận hắn, không bao giờ thích hắn sao?

Cuối cùng, rốt cuộc, có người động.

Động chính là thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy bên cạnh quan phủ công sai.

Tạo y hoành đao, công sai ôm quyền mà đứng, nói ra nói thập phần khách khí: "Phía trước vị này nghĩ đến chính là Hồng Diêu cô nương. Hồng đao cô nương, ta chờ là Dương Châu phủ công sai, hiện có nhà cái trạng cáo người giết hại hấn gia nữ nhi Trang Thu Dung, còn phiền toái hồng đao cô nương tùy ta chờ hồi phủ nha một chuyến, phối hợp này án thẩm tra."

Kỳ thật nhân chứng vật chứng giết người động cơ đều có, bọn họ đã sớm đã cơ bản phán nàng tội, truy nã nàng công văn càng là dán các nơi. Nhưng khó được chính là cái này công sai nói ra nói lại là thực trung lập, chỉ là nói làm nàng trở về phối hợp hạ này án thẩm tra mà thôi.

Cổ mi không có động. Mộ Dung Trạ cũng vẫn là như vậy cúi đầu chậm rãi theo nàng tóc.

Bốn phía yên tĩnh, tựa hồ mọi người tiếng hít thở đều nghe không được, chỉ có gió nhẹ nhẹ cuốn quá ngọn cây thanh âm.

Thật lâu sau, mới vừa nghe đến Mộ Dung Trạ dễ nghe âm thanh trong trẻo chậm rãi vang lên: "Mi Mi, người giết Trang Thu Dung sao?"

Hấn chưa từng có hỏi qua cổ mi việc này. Lúc trước hấn cũng là nhìn thấy thành Lạc Dương dán lệnh truy nã, mới biết được gian ngoài đều nói cổ mi giết người.

Kỳ thật đối với cổ Mi Tha rốt cuộc có hay không sát Trang Thu Dung sự, hấn căn bản liền không để bụng. Nếu nàng nói nàng giết, vậy chỉ có thể chứng minh cái kia Trang Thu Dung xác thật đáng chết, nếu nàng nói nàng không có giết, kia nàng liền không có giết, tất nhiên là có người giá họa với nàng.

Hơn nữa, từ trong tâm tới nói, hấn căn bản là không tin cổ mi sẽ giết người. Hấn quá hiểu biết nàng, đừng xem nàng suốt ngày sao sao thâm thoát, trang lá gan có bao nhiêu đại dương như, kỳ thật đứa nhỏ này liền sát chỉ gà cũng không dám, nàng còn dám đề đao đi giết người? Liền tính là nói con thỏ nóng nảy cũng sẽ cắn người, chính là Mộ Dung Trạm tin tưởng, ngô, nhà hấn này con thỏ, kỳ thật chính là chỉ mềm mềm mại mại, thực dễ dàng đẩy ngã mềm con thỏ mà thôi, nó là tuyệt đối không có khả năng sẽ làm ra giết người loại sự tình này tới.

Quả nhiên ngay sau đó, hấn nhìn đến cổ mi lắc đầu, nghe được nàng thấp giọng nói: "Không có."

Mộ Dung Trạm cười, sau đó hấn ngẩng đầu nhìn thẳng cái kia công sai: "Người nghe được, nàng nói nàng không có sát Trang Thu Dung. Người có thể trở về phục mệnh."

Cái kia công sai sửng sốt, liền này một câu, khiến cho hấn trở về phục mệnh? Hấn như thế nào phục mệnh? Vừa mới hấn kia một phen lời nói chỉ là khách khí lời nói mà thôi, kỳ thật Tri phủ đại nhân cơ bản đã phán định Trang Thu Dung chính là Hồng Diêu giết chết, lần này bọn họ cũng là phụng mệnh muốn tới mang Hồng Diêu trở về.

Cho nên hấn chần chờ nhìn về phía thông Nguyên Tử: "Chưởng môn người xem, cái này....."

Thông Nguyên Tử lẳng lặng nhìn chăm chú vào Mộ Dung Trạm. Mà Mộ Dung Trạm căn bản chính là không xem hấn, lại cúi đầu coi chừng mi.

"Hồng Diêu," thông Nguyên Tử chậm rãi đã mở miệng, "Theo ta trở về."

Tác giả có lời muốn nói: Cảm ơn các vị cấp yêm ném địa lôi các muội tử (*^__^*).

68 oan gia ngõ hẹp

"Hồng Diêu, theo ta trở về."

Thông Nguyên Tử lời này vừa nói ra, cổ mi chỉ cảm thấy cả người cứng đờ.

Ta sát người cái này tử biến thái! Lúc trước cùng ta nói cái gì Hồng Diêu ái người là người, sau đó qua tay liền một đao giết Trang Thu Dung, lại là giá họa đến ta trên đầu, sau đó còn làm nhân chứng lên lớp cử chứng ta giết Trang Thu Dung, lại là vô cùng đau đớn xưng hô ta nghiệt đồ, tuyên bố đem ta khai trừ ra Hoa Sơn, để cạnh nhau nói Hoa Sơn mọi người nhìn thấy ta nhưng tự hành tru chi, sau đó người thế nhưng còn không biết xấu hổ hiện tại đứng ở ta trước mặt nói, Hồng Diêu, theo ta trở về?

Xin hỏi vị này thông Nguyên Tử chưởng môn, người là quá tự tin, vẫn là cảm thấy ta quá buồn? Ta là đầu óc nước vào mới chịu đáp ứng cùng người trở về.

Cổ Mi Bất để ý đến hấn, nàng chỉ là càng thêm đem đầu lại vùi vào Mộ Dung Trạm trong lòng ngực. Nàng thật sự là không nghĩ nhìn thấy cái này làm nàng sốt ruột người.

Đến nỗi Mộ Dung Trạm, hấn căn bản liền không có để ý tới thông Nguyên Tử nói.

Ở hắn xem ra, thông Nguyên Tử đối hắn cầu không thành bất luận cái gì uy hiếp. Nói trắng ra là chính là, cố Mi Bất thích người, liền không có đối hắn cầu thành uy hiếp.

Cho nên thông Nguyên Tử lại chậm rãi nói một câu: "Hồng Diêu, tùy vi sư trở về."

Ngọa tào! Cố mi thật sự xem như phục, nàng liền chưa thấy qua người như vậy. Nàng thật sự là nhịn không được, cho nên nàng từ Mộ Dung Trạm trong lòng ngực ngẩng đầu lên, khóe môi hơi hơi gợi lên, cười lạnh nói: "Nếu ta nhớ không lầm, các hạ giống như đều đem ta khai trừ ra Hoa Sơn đi? Kia hiện tại người sao có thể vẫn là sư phụ ta?"

Nhưng thông Nguyên Tử da mặt thật dày lại nói một câu: "Dù cho ta đã đem người khai trừ ra Hoa Sơn, nhưng một ngày vi sư, cả đời vi phụ. Còn nữa, mười ba năm trước, người nương đem người phó thác cho ta, hiện nay người đã làm sai chuyện, ta tự nhiên có quyền lợi làm người theo ta trở về, tiếp thu quan phủ thẩm tra."

Ta dựa! Đây một hồi nói kia kêu một cái ra vẻ đạo mạo a, hoàn toàn chính là một cái hiền lành trưởng bối đối một cái đã làm sai chuyện vẫn bối giáo huấn, cố Mi Đô muốn vì hắn vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 71

Đáng tiếc lột hần tằm này da người, phía dưới không biết sẽ là chút cái gì dơ bẩn đồ vật. Nhưng càng nhưng khí chính là, thể nhân thường thường nhìn thấy đều là hần tằm này da người, mà không biết hần phía dưới những cái đó không thể gặp quang ngoạn ý.

Cổ mi trầu trầu khoe miệng, đặc khinh thường nói: "Rốt cuộc là ai giết Trang Thu Dung, người ta trong lòng biết rõ ràng. Mà ta hiện tại cũng có thể đem lời nói cho người lược sáng tỏ, ta sẽ không trở về. Cho dù chết, ta cũng là sẽ không trở về."

Mặc kệ là trở về bị quan phủ định tội sau đó chờ bị thu sau hỏi trăm, vẫn là trở về lúc sau bị thông Nguyên Tử mang đi từ đây không biết nhốt tại cái nào góc xó xĩnh không thấy ánh mặt trời, hôm nay không biết ngày mai sẽ là cái dạng gì sinh hoạt, cổ Mi Đô tình nguyện đi tìm chết tính.

Thông Nguyên Tử nghe vậy, trong lòng lạnh lùng. Sau đó hần liền chậm rãi nói một câu: "Như thế, ta đây liền hôm nay ở chỗ này thanh lý môn hộ."

Kỳ thật từ bản chất tới nói, thông Nguyên Tử cùng Mộ Dung Trạm hẳn là đều là cùng loại người, tình nguyện chính mình thân thủ đem cổ mi cấp giết, cũng không muốn nhìn đến nàng cùng nam nhân khác khanh khanh ta ta.

Giống như là vừa mới hắn nhìn đến cổ mi cùng Mộ Dung Trạh hôn môi thân mật hình ảnh, hắn cũng đã bắt đầu sinh sát ý. Mà hiện tại nghe được cổ mi như vậy chính miệng nói ra, nàng chính là tình nguyện chết cũng sẽ không cùng hắn trở về, hắn trong lòng sát ý liền càng sâu.

Nếu nói Mộ Dung Trạh đối cổ mi là bởi vì ái mà diễn sinh ra tới chiếm hữu cùng khống chế dục, kia thông Nguyên Tử chính là thuần túy chiếm hữu dục cùng khống chế dục mà thôi.

Kỳ thật hắn đối Hồng Diêu cũng chưa nói tới có bao nhiêu sâu ái, chỉ là bởi vì nàng là hắn một tay mang đại. Hắn nhìn nàng từng ngày lớn lên, thói quen nàng ngưỡng mộ cùng làm nũng. Rồi sau đó tới, Hồng Diêu nói với hắn, sư phụ, ta yêu ngươi. Hắn cũng chỉ là sờ sờ nàng đầu, báo cho nàng, này chỉ là nữ nhi đối phụ thân ái. Hồng Diêu ái mà không được, ngược lại bắt đầu tự sa ngã, bắt đầu đuổi theo Liêm Huy càn quấy, mục đích cũng bất quá là vì làm thông Nguyên Tử ghen mà thôi.

Mà thông Nguyên Tử quả nhiên ghen tị. Hắn nguyên bản cho rằng chính mình đối Hồng Diêu chỉ là thực bình thường phụ thân đối nữ nhi cái loại này quan ái, chính là liền chính hắn cũng không biết này phân cảm tình là từ khi nào bắt đầu thay đổi chất. Chỉ là hắn hiện tại liền không thể gặp Hồng Diêu đối mặt khác nam nhân hảo, không thể gặp nàng đối mặt khác nam nhân làm nũng. Chính là một phương diện hắn lại nhớ chính mình giang hồ địa vị, nhớ hắn cùng Hồng Diêu chi gian tuổi, địa vị, bối phận khác biệt. Cho nên hắn có đôi khi nghĩ liền đem Hồng Diêu trở thành chính hắn nữ nhi đi, nhưng có đôi khi hắn lại mãnh liệt hy vọng Hồng Diêu vĩnh viễn ở ở bên người, chỉ đối với hắn một cái cười, một người làm nũng.

Này hai cỗ lý niệm giao nhau, cho đến hấn nhận được Trang Thu Dung bồ câu đưa thư, nói là Hồng Diêu muốn cùng Liêm Huy thành thân, sau đó hấn đối Hồng Diêu chiếm hữu dục rất cuộc đánh sập hấn lý trí, chiếm thượng phong.

Mà hiện tại, hấn nhìn đến Hồng Diêu cùng Mộ Dung Trạch chi gian thân mật, hấn trong lòng vắn vẹo cũng rất cuộc tới đỉnh điểm.

"Mộ, dung, trạch." Hấn cơ hồ là từng câu từng chữ, nghiền răng nghiền lợi kêu ra tên này.

Mà Mộ Dung Trạch đối hấn cái này phản ứng lại vẫn là như vậy, liền xem đều lười đến liếc hấn một cái.

Nha trực tiếp coi thông Nguyên Tử vì không có gì.

Nhưng Liêm Huy chấn kinh rồi. Hấn lúc trước cũng không biết ôm cổ mi người là ai, cho đến hiện tại hấn mới biết được hấn là Mộ Dung Trạch.

Tuy rằng trước kia hấn là gặp qua dung trạch, nhưng kia dù sao cũng là có mặt cụ, cho nên hấn cũng không biết trước mắt người chính là dĩ vãng hấn gặp qua cái kia dung trạch.

Chính là Mộ Dung Trạch không nên là cổ mi ca ca sao? Kia hấn còn cùng cổ Mi Hoàn như vậy thân mật?

Liêm Huy trong đầu nháy mắt liền có một cái nghi vấn. Đứa nhỏ này là đánh chết cũng sẽ không nghĩ đến, liền tính là thân muội muội, Mộ Dung Trạch kia cũng là dám xuống tay.

Nha liền không phải nghiêm thường nhân. Lễ giáo cùng pháp quy đối hấn mà nói đó chính là ngăn thiết, hấn hoàn toàn chính là dựa

vào chính mình yêu thích tới hành sự.

Nhưng Liêm Huy hẳn không nghĩ như vậy a. Hắn cảm thấy nếu Mộ Dung Trạh cùng cố Mi Đô có thể như vậy thân mật, vậy chỉ có một khả năng, bọn họ hai người tuyệt đối không phải là thân huynh muội.

Sau đó hắn liền nghĩ đến, cố mi kỳ thật trước kia cũng nói với hắn quá, hắn không phải Mộ Dung huyền nữ nhi. Nhưng sư phụ lại nói, cố mi phụ thân chính là Mộ Dung huyền.....

Liêm Huy chậm rãi quay đầu đi xem thông Nguyên Tử, hắn hiện tại suy nghĩ, hắn rốt cuộc hẳn là tin tưởng ai nói? Sư phụ dạy dỗ hắn mười mấy năm, mà cố mi, cố mi, Liêm Huy đưa nhỏ này lần đầu tiên ở trong lòng đối hắn sư phụ nói có như vậy một tia dao động.

Mà thông Nguyên Tử bên này, hắn chung quy là thiếu kiên nhẫn.

Kỳ thật lấy nhân số tới nói, thông Nguyên Tử bên này tổng cộng là bốn người, nhị so một, hắn thắng tuyệt đối Mộ Dung Trạh. Vũ lực giá trị phương diện tới nói, hắn thanh máu tràn đầy, lại có Liêm Huy ở bên, mà Mộ Dung Trạh hẳn trọng thương chồng chất, hắn cũng hoàn toàn có thể thắng tuyệt đối Mộ Dung Trạh.

Chính là, cố Mi Tại Mộ Dung Trạh trong lòng ngực. Nàng ôm Mộ Dung Trạh eo, cùng hắn động tác thân mật, rồi sau đó còn lạnh nhạt nói với hắn, đánh chết ta ta cũng sẽ không cùng ngươi trở về.

Liền này một cái, Mộ Dung Trạh liền xong bạo hắn.

Cho nên thông Nguyên Tử thiếu kiên nhẫn. Trầm không được kết cục chính là hắn bắt đầu động thủ. Hắn thậm chí đều không có làm kia hai cái công sai hoặc là Liêm Huy đi lên xung phong, quan sát

một chút Mộ Dung Trạh võ công con đường cùng hắh rồh cuộc vũ lực giá trị còn thừa nhiều ít vấn đề.

Lừa giận công tâm dưới, hắh gương cho binh sĩ thượng.

Phát trần giường lên, người đã như mũi tên rời dây cung xông ra ngoài.

Cổ mi cho dù là tránh ở Mộ Dung Trạh trong lòng ngực, nhưng theo thông Nguyên Tử mà đến chưởng phong vẫn là quát đến nàng lỗ tai đau nhức, bên mái tóc càng là bay lả tả.

Nàng trong lòng bỗng nhiên căng thẳng, liền sợ Mộ Dung Trạh bị thông Nguyên Tử cấp bị thương.

Nhưng Mộ Dung Trạh ngồi ở địa phương thậm chí đều không có động.

Thông Nguyên Tử chưởng phong đánh úp lại, hắh hai mắt chỉ là hơi hơi mị nhíu lại, sau đó hắh tay áo rộng nhẹ cuốn, bao lại hắh tay phải chưởng, lúc này mới đối thượng thông Nguyên Tử tập lại đây kia chưởng.

Không có biện pháp, chúng ta nói qua, Mộ Dung đại gia là có thói ở sạch, hắh giống nhau cùng người đánh nhau thời điểm là sẽ không trực tiếp cùng người khác da thịt tương tiếp.

Cao thủ so chiêu, nháy mắt liền biết đối phương là cái gì mặt hàng. Này nếu là gác ngày thường, Mộ Dung Trạh đều lười đến xem thông Nguyên Tử, không nói trực tiếp gây hắh, ít nhất giết hắh cũng sẽ không là cái gì việc khó.

Đúng vậy, hắn chẳng những có nghịch thiên ý tưởng cùng phong cách hành sự, hắn càng ở võ học phương diện có nghịch thiên thiên phú.

Chính là hắn vừa mới mới vừa bị cổ mi điểm trúng tử huyết. Hắn là liều mạng trong cơ thể chân khí hỗn loạn, vô cùng có khả năng một búng máu phun ra liền từ đây treo, rốt cuộc vẫn chưa tỉnh lại nguy hiểm mới giải khai bị cổ mi điểm cái này tử huyết.

Cho nên hắn hiện tại thực tế có thể sử dụng đến vũ lực giá trị, không đến ngày thường bốn thành.

Bốn thành, tự nhiên là không đủ để mang theo cổ mi từ thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy trong tay thông thả ung dung rời đi.

Nghĩ đến Liêm Huy, hắn khóe mắt dư quang thoáng quét một chút qua đi. Hảo sao, Liêm Huy ánh mắt còn chỉ là dính vào cổ mi trên người bất động.

Mộ Dung Trạm lạnh lùng cười, tay áo rộng giơ lên, đem ở hắn trong lòng ngực cổ mi cấp che cái vững chắc, liền một sợi tóc đều không mang theo cấp Liêm Huy xem.

Liêm Huy ngẩng đầu đối thượng Mộ Dung Trạm thỏa thuê đắc ý cùng khiêu khích ánh mắt, hai đám chạm rai nắm chặt.

Đã từng, cổ mi cũng là như vậy bị hắn như vậy ôm vào trong ngực. Hắn cũng là hận không thể làm cổ mi chỉ thuộc về hắn một người, không cho bất luận cái gì nam nhân có cơ hội có thể nhìn đến nàng.

Chính là, hiện tại cổ Mi Bất thuộc về hắn. Mộ Dung Trạm liền như vậy khiêu ngạo dùng phương thức này nói cho hắn, hiện tại cổ mi, là

hắn Mộ Dung Trạh, mà hắn Liêm Huy, là liền xem một cái quyền lợi đều không có.

Liêm Huy như thế nào có thể cam tâm?

Mà thông Nguyên Tử nói đúng lúc ở hắn bên tai vang lên:" Huy nhi, đi đem Hồng Diêu đoạt lại đây. "

Đoạt lại đây, đoạt lại đây! Đem Hồng Diêu từ Mộ Dung Trạh trong lòng ngực đoạt lại đây, sau đó một lần nữa đem nàng ôm ở chính mình trong lòng ngực, không bao giờ ly không bỏ.

Không thể phủ nhận, Liêm Huy là dối thông Nguyên Tử những lời này động tâm. Chính là hắn vẫn là đứng ở nơi đó không có động.

Hắn nói rõ hiện tại không biết có nên hay không tiếp tục tin tưởng thông Nguyên Tử. Đem Hồng Diêu đoạt lại đây lúc sau đâu? Đem nàng giao cho quan phủ, nhìn nàng chịu tội? Vẫn là mang theo nàng lưu lạc thiên nhai, từ đây ăn bữa hôm lo bữa mai?

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 72

Hắn cảm thấy hắn không có Mộ Dung Trạh như vậy đại dũg khí, không màng thế nhâh ánh mắt, mang theo Hồng Diêu đi khắp chân trời góc biển.

Đúng vậy, hắn thừa nhận hắn so bất quá Mộ Dung Trạh. Nếu ngay từ đầu không có Hồng Diêu là Mộ Dung huyền nữ nhi, không có Hồng Diêu giết Trang Thu Dung những việc này, hắn cùng Hồng Diêu sẽ là làm thế nhâh đều hâm mộ phu thê. Hắn cũng tự hỏi sẽ cả đời đối nàng hảo, đối nàng không rời không bỏ, làm nàng hạnh phúc cao hứng cả đời. Chính là, hắn cùng nàng chi gian vẫn là vấ ngang nhiều như vậy người cùng sự, cho nên, chung quy vẫn là trở về không được.

Dù cho lại không muốn buông tay, nhưng hắn cũng cần thiết đến buông tay.

Bởi vì hắn vô pháp hộ nàng chu toàn.

69 tình sinh ý động

Liêm Huy không có động, nhưng Mộ Dung Trạh lại động.

Hắn vừa mới cùng thông Nguyên Tử đối xong kia một chũơng lúc sau, cũng đã biết hôm nay hắn không có khả năng mang theo cố mi toàn thân mà lui.

Chính là chính là chết, hắn đều sẽ không đem cổ mi giao đi ra ngoài, càng không thể có thể trơ mắt nhìn cổ mi bị bọn họ mang đi.

Cho nên hắn trong lòng nháy mắt liền có có so đo.

Hắn cúi đầu, nhẹ nhàng hôn qua cổ mi đỉnh đầu tóc đẹp, thấp giọng ở nàng bên tai nói, "Ngoan. Nhắm mắt lại. Ôm chặt ta."

Cổ mi nghe vậy, tuy rằng không biết hắn muốn làm cái gì, nhưng nàng vẫn là thực nghe lời nhắm lại hai mắt, sau đó vươn hai tay ôm chặt lấy hắn eo.

Rồi sau đó, Mộ Dung Trạ cũng một tay ôm chặt nàng, mặt khác một bàn tay còn lại là nhẹ điểm mặt đất, mượn lực dựng lên. Mà giây lát, hắn cùng cổ Mi Tụ giống như là mũi tên rời dây cung, hướng tới bọn họ phía sau huyền nhai liền tiến lên.

Mà cơ hồ cũng chính là ở nháy mắt, hắn cùng cổ mi thân ảnh cũng đã ở huyền nhai bên cạnh biến mất không thấy.

Lần này biến cố thật là ra ngoài mọi người dự kiến. Không chỉ là kia hai vị công sai, chính là thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy đều sợ ngây người.

Một lát, đợi đến phản ứng lại đây khi, thông Nguyên Tử sắc mặt phát thanh, buộc chặt tay. Trong tay hắn phát trần bính đều sắp bị hắn cấp bóp nát.

Mà Liêm Huy phản ứng đầu tiên còn lại là vọt tới huyền nhai biên, không thể tin tưởng đi xuống nhìn lại.

Nhưng huyền nhai để sương trắng mênh mang, căn bản nhìn không tới phía dưới mấy may, lại nơi nào còn có cổ mi nửa điểm

tung tích.

Liêm Huy giờ khắc này chỉ cảm thấy trong lòng từng đợt rét run. Hắn chỉ cảm thấy từ huyền nhai cái đáy thổi đi lên phong đều sắp xuyên thấu thân thể hắn, sau đó còn tụ tập ở bên nhau ở hắn trong cơ thể tả xung hữu đột.

Trong ngực nơi nào đó độn độn đau, bức cho trong thân thể hắn khí huyết quay cuồng, nôn hắn đều tưởng phun ra một mồm to huyết tới.

Nhưng dù cho là trong lòng lại như thế nào đau, đến cuối cùng vẫn là cái gì đều phun không ra. Hắn chỉ có thể vô lực quỳ ghé vào huyền nhai biên, ngây ngốc vẫn luôn nhìn dưới vực sâu mặt, chờ đợi ngay sau đó có lẽ Cố Mi Tụu có thể từ huyền nhai cái đáy thẳng xuống dưới.

Mà hắn phía sau, kia hai cái công sai sửng sốt sau một lúc lâu lúc sau mới vừa rồi cho nhau liếc mắt nhìn nhau, trong đó một cái không thể tin tưởng nói: "Này, này liền đã chết?"

Một cái khác gật gật đầu: "Đây chính là huyền nhai, nhảy xuống sao có thể sẽ bắt tử? Người thanh niên này đảo cũng thật là, thật là xương cốt ngạnh, thế nhưng liền tình nguyện như vậy đi tìm chết, cũng không muốn cùng chúng ta trở về."

"Chúng ta đây làm sao bây giờ?" Lúc trước nói chuyện cái kia công sai vội la lên, "như thế nào trở về cùng đại nhân phục mệnh?"

"Như thế nào phục mệnh?" Bị hỏi công sai hoàn toàn chính là không kiên nhẫn khải khí, "Đương nhiên là lời nói thật lời nói thật. Người đều đã chết, kia nhà cái còn có cái gì không thỏa mãn? Trong

khoảng thời gian này bọn họ lẫn lộn chúng ta cả nước các nơi chạy cũng đủ rồi. Bọn họ nếu là còn không tin, khiến cho chính bọn họ tới cái này dưới vực sâu mặt tìm thì thể đi. Đương nhiên, chỉ cần bọn họ có thể tìm đến."

Hắn nhưng không cho rằng nhà cái còn có thể tìm được Mộ Dung Trạ cùng cố mi thì thể. Hắn cảm thấy từ như vậy cao huyền nhai ngã xuống đi, có thể nhật khối hoàn chỉnh xương cốt kia đều có thể xem như cái kỳ tích.

Hai cái công sai một bên lắc đầu, một bên liền đường cũ rút về. Đối với thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy, bọn họ chỉ là nhàn nhạt chấp tay trí hạ lễ mà thôi.

Đối với người trong giang hồ, bọn họ quan phủ người trong kia cũng chưa chắc là dễ mất. Lần này cần không phải thông Nguyên Tử chủ động nói, kia phạm tội cũng là bọn họ môn phái trung nghị đồ, tiến đến cùng bọn họ đi theo trợ bọn họ giúp một tay, bọn họ mới lười đến cùng hắn cùng nhau lên đường. Bất quá hiện tại người đều đã chết, án tử cũng coi như là kết, bọn họ cũng liền lại lười đến cùng bọn họ một đường.

Nhưng thông Nguyên Tử căn bản liền không có tâm tình tới theo chân bọn họ hàn huyền khách khí. Hắn mãi tâm mãi nhãn cũng chỉ có một ý niệm, Hồng Diêu liền như vậy đã chết? Liền như vậy đã chết?

Hắn cũng sẽ không tin tưởng Mộ Dung Trạ liền như vậy xuân, biết rõ sẽ chết còn sẽ ôm Hồng Diêu nhảy xuống huyền nhai đi.

Xem hắn vừa mới kia thỏa thuê đắc ý cùng kiêu ngạo bộ dáng, nơi nào có một chút như là muốn tìm cái chết bộ dáng?

Thông Nguyên Tử nắm chặt trong tay phát trần, sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể, ở không có nhìn thấy Hồng Diêu thi thể phía trước, đánh chết hán đều sẽ không tin tưởng nàng đã chết.

Mà xác thật cũng giống như hán sở liệu tưởng như vậy, Mộ Dung Trạ đương nhiên là sẽ không như vậy xuẩn.

Hán nếu dám ôm cổ mi nhảy huyền nhai, kia hán liền có bảy tám thành nắm chắc hán cùng cổ Mi Bất sẽ chết.

Nếu hán không thể mang theo cổ mi từ thông Nguyên Tử trong tay toàn thân mà lui, kia còn không bằng thừa dịp bọn họ còn không có phản ứng lại đây phía trước ôm huyền nhai nhảy huyền nhai đầu. Ít nhất, người trước là không có sinh hy vọng, mà người sau, sống sót tỷ lệ rất lớn.

Trên vách núi dây đàng mọc thành cụm, có chút càng là thô to mềm mại, xem ra tại đây sinh trưởng rất là có chút năm đầu.

Thân thể kịch liệt rơi xuống trong quá trình, Mộ Dung Trạ đầu óc vẫn như cũ ở cao tốc vận chuyển.

Hán không phải thần, nếu là từ như vậy cao địa phương trực tiếp rơi xuống đi xuống, liền tính là hán có tuyệt đỉnh khinh công, kia cũng sẽ ngã chết. Cho nên, hán cần thiết đến giảm xóc hán đi xuống rơi xuống tốc độ.

Mà này đó dây đàng chính là tốt nhất giảm xóc chi vật.

Hán tay trái chặt chẽ ôm cổ mi, mà tay phải từ nhảy xuống kia một khắc khởi liền không có nhàn quá.

Trên vách núi mặt dây đằng mọc thành cụm, thỉnh thoảng còn có xông ra hòn đá cùng từ huyền nhai bên trong mọc ra từ cây nhỏ, này đó hẳn hoàn toàn đều có thể lợi dụng, tận lực đem chính mình hạ trụ chi thể chậm lại.

Mà vẫn luôn nhắm hai mắt cố Mi Hoàn không biết đã xảy ra chuyện gì. Đối với nàng mà nói, nàng chỉ cảm thấy thân mình kịch liệt rơi xuống, mà bên tai còn có tiếng gió gào thét mà qua.

Nàng căn bản liền không biết nơi này có cái huyền nhai. Nàng tuy rằng là nhiều người như vậy trung cái thứ nhất tới nơi này người, nhưng khi đó nàng chỉ là vội vã tìm một chỗ giải rớt trong cơ thể tơ hồng cổ mà thôi, căn bản là không chú ý xem xét quanh thân địa thế.

Ngay cả thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy, ngay từ đầu đều không có chú ý tới nơi này còn có cái này huyền nhai, khi đó bọn họ sở hữu ánh mắt đều ở Mộ Dung Trạm cùng cố mi trên người đảo quanh.

Chỉ có Mộ Dung Trạm, ngay từ đầu liền chú ý tới cái này địa phương. Mà ở hẳn nhìn đến thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy thời điểm, hẳn trong lòng cũng đã làm hai cái tính toán, đệ nhất, giết thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy, sau đó mang theo cố mi thông thả ung dung rời đi. Đệ nhị, đánh không lại thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy, vậy sẵn bọn họ không chú ý thời điểm mang theo cố mi nhảy xuống mặt sau huyền nhai.

Ai nói nhảy xuống huyền nhai liền nhất định sẽ là đã chết? Hẳn liền đánh cuộc một phen, đánh cuộc hẳn cùng cố mi mệnh sẽ không tuyệt đến nay ngày.

Hắn đánh cuộc chính xác. Huyền nhai cái đấy rõ ràng có thể thấy được, mà hắn đã thành công khổng chế được hắn cùng cổ mi giảm xuống tốc độ.

Có thể biến đổi cổ vẫn là đã xảy ra, bởi vì cổ mi bỗng nhiên mở hai mắt.

Chúng ta nói qua, đứa nhỏ này nhất gan a, còn có bệnh sợ độ cao a, nàng ngay từ đầu còn không biết đã xảy ra chuyện gì khi, còn có thể thực trấn định nhắm hai mắt súc ở Mộ Dung Trạm trong lòng ngực.

Nhưng hiện tại nàng mở mắt ra. Ánh mắt đầu tiên nhìn đến chính là bên cạnh nổi lơ lửng sương mù, sau đó chính là trước mắt những cái đó đã khô héo dây đằng kích liệt lui về phía sau ảo ảnh.

Nàng hậu tri hậu giác phát hiện, nàng đây là ở trời cao rơi xuống a a. Nàng đây là ở làm trong truyền thuyết nhảy huyền nhai cử chỉ a a.

Sau đó nàng liền dọa hét lên một tiếng, liền khóc đều sẽ không khóc.

Nàng này một tiếng thét chói tai, cũng dọa tới rồi Mộ Dung Trạm.

Hắn lúc ấy đang ở một bên tìm kiếm huyền nhai để điểm dừng chân, một bên còn tìm kiếm trên vách núi nơi nào còn có dây đằng hảo cung hắn dùng để giảm tốc.

Này hai dạng khác biệt sự nào giống nhau đều yêu cầu tập trung tinh thần, chính là hắn vẫn là bị cổ mi một tiếng tiếng thét chói tai cấp dọa tới rồi.

Ở Mộ Dung Trạ trong mắt, cổ mi đó chính là áp đảo hết thảy phía trên a. Cho nên hấn lập tức liền phân tâm đi an ủi nàng: "Mi Mi, đừng sợ. Nhắm hai mắt, không phải sợ."

Chính là cổ mi như thế nào có thể không sợ? Đối với một cái liên phi cơ cũng không dám ngồi, chưa bao giờ đi công viên giải trí người tới nói, còn có cái gì so nhảy huyền nhai chuyện này còn tới mạo hiểm kích thích?

Nima chính là nhảy cực kia cũng đến ở trên người lỏng căn dây thừng đầu.

Cổ mi trên mặt xanh trắng xanh trắng, ôm Mộ Dung Trạ tay đều mềm, nàng mang theo khóc âm nói: "Ca, chúng ta có phải hay không thật sự muốn chết?"

Hơn nữa vẫn là quăng ngã thành thịt vụn cái loại này cách chết, thật là quá mất hồn.

Vốn dĩ nàng là tuyệt đối sẽ không chết, chính là Mộ Dung Trạ bị nàng như vậy một lỏng, đại đại phân tâm.

Mà chính là như vậy xảo, Mộ Dung Trạ trên tay dây đẳng trùng hợp liền như vậy chặt đứt. Nhưng hấn còn bởi vì bị cổ mi phân tâm duyên cớ, còn không kịp đi tìm tiếp theo căn có thể có điểm dừng chân địa phương.

Cái này hai người thật là trực tiếp đi xuống rơi xuống.

Ai, cái này được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều đàn bà.

May mà cuối cùng thời điểm, Mộ Dung Trạ chịu đựng trong cơ thể quay cuồng chân khí, căn răng tận lực thi triển khinh công.

Sống hay chết, liền xem lần này. Mặc cho số phận đi.

Sau đó cổ Mi Tụu không tri giác. Cuối cùng thời điểm, nàng mơ mơ hồ hồ nhớ rõ, giống như Mộ Dung Trạu ôm nàng quay cuồng lại đây, tận lực làm nàng thân mình không tiếp xúc đến mặt đất.

Nhưng nàng vẫn là bị lớn như vậy xung lượng cấp chấn hôn mê.

Đương nàng vụng vụng trầm trầm tỉnh lại khi, trước tiên là hoảng hốt. Nàng loạn choạng đầu lay động thật dài thời gian, mới nhớ tới phía trước rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Sau đó nàng mở to mắt, nhảy đánh đường như nhảy lên nhìn nàng dưới thân người.

Chính là nàng cũng không thể thành công nhảy bắn lên.

Mộ Dung Trạu liền tính là chiều sâu hôn mê, còn là hai cái cánh tay gắt gao ôm nàng.

Hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt trắng bệch, toàn thân vết máu loang lổ, đây là cổ mi tỉnh lại khi ánh mắt đầu tiên nhìn đến Mộ Dung Trạu.

Cổ mi lúc ấy liền ngốc, nàng vươn tay đi sờ hấn mặt.

Tay nàng là run, hấn mặt là lạnh, liền cùng tam chín trời đông giá rét sờ đến khối băng giống nhau lạnh.

Cổ mi nước mắt lúc ấy liền xuống dưới, nàng run rẩy môi run lên thật dài thời gian mới kêu ra tới một tiếng: "Ca."

Nhưng Mộ Dung Trạu sao có thể sẽ có đáp lại?

Cổ mi chỉ cảm thấy giờ khắc này chính mình tâm đều sẽ không nhảy. Nàng run rẩy tay liền duỗi căn ngón tay đến mũi hần phía dưới, thăm hần hô hấp.

Nhưng nàng là thật sự dọa choáng váng, ngón tay kia run a run, đã lâu nàng cũng chưa có thể cảm nhận được hần rõ ràng hô hấp.

Nàng đầu óc ngốc một tiếng liền tặc, mãi đầu óc ý tưởng chính là, hần đã chết, ta đây cũng không sống.

Cuối cùng là còn không có ngốc đến gia, cấp loạn bên trong, nàng nhớ tới nàng cùng hần mệnh chính là hợp với, hiện tại nàng không chết, hần liền tuyệt đối sẽ không chết.

Đối, hần tuyệt đối sẽ không chết. Hần nói qua, hần còn không có khi dễ đủ nàng đâu, như thế nào có thể nhanh như vậy liền đã chết. Hần nhất định chỉ là bị trọng thương mà thôi, nhất định đúng vậy.

Cổ mi ngây ngốc hô hô an ủi chính mình. Chính là nàng lại khó khăn, hần bị thương, nàng có thể làm chút cái gì? Nàng giống như cái gì đều làm không được. Trừ bỏ ngồi ở chỗ này nhìn hần càng ngày càng bạch khuôn mặt, mặt khác nàng cái gì đều làm không được.

Nàng lần đầu tiên cảm thấy chính mình thật là quá vô dụng. Mấy ngày nay tới giờ, nàng tịnh cấp Mộ Dung Trạm thêm phiền toái, chính là nàng còn ý nghĩ kỳ lạ nếu muốn thoát đi hần bên người, sau đó đơn thương độc mã lưu lạc góc biển chân trời đi. Nhưng thực tế thương, liền nàng như vậy, tay không thể đề vai không thể khiêng, ném tới dã ngoại không ra một ngày là có thể bị cái gì không biết tên động vật cấp gặm đi gặm đi làm trong bụng thịt.

Nàng rút cuộc là có bao nhiêu ngu xuẩn lúc trước mới có thể như vậy lẫn lộn Mộ Dung Trạm a. Hắn này đầy người thương, kỳ thật tuyệt đại đa số đều là nàng tạo thành.

"Ca, ca." Nàng ghé vào hắn trong lòng ngực khóc lớn. Đã không có hắn, nàng bỗng nhiên phát hiện, nàng cái gì đều làm không được, cũng cái gì đều không phải.

Nhưng hiện tại không phải khóc thời điểm, nàng thực mau dừng nước mắt.

Lúc đó đã gần đến hoàng hôn, không trung mây tia sáng lạn. Mà đáy cốc trời quang mây tạnh, sương mù bốc hơi, phẳng phát giống như tiên cảnh.

Nhưng hiện tại cổ mi hoàn toàn không có tâm tình đi xem này đó, nàng chỉ là nghĩ thế nào mới có thể làm Mộ Dung Trạm có thể chạy nhanh tỉnh lại.

Huyền nhai đế phong không nhỏ. Gió lạnh từng trận, cổ mi thực mau liền bắt đầu run. Nàng nghĩ, hắn là cố Mộ Dung Trạm mau chóng tìm được một cái căn gió địa phương, bằng không buổi tối bọn họ liền thế nào cũng phải đông chết không thể.

Chính là nàng bị ai phát hiện, nàng căn bản là bối bất động Mộ Dung Trạm.

Nàng một mét sáu không đến cái đầu, gác ở 1 mét 8 mấy Mộ Dung Trạm phía trước, đó chính là một tiểu tằm xỉa răng.

Nàng tuyệt vọng lại nhào vào hắn trong lòng ngực bắt đầu khóc rống.

Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ? Nàng thế nhưng là như vậy vô dụng, cái gì đều làm không được.

"Ca, ca." Nàng một bên khóc rống, một bên trong lòng chỉ có một ý niệm, hắn đã chết, nàng cũng không muốn sống nữa.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 73

Không biết khóc bao lâu, dưới thân người tựa hồ giật giật.

Nàng vội vàng ngẩng đầu, hai mắt đắm lệ trong mông lung, nàng nhìn đến Mộ Dung Trạm cặp kia huyền hắc như ngọc đôi mắt không biết khi nào đã mở.

"Ca, ca." Nàng một bên không ngừng dùng mu bàn tay lau trên mặt nước mắt, một bên kinh hỉ kêu hân.

Chính là Mộ Dung Trạm ấn đường chậm rãi nhăn lại, nhìn nàng ánh mắt đậm đặc vô pháp phòng, hiển nhiên là đang ở chậm rãi đánh giá nàng.

Tiếp theo, hân môi mỏng khẽ mở, chậm rãi nói một câu làm cổ mi ngốc lẳng ở địa phương nói.

"Cô nương, xin hỏi, người là ai?"

Tác giả có lời muốn nói: Liền tính ta là thân mụ ta cũng đến nói một câu, cổ mi thật là cái được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều chủ a. Quá mẹ nó ngốc bức. Nàng đến nhiều có phúc khí mới có thể làm Mộ Dung Trạm coi trọng a.

PS: Ngẫu nhiên 9.09-14 hào bên ngoài du lịch, nhưng tại đây trong lúc như cũ ngày càng. Thời gian là mỗi ngày buổi sáng 9 giờ,

tồn cảo rương, nếu đến lúc đó không thấy được đổi mới, my hạ là được.

Mặt khác thân nhóm nhớ rõ xem xong muốn nhấn lại bình luận ha. Nhấn lại bình luận chờ ngẫu nhiên trở về lúc sau lại nhất nhất hồi phục (*^ __ ^*)

70 tình sinh ý động

"Cô nương, xin hỏi, người là ai?"

Cổ mi thật vất vả mong đến Mộ Dung Trạh tỉnh lại, chính là hấn tỉnh lại lúc sau nói câu đầu tiên lại là cái này.

Nàng lúc ấy liền ngốc rớt, ngốc ngốc nhìn hấn sau một lúc lâu không nói gì.

Mà Mộ Dung Trạh thấy nàng không nói lời nào, cặp kia đẹp trường mi lại hơi hơi ninh lên: "Vị cô nương này, xin hỏi, người là ai? Mà ta lại là ai?"

Cổ mi nghe vậy trều trều khoe miệng. Nàng nỗ lực cười cười, khàn khàn mở miệng nói: "Ca, đừng đùa."

Hấn nhất định là ở cùng nàng nói giỡn, nhất định đúng vậy. Hấn sao có thể không biết nàng là ai, hơn nữa cũng không biết chính hấn là ai.

Nhưng Mộ Dung Trạh bộ dáng thoát nhìn một chút cũng không giống như là nói giỡn bộ dáng. Hấn trường mi khẽ nhú, nhìn cổ mi, chần chờ nói: "Cô nương người kêu ta ca? Vậy người là ta muội muội sao?"

Cố mi tiếp tục trườu khóe miệng. Nàng cảm thấy này thật là, hoang đường cực kỳ. Con mẹ nó này xem như chuyện gì? Thật vất vả bọn họ hai cái tiêu tan hiềm khích lúc trước, sau đó lại từ thông Nguyên Tử trong tay chạy ra tới, hơn nữa hai người đều đại nạn không chết, này sau này thấy thế nào đều nên là một cái hạnh phúc hoạn lộ thênh thang a, nhưng như thế nào đến này nông nổi ông trời lại cho nàng tới cái đường hẹp quanh co, vẫn là cái loại này căn bản nhìn không tới tiền đồ đường hẹp quanh co.

Cố mi nói ra nói đều mang khóc âm: "Ca, người không phải cái gì đều không nhớ rõ đi?"

Ông trời người này nhất định là ở chơi ta. Con mẹ nó ta xuyên qua lại đây chơi mất trí nhớ đó là không có biện pháp sự, nhưng người hiện tại thế nhưng cũng làm Mộ Dung Trạm cùng ta chơi mất trí nhớ.

Nhưng Mộ Dung Trạm nghe xong nàng lời nói, thế nhưng thực nghiêm túc gật gật đầu: "Đúng vậy. Ta liền chính mình là ai đều không nhớ rõ. Xin hỏi cô nương biết ta là ai sao?"

Cố mi run rẩy vươn tay phải ngón trỏ chỉ vào chính mình, sau đó đặc chờ đợi nhìn hấn, chậm rãi hỏi: "Vậy người, nhớ rõ ta là ai sao?"

Mộ Dung Trạm đánh giá nàng sau một lúc lâu. Tại đây trong quá trình, cố mi vẫn luôn ở mắt trông mong nhìn hấn, liền ngóng trông ngay sau đó hấn có thể thấp thấp thở dài một tiếng, nhẹ giọng kêu nàng Mi Mi, sau đó một tay đem nàng ôm vào trong lòng.

Chính là Mộ Dung Trạm đánh giá nàng sau một lúc lâu, vẫn là chậm rãi lắc lắc đầu: "Không nhớ rõ."

Cố mi vẫn luôn dẫn theo kia trái tim liền cùng ngòi tàu lượn siêu tốc như vậy, lập tức từ đỉnh điểm, hươu một chút liền đến thấp nhất điểm. Đây trong quá trình đều không mang theo cho nàng giảm xóc, đánh thẳng nàng tâm đều vừa kéo vừa kéo đau hoảng.

Cố mi lại thấp thỏm một lòng hỏi một câu: "Vậy người cảm thấy ta quên mất sao?"

Mộ Dung Trầm lại cẩn thận đánh giá nàng một hồi, sau đó lại chậm rãi lắc đầu: "Hoàn toàn không có ấn tượng."

Cố mi cảm thấy lần này nàng lồng ngực trung kia trái tim thay đổi rất nhanh hẳn là liền cùng loại với trong truyền thuyết nhảy cực kỳ đi.

Đầu tiên là từ đỉnh điểm hươu một tiếng nhảy tới rồi thấp nhất điểm, sau đó nàng còn không kịp thét chói tai ra tiếng, lại hươu một tiếng làm nàng từ thấp nhất điểm về tới đỉnh điểm.

Không trọng lại siêu trọng cảm giác, làm nàng tâm đều mau trực tiếp biến thành trong truyền thuyết pha lê tâm, đánh giá hiện tại chính là tùy tiện chọc hạ đều có thể toái cái loại này.

Này không khoa học! Phim truyền hình thượng cùng tiểu thuyết không đều là nói, liền tính nam chủ hoặc là nữ chủ mất trí nhớ, hoặc là chính là ai đều quên mất, nhưng chính là sẽ không quên chính mình ái nhân, hoặc là liền tính là quên mất chính mình ái nhân, nhưng vẫn là sẽ cảm thấy đối phương đặc biệt quen mắt, theo bản năng liền muốn đi thân cận TA.

Chính là hiện tại Mộ Dung Trầm tội liền dơi đều không mang theo cùng nàng ngồi ở cùng nhau chính là sao lại thế này?

Hắn từ tỉnh lại lúc sau, liền bắt đầu ly nàng có điểm khoảng cách.

Cái này cổ mi có thể lý giải, hắn có thói ở sạch sao, mà hiện tại nàng bộ dáng cũng xác thật thực chất vật, toàn thân tất cả đều là tro bụi.

Chính là ca, người thể nhưng, thể nhưng hoàn toàn đem ta cấp đã quên.

Nhưng nguyên bản nàng còn nghĩ, lần này chờ bọn hắn chạy ra sinh thiên, nàng sẽ không bao giờ nữa sẽ cùng trước kia như vậy làm. Nàng nhất định sẽ đi theo Mộ Dung Trạh hảo hảo quá bọn họ ngọt ngào cuộc sống gia đình, nhưng ai biết đến bây giờ ông trời thể nhưng cho nàng tới này ra.

Cổ mi khóc không ra nước mắt, nàng bỗng nhiên duỗi tay bắt lấy Mộ Dung Trạh cánh tay, nức nở nói: "Ca người như thể nào có thể đem ta cấp đã quên đâu."

Nhưng Mộ Dung Trạh theo bản năng liền đem túm hắn cánh tay cái tay kia cấp ném ra. Sau đó nàng đối với cổ mi bi thương biểu tình, lãnh đạm nói một câu: "Cô nương, nam nữ thụ thụ bất thân."

..... Cổ mi nên như thể nào cùng hắn giải thích, trước kia bọn họ cái dạng gì thân mật động tác đều đã làm?

Nàng cảm thấy nàng hắn là hảo hảo cùng Mộ Dung Trạh tâm sự, sau đó nói cho hắn, nàng là hắn quan trọng nhất người.

Nàng là như vậy tưởng, sau đó nàng cũng làm như vậy.

Nàng vội vàng đã mở miệng: "Ca, người nghe, người kêu Mộ Dung Trạh, mà ta, kêu cổ mi. Ta là người thân mật nhất người,

người cùng ta nói rồi, cả đời này đều sẽ hảo hảo yêu ta, sẽ đối ta không rời không bỏ."

Nhưng Mộ Dung Trạh dùng xem quái vật ánh mắt nhìn nàng: "Cô nương, tạm thời không nói người họ Cố, mà ta họ kếp Mộ Dung. Nhưng người đã nói ta là ca ca của người, vậy người chính là ta muội muội. Nhưng ca ca lại như thế nào sẽ cùng muội muội nói phu thê chi gian mới có thể lời nói? Cô nương, đây là loạn - luân."

.....

Cố Mi Đô tưởng cào tường: "Ca ta ngay từ đầu cũng là như thế này cùng người đã nói, chính là người cùng ta nói, Phục Hy cùng Nữ Oa cũng là huynh muội."

Nhưng Mộ Dung Trạh khinh bỉ nhìn nàng một cái, lại ngồi cách xa nàng chút: "Nhưng người không phải Nữ Oa, ta cũng không phải Phục Hy."

Cố Mi Tha hận không thể sao căn gậy gộc trực tiếp cho hấn tạp trên đầu đi. TV thượng đều như vậy diễn, mất trí nhớ sao, trọng vật đập hạ, cơ bản trăm phần trăm là có thể tất cả đều nhớ lại sự tình trước kia tới.

Chính là nàng không dám. Nàng chủ yếu sợ nàng kia một gậy gộc kén đi lên, Mộ Dung Trạh hấn có thể trực tiếp treo.

Việc này cũng không phải không có. Mỗi mỗi tiểu thuyết liên tưng có quá như vậy tình tiết, nam chủ ra tai nạn xe cộ cũng chưa chết, ngoan cường đỉnh xuống dưới, nhưng cuối cùng lại bị nữ chủ như vậy nhẹ nhàng đẩy một chút đầu liên treo.

Cho nên cố Mi Tha hiện tại nào dám hành động thiếu suy nghĩ.

Cố mi đành phải lại tiếp theo nói đi xuống: "Kỳ thật, chúng ta hai cái không phải thân huynh muội. Thật sự, chúng ta hai cái không phải thân huynh muội, chỉ là ta vẫn luôn kêu ngươi ca, ngươi vẫn luôn đem ta trở thành muội muội của ngươi mà thôi."

Lần này Mộ Dung Trạh xem nàng ánh mắt trực tiếp là mang theo không tin này ba chữ. Ngay từ đầu nàng nói bọn họ là thân huynh muội, nhưng hiện tại nàng lại thực thành khẩn nói, bọn họ hai cái không phải thân huynh muội. Hắn cảm thấy, trước mắt cái này cô nương, thân phận của nàng thật sự là thực khả nghi a.

Cố mi nhìn Mộ Dung Trạh ánh mắt liền biết hắn không tin nàng nói. Cũng là, nàng này phiên nói xuống dưới căn bản là là trước sau mâu thuẫn, hắn nếu là tin mới là kỳ quái.

Nhưng trời đất chứng giám, nàng nói những câu là thật. Nếu là có bất luận cái gì một câu là giả, vậy làm ông trời trực tiếp đem nàng ngũ lôi oanh đỉnh tính.

Nhưng vấn đề chính là, ông trời chính là một đạo oanh thiên lôi đem nàng cấp bổ, Mộ Dung Trạh hắn vẫn là không tin nàng lời nói a.

Mộ Dung Trạh không những không tin, hắn ngược lại là tay chống mà tưởng đứng lên.

Cố mi thấy thế, vội vàng tiến lên liền muốn đỡ trụ hắn.

Chính là Mộ Dung Trạh né tránh tay nàng. Hắn cau mày nhìn nhìn chính mình trên người loang lổ vết máu, ngẩng đầu không xác định hỏi cố mi: "Ta trên người thương, là chuyện như thế nào?"

Cố Mi Bất không biết xấu hổ gãi gãi đầu: "Kia cái gì, ca, đây là chúng ta cãi nhau thời điểm, ta cấp làm cho." Sau đó nàng lại vội vàng giải thích một câu: "Nhưng ta thật sự không phải cố ý, ta lúc ấy chính là đầu óc khí hôn mê."

Mộ Dung Trạm cảm thấy hấn càng thêm không thể tin tưởng cố mi. Này nào đối huynh muội, hoặc là nào đối tình lữ cãi nhau trực tiếp thượng dao nhỏ a, hơn nữa vẫn là hướng tới ngực thọc liền sợ đối phương bất tử cái loại này.

Hấn cảm thấy hấn cùng cố mi chi gian nhất định là không đối phó cái loại này. Nhưng là không biết vì cái gì, hiện tại cô nương này thế nhưng trang như vậy một bộ đáng thương bộ dáng ở trước mặt hấn.

Nhưng nơi này cũng cũng chỉ có nàng một người, Mộ Dung Trạm sở hữu nghi vấn còn cần thiết đến từ nàng tới giải đáp.

"Đây là nơi nào?"

Cố mi khắp nơi nhìn vừa nhìn. Khi đã chạng vạng, sắc trời dần dần tối tăm, đáy vực sương trắng tràn ngập, tầm nhìn cực thấp.

Đừng nói bóng người, chính là quỷ ảnh cũng nhìn không tới nửa cái.

Nàng lắc đầu: "Ta không biết."

Mộ Dung Trạm trều trều khoe miệng: "Chúng ta đây là như thế nào tới rồi nơi này?"

Cố mi ngón tay trên vách núi mặt: "Là người ôm ta nhảy xuống tới."

..... Mộ Dung Trạh cảm thấy hoặc là là cô nương này có bệnh, hoặc là chính là chính mình có bệnh. Hắh không có việc gì ôm nàng nhắh huyền nhai làm cái gì? Này nhắh xuống thể nhưng không chết kia cũng coi như là cái kỳ tích.

Cho nên hắh lại hỏi tiếp: "Ta vì cái gì muốn nhắh xuống?"

Hắh không hỏi, ta vì cái gì muốn ôm người nhắh xuống. Hắh cảm thấy này quá không thể tưởng tượng.

Cổ mi khó khăn, này nên như thế nào giải thích?

Ta nếu là cùng người thuyết phục Nguyên Tử, nói Liêm Huy, đánh giá người còn phải hỏi ta thông Nguyên Tử là ai, Liêm Huy là ai, kia đến giải thích đến ngày tháng năm nào đi a.

Cho nên nàng liền rất hàm hồ nói một câu: " Chúng ta bị người đuổi giết, đánh không lại nhân gia, cho nên người liền ôm ta nhắh vực. "

Mộ Dung Trạh tuy rằng mất trí nhớ, nhưng hắh trời sinh tự phụ vẫn là ở, cho nên hắh không tin chính mình thể nhưng đánh không lại người khác. Hắh chỉ là theo bản năng cảm thấy, cô nương này khẳng định là đối hắh nói dối.

Giờ phút này ở trong lòng hắh cảm giác là, cô nương này thật sự là quá khả nghi, liền nói một câu đều nói như vậy hàm hồ. Chính mình vẫn là không cần mang theo nàng đi.

Cho nên hắh liền đứng dậy chậm rãi hướng phía trước đi tới, cũng cũng không có mở miệng kêu cổ mi theo kịp.

Nhưng cổ Mi Hoàn là theo lên rồi. Nàng thậm chí là chạy đến hấn bên cạnh muốn đi dìu hấn.

Mộ Dung Trạch chân bị thương, cho nên hấn đi đường thời điểm là có chút khập khiễng.

Nhưng Mộ Dung Trạch vẫn là ném ra cổ mi tay, hấn theo bản năng cảm thấy chính mình không lớn thích bị người đụng tới hấn.

Cổ mi cảm thấy ủy khuất cực kỳ. Nàng hiện tại xem như biết Mộ Dung Trạch lúc trước cảm giác. Thật cẩn thận bảo hộ bên cạnh người, sợ hấn không cao hứng sợ hấn chịu ủy khuất, chính là cuối cùng trước mắt người còn cũng không cảm kích.

Cổ Mi Tha hiện tại đặc hối hận. Người nói nàng lúc trước như thế nào liền như vậy làm như vậy làm ra vẻ đâu. Nàng nếu là hơi chút bình thường điểm, hiện tại cũng không đến mức như vậy.

"Ca. "Nàng cúi đầu, ủy ủy khuất khuất kêu một tiếng.

Mộ Dung Trạch theo bản năng liền dừng bước. Không biết vì cái gì, hấn chính là cảm thấy, nàng này thanh ca, kêu hấn đầu quả tim đều mặc danh run run lên.

Hấn quay đầu, nhìn bên cạnh cổ mi.

Đám sương trung thiếu nữ cổ trắng buông xuống, thật dài lông mi cũng rũ xuống dưới, hoa tiếp theo phiến bóng ma.

Tuy rằng nhìn không tới nàng hiện tại bộ dáng, nhưng hấn chính là có thể tưởng tượng ra tới, giờ phút này nàng trong mắt nhất định là hàm nước mắt, mà nàng thượng rằng cũng nhất định là nhẹ

nhàng cần môi dưới, thoát nhìn đặc ủy khuất đặc không biết làm sao bộ dáng.

Tác giả có lời muốn nói: Rời đi ngày đầu tiên, tưởng nãi nhóm..

71 tình sinh ý động

Cổ mi hiện tại là ôm đầu gối hoàn ngồi ở đồng lửa bên.

Nàng cùng Mộ Dung Trạ tìm nửa ngày, cũng không thấy này đáy vực có cùng loại cái gì sơn động địa phương có thể cung bọn họ tới vượt qua cái này rét lạnh ban đêm.

Cho nên phim truyền hình mặt trên đều là gạt người. Tin phim truyền hình thật là vạn kiếp bất phục a vạn kiếp bất phục.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 74

Cổ mi một bên chửi thề, vừa thỉnh thoảng hướng đồng lửa bên trong ném củi gỗ.

Đồng lửa là Mộ Dung Trạh dâng lên tới, mà củi gỗ còn lại là nàng nhặt về tới.

Nhặt củi gỗ thời điểm, nàng thỉnh thoảng quay đầu lại xem, chờ đợi Mộ Dung Trạh có thể theo tiến lên đây. Chính là thực đáng tiếc, hắn còn chỉ là ngồi ở chỗ kia, căn bản liền xem đều không có xem nàng.

Tự làm vậy không thể sống a không thể sống. Ở nếu là ở trước kia, dựa theo Mộ Dung Trạh khẩn trương nàng trình độ, đừng nói là làm nàng một mình một người đi bên cạnh rừng cây nhỏ nhặt củi gỗ, chỉ sợ chính là làm nàng rời đi hắn ba bước bên ngoài hắn đều phải gắt gao theo sau.

Nhưng này hết thảy, đều là bị chính nàng cấp làm không.

Cổ Mi Đô mau hận chết chính mình. Nàng cảm thấy nàng chính là cái loại này đang ở phúc trung không biết phúc, sau đó liền suốt ngày làm ra vẻ, chờ đã có một ngày cái gì đều làm ra vẻ không có, nàng mới bắt đầu biết dĩ vãng những cái đó là cỡ nào khó được.

Thí dụ như nói hiện tại, nàng kỳ thật rất muốn bị Mộ Dung Trạh ôm vào trong ngực, nghe hắn thấp thấp gọi nàng Mi Mi, mà không

phải cùng hiện tại giống nhau, nàng ngồi ở đồng lửa bên này, mà hấn ngồi ở đồng lửa mặt khác một bên, hoàn toàn một bộ hai ta không thân hình thức.

Nàng trộm giương mắt xem qua đi, ngồi ở đồng lửa mặt khác một bên Mộ Dung Trạh hiện tại đang ở khoanh chân mà ngồi, phun nạp điều chỉnh.

Nhưng cho dù nhắm hai mắt, hấn vẫn là có thể cảm giác được đồng lửa đối diện cổ mi đang ở nhìn chăm chăm hấn xem.

Bị người như vậy nhìn chăm chăm xem tư vị cũng không tốt, cho nên Mộ Dung Trạh liền mở hai mắt, cũng nhìn qua đi.

Như vậy vừa thấy, liền nhìn đến cổ mi chính mở to một đôi sương mù mênh mông mắt, đặc ủy khuất đặc vô thố nhìn hấn.

Ánh mắt kia, rõ ràng giống như là cái bị chủ nhân vứt bỏ tiểu nữ miêu, ở không tiếng động cùng hấn kể ra nàng giờ phút này bàng hoàng cùng không muốn xa rời.

Chính là Mộ Dung Trạh dời đi nhìn nàng ánh mắt, ngược lại chuyên chú đi nhìn chăm chăm trước mặt đồng lửa nhìn.

Cổ mi thấy hấn như vậy, trong lòng nháy mắt liền nảy lên một loại đặc bất lực cảm giác.

Kia cảm giác chính là, vốn dĩ có một cái người trước kia cảm thấy đặc không dễ bụng người, người có thể tùy ý đem hấn đối với người hảo xoa ba xoa ba ném vào thùng rác. Sau đó bỗng nhiên ngày nọ người mới ý thức được người này chính là người toàn thế giới, chính là từ giờ khắc này bắt đầu, người này lại không quen biết người. Người ngăn đón hấn, muốn nói với hấn trước kia hấn đối với

người là cỡ nào hảo, chính là người kia lại nhân nhật cùng người nói, tiểu thư, thỉnh người tránh ra, không cần chống đỡ ta lộ hảo sao.

Cổ mi hiện tại chính là loại cảm giác này. Nàng có một loại rất sâu rất sâu tự trách, tự trách hận không thể lấy chính mình đầu liền đi đâm đối diện cái kia huyền nhai vách tường đi.

Kêu người nha trước kia làm, kêu người nha trước kia đang ở phúc trung không biết phúc, kêu người nha trước kia như vậy làm ra vẻ. Nàng ở trong lòng yên lặng phun tào chính mình, xứng đáng hiện tại lọt vào hiện thế báo đi.

Chính là thế nào mới có thể làm Mộ Dung Trạh nhớ lại nàng tới a? Tổng không thể thật lấy một cây côn tử hướng tới hắc đầu kén qua đi đi?

Nhưng là như vậy nàng thật đúng là sẽ đau lòng.

Cổ mi nghĩ nghĩ, sau đó cảm thấy, nếu vẫn luôn nói với hắc bọn họ trước kia sự, hắc có phải hay không là có thể nhớ lại tới đâu?

Người thực vật đều có thể như vậy bị đánh thức, hướng chi trước mặt vẫn là một cái đại người sống.

Cho nên nàng liền đứng dậy đứng lên, sau đó đi đến Mộ Dung Trạh bên cạnh ngồi xuống.

Chính là Mộ Dung Trạh vừa thấy đến nàng đến gần, ánh mắt gian liền có chút hơi hơi nhíu lại, theo bản năng liền tưởng hướng bên cạnh đi.

Cố mi vừa thấy đến hấn như vậy, tâm trừu trừu nàng đều mau bối quá khí đi.

"Ca," nàng túm hấn tay áo cầu xin, "Đừng như vậy đối ta."

Mộ Dung Trạm cúi đầu nhìn túm hấn tay áo đôi tay kia. Bạch bạch, nộn nộn, thủy linh liền cùng khóa hành đường như.

Hấn bỗng nhiên liền cảm thấy có chút miệng khô lưỡi khô lên, đặc biệt tưởng cầm lấy cái tay kia, sau đó một ngón tay một ngón tay liếm qua đi.

Hấn bị trong lòng bỗng nhiên toát ra tới cái này ý niệm cấp hoảng sợ, vội vàng thực biệt nữ quay đầu đi.

Nhưng trên lỗ tai vẫn là có chút phát sốt.

Cố mi đương nhiên là sẽ không biết hấn hiện tại là suy nghĩ cái gì. Nàng liền tính là đã biết, chỉ sợ cũng sẽ cảm thấy không thể tưởng tượng.

Chính mình toàn thân nơi nào không bị hấn công khai liếm quá, hấn đến nỗi hiện tại nghĩ đến liếm hạ tay nàng chỉ còn mặt đỏ sao?

Nàng hiện tại duy nhất biết đến chính là, Mộ Dung Trạ hấn quay đầu đi.

Hấn khẳng định là không muốn nàng dựa hấn dựa vào như vậy gần, cho nên lúc này mới quay đầu đi không nghĩ xem nàng.

Cố mi cảm thấy nàng tâm hiện tại thật là đau a. Loại này ba tâm ba phổi muốn cho nhân gia biết nàng hảo, nhưng nhân gia lại không cảm kích cảm giác nàng cuối cùng là ném tới rồi.

Mà trước kia Mộ Dung Trạm đều là vẫn luôn như vậy đối nàng. Nhưng chính mình khi đó thế nhưng liền như vậy tùy ý chà đạp hấn đối nàng hảo.

Cổ mi cảm thấy chính mình thật nên cảm đi lên núi đao hạ chảo dầu.

Nàng túm Mộ Dung Trạm tay áo, cúi đầu nước mắt liền xuống dưới.

"Ca," nàng nghẹn ngào, "Ta sai rồi. Ta trước kia không nên như vậy đối với ngươi."

Mộ Dung Trạm hấn không có chi thanh. Trắng ra điểm tới nói chính là, hấn hiện tại căn bản hoàn toàn liền nghĩ không ra cổ mi trước kia là như thế nào đối hấn.

Chính là nhìn đến cổ mi khóc, không biết vì cái gì, hấn chính là cảm thấy thực đau lòng. Cho nên hấn nghĩ nghĩ, vẫn là chần chờ đã mở miệng an ủi nàng một câu: "Đừng khóc."

Kỳ thật chính là một loại thực đồng cứng ôn nhu, nhưng cổ Mi Hoàn là cảm giác được. Nàng nín khóc mỉm cười, vội vàng nói: "Hảo. Ta đây liền không khóc."

Nàng như vậy nghe lời, ngược lại là làm Mộ Dung Trạm ngẩn ra. Tựa hồ trong ấn tượng người này nên không tốt như vậy hổng.

Cổ mi bởi vì hấn nói câu kia đừng khóc, tâm tình hảo không ít. Nàng không túm hấn tay áo, ngược lại bắt đầu kéo hấn cánh tay.

Mộ Dung Trạm ninh mi nhìn nhìn kéo hấn cánh tay cái tay kia, nghĩ nghĩ, vẫn là không có ném ra.

Hắn sợ nàng lại khóc.

Cổ mi cảm thấy, Mộ Dung Trạh có thể an ủi nàng vậy thuyết minh hắn ít nhất không có hoàn toàn đã quên nàng. Hắn trong lòng khẳng định vẫn là theo bản năng sẽ đối nàng tốt. Hơn nữa nàng cũng suy nghĩ cẩn thận, liền tính Mộ Dung Trạh hoàn toàn đem nàng đã quên thì thế nào? Nàng có thể lại làm hắn một lần nữa thích nàng.

"Ca," nàng mềm mềm mại mại kêu hắn, "Sự tình trước kia người không nhớ rõ không quan hệ, ta sẽ chậm rãi đều nói cho người."

Sau đó nàng liền bắt đầu nói trước kia bọn họ chi gian từng giọt từng giọt. Lần đầu gặp mặt là lúc hắn làm nàng ấn tượng khắc sâu câu nói kia, lại lần nữa thành Lạc Dương gặp mặt là lúc tình cảnh, nàng cùng Liêm Huy gặp mặt lúc sau hắn bắt đầu xé xuống trên mặt mặt nạ, sau đó cùng nàng đái ở bên nhau ngày ngày đêm đêm, cùng với rời đi thành Lạc Dương lúc sau này một hai tháng quay lại quá này đó địa phương, trên đường nhìn thấy nghe thấy.

Càng nói đến sau lại, cổ Mi Tụu càng cảm thấy, Mộ Dung Trạh là thật sự đối nàng hảo, ba tâm ba phổi đối nàng hảo. Như thế nào nàng chính là như vậy ngốc, sớm liền không phát hiện đâu.

"Ca," nàng hai mắt ngập nước, "Ta hiện tại mới biết được người trước kia đối ta là như vậy hảo, nhưng ta thế nhưng còn trăm phương nghìn kế nghĩ thoát đi bên cạnh người. Ta sai rồi. Về sau người chính là lấy gậy gộc đuổi ta ta cũng sẽ không đi rồi."

Đến nỗi Mộ Dung Trạh, ồ, hắn hiện tại ở vào một loại tương đối khiếp sợ trạng thái trung.

Cố mi lập tức nói tin tức điếm quá nhiều, hơn nữa hẳn cảm thấy, hẳn cùng nàng chi gian quan hệ thật sự là thực phức tạp.

Cho nên hẳn nhìn nàng, chần chờ hỏi: "Ta thật là ca ca người? Thân ca ca?"

Cố mi cười tủm tỉm nhìn hẳn: "Này rất quan trọng sao?"

Này nếu là gác còn không có mất trí nhớ phía trước Mộ Dung Trạ, khẳng định là đối này vấn đề đều lười đến trả lời. Quan trọng sao? Cố mi là ai một chút đều không quan trọng. Quan trọng là cố mi chỉ là hẳn một người liên hảo.

Chính là hiện tại mất trí nhớ lúc sau Mộ Dung Trạ lại là có chút mờ mịt. Hẳn thật sự là thực khiếp sợ, cho nên hai mắt chỉ là mê mang nhìn trước mặt đống lửa.

Cố mi bỗng nhiên chi gian liền phát hiện, so sánh hiện tại cái này Mộ Dung Trạ mà nói, nàng vẫn là càng thích trước kia cái kia Mộ Dung Trạ.

Đồng dạng tướng mạo, đồng dạng thanh âm, chính là phong cách hành sự lại hoàn toàn không giống nhau. Như vậy cho nàng cảm giác, hoàn toàn chính là hai người.

Cố mi cảm thấy, trước kia cái kia bá đạo, chiếm hữu dục đặc cường, ngẫu nhiên còn sẽ quý súc tinh phân biến thái Mộ Dung Trạ mới là thật sự Mộ Dung Trạ. Mà trước mắt người này, nàng cảm thấy thực xa lạ.

Chính là trước kia cái kia Mộ Dung Trạ chính là bị nàng thân thủ cấp hủy không có. Tưởng tượng đến nơi đây, nàng liền đặc hận chính mình.

"Ca," nàng thanh âm lại thấp đi xuống, "Người mau trở lại đi. Chỉ cần người trở về, ta về sau cái gì đều nghe người."

Mộ Dung Trạ không có trả lời. Hấn còn đang nhìn trước mắt đồng lửa phát ngốc.

Cổ mi mang theo thất vọng ngủ rồi.

Vào đông đây vực buổi tối không phải giống nhau lãnh, dù cho là có đồng lửa ở thiêu, nhưng trong lúc ngủ mơ cổ Mi Hoàn là bị lãnh thẳng run run.

Nửa mộng nửa tỉnh gian, mơ hồ là ngày xưa Mộ Dung Trạ đem nàng gắt gao ôm vào trong ngực, dùng hấn nhiệt độ cơ thể ấm áp nàng.

Nàng nháy mắt liền cảm thấy trong lòng ấm áp cực kỳ, thấp thấp đã kêu một tiếng, ca.

Này thanh ca kêu vô hạn thấp nhu vô hạn không muốn xa rời. Vẫn như cũ đợi đồng lửa bên phát ngốc Mộ Dung Trạ kia nghe thế tiếng kêu, không biết vì cái gì, trong lòng bỗng nhiên liền nảy lên một loại rất kỳ quái cảm giác.

Ê ảm, trưởng trưởng. Đó là thực viên mãn cảm giác.

Hấn quay đầu nhìn cuộn tròn ở đồng lửa bên ngủ cổ mi, nhìn đến nàng tái nhợt mặt cùng ô tím môi, biết nàng hiện tại thực lãnh.

Sau đó ngay sau đó, ở Mộ Dung Trạ chính mình còn không có phản ứng lại đây thời điểm, hấn cũng đã cúi người đem nàng ôm tới rồi trong lòng ngực, gắt gao đem nàng để ở trước ngực.

Mà cổ mi nhu nhu nhuyễn nhuyễn thân thể một bị hấn ấn nhập trong lòng ngực, cơ hồ chính là ở nháy mắt, hấn liền có một loại rất kỳ quái cảm giác, tựa hồ hấn hiện tại trong lòng ngực người này, nên là như vậy bị hấn ôm cả đời.

Hấn trong lòng tuy rằng kinh ngạc không thôi, nhưng trên mặt vẫn là gọn sóng bất kinh.

Hấn chỉ là cúi đầu, nhìn trong lòng ngực người này.

Ánh lửa nhảy lên trung, có thể nhìn đến nàng sắc mặt cùng môi sắc so vừa vặn tốt một ít. Mà nàng hiện tại cũng đang ở hấn trong lòng ngực cọ cọ, sau đó tự động tìm cái tương đối thoải mái địa phương, ôm hấn eo, liền như vậy tự hành đã ngủ.

Tựa hồ, này hết thảy, đều là như vậy quen thuộc.

Mộ Dung Trạ nháy mắt liền cảm thấy, nàng nói chính là đối. Dĩ vãng chính mình, nhất định thực thích nàng.

Bằng không hấn vô pháp giải thích hấn hiện tại trong lòng tràn đầy thỏa mãn cảm.

Ngày kế, cổ mi tỉnh lại thời điểm, cao hứng nhìn đến chính mình là nằm ở Mộ Dung Trạ trong lòng ngực.

Sáng sớm đây vực nhiệt độ không khí như cũ rất thấp. Bạch lộ vì sương, sương khói lượn lờ, trước mặt đồng lửa sớm đã làm lạnh.

Nhưng cổ mi lại là mãn tâm mãn nhãn cao hứng, chỉ là bởi vì Mộ Dung Trạ ôm nàng đi vào giấc ngủ.

Có lẽ, tối hôm qua nàng nói với hắn dĩ vãng như vậy nhiều chuyện, hắn hiện tại đã nhớ lại trước kia sự cũng nói không nhất định.

"Ca, ca." Nàng loạng choạng còn nhắm hai mắt ở ngủ Mộ Dung Trạh.

Chính là lay động thời gian rất lâu, hắn vẫn là không có tỉnh. Cổ mi lúc này mới bối rối, run xuống tay liền đi thăm hắn hô hấp.

Hô hấp thực trọng, càng có khác hắn với ngày thường nhiệt ý.

Nàng vội vàng duỗi tay đi sờ hắn cái trán. Xúc tua là một mảnh nóng bỏng nhiệt.

Đêm qua nhiệt độ không khí thấp hèn, mà Mộ Dung Trạh nguyên bản liền có thương tích trong người, cho nên thế nhưng là không được kia thấu xương hàn, cảm nhiễm phong hàn.

Cổ mi lại bối rối. Đây đấy vực vô y vô dược, thậm chí là liền ăn nàng tạm thời đều còn không có tìm được. Mộ Dung Trạh này một cảm mạo, nàng đều vô kế khả thi.

Nàng hiện tại liền đặc hối hận, năm đó thi đại học điền chí nguyện thời điểm vì cái gì không đi học trung y, bằng không cũng không đến mức cùng hiện tại như vậy hai mắt một bôi đen, chỉ có thể trơ mắt nhìn Mộ Dung Trạh phát sốt mà vô kế khả thi.

Cuối cùng nàng vẫn là không có gốc đến gia, biết đi tìm thủy, kéo xuống quần áo của mình lộng ướt, sau đó cấp Mộ Dung Trạh phủ ở trên trán hạ nhiệt độ, hơn nữa thỉnh thoảng dùng tấm ướt mảnh vải xoa hắn thân mình.

Như vậy vội chẳng một cái buổi sáng, chính là hân trên người vẫn là thực nhiệt, một chút hạ sốt dấu hiệu đều không có.

Cổ Mi Đô mau cấp khóc. Nàng nhiều hy vọng hiện tại nằm trên mặt đất phát sốt chính là nàng a. Như vậy Mộ Dung Trạ nhất định sẽ có biện pháp cứu nàng, mà không phải giống nàng như bây giờ, đối mặt phát sốt Mộ Dung Trạ chân tay luống cuống.

Nàng đây là có bao nhiêu vô dụng a. Đời trước cả ngày ồn ào muốn ký xe đạp đi Tây Tạng, hiện tại nghĩ đến, đánh giá chính là trên đường xe đạp bạo thai nàng đều chỉ có thể ngồi kia khóc. Mà đời này, nàng liền cả ngày ồn ào muốn tự do. Chính là có tự do lúc sau đâu, liền nàng như vậy một cái sinh hoạt trẻ đàn độn, chỉ sợ làm nàng một người tại đây bên ngoài chạy một vòng, khác không nói, đều có thể bởi vì tìm không chuẩn đông nam tây bắc mà cả ngày lạc đường.

Nếu là không có Mộ Dung Trạ ở bên người, kỳ thật nàng liền tương đương với là một cái phế nhân.

"Ca, ca," nàng bi thối phát hiện thời khắc máu chốt nàng vẫn là chỉ có thể khóc, "Người nhưng ngàn vạn đừng làm ta sợ. Người nói người lợi hại như vậy một người, ta cho người thọc dao nhỏ người không chết, điểm người tử huyết người không chết, nhảy như vậy cao huyền nhai người cũng không chết, nhưng nếu là liền như vậy một cái vô cùng đơn giản phát sốt người liền đã chết, ta khẳng định sẽ khinh thường. Như vậy ta kiếp sau cũng sẽ không nghe người lời nói, nhất định còn sẽ mỗi ngày nghĩ như thế nào từ bên cạnh người đào tẩu. Ca, ca, người nhưng ngàn vạn đừng chết a. Điều là ta sai còn không được sao? Ta về sau không bao giờ như vậy thành sao? Chỉ cầu người ngàn vạn đừng chết a. Ta vừa mới mới vừa phát hiện ta như vậy để ý người, căn bản là không rời đi người, nhưng người

không thể làm ta còn không có bắt đầu đối với người hảo người liền đã chết a."

Nhưng vô luận nàng khóc như thế nào thương tâm, Mộ Dung Trạh vẫn là không có tỉnh.

Đến sau lại, nàng khóc giọng nói đều ách, nhưng Mộ Dung Trạh trên người thiêu vẫn là không có lui.

Tới rồi nửa đêm thời gian, nàng chịu đựng không nổi, đầy mặt là nước mắt ghé vào hán trên người ngủ rồi. Chính là mơ mơ màng màng trung, tựa hồ là có người ở nhẹ nhàng cho nàng xoa trên mặt nước mắt, thấp thấp kêu.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 75

72 tình sinh ý động

Cổ mi thật cao hứng ở bên cạnh rừng cây nhỏ nhất củi gỗ.

Bởi vì buổi sáng nàng vừa tỉnh lại đây, liền kinh hỉ phát hiện Mộ Dung Trạ̣m trên người thiêu lui, hơn nữa hấn bắt lấy tay nàng ngủ rất là vững vàng.

Không dám đánh thức hấn, nàng liền nhẹ nhàng bò lên, cân nhắc đi lộng điểm củi gỗ trở về, sau đó nhân tiện xem có thể hay không lộng điểm cái gì ăn trở về.

Từ tới rồi cái này huyền nhai đế, nàng cùng Mộ Dung Trạ̣m cũng chưa như thế nào hảo hảo ăn cơm xong. Nếu không phải nàng ngày thường tham ăn, khi đó vừa lúc ở tùy thân cái túi nhỏ tặc hai bánh nướng, đánh giá ngày hôm qua bọn họ đều có thể chết đói.

Hiện tại nàng có thể không ăn cái gì, chính là Mộ Dung Trạ̣m không thể không ăn.

Nhưng là mẫn rừng cây nhỏ dạo qua một vòng, cũng chưa lại nhìn đến cái gì có thể ăn đồ vật.

Mùa đông vốn dĩ chính là trăm điều tẫn, tẩu thú tàng, ngay cả suối nước đều là thanh triệt nhìn không tới một cái cá.

Máu chốt là, liền tính là có này đó, nàng cũng căn bản là bắt không được a.

Dùng đá đánh con thỏ? Dùng gậy gộc ở trong nước chọc cá? Cố mi ngượng ngùng. Bởi vì nàng bỗng nhiên phát hiện, nàng tuy rằng trên người là có Triệu Vô Cực bảy thành nội lực, cũng đi theo Triệu Vô Cực học mấy tháng trong truyền thuyết kinh công, nhưng sau lại nàng hoàn toàn liền vứt tới rồi sau đầu hảo sao. Nàng hiện tại còn cơ bản chính là phế tài một cái.

Chim bay cá nhảy không thể cân nhắc. Nàng cũng chỉ có thể cân nhắc những cái đó không thể động.

Thí dụ như nói, này dưới tàng cây nắm linh tinh.

Kiếp trước nàng ăn qua nắm kim châm bình nắm hạnh bào nắm, cũng biết những cái đó nắm là trông như thế nào, chính là trước mắt cái này nắm?

Nàng có điểm rối rắm a. Tuy rằng nói là tươi đẹp nắm không thể ăn, khẳng định có độc cái này lý luận nàng là biết đến, nhưng vấn đề là, tuy rằng nàng trước mắt cái này nắm là màu xám, thoát nhìn hẳn là không độc đi?

Nhưng nàng vẫn là không dám xuống tay a. Này nắm nàng căn bản liền lần đầu tiên thấy.

Kỳ thật chính là hiện tại lộng một số lớn bình nắm trường nàng trước mặt, đánh giá nàng cũng không dám xuống tay. Chợ bán thức ăn nhìn thấy là một chuyện, đất hoang nhìn thấy lại sẽ là một chuyện.

Rồi rằm nửa ngày, nàng tính toán trước lộng điểm loại này nắm trở về hỏi một chút Mộ Dung Trạm, xem hắn nói như thế nào.

Hắn nói có thể ăn, nàng liền ăn. Hắn nếu là nói không thể ăn, kia bọn họ vẫn là bị đói đi.

Chủ ý một tá định, nàng duỗi tay liền đi loát kia nắm. Nhưng tay vừa mới vươn, nàng liền nghe được bên tai có người ở âm trầm trầm nói: "Tiểu nha đầu, ngươi có phải hay không chán sống?"

Cổ mi duy trì xuống tay vươn tư thái, ngậy ngốc quay đầu lại, liếc mắt một cái liền nhìn đến phía sau chính thấy một người.

Giặt hồ thực sạch sẽ hơi bố kẹp sam, một đầu nửa trắng nửa đen đầu tóc, trên cằm cũng là một sợi nửa trắng nửa đen chòm râu.

Đến nỗi bộ dáng, ngô, lớn lên thực bình thường một cái bộ dáng. Chỉ là hắn hiện tại đang cười, cười tay loát trên cằm râu dê, cười đôi mắt đều眯 thành một cái phùng.

Xong việc hỏi tưởng lên, cổ Mi Đô là vô cùng bội phục hiện tại chính mình a. Bởi vì nàng ở nhìn thấy phía sau không biết khi nào đứng cá nhân thời điểm, nàng còn có thể phi thường trấn định hỏi ra tới: "Thần tiên?"

Kia lão giả khóe mắt nếp nhăn trều trều.

"Yêu quái?"

Kia lão giả đôi mắt nếp nhăn lại trều trều.

Cổ mi được đến nghĩ đến đáp án, sau đó nàng gật đầu, đạm nhiên nói: "Nga. Cảm ơn." Nói xong quay đầu, liền tưởng tiếp tục đi

thải kia nắm.

Chính là nàng phía sau kia lão giả bắt đầu rít gào: "Người vì cái gì không hỏi ta là người hay quỷ?"

Cổ mi bình tĩnh trả lời: "Bởi vì người phía sau có bóng dáng."

Kỳ thật thái dương đã thẳng, lão giả phía sau một cái hắc ảnh tử đặc rõ ràng.

Lão giả phần nộ rồi: "Vậy người còn hỏi ta là thần tiên vẫn là yêu quái? Hỏi thần tiên cũng liền thôi, lão tử lớn lên một bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng ta cũng nhận, nhưng người vì cái gì muốn hỏi ta có phải hay không yêu quái? Ta nơi nào lớn lên giống yêu quái?"

Cổ mi bình tĩnh quay đầu lại nhìn táo bạo lão giả, nhàn nhạt hỏi: "Người không biết, giống nhau hiện tại thần tiên lớn lên thoát nhìn đều như là yêu quái, mà yêu quái lớn lên tắc đều thoát nhìn như là thần tiên sao?"

Kỳ thật lời này, lời này cũng không phải cái gì lời hay a. Nhưng mấu chốt là cái kia lão giả còn thực hưởng thụ, bởi vì hắn trực tiếp đem cổ mi những lời này lý giải vì, mặc kệ là vừa rồi nàng hỏi hắn là thần tiên vẫn là yêu quái, kia đều chỉ là bởi vì hắn lớn lên quá tiên phong đạo cốt mà thôi.

Cho nên một cao hứng, khô gầy như lão Khương tay loát sơn dương phục liền loát càng hăng hái.

"Tiểu nha đầu cuối cùng còn biết hàng. Ta đây liền nói cho người đi, lão tử đúng là trên giang hồ nhân xưng thần y Hoàng Nhất Phó."

Từ bản chất tới nói, cổ mi cũng không thể xem như cái người trong giang hồ, cho nên nàng đối Hoàng Nhất Phó tên này thực xa lạ, thậm chí có thể nói là căn bản liền không nghe nói qua.

Cho nên nàng liền nhàn nhạt lên tiếng: "Nga."

Ngữ khí thường thường, tựa như không có phong khí mặt hồ, liền nửa điểm gợn sóng đều không có thổi bay tới.

Nhưng nàng bỗng nhiên lại phản ứng lại đây, xoay người đột nhiên đứng dậy đứng lên, một phen nhéo kia lão giả cổ áo tử.

Mà lúc này Hoàng Nhất Phó trong miệng còn ở lại nhai: "Ai nha tiểu nha đầu, cái này nắm là không thể ăn. Nó là có độc a. Người nói người là đời trước thiêu cái gì cao hương hiện tại đựng tới lão tử ta a, bằng không người đem này ăn đi xuống khẳng định chính là lập tức chết thẳng cẳng."

Nhưng cổ mi thực thô bạo đánh gãy hắn nói. Nàng vội vàng hỏi ra nàng muốn hỏi cái kia vấn đề: "Vừa mới người nói người là thần y?"

Đối Hoàng Nhất Phó tên nàng không quen thuộc, nhưng cũng không gây trở ngại nàng vừa mới nghe được cái kia, nhân xưng thần y Hoàng Nhất Phó.

Hoàng Nhất Phó có chút khó chịu. Hắn tránh thoát khai cổ mi tay, khó chịu vuốt bị nàng nắm loạn quần áo cổ áo, khó chịu thổi râu trừng mắt châu nói: "Hàng thật giá thật, giả bao đổi. Lão tử đúng là thần y. Nay thiên hạ không quan tâm bệnh gì, một bộ được đi xuống bảo đảm kêu hắn thuốc đến bệnh trừ, cho nên người giang hồ đưa ngoại hiệu, Hoàng Nhất Phó."

Cổ mi đầu tiên là vui vẻ, đúng là buồn ngủ liền có người tặng cái gối đầu tới, Mộ Dung Trạ không phải đầy người thương sao, lại còn có mới vừa bệnh, hiện tại liền có cái thần y đưa tới cửa tới.

Không quan tâm Hoàng Nhất Phó có phải hay không cùng chính hấn khoác lác như vậy, mặc kệ bệnh gì, chỉ cần hấn một bộ dược đi xuống là có thể thuốc đến bệnh trừ, nhưng ít nhất hấn là cái bác sĩ đi, tổng so với chính mình cái này hai mắt hạt muốn hảo đi.

Nhưng ngay sau đó, cổ mi lại ần ần có chút khó chịu, người cái này thần y ngày hôm qua vì cái gì không tới a. Ngày hôm qua nếu tới Mộ Dung Trạ hấn còn không phải là có thể thiếu chịu điểm tội sao.

Cho nên cổ Mi Tụ mang theo loại này thực phức tạp cảm xúc, thực phức tạp nói: "Thần Y đại nhân, người cuối cùng là tới."

Hoàng Nhất Phó cho rằng cổ mi rất cực là bưng tỉnh đại ngộ đã biết chính mình đại danh, nhạ hai mắt lại đều mị lên.

Nhưng ngay sau đó, cổ mi lại là trảo một cái đã bắt được hấn tay, lôi kéo hấn chạy như bay.

Này chạy như bay tốc độ, nói như thế nào đâu, khoa trương điểm tới nói chính là cái kia nhanh như điện chớp a, bình thường điểm tới nói chính là, cổ Mi Tha có thể chạy có bao nhiêu mau, liền lôi kéo Hoàng Nhất Phó chạy có bao nhiêu mau.

Chờ nàng thở hỏn hỏn chạy đến nàng cùng Mộ Dung Trạ nghỉ ngơi giờ địa phương, Mộ Dung Trạ vừa mới mở hai mắt.

Thiên này một đêm Mộ Dung đại gia mới vừa tỉnh lại khi vẫn là có chút thần chí không rõ. Nhưng vừa mở mắt liền nhìn đến cổ mi

phía sau còn theo cá nhân, hấn liền lập tức đứng dậy ngồi dậy.

Khởi quá mãnh, một trận đầu vầng mắt hoa, mơ màng muốn ngã. Cổ mi thấy thế, vội ném ra Hoàng Nhất Phó tay, chạy như bay lại đây liền đỡ hấn.

"Ca," nàng thanh âm nghe tới vẫn là thở gấp, đó là vừa mới chạy quá nóng nảy duyên cớ, "Có hay không sự?"

Mộ Dung Trạ không đáp, chỉ là một tay cầm tay nàng, nhanh chóng đem nàng kéo dài tới chính mình phía sau, sau đó hấn mới ngẩng đầu nhìn đang từ từ đến gần Hoàng Nhất Phó.

Hoàng Nhất Phó loát loát râu, nhìn động tác tuy là như thế đề phòng, nhưng trên mặt vẫn là bình tĩnh một mảnh Mộ Dung Trạ, cười nói: "Sách, còn rất bao che cho con."

Cổ mi từ Mộ Dung Trạ phía sau dò ra nửa cái đầu tới, vội la lên: "Hoàng Nhất Phó, mau tới cho ta ca xem hấn thương."

Mộ Dung Trạ hai mắt hơi hơi mị mị: "Hoàng Nhất Phó?"

Thực hiển nhiên hấn là nghe qua tên này.

Hoàng Nhất Phó cũng mặc kệ hấn, chỉ là lập tức đi tới liền muốn đi sờ hấn mạch.

Nhưng Mộ Dung Trạ tay lập tức liền dịch tới rồi mặt khác một bên.

Hấn có thói ở sạch a có thói ở sạch, đặc không kiên nhẫn bất luận kẻ nào chạm vào hấn.

Cổ mi vừa thấy hấn như vậy, liền biết nguyên nhân. Cho nên nàng liền ghé vào hấn bên tai nhẹ giọng khẩn cầu: "Ca, người khiến cho hấn cho người xem xem đi. Trên người của người nhiều như vậy thương, ngày hôm qua còn đã phát một ngày thiêu, ta đều lo lắng gần chết. Làm hấn cho người xem xem, cùng lắm thì sau khi xem xong, ta liền đi lộng thủy tới cấp người rửa tay."

Mộ Dung Trạh vừa nghe đến cổ mi nói nàng lo lắng hấn, lòng quạ dường như lông mi run run lên, cũng liền rất thuận theo vươn tay tới làm Hoằg Nhất Phó cho hấn bắt mạch.

Hoằg Nhất Phó bắt quá hai ngón tay hơi chút ở hấn cổ tay thượng đáp một đáp, liền lập tức cười nói: "Người trẻ tuổi, bị nhiều như vậy vết thương trí mạng, còn vừa mới bệnh nặng một hồi, thế nhưng đều bị người khiêng xuống dưới, mệnh thật không phải giống nhau cường a."

Cổ mi nghe hấn nói đến vết thương trí mạng này ba chữ, trong lòng lập tức liền cảm thấy áy náy. Cho nên nàng dứt khoát đem toàn bộ đầu đều dò xét ra tới, sốt ruột hỏi: "Hoằg Nhất Phó, ta ca hấn không có việc gì đi? Người nhất định có thể trị tốt đi?"

Hoằg Nhất Phó cũng không trả lời, chỉ là ngạc nhiên nói: "Người kêu hấn ca?"

Cổ mi gật gật đầu. Nhưng kỳ thật nàng trong lòng đều có điểm không kiên nhẫn, nha người nhưng thật ra mau nói có thể hay không cho ta ca chữa khỏi a. Người không phải được xưng không quan tâm bệnh gì, chỉ cần một bộ được đi xuống là có thể thuốc đến bệnh trừ sao? Nha người không làm đứng đắn sự, đảo chạy ở chỗ này hỏi ta kêu Mộ Dung Trạh là cái gì làm gì? Ta ái như thế nào kêu hấn liền như thế nào kêu hấn, người quản được sao?

Nhưng Hoàng Nhất Phó lập tức liền nói: "Tiểu nha đầu nói dối, các người sao có thể sẽ là huynh muội."

Hắn lời này vừa nói ra, cổ mi run sợ run lên, mà, Mộ Dung Trạch chính là dứt khoát khó được giương mắt nhìn thẳng vào hắn.

Mà Hoàng Nhất Phó vẫn như cũ ở nơi đó nói bốc nói phét: "Tiểu nha đầu trong cơ thể người có tơ hồng cổ, mà cái này tiểu tử trong cơ thể cũng có tơ hồng cổ. Nhưng tơ hồng cổ là không có khả năng ở huyết thống chi thân bên trong gieo. Cho nên các người hai cái sao có thể sẽ là thân huynh muội."

Cổ mi vấn đề là: "Người như thế nào biết ta trong cơ thể có tơ hồng cổ?"

Hắn biết Mộ Dung Trạch trong cơ thể có tơ hồng cổ kia còn chưa tỉnh, rốt cuộc hắn vừa mới mới thăm quá Mộ Dung Trạch mạch. Chính là chính mình? Nha, chẳng lẽ hắn có thấu thị mắt?

Hoàng Nhất Phó tiếp tục loát hắn râu dê, cười tủm tỉm nói: "Vừa mới người lôi kéo ta tay thời điểm, ta cũng đã nhân cơ hội thăm quá người mạch."

Hắn miễn cho rằng kế tiếp cổ mi khẳng định sẽ nói, ai nha thần y người thật là quá ngu X, thế nhưng chính là như vậy vô cùng đơn giản bị ta bắt xuống tay người đều có thể nhân cơ hội tìm được ta mạch linh tinh. Lại vô dụng hắn cảm thấy cổ mi cũng nên sẽ hỏi hắn, thần y ta thân thể có hay không chuyện gì a? Hắn đều nghĩ kỹ rồi, như vậy hắn liền nhất định phải trang làm thực sầu khổ bộ dáng, thở ngắn than dài đối nàng nói, ai nha tiểu nha đầu, cái này nhưng không dễ làm a.

Hù chết nàng. Ai kêu nàng đều không có khen ngợi quá hấn một câu, Thần Y đại nhân y thuật thật lợi hại linh tinh.

Nhưng cổ mi nghe xong nàng lời nói, căn bản là không có để ý đến hấn. Nàng chỉ là lập tức quay đầu đi xem Mộ Dung Trạ, cười mi mắt cong cong: "Ta sớm nói qua chúng ta không phải thân huynh muội đi. Người xem, người xem, liền hấn đều nói như vậy. Hiện tại người có phải hay không chịu tin?"

Mộ Dung Trạ huyền hắc con người lẳng lẳng nhìn cười sáng lạn cổ mi.

Kỳ thật vừa mới hấn trong lòng là có khiếp sợ. Tuy rằng cổ mi vẫn luôn ở nói với hấn, nàng không phải hấn muội muội, nhưng hấn đều cho rằng kia chỉ là nàng vì thoát đi hấn bên người nói ra lời nói dối mà thôi. Chính là không nghĩ tới, nguyên lai còn có tơ hồng cổ không thể loại ở huyết thống chi thân cái này duyên có ở. Mà lúc trước cổ mi thể nhưng còn sẽ giải tơ hồng cổ, cho nên như vậy xem ra, ở nàng biết hấn cho nàng hạ tơ hồng cổ thời điểm, nàng liền biết bọn họ chi gian không phải thân huynh muội sự.

Chính là kia lại có cái gì quan hệ? Mộ Dung Trạ nhìn nàng cười trong mắt thủy quang liễm diễm bộ dáng, trong lòng mềm mại một mảnh.

Bọn họ nguyên bản có phải hay không thân nhân lại có cái gì quan hệ? Quan trọng là, sau này, nàng chính là hấn tại đây trên đời thân nhất người.

Tác giả có lời muốn nói: Rời đi ngày thứ ba, tưởng nãi nhóm tưởng nãi nhóm tưởng nãi nhóm..

73 tình sinh ý động

Mộ Dung Trạm rũ xuống mắt, ánh mắt chỉ ở Hoàng Nhất Phó vừa mới kia chỉ bị cổ mi trảo trên tay mặt đảo quanh.

Hắn hiện tại duy nhất ý niệm chính là, chém này chỉ tay.

Mà bên cạnh hắn cổ Mi Hoàn ở thực nghiêm túc hỏi: "Thần Y đại nhân a, ta ca hắn mất trí nhớ. Người có biện pháp nào không đem hắn cấp chữa khỏi?"

Vừa mới bởi vì tư hồng cổ chuyện đó, cổ mi cảm thấy, trước mắt cái này Hoàng Nhất Phó hắn là cái thần y không sai đi. Tuy rằng bộ dáng của hắn thoát nhìn, thật sự là không giống.....

Hoàng Nhất Phó nghe xong hắn tại đây câu nói, theo bản năng duỗi tay liền nghĩ đến phiên Mộ Dung Trạm mí mắt. Nhưng Mộ Dung Trạm lập tức liền né tránh hắn kia chỉ khô gầy như gừng khô tay, lại còn có hơi hơi nhú mảy.

Tính, vẫn là hai tay đều chém rớt đi.

Hoàng Nhất Phó vừa thấy Mộ Dung Trạm né tránh hắn tay, hắn có chút không vui hừ hai tiếng. Nhưng bị cổ mi vừa mới câu kia Thần Y đại nhân cấp kêu tâm hoa nộ phóng a, cho nên hắn liền đôi mắt đặc túm nghiêng nhìn thiên, đặc khinh thường nói: "Khẳng định là các người rơi xuống thời điểm hắn bị tạp đến cùng. Đầu óc tạp choáng váng, người cũng liền choáng váng bái."

Cổ mi khóe mắt bắt đầu trêu. Nàng giống như hỏi chính là Mộ Dung Trạm vì cái gì mất trí nhớ vấn đề, mà không phải hắn ngốc không ngốc vấn đề đi. Lại nói Mộ Dung Trạm hắn có thể ngốc sao?

Hắn sẽ ngốc sao? Hắn chính là lại mất trí nhớ một trăm lần, kia hắn cũng sẽ không ngốc.

Mà lúc này, Mộ Dung Trạm trầm thấp thanh âm chậm rãi đã mở miệng, bình bình đạm đạm trần thuật một sự thật: "Nghe nói, trong chốn giang hồ có cái Hoàng Nhất Phó, chẳng những có thể một bộ được cứu người, cũng có thể một bộ được giết người."

Hoàng Nhất Phó mặt già lập tức liền đỏ. Hắn người này lòng tham, nhưng y thuật phân loại rất nhiều, hắn không có khả năng các mặt đều hiểu. Nhưng hắn chính là muốn trang hiểu a. Vì thế, hắn am hiểu một phương là có thể một bộ được cứu người, không am hiểu địa phương là có thể một bộ được người chết.

"Người biết cái gì, cái này kêu thuật nghiệp có chuyên tấn công," hắn hãy còn cãi chày cãi cối. Nhưng bỗng nhiên lại mất nhỏ mị mị, cười nói, "Tổng so người không có việc gì liền chơi mất trí nhớ hảo. Thật không biết xấu hổ, như vậy cũ kỹ cầu huyết tình tiết người còn muốn diễn. Đảo một người bên cạnh cái kia ngây ngốc tiểu nha đầu còn tin tưởng."

Hắn này đoạn lời nói tin tức điểm tương đối nhiều, cổ mi tương đối khó có thể tiếp thu. Cho nên nàng choáng váng nửa ngày mới hỏi ra tới một câu: "Ca, hắn ý tứ là, người không mất trí nhớ a? Là trang?"

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 76

Mộ Dung Trạh nghe vậy, rất bình tĩnh quay đầu nhìn nàng. Tối tăm như mắt hai mắt gấh gao khóa lao nàng, đặc trấn định hỏi lại một câu: "Người tin sao?"

Cố mi oa nhi này lại bắt đầu rối rắm. Đây nếu là nói Mộ Dung Trạh không mất trí nhớ đi, nhưng ngày hôm qua, thêm hôm trước kia hai ngày biểu hiện xem ra tuyệt đối không giống như là giả. Nhưng nếu là nói hấn là thật sự mất trí nhớ đi, nhưng như thế nào trước mặt cái này lão nhân liền dám như vậy lời thề son sắt nói câu nói kia.

Hoàng Nhất Phó còn ở kia kêu: "Tiểu nha đầu, lão tử là sẽ không lừa gạt người. Người cái này tình ca ca a, chính là giả vờ mất trí nhớ ở chơi người chơi đâu. "

Cố mi chần chờ nhìn về phía Mộ Dung Trạh. Người sau hai mắt thanh triệt, ánh mắt chi gian nhất phái phong đạm vân khinh, thoát nhìn căn bản là là không đem Hoàng Nhất Phó nói đặt ở trong lòng.

Có lẽ nha căn bản là vẫn là quá tự tin.

Mà quả nhiên, cố mi gạt đầu: "Ca, ta tin người. "

Hoàng Nhất Phó hoàn bại, không thể tin được cố mi này tiểu nha đầu như thế nào liền như vậy bỗh. Mà Mộ Dung Trạh lại là khỏe

môi hơi cong cong, thiếu chút nữa liền không che dấu trụ đuôi tay đi sờ nàng đầu, sau đó nói thượng một câu, ngoan.

Đối với Mộ Dung Trạ mà nói, không sợ chiêu thức lão, liền sợ chiêu thức không dùng được.

Mà cổ mi sở dĩ tin tưởng Mộ Dung Trạ, gần nhất là hai ngày này hắn biểu hiện thoát nhìn tuyệt đối chính là đem trước kia sự đều đã quên. Thứ hai chính là, nàng cảm thấy Mộ Dung Trạ không lý do cùng nàng chơi mất trí nhớ a. Tam tới chính là, một cái là vừa rồi mới thấy một mặt người ngoài, mà một cái khác là cái gì đều vì nàng tốt ca, nàng tin tưởng ai đó là rõ ràng sự.

Chỉ là đánh chết nàng đều không có nghĩ đến, Mộ Dung Trạ vừa mới bắt đầu rơi xuống kia trước hai ngày xác thật là bị tạp đến đầu óc, cho nên trong khoảng thời gian ngắn không nhớ rõ trước kia sự. Chính là ngày hôm qua kia một hồi thiêu, đem hắn đầu óc thiêu đều mau sôi trào, sau đó hắn bỗng nhiên liền cái gì đều nhớ rõ.

Chỉ là Mộ Dung Trạ hiện tại nhớ tới hắn mất trí nhớ kia hai ngày cổ mi biểu hiện, liền không bỏ được nói cho nàng, Mi Mi, người ca ta nhớ tới người đã đến rồi. Hắn cảm thấy, đây là một cái hảo cơ hội, cùng với làm cổ Mi Bất biết nàng trong lòng chân thật ý tưởng, đảo còn không bằng thừa dịp lần này cơ hội làm cổ mi hảo hảo biết, kỳ thật nàng cũng là ái hắn.

Hắn muốn cổ mi nói ra, nàng yêu hắn.

Cho nên chúng ta sói đuôi to hiện tại liền rũ con người, bắt đầu trang đặc thanh thuần đặc vô tội cừu con.

Bề ngoài thực có thể lừa gạt người a. Cổ mi vừa thấy đến hấn như vậy, trong lòng liền mềm, vỗ nhẹ hấn bồi liên an ủi hấn: "Không có việc gì a, ca. Người liền tính là cái gì đều không nhớ gì cả, ta cũng sẽ không rời đi người."

"Ân." Thấp thấp một tiếng trả lời, nghe cổ mi tâm đều mau mềm cùng nước sôi lăn quá mấy lần mì sợi dường như.

Mà bọn họ trước mặt Hoàng Nhất Phó khí râu dê đều mau kiêu trời cao.

"Người, người," hấn đầu tiên là dùng ngón tay cổ mi, lại là dùng ngón tay Mộ Dung Trạ, phần hận nói, "Ngu xuẩn. Vô sỉ."

Mộ Dung Trạ lạnh lạnh liếc mắt nhìn hấn.

Nếu không phải vì sợ cổ mi hoài nghi, hấn khẳng định hiện tại liền xuống tay tiêu diệt hấn.

Nói nhiều quá. Thiếu chút nữa phá hư kế hoạch của hấn.

Mà cổ mi an ủi xong hấn hậu quả nhiên lại bắt đầu hỏi Hoàng Nhất Phó: "Thần Y đại nhân, người như thế nào đến cái này mặt tới?"

Xem hấn như vậy, khẳng định là thông thả ung dung đi vào tới, tuyệt đối không phải là nhảy xuống. Kia nói cách khác, nơi này là có thông hướng ra phía ngoài mặt con đường, kia nàng cùng Mộ Dung Trạ cũng liền có thể theo cái kia con đường đi ra ngoài.

Hoàng Nhất Phó ngó nàng liếc mắt một cái, ngạo kiêu ngẩng đầu của hấn: "Không nói cho người."

Cổ mi thấy hấn cái dạng này, chỉ khí cái trán gân xanh quất thẳng tới. Nàng cuối cùng minh bạch, người cả đời này nột, luôn có như vậy mấy cái thời khắc sẽ đặc biệt muốn giết người.

Nàng nghiêng răng nghiêng lợi: "Vậy người muốn thế nào mới có thể nói cho ta?"

Hoàng Nhất Phó tiếp tục ngưỡng hấn cao ngạo tiểu đầu: "Kêu ta Thần Y đại nhân."

"Thần, y, đại, người." Mấy chữ này, quả thực chính là từng câu từng chữ từ cổ mi hàm răng phùng nhả ra tới.

Không có biện pháp, nàng quá tưởng rời đi nơi này.

Nhưng bỗng nhiên tay phải bị người cầm, nàng ngẩng đầu, thấy Mộ Dung Trạ đã là đứng lên.

Mộ Dung Trạ mới lười đến cùng cái này tiểu lão đầu đánh Thái Cực, hấn trực tiếp nắm cổ mi tay liền tưởng rời đi.

Hoàng Nhất Phó thấy hấn như vậy, ngược lại là trứ cấp, huy xuống tay nói: "Ai, đừng đi, đừng đi."

Mộ Dung Trạ mắt diếc tai ngo, lôi kéo cổ Mi Tụ phải rời khỏi.

Hoàng Nhất Phó vội vàng vọt qua đi, ngăn ở bọn họ trước mặt.

Không rảnh lo Mộ Dung Trạ lãnh có thể trực tiếp đem hấn đông lạnh thành khắc băng ánh mắt, hấn nói: "Ai, ta nói, đừng đi a."

Mộ Dung Trạ nếu có thể nghe hấn nói kia mới là kỳ quái. Đánh hấn lớn như vậy, trừ bỏ cổ mi, ai nói hấn sẽ nghe được đi vào.

Cho nên hắn đề chưởng, kia ý tứ thực rõ ràng. Lại không cho khai, ta liền một chưởng bổ người.

Hoàng Nhất Phó thấy hắn như vậy, lập tức nhảy khai, xoay người liền muốn đi kéo cổ mi tay áo.

Mộ Dung Trạ một tay khoanh lại cổ mi eo, thân mình chỉ vừa chuyển, hắn tay cũng chỉ có thể ở trên hư không trung vô lực cắt một hoa.

Hoàng Nhất Phó không dám lại động. Đây tiểu lão nhân tuy rằng là y thuật phương diện còn chấp vấ, nhưng võ công phương diện, hắn căn bản là không có võ công. Hắn biết này nếu là cùng Mộ Dung Trạ tới cái cứng đối cứng, hắn ở trên tay hắn thảo không đến nửa điểm hảo đi.

Đánh rắn đánh giáp đầu, hắn bắt đầu đối cổ mi tiến công: "Tiểu nha đầu a, các người như vậy là muốn đi đâu a? Không phải tiểu lão nhân ta nói a, người cái này tình ca ca a, đây người thương không nói, này phong hàn còn không có hảo thảo triệt đâu, các người này tùy tiện chạy loạn, người là không có gì quan hệ, tả hữu là không chết được, chính là người cái kia tình ca ca đã có thể nói không nhất định. Bất quá các người nếu là chịu lưu lại, tiểu lão nhân ta chính là nguyện ý miễn phí cho người cái này tình ca ca trị thương cộng thêm chữa bệnh nga."

Cổ mi lập tức khẩn trương, quả thực liền ngẩng đầu đối Mộ Dung Trạ nói: "Ca, chúng ta liền trước đừng đi thôi. Chờ người thương hảo lại đi."

Mộ Dung Trạ ôm chặt nàng, không có trả lời nàng lời nói, chỉ là nhìn trước mặt cái kia cười đến phi thường không có hảo ý Hoàng

Nhất Phó, lạnh lùng nhổ ra hai chữ: "Mục đích."

Thực rõ ràng, đối với hai cái người xa lạ, hẳn không có đạo lý biểu hiện ra lớn như vậy nhiệt tình.

Hoàng Nhất Phó hưng phấn xoa xoa đôi tay, mắt nhỏ tràn đầy cuồng nhiệt quang: "Người cái này tư hồng cổ là ai dạy người? Người gặp qua hoàng một châm đi? Lưu lại, làm ta nghiên cứu hạ các người trên người tư hồng cổ."

Hoàng một châm là Hoàng Nhất Phó đại ca. Cái gọi là một châm giả, chính là tự phụ một châm đi xuống là có thể làm gần chết người chuyển chết hồi sinh.

Hoàng Nhất Phó từ tiểu nhất bồi phục, cũng nhất không phục chính là hẳn cái này đại ca. Năm đó hẳn ca hoàng một châm đại danh ở trên giang hồ bắt đầu truyền lưu lúc sau, hẳn lập tức đem chính mình cải danh kêu Hoàng Nhất Phó. Nhưng hoàng một châm y thuật xác thật là cao hơn hẳn. Chẳng những tinh vi, hơn nữa là cái gì đều hiểu, không giống hẳn, cũng chỉ ở nào đó y học lĩnh vực tinh thông mà thôi.

Mà để cho hẳn khó chịu chính là, hoàng một châm chẳng những hiểu y thuật, hơn nữa nha còn hiểu như thế nào dưỡng cổ, như thế nào giải cổ. Dưa, này còn có để hẳn lẫn lộn? Cho nên hẳn vẫn luôn đều lập chí nhất định cũng muốn học được như thế nào dưỡng cổ, như thế nào giải cổ. Chính là hẳn kéo không dưới mặt trời làm hẳn ca dạy hẳn a, này không khó khăn đựng tới trong cơ thể có tư hồng cổ Mộ Dung Trạm cùng cố mi, hẳn liền cân nhắc làm cho bọn họ hai cái lưu lại làm hẳn nghiên cứu hạ.

Mộ Dung Trạm đối hấn yêu cầu này, hoặc là nói là thỉnh cầu căn bản là là lười đến để ở trong lòng. Trước nay cũng chỉ có hấn nghiên cứu người khác phân, khi nào đến phiên người khác tới nghiên cứu hấn?

Hấn ôm khấn cổ mi eo, liền tưởng trực tiếp vòng qua Hoàng Nhất Phó.

Mộ Dung đại gia tương đương tự tin, chỉ cần này đáy vực có rời đi địa phương, kia vô luận ở nơi nào, hấn đều nhất định có thể tìm được, căn bản là không cần cùng cái kia tiểu lão đầu dong dài.

Chính là Hoàng Nhất Phó ở phía sau lại bắt đầu kêu: "Ai, tiểu nha đầu, ta vừa mới đi vào đáy vực thời điểm, chính là nhìn đến có rất nhiều người ở kia sưu tầm như thế nào mới có thể xuống dưới nha. Bọn họ đều là ở tìm các người đi?"

Lời này vừa nói ra, cổ mi lập tức quả nhiên dừng chân.

Không đi rồi, nói cái gì đều không đi rồi. Bị cái này lão nhân nghiên cứu cũng so đi ra ngoài làm thông Nguyên Tử hấn ngược đãi cường.

Nàng nhưng không nghĩ Mộ Dung Trạm lại ôm nàng nhảy một lần nhai. Kia cũng quá mạo hiểm quá kích thích.

Cho nên nàng tóm Mộ Dung Trạm tay áo, tội nghiệp ngẩng đầu, đối với hấn cầu xin: "Ca, chúng ta liền tạm thời đừng đi rồi. Chờ thương thế của người hảo chúng ta lại đi thành sao?"

Tác giả có lời muốn nói: Rồi đi ngày thứ tư, tưởng nãi nhóm tưởng nãi nhóm tưởng nãi nhóm nãi nhóm tưởng nãi nhóm..

74 tình sinh ý động

Mộ Dung Trạh nghe được cổ mi thỉnh cầu, cúi đầu tới xem nàng.

Nàng đôi mắt thật sự là sinh đẹp a. Lượng lượng, tựa như giữa hè thời tiết buổi tối bình tĩnh mặt hồ, nhưng kia mặt trên còn ảnh ngược đầy trời đầy sao, lượng lượng.

Mộ Dung Trạh đặc thỏa mãn ở nàng trong mắt thấy được bóng dáng của hấn.

Đương nhiên, chỉ có hấn một người bóng dáng. Hấn muốn chính là nàng trong mắt trừ bỏ hấn, liền sẽ không lại có những người khác.

Cổ mi thấy hấn không trả lời, lại túm túm hấn tay áo, khẩn cầu: "Ca, chúng ta ở chỗ này quá mấy ngày lại đi đi. Ta không nghĩ đi ra ngoài đựng tới, đựng tới bọn họ."

Càng nói đến sau lại, nàng thanh âm cũng liền càng nói.

Không có biện pháp, nàng đối thông Nguyên Tử cảm giác, nói như thế nào đâu, từ lần đó buổi tối ở Dương Châu trường phố bàng thính đến hấn nói câu kia, Hồng Diêu, người ái người là ta lúc sau, nàng chỉ cần tưởng tượng đến hấn, liền giống như có người cầm dao nhỏ ở nàng bên tai không ngừng thổi mạnh một khối pha lê. Quá mẹ nó khái sầm.

Liền nghĩ đến hấn thời điểm đều như vậy, càng đừng nói là nhìn thấy hấn thời điểm kia cảm giác. Cho nên cổ mi ước gì đời này đều không cần tái kiến thông Nguyên Tử.

Mộ Dung Trạh đương nhiên có thể nghe ra nàng trong giọng nói sợ hãi. Mà hấn cũng có hấn băn khoăn. Nếu là ở ngày xưa, đừng

nói một cái thông Nguyên Tử, chẳng sợ chính là mười cái thông Nguyên Tử, hấn đều không sợ. Chính là hiện tại hấn có thương tích trong người, vừa mới một hồi phong hàn, tuy rằng hiện tại là hảo điểm, nhưng kỳ thật toàn thân vẫn là hư, nếu là hiện tại đi ra ngoài, thế tất sẽ bị thông Nguyên Tử ôm cây đợi thỏ.

Nhưng hấn không thể làm cố mi lâm vào nguy hiểm nơi. Hấn cần thiết đến bảo đảm an toàn của nàng.

Cho nên hấn xoay người, nhìn thẳng Hoàng Nhất Phó, lạnh lùng hỏi: "Như thế nào nghiên cứu?"

Hoàng Nhất Phó vui mừng quá đổi, dựng thẳng lên một ngón tay: "Các người hai người mỗi ngày cho ta một giọt huyết liền thành."

Mộ dung trạm nhíu mày: "Ta có thể mỗi ngày cho người một giọt huyết. Nhưng nàng không thể."

Dám phóng cố mi huyết? Dám phóng nàng huyết người còn không có sinh ra tới.

Hoàng Nhất Phó tiếp tục chém giới: "Vậy làm nàng mỗi hai ngày cho ta một giọt huyết? "

Mộ Dung Trạm chém đinh chặt sắt cự tuyệt: "Không được."

Hoàng Nhất Phó đành phải khổ một khuôn mặt thỏa hiệp: "Thôi, thôi. Dù sao trên người của người tư hồng cổ là mẫu cổ, trên người nàng chỉ là tử cổ, nghiên cứu trên người của người cổ độc cũng liền tương đương với nghiên cứu trên người nàng cổ độc."

Y học cuồng nhân Hoàng Nhất Phó thật cao hứng, bởi vì hấn rất cuộc có điều kiện nghiên cứu hấn ái mộ cổ độc. Thoát tuyến đại điều

cổ mi cũng thật cao hứng, bởi vì Mộ Dung Trạm thương cùng bệnh đều có người trị liệu, hơn nữa nàng còn không cần đi ra ngoài nhìn thấy làm nàng sốt ruột thông Nguyên Tử.

Đến nỗi chúng ta thần võ anh minh Mộ Dung đại gia, ngô, hần thoát nhìn sắc mặt nhàn nhạt, cùng ngày thường không có gì khác nhau, căn bản là nhìn không ra tới hần trong lòng giờ này khắc này rốt cuộc là cái cái dạng gì ý tưởng.

Lấy chỉ số thông minh tới ví phương, nếu cổ mi cùng Hoàng Nhất Phó chính là cái tiểu cùn cát, kia Mộ Dung Trạm chính là trong truyền thuyết Himalayas sơn.

Nha tam căn bản là không phải một cái cấp bậc a. Liền giống như Sesshoumaru cùng Inuyasha kia căn bản là không phải một cấp bậc giống nhau.

Cho nên cổ mi là đầy mặt hưng phấn kéo Mộ Dung Trạm cánh tay đi theo đồng dạng là đầy mặt hưng phấn Hoàng Nhất Phó phía sau.

Vòng qua một đạo cong, lại là một đạo cong, lại là một đạo cong, cổ mi đầu đầu mau hôn mê.

Sau đó nàng liền thấy được trong truyền thuyết chốn đào nguyên. Thổ địa bình khoáng, phòng xá nghiêm nhiên rồi.

Hoàng Nhất Phó đặc ý ở phía trước khoe khoang: "Thế nào, không nghĩ tới này huyền nhai để còn có khác động thiên đi? Ta nhưng nói cho các ngươi, đây là ta hái thuốc thời điểm vô tình chi gian phát hiện. Nơi này người nhưng thuần phác, cùng bên ngoài những người đó một chút đều không giống nhau. Ta thật là quá thích

nơi này người, cho nên mỗi năm mùa đông đều phải tới nơi này qua mùa đông."

Cố mi nghe vậy, lạnh lạnh ở hán phía sau nói: "Người như vậy thích nơi này, là bởi vì nơi này người hảo lừa đi? Mỗi người đều kêu người Thần Y đại nhân?"

Mộ Dung Trạh nghe xong cố mi hai câu này lời nói, chỉ hận không được liền sờ trường tới sờ nàng đỉnh đầu, sau đó tán thưởng một tiếng, nói rất đúng.

Hoàng Nhất Phó nghe xong cố mi lời này lại là muốn học máu. Hán yên lặng quay đầu, u oán nhìn nàng: "Tiểu nha đầu, ta tâm bị thương."

Đến nỗi hán là như thế nào u oán trạng, thỉnh tham khảo tình gia đại nội mật thám lẻ loi phát mặt trên như hoa cô nương.

Cố mi bị hán lời nổi da gà khởi một thân, hận không thể liền trực tiếp một chân đá qua đi.

Chính là nàng lại không dám. Rốt cuộc hiện tại nói như thế nào, kia đều là ở địa bàn của người ta thượng. Cho nên nàng chính là thật sự nội thương hướng Mộ Dung Trạh bên người dựa, làm bộ thực nghiêm túc đang xem hán trên quần áo thêu thùa, căn bản là lười đến đi để ý tới phía trước Hoàng Nhất Phó cái loại này trang thoát nhìn đặc âm trầm trầm u oán ánh mắt.

Mà Mộ Dung Trạh đối này phản ứng là, một tay vòng cố mi eo, khoe mắt dư quang liền như vậy lạnh lùng liếc qua đi.

Hoàng Nhất Phó đột nhiên thấy toàn thân hàn ý một mảnh, vội thành thành thật thật xoay người ở phía trước dẫn đường đi.

Hắn một mặt đi, một bên ở trong lòng chửi thầm, cái này tiểu tử thoát nhìn thực túm a, kia ánh mắt lãnh liên cùng không cần tiền đường như. Chỉ là hoàng một châm như thế nào liên chịu nói với hắn thế nào tư hồng cổ sự đâu?

Hắn một bên cân nhắc, một bên liền đưa bọn họ hai cái đưa tới hắn ở cái này thôn nhỏ hắn trong phòng.

Vùng trúc rào tre vòng quanh một cái tiểu viện. Đẩy ra sân, bên trong là trồng trọt các loại dược thảo.

Có thanh y tiểu đồng tử đón tiến lên đây:" Thần Y đại nhân, người đã trở lại. "

Cổ mi nghe vậy bĩu môi, nàng liền đoán đúng rồi. Hoàng Nhất Phó tất nhiên là ở cái này thôn nhỏ tìm được rồi tồn tại cảm, cho nên mới mỗi năm đều sẽ tới nơi này.

Hoàng Nhất Phó bắt đầu trang. Đắc đạo cao nhân, tiên phong đạo cốt, nha căn bản liền không dính khói lửa phạm tục.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 77

"Đồng nhi," hắn chậm rãi loát trên cằm râu dê, nhàn nhạt phân phó: "Đi đem phòng cho khách thu thập ra tới."

Đại khái là Hoàng Nhất Phó thông thường sẽ không dẫn người trở về, kia thanh y tiểu đồng nghe xong hắn lời này, đen bóng bấy trông mắt ở Mộ Dung Trạm cùng cổ mi trên người chuyển chuyển, hỏi: "Đại nhân, bọn họ hai người là ai?"

Hoàng Nhất Phó buột miệng thốt ra: "Ta được nhân."

Nói xong hắn liền tưởng chính mình phiến chính mình bàn tay a.

Liền Mộ Dung Trạm cái loại này loại hình, hắn cảm thấy chính mình vô luận là chỉ số thông minh vẫn là vũ lực phương diện đó là căn bản đều đấu không lại. Đây không thật vất vả bắt lấy hắn uy hiếp, thông qua cái kia tiểu cô nương tới làm hắn đồng ý lưu lại, hơn nữa đáp ứng mỗi ngày cho hắn một giọt huyết, nhưng này vạn nhất muốn chọc giận vị đại nhân này, hắn không chịu làm, xoay người liền đi rồi hắn nhưng đi nơi nào tìm cái trên người liền có cổ độc người a uy.

Cho nên hắn vội vàng sửa miệng, cơ hồ chính là mang theo nịnh nọt cười đang nhìn Mộ Dung Trạm: "Hắc hắc, ta nói sai rồi, ta nói sai rồi. Đây không phải được nhân, là khách quý, khách quý."

Liếc mắt một cái nhìn đến kia Thanh Y Đồng Tử lại ngốc nhìn hấn, ước chừng là kinh ngạc hấn bỗng nhiên sửa miệng, cũng có thể là lần đầu tiên nhìn đến hấn cười như vậy hổ cha bộ dáng. Cho nên Hoàng Nhất Phó then quá thành giận: "Còn ngốc đứng làm gì? Chạy nhanh, quét tước phòng cho khách đi. Sau đó dự bị cơm chiều a, nhà người Thần Y đại nhân ta còn không có ăn cơm đâu."

Thanh Y Đồng Tử nga một tiếng, xoay người liền muốn chạy. Nhưng cổ mi gọi lại hấn.

"Ai, cái kia, tiểu bằng hữu," nàng cười xin lỗi, "Có thể hay không đi trước nấu cơm sau đó lại đi thu thập phòng a?"

Hai ngày này nàng cùng Mộ Dung Trạm liền một người gặm chỉ bánh nướng, nàng này sớm đói đều muốn ăn đầu heo đi.

Thanh Y Đồng Tử chần chờ nhìn về phía Hoàng Nhất Phó, kia biểu tình hiển nhiên chính là, đại nhân ta rốt cuộc là nghe ai a.

Hoàng Nhất Phó mặt già lại đỏ vài phần, vung tay áo tử: "Nghe khách quý."

Ai u ta mẹ, này nơi nào là tìm hai được nhân, quả thực chính là tìm hai sống tổ tông.

Hoàng Nhất Phó vô ngữ rơi lệ.

Mà sau đó, cổ Mi Tụu đi theo kia Thanh Y Đồng Tử nấu cơm đi.

Đứa nhỏ này quá tiểu, cổ mi cảm thấy chính mình cùng hấn lớn như vậy thời điểm, mỗi ngày đều là bị cha mẹ hầu hạ cơm tới há mồm y tới đuổi tay, liền mà cũng chưa kéo quá chén cũng chưa tẩy

quá, cho nên nàng thật sự là ngượng ngùng mở miệng phân phó này tiểu hài tử đi nấu cơm, mà chính mình lại giá chân ở kia chờ ăn.

Cổ mi vừa đi, tiểu viện tử trung liền thừa Mộ Dung Trạ cùng Hoàng Nhất Phó hai người.

Mộ Dung Trạ nhưng thật ra không sao cả. Hắn lớn nhất bản lĩnh chính là, chẳng sợ chính là ở người đến người đi trên đường cái, hắn đều có kia bản lĩnh cảm thấy liền hắn một người ở, những người khác đều là mây bay. Mà Hoàng Nhất Phó liền không được.

Gác một hơi tràng như vậy cường đại người ở bên cạnh, đó chính là ai cũng không thể đem chi coi là không có gì a.

Hoàng Nhất Phó quả thực chính là chó săn dường như cầm chính mình hòm thuốc tới, thật cẩn thận cấp Mộ Dung Trạ dò xét mạch, phu được. Sau đó hắn nhìn đến cổ mi cùng tiểu đồng đều còn ở phòng bếp bận rộn đồ ăn, đành phải thở dài một hơi, nhận mệnh chính mình đi khai cái được phòng, chính mình đi bắt được, sau đó chính mình dọn cái tiểu bếp lò, cầm đem phá quạt hương bồ đi tiểu viện tử cấp Mộ Dung Trạ sắc thuốc đi.

Mà lúc này, Mộ Dung đại gia cũng không ngại. Hắn liền quang đứng ở nơi đó, đôi mắt chớp cũng không nháy mắt nhìn trong phòng bếp cổ mi bóng dáng.

Hắn không dám tiến lên đi hỗ trợ. Này nhất bang vội, không chừng liền lòi. Nhưng máu chốt là, hắn còn không có nghe được cổ mi mở miệng nói nàng yêu hắn đâu.

Mộ Dung đại gia tại đây xem chính mình muội tử xem cao hứng thời điểm, hoàng thần y ở vậy không như vậy cao hứng.

Hắn há mồm cắn kia đem phá quạt hương bồ biên, đáng thương hề hề nghĩ, hắn Hoàng Nhất Phó đến nào cũng đều xem như cá nhân vật a. Nhân gia muốn hắn chữa bệnh trị thương đi, cái nào không phải đến cầu hắn cho hắn sắc mặt tốt xem a. Nhưng như thế nào hiện tại, hắn đảo cùng này sắc thuốc tới?

Sau đó hắn liền an ủi chính mình, này không đều là vì cổ độc sao. Không phải chiêm cái dược mà thôi sao. Đáng giá, đáng giá.

A Q tinh thần phát huy tác dụng. Hoàng thần y lại vui tươi hơn hờ phe phẩy kia đem phá quạt hương bồ đi.

Cơm chiều thời điểm, cố Mi Tự thật cao hứng nhìn đến, Mộ Dung Trạ sắc mặt hảo không ít.

Nàng một cao hứng, cũng liền lập tức quay đầu đối Hoàng Nhất Phó cười cười: "Hoàng Nhất Phó, không nghĩ tới ngươi còn rất lợi hại sao."

Doanh doanh ánh nến trung, nàng cái này xinh đẹp cười thực dụ hoặc người. Hoàng Nhất Phó dù cho là không gần nữ sắc, còn là theo bản năng ngậy người ngần ngại.

Người thích cái đẹp, người đều có chi sao. Hắn cảm thấy hắn chính là thấy được một cái rất đẹp đồ vật, liền cùng ven đường hoa a thảo a không có gì khác nhau.

Vậy nhiều xem một cái đi.

Hoàng thần y hắn tưởng thực thuần khiết a, thật sự đặc thuần khiết. Hắn liền cái yêu thích mỹ tiểu lão đầu mà thôi. Chính là Mộ Dung Trạ không lưu tình chút nào liền chọc thủng hắn cái này yêu thích.

Mặt lạnh đó là tiếp theo a. Chủ yếu là kia ánh mắt. Lạnh căm căm, so ngàn năm sông băng hạ băng máng còn khiến người cảm thấy lạnh lẽo.

Hoàng Nhất Phó không dám nhìn, gục đầu xuống chạy nhanh và còm. Mà bên cạnh hấn Thanh Y Đồng Tử còn không biết nguyên nhân, kinh ngạc nói: "Sự phụ, người như thế nào quang ăn còm không dùng bữa a?"

Hắc, cái này tiểu tổ tông a. Xem mặt đoán ý này bốn chữ người rớt cuộc hiểu hay không. Người đây là muốn hại chết nhà người Thần Y đại nhân ta a.

Hoàng Nhất Phó tỏ vẻ, gặp được Mộ Dung Trạ, hơn nữa mời hấn đảm đương hấn dục nhân, cái này thật sự là hấn đời này làm nhất sai một cái quyết định. Không gì sánh nổi.

Tác giả có lời muốn nói: Rồi đi ngày thứ năm, tưởng nãi nhóm tưởng nãi nhóm tưởng nãi nhóm tưởng nãi nhóm tưởng nãi nhóm..

75 tình sinh ý động

Còm chiều lúc sau, chính là tới rồi đi ngủ thời gian.

Hoàng Nhất Phó không có nói rõ ràng, mà cái kia Thanh Y Đồng Tử thấy Mộ Dung Trạ cùng cố mi là hai người, cho nên cũng liền theo bản năng thu thập hai gian phòng cho khách ra tới.

Sau đó hấn liền dẫn theo cái tiểu đèn lồng, ở phía trước lãnh Mộ Dung Trạ cùng cố mi, đầu tiên là tới rồi một phòng phía trước, đẩy cửa ra, đi vào điểm hảo ánh nến, thực thủ lễ nói: "Cố tử tử, đây là phòng của người. Sớm một chút nghỉ ngơi."

Cố Mi Tại trong phòng vòng một vòng. Thanh trướng lam bị, trúc bàn trúc ghế, rất là thanh nhã. Đặc biệt là phía trước cửa sổ kia cây hồng mai, ánh ánh trắng, rất là nhã đậm.

Nàng vội vàng liền xoay người tưởng tiếp đón Mộ Dung Trạm tới xem, nhưng kia Thanh Y Đồng Tử đã là ở nói với hắn: "Mộ Dung ca ca, phòng của ngươi ở cách vách. Ta đây liền lãnh ngươi đi."

Cố mi tưởng, Mộ Dung Trạm hẳn nhất định sẽ cự tuyệt, hẳn nhất định sẽ nói, ta cũng ở nơi này bãi.

Nàng dùng nhiệt liệt ánh mắt nhìn hắn. Nơi đó bánh mì hàm ý tứ thực rõ ràng, ca, lưu lại, lưu lại cùng ta ở một phòng ngủ.

Chính là, chính là, Mộ Dung Trạm thế nhưng xem nhẹ rớt nàng nhiệt liệt ánh mắt, thanh thanh lãnh lãnh đối với kia thanh y tiểu đồng gật gật đầu: "Hảo."

Sau đó, sau đó hắn liền như vậy đi theo kia thanh y tiểu đồng đi rồi.

Cố mi trợn mắt há hốc mồm, ngốc đứng ở địa phương, qua một hồi lâu nàng mới hồi phục tinh thần lại.

Hắn thế nhưng liền như vậy rời khỏi? Cố mi là thật sự cảm thấy có chút thương tâm, hắn là thật sự một chút ít đều nhớ không được nàng?

Đậu má, một cái kia Hoàng Nhất Phó còn lời thề son sắt cùng nàng nói cái gì, Mộ Dung Trạm căn bản liền không có mất trí nhớ, bất quá chính là trang mất trí nhớ lừa nàng. Một nàng lúc ấy kỳ thật vẫn là có như vậy điểm tiểu tin tưởng. Chính là hiện tại vừa thấy, thấy thế nào Mộ Dung Trạm kia đều là mất trí nhớ a.

Không mất nhớ hẳn sẽ chạy đến một cái khác phòng đi theo nàng phân phòng ngủ? Dĩ vãng này mấy tháng, chính là người nào đó dùng các loại phương pháp mới làm nàng mỗi đêm đều cùng hẳn ngủ một cái giường a. Còn mỗi ngày buổi tối đều chặt chẽ ôm nàng a, sợ nàng chạy đường như. Nhưng như thế nào này sẽ, hẳn liền như vậy lãnh đạm liền nói đều không có nói một tiếng liền chạy cách vách phòng đi ngủ, mà đem nàng một người ném ở chỗ này ngủ a hỗn đản.

Cổ mi ngủ không được. Nàng lăn qua lộn lại trong chốc lát nhìn nào màu xanh nhạt màn đỉnh, trong chốc lát nhìn ngoài phòng kia cây hồng mai.

Nàng đáng xấu hổ phát hiện, nàng kỳ thật đã sớm đã thói quen buổi tối nằm ở Mộ Dung Trạm trong lòng ngực ngủ. Hiện tại không có hẳn ôm ấp, nàng căn bản liền ngủ không được.

Ảo não ôm chần ngồi dậy, sau đó lại nằm đi xuống, lặp đi lặp lại, lăn lộn tới lăn lộn đi, nhưng nàng chính là ngủ không được a.

Mà cách vách Mộ Dung Trạm kỳ thật cũng không có ngủ.

Hắn an tĩnh đem một tay gối lên cổ hạ, bình tĩnh nhìn ngoài cửa sổ kia luân hạ huyền nguyệt.

Hắn đang đợi, chờ cổ mi chủ động lại đây tìm hắn.

Cổ mi quả nhiên là tới.

Dù cho là nàng lại tay chân nhẹ nhàng, nhưng hẳn vẫn là có thể nghe được.

Nàng tiếng bước chân, liền tính là hỗn loạn ở lại nhiều người tiếng bước chân bên trong, hẳn đều có thể trước tiên thực rõ ràng phân biệt ra tới.

Hắn lập tức nhắm lại mắt.

Cửa phòng kéo kẹt một tiếng vang nhỏ, tiết tiến vào vài tia ánh trắng. Theo sau cổ mi rón ra rón rén vào phòng, sau đó đóng cửa lại, chậm rãi đi tới mép giường.

Dưới ánh trắng Mộ Dung Trạm dung nhan như ngọc, thoát nhìn thật là tươi mới ngon miệng, làm nàng xem đều thiếu chút nữa nhin không được tưởng bò đi lên đi cắn một ngụm.

Chính là nàng không có động. Nàng chỉ là lặng lẽ cởi giày, sau đó xốc lên chần một góc, an an tĩnh tĩnh nằm đi vào.

Một tới gần Mộ Dung Trạm nàng mới phát hiện, thao, hẳn thế nhưng là xuyên quần áo ở ngủ.

Cái này làm cho nguyên bản là tính toán cởi quần áo quả ngủ cổ mi rất là rối rắm a, nàng này quần áo là thoát đâu, vẫn là không thoát đâu?

Không thoát đi, nhưng này mấy tháng nàng đều bị Mộ Dung Trạm huấn luyện đều quả ngủ thói quen, bỗng nhiên xuyên quần áo, nàng ngủ không được a.

Nhưng là hiện tại hẳn đều không có thoát, nàng nơi nào không biết xấu hổ thoát? Hơn nữa nhân gia hiện tại cũng coi như là mất trí nhớ, kỳ thật căn bản liền không có nhiều ít nhớ rõ nàng. Nàng nếu là này quần áo một thoát, ngày mai buổi sáng lên nhân gia thấy nàng, có thể hay không nói nàng chiếm hắn tiện nghi a?

Rối rắm tới rối rắm đi, cuối cùng cổ Mi Hoàn là tâm hung ác, thoát!

TNND, dù sao nàng đều dám sờ soạng chạy đến hấn trên giường tới, dù sao hấn ngày mai buổi sáng tỉnh lại là có thể nhìn đến nàng ở hấn trên giường, kia xuyên không mặc quần áo lại có cái gì quan hệ?

Cho nên đứa nhỏ này liền đặc quyết đoán lưu loát đem quần áo của mình cấp lột cái sạch sẽ, sau đó liền càng quyết đoán lưu loát lăn đến Mộ Dung Trạ trong lòng ngực đi.

Bên ngoài lạnh lắm a. Chính là Mộ Dung Trạ trên người hảo ấm áp a, liền cùng cái tiểu bếp lò dường như, chẳng những làm nàng cảm thấy toàn thân đều ấm áp, ngay cả trong lòng nàng đều cảm thấy đặc ấm áp.

Cuộn tròn ở hấn trong lòng ngực, nàng đặc an tâm, thực mau liền ngủ rồi.

Nghe được nàng thanh thiên vững vàng tiếng hít thở, Mộ Dung Trạ mới chậm rãi mở ra hai mắt.

Hấn cúi đầu nhìn nàng, thật dài lông mi hợp lại, hai má bởi vì ấm áp mà có chút hồng nhuận.

Nàng thoát nhìn rõ ràng giống như là cái không hề tâm cơ nha đầu ngốc, như vậy xuẩn, như vậy bần. Chính là có biện pháp nào đâu, hấn chính là ái nàng.

Mỉm cười cúi đầu ở cái trán của nàng thượng ấn hạ nhẹ nhàng một hôn, hấn duỗi tay ôm nàng eo cũng bắt đầu khép lại hai mắt.

Một đêm ngủ ngon.

Ngày kế cố mi tỉnh lại thời điểm, Mộ Dung Trạ đã không ở trên giường.

Nàng mơ mơ màng màng mặc tốt quần áo ra cửa, liếc mắt một cái nhìn đến Mộ Dung Trạ đang ở bị lấy máu.

Đương nhiên, Hoàng Nhất Phó là không dám cấp vị này đại gia lấy máu. Hắn chỉ là giờ một con chén ở kia ba ba chờ, sau đó Mộ Dung Trạ chính mình giảo phá chính mình ngón trở, tể một giọt huyết ra tới.

Hoàng Nhất Phó như đạt được chí bảo cầm chén ở hấn ngón tay phía dưới tiếp theo.

Huyết vừa vào chén, hấn vẫn luôn huyền kia trái tim mới xem như an an ổn ổn thả xuống dưới.

Vì này lấy máu hấn dễ dàng sao hấn, chỉ kém liền không mỗi ngày chính mình đi hầu hạ này tổ tông.

Vui rạo rức phủng trong tay chén liền phải rời đi, chính là bỗng nhiên nghe được nhà mình đồng tử ở kia kinh ngạc kêu: "Cố tỷ tỷ, người như thế nào từ Mộ Dung ca ca trong phòng ra tới?"

Hoàng Nhất Phó xoay người, hận sắt không thành thép nhìn chính mình đồng tử. Nhân tiện thấy được Mộ Dung Trạ kia nhìn hấn lạnh lạnh không có bất luận cái gì cảm xúc ánh mắt.

Xem mặt đoán ý a xem mặt đoán ý.

"Đồng nhi," hấn chính sắc, "Cho bọn hấn hai cái an bài một phòng là được."

Thanh Y Đồng Tử khó hiểu, cho nên hấn thực hiếu học hỏi: "Chính là, bọn họ rõ ràng là hai người a Thần Y đại nhân."

Thần Y đại nhân nên như thế nào cùng hấn giải thích vấn đề này đâu? Thần Y đại nhân tỏ vẻ hấn hiện tại cũng thực Alexander a. Người tới đối với trước mặt hấn vị này đại gia ánh mắt thử xem.

Nha kia căn bản là là ma tặc lượng lưỡi dao. Vị này đại gia liếc hấn một cái, đó chính là dùng kia thổi mao tức đoạn lưỡi dao cắt hấn một đạo, liếc hấn một cái đó chính là cắt hấn một đạo.....

Hoàng Nhất Phó che mặt: "Đồng nhi a, người có thể hay không đừng hỏi nhiều như vậy vì cái gì a?"

Người Thần Y đại nhân ta lại bị người hỏi như vậy đi xuống, chỉ sợ đều phải bị trước mặt vị này đại gia cấp lăng trì bộ xương đều không còn.

Thanh Y Đồng Tử còn tưởng hỏi lại, Hoàng Nhất Phó đã là đối hấn vẫy tay, bay nhanh cho hấn an bài cái tân nhiệm vụ: "Đồng nhi mau tới, tùy ta sắc thuốc đi."

Chạy nhanh rời đi trước mặt vị này ánh mắt phạm vi mới là đứng đắn.

Mộ Dung Trạm khóe mắt dư quang nhìn đến hai vị này vương bạn đi rồi, cũng liền chậm rãi dạo bước đã đi tới.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 78

Ánh mặt trời tươi đẹp, hần bạch y thanh bào, dung nhan thanh tú, liền như vậy từng bước một đã đi tới, phảng phất giống như họa người trong.

Cổ mi nháy mắt liền có một loại bị kinh diễm cảm giác. Sau đó ngay sau đó nàng liền tự hào, đây là nàng ca a, nàng một người ca a.

Đúng vậy, nàng thực hư vinh, nàng ước gì toàn thế giới nữ nhìn đến Mộ Dung Trạ sắc đẹp đều thét chói tai đều té xỉu, chính là mặc dù như vậy, ở Mộ Dung Trạ trong lòng trong mắt đều chỉ có thể có nàng một người.

Ở nàng nào bồ kia sẽ, Mộ Dung Trạ đã muốn chạy tới nàng trước mặt đứng yên.

Đối với tối hôm qua sự, hần thực sáng suốt không có chủ động nhắc tới. Bởi vì hần không thể nói, người như thế nào có thể buổi tối tới rồi ta trên giường? Như vậy hần sợ cổ mi về sau thật sự không cùng hần cùng nhau ngủ. Chính là hần cũng không thể coi như đương nhiên, bởi vì hần hiện tại còn ở trạng mất trí nhớ, không nhớ rõ cổ mi nội.

Cho nên hần đang chờ cổ mi chủ động nhắc tới.

Chính là hấn vẫn là quá đánh giá cao cố mi. Liên cố mi kia đầu óc, nàng căn bản là sẽ không chủ động nhắc tới. Bởi vì ở nàng trong lòng, nàng cảm thấy nàng buổi tối chạy tới cùng Mộ Dung Trạ cùng nhau ngủ đó là đương nhiên.

Nàng hiện tại quan tâm chính là mặt khác một sự kiện.

"Ca, người ngón tay đổ máu."

Nàng bắt lấy hấn vừa mới chính mình giảo phá ngón tay, nhú mảy nhìn mặt trên tiểu huyết châu.

Sau đó, sau đó, nàng liền cúi đầu một ngậm ngậm lấy hấn còn ở lưu huyết ngón tay.

Đều nói tay đứt ruột xót a. Khoang miệng ẩm áp xúc cảm một truyền đến, Mộ Dung Trạ nháy mắt liền phát hiện, chính mình thế nhưng ngạnh.

Đây là xích quả quả dụ hoặc a. Mộ Dung Trạ hiện tại liên hận không thể đem cố mi chặn ngang bẻ lên, sau đó vào nhà, cởi sạch nàng quần áo, sau đó đem nàng ấn ở trên giường chà đạp tới chà đạp đi.

Nghĩ lại tới, hấn đều có ba bốn thiên không có chạm qua cố mi. Đối này, Mộ Dung tiểu nhị tỏ vẻ kháng nghị.

Mà cố mi căn bản là không biết nàng cái này vô tâm hành động sẽ cho Mộ Dung Trạ mang đến bao lớn bối rối. Nàng chỉ là vừa lòng nhìn cái kia rốt cuộc không hề đổ máu ngón tay, ngẩng đầu đối hấn vui vẻ cười nói: "Hảo, rốt cuộc không đổ máu."

Cái này nha đầu ngốc. Nàng không biết nàng cái này ngốc bộ đáng càng làm cho hấn gấp không chờ nổi muốn đem nàng đẩy ngã sao?

Cứ việc Mộ Dung Trạ trong lòng khí thẳng cần rằng, nhưng hấn trên mặt vẫn là trang kia kêu một cái vân đạm phong khinh a.

Hấn thậm chí còn thực vân đạm phong khinh, rất có lễ phép nói một tiếng cảm ơn.

Cổ mi bữu môi, có chút ảm đạm cúi thấp đầu xuống.

Nàng đã quên, trước mắt người này, hấn đều không nhớ rõ nàng cùng hấn trước kia đủ loại.

Nhưng nàng hiện tại là cỡ nào hoài niệm trước kia Mộ Dung Trạ a.

"Ca," nàng thấp thấp nói, "Người hiện tại còn không nhớ rõ ta sao?"

Mộ Dung Trạ nhìn nàng kia ủy khuất tiểu dạng, hận không thể hiện tại liền đem nàng ôm vào trong lòng ngực, sau đó hung hăng hôn môi nàng, hung hăng nói cho nàng, Mi Mi, ta sao có thể sẽ không nhớ rõ người.

Chính là hấn hiện tại còn không thể, hấn cần thiết đến làm cổ mi chính mình biết nàng yêu hấn. Hơn nữa hấn còn muốn nàng chính miệng nói ra.

Mộ Dung Trạ tỏ vẻ chính mình hấn cũng thực vất vả a. Mộ Dung tiểu nhị càng là tỏ vẻ, hấn nhần nhất vất vả a được không.

Là đêm, cổ mi lại cùng Mộ Dung Trạm ngủ ở trên một cái giường.

Không biết ban ngày Hoàng Nhất Phó sau lại cùng cái kia Thanh Y Đồng Tử nói gì đó lời nói, tóm lại, hẳn chính là cho nàng cùng Mộ Dung Trạm an bài một phòng.

Cổ mi đối này tỏ vẻ thực vừa lòng. Mộ Dung Trạm đối này mặt ngoài tuy rằng là không có gì phản ứng, chính là trong lòng kia cũng là tương đương vừa lòng tích.

Ánh trắng như nước, cổ mi rất khó đi vào giấc ngủ a.

Phía sau lưng kề sát chính là Mộ Dung Trạm ấm áp da thịt. Hẳn nóng rực hô hấp càng là một chút một chút phun ở nàng cổ chỗ.

Lăn qua lộn lại a lăn qua lộn lại, cổ mi cảm thấy, nàng trong cơ thể có thứ gì đang ở ngo ngoe rực rịch.

Nàng thói quen Mộ Dung Trạm dựa vào cùng vuốt ve, thói quen mỗi đêm hai người thẳng thắn thành khẩn tương đối ôm nhau ngủ, thậm chí thói quen mỗi đêm ngủ trước vận động.

Chính là hiện tại hai người bên người mà miên, Mộ Dung Trạm tay thế nhưng đều không có ôm nàng.

Hẳn thậm chí còn nhắm mắt lại ngủ rồi.

Kỳ thật Mộ Dung Trạm hẳn sao có thể sẽ ngủ. Cổ mi như vậy nhích tới nhích lui, đối hẳn mà nói đó chính là lớn nhất dằn vò.

Mộ Dung tiểu nhị đã sớm là đĩnh bạt như tùng, chính là nó chính là không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Mi Mi, Mi Mi, hấn ở trong lòng nhất biến biến nói, nói người yêu ta, nói người yêu ta.

Chỉ cần người ý thức được người kỳ thật là ái ta, hơn nữa đối ta nói ra, ta đây liền sẽ lập tức hướng người thẳng thắn thành khẩn, kỳ thật ta chính là trước kia cái kia Mộ Dung Trạ̣m. Ta nhớ rõ dĩ vãng chúng ta mỗi ngày ở bên nhau điểm điểm tích tích.

Chính là cổ Mi Bất biết hấn trong lòng cái này ý tưởng a. Nàng nếu là biết, khẳng định sẽ nói, ca người làm gì không trực tiếp hỏi ta ái không yêu người đâu? Người hỏi, ta liền sẽ nói, như vậy chúng ta hai người liền không cần như vậy cho nhau lẫn lộn.

Không phải Mộ Dung Trạ̣m không hỏi, mà là hấn không dám hỏi. Hấn sợ hỏi ra tới, sau đó cổ mi trầm mặc, hoặc là dứt khoát chính là nói, nàng không yêu hấn.

Cho nên hấn nhất định phải cổ mi chính miệng nói ra.

Chỉ là cổ mi hiện tại căn bản liền không thể tưởng được ái không yêu chuyện này đi lên. Nàng hiện tại mãi đầu óc cũng chỉ có một sự kiện.

Kề sát Mộ Dung Trạ̣m thân thể càng ngày càng nhiệt, trong cơ thể kia cổ hỏa càng là thiêu nàng miệng khô lưỡi khô muốn ngừng mà không được.

Cho nên nàng xoay người, đánh thức hấn.

Tinh ánh trắng tới, nàng cúi người, như thác nước tóc đen trút xuống như nước.

"Ca," nàng nhìn hắn, hai mắt thủy mênh mông một mảnh, trên mặt thẹn thùng như mây, "Ta muốn."

Tác giả có lời muốn nói: Rời đi thứ sáu thiên, ngô, mỗi nguyệt tỏ vẻ, buổi chiều nàng liền phải trở về. Chồng nạnh cười. Ha ha.

76 tình sinh ý động

"Ca, ta muốn."

Cổ mi tuy rằng nội tâm 囧 không được, nhưng một trận lật qua tới phúc qua đi lúc sau, nàng vẫn là đỏ mặt đối Mộ Dung Trạ nói ra những lời này.

Này nếu là ở trước kia, Mộ Dung Trạ nghe được cổ mi những lời này, chỉ sợ sẽ là kích động không được, lập tức liền sẽ đẩy ngã nàng, cho nàng sở hữu nàng muốn, thậm chí còn sẽ gấp bội cho nàng. Chính là hiện tại hắn dù cho nội tâm cũng là kích động hận không thể liền một cái xoay người liền đem nàng cấp áp đảo ở hắn dưới thân, nhưng kia vẫn là không được a. Hắn còn ở giả vờ mất trí nhớ đâu, hắn còn ở trạng không nhớ rõ cổ mi đâu, như thế nào có thể bỗng nhiên liền đối nàng như vậy nhiệt tình đâu.

Hắn lần đầu tiên hối hận vì cái gì đến bây giờ còn muốn cùng nàng giả vờ mất trí nhớ. Nếu là đã sớm cùng nàng nói rõ ràng, hiện tại nơi nào còn đến nỗi nghe xong nàng những lời này, nội tâm tuy rằng tình cảm mãnh liệt mênh mông đến trình độ này còn là không thể hành động a.

"Cổ cô nương, người....."

Nhưng thỉnh tự trọng ba chữ còn không có nói ra, cổ Mi Tựu đã cúi người tiến lên, nhẹ nhàng hôn lên hắn đôi môi.

Đầy đầu tóc đẹp như mặt nước trút xuống xuống dưới, nhu nhu lướt qua hấn gương mặt, hấn chớp mũi. Hấn có thể ngửi được nhàn nhật hương khí, có thể cảm giác được nàng nhu nhu đôi môi.

"Kêu ta Mi Mi." Cổ mi thấp giọng nói, chính là đôi môi vẫn là không có rời đi quá hấn đôi môi.

Mộ Dung Trạ trên mặt vừa mới giả vờ sở hữu bình tĩnh tại đây một khắc tất cả đều sụp đổ. Hấn tối tăm hai tròng mắt bình tĩnh, chỉ là nhìn cúi người ở hấn trên người cổ mi.

Cổ mi lúc này chính nhắm hai mắt, chậm rãi, nhẹ nhàng, nhưng vẫn cứ kiên định bất di hôn môi hấn đôi môi.

Kỳ thật nàng cũng không quá sẽ hôn môi loại sự tình này. Tuy rằng nàng đời trước xem qua sách cấm vô số, cũng là xem qua các loại phim cấm, thậm chí ngẫu nhiên liền g-v đều sẽ có điều đọc qua, nhưng kia đều chỉ là nhìn xem mà thôi. Hơn nữa đời này nàng tuy rằng cũng là bị Mộ Dung Trạ áp quá thật nhiều thứ, nhưng mỗi lần đều là Mộ Dung Trạ chủ động, nàng chỉ cần đi theo hấn tiết tấu liền hảo, giống như vậy chủ động hôn môi hấn, cổ Mi Hoàn thật là lần đầu tiên.

Chính là nàng thật là thực dụng tâm ở hôn môi.

Hấn môi ôn ôn, mềm mại, hôn môi lên cảm giác cực hảo. Chỉ cần tưởng tượng đến chính là này đôi môi, hôn môi quá nàng toàn thân sở hữu địa phương, thậm chí liền tư mật nhất địa phương đều chưa từng buông tha, cổ Mi Tựu sẽ cảm thấy mặt đỏ tim đập.

Còn có hấn khóe môi, nàng chậm rãi vươn đầu lưỡi nhỏ nhẹ nhàng liếm, một chút một chút.

Này khõe môi a, đối với những người khác thời điểm trước nay đều là gắt gao nhấp, chỉ có đối với nàng thời điểm mới có thể cong thượng một loan. Hấn chắc chắn là đem nàng trở thành hấn sở hữu, cho nên hấn sở hữu tươi cười mới có thể chỉ đối nàng một người nở rộ.

Cổ mi một bên hôn môi, vừa nghĩ quá vắng Mộ Dung Trạh đối nàng đủ loại hảo. Sau đó nàng liền bắt đầu áy náy, chính mình sao có thể như vậy đương nhiên tiếp thu hấn đối nàng sở hữu hảo, sau đó còn các loại không biết quý trọng, các loại oán trách đâu.

Mà Mộ Dung Trạh quả thực liền phải bị nàng như vậy nhu nhu nhuyển nhuyển hôn môi cấp lộng điên mất rồi.

Giờ phút này cổ mi quá tốt đẹp, biểu tình ôn nhu say mê, hai mắt nhắm nghiền, hôn môi gian trường thả cong lông mi nhẹ nhàng đảo qua hấn mặt mày, thẳng làm hấn trong lòng ngứa không được.

Hấn kỳ thật thật sự rất muốn dứt khoát lưu loát xoay người lại đây, sau đó đem nàng đè ở dưới thân, phủng nàng đầu, mềm mại lười quyết đoán với vào đi, liền như vậy hung hăng hồi hôn qua đi. Chính là hấn trong lòng vẫn là có điều cố kỵ.

Hấn sở dĩ còn ở đối nàng giả vờ mất trí nhớ, đơn giản chính là muốn cho cổ mi có thể chân chính yêu hấn, thậm chí hấn còn thực tư tâm cho rằng, hấn như vậy giả vờ mất trí nhớ, cổ Mi Tụu không bao giờ sẽ tìm mọi cách rời đi hấn. Hấn thậm chí còn đang hồi hận, lúc trước vì cái gì liền không có lại tàn nhẫn hạ quyết tâm, làm bộ đôi mắt mù, hoặc là chân tàn phế, như vậy đời này cổ Mi Đô sẽ không rời đi hấn.

Mặc kệ dùng cái gì đáng xấu hổ biện pháp, chẳng sợ chính là lừa gạt nàng đều có thể, nhưng hắn chính là không thể làm cố mi rời đi hắn.

Không có nàng phía trước, hắn thế giới đều là hắc bạch, liền như vậy vô cùng đơn giản tồn tại. Khi đó hắn cho rằng, hắn đời này đều sẽ như vậy. Chính là nàng xuất hiện, hắn trong thế giới từ đây có sắc thái, hắn cũng bắt đầu thói quen có nàng tại bên người nhật tử, như vậy, hiện tại, nàng liền không thể lại đem này đó sắc thái đều mang đi, làm hắn một lần nữa khôi phục đến dĩ vãng hắc bạch thế giới.

Đã từng gặp qua sắc thái, kia như thế nào còn có thể chịu đựng dĩ vãng hắc bạch? Hắn cảm thấy, nếu nàng rời đi hắn, kia hắn liền tìm không đến sống thêm đi xuống ý nghĩa.

Hơn nữa, trong khoảng thời gian này tới nay, hắn xác thật có thể cảm giác được cố mi đối hắn hảo, có thể cảm nhận được nàng càng ngày càng không muốn xa rời hắn. Hắn cảm thấy hắn lúc trước sở hữu thiết tưởng đều ở chậm rãi trở thành hiện thực.

Chính là hắn chính là không nghĩ tới cố mi sẽ bỗng nhiên như vậy chủ động nói với hắn, ca, ta muốn.

Kỳ thật hắn làm sao không nghĩ muốn nàng? Đây đoạn thời gian tới nay, mỗi thời mỗi khắc, hắn đều nghĩ đến như thế nào muốn nàng.

Chính mình toàn thế giới mỗi đêm mỗi đêm đều nằm ở chính mình bên người, chính là hắn còn không thể duỗi tay, chỉ có thể làm bộ người xa lạ, như vậy mới lạ, như vậy xa cách đối với nàng, hắn nội tâm cũng là dày vò không thôi.

Chính là hấn hiện tại thật sự không nghĩ lại đi tưởng này đó. Chóp mũi là nàng phát gian thanh hương, trên môi là mềm mại đôi môi, hấn toàn thân mỗi một chỗ đều ở điên cuồng kêu gào, ôm chặt nàng, đẩy ngã nàng, sau đó hung hăng tiến vào nàng, đem sở hữu mấy ngày nay đối nàng tưởng niệm đều tận tình phát tiết ra tới.

Tim đập mau như nổi trống, hấn quyết đoán duỗi tay cầm nàng hai vai, liền tưởng xoay người lại đây, như thế nào đem nàng đè ở dưới thân, các loại đòi lấy.

Chính là trên môi ôn nhu xúc cảm bỗng nhiên biến mất. Hấn nhìn đến cổ mi mở hai mắt.

Nàng trên mặt là nhàn nhạt yên màu đỏ, đôi môi là đỏ bồng sắc, thoát nhìn thủy quang trơn bóng một mảnh.

Đó là vừa mới nàng đối hấn hôn môi sở tạo thành.

Mộ Dung Trạ nhìn nàng nhuận nhuận đôi môi, huyền màu đen hai tròng mắt càng ngày càng sâu thẳm, nùng liền cùng không hòa tan được mặc thời giống nhau.

Sau đó hấn chậm rãi giương mắt, đối thượng cổ mi bởi vì thẹn thùng mà có chút trốn tránh ánh mắt.

Lúc này cổ mi cảm thấy thẹn thùng cực kỳ. Lần đầu tiên chủ động làm ra như vậy sự, nàng thật sự là cảm thấy ngượng ngùng a ngượng ngùng.

Chính là nàng vẫn là tưởng tiếp tục làm như vậy đi xuống. Không vì mặt khác, chỉ là bởi vì, trước mắt người này vì làm nhiều như vậy, thậm chí liền may đều có thể không nhận một chút vì nàng tặng mệnh, mà nàng lại là như vậy bị thương hấn.

Không chỉ là trên người những cái đó thương, còn có trong lòng.

Cho nên nàng vẫn là dũng cảm đối thượng Mộ Dung Trạh ánh mắt, cúi xuống thân, hôn hắh đôi môi, nhẹ nhàng nói: "Ca, đêm nay để cho ta tới."

Mộ Dung Trạh không thể tin được hắh nghe được những lời này, nắm nàng hai vai tay bỗng nhiên cứng đờ.

Đêm nay cổ mi chủ động hôn môi hắh, hắh vốn chính là kích động không được, nhưng hiện tại nàng thể nhưng còn chủ động đối hắh nói, ca, đêm nay để cho ta tới.

Kia nàng ý tứ này là, nàng rốt cuộc từ trong trong lòng bắt đầu tiếp thu hắh sao? Nàng thật sự bắt đầu yêu hắh sao? Đó có phải hay không liền đại biểu cho, nàng không bao giờ sẽ nghĩ rời đi hắh bên người?

Nghĩ vậy chút, nắm nàng hai vai tay đều có chút hơi hơi run rẩy.

Ở dĩ vãng này hai mươi lăm năm năm tháng trung, hắh này đôi tay, ở sát bất luận kẻ nào thời điểm đều là dứt khoát lưu loát, vững như Thái sơn, chính là hiện tại liền bởi vì cổ mi câu này vô cùng đơn giản nói, này đôi tay bắt đầu run rẩy.

Kỳ thật run đâu chỉ là này đôi tay, còn có kia viên chờ đợi lâu lắm tâm.

Mà cổ mi đã là nhắm lại hai mắt, lại bắt đầu nhu nhu hôn môi hắh, chỉ là tay phải lại theo hắh hơi khai cổ áo chậm rãi dò xét đi vào.

Đúng vậy, vì giả vờ mắt trí nhớ trang tương đối giống, mấy ngày nay cùng cố mi cùng giường mà miên thời điểm, Mộ Dung Trâm đều là xuyên trung y.

Tuyết bạch sắc trung y, sắc hấn kia trương núi cao chi tuyết cảm dục, nhưng lại cố tình tốt đẹp làm người kinh diễm mặt, chỉ biết càng làm cho người muốn đem hấn cấp đẩy ngã, sau đó sải bước lên đi các loại chà đạp chi.

Kỳ thật chúng ta Mộ Dung đại gia lớn lên thật là, thực ôn nhã a thực ôn nhã.

Chúng ta ôn nhã Mộ Dung đại gia hiện tại trên mặt không hề là ngàn năm tuyết xuyên yên tĩnh vô biến hóa. Hấn ngọc trên mặt mãi ôn nhu, mà tối tăm trong mắt tràn đầy cuồng nhiệt vui mừng.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 79

Hắn ở vui mừng cổ mi chủ động đối với hắn làm sở hữu.

Nhu nhu nhuyễn nhuyễn tay chậm rãi thăm vào hắn cổ áo, chậm rãi lướt qua hắn bóng loáng trước ngực, sau đó một đường xuống phía dưới.

Tại đây trong quá trình, vì cổ mi đợi lát nữa có thể càng thêm dễ dàng cởi hắn quần áo, Mộ Dung Trạ còn lặng lẽ nâng lên tay phải kéo ra chính mình trung trên áo mặt hệ dây lưng.

Mà lúc này, cổ mi tay phải đã bắt đầu cực thông thả cực thông thả thăm khần hắn phía dưới.

Giống như ngàn vạn con kiến đồng thời ở trên người bò, Mộ Dung Trạ cảm thấy chính mình liền xương cốt đều bắt đầu ở tê dại.

Chính là kia chỉ mềm mại ấm áp tay nhỏ còn bỗng nhiên cầm Mộ Dung tiểu nhị.

Mộ Dung Trạ chịu đựng không được, từ trong cổ họng dật ra một thân thỏa mãn hừ nhẹ thanh.

Cổ mi kinh ngạc với chính mình thủ hạ xúc cảm, như vậy năng, lại còn có như vậy thô, như vậy ngạnh, năng thật sự là không thể tin

được, dĩ vãng thế nhưng chính là như vậy cái ngoạn ý tiến vào nàng trong cơ thể.

Nàng là xem qua nó không giả, chính là, thân thủ sờ nó, này thật đúng là lần đầu tiên a lần đầu tiên.

Lòng bàn tay là nóng bỏng xúc cảm, liên quan liền trên mặt cũng là nóng bỏng một mảnh, cổ mi nội tâm kinh hoàng, trong khoảng thời gian ngắn liền cấp dọa sợ, thế nhưng đã quên kế tiếp nên như thế nào làm.

Nàng liền như vậy ngây ngốc ngẩng đầu, mở hai mắt nhìn nàng dưới thân Mộ Dung Trạ, không có tiếp theo hôn môi hân, tay phải cũng không có động, cũng chỉ là như vậy ngây ngốc nắm Mộ Dung tiểu nhị.

Chính là Mộ Dung Trạ vừa mới mới vừa hưởng thụ đến cổ mi mềm mại ấm áp tay nhỏ chạm đến, hân sao có thể sẽ thỏa mãn.

Vì thế, Mộ Dung tiểu nhị động. Nó thế nhưng ở cổ mi trong lòng bàn tay hơi hơi nhảy lên, kia ý tứ tựa hồ chính là ở mời nàng, mau tới sờ ta.

Cổ mi cấp khiếp sợ, theo bản năng liền thu hồi tay phải, không thể tin tưởng nhìn nó.

Nha liền ở sách cấm thượng xem qua, nói này này ngoạn ý sẽ nhảy sẽ động, không nghĩ tới hôm nay xem như thật sự kiến thức tới rồi.

Nhưng nàng như thế nào vẫn là không dám duỗi tay đi sờ đâu. Này ngoạn ý liền cùng cái vật còn sống dường như, vừa mới nhảy

lên thời điểm, cổ mi ngẩng đầu nhìn trướng đỉnh, đánh tới nàng lòng bàn tay thời điểm, giống như rất có lực bộ dáng sao.

Nàng bắt đầu tim đập mặt đỏ. Loại cảm giác này, thật sự là quá kỳ quái.

Chính là bỗng nhiên có tay nắm lấy nàng tay phải, chậm rãi lôi kéo nàng, đem tay nàng ấn tới rồi nơi nào đó thương.

Nóng bỏng, thô - ngạnh, còn ở hơi hơi động. Cổ mi mặt càng thêm đỏ, nàng nháy mắt sẽ biết nàng thủ hạ hiện tại ấn chính là cái gì.

Nàng tưởng lùi về tay, chính là lôi kéo nàng cái tay kia gắt gao ấn nàng, nàng không có cách nào lùi về tới.

Vì thế nàng liền hồng một khuôn mặt, mặc cho cái tay kia nắm tay nàng, dẫn theo tay nàng ở cái gì đó mặt trên trên dưới di động.

Đây là trong truyền thuyết tự sướng sao? Nhưng vì cái gì phải dùng tay nàng tới đánh a a. Cổ mi nháy mắt liền có một loại dẫn lửa thiêu thân cảm giác.

Mà lúc này, Mộ Dung Trạ chính hơi hơi cúi đầu, nhìn chính mình trong lòng bàn tay bao vây cái tay kia. Mà cái tay kia trong lòng bàn tay, chính bao vây lấy Mộ Dung tiểu nhị.

Trắng nõn mềm mại tay, chính từ trên xuống dưới ở nó mặt trên động. Kia mang đến kỳ diệu cảm giác, làm hắn cảm thấy toàn thân đều là vận sức chờ phát động xúc động.

Hắn ngẩng đầu, nhìn vẫn cứ ở ngựa đầu nhìn trướng đỉnh, không dám cúi đầu tới xem hắn cổ mi. Chính là nàng trên mặt hồng ửng át

huyết, thậm chí liền toàn thân đều đỏ.

Trắng nõn trên da thịt lộ ra nhàn nhạt hồng, thoát nhìn thật sự là quá ngon miệng. Mộ Dung Trạh hầu kết lẫn lộn, hấn mở miệng, ám ách nói: "Mi Mi, ngồi trên tới."

Tác giả có lời muốn nói: Thân nhóm, yem rớt cuộc đã trở lại. Nhưng là lệ mục, vừa mới mở ra máy tính chuẩn bị gõ chữ thòi điếm, thế nhưng bi thòi phát hiện, mới năm sáu thiên không gõ chữ mà thòi, nhưng ta thế nhưng bi thòi tìm không thấy xúc cảm! Cho nên che mặt, nếu này một chương viết không tốt, thân nhóm thỉnh tha thứ đi, yem mặt sau sẽ không ngừng cố gắng tích.

77 tình sinh ý động

Cổ mi thật sự là ngốc. Nàng không rõ, rõ ràng ngay từ đầu là nàng chủ động, chính là như thế nào hiện tại thoát nhìn, nàng vẫn là bị động kia phương đâu?

Nàng tay phải bị động bị Mộ Dung Trạh nửa cưỡng bách nắm Mộ Dung tiểu nhị. Kia nóng bỏng xúc cảm từ nàng lòng bàn tay bắt đầu một đường lan tràn đến toàn thân, nàng chỉ cảm thấy hiện tại nàng toàn thân khắp nơi lưu chuyển không phải máu, mà là các loại nóng bỏng hỏa.

Hai má phát sốt, càng là miệng khô lưỡi khô. Mà cổ tình lúc này, nàng nghe được Mộ Dung Trạh trầm thấp liêu nhân thanh âm: "Mi Mi, ngồi trên tới."

Đúng vậy, hấn ở kêu nàng Mi Mi, như nhau dĩ vãng những cái đó hoan ái là lúc như vậy, hấn từng tiếng trầm thấp ở trên người nàng kêu nàng Mi Mi.

Cổ mi hai mắt nháy mắt liền có chút nóng lên. Nàng cúi đầu, hồng một đôi mắt nhìn nàng dưới thân Mộ Dung Trạh.

Toàn thân xiêm y hỗn độn, lộ ra kia phương trắng nõn gầy nhưng rắn chắc ngực. Chính là này phương ngực, thể nàng chán quá vô số mưa mưa gió gió, làm nàng mỗi ngày đều sống như vậy vô cùng đơn giản khoái hoạt vui sướng.

Mà nàng thể nhưng còn không tự biết, trăm phương nghìn kế nghĩ muốn chạy trốn cách hấn bên người. Chính là nàng hiện tại mới biết được, này phương ngực chính là nàng nhất an ổn cảng.

Thể gian hiểm ác, mà nhân sinh lộ lại là như vậy dài lâu, chỉ có này phương ngực, mới là nàng nhất yên vui nhất yên tâm địa phương.

Nàng cúi người, đem đầu nhẹ nhàng dựa vào hấn trước ngực, nghẹn ngào thanh âm nhẹ nhàng kêu hấn: "Ca."

Có nước mắt nhỏ giọt ở trước ngực. Mộ Dung Trạh ngẩn ra, duỗi tay nhẹ nhàng nâng lên nàng đầu, ôn nhu hỏi: "Như thế nào khóc?"

Cổ mi dùng mu bàn tay hủy diệt trên mặt nước mắt, tràn ra tươi cười, tươi đẹp như hoa: "Ta đây là cao hứng."

Sau đó nàng hồng một khuôn mặt, bắt đầu cúi đầu chuyên tâm đi thoát hấn quần áo.

Mà Mộ Dung Trạh nhìn nàng run một đôi tay, rồi lại là thập phần kiên định cởi ra hấn quần áo, trong lòng là thập phần chờ mong.

Áo trên sườn bên hệ dây lưng đã sớm bị hấn âm thầm cấp kéo ra, cho nên cổ mi thoát khỏi hấn áo trên tới là thực mau. Bất quá trong nháy mắt, hấn cũng đã là trần trụi thượng thân.

Mà kẻ tiếp chính là quần. Cổ mi có điểm 囧 ngẩng đầu nhìn Mộ Dung Trạ liếc mắt một cái.

Thoát người quần việc này, nàng thật đúng là lần đầu tiên làm a. Bất quá trong lòng loại này ần ần chờ mong là chuyện như thế nào?

Nhưng Mộ Dung Trạ liền so nàng chờ mong nhiều, hơn nữa là không giống nàng cái loại này tuy rằng trong lòng là chờ mong, nhưng trên mặt vẫn là ngượng ngùng bộ dáng, hấn trực tiếp liền đem sở hữu chờ mong đều biểu hiện ở trên mặt.

Kia sáng quắc ánh mắt bình tĩnh nhìn nàng, xem cổ mi tiểu tâm can đều run lên run lên.

Hấn này phúc bộ dáng thật sự là quá dụ hoặc người, nàng thiếu chút nữa đều không chế không được tưởng chảy máu mũi.

Tổn công quần rốt cục là bị nàng cấp cởi xuống dưới. Đương nhiên, này trong đó Mộ Dung Trạ công không thể không, hấn chính là thập phần phối hợp. Nếu không phải hiện tại hấn ở kiêng kỵ hấn còn ở giả vờ mất trí nhớ sự, chính hấn đã sớm thập phần lưu loát sạch sẽ đem quần áo của mình tất cả đều lay xuống dưới.

Sau đó hấn liền tiếp tục ánh mắt sáng quắc nhìn cổ mi.

Chính là cổ Mi Hoàn là ở kia 囧. Nàng ánh mắt hiện tại hoàn toàn đã bị hoa lệ thật lớn Mộ Dung tiểu nhị cấp hấp dẫn ở.

Đã không có trời buộc, đã sớm đã ngẩng đầu Mộ Dung tiểu nhị hiện tại càng là hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang ngẩng lên đầu khắp nơi nhìn xung quanh.

Cổ mi nuốt một ngụm nước miếng, lớn như vậy một cái đông đông, ta sát, dĩ vãng đều là như thế nào nhét vào thân thể của nàng bên trong đi a.

Nàng hơi hơi ngẩng đầu, không xác định nhìn Mộ Dung Trạ.

Nàng trong ánh mắt ý tứ thực rõ ràng, đó chính là, nàng tưởng lâm trận đào thoát. Nàng cảm thấy lớn như vậy một cái đông đông nhét vào đi, nàng nhất định sẽ hư rớt.

Chính là Mộ Dung Trạ trong ánh mắt ý tứ cũng thực rõ ràng, nàng nếu là dám lâm trận chạy thoát, kia hẳn liền nhất định sẽ không lưu tình chút nào đem nàng cấp ngay tại chỗ tử hình.

Cho nên cổ Mi Tụ tâm tình các loại phức tạp dựa theo nàng dĩ vãng ở phim cấm thượng nhìn đến như vậy, nâng thân đối với Mộ Dung tiểu nhị chậm rãi ngồi xuống.

Con đường ướt thả hoạt, đi vào cũng không phải thập phần cố sức sự. Cho đến Mộ Dung tiểu nhị tất cả đều đi vào nàng ở trong thân thể kia một khắc, nàng hơi hơi ngửa đầu, phát ra một tiếng rất nhỏ, thỏa mãn thở dài hừ nhẹ thanh.

Mà cùng lúc đó, nàng cũng nghe tới rồi Mộ Dung Trạ thanh âm.

Thấp thấp, nặng nề, hết sức liêu nhân. Chỉ liêu nàng toàn thân đều bỗng nhiên căng thẳng.

Lần này Mộ Dung Trạm thanh âm càng thêm trầm thấp. Nàng cũng có thể thực rõ ràng cảm nhận được ở nàng trong cơ thể Mộ Dung tiểu nhị giống như lại càng cứng rắn một chút.

Nàng không dám cúi đầu đi xem Mộ Dung Trạm ánh mắt. Loại chuyện này, nói như thế nào lạ, rốt cuộc đêm nay là nàng chủ động nói muốn có được không, hơn nữa nàng còn không biết cảm thấy thẹn nói làm hấn dừng cử động, làm nàng tới.

Hiện tại nàng là thật sự ở hấn mặt trên, chính là nàng nếu là nói kế tiếp nàng không biết như thế nào động nói, có thể hay không bị hấn cười a.

Cổ mi hiện tại tâm là kinh hoàng, trên mặt là nóng bỏng. Nàng tâm tình là phức tạp, đã có nhảy nhót chờ mong, lại có thẹn thùng thẹn thùng. Chính là thực mau, sở hữu tâm tình đã bị hai người giao tiếp chỗ cái loại này kỳ dị xúc cảm cấp bao phủ.

Nàng bắt đầu động, thực thông thả, thực thông thả động. Nhưng cứ việc chỉ là như vậy, trong cơ thể cái loại cảm giác này vẫn là làm nàng toàn thân nhũn ra, hận không thể đem ngón chân đầu đầu cuộn tròn lên.

Mà nàng dưới thân Mộ Dung Trạm bị nàng như vậy hành động làm cho đều sắp phát cuồng.

Hấn hai mắt bởi vì kích động mà hơi hơi có chút đỏ lên. Hấn nằm ở nơi đó, nhìn cổ mi ngồi ở hấn trên người lúc lên lúc xuống chi gian, trước ngực màu trắng cuộn sóng phập phồng. Mà nàng hai mắt hơi hơi híp, biểu tình trầm mê động lòng người.

"Mi Mi." Ngày xưa thanh nhã nam trung âm lúc này nghe tới lại là như thế trầm thấp ám ách. Hấn thấp giọng kêu nàng tên, vươn đôi tay cầm nàng mảnh khảnh vòng eo, lòng bàn tay xúc cảm tinh tế bồi trơn, hấn thật là ái đã chết loại này xúc cảm.

"Ca, ca." Cổ mi tay để ở hấn trước ngực, cắn môi, đỏ mặt nhìn hấn.

Lúc này nàng tóc đẹp rồi tung mở ra, có chút theo nàng ngẩng nhiên cúi đầu chảy xuống tới rồi trước ngực. Tuyết trắng da thịt sần thượng đen nhánh tóc đẹp, hắc bạch chi gian, động lòng người cực kỳ.

Mộ Dung Trạ hai tròng mắt càng thêm sâu thẳm, nắm nàng bên hông đôi tay càng thu càng chặt.

Hấn bắt đầu không thỏa mãn với cổ mi giờ phút này thông thả động tác, hấn hiện tại yêu cầu chính là bão tố trêu - cấn, mà không phải cổ mi giờ phút này nhẹ nhàng động tác.

"Mi Mi, Mi Mi." Hấn thấp giọng kêu nàng. Tuy rằng hấn lúc này trong lòng khô nóng cực kỳ, chính là hấn vẫn là không nghĩ phá hư cổ mi thật vất vả mới chủ động lên hứng thú.

Nhưng là cổ mi bắt đầu cảm thấy có chút mệt mỏi. Nàng vốn dĩ thể lực liền vô dụng, hơn nữa tại đây sự mặt trên thật sự là mới lạ cực kỳ. Nàng chỉ cảm thấy hiện tại nàng toàn thân nhũn ra, hoàn hoàn toàn toàn liền sử không tiền nhiệm gì sức lực.

"Ca, giúp ta, giúp ta." Nàng ở hấn trên người phập phồng, ngày xưa sáng ngời hai mắt lúc này thoát nhìn là sương mù mênh mông, bên trong là thủy quang liễm diễm một mảnh, xuân tình vô hạn.

Mà nàng thanh âm nghe tới là như thế kiêu nhu ngọt nhu, chỉ nghe Mộ Dung Trạ trong cổ họng căng thẳng, lập tức liền đứng dậy ngồi dậy, hai tay càng là ôm chặt lấy nàng.

Cổ mi vô lực nằm ngã vào vai hấn thượng, tùy ý hấn điên cuồng gặm cắn nàng vành tai, mà phía dưới càng là bị hấn thô bạo ra vào.

Đã nhiều ngày sở hữu tưởng niệm đều vào giờ phút này phát tiết hầu như không còn. Mộ Dung Trạ không ngừng nghỉ vận động, hai tay gắt gao lắc nàng, chỉ hận không được liền như vậy đem nàng cấp xoa nát, sau đó toàn bộ cấp nhét vào nàng trong cơ thể đi, sau đó bọn họ hai cái liền người trung có ta, ta trung có người, không bao giờ tách ra.

Cổ mi bị hấn này phiên mạnh mẽ va chạm chỉ đâm đều chút tinh thần hoảng hốt. Mê mang trung nàng vươn hai tay vô lực ôm lấy hấn cổ, nhẹ nhàng nói: "Ca, nhẹ điểm, nhẹ điểm."

Chính là Mộ Dung Trạ sẽ không nhẹ. Hấn hận không thể lại mạnh mẽ điểm, liền như vậy làm cổ mi vĩnh viễn thần phục ở hấn dưới thân, trong lòng không bao giờ sẽ có nam nhân khác nửa phần bóng dáng.

Đặc biệt là Liêm Huy. Chỉ cần tưởng tượng đến ngày ấy nhai thượng Liêm Huy nhìn cổ mi ánh mắt, hấn liền hận không thể đem Liêm Huy tròng mắt cấp đào ra tính.

"Mi Mi, Mi Mi." Hấn không ngừng kêu nàng tên, nhưng nội tâm lại là ở cuồng hô, người là của một mình ta, vĩnh viễn đều chỉ là ta một người. Bất luận kẻ nào dám can đảm mơ ước người, ta đều tuyệt đối sẽ không làm hấn tồn tại.

Cổ mi cảm thấy chính mình đều sắp chết rồi. Trong đầu một mảnh hoảng hốt, nhưng thân thể thượng cảm giác lại là như thế mãnh liệt.

Nàng có thể nghe được Mộ Dung tiểu nhị ra vào nàng trong cơ thể là lúc thanh âm, như vậy rõ ràng, như vậy ái - muội, chỉ trừu chọc nàng trong cơ thể cảm giác một trận hơn một trận. Mà cố tình Mộ Dung Trạ còn ở liếm cắn nàng mãi cảm vành tai, thuần hậu gọi cảm thanh âm ở từng tiếng kêu nàng, Mi Mi, Mi Mi.

Dĩ vãng bọn họ chi gian sở hữu hoan hảo cảnh tượng bỗng nhiên tất cả đều nảy lên trong óc. Lạc Dương trong tiểu viện kia viên mộc phù dung hoa dưới tàng cây, hấn trong miệng hàm hồng nhạt cánh hoa nhìn nàng cười bộ dáng, nóc nhà thượng hấn tà khí hỏi nàng, có nghĩ muốn bộ dáng, lão quân thượng, hấn chấp nhất mà lại cố chấp hỏi nàng hấn được chưa bộ dáng.....

Nào giống nhau đều là hấn, tất cả đều như thế tốt đẹp, như thế làm người mê muội.

Nội tâm là như thế ám áp thỏa mãn, mà toàn thân sở hữu cảm giác đều vào giờ phút này bỗng nhiên mạnh mẽ đột kích.

Cao trào là lúc, nàng toàn thân run rẩy, về phía sau ngẩng đầu. Giờ phút này nàng chỉ cảm thấy trong đầu chỗ trống một mảnh, mà toàn thân lỗ chân lông đều cùng trong truyền thuyết ăn qua nhân sâm quả như vậy, đều bị vui sướng tràn trề.

Nàng vô lực về phía sau ngưỡng ngã vào giường đệm phía trên, toàn thân mềm căn bản là liên thủ đầu ngón tay đều không có một tia sức lực tới động một chút.

Mà Mộ Dung Trạm ôm lấy nàng. Hắn đem nàng lật người lại, từ sau lưng tiến vào nàng, sau đó lại đem nàng mềm nhẹ ôm lên.

Lúc này cổ mi là ngồi quỳ. Mà Mộ Dung Trạm cũng ngồi quỳ ở nàng phía sau.

Đem nàng sau lưng tóc đẹp tất cả đều rút tới rồi trước ngực, lộ ra tới nàng bóng loáng tinh tế phần lưng. Rồi sau đó hắn vươn đôi tay xuyên qua nàng dưới nách, cầm nàng trước ngực mềm mại, cũng không ôn nhu xoa nắn.

Thành kính hôn lên nàng trắng nõn bóng loáng bối, hắn tinh tế hôn qua mỗi một chỗ, hoặc dùng môi hôn môi, hoặc nhẹ nhàng dùng hàm răng gặm cắn, mà cùng này tương phản lại là phía dưới hai người dung hợp chỗ mạnh mẽ kích thích.

Cổ mi vô lực xụi lơ ở hắn khuỷu tay trung, căn bản là không có bất luận cái gì chống cự đường sống, chỉ có kia tinh tế, cùng tiểu nữ miêu giống nhau nước nở thành.

Nhưng Mộ Dung Trạm thật là ái đã chết nàng giờ phút này phát ra ra tới loại này thanh âm. Đó là nàng sờ không biết không muốn xa rời cùng kiều nhu, bất đồng với dĩ vãng ban ngày nàng đối hắn đề phòng, chỉ có tới rồi hoan hảo là lúc, nàng mới có thể như vậy không muốn xa rời hắn.

"Mi Mi, Mi Mi." Cuối cùng cao trào tiến đến hết sức, hắn một tay nắm nàng trước ngực mềm mại, mà một cái tay khác bỗng nhiên nâng lên chế trụ nàng cằm, khiến cho nàng nghiêng đầu tới. Sau đó hắn ngẩng đầu, kiên định mà lại trực tiếp hôn lên nàng đôi môi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 80

78 tình sinh ý động

Mộ Dung đại gia gần nhất thích một cái tân tư thế.

Thông tục điểm tới nói kỳ thật liền bốn chữ, Quan Âm tọa liên.

Hắn phát hiện, mỗi khi cổ mi ngồi ở hắn trên người thời điểm, chẳng những nàng phía dưới có thể đem Mộ Dung tiểu nhị bọc hút càng khẩn càng sâu, hơn nữa quan trọng nhất chính là, hắn đôi môi thượng có thể hôn môi cổ mi miễn cảm vành tai, đồ bưng đôi môi, mảnh khảnh cổ, tinh xảo xương quai xanh, đến nỗi hạ sao, còn lại là có thể hôn môi kia hai viên tiểu bạch đào, liên quan còn có mặt trên kia hai viên Tiểu Bò Đào.

Mộ Dung đại gia tỏ vẻ, hắn đối cái này tân tư thế thật là vừa lòng cực kỳ. Hơn nữa căn cứ hắn này mấy văn quan sát tới xem, cổ mi cũng là đối cái này tân tư thế cực kỳ thích.

Xét thấy hai người đều thích, cho nên đã nhiều ngày bọn họ hoan hảo hết sức, Mộ Dung đại gia đều chủ động nhiều lần bắt đầu dùng cái này tân tư thế.

Nhưng là hắn vẫn là không dám quá làm càn a. Nguyên nhân chính là lần đó cổ mi chủ động lúc sau, ngày hôm sau nàng ngủ tới rồi mặt trời lên cao, mà hắn liền giống như dĩ vãng giống nhau, sớm

lên vì nàng chuẩn bị cơm sáng, đương nhiên, cũng có thể nói là cơm trưa đi.

Kỳ thật mấy ngày nay tới giờ hăn cùng cố Mi Đô không có như thế nào ăn được, đơn giản đều là bởi vì thói quen Mộ Dung Trạ nấu cơm đồ ăn hương vị mà thôi. Nhưng là hăn hiện tại vẫn là ở giả vờ mất trí nhớ giai đoạn, không dám tùy tiện liền đi nấu cơm đồ ăn. Mà cố mi nghĩ lại là, Mộ Dung Trạ hăn ở mất trí nhớ sao, nếu cái gì đều không nhớ rõ, kia thiêu ra tới đồ ăn hương vị khẳng định cũng sẽ cùng dĩ vãng không giống nhau. Cho nên hai người đều không có nói, liền mỗi ngày như vậy chấp vá ăn. Nhưng lần này, Mộ Dung Trạ khó được ăn một lần thịt, lại còn có tổ vể này đồn thịt làm hăn ăn thực không tồi, cao hứng rất nhiều, hăn đã quên chính mình còn ở giả vờ mất trí nhớ giai đoạn, vui sướng liền chạy tới chuẩn bị đồ ăn đi, chờ cố mi tỉnh lại cùng nhau ăn cơm.

Sau đó hăn dùng khay bưng đồ ăn tiến vào thời điểm, cố mi vừa lúc tỉnh dậy lại đây.

Như nhau dĩ vãng như vậy nhiều nhật tử, nàng hoảng hốt tỉnh lại, nghiêng đầu vọng qua đi, ánh nắng nhỏ vụn như kim, Mộ Dung Trạ một bộ thanh y thanh bào, ngồi ở bên cạnh bàn nhìn nàng. Mà trên bàn, đồ ăn hương khí hôi hổi mà đến.

Cố mi hốc mắt lập tức liền đã ươn ướt. Nàng bò lên, ngồi quỳ ở trên giường, giống dĩ vãng như vậy, đối với Mộ Dung Trạ vươn đôi tay.

Mà Mộ Dung Trạ cũng quả thực như dĩ vãng như vậy, khóe môi cong một loan, cười cực kỳ ôn nhu đứng dậy đi tới ôm lấy nàng, sau đó đem nàng ôm tới rồi bên cạnh bàn ngồi xong.

Cổ mi oa ở hấn trong lòng ngực, đôi tay ôm lấy hấn cổ, hốc mắt chậm rãi đã ươn ướt: "Ca, người nghĩ tới?"

Thực nhẹ thực nhẹ thanh âm, như nửa đêm thiền ngữ lẩm bầm. Nàng sợ là sợ chính là này chỉ là nàng một giấc mộng, mà đương mộng tỉnh lại là lúc, Mộ Dung Trạh vẫn là sẽ thực mới lạ kêu nàng, cổ cô nương.

Nếu có thể, nàng tình nguyện dùng hết thảy tới đổi hỏi Mộ Dung Trạh ký ức, chỉ cần hấn còn có thể cùng dĩ vãng như vậy kêu nàng Mi Mi, chỉ cần hấn còn có thể như dĩ vãng như vậy ôn nhu nhìn nàng.

Tối hôm qua hoan hảo là lúc, nàng gắt gao ôm hấn. Hoảng hốt chi gian, nàng nghe được hấn từng tiếng trầm thấp ám ách ở kêu nàng Mi Mi, như nhau từ trước. Mà khi đó, nàng nước mắt tràn mi mà ra.

Khi đó khắc nàng mới biết, nàng là có bao nhiêu hoài niệm hấn hoặc ôn nhu, hoặc trêu đùa kêu nàng Mi Mi thời điểm.

Đem vùi đầu ở hấn trước ngực, nàng nước mắt thực mau liền đem hấn trước ngực màu xanh lá vạt áo làm ướt một tiểu khối.

"Ca, người nghĩ tới có phải hay không? Người biết ta là ai có phải hay không?"

Nàng thấp giọng hỏi. Chính là nàng vẫn là không dám nhìn tới Mộ Dung Trạh, nàng sợ nhìn đến hấn lắc đầu.

Có bao nhiêu kỳ vọng, liền sẽ sợ hãi có bao nhiêu thất vọng.

Mộ Dung Trạh nghe vậy ngắh ra. Sau đó hắh hơi hơi cúi đầu, lợt vào trong tầm mắt chứhg kiểh đúng là cổ mi kia cong cong mặc lờh mi run rẩy, mà có nước mắt, chứh đã ươn ướt nàh thật dài lờh mi.

Hắh trong lòng tức khắh đau xót, theo bản năng duỗi tay liềh ôm chắh nàh.

Cổ mi nhận thấy đượh hắh động tác khi, trong lòng lập tức run run liềh, một lòng cầh là nhắh liềh mau như nổi trống.

Hắh nhất định là nhớ lại dĩ vắh sự tình. Nhất định đúng vậy. Bằng không hắh hiện tại liềh sẽ không tới ôm nàh. Còn có tối hôm qua, tuy rằng là nàh chủ động không sai, chứh là đến sau lại hắh không phải cũng không có bài xích không phải sao.

Nắh hắh vạt áo hai tay dần dần buộc chắh, sức lực to lớn, liềh thủ xương ngón tay đều có chút trở nên trắng.

Nàh đang đợi, chờ đắh đầu Mộ Dung Trạh từ từ thanh âm vang liềh, nói cho nàh, đúng vậy, Mi Mi, ta nhớ lại chứh ta dĩ vắh sở hữu sự.

Chứh là nàh nghe đượh lại không phải cái này đáp áh.

Nàh trước hết cảm nhận đượh chứh là Mộ Dung Trạh trầm mặc.

Hắh sau khi nghe xong nàh lời nói lúc sau, một lần là trầm mặc. Hắh nói cái gì đều không có nói.

Cổ mi nín thở tĩnh khí, oa ở hắh trong lòng ngực liềh động cũng không dám động. Nàh sợ chỉ cần nàh một cái nhúc nhích, liềh sẽ lộ nghe rớt hắh theo như lời mỗi một chữ.

Nhưng dù vậy, nàng đầu tiên nghe được vẫn là một tiếng thở dài. Sau đó nàng liền nghe được Mộ Dung Trạ thanh nhã như hợp âm thanh âm chậm rãi vang lên: "Mi Mi."

Hắn ở kêu nàng Mi Mi.

Cổ mi nước mắt xoát một tiếng lại chảy ra.

Nàng chậm rãi tự hắn trong lòng ngực ngẩng đầu lên, hai mắt đắm lệ mộng lung nhìn hắn.

Nàng duỗi tay, run rẩy liền muốn đi sờ hắn mặt. Nhưng Mộ Dung Trạ duỗi tay nhẹ nhàng cầm tay nàng.

"Ca." Nàng thanh âm cũng là run. Làm như ở cảnh trong mơ, nàng không dám cao giọng cao ngưỡ, e sợ cho bừng tỉnh chính mình, sau đó phát hiện này trước mắt hết thấy bất quá là hoảng hốt cảnh trong mơ một hồi.

"Mi Mi." Mộ Dung Trạ cầm tay nàng, đưa đến chính mình bên môi thật sâu một hôn, sau đó ngẩng đầu nhìn nàng, "Ta nhớ lại một chút."

Hắn nói chính là một chút, mà phi sở hữu. Nhưng này đối với cổ mi mà nói, cũng đã vậy là đủ rồi không phải sao?

Nàng nín khóc mà cười, ôm khấn cổ hắn, cúi người qua đi, ở hắn trên môi ấn hạ nhẹ nhàng một hôn: "Này liền đủ rồi. Sau này chúng ta ở bên nhau nhật tử còn trường đâu, ta nhất định sẽ làm người nhớ lại dĩ vãng sở hữu."

Mộ Dung Trạ lúc này trong lòng chỉ có nhu tình một mảnh. Hắn thật sâu nhìn hắn trong lòng ngực cổ mi. Hai má hã còn có nước

mắt, nhưng thiên lại lúm đồng tiền như hoa, tựa sáng sớm mang lộ hồng nhạt mọc phù dung, xán nếu ánh bình minh.

Chính là hấn cũng là rồi rắm. Một phương diện rồi rắm chính là hấn không nên dối gạt cổ mi nói hấn mất trí nhớ, làm nàng ngày ngày đêm đêm vì thế sự lo lắng, thậm chí thường xuyên rơi lệ. Nhưng về phương diện khác, hấn cảm thấy hấn như vậy lừa nàng kỳ thật cũng là tốt. Ít nhất, hấn có thể thực rõ ràng cảm giác được cổ mi hiện tại đối hấn để ý cùng không muốn xa rời.

Lúc này với hấn mà nói, mất trí nhớ việc này giống như là đóa tà ác nhưng lại mỹ lệ anh túc hoa. Hấn một phương diện vì thế mê muội, chờ đợi có thể một lần một lần từ nó mặt trên được đến chút dĩ vãng hấn sở chờ đợi, nhưng lại không chiếm được, nhưng về phương diện khác, hấn lại thực thanh tỉnh biết, hấn không thể lại trầm mê, hấn không thể làm cổ mi lại như vậy vì hấn rơi lệ.

Nhìn đến nàng rơi lệ, hấn tâm sẽ rất đau. Cho nên hấn cúi đầu, nhất nhất hôn tới nàng hai má thượng nước mắt.

"Mi Mi." Hấn than nhẹ, "Ta nhất định sẽ mau chóng nhớ tới chúng ta dĩ vãng sở hữu. Cho nên, chờ ta."

Đúng vậy, hấn với lúc này làm cái quyết định, hấn sẽ làm bộ chậm rãi khôi phục, sau đó mỗi một ngày đều nói cho cổ mi, hôm nay ta lại nghĩ nhiều nổi lên một ít chúng ta trước kia sự. Như vậy cho đến một ngày nào đó, hấn là có thể đứng ở nàng trước mặt, cười nói cho nàng, Mi Mi, ta nhớ lại dĩ vãng chúng ta chi gian sở hữu sự đâu. Mà đến lúc đó, hấn tưởng, cổ mi hấn là liền sẽ chân chính yêu hấn đi.

Lúc này cố mi đối hấn sở hữu không muốn xa rời cùng để ý, hấn cũng không dám nói cho chính mình đó là bởi vì cố mi là thật sự yêu hấn. Hấn sợ chính là, kia chỉ là cố mi đối hấn một loại thói quen mà thôi.

Thói quen dĩ vãng những ngày ấy, thói quen dĩ vãng hấn đối nàng hảo. Thậm chí, hấn càng sợ hãi chính là, cố mi đối hấn sở hữu này đó nước mắt, càng có rất nhiều bởi vì nàng đối hấn áy náy. Bởi vì nàng không ngừng một lần ở hấn trước mặt nói, ca, ta sai rồi. Ta không nên bị thương người. Nếu không phải bởi vì ta, người liền sẽ không rơi xuống hiện tại cái dạng này.

Chính là hấn thật sự không cần nàng áy náy. Hấn muốn chỉ là nàng đối hấn ái, thuần túy đơn giản nam nữ chi gian ái.

Hấn vẫn luôn đang đợi, đang đợi cố mi mở miệng đối hấn nói nàng yêu hấn ngày đó.

Có bao nhiêu kỳ vọng, liền sẽ sợ hãi có bao nhiêu thất vọng, những lời này hiện tại cũng đồng dạng áp dụng với Mộ Dung Trạ trên người.

Nhật tử nước chảy quá. Mộ Dung Trạ như lúc trước hấn sở giả thiết như vậy, mỗi ngày đều sẽ cười đối cố mi nói một câu, Mi Mi, ta lại nhớ lại chúng ta dĩ vãng một ít việc. Mà cố mi cũng bởi vì hấn những lời này, mỗi ngày đều là sống thật cao hứng.

Một cao hứng, ăn tự nhiên cũng liền nhiều. Hôm nay nàng cùng Mộ Dung Trạ, còn có Hoàng Nhất Phó, cùng kia thanh y tiểu đồng ngồi vây quanh ở cái bàn bên cạnh ăn cơm trưa.

Mộ Dung Trạh nhìn nàng ánh mắt vẫn luôn là mang theo cười, ấm áp như ngày xuân ấm dương. Chỉ là kia xoay chuyển ánh mắt đến Hoàng Nhất Phó kia, liền lập tức biến thành vào đông hàn băng, chỉ đông lạnh Hoàng Nhất Phó từng đợt thẳng run run.

Hắn liền nháo không rõ, rõ ràng mấy ngày nay hắn đều đem vị này đại gia đương Bồ Tát giống nhau cung trứ, như thế nào vị này đại gia mỗi lần nhìn hắn thời điểm, kia ánh mắt liền cùng dao nhỏ dường như, hận không thể một đao liền cho hắn trát một cái lỗ thủng?

Kỳ thật Mộ Dung Trạh chỉ là không thích hắn cùng cố mi ở chung thời điểm có người ở bên cạnh mà thôi.

Này bữa cơm Hoàng Nhất Phó ăn rất là thật cẩn thận. Trên thực tế, từ hắn mang theo Mộ Dung Trạh cùng cố mi trở về lúc sau, hắn ở cùng bọn họ ngồi cùng bàn ăn cơm thời điểm vẫn luôn đều rất cẩn thận cẩn thận.

Muốn ăn no đó là không có khả năng. Đối với Mộ Dung Trạh kia băng trùy dường như ánh mắt hắn nếu là còn có thể ăn no mới là lạ. Cho nên mỗi lần hắn đều là chờ hạ bàn ăn, sau đó lén lút đến phòng bếp đi tìm xem xem có cái gì ăn, làm cho hắn đồng nhi thường xuyên hỏi hắn, Thần Y đại nhân, gần nhất người rất đói bụng sao?

Hoàng Nhất Phó bùng lên bát cơm chặn mặt, yên lặng rơi lệ, trong lòng ở rít gào, cuộc sống này vô pháp qua. Lão tử không cần nghiên cứu vị này đại gia huyết. Lại cứ như vậy đi xuống, không đợi đem tư hồng cổ cấp nghiên cứu ra tới, hắn liền trước đến đói chết, cộng thêm bị Mộ Dung Trạh cấp hù chết.

Nhưng lúc này, Thanh Y Đồng Tử nói một câu nói, thiếu chút nữa liền không làm ném trong tay chén, sau đó trực tiếp cấp dọa cơ tim tắc nghẽn.

Bởi vì Thanh Y Đồng Tử buông bát cơm, thực thiên chân vô tà nhìn cổ mi, sau đó như cũ thực thiên chân vô tà mở miệng hỏi: "Cố tỷ tỷ, người cùng Mộ Dung ca ca trong phòng kia trương giường có phải hay không hỏng rồi a? Như thế nào mỗi lần buổi tối ta từ các người trước cửa đi qua thời điểm, đều có thể nghe được kia trương giường phát ra kéo kẹt kéo kẹt thanh âm đâu? Dùng không cần ta hôm nay liền cho các người đổi một trương giường đâu?"

Tác giả có lời muốn nói: Gần nhất vẫn luôn ở rối rắm tân văn nam chủ rất cuộc định cái nào vấn đề, cho nên riêng bò lên tới hỏi một chút các vị thân nhóm.

Tam quan thực chính, ôn nhã, so nữ chủ đại 12 tuổi sư phó đại nhân VS ngạo kiều, độc miệng, so nữ chủ cùng lắm thì vài tuổi tiểu hầu gia, cái nào tương đối hảo?

PS: Nữ chủ là xuyên qua. Thực tế tuổi so sư phụ tiểu không được hai ba tuổi nhưng lại so tiểu hầu gia đại cái hai ba tuổi..

Hồ cha giả thiết a a.

79 tình sinh ý động

Hoàng Nhất Phó hiện tại cơ bản ở vào cái loại này nơi nơi tìm động, hơn nữa tìm được liền tưởng hướng trong chui không bao giờ ra tới trạng thái.

Hắn gian nan buông xuống trong tay bát cơm, không thể không ngẩng đầu trực diện Mộ Dung Trạh kia lãnh đều có thể kết băng

ánh mắt. Sau đó hắn bi thối, trên mặt ngũ quan đều mau vắn vẹo, nghiêng đầu đối với Thanh Y Đồng Tử thực gian nan nói: "Đồng nhi, vấn đề này, người có thể hay không, đừng hỏi a."

Nhưng hắn trong lòng kỳ thật là ở rít gào, chết đồng nhi, người đây là ngại không đủ loạn, cố ý muốn hại chết nhà người Thần Y đại nhân ta sao? A a, người cũng không nhìn xem hiện nay ta đối diện kia tôn mặt lạnh thần, chỉ sợ đến lúc đó đều không cần hắn ra tay, trực tiếp một cái tát sát kĩ con mắt hình viên đạn bay qua tới, nhà người đại nhân ta phải hôi phi yên diệt hồn phi phách tán, làm không hảo kiếp sau phải đầu thai súc sinh đạo đi a được không.

Hoàng Nhất Phó yên lặng rơi lệ, cuộc sống này thật là vô pháp qua a được không. Lại như vậy làm đi xuống, hắn kia viên yếu ớt tiểu tâm can a, còn chịu được vị kia đại gia vài lần kinh hách.

Nhưng Thanh Y Đồng Tử không rõ a. Hắn quay đầu, dùng thực thuần khiết ánh mắt nhìn nhà hắn Thần Y đại nhân, thực thiên chân hỏi: "Thần Y đại nhân, vấn đề này vì cái gì không thể hỏi đâu?"

Vì thế Hoàng Nhất Phó hiện tại liền ở vào cái loại này, đặc tưởng đem trước mặt kia bàn xào rau xanh bùng lên tới, sau đó ném tới hắn gia đáng yêu đồng nhi trên mặt cái loại này trạng thái.

Vô tri giả không sợ, Thanh Y Đồng Tử ngược lại đi hỏi cổ mi. Hắn ánh mắt sáng quắc nhìn nàng, bất quá thực đáng tiếc, hắn nhìn không tới cổ mi mặt, bởi vì cổ mi hiện tại đầu thấp đều mau thâm nhập đến trong đất.

Hảo mắt mặt a làm sao bây giờ? Nàng cùng Mộ Dung Trạm mỗi đêm động tác thật sự có như vậy khoa trương sao? Có sao có sao?

Nhưng nàng rõ ràng đều nhớ rõ mỗi lần nàng kỳ thật đều là áp lực, cũng không có đặc biệt lớn tiếng kêu lên tiếng âm tới a được không.

Vì thế nàng dùng ánh mắt bắt đầu khiển trách Mộ Dung Trạ.

Đều là hấn lạp. Gần nhất một hai phải cùng nàng nói cái gì, vừa phải hoan hảo có lợi cho hấn càng mau nhớ lại trước kia những cái đó sự. Cho nên mấy ngày nay tới giờ, hấn cơ bản mỗi đêm đều phải lôi kéo nàng ôn tập một ít trước kia sự. Nhìn trời, còn đặc biệt là trên giường một ít việc. Đây cũng liền thôi, nhưng hấn vì cái gì chính là muốn nàng tỉ mỉ nói rõ ràng hấn trước kia ở trên giường là cái dạng gì đâu quăng ngã.

Nghĩ vậy mấy văn sự, cố mi đưa nhỏ này lại bắt đầu mặt đỏ. Sau đó nàng đầu liền thấp lợi hại hơn, đều tưởng trực tiếp chôn trong đất đi sau đó không bao giờ ra tới tính.

Một bàn bốn con người, một con kinh, một con xấu hổ, một con thuần, mặt khác một con đầu? Kia chỉ đương sự gia sắc mặt nghiêm chỉnh vững vàng ngồi ở chỗ kia thực trấn định đang ăn cơm.

Nha còn cần để ý ánh mắt của người khác sao? Nếu không phải cố kỵ sợ cố mi nói hấn tùy tiện giết người không tốt, hấn đều có thể trực tiếp xuống tay đem này trước mặt Hoàng Nhất Phó cùng Thanh Y Đồng Tử cấp thu thập.

Không thể giết, kia độc ách được chưa? Mộ Dung đại gia ở bắt đầu suy xét cái này ý tưởng thực thi tính. Chỉ cần đưa bọn họ độc ách, vậy tính bọn họ nghe được cái gì, bọn họ cũng sẽ không nói cái gì, như vậy cố Mi Tụ sẽ không then thùng.

Bất quá cuối cùng hắn vẫn là từ bỏ, bởi vì hắn cảm thấy hắn nếu là làm như vậy nói, cố mi xác định vững chắc sẽ không hề để ý tới hắn. Kia hắn thời gian dài như vậy nỗ lực đều làm không công.

Cho nên Mộ Dung đại gia cuối cùng quyết định, tính, liền cứ như vậy đi. Tả hữu Thanh Y Đồng Tử tuổi còn nhỏ, cái gì cũng đều không hiểu. Đến nỗi Hoàng Nhất Phó sao, hắn chậm rãi một đạo ánh mắt nhìn qua đi, người sau tiếp xúc đến hắn ánh mắt khi lập tức bắt đầu ánh mắt mơ hồ khắp nơi nhìn xung quanh, nhưng chính là không dám nhìn hắn.

Ngô, đến nỗi Hoàng Nhất Phó sao, Mộ Dung Trạ cảm thấy là không cần lo lắng. Tả hữu hắn là cái gì nhân ngôn toái ngữ cũng không dám nói.

Cho nên Mộ Dung Trạ thực yên tâm ở kia tiếp tục đang ăn cơm, còn hứng thú thực tốt hương cố mi bát cơm kẹ kẹ đồ ăn.

Chính là cố mi hiện tại đều hận không thể cào hắn một cái tát a một cái tát.

Này đến cơm trưa lúc sau, Hoàng Nhất Phó đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

Bởi vì Thanh Y đại nhân bỗng nhiên liền thông suốt. Hắn cảm thấy Mộ Dung Trạ này tôn đại Phật gần nhất hắn là không dám mở miệng nói ra tiền khách, thứ hai hắn cũng rất cuộc luyện tiếc. Mỗi ngày một giọt huyết a, này tư hồng cổ vừa mới làm hắn nghiên cứu ra cái đạo đạo tới, như thế nào có thể ở máu chốt thời khắc liền gián đoạn đâu.

Cho nên Hoàng Nhất Phó an ủi chính mình, vì y học đại kế, hấn liền nhẫn nhục phụ trọng đi.

Nhẫn nhục phụ trọng hậu quả chính là, hấn mỗi ngày ban ngày ra ngoài hái thuốc, buổi tối đánh giá Mộ Dung Trạh ngủ rồi hấn lúc này mới lén lút sờ đến trong phòng của mình ngủ. Đến nỗi Mộ Dung Trạh mỗi ngày kia lấy máu, hấn làm Thanh Y Đồng Tử đại lao đi lấy.

Như vậy mấy ngày xuống dưới, Hoàng Nhất Phó liền lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bắt đầu gầy đi xuống. Vốn dĩ hấn vẫn là cái lớn lên có chút hơi béo tiểu lão đầu, nhưng hiện tại hấn gia đồng nhi mỗi ngày nhìn thấy hấn thời điểm tổng muốn kinh hỉ nói, Thần Y đại nhân, người lại biến gầy, thoát nhìn nhưng tinh thần.

Hoàng Nhất Phó lão lệ tung hoành a. Hấn bốn mươi lăm độ ngựa đầu nhìn trời. Đỉnh đầu một loan nghiêng nguyệt, sổ viên hàn tinh, chính cô tịch đối với hấn phát ra mỏng manh quang mang.

Hấn cúi đầu, duỗi tay áo tưởng lau vừa mới bốn mươi lăm độ nhìn trời khi chảy ra nước mắt, nhưng là lại rơi xuống cái không.

Bốn mươi lăm độ ngựa mặt lên trời a, làm ơn kia nước mắt đều theo khóe mắt trực tiếp lưu tới rồi tóc hạo đi.

Trang bức xong. Hoàng Nhất Phó bắt đầu oán giận: "Đồng nhi, sáng sớm chúng ta nói tốt xương sườn củ cải canh đâu? Người như thế nào không hàm?"

Nhà người Thần Y đại nhân ta như vậy lãnh thời tiết mỗi ngày chạy ra đi hái thuốc, sau đó tưởng trở về uống thượng một ngụm nhiệt canh đều không có đây là muốn làm cái gì tiết tấu? Chê người

gia đại nhân ta béo a, có phải hay không còn muốn ta gầy thành cái da bọc xương người mới vừa lòng a đồng nhi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 81

Hoàng Nhất Phó sâu kín ánh mắt nhìn chăm chăm Thanh Y Đồng Tử xem, thẳng nhìn chăm chăm đến hần tiểu tâm can run rẩy mấy cái. Sau đó hần cúi đầu, cẩn thận ngập ngừng: "Thần Y đại nhân, cái kia, cái kia, hôm nay ta đi mua xương sườn, chính là Triệu đồ tể hần sinh bệnh, cho nên hần hôm nay liền không có giết heo, cho nên ta liền, ta liền không mua được xương sườn, cho nên, cho nên cái này xương sườn hàm củ cải canh nó liền vô pháp hàm."

Hoàng Nhất Phó trong lòng cả kinh. Đừng nhìn này tiểu lão đầu ngày thường cà lơ phất phơ, làm việc càng là thoát nhìn một chút đều không đáng tin cậy, nhưng hần thật đúng là đương đến khởi y giả nhân tâm này bốn chữ.

Hần lập tức liền khắp nơi tìm cái hòm thuốc tử: "Ta cái hòm thuốc tử đâu? Mau đem tới, ta đi xem Triệu đồ tể hần đến bệnh gì."

Thanh Y Đồng Tử không có động. Hần tiếp tục ngập ngừng: "Chính là Thần Y đại nhân, Triệu đồ tể, Triệu đồ tể hần bệnh đã hảo a."

Hoàng Nhất Phó đang ở khắp nơi tìm cái hòm thuốc tử thân hình một đồn. Sau đó hần xoay người, đối thượng hần gia đồng nhi sáng lấp lánh, lại đặc thanh triệt ánh mắt, hần bắt đầu vô lực đỡ trán: "Hảo đồng nhi, tới, chậm rãi nói cho nhà ngươi Thần Y đại nhân ta

nghe một chút. Triệu đồ tể đến tột cùng là đến bệnh gì? Còn có hẩn bệnh như thế nào bỗng nhiên thì tốt rồi?"

Hẩn đều mau bị hẩn gia đồng nhi cấp vòng đầu óc đều hôn mê hảo phạt.

Sự tình nguyên nhân gây ra là cái dạng này, hôm nay hẩn gia đồng nhi đang ở dựa theo hẩn gia thần y đại nhân tối hôm qua chỉ thị, ở trong sân cần trọng lượng dược thảo, sau đó hẩn bỗng nhiên nghe được có người ở vội vàng vồ sân môn, cùng lúc đó còn cùng với nữ tử tiếng khóc.

Hẩn vội vàng đi qua đi mở cửa. Môn mới vừa vừa mở ra, liền nhìn đến có người lập tức quăng ngã tiến vào. Mà có nữ tử bước vào viện môn, ngồi xổm ngã trên mặt đất người kia bên cạnh khóc không biết làm sao.

Hẩn hoảng sợ, nhìn chăm chú nhìn lên, xem mình bạch ngã trên mặt đất người kia nguyên lai là thôn đông đầu Triệu đồ tể. Mà ngồi xổm hẩn bên cạnh khóc cái kia nữ tử, đúng là hẩn con gái một nhi Hồng Đào.

Hồng Đào giả, đào hoa mở ra thời điểm sinh ra. Tuy nói chỉ là cái thôn dã nữ tử, nhưng thực sự sinh một trương hảo dung mạo, thật sự là không thua ba tháng đào hoa. Hơn nữa Triệu đồ tể tại đây trong thôn lại là thực giàu có, cố tiến đến cầu thân người có thể nói là đập vỡ nhà hẩn ngạch cửa. Nhưng nề hà Hồng Đào ánh mắt pha cao, chính là một cái đều chương mắt, cố hiện giờ nàng tuy rằng đều mười bảy tuổi, vẫn là không có tìm đến một cái nhà chồng.

Hiện nay này Hồng Đào khóc hoa lê dính hạt mưa, nhìn Thanh Y Đồng Tử điềm đạm đáng yêu nói: "Xin hỏi tiên đồng, Thần Y đại

nhân nhưng ở? Làm phiền kêu hấn ra tới cho ta cha nhìn một cái."

Triệu đồ tể từ nhỏ liền rất là quý trọng cái này nữ nhi, không màng người trong thôn khác ánh mắt, thỉnh tiên sinh tiến đến dạy dỗ, giáo nàng học chữ đọc sách. Cho nên này Hồng Đào lời nói đảo cùng này trong thôn người khác không giống nhau, đây cũng là nàng lớn như vậy tuổi tác còn không có gả đi ra ngoài duyên cớ. Gần nhất là bình thường nông hộ nhân gia không quen nhìn nàng này nhu nhược dạng, cảm thấy thảo trở về đương tức phụ chẳng những là cái gì sống đều làm không được, còn phải trái lại hầu hạ vị này đại tiểu thư. Thứ hai chính là có chút cùng tuổi tiểu tử tuy rằng thích nàng, nhưng tổng cảm thấy chính mình cùng nàng chênh lệch quá lớn, tự biết xấu hổ, chính là không dám tiến lên đây đến gần.

Hiện nay này Thanh Y Đồng Tử bị Hồng Đào như vậy vừa khóc, lại nhìn nhìn ngằm nằm Triệu đồ tể sắc mặt phát thanh, thoát nhìn chỉ có ra khí, không có tiến khí, hấn cũng trứ hoảng, nhưng vẫn là đến lời nói thật lời nói thật: "Chính là Thần Y đại nhân hấn, hấn không ở nhà a."

Sự thật là, Thần Y đại nhân hấn gần nhất liền không có ở nhà quá. Muốn tìm hấn a, thế nào cũng đến chờ đến thiên sát đen mới thành.

Thần Y đại nhân tỏ vẻ nước mắt một cái. Tu hú chiếm tổ a đây là, hấn không chạy kết cục hoặc là chính là bị Mộ Dung Trạm ánh mắt cấp đông chết, hoặc là chính là bị Mộ Dung Trạm ánh mắt cấp hù chết, cho nên hấn vẫn là ở bên ngoài hái thuốc thảo đi hấn.

Hồng Đào nghe xong tiểu đồng nói, tức khắc lục thần vô thố, loạng choạng đã hôn mê Triệu đồ tể, không ngừng thanh kêu cha, cha, nhưng cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Trong viện như vậy một phen đại động tĩnh, đã sớm là kinh động cổ mi.

Lúc đó nàng đang ở trong phòng mỹ nhân tháp hạ thiền ngủ, mà Mộ Dung Trạh tấ ngồi ở bên cạnh bàn nhìn một quyển y thư.

Cổ mi lúc này còn ở thiền ngủ nguyên nhân tự nhiên là bởi vì tối hôm qua người nào đó đem nàng lẫn lộn quá mệt mỏi. Mà Mộ Dung Trạh ở lật xem y thư nguyên nhân là, Hoàng Nhất Phó nơi này y thư quá nhiều, hơn nữa thật nhiều vẫn là bên ngoài tìm không thấy, cho nên Mộ Dung Trạh bình không xem bạch không xem nguyên tấ, trong khoảng thời gian này gặh vài bản y thư tiến bụn.

Hồng Đào tiếng khóc xuyên thấu qua hơi mỏng lực song sa truyền tiến vào, nghe tới rất là rõ ràng. Mộ Dung Trạh hơi hơi nhú nhú mày, nhìn về phía cổ mi, quả nhiên thấy nàng đã là bị này tiếng khóc cấp đánh thức.

Cổ mi ngủ có chút mơ hồ. Nàng nghe này tiếng khóc, cảm thấy rất không chân thật. Mơ mơ màng màng nghiêng đầu nhìn Mộ Dung Trạh, nàng ngây ngốc liền hỏi: "Ca, ai ở khóc a?"

Mộ Dung Trạh buông trong tay y thư, đi qua đi ở nàng bên cạnh ngồi xong.

Cổ mi chỉ cảm thấy dưới thân mềm bị hấh một nhân, sau đó liền thấy hấh chính cúi đầu tới.

Trên trán ấh ấh, rồi sau đó là hấh mưa thuận gió hoà mềm nhẹ thanh âm truyền đến: "Ngoan, không có việc gì. Nhấh mắt lại, tiếp theo ngủ đi."

Cổ mi ngây ngốc nga một tiếng, thật sự liền nhắm hai mắt lại tưởng tiếp theo ngủ.

Nhưng kia tiếng khóc vẫn là quá sảo. Nàng ngủ không được.

Nàng có chút không vui mở to mắt bò lên, có chút không kiên nhẫn gãi gãi tóc. Đứng dậy liền muốn đi xem.

Chính là, là nàng ảo giác sao? Vừa mới nàng vô tình bên trong ánh mắt nhìn đến Mộ Dung Trạh khi, tựa hồ thấy được hắh trong mắt sát ý?

Nàng lắh lắh đầu, cảm thấy này khả năng không lớn. Gần nhất mắt trí nhớ qua đi Mộ Dung Trạh cho nàng lớn nhất cảm giác chính là hắh hoàn hoàn toàn toàn biến thành lúc trước dung trạh, toàn bộ liền một ôn nhắh khiêm khiêm quân tử, nơi nào còn sẽ là sau lại cái kia quỷ súc giết người chỉ ở phúc chướng chi gian Mộ Dung Trạh.

Kỳ thật nàng không có hoa mắt. Vừa mới Mộ Dung Trạh xác thật là nổi lên sát ý.

Như vậy tốt đẹp một cái sáng sớm, cổ Mi Tại phía trước cửa sổ sụp hạ thiên miên, hắh ở bên cạnh bàn lật xem quyển sách. Ngoài cửa sổ ánh nắng tươi sáng, điều thanh nhỏ vụn, thật sự là hiện thế an ổn, năm tháng tĩnh hảo. Nhưng bỗng nhiên chính là cái này tiếng khóc giảo như vậy tốt đẹp một bức bức hoạ cuộn tròn.

Dựa theo Mộ Dung Trạh dĩ vãng tính cách, chỉ sợ cũng đã là đứng dậy mở cửa ném hai ám khí qua đi, thẳng trung ấn đường, sau đó lại quyết đoán đóng cửa tiếp theo đọc sách. Chính là hiện tại hắh nhìn đến cổ mi nhìn hắh kia nghi hoặc ánh mắt, vội thu quanh thân sát ý, ngược lại cười mềm nhẹ.

"Muốn đi xem?" Hấn trong mắt hàm cười, hỏi rất là tùy ý.

Cố mi nhìn hấn chần chờ gật gật đầu.

Mộ Dung Trạm lại cười, giống như ngày xuân dương liễu phát thủy, quả nhiên là thuần thiện vô hại: "Hảo. Ta đây bồi người cùng đi."

Huề nàng tay, hấn mở cửa, cùng nàng cùng nhau đi vào trong viện.

Mà lúc này Hồng Đào nhìn sắc mặt càng ngày càng thanh Triệu đồ tể, chỉ khóc thở hỗn hển.

Hoảng hốt trung, nàng nghe được bên cạnh thanh y tiểu đồng ở kêu cổ tỷ tỷ, Mộ Dung ca ca. Sau đó nàng ngốc ngốc nhiên liền ngẩng đầu nhìn qua đi.

Vào đông ánh nắng ấm áp tiên sống. Mà chính từ chạy bộ lại đây nam tử bạch y thanh bào, văn nhã tuấn tú. Ánh nắng khuynh sái này thượng, tiết lạc đầy đất nhỏ vụn lưu quang. Hấn thoát nhìn, thế nhưng tốt đẹp phảng phất giống như không phải nhân gian người.

Hồng Đào đối Mộ Dung Trạm vừa gặp đã thương.

Tác giả có lời muốn nói: Tân văn nam chủ điều tra kết quả thế nhưng là, sự phụ cơ hồ là tính áp đảo thắng được. Ta tỏ vẻ, tương đối kinh ngạc a tương đối kinh ngạc.

80 tình sinh ý động

Nếu không như thế nào liền nói cố mi là cái ngốc thiếu đầu. Này nếu là gác cái hơi chút thông minh điểm cô nương, vừa thấy đến

Hồng Đào giờ phút này nhìn Mộ Dung Trạh ánh mắt là có thể biết này muội tử ở mơ ước nhà nàng nam nhân, nhưng cổ Mi Tha cũng không biết a.

Xong việc cổ mi đã từng an ủi quá chính mình, này không phải nàng ngốc. Thật sự không phải nàng ngốc. Quái chỉ đồ thừa nàng thật sự quá thiện lương.

Thực ngốc thực thiên chân cổ mi lúc này kỳ thật là bị khiếp sợ. Bất luận cái gì một người bình thường, bỗng nhiên nhìn đến một người sắc mặt phát thanh miệng sùi bọt mép nằm ở trước mặt, kia đều sẽ bị hoảng sợ.

Cho nên nàng liền xem nhẹ rớt Hồng Đào nhìn Mộ Dung Trạh kia tràn ngập kinh diễm ánh mắt. Nàng chỉ là nghiêng đầu đối Mộ Dung Trạh nói: "Ca, người có biện pháp nào không cứu hấn một cứu?"

Sớm tại thành Lạc Dương thời điểm Mộ Dung Trạh liền từng đối nàng nói qua, hấn là sẽ y thuật, lại còn có không phải sẽ nhỏ tí tẹo. Hơn nữa mấy ngày nay, nàng thấy hấn không có việc gì thời điểm liền phủng một quyển y thư đang xem, kia chuyên chú bộ dáng vừa thấy chính là cái tay già đời. Cho nên này đương sẽ, nàng nhìn đến ngằm người kia bệnh không nhẹ bộ dáng, lập tức liền quay đầu hỏi Mộ Dung Trạh.

Kỳ thật chính yếu nguyên nhân chính là, ở cổ mi trong lòng, theo bản năng liền cảm thấy trên đời này là không có gì sự là có thể khó được trụ Mộ Dung Trạh.

Mộ Dung Trạh nguyên bản là cũng chưa thấy thế nào trên mặt đất Triệu đồ tể. Đương nhiên, cũng liền không thấy thế nào chính

nửa quỳ ở Triệu đồ tể bên cạnh Hồng Đào. Nói chung, hấn đều lười đến dùng con mắt đi nhìn cái người xa lạ, quản hấn đối phương là cái thiên tiên mỹ nhân vẫn là cái yêu ma quỷ quái. Cho nên Hồng Đào đối hấn những cái đó đưa tình ẩn tình ánh mắt, hấn căn bản liền không có chú ý tới.

Chỉ là hiện tại cổ Mi Đô như vậy mở miệng nói, hấn không nghĩ phát nạng ý. Dù cho là hấn trong lòng lại không muốn quản này đó nhàn sự, nhưng hấn vẫn là ra tay.

Sau đó cổ Mi Tựu thấy được trong truyền thuyết huyền ti bất mạch.

Tinh tể chỉ bạc một cây, một mặt hệ ở Triệu đồ tể tay phải cổ tay, một mặt chính chấp với Mộ Dung Trạ trong tay.

Mộ Dung Trạ trên mặt đạm nhiên một mảnh, cũng không cái gì đặc biệt biểu tình.

Đối hấn mà nói, liền tính là chẩn bệnh không đúng, khai sai rồi được ăn đã chết người hấn đều không sao cả. Dù sao chính là cổ mi kêu hấn cứu người, kia hấn liền ra tay cứu. Đến nỗi có cứu hay không đến sống vấn đề, vậy muốn xem Triệu đồ tể tạo hóa.

Cho nên này mạch khám, hấn là thập phần không để bụng.

Khám xong mạch lúc sau, hấn tùy tay liền đem kia căn chỉ bạc cấp ném. Không có biện pháp, hấn có thói ở sạch, chưa bao giờ sẽ đi đụng vào người xa lạ, cũng sẽ không làm người xa lạ chạm vào hấn. Đến nỗi bị người xa lạ tiếp xúc quá đồ vật, hấn tự nhiên cũng sẽ không đi lưu trữ.

Nhưng thật ra cổ mi, nhìn kia căn chỉ bạc, đau lòng muốn chết.

Này phá sản hài tử, người liên không thể tùy tiện dùng căn cái gì sợi tơ tính, còn thể nào cũng phải dùng này căn chỉ bạc? Này đến có bao nhiêu lãng phí a.

Này căn chỉ bạc cổ mi kỳ thật là gặp qua. Vẫn luôn quán quanh ở Mộ Dung Trạ̣m cổ tay trái thượng. Ngay từ đầu nàng nhìn đến thời điểm, còn ở suy đoán, đều thành này ngoạn ý kỳ thật chính là hấn vũ khí, đánh nhau thời điểm dùng để lặc người khác cổ dùng? Nhưng cho tới hôm nay nàng mới biết được, là nàng suy nghĩ nhiều, này ngoạn ý nguyên bản cũng chỉ là căn bình thường chỉ bạc mà thôi.

Đến nỗi Mộ Dung Trạ̣m tay trái trên cổ tay vì cái gì quán quanh căn chỉ bạc vấn đề, kỳ thật kia thật đúng là chính là hấn muốn dùng tới chận bệnh người khác được bệnh gì công cụ, chỉ là hấn vẫn luôn vô dụng được với cơ hội thôi.

Không có biện pháp, hấn dĩ vãng chính là cái liên chính mình sinh tử đều không thể nào để ý người, liên càng chưa nói tới sẽ đi để ý người khác sinh tử. Cho nên hấn cảm thấy này thiên hạ gian thật đúng là không có đáng giá hấn ra tay đi bắt mạch người. Đến nỗi đụng tới cổ mi lúc sau, hấn cho nàng bắt mạch còn dùng đến này chỉ bạc sao? Nàng toàn thân trên dưới nơi nào là hấn không thể đụng vào?

Cho nên này căn chỉ bạc tuyến liên rất bi thôi tỏ vẻ, phong rền vang hề Dịch Thủy Hàn, tráng sĩ một đi không trở lại. Này bất quá mới bị dùng một lần đâu, lập tức đã bị vứt bỏ. Nó cảm thấy nó kiếp sau vẫn là làm tiền bạc đi thôi, tuyệt đối người gặp người thích hoa gặp hoa nở.

Cho nên Mộ Dung đại gia liền như vậy qua loa cấp Triệu đồ tể khám hạ mạch, trước sau tuyệt bích sẽ không vượt qua mười giây đồng hồ, sau đó hắn liền trực tiếp đề bút khai phương thuốc.

Hắn lười đến cùng Hoàng Nhất Phó giống nhau, một mặt được một mặt được đối với Thanh Y Đồng Tử nói rõ ràng, cũng lười đến nói với hắn rõ ràng này được nên như thế nào chiêm như thế nào chiêm vấn đề, hắn cũng chỉ là khinh phiêu phiêu ném một trương giấy qua đi, mặt trên là hắn tùy tay viết mấy vị thảo dược, sau đó hắn liền trực tiếp lôi kéo cổ mi đi rồi.

Cổ mi là đã sớm đã thói quen hắn đối ngoại nhân này phúc lãnh đạm bộ dáng. So sánh mà nói, nàng còn cảm thấy Mộ Dung Trạm hôm nay xem như thực không tồi. Rốt cuộc hắn còn có thể cấp Triệu đồ tể chẩn bệnh một phen, còn có thể đề bút viết trương phương thuốc ra tới, nàng cảm thấy này nếu là gác trước kia, chính là Triệu đồ tể chết ở trước mặt hắn, hắn liền con mắt đều không mang theo xem một cái, trực tiếp đề chân liền đi.

Nhưng này ở Hồng Đào trong mắt kia hàm nghĩa liền không giống nhau a. Cỡ nào thanh tuấn cao nhã một người a. Hơn nữa hắn còn sẽ huyền ti bắt mạch, này liền Thần Y đại nhân đều không có làm như vậy quá. Hơn nữa xem hắn đề bút viết được phòng sau đó đem phương thuốc ném cho Thanh Y Đồng Tử như vậy, quả thực chính là muốn nhiều sạch sẽ lưu loát liền có bao nhiêu sạch sẽ lưu loát, tiêu sái đến không được. Đến nỗi hắn đôi mắt chớp đều không nháy mắt liền đem trong tay chỉ bạc cấp ném sự, cô nương này đều không có liên tưởng đến hắn đây là bởi vì ghét bỏ này căn chỉ bạc đựng phải nàng cha duyên cớ, mà là cảm thấy, vị công tử này thật là cùng người bình thường bất đồng a.

Hồng Đào cô nương một viên phương tâm từ đây liền chặt chẽ ký thác ở Mộ Dung Trạm trên người. Đáng tiếc chính là, Mộ Dung Trạm từ nắm cổ mi ra tới đến nắm cổ mi trở về lúc sau này toàn bộ trong quá trình, căn bản liền không có xem qua nàng liếc mắt một cái, cho nên hẳn căn bản là không biết nàng lớn lên rốt cuộc là trương viên mặt vẫn là trương mặt chữ điền.

Nhưng tình nhân trong mắt ra Tây Thi, ở Hồng Đào trong mắt, Mộ Dung Trạm này không gọi lạnh nhạt, cái này kêu làm không cùng thể tục thông đồng làm bậy. Đến nỗi hẳn tự ra tới đến trở về, bao gồm tự cấp nàng cha bắt mạch, cho nàng cha viết phương thuốc trong quá trình, hẳn đều nắm cổ mi tay không có buông ra chuyện này, nàng cảm thấy, ngô, này chỉ có thể thuyết minh hẳn thật là một cái hảo ca ca.

Bởi vì nàng nghe được cổ mi kêu Mộ Dung Trạm ca, cho nên nàng liền cho rằng, bọn họ hai người là huynh muội.

Nhưng là muội tử, người có gặp qua như vậy huynh muội sao?

Không thể không nói, Mộ Dung Trạm thật là cái thiên tài a. Liền như vậy tùy tùy tiện tiện cấp Triệu đồ tể khám hạ mạch, sau đó lại tùy ý khai cái đơn tử, Triệu đồ tể thể nhưng liền cấp trị hết, một bộ được uống lên đi xuống, lập tức người liền thanh tỉnh.

Tại đây còn muốn riêng khen ngợi hạ Thanh Y Đồng Tử. Mộ Dung Trạm kia phương thuốc khai, căn bản liền không hướng lên trên viết, cũng cũng không có mở miệng thuyết minh này được nên như thế nào chiêm, chiêm trong quá trình hẳn là phải chú ý này đó vấn đề, nhưng Thanh Y Đồng Tử thể nhưng vừa thấy liền đã hiểu, lại còn có chuẩn xác không có làm đem này uống thuốc cấp chiêm hảo.

Sau đó hấn liền ngạc nhiên. Hấn cảm thấy vị này Mộ Dung ca ca y thuật đều có thể thắng buộc hấn gia thần y đại nhân.

Sau đó cổ mi cũng liền đặc ý. Nói Mộ Dung Trạm lợi hại cũng chính là cùng cấp với nói nàng lợi hại.

"Ca," nàng quý ghé vào cửa sổ hạ bàn dài thượng, một đôi mắt bởi vì hưng phấn mà thoát nhìn đặc biệt lượng, "Người thật lợi hại."

Không có cái nào nam nhân nghe được chính mình nữ nhân nói hấn lợi hại thời điểm sẽ không cao hứng. Mà Mộ Dung Trạm vưu gì. Hấn là tương đương để ý ở cổ mi trong lòng hấn là cái cái dạng gì tồn tại. Cho nên hấn khoe môi lập tức liền cong lên.

Sau đó hấn liền ở trong lòng yên lặng cấp chính mình điểm cái tán, còn yên lặng tiếp theo cổ mi câu nói kia lại chính mình cấp chính mình trả lời một câu, đó là.

Cho nên này cũng chính là vì cái gì, ngay từ đầu Hoàng Nhất Phó dùng cho hấn trị liệu hấn trên người thương tới dự hoặc hấn lưu lại thời điểm, hấn như vậy khịt mũi coi thường duyên cớ. Hoàng Nhất Phó sẽ, hấn tất cả đều sẽ. Thậm chí liền Hoàng Nhất Phó sẽ không, hấn cũng đều sẽ, cho nên hấn dùng đến Hoàng Nhất Phó tới cấp hấn trị thương sao?

Đến nỗi sau lại vì cái gì đáp ứng rồi Hoàng Nhất Phó mỗi ngày cho hấn một giọt huyết làm hấn đi nghiên cứu tư hồng cổ, gần nhất là hấn nhìn đến cổ mi lúc ấy kia sợ hãi bộ dáng, không đành lòng làm nàng lại lo lắng, thứ hai cũng là muốn lợi dụng lúc ấy cổ mi đối hấn áy náy, muốn tìm cái an tĩnh không có người ngoài quấy rầy địa phương cùng nàng hảo hảo bồi dưỡng bồi dưỡng cảm tình, tam tới chính là, hấn là đoán chắc liền tính là mỗi ngày cấp Hoàng Nhất Phó

một giọt huyết làm hấn đi nghiên cứu, hấn cũng cái gì đều nghiên cứu không ra.

Tơ hồng cổ há có thể làm hấn nghiên cứu ra tới? Hấn nếu là nghiên cứu ra tới, nếu là vạn nhất cổ mi ngày nào đó tìm hấn đi giải trên người nàng tơ hồng cổ kia làm sao bây giờ?

Mộ Dung Trạh vẫn luôn đều không có cùng cổ mi nói qua, nàng làm cho những cái đó cái gọi là tơ hồng cổ giải được, kỳ thật đều là giả. Kỳ thật tơ hồng cổ giải lên nơi nào có như vậy phiền toái. Trực tiếp hấn một giọt tâm đầu huyết, cộng thêm hấn một giọt nước mắt là đến nơi.

Một giọt tâm đầu huyết xem ra nàng là đã biết, chỉ là này một giọt nước mắt, nghĩ đến nàng hấn là không biết.

Lúc ấy hoàng một châm từng rõ ràng đã nói với hấn, này hai người thiếu một thứ cũng không được.

Tâm đầu huyết giả, đại biểu người này đối hấn có bao nhiêu quan trọng. Mà nước mắt giả, tắc đại biểu chính là hấn hối hận.

Nhưng hấn cho đến hiện tại đều không có hối hận cấp cổ mi loại tơ hồng cổ sự. Nếu là không có tơ hồng cổ chế ước, nàng sớm nên chạy, cho nên hấn không thể làm nàng giải nàng trong cơ thể tơ hồng cổ.

Tại đây cho chúng ta Hoàng Nhất Phó thần y bóp cổ tay thở dài hạ. Vị này Thần Y đại nhân ở y học phương diện nghiên cứu tinh thần thật sự là khả kính nhưng gia. Đáng tiếc, ngài lão đụng phải Mộ Dung Trạh như vậy cái nhân vật. Tưởng tính kế hấn? Hấn không tính kế người vậy tính không tồi.

Lúc này Mộ Dung Trạ trong lòng thật sự là, ngô, tạm thời xưng là đắ ý vui sướng đi. Nói như thế nào đâu, đánh cái cách khác đi, chính là một bản thủ hài tử đi, thượng như vậy nhiều năm học, căn bản chính là một người độc lai độc vãng, chưa bao giờ đi để ý người khác, cũng không có người tới để ý hắ. Nhưng bỗng nhiên có một ngày, liền có cái lão sư chạy tới nói với hắ, XX đồng học, người thực ngoan sao. Sau đó khen thưởng cho hắ một đóa tiểu hồng hoa. Sau đó đứ nhỏ này trong lòng nháy mắt liền đắ - dạng.

Mộ Dung đại gia là sẽ không nói cái gì lời ngon tiếng ngọt, hắ một cao hứng liền tương đối thích tới điểm thực tế hành động. Cho nên hắ lập tức liền đem trong tay y thư thả xuống dưới, cánh tay dài duỗi ra, trực tiếp đem bàn dài đối diện cổ Mi Tụu cấp ôm lấy, ấn ngò vào hắ trên đùi.

Cổ mi đối hắ này đó hành động đã sớm đã là tập mãi thành thói quen. Cho nên lập tức nàng không những không kinh không bực, ngược lại đôi tay còn thuận thế ôm lấy hắ cổ, thiên đầu cười ngâm ngâm nhìn hắ.

Giai nhân trong ngực, há có không ăn đạo lý? Huống chi Mộ Dung Trạ vẫn là cái hành động đặc biệt mau lẹ chủ. Vì thế hắ lập tức liền cúi đầu, trực tiếp hôn lên cổ mi môi.

Cổ mi xinh đẹp cười, uyển chuyển tương liền.

Hai người như vậy một hôn môi, kia tuyệt bích chính là củi khô lửa bốc a. Cổ mi dựa vào hắ trong lòng ngực, chỉ cảm thấy toàn thân càng ngày càng mềm, nhin không được liền sắc mặt ửng hồng than nhẹ ra tiếng.

Mà Mộ Dung Trạm nhìn hắ trong lòng ngực hiện tại động tình
thở dốc cổ mi, bỗng nhiên liền minh bạch vì cái gì xưa nay liền có
kiều thê như vậy vừa nói.

Hiện nay nàng, kiều tiểu dung nhan, chim nhỏ nép vào người ôm
ở hắ trong lòng ngực, làm hắ không tự giác liền tưởng hung hăng
khi dễ nàng.

Hắ như vậy tưởng, lập tức cũng liền như vậy làm.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 82

Hôn môi một đường mà xuống. Ngón tay nơi nơi, càng là chỉ gian kích khởi hỏa hoa vô số.

Hiển nhiên cổ mi nhỏ vụn thờ dốc tiếng động càng ngày càng dày đặc, hiển nhiên là đã động tình. Mà Mộ Dung tiểu nhị cũng đã là nhảy nhót không thôi, đã sớm tưởng lao ra giam cầm. Mộ Dung Trạ cảm thấy thời cơ đã đến, kế tiếp là có thể làm chút cái gì thiếu nhi không nên sự.

Hắn hôn môi từ lúc trước mềm nhẹ dần dần tăng thêm, một đường gặm cắn mà xuống, ở cổ mi trắng nõn trên da thịt để lại tinh tinh điểm điểm hồng dấu vết.

Cổ mi kiều suyễn thanh càng lúc càng trọng, nàng toàn thân đã là bị Mộ Dung Trạ chọn - đậu đều mau vỡ đê. Một đôi mắt hạnh chỉ sương mù mê mông nhìn về phía Mộ Dung Trạ, chỉ xem hắn cả người độ ẩm nháy mắt đều bay lên cái vài độ.

Trong tay hắn dùng một chút lực, cổ mi quần áo liền cấp lay xuống dưới một nửa. Vai ngọc nửa lộ, lộ ra bên trong đào hồng nội đầu, sấn nàng trắng nõn da thịt, hãy còn hiện dụ hoặc.

Mộ Dung Trạ nhìn trước mắt hương — điểm chi sắc, tiếng thờ dốc cũng dần dần thô nặng lên. Sau đó hắn đều chờ không kịp cho nàng cởi kia tầng nội đầu, trực tiếp cúi đầu, cách nội đầu liền trực tiếp hôn môi thượng nàng trước ngực mềm mại.

Cổ mi hơi hơi ngẩng đầu, khó nhin khẽ rên một tiếng, ôm lấy hấn cổ hai tay càng thêm khấn.

Mộ Dung Trạh nghe được cổ mi này thanh than nhẹ, thật sự liên giống như nghe được thể gian thượng tốt đẹp nhất thanh âm. Thoáng chốc hấn chỉ cảm thấy bụng nhỏ chỗ căng thẳng, Mộ Dung tiểu nhị vội vàng liền muốn trực tiếp tiến vào chủ đề.

Đáng tiếc trường thương sắp hợp nhau chi tức, lại có nhẹ nhàng tiếng gõ cửa truyền tới.

Cổ mi lập tức ăn một dọa, ôm lấy Mộ Dung Trạh cánh tay liền có chút cứng đờ, quay đầu đi liền hướng tới môn bên kia xem qua đi.

Nhưng Mộ Dung Trạh không quan tâm, duỗi tay đem cổ mi đầu bẻ lại đây, một bên hôn môi nàng đôi môi, một bên còn ở hàm hồ nói: "Chuyên tâm điểm. Không cần lo cho nó."

Cổ mi cũng rất muốn không cần đi quản này tiếng gõ cửa a. Nhưng nề hà gõ cửa người thật sự là quá chấp nhất, thời gian dài như vậy đều không có người đi phản ứng, người nọ còn ở bên ngoài bắt khuất gõ.

Này đương sẽ cổ Mi Hoàn như thế nào có thể chuyên tâm? Nàng ngừng Mộ Dung Trạh sắp muốn đem Mộ Dung tiểu nhị nhét vào nàng thân thể động tác, cứng đờ nói: "Kia cái gì, ca, nếu không người đi xem đi. Nói không chừng là kia tiểu đồng tìm chúng ta có việc gấp đâu."

Nàng tự nhiên mà vậy tưởng kia thanh y tiểu đồng ở tìm bọn họ. Rốt cuộc tại đây tiểu viện tử tổng cộng liền bốn người. Mà nay

Hoàng Nhất Phó ban ngày đều không thấy bóng người, có thể tới gõ bọn họ môn, phỏng chừng cũng liền kia tiểu đồng.

Sắp hợp nhau động tác bị đánh gãy, Mộ Dung đại gia đó là tương đương khó chịu. Nhưng kia tiếng gõ cửa vẫn như cũ còn ở tiếp tục, xem bộ dáng này, đánh giá không ai mở cửa người nọ liền sẽ vẫn luôn tiếp tục khấu đi xuống.

Vốn dĩ nếu là dựa theo Mộ Dung Trạm tính tình, quản hán Thiên Vương lão tử ở bên ngoài gõ cửa đâu, hán liền tự cố tự làm chính mình sự, tuyệt đối sẽ không đi mở cửa. Chọc nóng nảy, trực tiếp cách môn một chường chụp qua đi. Nhưng cổ mi nói hán không thể không nghe, cho nên hán lập tức liền thập phần khó chịu đứng dậy, âm trầm một khuôn mặt liền tốc độ thực mau đi qua đi mở cửa.

Tác giả có lời muốn nói: Các vị thân nhóm trung thu vui sướng a.

Mặt khác cảm tạ cấp vị cho ta đầu bá vương phiếu thân nhóm, cảm ơn, cảm ơn!

81 tình sinh ý động

Mộ Dung Trạm một phen kéo ra kia hai phiến đơn sơ cửa gỗ, liền đã gần đến chạng vạng không sáng lắm ánh nắng híp mắt nhìn qua đi, gõ cửa người má đào tiêm mi, lại là cái nữ tử, mà phi kia thanh y tiểu đồng.

Đối với nữ tử này, Mộ Dung Trạm hán tỏ vẻ không quen biết. Cho nên hán rất là không kiên nhẫn nhìn nàng.

Kỳ thật nếu không có cổ mi đang ở hán phía sau trong phòng, hán sớm đã là trực tiếp một tay áo phiến qua đi, đến lúc đó liền trực tiếp hoa điền ủy mà không người thu.

Cùng cổ mi vừa mới chuyện tốt bị đánh gãy, Mộ Dung Trạh tỏ vẻ đối trước mặt cái này hấn không quen biết nữ tử thật sự là không có gì nhấh nại. Hấn cảm thấy hấn đã nghe xong cổ mi nói mở cửa ra, kết quả ngoài cửa người lại không phải thanh y tiểu đồng, kia kế tiếp hấn liền có thể đóng cửa lại đem người này cự chi ngoài cửa, sau đó đi cùng cổ mi tiếp tục vừa mới còn không có hoàn thành sự đi?

Sau đó hấn tay vừa động, liền tưởng phải tay trực tiếp tương môn cấp đóng lại. Nhưng trước mặt nữ tử lại kiều kiều xấu hổ xấu hổ mở miệng nói chuyện.

Hồng Đào đỏ bừng một khuôn mặt, ánh mắt không dám nhìn hướng Mộ Dung trạh, chỉ là cúi đầu nhìn trên mặt đất có chút thuân nứt gạch cửa, nhẹ giọng kêu một tiếng: "Công tử."

Tuy rằng vừa mới Mộ Dung Trạh mở cửa kia trong nháy mắt sắc mặt của hấn thật sự là chẳng ra gì, nhưng ở Hồng Đào trong mắt xem ra, Mộ Dung Trạh hấn chính là xụ mặt kia cũng là tuần tú thanh nhấh siêu dật xuất quần a.

Đa dạng thiếu nữ tâm đang ở một trận một trận rung động. Đây còn là nàng lần đầu tiên cùng chính mình người trong lòng mặt đối mặt nói chuyện đầu.

Chỉ tiếc nàng cái này người trong lòng căn bản liền không quen biết nàng. Mộ Dung Trạh hấn liền nháo không rõ, như thế nào liền bỗng nhiên chạy một nữ nhân ra tới kêu hấn công tử. Bất quá hấn cũng thật sự lười đến đi lộng minh bạch chuyện này. Cho nên hấn liền trực tiếp tiếp tục vừa mới chưa xong động tác. Tay vung, hai cánh cửa dứt khoát lưu loát liền khép lại. Sau đó hấn xoay người, bên cổ Mi Tụu nhào tới.

Đem nàng ôm vào trong ngực, một lần nữa đối với nàng vai ngọc lại găm lại cắn, chút nào không nghĩ đi để ý tới bên ngoài người rất cuộc là ai vấn đề.

Cổ mi tuy rằng bị hấn như vậy dày đặc hôn môi cấp thân tâm trì thần diêu, còn là đứt quãng hỏi một câu: "Ngô, ca, ngoài cửa, ngoài cửa người là ai?"

Mộ Dung Trạch chính vui đầu ở nàng trước ngực đối với một chỗ đỉnh vội chẳng cái không ngừng, nghe được nàng hỏi chuyện, hấn cũng không có ngẩng đầu, cũng cũng không có đình chỉ trong miệng động tác, chỉ là hàm hồ trở về một câu: "Không biết."

Cổ mi trực giác hấn cái này trả lời có chút vấn đề a. Trong viện tổng cộng liền như vậy vài người, có ai là hấn không biết a uy. Bất quá nàng đã là bị hấn như vậy thuần thực trêu chọc cấp lộn rối loạn tâm thần, nơi nào còn có tinh lực đi truy cứu vừa mới ngoài cửa người rất cuộc là ai.

Hai người hảo cảnh rơi vào, lại đả hợp nhau là lúc, ai ngờ thế nhưng lại có nhược nhược tiếng gõ cửa vang lên.

Nguyên lai vừa mới Mộ Dung Trạch kia đứt khoát lưu loát vung môn lúc sau, Hồng Đào trực tiếp liền sợ ngây người.

Đương nàng ngẩng đầu lên nhìn trước mặt kia hai phiến gắt gao hợp lại cửa gỗ khi, trên mặt nàng như cũ là mang theo vừa mới đối mặt Mộ Dung Trạch kia mặt thẹn thùng tươi cười. Chỉ là thực mau, này mặt thẹn thùng tươi cười liền thay đổi vì kinh ngạc cùng không thể tin tưởng.

Hồng Đào cô nương tuy là vẫn vân anh xuất giá, nhưng ở trong thôn vẫn như cũ là vô số thiếu nam theo đuổi hảo đối tượng, cũng thân thiết xưng chi này vì sẽ đi đường đóa hoa. Cho nên nàng chỉ cần ra cửa, tiếp thu liền tất cả đều là các nam nhân các loại ái mộ ánh mắt. Như vậy gặp được giống Mộ Dung Trạh giống nhau, đầu tiên là lạnh lùng ánh mắt không sao cả nhìn nàng, sau đó lại là trực tiếp đóng cửa lại đem nàng cự chi ngoài cửa, nàng thật đúng là lần đầu tiên gặp được đâu.

Câu nói kia nói như thế nào tới, bỏ liễu tuy mềm, nhưng nhận. Hồng Đào cô nương đúng là thuộc về này chủng loại. Nàng tuy rằng bề ngoài nhìn mềm yếu, kỳ thật nội tâm nhận định sự cùng người liền tuyệt đối sẽ không dễ dàng buông tay. Cho nên tuy rằng Mộ Dung Trạh như thế làm lơ với nàng, nhưng ngược lại là tăng cường nàng càng thêm thích hắn, thế muốn đem hắn nạp vào trong túi quyết tâm.

Cho nên, nàng liền kiên định lại nhắc tay gõ cửa.

Mà bên trong cánh cửa Mộ Dung Trạh vừa nghe đến này tiếng gõ cửa, quanh thân lập tức sát khí tiết ra ngoài.

Hắn quay đầu, đề chưởng, liền tưởng cách kia phiên cửa gỗ trực tiếp phách một chưởng qua đi.

Nhưng khóe mắt dư quang nhìn đến cổ mi kinh ngạc biểu tình, hắn mới vừa rồi nhớ lại hắn lúc này còn ở vào cái loại này không có hoàn toàn khôi phục ký ức giai đoạn, cho nên hắn lập tức đem quanh thân sát khí thu đi xuống, dẫn theo cái tay kia cũng thuận thế vừa chuyển, ngược lại ôn nhu vuốt ve cổ mi tóc đẹp đi.

Cổ mi thật sự là bị vừa mới Mộ Dung Trạh cấp dọa tới rồi. Vừa mới hấn trên người kia cổ khí lạnh liền cùng không cần tiền đường như vẫn luôn ra bên ngoài phóng, chỉ đông lạnh nàng đều không ngừng run. Sau đó nàng liền buồn bực, không nên a. Không có hoàn toàn khôi phục ký ức Mộ Dung Trạh không nên là chỉ đặc hảo thuận mao mào Ba Tư sao, như thế nào chỉ chớp mắt nha trực tiếp liền biến thành một bạo nô Phi Châu sư đâu?

Đều thành hấn kỳ thật là đã sớm đã khôi phục sở hữu ký ức, sau đó chạy này lừa nàng tới? Nhưng hấn vì cái gì muốn gạt nàng?

Vì thế cổ mi nhìn Mộ Dung Trạh ánh mắt liền tràn ngập tìm tòi nghiên cứu.

Mà Mộ Dung Trạh biết, vừa mới chính mình bởi vì cùng cổ mi chuyện tốt hợp với hai lần bị người đánh gãy mà cực kỳ phẫn nộ, cho nên nhất thời không tra liền đem này phẫn nộ hoàn toàn biểu hiện ra tới, gọi được cổ mi thấy được.

Vì tiêu trừ nàng lòng nghi ngờ, hấn lập tức liền liếm mi rũ mục, chỉ là dụ ngoạn dùng vừa mới tưởng một chưởng đánh chết ngoài cửa nàng kia bàn tay tiếp tục chậm rãi vuốt ve cổ mi tóc đẹp.

Ngoài cửa tiếng gõ cửa còn ở tiếp tục, thế có Mộ Dung Trạh không mở cửa, kia tiếng gõ cửa liền sẽ không đình chỉ xu thế.

Cổ mi khiêng không lao này tiếng gõ cửa, quay đầu thấy Mộ Dung Trạh cũng không có đi mở cửa tính toán. Nàng đành phải từ hấn trong lòng ngực bò xuống dưới, sửa sang lại □ hạ bị hấn lay mau rơi xuống quần áo, nhận mệnh chạy tới mở cửa.

Lúc này ngoài cửa Hồng Đào cô nương chính tiểu môi hơi nhấp, kiệt lực bày một cái nàng cho rằng nhất thẹn thùng diện mạo, chờ Mộ Dung Trạ mở cửa trong nháy mắt nhìn đến chính là nàng này phúc tuyệt hảo bộ dáng.

Đáng tiếc mở cửa người lại là cố mi.

Cố Mi Tại trong phòng đã lâu rồi, mới vừa một mở cửa, không phải thực thích ứng bên ngoài sáng ngời ánh sáng. Cho nên nàng híp híp mắt, sau đó duỗi tay chắn chắn sắp xuống núi ánh nắng.

Lờ mờ trung, có thể thấy được trước mặt đứng chính là cái thiếu nữ. Bạch sam lục váy lụa, thủy nộn liền cùng viên cải thìa đường như.

Cố mi trong đầu xoay chuyển, nhớ tới cái này thiếu nữ hẳn là chính là vừa mới ghé vào Triệu đồ tể trên người khóc cái kia thiếu nữ, chỉ là nàng thật đúng là không biết cái này thiếu nữ tên.

Cho nên nàng hơi hơi híp híp mắt, thích ứng ngoài phòng ánh sáng sau, lúc này mới mở miệng chần chờ hỏi: "Cô nương, người tìm ai?"

Hồng Đào cô nương vừa thấy mở cửa người là cố mi, nàng lập tức liền không cần môi. Chỉ là vừa mới cần lâu rồi, không đề phòng môi dưới lại là có chút đã tê rần. Nhưng là lại vẫn là có nàng dự kiến bên trong hiệu quả, cặp kia môi hồng a, kiều diễm ướt át liền cùng viên mang lộ tiểu anh đào đường như.

Sau đó cố mi đồng hài liền quyết đoán kinh diễm hạ.

Đứa nhỏ này tương đối không tiền đồ. Ái xem mỹ nhân. Nhưng cái này mỹ nhân không giới hạn trong nam nhân, cũng bao gồm nữ

nhân.

Cho nên nàng thanh âm lập tức liền nhu hòa không ít:" Cô nương? "

Hồng Đào trọng lại dùng trắng tinh thượng răng cắn hạ môi dưới, xác định người sau không ma lúc sau, nàng lúc này mới mở miệng nhu nhu nói:" Xin hỏi Mộ Dung công tử ở sao? "

Sau đó cổ Mi Tụu ngậy người ngần ngại.

Nhưng sau đó nàng liền quay đầu đối với trong phòng hô một tiếng: "Ca, có người tìm."

Bởi vì nàng thực mau liền suy nghĩ cẩn thận, Mộ Dung Trạ tên cô nương này là có thể đi hỏi kia thanh y tiểu đồng. Đến nỗi nàng tới tìm Mộ Dung Trạ nguyên nhân, rốt cuộc hấn cứu vị cô nương này phụ thân tánh mạng, nàng là có lý do tới tìm Mộ Dung Trạ tạ thượng một tạ.

Đơn giản cũng chính là chút cảm tạ nói thôi, cùng lắm thì cũng chính là xách chút thổ đặc sản làm tạ lễ, nàng cổ Mi Bất để ý.

Nhưng nàng trăm triệu không nghĩ tới chính là, Hồng Đào cô nương nàng kỳ thật tương đối thích chính là dùng thân thể tới báo ân cái này kịch bản.

Đáng tiếc chính là, Mộ Dung Trạ hấn căn bản liền không có ra tới. Hấn cảm thấy hấn hiện tại nếu là tái kiến vị cô nương này, tuyệt đối sẽ không chế không được chính mình, một chương trực tiếp đánh, thưởng nàng một cái đầy mặt hồng.

Hợp với hai lần ngẩng cao hứng thú bị nàng đánh gãy gò đó, hắn cảm thấy hắn hiện tại thế nhưng còn không có ra tay đi giết vị cô nương này, này tuyệt đối là bởi vì gần nhất hắn bị cố mi dạy dỗ thật tốt quá, trực tiếp thay đổi một người.

Ngô, kỳ thật hắn vẫn là tương đối thích chính hắn tới dạy dỗ cố mi. Chờ lần này giả vờ mất trí nhớ sự tình kết thúc, hắn nhất định không thể còn như vậy ở vào bị dạy dỗ trạng thái, hắn đến tranh đoạt hồi chủ động dạy dỗ quyền lợi mới là.

Cố mi thấy Mộ Dung Trạ chậm chạp không ra, nàng không khỏi trên mặt liền có chút xấu hổ.

"Cái kia," nàng đối với Hồng Đào xin lỗi cười, "Ta ca hắn cứ như vậy, không yêu thấy người xa lạ. Kia cái gì, người tìm hắn có chuyện gì, trực tiếp cùng ta nói cũng là giống nhau. Ta nhất định sẽ một chữ đều không kéo thuật lại cho hắn."

Nói xong, nàng liền thập phần thành khẩn nhìn Hồng Đào.

Hồng Đào nàng còn có thể làm sao bây giờ? Mộ Dung Trạ hắn luôn không ra, dù cho là nàng trong lòng lại muốn gặp hắn, nhưng trên mặt kia cũng vẫn là đến duy trì nữ nhi gia rụt rè a.

Nàng không dễ phát hiện đối với cố mi phía sau phòng trong nhìn liếc mắt một cái. Hoàng hôn tới gần, phòng trong ánh sáng dần tối, nàng nhìn không tới Mộ Dung Trạ thân ảnh. Chính là nàng biết, người khác nhất định ở bên trong.

Cho nên nàng liền tận lực phóng té thanh âm, nói ra lời nói nhu nhược liền đi theo liền một trận gió nhẹ thổi qua tới là có thể hóa thành phần dương như: "Vậy thỉnh cô nương thuật lại Mộ Dung

công tử, đa tạ hần hôm nay buổi chiều ra tay cứu giúp cha ta, Hồng Đào suốt đời khó quên. Chỉ hy vọng, chỉ hy vọng ngày khác Mộ Dung công tử có rảnh, có thể giáp mặt làm ta hướng hần biểu đạt ta lòng biết ơn." Dứt lời lại đối cổ mi xin lỗi cười, thật sự là hình như ba tháng đào hoa, phấn nộn vô cùng: "Phiền toái cô nương."

Nàng cho rằng cổ mi là Mộ Dung Trạm muội muội, kia không chừng chính là nàng sau này cô em chồng. Cho nên chị dâu em chồng này phó bài, nàng cảm thấy vẫn là cần thiết đánh hảo một chút.

Nhưng cổ mi cái này oa đi, nói thật dễ nghe điểm chính là làm người đơn giản, nói khó nghe điểm đó chính là không có gì đầu óc. Nàng là không Hồng Đào nhiều như vậy toan tính mưu mô, cho nên lập tức nghe xong Hồng Đào này phiên lời nói, nàng liền rất sáng khoái cấp đáp ứng rồi: "Hảo. Đợi lát nữa ta nhất định nói cho ta ca."

Hồng Đào cười dịu dàng đi rồi. Cổ mi xoay người đóng cửa lại, sau đó đối với Mộ Dung Trạm đỉnh đặc cười: "Xem, cảm tạ người người tới. Cho nên nói sao, trợ giúp người vẫn là có chỗ lợi."

Nhưng Mộ Dung Trạm hiện tại nhưng không có gì thời gian rồi tới nghe nàng này phiên tư tưởng giáo dục khóa, hần sở quan tâm chính là, kia cô nương rốt cuộc đi rồi.

Sau đó hần lập tức liền hóa thân vì lang, quyết đoán nhào lên, các loại chà đạp cừu con đi.

82 tình sinh ý động

Chúng ta phía trước nói qua, Hồng Đào cô nương là cái nhìn như mặt ngoài nhu nhược, nhưng nội bộ kỳ thật cực kỳ cứng cỏi, đối

chính mình nhìn trúng người cùng sự là dễ dàng sẽ không buông tay người. Cho nên, tuy rằng nàng lần trước đánh tới tìm Mộ Dung Trạ nói lời cảm tạ, kỳ thật là tìm mọi cách tưởng hiện ra chính mình nhất nhu nhược mỹ lệ nhất một mặt cho hắn xem mục đích, tuy rằng cuối cùng vẫn như cũ bị Mộ Dung Trạ cấp hoàn toàn bỏ qua rớt, nhưng nàng cũng không có bởi vậy mà nản lòng, ngược lại vẫn là có càng tỏa càng dũng xu thế.

Vì thế cố Mi Tụ phát hiện, Hoàng Nhất Phó tiểu viện tử gần nhất luôn là sẽ nhiều một người.

Mà cái này nhiều ra tới người, đúng là Hồng Đào cô nương.

Hồng Đào cô nương tuy rằng là nông gia nữ nhi, nhưng nàng từ nhỏ bị Triệu đồ tử kiêu dưỡng lớn lên, cho nên kia vẫn là mười ngón không dính dương xuân thủy, nên sẽ thủ công nghiệp nàng cũng sẽ không như thế nào làm.

Nàng tả hữu cân nhắc một phen, cũng không thể xích da mặt trắng liền lão hướng nhân gia chạy đi đâu a, dù sao cũng phải tìm cái lý do không phải. Cho nên cuối cùng, chúng ta nhu nhu nhược nhược Hồng Đào cô nương thế nhưng là tới trợ giúp thanh y tiểu đồng phôi dược thảo tới.

Thời tiết tốt thời điểm, bùng một sọt một sọt dược thảo ra tới. Thiếu nữ tóc đen môi đỏ, bạch thường váy xanh, hành động gian nện bước như mây, lúm đồng tiền như hoa. Bỗng nhiên một cái quay đầu gian, nhìn thấy người trong lòng, bỗng nhiên vụng sinh hai má, xấu hổ quay đầu lại. Sau đó vội vàng cúi đầu từ hắn bên người mà qua, chỉ dư một đoạn tinh tế trắng nõn cổ, cộng thêm một đoạn như có như không dược thảo hương.....

Trở lên toàn vì Hồng Đào cô nương sở trường tượng cảnh tượng. Hơn nữa nàng lén cho rằng, cái này cảnh tượng thật sự thực không tồi, chỉ cần bắt luận cái gì nam nhân thấy, thời gian một trường, không sợ hấn không đối chính mình động tâm.

Sau đó nàng liền chạy tới cùng Hoàng Nhất Phó nói, đánh lý do vẫn là nhà hấn thanh y tiểu đồng cứu nàng cha tánh mạng, này chờ đại ân vô lấy hồi báo, liền mỗi ngày tới giúp hấn phơi phơi được thảo đi.

Hoàng Nhất Phó cũng là cái không có gì toan tính mưu mô người. Vừa lúc gần nhất hấn mỗi ngày ra ngoài thải được thảo cực kỳ nhiều, hấn gia đồng nhi một người □ thiếu phương pháp, mỗi ngày đều vội túi bụi. Mà hiện giờ thế nhưng có người chủ động đưa tới cửa tới nói muốn hỗ trợ, Hoàng Nhất Phó hỉ chi bất tận, vội không ngừng liền đáp ứng rồi.

Như thế, Hồng Đào cô nương chính thức ngênh ngang vào nhà, tự do xuất nhập Hoàng Nhất Phó trong tiểu viện.

Nàng tin tưởng tràn đầy cho rằng, nàng cùng Mộ Dung Trạm nếu hiện tại đều cùng chỗ một khu nhà trong tiểu viện, kia mỗi ngày tự nhiên là sẽ có vô số cơ hội cùng hấn tương ngộ. Mà thừa dịp này đó tương ngộ cơ hội, nàng sẽ đem chính mình tốt đẹp nhất một mặt đều bày ra cho hấn xem. Như vậy tích lũy tháng ngày xuống dưới, nàng nhất định sẽ thành công đem Mộ Dung Trạm nạp vào trong túi.

Vì thế, này đoạn thời gian tới nay, Triệu đồ tể liền phát hiện nhà mình nữ nhi bỗng nhiên liền mỗi ngày buổi tối ở nhà khoa tay múa chân ngày mai muốn xuyên cái gì quần áo vấn đề, thậm chí còn thường xuyên tìm hấn muốn tiền bạc đi mua các loại vải dệt cùng mới nhất trang sức đa dạng, sau đó ngày hôm sau một đại sáng

sớm liền trang điểm hoa hòe lộng lẫy đi ra ngoài, cho đến buổi tối lúc lên đèn mới trở về.

Hồng Đào cô nương mỗi ngày trang điểm đều thật xinh đẹp, thật sự là ứng bộn họ trong thôn các nam nhân đối nàng cái kia xưng hô, sẽ đi đường đóa hoa.

Sẽ đi đường đóa hoa mỗi ngày tươi cười dịu dàng, chờ đợi ngay sau đó là có thể ngẫu nhiên gặp được đến nàng người trong lòng, sau đó then thùng tiến lên cùng chi đối thoại.

Đáng tiếc nàng mỗi ngày ngẫu nhiên gặp được nhiều nhất lại chỉ có cổ mi.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 83

Gác hiện tại nói tới nói, Mộ Dung Trạh kia đều đã là có thể nói trạh Thần cấp những người khác. Hảh dễ dàng tuyệt đối sẽ không ra khỏi phòng, nếu là ra khỏi phòng, kia cũng tất nhiên không phải là chính mình một người, khẳng định sẽ có cổ Mi Tậ bên cạnh. Cho nên Hồng Đào tưởng cùng hắh đơn độc ở chung, khó khăn tương đương với nước sông chảy ngược.

Nhưng dù cho là đối mặt cổ mi như vậy một cái đại ngói sổ bóng đèn, ở mỗi lần cùng Mộ Dung Trạh kia đáng thương ngẫu nhiên gặp được thời gian, Hồng Đào vẫn như cũ tận tâm tận lực nỗ lực muốn cùng hắh nhiều lời thượng nói mấy câu.

Nhưng đối này Mộ Dung Trạh trước nay đều chỉ có một biểu tình cùng một động tác.

Biểu tình tự nhiên là lãnh, khóe mắt dư quang đều sẽ không liếc nhìn nàng một cái. Động tác còn lại là nắm cổ mi tay, phảng phất giống như phía trước không người từ nàng bên cạnh đi qua.

Vài lần xuống dưới, Hồng Đào cảm thấy con đường này không thể thực hiện được, nàng ngược lại quyết định đường cong cứu quốc.

Nàng tìm tới cổ mi.

Thành thân trước cô em chồng là nhất định phải mượn sức, đến nỗi chờ nàng cùng Mộ Dung Trạ thành thân sau, như vậy cái vương bận cô em chồng tất nhiên là có xa lắm không liền đá rất xa.

Nàng chuyển cong lau giác hỏi cổ mi, Mộ Dung Trạ có cái gì yêu thích cùng chán ghét. Sau đó nàng tính toán đúng bệnh hốt thuốc, nhất cử công chi, cho đến thẳng đảo hoàng long. Mà cổ mi cái này não động vô cùng lớn cô nương ở kiến thức Hồng Đào trong khoảng thời gian này hành động lúc sau, lại kết hợp hiện tại hỏi chuyện, nàng thể nhưng hậu tri hậu giác, nhưng rất cuộc rất khó đến đã biết, trước mắt vị này Hồng Đào cô nương, sợ không phải đối Mộ Dung Trạ có ý tứ đi.

Này nếu là gác giống nhau cô nương, nghe được có khác cô nương đối nhà mình nam nhân có hứng thú, hơn nữa hỏi thăm nam nhân nhà mình yêu thích cùng chán ghét đều nghe được chính mình trên đầu tới, thể nào cũng đến lãnh điểm cao quý một phen, trên mặt bình tĩnh cao ngạo nhưng nội bộ kỳ thật đặc phần nộ cảnh cáo người tới, người nam nhân này là của nàng, người cũng đừng vọng tưởng nhúng chàm đi. Nhưng cổ Mi Tha liền không phải giống nhau cô nương. Nàng không những không bực, ngược lại là hứng thú bừng bừng vọt trở về, đối với cái kia đang ở bị khác cô nương mơ ước, nhà nàng nam nhân cười nói: "Ca, người đoán thể nào? Nguyên lai cái kia Hồng Đào cô nương nàng thích người a. Ha ha. Khó trách ta nói gần nhất nàng như thể nào mỗi ngày trang điểm như vậy xinh đẹp tới giúp cái kia tiểu đồng tử phơi thảo dược đâu, còn mỗi lần nhìn thấy người đều đỏ mặt."

Lúc đó Mộ Dung Trạ chính cúi đầu ngồi ở bên cạnh bàn đọc sách, nghe xong cổ mi nói, hấn ngẩng đầu, nhìn cười vẻ mặt tươi đẹp cổ mi, lưỡng đạo đẹp mày kiếm tiểu biên độ ninh lên.

Hắn đảo không phải để ý cái kia cái gì Hồng Đào thích không thích chuyện của hắn. Kỳ thật thời gian dài như vậy tới nay, hắn căn bản ngay cả con mắt đều không có xem qua nàng liếc mắt một cái, căn bản là không biết nàng rốt cuộc lớn lên cái dạng gì. Hắn duy nhất biết đến chỉ là, này trong viện nhiều cái cô nương mà thôi. Đến nỗi cái này cô nương thích chuyện của hắn, hắn căn bản liền không nghĩ đi tại đây mặt trên lãng phí nhỏ tí tẹo tâm tư. Chính là, vì cái gì cổ Mi Tha thể nhưng một chút phản ứng đều không có, ngược lại thoát nhìn vẫn là thật cao hứng bộ dáng?

Sau đó Mộ Dung Trạm liền lại bắt đầu để tâm vào chuyện vụn vặt. Hắn cảm thấy này chỉ có thể thuyết minh cổ Mi Hoàn là không yêu hắn, cho nên ở biết có khác cô nương thích hắn lúc sau, nàng thể nhưng là một chút đều không để bụng.

Kỳ thật này hắn đã có thể oan uổng cổ mi. Ở cổ mi trong lòng, nàng cùng Mộ Dung Trạm chính là liên tính trời sập đất nứt đều sẽ không tách ra cái loại này, cho nên hà tất muốn đi bởi vì có người thích Mộ Dung Trạm, mà nàng liền đi thời thời khắc khắc lo được lo mất?

Tương phản, kỳ thật có người thích Mộ Dung Trạm, nàng ngược lại là có chút đắc ý. Bởi vì này chỉ có thể chứng minh nàng ánh mắt không tồi. Nàng ái người, tự nhiên sẽ là thể gian này tốt nhất, kia tự nhiên sẽ có những người khác thích.

Đáng tiếc, Mộ Dung Trạm không biết nàng đầu óc trung hiện tại ý tưởng. Này nếu là gác trước kia, hắn khẳng định sẽ là trên mặt biểu tình tuy rằng lãnh đạm như trước không có gì rõ ràng biến hóa, nhưng nội tâm sớm đã là sông cuộn biển gầm cuồng nộ, sau đó kế tiếp liền bắt đầu các loại đối cổ mi ngược thân, sau đó đối chính mình ngược tâm quá trình. Nhưng mấy ngày này hắn bị cổ mi dạy

dễ còn tính không tồi, biết có một số việc nên công khai quan điểm tới nói rõ ràng, mà không phải giấu ở trong lòng các loại suy đoán. Cho nên hắn liền buông xuống trong tay y thư, tính toán cùng cổ mi trường đàm một phen.

"Mi Mi," hắn kêu nàng, ngữ thanh không gợn sóng, "Lại đây ngồi."

Cổ mi theo lời ngồi vào hắn bên cạnh ghế trên, trên mặt vừa mới tươi cười chưa hoàn toàn rút đi, thoát nhìn vẫn cứ là cười ngâm ngâm.

"Mi Mi," Mộ Dung Trạh nhìn nàng khuôn mặt nhỏ, châm chước đã mở miệng, "Có khác người thích ta, người thật cao hứng?"

Cổ Mi Bất biết hắn câu này nhìn như vô cùng đơn giản hỏi chuyện, kỳ thật nội bộ cong vòng quá nhiều. Cho nên nàng thực nhị gật đầu: "Đúng vậy."

Nàng ước gì nhà mình nam nhân là cái loại này, lớn lên toàn thế giới nữ nhân đều hận không thể đổi hắn lưu chảy nước dãi, sau đó nàng liền có thể thực hư vinh kéo nam nhân nhà mình cánh tay, kiêu ngạo từ những cái đó nữ nhân trước mặt đi qua, dùng thực tế hành động tới nói cho các nàng, người nam nhân này là nàng một người, ai đều đoạt không đi.

Kỳ thật nàng như vậy tưởng sở hữu tự tin đều đến từ chính, nàng biết Mộ Dung Trạh vĩnh viễn viễn đều chỉ biết thích nàng một người.

Mộ Dung Trạh đời này quán thượng nàng, thật không biết là phúc hay là họa. Nhưng đương sự tỏ vẻ, hắn là phúc đi.

Đối với một cái tâm nhãn so tổ ong vò vẽ còn nhiều người tới nói, thích nên là cái loại này đầu óc đơn giản ngu xuẩn người đi. Bổ sung cho nhau không phải sao.

Chỉ là đối với Mộ Dung Trạ nói, cổ mi trả lời hai chữ này đó chính là giống như ở hấn trong lòng cắt một đao.

Nàng thế nhưng là như vậy không để bụng.

Vì thế hấn lại chầm chước một chút, lại mở miệng hỏi: "Người không tức giận?"

Kỳ thật kia sinh khí hai chữ, hấn ngay từ đầu là muốn dùng ghen hai chữ tới thay thế. Hấn cảm thấy, có người thích hấn, cổ Mi Tha thế nào cũng nên trong lòng ề ảm đi.

Nhưng cổ mi tiếp tục thực nhị phe phẩy đầu: "Không a."

Đệ nhị đao.

Mộ Dung Trạ cảm thấy chính mình trên mặt nhất định là giống như đầu mùa xuân tràn đầy miếng băng mỏng mặt hồ, đầy mặt đậm nhiên bắt đầu xuất hiện cái khe.

Sau đó hấn lại mở miệng hỏi: "Vì cái gì?"

Vì cái gì không tức giận? Vì cái gì không ăn giấm? Vì cái gì không yêu ta?

Mộ Dung đại gia rúc vào sừng trâu toàn rất lợi hại. Không quan tâm cái gì vấn đề, chỉ cần tới rồi hấn nơi này, đều có thể cuối cùng bay lên vì cổ mi rốt cuộc ái không yêu hấn vấn đề.

Kỳ thật hấn nếu có thể trắng ra hỏi ra tới, cố Mi Tha nhất định sẽ thành thành thật thật trả lời. Chỉ là hấn vẫn luôn cảm thấy, chuyện này đi, nhất định phải cố mi chủ động đối hấn nói ra, như vậy mới có thể là chân ái. Nếu là hấn chủ động hỏi ra tới, không chừng cố mi đến lúc đó sẽ bởi vì như vậy hoặc là như vậy nguyên nhân mà lừa hấn.

Như vậy tuy rằng sẽ là hấn muốn nghe đến đáp án, chính là, hấn muốn chính là chân chính ái, không có trộn lẫn tạp bất luận cái gì tạp chất ái.

Chính là cố Mi Tha không biết a. Trông cậy vào phản xạ hình cung lớn lên đều có thể vòng địa cầu một vòng cố mi suy nghĩ cẩn thận hấn trong lòng những cái đó loanh quanh lòng vòng, không thể nghi ngờ với làm chỉ cá đi học cao số.

Cho nên đối với Mộ Dung Trạh hỏi câu kia vì cái gì, cố Mi Hoàn là thực nhị trở về một câu: " Vì cái gì muốn sinh khí? "

Nàng cảm thấy chính nàng tìm không thấy bất luận cái gì tức giận lý do.

Hoa lệ lệ đệ tam đao. Mộ Dung Trạh cảm thấy hấn đều sắp nội thương. Sau đó hấn liền nghĩ tới một câu, đường mờ mịt lại xa xôi, hấn còn phải trên dưới mà cầu tác.

83 tình sinh ý sinh động

Mộ Dung Trạh cũng không có rối rắm lâu lắm, bởi vì hấn thực mau liền nghe được cố mi chủ động đối hấn nói ra kia ba chữ.

Bọn họ hiện tại nơi cái này thôn nhỏ cùng loại với Đào Uyên Minh dưới ngòi bút chốn đào nguyên, không biết là nào một thế hệ tổ tiên

phát hiện cái này địa phương, sau đó liền bắt đầu định cư tại đây. Chỉ là cùng chốn đào nguyên bất đồng chính là, bọn họ cũng không có chặt đứt cùng ngoại giới liên hệ, hoàn toàn không biết hiện tại bên ngoài là cái gì triều đại. Bọn họ chỉ là đi ra ngoài thiếu thôi. Rốt cuộc với bọn họ mà nói, hoàn toàn đều có thể tự cấp tự túc, cho nên cũng thật sự không cần phải đi bên ngoài.

Thôn không lớn, thôn đầu thôn đuôi nhân gia đều là hiểu biết. Mà cổ mi làm người thiên tính hướng ngoại, không dài thời gian, đã đem cái này thôn nhỏ đều cấp chuyển động biến, các gia các hộ cũng đều lẫn lộn cái mặt nhi thực. Cho nên người trong thôn phàm là có cái gì hoạt động, cũng đều sẽ thích cấp cổ mi nói thượng một tiếng, mời nàng cùng nhau tới.

Thí dụ như nói hiện tại trâm mai đại hội.

Một năm bốn mùa, ngày xuân đào hoa, ngày mùa hè hoa sen, ngày mùa thu hoa quế, vào đông hoa mai, đều các có trâm hoa đại hội. Nhưng kỳ thật nói trắng ra là, đơn giản cũng chính là vì thanh niên nam nữ cung cấp có thể lẫn nhau nhận thức, hơn nữa phát triển cảm tình thời cơ mà thôi, cùng loại với hiện tại thân cận đại hội.

Này chờ náo nhiệt việc, cổ mi quả quyết sẽ không sai quá. Cho nên hôm nay ngày mới sáng hắc, nàng liền lôi kéo Mộ Dung Trạm cùng đi thôn đông đầu hoa mai lâm.

Tuyết chưa hạ, mai chưa khai. Nhưng hoa mai trong rừng mỗi viên cây mai thượng đều có tuổi trẻ các cô nương cùng tiểu tử nhóm hệ thượng các màu dải lụa. Trắng tròn, gió nhẹ, thanh hương, tuần nam, mỹ nhân, không một không cảnh đẹp ý vui.

Cố mi thật cao hứng lôi kéo Mộ Dung Trạh ở bất đồng hoa mai dưới tàng cây mặt chuyển động, điếm chân liền đi xem những cái đồ dải lụa thượng hệ tiểu ngoạn ý nhi.

Hoặc túi tiền, hoặc tờ giấy, hoặc thân thủ điêu khắc mộc cây trâm. Chỉ cần người nhìn trúng, liền có thể gỡ xuống tới, sau đó tự nhiên sẽ có đồ mặt tuổi trẻ cô nương hoặc là tiểu tử nhóm tiến lên đây cùng người đến gần.

Vài thứ kia tự nhiên là bọn họ treo lên đi, chờ đợi người có duyên tiến đến gỡ xuống. Nếu là hai bên vừa thấy mặt, vừa ý, liền có thể tay trong tay tìm cái yên lặng địa phương nói chuyện yêu đương đi.

Thôn nhỏ dân phong tương đối giản dị thẳng thắn, hết thầy tùy tính mà làm. Cho nên này cũng chính là vì cái gì Hồng Đào rõ ràng một cái tương đối ngược ngùng cô nương gia, nhìn trúng Mộ Dung Trạh, vẫn như cũ sẽ lớn mật mà theo đuổi nguyên nhân.

Ánh trăng lượng như bạc vụn, hoa mai trong rừng mai ảnh hoành nghiêng, nhưng người đã ở chậm rãi giảm bớt. Ít nhất, cố Mi Tự từng tận mắt nhìn thấy mấy đôi tiểu thanh niên nam nữ liền như vậy tay nắm tay, đầy mặt ửng hồng tránh ra.

Không có một mở miệng liền dò hỏi người hay không có xe có phòng, cũng không có dò hỏi người lương tháng bao nhiêu, gởi ngân hàng vài vị số, chỉ cần hai người vừa thấy mặt, dựa vào ánh mắt đầu tiên ấn tượng, sau đó lẫn nhau cố ý, liền có thể kế tiếp đi phát triển bước tiếp theo. Cố mi cảm thấy đi, kỳ thật như vậy sống mới tính đơn giản vui vẻ.

Nhân sinh khổ đoán, tội gì mọi chuyện khó xử chính mình? Có thể hồ đồ sự liền tận lực hồ đồ đi. Đây là nàng xử thế triết học.

Mà Mộ Dung Trạ̣m bị nạ̀ng nặ́m tay, từ nạ̀y khọ̉a họa mai dựoi tậ̀ng cậ̀y chuyệ̉n độṇg đệ́n kia khọ̉a họa mai dựoi tậ̀ng cậ̀y, lọ̉t vạ̀o trong tậ̀m mặ́t có thể đặ́t đượ̣c đậ̀u là mai chi cụ̀ng cạ́c mậ̀u dặ́i lượ̣a, cụ̀ng vợ́i hai hai nam nữ vợ́i dựoi tậ̀ng cậ̀y thậ́p giộ́ng nộ́i chuyệ̣n vợ́i nhau, sau đọ́ nặ́m tay rợ̀i đi hìṇh ảnh.

Nhựng kỳ thậ̣t hặ́n trong nộ̣i tậ̀m độ́i loạ̣i nạ̀y nam nữ kặ́t bậ̣n phượng phạ́p cụ̃ng không phạ̉i thự̣c nhậ̣n độ̀ng. Hặ́n tượng độ́i nhậ̣n độ̀ng chíṇh là, chíṇh mìṇh nhị̃n trúṇg ngựời hoặ̣c sụ̣, quyẹt không vộ̀ nghĩa, trự̣c tiệ́p lộṇg tợ́i tay, cặ́n bặ́n là không cậ̀n đi suy xẹ́t độ́i phượng nộ̣i tậ̀m là cạ́i cạ́i gì ý tượ̉ng.

Tại đậ̀y điệ̉m thượ̣ng, hặ́n kỳ thậ̣t cụ̀ng hặ́n lặ́o tự̉ Mộ Dung huyệ̀n là một cạ́i đự́c hậ̣nh. Nặ́m đọ́ hặ́n lặ́o tự̉ cụ̃ng là nhị̃n trúṇg Họ̀ng Diệ̀u nượng, cặ́n bặ́n là không mặ́ng sự́ quậ̀n có vợ́, La Phu có chộ̀ng cặ̣c diệ̣n, trự̣c tiệ́p thượ̣ng Họa Sộ̀n đẹ̃m trặ́c đậ̀o cặ́p đượ̣t lặ́y tợ́i, cụ̃ng không có nạ̀ng ý ngyệ̣n mặ́nh mẽ chiệ́m hự̃u nạ̀ng. Đựơng nhiệ̀n, tuy rặ̀ng hặ́n cặ́m thặ́y chíṇh mìṇh độ́i nạ̀ng là chậ̀n ái, cụ̃ng hậ̣n không thể vì nạ̀y khuyṇh tặ́n sợ́ hự̃u, nhự̃ng đặ́ng tiệ́c chíṇh là, kia cả đợ̀i cho đệ́n hặ́n chệ́t, trặ́c đậ̀o cụ̃ng chụ̃a thị̃ch thượ̣ng hặ́n, cuộ́i cụ̀ng nạ̀ng liệ̀n tị̃nh là toạ̀n thậ̀n trộ̣ng thượ̣ng, cụ̃ng muộ́n ngậ̀n vậ̣n trặ́m kệ́ mang theo Họ̀ng Diệ̀u trở về Họa Sộ̀n, cụ̃ng sặ́p chệ́t ngậ̀n dặ̣n dọ̀ vậ̣n dặ̣n dọ̀, nhặ́t địṇh phạ̉i đẹ̃m nạ̀ng mai tạ́ng ở nạ̀ng cụ̀ng Triệ̣u Vô Cự̣c lậ̀n đậ̀u đị̃nh ượ́c nợi đọ́.

Từ phượng diệ̣n nạ̀y tợ́i nộ́i, Mộ Dung Trạ̣m so vợ́i hặ́n lặ́o tự̉ may mặ́n nhiệ̀u. Ít nhặ́t, hặ́n ở không mặ́ng có mi ý ngyệ̣n, mặ́nh mẽ chiệ́m hự̃u nạ̀ng lụ́c sau, cộ̀n có thể cuộ́i cụ̀ng đượ̣c đệ́n có mi tha thự́, họ̉n nụ̃a cộ̀n yệu hặ́n, ngyệ̣n ý đợ̀i nạ̀y độ́i hặ́n không rợ̀i không bọ̉. Cho nện sau nạ̀y mộ̃i khi cụ̀ng Mộ Dung Trạ̣m nộ́i lện việ̣c

này khi, cổ mi tổng muốn cảm thán tán một câu chính mình rộng lượng.

Nhưng Mộ Dung Trạh đối này khịt mũi coi thường. Hắh cảm thấy đời này cổ mi cũng chỉ có hắh mới có thể muốn, mới dám muốn. Rất nhiều năm sau, hắh thề ngoài miệng vẫn luôn là, giống người ngu như vậy như vậy hơn nữa cái gì đều sẽ không người, trừ bỏ ta, còn có ai sẽ có, ai dám muốn? Liền tính là đem người dắt đi ra ngoài bán, phỏng chừng đều không có người dám mua. Mua người trở về làm cái gì? Ăn cơm sao?

Cổ mi mỗi lần đối này phản ứng đều là hận hàm răng trắng ngựa, sau đó bắt đầu cử quyền trấn áp chi.

Năm đó một không lưu tâm trúng hắh những cái đó bấy rập, cho rằng hắh thật là lãng tử quay đầu quý hơn vàng, cho rằng hắh thật sự thay đổi triệt để, từ đây chuyện gì đều sẽ tôn trọng hạ nàng ý nguyện, tuyệt đối sẽ không giống dĩ vãng như vậy cưỡng bách nàng. Nhưng nàng vẫn là tưởng sai rồi. Lúc này Mộ Dung Trạh sở làm hết thấy ôn nhã mặt ngoài hiện tượng đều chỉ là vì nàng có thể yêu hắh mà thôi. Một khi biết được nàng thật thật yêu hắh, hơn nữa đời này đều sẽ không lại rời đi hắh, hắh sỏi xám bản tính liền nháy mắt lộ rõ.

Nhưng dương nhưng lang, Mộ Dung Trạh cũng là một nhân tài a. Khó được chính là hắh thể nhưng ở dương cùng lang chi gian thay đổi như thể mau lẹ, như thể tự nhiên.

Cổ mi cảm thấy đời này nàng đều chỉ có thể nhận tài.

Thí dụ như nói hiện tại, Mộ Dung Trạh liền trên mặt nhất phái ôn hòa bình tĩnh bộ dáng, nhưng nội tâm lại ở cân nhắc cùng hắh hiện

tại trên mặt biểu hiện ra ngoài hoàn toàn không giống nhau đồng
đồng.

Hắn hơi hơi híp híp mắt, cúi đầu nhìn nhìn đang ở nhón chân
xem mai chi thượng một đóa hoa cái vồ cổ mi.

Trăng tròn lưu huy, thiếu nữ tiểu lệ. Mà quanh thân cảnh trí cũng
thật sự là hảo. Hắn cảm thấy, như vậy ngày tốt cảnh đẹp, thật sự là
không nên lãng phí.

Hắn bất động thần sắc dặt cổ mi tay, liền đem nàng đưa tới mặt
khác một chỗ.

Thẳng đến rời xa mai lâm một khoảng cách, cổ mi mới phát hiện.
Nàng khó hiểu ngẩng đầu hỏi Mộ Dung Trạ: "Ca, người đây là
muốn mang ta đi nào a?"

Mộ Dung Trạ tiếp tục bất động thần sắc, trên mặt biểu tình thoát
nhìn thật là đứng đắn cực kỳ: "Tìm cái có thể càng tốt ngắm trăng
địa phương."

Này lý do thật sự là quá không có lỗ hổng. Cho nên cổ Mi Hoàn
liền thật sự tin.

Nàng nga một tiếng, cười mi mắt cong cong. Một mặt tay phải
cùng hắn tay trái mười ngón tay đan vào nhau, một mặt tay trái còn
đuối lại đây, leo lên ở hắn tả cánh tay thượng.

Nàng này phiên động tác làm thực tự nhiên, nhưng Mộ Dung
Trạ trong lòng vẫn là nhẹ nhàng chấn chấn động.

Hắn cúi đầu, thấy thiếu nữ tươi cười thân thiết, kéo hắn cánh tay
một mặt đi, một mặt còn ở khắp nơi xem, gặp được cái gì mới lạ đồ

vật khi đều sẽ quay đầu tới cười nói với hấn thượng một tiếng.

Loại cảm giác này, thật sự thực thân mật, hơn nữa vẫn là cái loại này phát ra từ nội tâm thân mật. Mộ Dung Trạm nháy mắt liền cảm thấy, có lẽ có chút lời nói, cũng không dùng riêng nói ra đi. Ít nhất, cố mi hiện tại trong lúc vô tình sở biểu hiện ra ngoài đối hấn không muốn xa rời hòa thân mật, tuyệt đối không phải là vì hống hấn mà làm bộ ra tới.

Trong nháy mắt, hấn tâm đoan mềm như mây như.

Hấn xoay người, nhẹ nhàng đem nàng ôm vào trong lòng ngực, vui đầu ở nàng cổ trung, ấm áp hơi thở một chút một chút phun ở nàng cổ gian.

Cố mi cười đẩy hấn: "Như thế nào không đi rồi? Chẳng lẽ liền ở chỗ này ngắm trăng à?"

Sau đó nàng ở hấn trong lòng ngực gian nan giật giật nàng đầu nhỏ, nhìn nhìn bầu trời, lại nhìn nhìn bốn phía.

Điện ngọc vô trần, minh nguyệt như gương. Mà bởi vì hiện tại đúng là vào đông, trong đất lúa nước sớm đã thu hoạch, nhưng tiểu mạch cùng cây cải dầu chưa trường khởi, trừ bỏ mấy cái rơm rạ đôi, mặt khác địa phương đều xưng được với là mở mang hai chữ.

Nơi đây thật là xem nguyệt chi giai mà.

Cố mi nhìn những cái đó rơm rạ đôi, nháy mắt hiện lên trong óc lại là, mỗi bộ phim truyền hình nam chủ công chi nhất từ rơm rạ đôi ló đầu ra, đối với cô nương phát tay ngây ngô cười hình ảnh.

Khi đó thư sinh vẫn nhả tiêu sái, đàm tiếu gian chọc người khuynh đảo vô số. Nhưng nhiều năm sau, thư sinh bắt đầu béo phì đáng khinh, hành vi khiến người chán ghét. Cổ mi nhẫn không được liền tưởng than một tiếng, năm tháng như đao, trả ta năm đó tuần mỹ ngượng ngùng thư sinh tới.

Lúc này nàng nhìn đến này đó rơm rạ đôi, mặc danh hưng phấn, từ Mộ Dung Trạm trong lòng ngực tránh thoát ra tới, lôi kéo hấn tay liền đi tới trong đó một cái rơm rạ đôi phía dưới.

Đồng ruộng gian rơm rạ đôi ngày ngày gió thổi vũ xối, nhưng tự nhiên cũng ngày ngày ánh mặt trời chiếu rọi. Lúc đó mấy ngày trước đây ánh nắng vừa lúc, cho nên đến gần này rơm rạ đôi, cũng không có bất luận cái gì ẩm ướt cảm giác, ngược lại là cảm thấy thực khô ráo, thậm chí ẩn ẩn còn có ánh mặt trời hương vị.

Cổ mi cũng không chê dơ, nhìn phía dưới không biết là bị ai túm ra tới hai thanh rơm rạ.

Thường thường, bẹp bẹp, cho là không lâu phía trước còn có người ngồi ở chỗ này nghỉ ngơi, hoặc là, cũng là ngắm trăng.

Nàng cao hứng an vị tới rồi trong đó một phen trát tốt rơm rạ thượng, lại là vỗ vỗ mặt khác một phen trát tốt rơm rạ, ngửa đầu đối với Mộ Dung Trạm cười nói: "Ca, mau tới ngồi."

Mộ Dung Trạm trường mi nhíu lại, nhìn kia đem rơm rạ, rồi rầm này rốt cuộc muốn hay không ngồi trên đi.

Ngồi đi, nhưng này cũng thật sự là quá bẩn đi. Không nói này rơm rạ ngày ngày tại dã ngoại, này thượng không chừng còn có tiểu

sâu không nói, đơn nói này đem rơm rạ đã bị người khác ngồi quá sụ, hấn liền vô pháp ngồi xuống đi.

Nhưng không ngồi đi, hấn nhìn cổ mi thuần tịnh tươi cười.....

Cho nên cuối cùng hấn vẫn là quyết định ngồi xuống đi. Cổ Mi Đô có thể ngồi, hấn vì cái gì không thể ngồi?

Cho nên hấn nhẹ nhàng vén quần áo lên vạt áo, đang muốn ngồi xuống đi, nhưng cổ mi bỗng nhiên liền ngăn lại ở hấn.

"Từ từ, ca."

Nàng vội vàng đứng lên, duỗi tay đem này hai thanh trát tốt rơm rạ ôm khai, lại lần nữa từ rơm rạ đôi kéo hai thanh trát tốt rơm rạ ra tới, trên mặt đất cẩn thận phô hảo, lúc này mới vỗ vỗ tay, lại ngẩng đầu đối hấn cười nói: "Hảo. Ngồi đi."

Mà Mộ Dung Trạ ở bên cạnh nhìn nàng này một loạt động tác, trong lòng cảm giác thật là, vô lấy danh trạng.

Kinh ngạc? Khiếp sợ? Hay là là cảm động? Từ khi nào bắt đầu, nàng cũng sẽ vì hấn suy nghĩ? Biết hấn có thói ở sạch, thế nhưng là một lần nữa lộng rơm rạ, hơn nữa cẩn thận phô hảo, lúc này mới làm hấn ngồi. Mà trước kia, nàng cùng hấn ở bên nhau thời điểm, trước nay đều chỉ là bị động tiếp thu, đối hấn sở hữu sự tình đều không có để bụng quá. Nhưng hiện tại, nàng thế nhưng là này đó việc nhỏ phương diện đều có thể vì hấn suy nghĩ.

Mộ Dung Trạ cảm thấy chính mình tâm đều mau hóa thành một ông thủy. Hấn chậm rãi ngồi xuống, đem cổ mi ôm vào trong lòng, gát gao ôm.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 84

Hắn không biết nên nói chút cái gì. Lúc này hắn duy nhất suy nghĩ làm, cũng chỉ là như vậy lẳng lẳng ôm nàng, tĩnh nhìn bầu trời mà thả ngọc lưu quang.

Tác giả có lời muốn nói: Rong rong, chương sau nãi nhóm hiểu.

Bình tĩnh che mặt bỏ chạy.

84 ý tình sinh ý động

Mộ Dung Trạm liền như vậy gắt gao đem cổ mi ôm ở hắn trong lòng ngực mặt, cầm nhẹ nhàng gác ở mái tóc của nàng thượng, lẳng lẳng nghe nàng phát gian thanh hương. Trong nháy mắt, hắn cảm thấy, đời này thật là đáng giá.

Tương so với hắn trước đây sở hữu tinh phong huyết vũ, sở hữu tình đời ấm lạnh, với đụng tới cổ mi kia một khắc bắt đầu, bắt đầu hóa thành hạnh phúc cùng viên mãn.

Mà cổ mi lúc này chính thuận theo ghé vào Mộ Dung Trạm trước ngực, nghe hắn lòng ngực trung một chút một chút trầm ổn tiếng tim đập. Nàng cũng cảm thấy, đời này liền như vậy cùng hắn ở bên nhau, khá tốt.

Vì cái gì muốn rồi rắm cái gì tự tôn, cái gì tự do đâu? Hai cái yêu nhau người, nguyên bản cũng đã là hợp hai làm một, thậm chí có

thể nói độc thân. Kia chính mình vì cái gì phải đối chính mình nói cái gì tự tôn đâu? Đến nỗi tự do, trong khoảng thời gian này nàng cũng suy nghĩ cẩn thận, không có Mộ Dung Trạ ở bên người nàng, đến nơi nào nàng đều sẽ không tự do.

Bởi vì, nàng tâm đặt ở hấn trên người. Chỉ có cùng hấn ở bên nhau, nàng mới có thể xem như một cái hoàn chỉnh viên mãn người.

Giờ này khắc này, Mộ Dung Trạ cảm thấy thực hạnh phúc rất tốt đẹp. Mà đồng dạng, cố mi cũng cảm thấy thực hạnh phúc rất tốt đẹp. Hai người sở kém, chỉ là cho nhau cho thấy cõi lòng, sau đó thuyết minh đối phương ở chính mình trong lòng tầm quan trọng liên hảo.

Với Mộ Dung Trạ mà nói, hấn là không dám nói. Gần nhất hấn là sợ nói ra lúc sau không biết cố mi phản ứng. Hấn sợ sẽ lọt vào nàng cự tuyệt, thậm chí là gặp nàng phản cảm, sau đó lại giống như trước như vậy nghĩ các loại phương pháp từ hấn bên người thoát đi.

Hấn tự cố tự toàn rúc vào sừng trâu, cho rằng cố Mi Hoàn là cùng trước kia như vậy, hấn đối nàng làm những chuyện như vậy, nàng đều sẽ không đi phản đối, chỉ biết đi thuận theo. Đến nỗi nói đêm nay nàng biểu hiện ra ngoài đối hấn để ý, hấn một phương diện cố nhiên là cảm động, nhưng về phương diện khác, hấn cũng sợ đây là bởi vì cố mi đối hấn áy náy.

Nhưng thứ hai, Mộ Dung Trạ cũng không có quên, hấn hiện tại còn ở vào giả vờ mất trí nhớ giai đoạn đầu. Tuy rằng nói là gần nhất mỗi ngày cùng cố mi nói hấn chậm rãi nhớ lại trước kia một ít việc, khá vậy cũng không có toàn bộ nhớ lại không phải. Nay nếu là bỗng nhiên đối nàng nói này đó, chẳng phải là vác đá nện vào chân mình, viên không được lúc trước đối sao?

Nói dối hấn không sợ, hấn sợ chính là cổ mi biết hấn nói dối lúc sau sẽ không tha thứ hấn. Kỳ thật ở Mộ Dung Trạ trong lòng, chỉ cần có thể làm cổ Mi Bất rời đi hấn, hấn kỳ thật là có thể không từ thủ đoạn.

Cho nên đối với lừa cổ mi hấn mất trí nhớ chuyện này, hấn cũng không có đương một chuyện.

Với cổ mi mà nói, nàng thật sự là cảm thấy không cần thiết nói a. Mộ Dung Trạ đối nàng tình ý nàng biết, sau đó nàng cảm thấy nàng đều làm như vậy rõ ràng, kia hấn cũng nên minh bạch nàng đối hấn tâm ý.

Đáng tiếc nàng không biết chính là, Mộ Dung Trạ trong khoảng thời gian này có bao nhiêu rối rắm với nàng tâm ý rốt cuộc là cái bộ dáng gì. Thậm chí có đôi khi nửa đêm tỉnh lại, nhìn đến bên cạnh hấn ngủ say nàng, đều hận không thể có thể đem nàng điều tỉnh, sau đó ép hỏi nàng, người rốt cuộc ái không yêu ta? Có bao nhiêu ái? Có phải hay không chỉ yêu ta một người?

Mộ Dung Trạ rối rắm kỳ thật đều mau si ngốc. Nhưng nha vẫn là cái gì đều không có biểu hiện ra ngoài.

Thí dụ như nói hiện tại, tuy rằng hai người là gắt gao ôm, hấn liền vẫn là ở rối rắm chuyện này.

Hai người không biết ôm bao lâu, lâu cổ Mi Đô mau ở Mộ Dung Trạ trong lòng ngực ngủ rồi. Nhưng bỗng nhiên, nàng nghe được nhẹ nhàng tiếng bước chân, sau đó chính là tất tất tác tác từ bọn họ phía sau rơm rạ đôi thượng ra bên ngoài kéo túm rơm rạ thanh âm, lại chính là có người ngồi xuống, áp tới rồi rơm rạ rất nhỏ thanh âm.

Cuối cùng vang lên, là một nam một nữ đối thoại.

Cổ mi lập tức liền thanh tỉnh. Trong cơ thể bát quái tế bào nói cho nàng, nơi này đêm khuya, nơi này địa điểm, này chờ nam nữ, tất nhiên sẽ có gian - tình phát sinh.

Nàng hai chỉ lỗ tai đều mau dựng thẳng, nín thở tĩnh khí, lắng lắng nghe kia một nam một nữ đối thoại.

Kia hai người thật là, bên cạnh nhiều như vậy rơm rạ đôi, cổ tình còn liền chọn cổ mi cùng Mộ Dung Trạ ngồi cái này rơm rạ đôi. Chỉ là xảo thực, bọn họ là từ kia một đầu đi tới, chắc là sẽ không nhìn đến cổ mi bọn họ. Cho nên cổ mi bọn họ biết bọn họ mặt trái có người, nhưng kia hai người lại không biết bọn họ mặt trái có người.

Thật là nghe trộm góc tường hảo địa phương, cộng thêm cơ hội tốt a.

Cổ mi che miệng cười trộm, sau đó ngẩng đầu đối với Mộ Dung Trạ làm cái nhỏ giọng ánh mắt.

Mộ Dung Trạ quả thực như nàng sở liệu tưởng như vậy, đối nghe trộm góc tường loại này nhàm chán sự tình nhắc không nổi nửa phần tâm tư tới, ước gì liền đứng dậy lôi kéo nàng rời đi. Nhưng hiện tại hắn tiếp thu đến hắn gia lão bà đại nhân làm hắn nhỏ giọng ánh mắt, sau đó có thể nói mẫu mực trượng phu hắn còn liền thật sự nhỏ giọng, mặt vô biểu tình, lắng lắng bởi hắn gia lão bà đại nhân nghe lén góc tường tới.

Cổ mi đối Mộ Dung Trạ biểu hiện thực vừa lòng. Nàng ngược lại nghiêng nghiêng đầu, dựa vào rơm rạ đôi phương hướng lại gần

chút, để có thể nghe rõ rơ rạ đôi một khác mặt hai người nói chuyện.

Kia hai người thanh âm tuy nhẹ, nhưng cổ mi nghe xong đoạn thời gian xuống dưới, cũng sẽ biết hai người kia là ai.

Một cái là thôn đông đầu nhị nha, một cái là thôn tây đầu đại bảo.

Nhị nha thoát nhìn là cái thực thuần phác cô nương, mà đại bảo thoát nhìn là cái thực hàm hậu tiểu tử. Nghĩ đến là hai người ở đêm nay trâm hội hoa thượng nhìn vừa mắt, cho nên tiện tay lôi kéo tay chạy này tới tán gẫu một chút mặt khác.

Lại hoặc là, này hai cái kỳ thật đã sớm đã quen biết, chỉ là đêm nay thừa dịp này cơ hội chạy này hẹn hò tới? Bằng không hai người ngữ khí sẽ không như vậy quen thuộc.

Chỉ là thiếu niên, thiếu nữ, các người hảo hảo nói nói lời âu yếm cũng liền thôi, vì cái gì nói đến sau lại, này lời âu yếm liền bắt đầu biến vị đâu?

Bởi vì cổ mi nghe được nhị nha thẹn thùng chống đỡ thanh: "Đại bảo ca, đừng."

Cổ mi đó là tương đương tò mò a. Rốt cuộc đại bảo là làm cái gì, mới có thể làm nhị nha nói chuyện thanh âm bỗng nhiên đều như vậy run lên, lại còn có như vậy thẹn thùng?

Vì thế, nàng chậm rãi từ Mộ Dung Trạm trong lòng ngực bò ra tới, tận lực không phát ra âm thanh tay chân cùng sử dụng, lặng lẽ di động tới rồi rơ rạ đôi bên cạnh, sau đó cẩn thận dò ra non nửa cái đầu, muốn nhìn một chút bên kia rốt cuộc là cái tình cảnh.

Mà Mộ Dung Trạm không những không có ngăn cản, ngược lại còn đầy hứa hẹn nhà mình lão bà này phiên nghe lén, cộng thêm nhìn lén hành vi hộ giá hộ tống xu thế.

Nhưng cổ Mi Tậ nhìn đến rờn rạ đôi bên kia hình ảnh khi, cả người cảm giác đều là, sợ ngây người.

Hình dung như thế nào đâu? Ngô, chính là mười - tám - cảm cái loại này trường hợp đi.

Đại bảo ca rất cường thế a, ấn nhị nha muội đôi tay liền bá đạo đối với nàng hôn đi xuống. Sau đó nhị nha muội các loại dục cụ còn ngênh, trong miệng một mặt then thùng nói, đại bảo ca, đừng. Nhưng về phương diện khác, lại lặng lẽ dựng thẳng bộ ngực sữa, phương tiện đại bảo ca hôn môi, hơn nữa còn không dừng vịn vịn chính mình cái hông, ma xát đại bảo ca dưới thân.

Hảo một cái đại bảo ca, thời khắc máu chốt một bước đúng chỗ. Đổ ngẫu một đôi mắt, tay phải túm nhị nha muội váy phía dưới quần lót lập tức lay xuống dưới, lại là lập tức lay rút chính mình quần lót, liền như vậy, ngạnh sinh sinh, trực tiếp, nhanh chóng, vọt đi vào.

Mới vừa đi vào, cổ Mi Tậ nghe được hân cùng nhị nha muội cơ hồ là đồng thời phát ra một tiếng thỏa mãn tiếng thở dài.

Mà nàng đôi này đánh giá là, vì cái gì mỗi lần Mộ Dung Trạ đi vào thời điểm, hân liền chưa từng có nghe được quá hân phát ra như vậy thỏa mãn tiếng thở dài đâu? Đến nỗi chính mình, ngô, giống như cũng không có đi.

Liền như vậy một sai thần công phu, bên kia cảnh tượng lại sớm đã xảy ra biến hóa.

Đại bảo ca một phản ngày thường cổ mi chỗ đã thấy hàm hậu bộ dáng, biểu tình hung ác thả dữ tợn, không ngừng va chạm hấn dưới thân nhị nha muội. Mà nhị nha muội đâu, cũng một phản ngày thường cổ mi chỗ đã thấy thuần phác thẹn thùng bộ dáng, đôi mắt đẹp hàm sương mù, đào mặt yên hồng, trong miệng càng là không ngừng yêu kiều rên rỉ ra tiếng, nghe tới thật là làm người trong xương cốt đều thẳng ngựa a.

Chỉ chốc lát, tư thế lại có biến hóa. Đại bảo ca một phen vọt quá nhị nha muội eo thon, đem nàng xoay ngược lại lại đây, thô thanh nói: "Quỳ hảo."

Mà nhị nha muội thẹn thùng quay đầu lại nhìn hấn một cái, ngược lại liền thật sự khúc đầu gối cõng hấn bắt đầu quỳ đi lên.....

Cổ Mi Đô sắp trong gió hỗn độn. Đơn giản như vậy, thô bạo cảnh tượng, ở tiểu A- phiến nàng giống như đều không có xem qua a được không. Không nghĩ tới xuyên qua qua đi lại tại đây đã ngoại thấy được.

Hơn nữa càng quan trọng là, hai người kia, hai người kia, bọn họ hiện tại bộ dáng cùng hành vi, cùng ngày thường nàng chỗ đã thấy bộ dáng cùng hành vi thật là khác nhau như hai người a.

Chỉ cần đưa bọn họ ngày thường bộ dáng cùng hiện tại bộ dáng tiến hành đối lập hạ, cổ mi nháy mắt đều có một loại tưởng tượng cảm hai mắt cảm giác.

Loại cảm giác này, thật là, thật là, quá kỳ diệu.

Mà nàng bị kinh tới rồi, nhất thời đã quên động, liền như vậy ngây ngốc, ngốc ngốc ở kia nhìn sống xuân - cung.

Hơn nữa vẫn là đặc kính bạo sống xuân - cung.

Nhưng bỗng nhiên, có một con hơi ấm tay che thượng nàng khẩu, lại có một con hơi ấm tay thủ sẵn nàng cằm, đem nàng mặt bẻ lại đây.

Nàng kinh ngạc quay đầu lại, liền nhìn đến Mộ Dung Trạ chính diện vô biểu tình đang nhìn nàng.

Nàng mặt đặng một tiếng liền hồng tháu.

Chính mình một người xem này sống xuân - cung cũng liền thôi, chính là cùng Mộ Dung Trạ cùng nhau, như thế nào chính là cảm giác như vậy xấu hổ đâu?

Nhưng nàng lại bắt đầu an ủi chính mình, không có quan hệ, không có quan hệ, hấn cũng không có thấy như vậy một màn không phải sao? Từ đầu đến cuối, hấn đều chỉ là thực an tĩnh ngồi ở kia, cũng không có cùng nàng giống nhau thăm dò triều bên kia nhìn xung quanh.

Cho nên trừ phi hấn có tháu thị mắt, bằng không hấn liền không khả năng nhìn đến kia một màn.

Như vậy tưởng tượng, cổ mi trong lòng dễ chịu không ít, trên mặt đỏ ửng cũng chậm rãi lui một ít đi xuống.

Nhưng bỗng nhiên nàng lại nghĩ tới một sự kiện, nhìn không tới trường hợp, chính là có thể nghe được thanh âm a quăng ngã. Hơn nữa chỉ nghe thanh âm nhìn không tới hình ảnh gì đó, càng dễ dàng làm người YY, các loại miên man bất định hảo đi.

Cổ mi chỉ cảm thấy trên mặt nàng vừa mới mới mất đi đi xuống đổ ửng xôn xao một tiếng lại lần nữa đã trở lại, lại còn có có càng ngày càng nhiều xu thế.

Nàng đều sắp không dám ngẩng đầu đi xem Mộ Dung Trạh. Đừng nhìn nha hiện tại mặt ngoài thoạt nhìn muốn nhiều đứng đắn liền có bao nhiêu đứng đắn, nhưng căn cứ nàng đối hắh hiểu biết, hắh nội tâm hiện tại khẳng định là ở sóng gió mãnh liệt.

Như nàng suy nghĩ, Mộ Dung Trạh hiện tại trong lòng kiên quyết là sẽ không bình tĩnh.

Hắh nguyên bản chỉ là tưởng thừa dịp tối nay như vậy hảo ánh trăng hảo hảo ôm một cái cổ Mi Tụh hành. Nhưng chính là có người đưa tới cửa tới, ở hắh phía sau đại diện sống xuân - cung.

Nhìn không tới trường hợp có cái gì quan hệ? Gần có thể nghe được thanh âm liền đủ để cho hắh các loại lang huyết sôi trào.

Nhưng làm hắh không thỏa mãn chính là, cổ mi lại là xem ngốc xem ngốc dường như vẫn luôn ở thăm dò nhìn bên kia, mà cũng không có quay đầu xem một cái hắh.

Cho nên hắh đành phải duỗi tay, che lại nàng miệng, đem nàng đầu bẻ trở về, đối diện hắh.

Sau đó hắh liền nhìn cúi đầu mặt đỏ cổ mi, chậm rãi vươn ra ngón tay, ở nàng mềm mại trên môi qua lại vuốt ve.

Cúi người, cúi đầu, chậm rãi tới gần. Ấm áp hơi thở một chút một chút phun ở nàng cổ gian, cổ mi nháy mắt gương mặt năng như lửa thiêu.

Rồi sau đó, Mộ Dung Trạh há mồm, nhẹ nhàng đem nàng vành tai hàm vào trong miệng.

Tác giả có lời muốn nói: Cảm giác về sau rất cuộc vô pháp nhìn thẳng đại bảo sữa rửa mặt...

85 tình sinh ý động

Vành tai bị Mộ Dung Trạh hàm chứa, thỉnh thoảng cuốn lưỡi liếm chi, thỉnh thoảng ngẫu nhiên dùng hàm răng nhẹ nhàng gặm cắn, cổ mi thoáng chốc chỉ cảm thấy toàn thân đều mềm cùng cắn nắn chín mì sợi dường như, chính là một phân sức lực đều sử không được.

Trong cơ thể tồ ngựa cực kỳ, nàng không tự - cảm liền muốn gọi ra tiếng tới. Nhưng chỉ cần tưởng tượng đến nàng mặt trái còn có người đâu, cái này kêu thanh nàng liền như thế nào đều kêu không được.

Nhưng cái loại cảm giác này quá mãnh liệt, lại hơn nữa không thể kêu ra tiếng tới, liền càng thêm mãnh liệt. Cổ mi hiện tại chỉ cảm thấy tựa hồ liền có một cổ mạnh mẽ cực kỳ dòng nước ở thân thể của nàng bên trong tả xung hữu đột, khắp nơi va chạm, nhưng chính là không có làm nó phát tiết ra tới địa phương.

Nàng tưởng cầu Mộ Dung Trạh dừng lại, liền dùng tay đi đẩy hấn, muốn đem hấn đẩy ra một ít. Nhưng hấn không những không có đình chỉ, ngược lại là duỗi cánh tay câu lấy nàng eo, đem nàng lại hướng hấn kéo gần lại vài phần. Mà vành tai thượng chọn - đậu càng là lại bay lên một cái cấp bậc.

Liếm láp, hút dẫn, hoặc là nhẹ gặm, rồi sau đó càng là dùng đầu lưỡi tinh tế qua lại miêu tả nàng vành tai.

Cổ mi chỉ cảm thấy có một cổ tê đại cực kỳ cảm giác từ lỗ tai chỗ dọc theo lưng từ từ xuống phía dưới, thẳng tới dưới thân.

Nhưng nàng vẫn là chỉ có thể cắn môi không nói. Loại cảm giác này, thật mẹ nó chính là quá tra tấn người.

Nàng có chút xấu hổ buồn bực, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Mộ Dung Trạh. Nhưng người sau không những không có thu liễm trong miệng động tác, ngược lại là nắm nàng eo thon một bàn tay lặng lẽ đi xuống.

Thuần thực thăm quá nàng váy lụa, quần lót, hấn ngón tay thẳng tới hấn muốn đi địa phương.

Nơi đó sớm đã là nhuận ướt một mảnh, cho nên hấn cũng không có phí cái gì sức lực, liền đem hai ngón tay chậm rãi đẩy đi vào.

Cổ mi bỗng nhiên liền toàn thân run rẩy lên.

Nếu không phải gắt gao cắn môi, vừa mới nàng cũng đã không chịu không chế kêu lên tiếng.

Nàng lần này là thật sự có chút tức giận nhìn Mộ Dung Trạh. Nhưng làm nàng thất bại chính là, rõ ràng nàng đều đã bị hấn làm cho như vậy mất mặt, hấn còn có thể trên mặt biểu tình như cũ như thường, một chút biến hóa đều không có không nói, thậm chí liền hô hấp đều vẫn là vững vàng.

Không công bằng nha không công bằng.

Liền thủy quang gợn sóng, Mộ Dung Trạh ngón tay từng cái hoạt tiến lại hoạt ra, thỉnh thoảng ấn nhẹ về.

Cổ Mi Đô sắp bị hấn này phiên động tác cấp lộng điên mất rồi, nhưng cổ tình nàng cái gì thanh âm đều không thể phát ra, chỉ có thể khó nhin ngòì ở chỗ kia, cảm thụ được trong cơ thể càng ngày càng cường liệt cảm giác.

Môi dưới đều bị nàng cắn đỏ thắm như máu, một đôi đôi mắt đẹp càng là doanh doanh thủy quang một mảnh.

Trong cơ thể trường chỉ bỗng nhiên lại là một cái thật sâu hoạt tiến. Nàng khống chế không được, run thân mình vô lực đem đầu ngã vào Mộ Dung Trạ̣m trên vai. Sau đó cách kia số tầng quần áo, nàng há mồm, cắn thượng vai hấn.

Mộ Dung Trạ̣m chỉ bị nàng cắn toàn thân đều run rẩy hạ, ở nàng trong cơ thể trường chỉ trong nháy mắt càng là hung hăng hoạt tiến lại hoạt ra.

Cổ mi chống cự không được, tiếng thở dốc càng ngày càng rõ ràng. Nàng hiện tại đều hận không thể đem trong miệng bả vai cấp cắn xuyên tậ́nh.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 85

Cái này đáng giận, liền sẽ tra tấn nàng hỗn đản!

Nhưng như thế nào có thể làm chính mình chột vật đồng thời, mà làm đối phương lại như vậy khí định thần nhàn? Cổ mi khí bất quá, học hần dạng, hơi hơi ngẩng đầu, cũng một ngậm ngậm lấy Mộ Dung Trạh vành tai.

Liếm láp, hút dẫn, hoặc là nhẹ gặm, dùng đầu lưỡi tinh tế qua lại miêu tả hần vành tai, nàng học theo, làm chút nào không kém.

Vừa lòng nhận thấy được Mộ Dung Trạh toàn thân căng thẳng, cổ mi nháy mắt có một loại đại thù đến báo khoái cảm. Loại này khoái cảm thậm chí đều áp qua hần mang cho nàng cái loại này tô ngứa cảm giác.

Biết hần thích nhất hai người hoan hảo hết sức nàng kêu hần ca, nàng càng là dùng mũi sắp tích ra thủy thanh âm ở hần bên tai thấp giọng kêu, ca ~

Ấm áp ái - muội hơi thở nhẹ nhàng quét tiến hần trong tai, Mộ Dung Trạh chỉ cảm thấy lỗ tai chỗ ma ma, thậm chí là kia chỗ nhiệt lưu trực tiếp trải qua lỗ tai chảy vào hần trong ngực, chỉ làm hần kia viên nguyên bản liền có chút gia tốc tim đập càng thêm nhanh chóng nhảy lên lên.

Giờ phút này cổ mi thật sự là quá mị - hoặc, Mộ Dung Trạh chống cự không được. Hắh không hề chọn - đậu tra tấn với nàng. Hắh cảm thấy lại như vậy lộng đi xuống, đến cuối cùng tra tấn sẽ chỉ là chính hắh.

Đôi môi rời đi nàng lỗ tai, ngược lại cúi người nhanh chóng hôn lấy nàng môi. Linh hoạt lưỡi đầu tiên là ở nàng cánh môi nhẹ nhàng liếm láp quá, lại là thuần thực tách ra nàng đôi môi, đem chính mình lưỡi dò xét đi vào.

Hai ngón tay từ lâu từ thân thể của nàng bên trong rút khỏi. Rồi sau đó hắh cánh tay dài duỗi ra, chuẩn xác không có lầm liệh đem cổ mi ôm lên, đối mặt hắh khóa ngòh ở hắh trên người.

Mà ở này trong quá trình, hắh đôi môi vẫn luôn đều không có rời đi quá cổ mi đôi môi.

Hết thấy tới quá nhanh, ở cổ Mi Hoàn không kịp phản ứng lại đây khi, Mộ Dung Trạh đã nhắc lên nàng váy, rồi sau đó liệh đem nàng ấn ngòh xuống.

Ở trong thân thể bỗng nhiên liệh nhiều một cây nóng bỏng cứng rắn đồ vật, cổ Mi Tậh hoảng sợ đồng thời, còn có một loại bị nháy mắt phong phú cảm giác.

Nàng nhắh thực vất vả, mới không có ở Mộ Dung tiểu nhị tiến vào nàng trong cơ thể thời điểm yêu kiều rên rỉ ra tiếng. Nhưng là, nàng nghe được Mộ Dung Trạh một tiếng thỏa mãn hừ nhẹ thanh.

Đúng vậy, nàng nghe được. Vừa mới nàng đang xem đến đại bảo ca cùng nhị nha muội thời điểm, còn đang suy nghĩ nàng chưa từng có nghe được quá Mộ Dung Trạh tiến vào nàng trong cơ thể

khi phát ra quá cái gì thanh âm, nhưng là hiện tại nàng thể nhưng nghe được.

Nàng sẽ nói nàng nháy mắt liền có một loại rất lớn thỏa mãn cảm sao?

Chính là nàng vẫn là nhấn hảo vất vả a, như vậy mãnh liệt cảm giác, nhưng nàng lại cái gì thanh âm cũng không dám phát ra tới.

Nhưng Mộ Dung Trạ động tác lại rất cuồng bạo, động tác trung vẫn là sẽ có thanh âm phát ra. Cổ mi trong lòng cả kinh, vội tránh thoát hấn đôi môi, ghé vào hấn bên tai nhẹ giọng nói: "Ca, có người. Nhẹ điểm."

Mặt trái còn có người ngoài a a, người còn làm cho như vậy kính bạo là muốn quậy kiểu gì a đại ca.

Chẳng lẽ người còn có loại này bị người xem đam mê không thành? Chính là người có ta cũng không có a được không. Loại chuyện này nên là thực sự mật sự tình, sao có thể có thể làm bất luận kẻ nào nhìn đến.

Nhưng là Mộ Dung Trạ nghe xong nàng nói nhỏ, không những không có đình, ngược lại là động tác càng thêm mãnh liệt. Cổ mi tức giận bất quá, nâng lên tay phải liền hung hăng ở hấn trên lưng cào một chút.

Mộ Dung Trạ ăn đau, nhưng động tác vẫn là không ngừng. Chỉ là khàn khàn thanh âm nói: "Bọn họ đã sớm đi rồi. Mi Mi như vậy nghiêm túc, thể nhưng là quanh mình cái gì đều không có chú ý tới sao?"

Hắn cuối cùng này một câu rõ ràng chính là có trêu đùa ý vị. Đáng tiếc cổ mi hiện tại hoàn toàn không có tâm tư đi phản bác, nàng chỉ là thật sự quay đầu đi nín thở tĩnh khí đi nghe xong nghe mặt trái thanh âm. Quả thực, nghe xong một hồi lâu, thế nhưng thật là cái gì thanh âm đều không có. Xem ra đại bảo ca cùng nhị nha muội đã sớm đã rời đi.

Mà ở này trong quá trình, Mộ Dung Trạm một khắc đều không có đình chỉ quá động tác. Không những không ngừng, ngược lại là động càng mãnh liệt, chỉ đỉnh cổ Mi Đô nhin không được kêu rên lên tiếng.

Đã biết liền hắn hai người ở, cổ mi thả lỏng không ít. Nhưng nàng quay đầu tới, vẫn là có chút bất mãn trừng mắt nhìn Mộ Dung Trạm liếc mắt một cái.

Biết đại bảo ca cùng nhị nha muội đi rồi, nhưng tên hỗn đản này thế nhưng không cùng chính mình nói một tiếng, ngược lại làm chính mình một bên lo lắng bị bọn họ hai người phát hiện, một bên còn nhăn vát vả như vậy.

Nhưng Mộ Dung Trạm bị nàng như vậy trừng mắt, ngược lại là cười.

Khóe môi hơi câu, mặc trong mắt rực rỡ lung linh. Hắn gần sát, hôn lên nàng đôi môi, khàn khàn thanh âm nói: "Như vậy, Mi Mi, hiện tại ta có phải hay không có thể muốn làm gì thì làm?"

Cổ mi cái này khí a. Giống như vừa mới ngài lão cũng là ở muốn làm gì thì làm đi. Vẫn là nói, ngài lão nhân gia nào thứ muốn làm gì thì làm thời điểm ta ngăn cản hữu hiệu sao? Có sao? Có sao?

Nàng khóc không ra nước mắt. Đừng nói chính mình cao thượng như vậy a được không. Kỳ thật người xấu đều là người làm, nhưng mỗi lần đến cuối cùng còn muốn ở ta trước mặt giả người tốt.

Đáng tiếc chính là Mộ Dung Trạh hiện tại nhưng không có nhân rồi tới để ý tới nàng đầu nhỏ hạt dưa trung ý tưởng, hấn chỉ là chặt chẽ câu lấy nàng eo, sau đó đem nàng thân mình phóng bình, rồi sau đó hấn lại chặt chẽ cúi người đi lên.

Dưới thân là khô ráo, hơi có chút trát người làm rơm rạ. Mà phía trên là Mộ Dung Trạh một chút so một chút càng thêm trọng va chạm, cổ mi cảm thấy, nàng đầu óc đều bắt đầu hoảng hốt.

Hoảng hốt trung, nàng duỗi tay nhẹ nhàng ôm lấy Mộ Dung Trạh cổ, hoảng hốt trung, nàng theo hấn va chạm mà động, hoảng hốt trung, nàng nhớ tới như vậy trường thời gian tới nay hấn đối chính mình hảo, tức khắc chỉ cảm thấy tâm đều ma mềm. Liên cùng ngày xuân liễu rủ non mịn cảnh khẽ vượt quá bình tĩnh mặt nước, tạo nên một vòng liên - y, rốt cuộc vô pháp bình tĩnh.

Không hề hoảng hốt, nàng có thể có thể rõ ràng nghe được chính mình đang nói: "Ca, ta yêu người."

Thực nhẹ thực nhẹ một câu, so ngày mùa hè cuốn quá ngọn cây gió nhẹ đều phải nhẹ. Chính là những lời này nghe vào Mộ Dung Trạh trong tai, giống như với kinh thiên chi lời.

Cổ mi có thể rõ ràng cảm giác được Mộ Dung Trạh đang nghe đến nàng những lời này khi cả người cứng đờ, sau đó hấn đình chỉ ở hấn đang ở trên người nàng phập phồng động tác.

Nàng khó hiểu mở nửa hạp hai mắt, có chút mê mang nhìn hấn.

Lúc này Mộ Dung Trạh, trên trán có tinh mịn mồ hôi, đó là vừa mới một phen kịch liệt vận động gây ra. Chính là hấn hai tròng mắt trung sáng rọi so với kia chân trời nhất lượng ngôi sao còn muốn lượng.

Hơn nữa, hấn còn đang cười. Không hề cùng loại với ngày thường khóe môi hơi câu, ý cười nhàn nhạt. Giờ phút này hấn, trên mặt tươi cười cùng vui mừng là dấu đều dấu không được, liền như vậy rõ ràng treo ở hấn trên mặt.

"Mi Mi, Mi Mi," hấn bỗng nhiên cúi đầu, cuồng loạn hôn lên nàng đôi môi, "Ta thật là quá vui mừng."

Cổ mi bị hấn này phiên có chút không thành kết cấu hôn môi cấp làm cho đầu óc đều có chút say xe.

Đây là có chuyện gì tới? Hấn như thế nào bỗng nhiên liền cao hứng thành cái dạng này.

Nàng căn bản là không nghĩ tới chính là, nàng này thuận miệng một câu, đối Mộ Dung Trạh mà nói, đó là có bao nhiêu trọng đại ý nghĩa.

Như vậy trường thời gian lo lắng, như vậy trường thời gian chờ đợi, chung vào lúc này giờ phút này, nghe được nàng chính miệng thừa nhận. Mộ Dung Trạh nơi nào chỉ là cao hứng mà thôi, hấn quả thực chính là muốn phát cuồng.

Một đôi mặc trong mắt ý cười ánh hấn chính trương khuôn mặt tuần tú đều rực rỡ lấp lánh, hấn cuồng loạn hôn môi cổ mi, không ngừng ở nàng bên tai thấp thấp nỉ non nàng tên.

"Mi Mi, Mi Mi." Lòng tràn đầy vui mừng đều sắp tạc ra tới giống nhau, hấn thể nhưng không biết dùng cái gì mới có thể biểu đạt ra hấn lúc này trong lòng mừng như điên.

Cổ mi bị hấn bỗng nhiên tăng thêm chống đối làm cho thân mình có chút không xong. Nàng có chút sợ hãi càng thêm ôm khấn hấn cổ.

"Ca, ca," nàng hơi thở bắt đầu không xong, thiên ngữ yêu kiều rên rỉ cũng càng ngày càng dày đặc, "Chậm một chút, chậm một chút."

Nhưng Mộ Dung Trạm đôi tay gắt gao nắm nàng mảnh khảnh eo, cũng không có như nàng lời nói chậm lại, ngược lại là càng lúc càng nhanh.

Sóng to đột kích phía trước, hấn bỗng nhiên cúi người, một ngụm ngậm lấy nàng vành tai, ở nàng bên tai lẩm bẩm nói nhỏ: "Mi Mi, ta cũng ái ngươi. Đời đời kiếp kiếp."

Tác giả có lời muốn nói: Đây chương viết ta siêu tưởng học máu a a!

86 tình sinh ý động

Mộ Dung Trạm gần nhất quá kia kêu một cái xuân phong đặc ý, hô mưa gọi gió.

Từ đêm đó cổ mi hốt hoảng đối hấn nói một câu ta yêu ngươi lúc sau, hấn nhiều ngày tới toàn rúc vào sừng trâu rồi cuộc có đường ra, cả người thoát nhìn kia kêu một cái sung sướng a. Liên quan Hoàng Nhất Phó đều cảm giác được. Cụ thể biểu hiện chính là, dĩ vãng mỗi ngày lấy hấn một giọt huyết thời điểm, hấn không thể trông

lên cái hai kiện áo bông lấy chống đỡ hắt trên người sở phát ra hàn khí. Nhưng hiện tại, di, này tôn Bồ Tát thoát nhìn tâm tình thực không tồi sao, thậm chí có một lần còn thực thân thiết hỏi hắt, một giọt huyết có đủ hay không a? Muốn hay không về sau mỗi ngày nhiều cho người một giọt?

Hoàng Nhất Phó ngay lúc đó phản ứng là, phủng chén tay đều kịch liệt run một chút, thiếu chút nữa liền đem trong tay chén cấp quăng ngã.

Hắt lão lệ tung hoành a. Làm một cái đối chữa bệnh sự nghiệp có cuồng nhiệt nghiên cứu tinh thần hắt rốt cuộc là làm sai chuyện gì? Khoảng thời gian trước vì tránh né này tôn Bồ Tát mỗi ngày chạy ra đi thải thảo dược, ban đêm mới dám trở về nhà. Này không gần nhất thời tiết dần dần lạnh, thân là một cái tiểu lão đầu hắt khiêng không được này đó lãnh, đành phải lại ban ngày oa ở trong nhà. Chỉ là Mộ Dung đại gia, phiền toái người khôi phục trước kia mặt lạnh thần hình tượng a được không. Người này bỗng nhiên liền từ vào đông trời đông giá rét chuyển biến vì ấm áp ngày xuân, tiểu lão nhân ta một trái tim mỗi ngày đều không an ổn, tổng sợ ngay sau đó người liền sẽ đại khai sát giới huyết tẩy tứ phương.

Hoàng Nhất Phó yên lặng sát sát khóe mắt nước mắt, nhìn theo mới vừa bị lấy xong huyết Mộ Dung Trạ rời đi.

Thanh Y Đồng Tử ở bên cạnh nhìn hắt, bỗng nhiên hỏi: "Thần Y đại nhân, người như thế nào khóc?"

Cảm tình là vừa rồi lưu nước mắt kêu hắt cấp thấy.

Không ai hỏi còn hảo, này một có người hỏi, Hoàng Nhất Phó nước mắt liền lại ra tới.

"Đồng nhi," hấn xoay người đối mặt thân cao chỉ tới hấn bụng Thanh Y Đồng Tử, dùng tang thương ngữ điệu nói, "Bằng không chúng ta vẫn là chuyển nhà đi?"

"Vì cái gì?" Thanh Y Đồng Tử ngửa đầu, khó hiểu nhìn nhà mình đầy mặt thần thương Thần Y đại nhân.

Hoàng Nhất Phó cử tay áo lau nước mắt. Nên như thế nào nói với hấn, mỗi ngày hấn lão nhân gia đều nơm nớp lo sợ sinh hoạt tại đây áp suất thấp dưới, đều mau nuốt không trôi tằm bất an tịch sao? Chỉ là này tôn thần hấn không dám mở miệng tiễn khách, vậy không thể chính mình lạng lẽ dọn đi sao?

Nhưng chung quy tư hồng cổ dụ hoặc quá lớn, hấn luyến tiếc. Cho nên hấn sờ sờ Thanh Y Đồng Tử đầu, hòa ái nói: "Đồng nhi a."

Giống nhau hấn cái dạng này làm ra tới liền xác định vững chắc sẽ không có cái gì chuyện tốt, cho nên Thanh Y Đồng Tử lập tức đầy mặt dựng lên đề phòng chi sắc: "Thần Y đại nhân, chuyện gì?"

Hoàng Nhất Phó một trương tràn đầy nếp nhăn mặt cười có thể so với ngày mùa thu nở phóng cúc hoa: "Không có gì đại sự. Chỉ là đồng nhi a, ngươi có thể hay không đi tìm hiểu hạ, Mộ Dung Trạm hấn gần nhất vì cái gì như vậy cao hứng? Là hấn đầu óc nước vào, vẫn là hấn bỗng nhiên đổi tính?"

"Hấn cao hứng không hảo sao?" Thanh Y Đồng Tử khó hiểu tiếp tục hỏi.

Quăng ngã! Ngàn năm sông băng bỗng nhiên tất cả đều hóa thành thủy, kia toàn bộ hải mặt bằng liền phải bay lên nhiều ít, lại sẽ có bao nhiêu vùng duyên hải địa phương sẽ bị thủy yêm rút? Như

vậy cao thâm vấn đề ta chính là nói cho người người có thể minh bạch sao? Cho nên người liền không thể minh bạch nguyên bản hồ hững như bằng Mộ Dung Trạh bỗng nhiên chuyển biến vì hiện tại ôn nhả thân thiết bộ dáng sẽ là có bao nhiêu dọa người.

Hoàng Nhất Phó dùng hiền lành ánh mắt nhìn Thanh Y Đồng Tử.

Có đôi khi, ánh mắt so ngôn ngữ càng tốt sử.

Thanh Y Đồng Tử run lên một chút, hấn chỉ cảm thấy toàn thân nổi da gà đều nổi lên một thân: "Kia có chỗ tốt gì?"

Keo kiệt keo kiệt như Hoàng Nhất Phó giả, ngày thường liền một cái trứng gà đều luyến tiếc ăn nhiều. Cho nên lúc này không đòi chỗ tốt, kia phải chờ tới khi nào mới thảo?

"Giáo người học y."

Đây là Thanh Y Đồng Tử tâm tâm niệm niệm sự. Này hai ba năm qua, nói thật dễ nghe hấn kỳ thật là Hoàng Nhất Phó làm nghề y đồng tử, nhưng nói trắng ra là kỳ thật chính là một tá tạp. Tiểu viện tử cái gì sống đều phải hấn tới làm. Học y vẫn luôn là hấn lý tưởng, bằng không lúc trước cũng sẽ không ba ba tự tiến cử tới làm hấn đồng tử.

Tiểu nắm tay quyết đoán nắm khởi, hấn ánh mắt kiên định: "Thành giao."

Cổ mi bỗng nhiên thực đột ngột liền đánh cái hắt xì.

Nàng nhấc tay hít hít mũi, có chút nghi hoặc. Gần nhất nàng không cảm mạo a, trong lỗ mũi cũng không ngứa, như thế nào bỗng nhiên liền đánh cái hắt xì?

Chẳng lẽ là có người tưởng nàng?

Đang ở một đám bài tra là ai ngờ chuyện của nàng, Mộ Dung Trạ đầy cửa mà vào.

Thanh y áo bào trắng, tuấn lãng như ngọc.

Nhưng này đều không phải trọng điểm. Trọng điểm là hấn trên mặt tươi cười.....

Lẽ ra hấn không phải không đối nàng cười quá. Trên thực tế tới nói, hấn sở hữu tươi cười trên cơ bản đều chỉ cho nàng. Chỉ là, ca, người không cảm thấy gần nhất người cười quá nhiều sao? Quả thực một ngày 24 giờ trừ bỏ ngủ kia mấy cái giờ bên ngoài, thời gian còn lại người đều đem người cao hứng bãi ở thể diện thượng.

Nhưng này nơi nào vẫn là trước kia cái kia nội liễm trầm ổn, đáy lòng thâm tựa vạn trượng thâm giếng Mộ Dung Trạ.

Cổ mi bỗng nhiên liền cảm thấy chính mình trong lòng có điểm phát mao. Vì thế nàng nhìn Mộ Dung Trạ ánh mắt liền mang theo như vậy điểm, tìm tòi nghiên cứu chi sắc.

Nhưng Mộ Dung Trạ trực tiếp tỉnh lược rút nàng tìm tòi nghiên cứu ánh mắt, tự cố tự đi tới thuận thực đem nàng ôm vào hấn trong lòng ngực.

Ngô, gần nhất hấn thực rõ ràng biến hóa còn có, hấn so trước kia càng ái ôm nàng.

Ban ngày ôm, buổi tối cũng ôm. Hoan ái là lúc, còn thích thừa dịp nàng hoảng hốt thời điểm, nửa dụ nửa hống đối nàng nói: "Mi Mi, lại đối ta nói một lần kia ba chữ."

Cố mi tự nhiên là khó hiểu: "Nào ba chữ?"

Mộ Dung Trạh nghe vậy cũng không giận, chỉ là ôn nhu ở nàng ấh đường ấh hạ một hôn, rồi sau đó liền cười nói: "Ta yêu người."

Cố mi đầu tiên là ngắh ra, tiện đà phản ứng lại đây là lúc, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

Đối với một cái hiện đại người mà nói, động bất động liền cùng bạn tốt nói darling, Honey linh tinh, kia quả thực chính là thiên ngoài miệng. Cho nên ta yêu người này ba cái, nói thật, nàng xem thật sự không phải như vậy trọng.

Chỉ là cố mi không nghĩ tới, Mộ Dung Trạh hắh sẽ như thế để ý.

Nếu hắh để ý, kia nói thêm nữa mấy lần thì đã sao? Cho nên nàng biết nghe lời phải, đôi tay phúng hắh mặt, trang muốn bao sâu tình liền có bao nhiêu thâm tình nói: "Ta yêu người, ta yêu người, ta yêu người....."

Mộ Dung Trạh vui mừng lộ rõ trên nét mặt. Sau đó hắh đối này kịch liệt đáp lại chính là, càng thêm ra sức va chạm.

Sẽ không lời ngon tiếng ngọt chỉ biết hành động phái liền này đức hạnh a.

Vấn đề là ngẫu nhiên nói một lần cũng liền thôi, nhưng người gặp qua loại này, mỗi ngày đều phải dụ hống người đối hắh nói ta yêu người người sao? Ca ca, ta yêu người này ba chữ không phải người ấh không. Đây ngoạn ý, mỗi ngày nói vậy không thú vị a.

Nhưng Mộ Dung Trạh cảm thấy có ý tứ cực kỳ. Hắh hận không thể mỗi thời mỗi khác đều có thể nghe được cố mi đối hắh nói, ca, ta

yêu người.

Cổ mi trong lòng lại bắt đầu phát mao. Nàng tổng cảm thấy gần nhất Mộ Dung Trạh có điểm không lớn thích hợp.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 86

Chẳng lẽ là lần trước ngã xuống huyền nhai ném tới đầu óc di chứng lần này rốt cuộc phạm vào?

Nàng không yên tâm, chạy tới hỏi Hoàng Nhất Phó.

Nhưng Hoàng Nhất Phó đang ở buồn bực đâu. Bởi vì hắn phát hiện hắn nghiên cứu Mộ Dung Trạh huyết thời gian dài như vậy tới nay, hắn liền cái gì cũng chưa nghiên cứu đến.

Rõ ràng cảm giác chân tướng gần đây ở trước mắt a. Nhưng vấn đề là này chân tướng chính là cách một tầng pha lê, vẫn là lau đặc sáng ngời cái loại này pha lê. Sau đó hắn mỗi ngày cách tầng này pha lê nhìn kia chân tướng, nhưng chính là đụng vào không đến a quăng ngã.

Hoàng Nhất Phó buồn rầu cực kỳ. Hắn nắm tóc a, hắn nắm râu a.

Nắm tóc cũng còn tính, rốt cuộc hắn có đầy đầu hoa râu tóc đâu. Nhưng này nắm râu, uy, hoàng thần y a, người kia trên cằm ít ỏi mấy cây hoa râu râu, lại nắm, kia đã có thể thật sự không có a.

Chỉ có thể nói, cố mi tới tìm Hoàng Nhất Phó chọn thật không phải hảo thời cơ. Bởi vì cái này tiểu lão nhân mơ mơ hồ hồ nghĩ đến, có lẽ Mộ Dung Trạh căn bản là không nghĩ làm hắn nghiên cứu ra tư hồng cổ bí mật đâu.

Đa mưu túc trí tâm cơ thâm trầm như Mộ Dung Trạh giả, lúc trước như thế nào sẽ bị hấn như vậy vô cùng đơn giản nói mấy câu liền lừa dối lại đây? Lại còn có dễ dàng như vậy liền đáp ứng mỗi ngày cho hấn một giọt huyết? Xem tiểu tử này lần trước trị liệu Triệu đồ tể khai kia trường phương thuốc, nha y thuật tuyệt đối liền sẽ không thứ với hấn.....

Sát! Bị lừa! Hoàng Nhất Phó bỗng nhiên vỗ đùi, từ trên mặt đất bỗng nhiên đứng lên.

Tiểu tử này nếu dám mỗi ngày cho hấn một giọt huyết, vậy khẳng định có cái gì biện pháp bảo đảm hấn sẽ không đem tư hồng cổ chân chính bí mật cấp nghiên cứu ra tới. Cảm tình thời gian dài như vậy tới nay hấn đều bị hấn cấp lừa a. Đáng thương hấn còn mỗi ngày đều như vậy thật cẩn thận hầu hạ này tôn mặt lạnh thần a. Mụ nội nó, tiểu tử này quá không phúc hậu.

Hoàng Nhất Phó nghiêng rằng nghiêng lợi, hận không thể lập tức liền vén tay áo đi theo Mộ Dung Trạh làm thượng một trượng. Nhưng tưởng tượng đến đối phương sắp bạo lều vũ lực giá trị, hấn lại quyết đoán lùi bước.

Hấn an ủi chính mình, quân tử động khẩu bất động thủ, quân tử động khẩu bất động thủ. Nhưng chính là làm hấn dùng tài hùng biện hấn cũng không dám a quăng ngã.

Hoàng Nhất Phó cảm thấy chính mình cái này ngậm bồ hòn ăn thật là, trong ấm trà nấu sủi cỏ, đầy mình nói hấn liền lảng là nói không nên lời a nói không nên lời.

Nhưng lúc này, cổ mi chủ động đưa tới cửa tới.

Cô nương này lại một lần đảm đương được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều nhân vật.

Nhưng cũng may, Hoàng Nhất Phó không phải thông Nguyên Tử. Hắn đó là lại đối Mộ Dung Trạm lừa gạt chuyện của hắn bất mãn, hắn cũng làm không ra thông Nguyên Tử làm những cái đó sự.

Nhưng lời nói lại nói đã trở lại, giống như Mộ Dung Trạm kỳ thật cũng không lừa gạt hắn a. Hắn là đáp ứng rồi mỗi ngày cho hắn một giọt huyết làm hắn đi nghiên cứu tư hồng cổ sự, nhưng hắn không bảo đảm nói cung cấp cho hắn này lấy máu không thành vấn đề, có thể bảo đảm hắn nhất định có thể nghiên cứu đến ra tới a.

Tâm tư thâm trầm như Mộ Dung Trạm giả, tuy rằng nha không phải thực ái nói chuyện, đa số thời điểm liền cái con mắt đều khó được thưởng người. Nhưng hắn trong lòng những cái đó loanh quanh lòng vòng, người bình thường thật đúng là đoán không ra.

Mộ Dung Trạm chủ ý hắn là đừng trông cậy vào có thể trực tiếp đánh tới, Hoàng Nhất Phó ngược lại đánh lên cổ mi chủ ý.

Cô nương này đi, nói nàng bồn, có đôi khi nhìn cũng còn có sợi cơ linh kính. Nhưng nói nàng thông minh đi, kỳ thật cũng khá tốt đem nàng vòng đi vào.

Cho nên Hoàng Nhất Phó liền cười tủm tỉm loát vuốt xuống ba thượng vài sợi râu dê, chậm rì rì đã mở miệng: "A, cổ cô nương, người vừa mới hỏi ta cái gì? Người hỏi người ca ca hắn có phải hay không quăng ngã hư đầu óc? Vẫn là trong đầu có máu bầm? Vẫn là hỏi hắn khi nào mới có thể hoàn toàn nhớ lại trước kia sự tới?"

Một hưng phấn, ngón tay thực dùng sức vê tới rồi một cây chòm râu, chỉ đau hấn đều thiếu chút nữa nhe răng.

Cổ mi dùng xem ngu ngốc ánh mắt nhìn hấn. Giống như nàng vừa mới liền hỏi một câu, ta ca hấn rớt xuống huyền nhai lúc sau, lúc ấy tuy rằng hảo, nhưng mặt sau có thể hay không có di chứng gì sự đi?

Nhưng Hoàng Nhất Phó nhưng không phải đến đem đề tài này hướng mắt trí nhớ này hai chữ mặt trên xả. Bởi vì hấn muốn nói nhất kính bạo nội dung ở dưới.

Hấn lặng lẽ tới gần. Một đôi mắt nhỏ nhân hưng phấn mà phiếm kỳ dị quang:" Nói thật cho người biết đi, Mộ Dung Trạh hấn căn bản từ lúc bắt đầu liền không có mất trí nhớ quá. Ngốc cô nương ai, hấn liền vẫn luôn ở hống người chơi đầu. Một người còn bị hấn lừa thời gian dài như vậy. "

Sau đó hấn liền kia cười tủm tỉm vê chính mình chòm râu, lẳng lẳng chờ nghe vậy giận dữ, tiện đà bão nổi, tiện đà bôn tẩu như gió xoáy liền đi tìm Mộ Dung Trạh tính sổ cổ mi.

Đánh rần đánh giập đầu. Hấn không thể trực tiếp động Mộ Dung Trạh, nhưng này cũng không đại biểu hấn không thể gián tiếp động hấn. Hơn nữa thông qua trong khoảng thời gian này quan sát tới nói, hấn đã sớm biết cổ mi này ngốc cô nương đối Mộ Dung Trạh tầm quan trọng. Cho nên sao, dưới bầu trời này, còn có ai so cổ mi càng thích hợp đi thương Mộ Dung Trạh tâm?

Hoàng Nhất Phó cười rất đắc ý. Ý cười dạt dào trung, hấn phỏng tựa liền thấy được Mộ Dung Trạh rơi lệ đầy mặt, sau đó quỳ trên

mặt đất hô to, Thần Y đại nhân, ta sai rồi. Ta không nên dỗi gạt người, cầu xin người đừng lại trừng phạt ta hình ảnh.

Hoàng Nhất Phó cảm thấy chính mình thật là, sượng lên mây a sượng lên mây a.

87 tình sinh động tình

Hoàng Nhất Phó mẫn cho rằng, hấn nói ra kia phiên lời nói tới, cổ mi nhất định sẽ bạo tẩu, sau đó lập tức đi tìm Mộ Dung Trạ, hảo hảo tính tính toán này bút bị hấn chơi xoay quanh trường.

Nhưng Hoàng Nhất Phó không nghĩ tới chính là, cổ mi nghe xong hấn này phiên lời nói, thần sắc chi gian là thế nhưng là mảy may chưa biến. Không những như thế, nàng còn rất bình tĩnh nói: "Ta không tin người nói, ta chỉ tin tưởng ta ca nói. Hấn nói không có gạt ta, kia hấn liền không có gạt ta."

Hoàng Nhất Phó ngẩn ra, ám đạo, như thế nào sẽ có như vậy đưa nữ tử? Chẳng lẽ là nàng thương tâm thất vọng quá mức, vật cực tất phản, cho nên thế nhưng là không tin hấn này phiên lời nói?

Hấn cảm thấy hấn cần thiết đem này liêu lại hạ mãnh điểm, cho nên hấn trang một bộ đau kịch liệt bộ dáng lại nói: "Ai, ta biết được người tất nhiên là vô pháp tiếp thu Mộ Dung Trạ lừa gạt người sự thật này. Kỳ thật lão phu cũng không tin hấn sẽ làm như thế. Chỉ là lão phu thân là một người đại phu, rốt cuộc này đó cùng bệnh tình có quan hệ sự tình biết được so người nhiều một ít. Lúc đầu ta thấy hấn như vậy, còn tưởng rằng là ta chẩn bệnh sai lầm, hấn là thật sự sơ suất. Nhưng ngày gần đây ta vừa mới biết được, nguyên lai hấn y thuật lại là không thứ với ta, nghĩ đến muốn hướng người dấu diếm mất trí nhớ một chuyện, cho là càng đơn giản. Cổ cô nương,

nghe được lão phu một tiếng khuyên đi, Mộ Dung Trạh này cử, cũng đều là bởi vì quá để ý người có lỗi, cho nên người liền không cần bởi vì hấn cái này lừa gạt mà hận hấn bấi."

Kỳ thật hấn trong lòng ở cuồng hô, ở lớn tiếng hò hét, chạy nhanh, đi hận Mộ Dung Trạh. Tốt nhất là đi lên liền trừu hấn mấy cái miệng tử, sau đó lại đá thượng mấy đá, sau đó lại hấn trước mặt khóc lóc thảm thiết, người cái này phụ lòng người, người như thế nào nhẫn tâm đối ta như thế, sau đó lại che mặt chạy ra, thiên nhai mệnh mang, dạy hấn cả đời đều tìm không được người, mỗi ngày đều sống ở tự mình hối hận cùng áy náy trung.

Hoàng thần y ngày thường trừ bỏ nghiên cứu dược thảo ở ngoài không khác yêu thích, liền thừa nhìn xem diễn. Lại còn có đặc biệt ái xem tài tử giai nhân diễn, vẫn là cái loại này tài tử cùng giai nhân bởi vì một cái tiểu hiểu lầm mà cho nhau sinh nghi, cuối cùng gần nhau trong gang tấc mà biển trời cách mặt, thẳng đến lão tóc trắng xóa khi mới biết được sự tình chân tướng, sau đó loại cầm tay tương xem hai mắt đăm lẹ, cảm khái nhiều năm như vậy thời gian đều lãng phí ở hiểu lầm thượng cái loại này cầu huyết diễn.

Loại này ngược diễn hấn mỗi lần xem đều sẽ khóc cái mũi hồng toàn bộ, một bên mắh này diễn biên kịch chết cả nhà, một mặt lần sau phải có loại này diễn, lại ba ba chạy tới xem cái loại này. Cho nên hấn hiện tại, tự nhiên mà vậy liền đem này đó hài kịch trường hợp thay thế tới rồi Mộ Dung Trạh cùng cố mi trên người. Ước gì hai người kia bởi vì hiểu lầm mà tương ái tương sát, phút cuối cùng một chân bước vào quan tài thời điểm mới biết được hối hận, chính là khi đó hai người lão liền lẫn nhau tố tâm sự sức lực đều không có a ha ha.

Hoàng thần y bị Mộ Dung Trạh này đoạn thời gian vô hình áp bách cấp áp bách đều sắp biến thái trong lòng nháy mắt cân bằng.

Nhưng là, ai tới nói cho hắh, vì gì đó cổ mi nghe xong hắh này phiên văn trứu trứu đều sắp đem chính hắh cấp toan đã chết nói vẫn cứ vẫn là như vậy bình tĩnh, lại còn có đặc bình tĩnh nói: "Nga."

Nga? Chính mình hao tổn tâm cơ ba ba phí nhiều như vậy nước miếng, chẳng lẽ liền đổi lấy nàng vân đạm phong khinh một câu nga? Cổ cô nương người đây là không đúng a, người như thế nào có thể không theo lý ra bài đâu?

Hoàng Nhất Phó đôi mắt nhỏ đều mau bởi vì kinh ngạc mà toàn lòi ra tới. Hắh chỉ là dùng đặc không thể tưởng tượng ánh mắt đem cổ mi nhìn.

Nhưng cổ mi kỳ thật trong lòng nhưng bức. Nàng hận không thể hiện tại trở về liền cào Mộ Dung Trạh một cái tát. Kêu người nha gạt ta, kêu người nha gạt ta.

Gạt ta còn chưa tính, dù sao từ gặp được hắh lúc sau liền không bị hắh thiếu đã lừa gạt, kỳ thật nói thật, nàng đều mau bị hắh lừa thói quen. Chỉ là, nàng trong đầu lúc này nhớ tới chính là, Mộ Dung Trạh làm bộ mất trí nhớ này đoạn thời gian, nàng kia cái gì, thể nhưng chủ động chạy tới cùng hắh cùng ngủ một trương giường, còn chủ động đối hắh nói, ca, ta muốn, nhưng kia hóa còn ở kia trang thanh thuần, nói cái gì cổ cô nương, thỉnh tự trọng linh tinh.

Mặt đều phải mất hết hảo sao. Chỉ cần tưởng tượng đến kia hóa nhìn đến nàng kia phó bộ dáng, trên mặt trang một bộ đặc bình tĩnh bộ dáng, nhưng làm không hảo kỳ thật trong lòng đã cười sắp rút gân bộ dáng nàng liền muốn giết người hảo sao.

Cái trán gân xanh nhô lên, sung sướng nhảy cái không ngừng. Nhưng nàng vẫn là cố nén ở trong lòng tức giận, đặc bình tĩnh nói: "Ta ca hấn không mất trí nhớ cũng hảo, đỡ phải làm ta lo lắng. Kia cái gì, ta liền đi trước, người tiếp theo vội đi."

Sau đó nàng xoay người liền đi, chỉ dư ở nàng sau lưng tròn tròn mắt Hoàng Nhất Phó.

Này xem như cái gì cái cốt truyện a quăng ngã. Cô nương người khen ngược xấu là cho điểm phản ứng a, người không thể liền đơn giản như vậy ném xuống một câu sau đó xoay người liền đi a được không.

Hoàng Nhất Phó chỉ tức giận đến trên cằm râu dê run rẩy cái không ngừng, cảm tình chính mình đây đều là bạch bận việc, còn bạch cao hứng nửa ngày?

Nhưng kỳ thật cổ Mi Tại xoay người kia trong nháy mắt nàng trên mặt liền có phản ứng.

Đó là một loại buồn bực cực kỳ, hận không thể người chấn giết người, Phật chấn thí Phật cái loại này sát khí. Nhưng nàng cũng không ngốc a, Hoàng Nhất Phó hiện tại cùng nàng nói này đó, rõ ràng chính là tưởng theo ở phía sau xem kịch vui.

Sát! Lão tử như thế nào bực Mộ Dung Trạm kia cũng là ta cùng hấn chi gian gia sự, đáng giá làm người một ngoại nhân ở bên cạnh khoa tay múa chân xem mùi ngon sao?

Cổ mi cực kỳ táo bạo theo hành lang dài một đường cấp hướng, rồi sau đó nàng đi tới nàng cùng Mộ Dung Trạm trước phòng.

Đề chân, đá môn, sau đó đầy mặt tức giận vọt đi vào, này hết thấy hoàn thành kia kêu một cái dứt khoát lưu loát.

Lúc đó Mộ Dung Trạh còn ngồi ở phía trước cửa sổ ghé dựa hạ nhìn y thư. Nghe thế thanh vang lớn, hấn thập phần không vui ngẩng đầu, nheo lại mắt, toàn thân sát ý đồn khởi.

Là cái nào sống không kiên nhẫn người cũng dám dùng chân đá hấn cửa phòng?

Nhưng vừa thấy đến đá môn đúng là cổ mi, hấn quanh thân sát khí nháy mắt nội liễm, mặc trong mắt lập tức nổi lên một tầng ý cười.

Này thay đổi tốc độ cực nhanh, tuyệt bích có thể nháy mắt ôm đồm ảnh đàn sở hữu ảnh để chi vị.

Trong tay y thư buông, hấn đứng lên, ôn nhu càng đi càng gần cổ mi, ôn nhu gọi: "Mi Mi."

Cổ mi bị hấn này một tiếng kêu gọi cấp kêu gọi cái trán gân xanh nháy càng hoan.

Lại tới nữa, lại tới nữa. Mấy ngày nay hấn chính là dùng này phúc ôn nhã bộ dáng mê - hoặc nàng, làm nàng cho rằng hấn là thật sự mất trí nhớ mà làm ra như vậy nhiều, ngô, mất mặt sự.

Chỉ cần tưởng tượng đến nàng vô cùng lo lắng tự tiến chăm tịh, mà thứ này lại là trang bị nàng cường giống nhau vô tội, cổ Mi Tựu nháy mắt tới khí.

Nàng cắn răng, điểm chân nắm thượng hấn trước ngực vạt áo.

"Mộ Dung Trạm," nàng sắc mặt âm trầm, "Mau nói cho ta biết, người là thật sự mất trí nhớ, không phải ở gạt ta."

Mau tới an ủi an ủi ta này viên sắp bởi vì mất mặt mà rách nát pha lê tâm đi.

Nhưng là Mộ Dung Trạm trầm mặc.

Hắn liếc mi rũ mục, nhìn cổ mi túm hắn cổ áo cái tay kia.

Ngô, bạch bạch nộn nộn, sờ lên cảm giác cực hảo. Chỉ là, bởi vì hắn quá cao, cho nên hiện tại nàng túm hắn cổ áo giống như đều có chút cố sức.

Cho nên ngay sau đó, chúng ta Mộ Dung đại gia không có vội vã giải thích hắn vì cái gì phải đối nàng giả vờ mất trí nhớ sự, mà là trước hơi hơi khom khom lưng, làm chính mình cùng cổ mi chi gian thân cao chênh lệch thoát nhìn không phải như vậy đại, như vậy nàng túm chính mình cổ áo liền sẽ không như vậy cố sức.

Bỗng nhiên không cần nhón chân, cổ mi tự nhiên là nhạc dùng ít sức. Nhưng ngay sau đó, nàng nhìn đến cong eo Mộ Dung Trạm, bỗng nhiên liền cảm thấy vừa mới ngày đó đại tức giận đều không có.

Cái này nhị hóa. Nàng bắt đắc dĩ thu hồi tay vịn cái trán. Chính là ta đây là muốn tới tìm người hưng sư vấn tội, bình thường dưới tình huống người hiện tại không nên là vội vã cùng ta giải thích nguyên nhân, mà không phải thấp □ làm ta nắm người cổ áo nắm càng dễ dàng sao quăng ngã.

Cổ mi cảm thấy, nàng có một loại một cái trọng quyền đánh tới vân đoàn cảm giác.

Nha căn bản là không chịu lực a được không.

Nàng nắn lòng đề đề cái trán còn ở nhảy gân xanh, mỗi một hỏi: "Nói đi, vì cái gì muốn giả vờ mất trí nhớ gạt ta?"

Mộ Dung Trạh xem nàng khí hình dáng này, đầu tiên là cho nàng đổ chén nước trà phóng tới nàng trong tay, sau đó đỡ nàng ngồi xuống hấn mới vừa rồi ngồi kia trương ghế dựa, sau đó hấn mới hai tay hoàn ghế dựa bắt tay, đem cổ mi toàn bộ vòng ở trước mặt hấn, cúi đầu nhìn nàng chậm rãi nói: "Bởi vì, ta sợ người rời đi ta."

Cổ mi lần này cái trán gân xanh không nhảy, sửa trườh khỏe mắt: "Cho nên người liền gạt ta nói người mất trí nhớ?"

Người mất trí nhớ ta liền sẽ không rời đi người? Làm ơn đại gia, ta nếu là khi đó thật sự tưởng rời đi người, người mất trí nhớ ta chỉ biết chạy càng mau a được không.

Mộ Dung Trạh thành thật trả lời: "Kỳ thật ngay từ đầu là thật sự trước kia chuyện gì đều không nhớ rõ. Nhưng sau lại bị phong hàn, toàn thân sốt cao, sau đó tỉnh lại lúc sau ta liền phát hiện ta cái gì đều nhớ rõ. Nhưng khi đó ta sợ người lại sẽ cùng trước kia giống nhau, tìm mọi cách tưởng rời đi ta, cho nên liền tiếp tục trang cái gì đều không nhớ rõ."

Rồi sau đó hấn lại thực thành thật bồi thêm một câu: "Kỳ thật lúc trước ta còn tưởng làm bộ mù, hoặc là hai chân tàn phế. Chỉ là sợ người lo lắng, cho nên mới không có trang."

Cổ mi bất đắc dĩ đỡ trán, hấn loại này một bộ nhi tử đã làm sai chuyện hướng làm nương thẳng thắn bộ dáng là chuyện như thế nào? Ngày thường cái kia bề nghệ hết thảy Mộ Dung Trạh chạy đi

đâu? Hấn như vậy một bộ ủy khuất bộ đáng làm ra tới còn làm nàng như thế nào tiếp theo sinh khí?

Bán manh đáng xấu hổ a a. Cổ mi phát điên.

"Mi Mi," Mộ Dung Trạh tiếp theo bán manh, hai mắt vô tội đem nàng vọng định, "Người còn giận ta sao?"

Cổ mi nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng đối với hấn này phúc bộ đáng, nàng lẳng là liền một cái chữ lạ đều trả lời không ra.

Cho nên nàng đành phải thở dài, thật dài thở dài.

Sinh khí có ích lợi gì? Tả hữu không thể thật sự thế nào hấn. Rồi đi sao? Nói câu thành thật lời nói, nàng hiện tại là không rời đi hấn. Chơi một hồi S, M sao? Làm hấn hung hăng để ý tới một lần cái gì gọi là muốn mà không được, sau đó cũng làm hấn tới một lần lúc trước nàng tự tiến chằm tịh khi nói qua kia phiên lời nói cùng kia phiên động tác sao? Cổ mi mắt lé nhìn Mộ Dung Trạh, bắt quá ý theo hấn ở này đó sự thượng xưa nay đều là cường thế chủ động cá tính tới nói, đến cuối cùng ai S ai còn nói không chừng đâu.

Mộ Dung Trạh lẳng lẳng nhìn cổ mi đánh giá hấn ánh mắt, liền tiếp tục vô tội hỏi: "Mi Mi vì sao hôm nay sẽ bỗng nhiên nghĩ đến tới hỏi ta việc này?"

Hấn nhưng không tin cổ mi sẽ bỗng nhiên đầu óc thông suốt, bỗng nhiên liền lĩnh ngộ lại đây hấn dĩ vãng đều là ở đối nàng giả vờ mất trí nhớ.

Sau đó cổ Mi Tụh quyết đoán đem Hoàng Nhất Phó cấp bán: "Đều là Hoàng Nhất Phó nói a. Hấn nói người cùng ta chơi mất trí nhớ tới, còn nói người chính là muốn đem ta chơi xoay quanh."

Mộ Dung Trạh hơi hơi híp híp mắt, thực hảo, Hoàng Nhất Phó thể nhưng còn sẽ dùng kế phản gián, xem ra hấn gần nhất thật sự là quá quá nhàn nhĩa.

88 sinh tình sinh ý động

Nhưng chờ đến Mộ Dung Trạh tính toán đi tìm Hoàng Nhất Phó hảo hảo tính tính toán này bút ly gián kế trướng khi, nha đã sớm đã cuốn gói trốn chạy.

Nguyên lai cổ mi vừa mới xoay người rời đi kia trong nháy mắt, Hoàng Nhất Phó hấn một sợ chính mình đầu, bỗng nhiên sinh sôi liền kinh ra một thân mồ hôi lạnh tới.

Mộ Dung Trạh là cái cái gì mặt hàng? Như vậy châm ngòi cổ mi đi tìm hấn tính sổ, hấn chính là dùng đầu gối oa suy nghĩ một chút cũng có thể đoán được ra sau lưng là ai giờ trò quỷ. Y theo hấn kia lòng dạ hẹp hòi, có thù tất báo tính tình, kia chính mình kết cục.....

Cho nên Hoàng Nhất Phó liền quyết đoán thu thập quan trọng được thảo, sau đó cùng đồng nhi đánh thanh tiếp đón, sau đó liền lòng bàn chân mặt du chạy.

Còn quản được cái gì tư hồng cổ, lúc này đương nhiên là mạng nhỏ quan trọng a mạng nhỏ quan trọng.

Cho nên Mộ Dung Trạh liền phác cái không.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 87

Hắn đứng ở Hoàng Nhất Phó kia gian trống trơn trong phòng, trong lòng rất cuộc là có chút tức giận. Cho nên liền bồng nhiên tay phải một phách.

Trong phòng kia trương kiên cố liễu Thuỷ Khúc cái bàn theo tiếng lập tức toái vì bột mịn.

Mà lúc này, đã sớm đã chạy ra cốc Hoàng Nhất Phó mặc danh rùng mình một cái. Hắn vội vàng cúi đầu nắm chặt lên đường.

Mộ Dung Trạ trở lại cố mi cùng hắn phòng khi, cố mi đang ở hừ tiểu khúc thu thập đồ vật.

Nhìn thấy hắn đã trở lại, cố mi xoay người liền cười nói: "Ca, chúng ta hồi Lạc Dương thế nào?"

Mộ Dung Trạ ngăn ra: "Người không phải không thích đãi ở Lạc Dương sao?"

Cố mi chạy tới kéo cánh tay hắn cười nói: "Ai nói ta chán ghét Lạc Dương? Đây chính là thần đều a, ta nơi nào sẽ chán ghét. Lúc trước bất quá là bởi vì người mỗi ngày đem ta giam lỏng ở kia sở tiểu viện tử, nơi nào đều không cho ta đi, càng không cho ta đi ra thành Lạc Dương một bước, cho nên ta mới có thể tìm mọi cách muốn chạy trốn cách này. Bất quá, ca, người hiện tại sẽ không theo trước kia như vậy còn cả ngày đóng lại ta đi?"

Mộ Dung Trạh ngơ ngẩn gật đầu: "Tự nhiên. Hiện tại ta không bao giờ sẽ cả ngày đem người nhốt tại tiểu viện tử. Người muốn đi nào, ta đều sẽ bồi người đi."

Nhìn xem, nhìn xem, trước kia hắh nói chính là, người muốn đi nào, ta đều sẽ mang theo người đi. Mà hiện tại hắh nói chính là, người muốn đi nào, ta đều sẽ bồi người đi. Một cái mang tự, một cái bồi tự, cổ mi địa vị nháy mắt thăng cấp.

Cổ mi đối hắh cái này trả lời thật là vừa lòng cực kỳ, chỉ nhạc mi mắt cong cong.

"Kia không phải được. Cái kia tiểu viện tử kỳ thật chính là nhà của chúng ta a. Ra tới như vậy lớn lên thời gian, ta nhớ nhà. Ca, chúng ta về nhà đi."

Mộ Dung Trạh trong phút chốc chỉ cảm thấy có căn thảo ở nhẹ nhàng gãi hắh trái tim, thật là sướng khoái cực kỳ.

Gia a. Nguyên lai ở cổ mi trong lòng, nơi đó đã là nàng cùng hắh gia.

Hắh chỉ cao hứng không biết nên nói chút cái gì, chỉ có dùng hành động tới tỏ vẻ.

"Mi Mi." Hắh nhẹ nhàng đem nàng vòng nhập trong lòng ngực, ôm thật chặt, một khắc đều không nghĩ buông ra.

Cổ mi cười vồ vồ hắh bồi: "Được rồi, ca, không cần như vậy cảm động lạp. Kia cái gì, người nhìn nhìn lại trong phòng có cái gì muốn thu thập. Ta đi tìm đồng nhi yếu điểm bạch chỉ tới."

Cổ mi gần nhất mê thượng dùng trung được tới mỹ bạch. Mà bạch chỉ giả, trường da thịt, trơn bóng nhan sắc, càng là tăng bạch thượng phẩm.

Nhìn theo cổ mi xoay người rời đi, Mộ Dung Trạh khoe môi chậm rãi cong lên.

Hắn ngẩng đầu, nhìn bên ngoài vào đông đặc có âm trầm thời tiết, trong lòng nghĩ, lúc này trở về, hẳn là theo kịp Lạc Dương năm nay tuyết đầu mùa đi? Đến lúc đó hẳn nhất định phải ở nhà ở trung hợp lại cái chậu than, thiêu ấm áp, sau đó cùng cổ mi ôm nhau ngồi ở phía trước cửa sổ xem ngoài cửa sổ bông tuyết bay múa.

Cổ mi đi thật lâu. Lâu đến hắn đều cảm thấy trong lòng có chút bất an lên.

Hắn đứng dậy, mở cửa, liền muốn đi tìm nàng.

Nhưng hắn bất quá mới vừa đi đến giữa sân, liền nhìn đến kia đầu có hai người đã đi tới.

Trong đó một người đúng là cổ mi, mà mặt khác một người lại là Hồng Đào.

Chỉ là, hiện nay cổ mi mảnh khảnh cổ trung giá một phen kiếm. Mà kiếm kia đầu, chính nắm ở Hồng Đào trong tay.

Mộ Dung Trạh trong mắt chậm rãi lạnh lên.

Hồng Đào đẩy cổ mi chậm rãi đến gần.

Đối mặt Mộ Dung Trạh, nàng chút nào không dám đại ý. Cho nên một tay giơ kiếm đặt tại cổ mi cổ trung, một tay lại đặt với nàng phía

sau một chỗ yếu hại huyết vị thượng.

"Buông ra nàng." Mộ Dung Trạh khoanh tay mà đứg, thanh như hàn băng.

Hồng Đào không có trả lời. Chỉ là gĩa kiếh tay dùng chútb lực, càng thêm gằn sát cổ mi cổ vài phần.

Ý tứ thực rõ ràng, người không cần hành động thiếu suy nghĩ, nếu không đao kiếh không có mất.

Này nếu là gác trước kia hấn một người khi, Mộ Dung Trạh có thể thực tự phụ nói, dưới bầu trời này liên không có thứ gì có thể uy hiếp đến hấn Mộ Dung Trạh. Nhưng hiện tại, nhìn bị đối phương dùng thể lực bắt ép cổ mi, không thể không nói, này thành công uy hiếp đến hấn.

Tuy rằng hấn trong lòng sớm đã đem Hồng Đào lắh trì vô số biến, nhưng hiện tại tình cảnh là, hấn xác thật không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Kỳ thật nếu là hiện tại bị hiếp bức chính là những người khác, Mộ Dung Trạh khẳng định là không chútb nghĩ ngợi liên sẽ ném cái đá hoặc là khác thứ gì đi ra ngoài, thẳng trung hiếp bức hấn người nọ ấn đường, làm nàng nháy mắt ngã xuống đất mà chết, căn bản là vô dụng kiếh cắt vỡ dùng để uy hiếp người của hấn cổ. Nhưng là, hiện tại dùng để hiếp bức người của hấn là cổ mi, cho nên hấn không dám dùng chiêu này.

Chắh sợ có một phần vạn nguy hiểh, hấn cũng không dám đi gáh. Huống chi trước mặt cái này Hồng Đào.....

Hắn hai mắt có chút nguy hiểm mị lên: "Người không phải Hồng Đào."

Hồng Đào không biết võ công, bước chân tuyệt đối sẽ không như trước mắt người như vậy uyển chuyển nhẹ nhàng.

Nhưng Hồng Đào chính là không đáp lời. Chỉ là trong tay kiểm lại dùng vài phần sức lực, cắt vỡ cổ mi mảnh khảnh cổ, lập tức liền có tinh tế vết máu dọc theo nàng cổ chảy xuống dưới.

Mộ Dung Trạ trong lòng đau xót, rũ tại bên người đôi tay nắm chặt thành quyền.

"Người tưởng như thế nào?"

Hắn thanh âm tuy rằng nghe tới như cũ thường thường, nhưng trong đó tức giận cùng lạnh lẽo lại không cần nói cũng biết.

Đối diện "Hồng Đào" sắc mặt hơi hơi có chút biến hóa. Nhưng nàng càng thêm dùng sức nắm chặt trong tay kiếm, nói ra nói cũng thực ngắn gọn: "Người mệnh."

Ngụ ý đơn giản là, dùng người mệnh tới đổi cổ mi mệnh.

Mộ Dung Trạ không chút do dự đáp: "Hảo."

"Hồng Đào" hơi hơi ngẩng đầu, dùng cằm ý bảo hắn: "Tự tuyệt tâm mạch."

Mộ Dung Trạ chậm rãi nhắc tới hữu chưởng.

"Hồng Đào" trên mặt đề phòng chi sắc càng sâu, e sợ cho hắn kia một chưởng không phải bỏ về phía chính hắn, mà là bỏ về phía

nàng. Đến lúc đó, nàng liền tính là có mười cái mạng cũng không đủ hấn phách.

Trong tay nắm kiếm lại dùng vài phần lực, càng sâu cắt vỡ cổ mi cổ. Trong khoảng thời gian ngắn, nàng cổ trung huyết lưu càng nhanh.

"Hồng Đào" chi ý, một là thúc giục Mộ Dung Trạch chạy nhanh tự tuyệt tâm mạch, thứ hai tự nhiên là, người nếu dám hành động thiếu suy nghĩ, nàng là có thể lập tức muốn cổ mi mệnh.

Rốt cuộc kiếm ở nàng trong tay, hơn nữa mũi kiếm đã nhập cổ mi cổ trung. Chỉ cần nàng trong tay lại hơi hơi dùng một chút lực, liền có thể lập tức hoàn toàn cắt vỡ cổ mi cổ. Đến lúc đó, liền tính là Hoa Đà tái thế, kia cũng đừng hy vọng có thể cứu trở về.

Mộ Dung Trạch thấy thế, chỉ đau đồng tử mãnh liệt một trương. Hấn lại vô chần chờ, hữu chưởng giơ lên, liền hướng tới chính mình trái tim chỗ chụp được.

Kỳ thật vừa mới kia thanh kiếm cắt vỡ cổ mi cổ khi, nàng đều đã bắt đầu chửi ầm lên. Chỉ là nàng bị cái này giả Hồng Đào điểm trúng huyết đạo, không thể động đậy không nói, chính là liền lời nói đều nói không nên lời, chỉ có thể ở trong lòng đem giả Hồng Đào mười tám bối tử tông đều thăm hỏi biến. Nhưng sau lại nàng nghe được giả Hồng Đào mở miệng muốn Mộ Dung Trạch tự tuyệt tâm mạch là lúc, nàng ở trong lòng la to, ca, người ngàn vạn không cần tin tưởng nàng lời nói. Đừng tưởng rằng nàng muốn người mệnh, sau đó nàng liền sẽ buông tha ta. Không có khả năng, không có khả năng. Người đã chết, nàng càng thêm tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ta.

Nàng chỉ gấp đến độ như kiến bò trên chảo nóng, trong lòng ở cầu nguyện, sẽ không, sẽ không, Mộ Dung Trạh hấn như vậy thông minh, tuyệt đối sẽ không nghe cái này giả Hồng Đào nói.

Chính là ngay sau đó, hấn liền thật sự giờ chuông đối với chính mình trái tim gấh gao chụp đi xuống.

Nàng nhất thời chỉ cảm thấy đầu óc trung trống rỗng. Sau đó đợi đến phản ứng lại đây là lúc, nàng chỉ cảm thấy sợ hãi phác thiên mà đến.

Nếu Mộ Dung Trạh đã chết, nếu Mộ Dung Trạh đã chết, kia nàng phải làm sao bây giờ?

Nàng hiện tại không có cách nào suy nghĩ, không có Mộ Dung Trạh nàng sẽ là cái bộ dáng gì. Người này đã cùng nàng huyết mạch giao hòa, nàng đoan không thể làm hấn ra bất luận cái gì sự.

Trong cơ thể bỗng nhiên nóng lên. Nguyên lai nàng trong cơ thể rất cuộc có Triệu Vô Cực khí tràng nội lực. Tuy rằng ngày thường nàng lười, cũng bỗ, căn bản là sẽ không cái gì võ công, đó là này bảy thành nội lực, cho nàng nàng cũng không biết nên như thế nào đi dùng. Nhưng cực độ sinh khí hoặc là cực độ sợ hãi là lúc, kia cỗ nội lực vẫn là sẽ ở nàng trong cơ thể khắp nơi gia tốc du tẩu.

Cho nên nàng bỗng nhiên liền phát hiện chính mình tay chân năng động, cũng có thể mở miệng nói chuyện.

Không chút nghĩ ngợi liền một chuông triệu sau chụp đi, sau đó nàng chạy như bay tiến lên, đỡ lắc lắc muốn ngã Mộ Dung Trạh, hét to một tiếng: "Ca."

Nhưng Mộ Dung Trạh phản ứng lại là, lập tức đem nàng hộ tới rồi trong lòng ngực, sau đó lại là một chườg bỏ đi ra ngoài.

Vừa mới còn ở giữa đứng lên "Hồng Diêu" nháy mắt lại ngã xuống.

Lần này thật sự ngã xuống, không còn có bò dậy.

Nhưng Mộ Dung Trạh lại cũng là thoát lực quỵ xuống.

Cổ mi chỉ cấp đều khóc. Một bên đỡ hân, một bên mắg hân: "Người ngốc a. Nàng nói làm người tự tuyệt tâm mạch người còn liên thật sự tự tuyệt tâm mạch a. Người nếu là thật sự đã chết nàng còn có thể thật sự làm ta tồn tại sao? Nói nữa, người nếu là thật sự đã chết, ta một người còn có thể sống sao? Người tên hỗn đản này, người tên hỗn đản này."

Chính là một bên mắg, nàng lại một bên khóc. Đến cuối cùng quả thực chính là gào khóc.

Mộ Dung Trạh lại là hơi hơi cười, nhẹ nhàng vỗ nàng bói: "Mi Mi đừng sợ. Ta xuống tay có chừng mực. Đây đó thương tự nhiên không thể muốn ta mệnh. Yên tâm đi, ta mệnh là của người, ai đều lấy không đi."

Cổ Mi Hoàn là khóc: "Người làm ta sợ muốn chết. Vừa mới ta dọa tâm đều sẽ không nhảy được không a. Chỉ cần tưởng tượng đến người muốn chết, ta đều cảm thấy sống không có bất luận cái gì ý tứ. Ca người nói chuyện nhưng đến tính toán a, người mệnh chính là của ta. Người nhưng ngàn vạn đừng chết ở ta phía trước a. Người đã chết, ta một người vậy vô pháp sống."

Mộ Dung Trạm cười hân hân cái trán của nàng: "Đồ ngốc. Người đã quên chúng ta là có tơ hồng cổ hợp với sao? Người đã chết, ta sẽ lập tức bồi người. Hoàng tuyền trên đường, người nắm chặt tay của ta, vậy vĩnh viễn sẽ không cô đơn."

Cổ mi nhào vào hân trong lòng ngực khóc lớn.

Vừa mới kia một màn thật sự là dọa đến nàng.

Mộ Dung Trạm hống nàng một hồi lâu, nàng mới dần dần ngừng khóc. Sau đó hân nắm chặt tay nàng, trầm giọng nói: "Mi Mi, nơi đây không nên ở lâu. Chúng ta đi mau."

Đến nỗi hân ngay từ đầu đầu tiên là hống cổ mi, lại là nói lời này nguyên nhân là, bởi vì ở Mộ Dung Trạ trong lòng, căn bản liền không có chuyện gì so hống cổ mi tới quan trọng a được không.

Tác giả có lời muốn nói: Vừa mới kết thúc một cái lãnh hồ. Có văn hoang cô nương không ngại đến xem. Hình ảnh thẳng tới nga

89 tình sinh ý động

Nhưng Mộ Dung Trạ cùng cổ Mi Hoàn là không có thể thuận lợi đi thành.

Sơn cốc hình như túi tiền, nhưng chỉ có một cái xuất khẩu. Cho nên chỉ cần bảo vệ cho cái này xuất khẩu, cơ bản là có thể ôm cây đợi thỏ.

Cổ mi cái kia hồi hận a. Sớm biết rằng nàng nên cùng Mộ Dung Trạ bám vào trên vách núi đi. Chỉ là nàng lại quay đầu nhìn nhìn bị nàng đỡ Mộ Dung Trạ, nhìn hân tuy là trên mặt như cũ bình tĩnh,

nhưng kỳ thật có chút tái nhợt mặt, nàng cảm thấy, tính, cùng lắm thì hôm nay liền cùng hắn cùng chết tại đây đi.

Dù sao nàng cùng hắn mệnh là hợp với đi. Ai đã chết, đối phương cũng đều sống không được.

Nhưng là, Mộ Dung Trạh hiện tại không muốn chết. Trước kia hắn tuy rằng thường xuyên nghĩ, bằng không liền bóp chết cổ mi, làm nàng không còn có biện pháp thoát đi hắn, sau đó hắn cũng ôm nàng, cùng đi chết. Chính là hiện tại, hắn biết cổ mi ái hắn, hắn bỗng nhiên liền một chút cũng không muốn chết.

Tương lai nhật tử còn như vậy trường, chính là hắn còn không có hưởng thụ đủ cùng cổ Mi Tại cùng nhau lưỡng tình tương duyệt nhật tử, cho nên, hắn như thế nào bỏ được hiện tại liền chết?

Hắn nắm cổ mi tay, đứng ở nàng trước người, đem nàng cả người hoàn toàn hộ ở hắn phía sau.

Nhưng cổ mi lựa chọn cùng hắn sống vai mà đứng.

Ánh mắt một đường đảo qua đối diện những người đó. Kỳ thật, thật nhiều đều là quen thuộc gương mặt không phải sao?

Như thế nào, Hoa Sơn thế nhưng là chính thể xuất động sao?

Nàng thật lớn mặt mũi.

Đến nỗi mặt khác vài người nàng tuy rằng không quen biết, nhưng nhìn bọn họ tuổi tác, cùng với trên mặt đậm nhiên biểu tình, hắn là chính là thông Nguyên Tử bằng hữu đi? Hoặc là nói là, giúp đỡ?

Bọn họ võ công tất nhiên là sẽ không thấp. Bằng không thông Nguyên Tử liền sẽ không lao động bọn họ.

Cổ mi cười: "Người thật là quá dễ mất ta. Thế nhưng liền vì một người, làm phiền nhiều người như vậy tại đây chờ. Thế nào, gần nhất lạnh hay không a? Đại gia có hay không chờ không kiên nhẫn a."

Đậu má. Cảm tình cái kia giả Hồng Đào chính là bọn họ trong đó một người ai giả trang. Thậm chí khả năng chính là nàng từ trước nhận thức quá Hoa Sơn đệ tử trung mỗi một người. Nhưng là thực đáng tiếc, cho đến cái kia giả Hồng Đào đã chết, nàng đều không có tiến lên đi vạch trần mặt nạ đi gặp người kia là ai.

Rốt cuộc là ai, cái này đáp án rất quan trọng sao?

Cổ mi hiện tại cảm thấy một chút đều không quan trọng. Nàng cũng coi như là minh bạch, bọn họ rõ ràng chính là trước bắt cóc nàng, lại lợi dụng nàng bị thương Mộ Dung Trạ, sau đó lại tập thể công kích.

Trừ bỏ ti - tử hai chữ, cổ mi không thể tưởng được mặt khác hình dung từ.

Nàng lại hảo tưởng trừu chính mình một cái tát. Vì cái gì muốn tâm huyết dâng trào đi tìm đồng nhi muốn cái gì bạch chỉ? Nếu là hảo hảo đãi ở Mộ Dung Trạ bên người, kia nàng căn bản là sẽ không bị cái kia giả Hồng Đào bắt cóc.

Cỡ nào châm chọc. Lần đầu tiên ở trên vách núi phương bọn họ tạo ngộ thông Nguyên Tử là lúc, Mộ Dung Trạ là bị nàng thân thủ bị thương, một thân trọng thương cơ hồ không có thể muốn hấn

mệnh. Nhưng hiện giờ tại đây dưới vực sâu, lại là bởi vì nàng, Mộ Dung Trạh hấn lại thân bị trọng thương.

Tuy rằng là nói lần này hấn thương so với lần trước tới nói muốn tốt một chút, nhưng trước mặt tiến đến bao vây tiểu trừ bọn họ người càng nhiều.

Cổ mi hảo tưởng cười khổ. Nếu trên đời này thực sự có ai là ai kiếp nạn vừa nói, kia nàng cảm thấy, nàng thật sự chính là Mộ Dung Trạh kiếp nạn.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 88

Nàng quay đầu, đối với Mộ Dung Trạm xin lỗi cười cười: "Ca, thực xin lỗi. Người xem từ người cùng ta ở bên nhau lúc sau, liền không có quá quá một ngày ngày tháng thoải mái."

Mộ Dung Trạm nghe vậy, cúi đầu đối nàng ôn hòa cười.

Sau đó hắn duỗi tay, nhẹ nhàng xoa mái tóc của nàng.

"Mi Mi," ngọc khánh đánh nhau tiếng động, thanh nhã nhu hòa: "Người sai rồi. Ta cả đời này, là từ cùng người ở bên nhau lúc sau, mới biết được, nguyên lai nhặt tử là có thể quá thư thái."

Cổ mi hốc mắt đỏ lên, trở tay nắm chặt hắn tay, mười ngón tay đan vào nhau.

Rồi sau đó nàng ánh mắt đảo qua trước mặt những người đó, bỗng nhiên trong lòng đột nhiên thấy hào khí mọc thành cụm: "Ca, cùng lắm thì chúng ta hôm nay liền chết ở đây. Sợ cái gì. Dù sao mặc kệ ở nơi nào, ta đều sẽ không cùng người tách ra."

Mộ Dung Trạm cười to, duỗi tay ủng nàng nhập hoài.

Kỳ thật hắn làm người xưa nay nội liễm, đó là cùng cổ mi lại triển miên là lúc, cũng hiếm khi có cảm xúc hoàn toàn lộ ra ngoài là lúc. Nhưng hiện nay, nghe được cổ mi này phiên hùng tráng chi ngữ, mà

ngữ trung lại là nguyện cùng hấn cùng sinh cùng tử chi ý, hấn nhất thời liền không khỏi thoải mái cười to.

Rồi sau đó hấn ánh mắt chậm rãi ở cửa cốc mọi người trên mặt quét một lần, không chút nào để ý nói: "Cùng nhau thưởng?"

Rõ ràng đã là cùng đường bí lối, nhưng hấn thể nhưng khiêu khích đến tận đây. Tuy là thông Nguyên Tử ngày thường đều là một phen không gọn sóng vô lan thần sắc, nhưng lúc này hấn trên mặt vẫn là thay đổi sắc.

Hấn ánh mắt chặt chẽ chăm chú vào cổ mi trên người. Nhưng là đáng tiếc chính là, cổ mi từ đầu đến cuối đều không có lấy con mắt xem qua hấn.

Người này làm nàng ghê tởm tựa như thấy được cứt chó. Trước kia nàng không biết, còn bị hấn bề ngoài sở mê hoặc, cho rằng hấn tất nhiên là cái nhất phái tông sư loại hình. Nhưng hiện nay vỏ ngoài bong ra từng màng, phía dưới thể nhưng là như thế bất kham.

Thông Nguyên Tử oán hận thu hồi ánh mắt. Rồi sau đó trong tay hấn vẫn luôn đáp ở khuỷu tay trung phát trần cử lên, hơi hơi giương lên.

Mộ Dung Trạ lập tức liền đem cổ mi đẩy đến hấn phía sau.

"Mi Mi," hấn quay đầu đối nàng hơi hơi mỉm cười, trong mắt ấm áp như xoa nát ánh nắng, huân cổ mi trong lòng tiệm ấm, "Tại đây chờ ta."

Cổ mi trong mắt nước mắt nháy mắt liền xuống dưới. Nàng gắt gao nắm hấn tay, không muốn buông ra: "Ca, người nhất định không thể có việc."

Mộ Dung Trạm an ủi dường như trở tay nắm chặt tay nàng, rồi sau đó liền cười nói: "Ta còn nghĩ muốn mang người đi xem năm nay Lạc Dương tuyết đầu mùa đâu, cho nên ngoan ngoãn tại đây chờ ta. Ta nhất định sẽ trở về."

Cổ mi ghen ngào không ngừng gật đầu.

Chính là nàng biết rõ, tại như vậy nhiều người trước mặt, đặc biệt vẫn là Mộ Dung Trạm còn mang theo thương, mà đối phương còn có thông Nguyên Tử mời đến như vậy cao thủ trước mặt, hẳn là một chút chỗ tốt đều chiếm không đến.

Quả như nàng sở liệu, thông Nguyên Tử mời đến kia mấy cái lão nhân, chiêu thức tuy hoặc uy mãnh, hoặc phiêu dật, nhưng đáng người khởi tung nhảy lên là lúc, kia thành thạo chưởng pháp cùng kiếm pháp, còn có những cái đó cái gọi là nội lực, đều hẳn là đạt tới trong truyền thuyết lô hỏa thuần thanh cấp bậc?

Đáng giận thông Nguyên Tử! Cổ mi chỉ hận đến hàm răng đều ngứa, hận không thể là có thể trực tiếp tiến lên đi cắn hạ hẳn trên người một miếng thịt tới.

Hắn thể nhưng ti - bị đến tận đây. Lấy nhiều khi ít cũng còn thôi, nhưng thể nhưng dùng kế trước làm Mộ Dung Trạm bị thương.

Cổ Mi Tha dám tin tưởng, nếu không phải bởi vì bị thương, Mộ Dung Trạm đối phó những người này, hẳn là vẫn là thành thạo.

Chính là hiện tại, tuy rằng hẳn ở bọn họ chi gian là không rơi hạ phong không giả. Chỉ là bọn hắn người trảng, thời gian này một trường, đó chính là dùng xa luân chiến cũng có thể mệt chết hẳn a.

Cổ mi chỉ gấp đến độ tại chỗ không ngừng dậm chân. Chính là nàng lại rất bí ai phát hiện, nàng lại gấp cái gì đều không thể giúp, chỉ có thể đứng ở chỗ này trơ mắt nhìn như vậy nhiều người ở vây công Mộ Dung Trạh.

Rõ ràng nàng trong cơ thể là có Triệu Vô Cực bảy thành nội lực, rõ ràng khi đó Triệu Vô Cực là có buộc nàng học võ, nhưng chính là bởi vì nàng lười, chính là bởi vì nàng cảm thấy giang hồ này ngoạn ý lý nàng quá xa, hà tất mỗi ngày dậy sớm mộ về, mệt cùng cầu đường như đi học cái gì trong truyền thuyết võ công. Nếu là khi đó nàng nghe nói nói, nào đến nỗi hôm nay chỉ có thể đứng ở chỗ này lo lắng suông?

Con mẹ nó nàng căn bản là là cái tai họa!

Cổ Mi Bất đình ở trong lòng mắng chính mình, liên quan cũng mắng thông Nguyên Tử tên hỗn đản kia, một bên còn muốn cầu nguyện quá vãng thần linh, ngàn ngàn vạn vạn muốn phù hộ Mộ Dung Trạh hấn bình an không có việc gì. Nàng hồn nhiên không có chú ý tới, nàng cái kia cảm thấy nhất ghê tởm người đang ở chậm rãi hướng tới nàng tới gần.

Thông Nguyên Tử nhìn đứng ở nơi đó vẻ mặt nôn nóng cổ mi. Nhưng nàng ánh mắt từ đầu đến cuối chỉ là chặt chẽ ở mọi người vây công Mộ Dung Trạh trên người. Hấn trong lòng đột nhiên thấy một trận trong cơn giận dữ, vài thập niên tới tu thanh tĩnh phương pháp đều áp không đi xuống này cổ ngọn lửa.

Từ nàng ba tuổi bắt đầu, nàng là hấn một tay nuôi lớn. Từ nhỏ nàng ánh mắt chỉ biết chặt chẽ ở hấn một người trên người, chính là hiện tại, nàng ánh mắt lại là đối với mặt khác một người nam nhân,

thậm chí từ vừa mới đến bây giờ, nàng trước nay đều không có con mắt xem qua hấn liếc mắt một cái.

Thông Nguyên Tử hiện tại duy nhất ý tưởng chính là, đem cổ mi bắt lấy, sau đó đem nàng nhốt lại. Trừ bỏ hấn, hấn sẽ không lại làm nàng thấy bất luận kẻ nào.

Như vậy nàng ánh mắt lại chỉ có thể một lần nữa chỉ nhìn hấn một người.

Hấn chậm rãi tới gần cổ mi.

Ba trượng có hơn, trong tay hấn phát trần giường lên, lập tức cuốn hướng về phía nàng bên hông.

Nhưng cổ Mi Hoàn là hồn nhiên không biết. Nàng lúc này sở hữu ánh mắt cùng lực chú ý đều đặt ở Mộ Dung Trạ trên người.

Mộ Dung Trạ tuy là vẫn luôn đều ở chỗ những người đó chu toàn, chính là hấn lực chú ý đều trước sau phân một phân đặt ở cổ mi nơi này. Cho nên thông Nguyên Tử này bỗng nhiên đối cổ mi phát nhất chiêu, hấn lập tức liền thấy được.

Chưởng phong đồn lẹ, hấn bức lui bên cạnh người một người. Rồi sau đó xoay người liền hướng về cổ mi phương hướng cấp tốc mà đến.

Phía sau sắc bén kiếm phong đánh úp lại, dường như mang theo vạn quân lôi đình chi thế. Nhưng lúc này Mộ Dung Trạ đều bất chấp này rất nhiều. Hấn chỉ biết là, cổ mi từng đối hấn nói qua, nàng đời này sợ nhất chính là thông Nguyên Tử cái kia ra vẻ đạo mạo gia hỏa. Hấn cũng nhớ rõ, khi đó Hoa Sơn biến cáo người trong võ lâm,

đuổi đi Hoa Sơn đệ tử Hồng Diêu xuất sư môn. Từ đây sau, Hoa Sơn mọi người nhìn thấy nàng, nhưng tự hành tru sát chi.

Cổ mi nếu rơi vào thông Nguyên Tử trong tay, nàng tất nhiên khó có thể mạng sống.,

Ngực phải đau xót, có lạnh lẽo binh khí nhập thể. Nhưng Mộ Dung Trạh phẳng phát giống như không nghe thấy, chỉ là phi thân dựng lên.

Thượng ở giữa không trung là lúc, hấn trong tay ngưng tụ nội lực, hung hăng liền hướng về phát trần đã cuốn thượng cổ mi eo thon thông Nguyên Tử.

Che trời lấp đất chướng phong đánh úp lại, thông Nguyên Tử chỉ cảm thấy trong ngực khí huyết quay cuồng, lại là chịu đựng không được liền tưởng phun ra một búng máu tới.

Hấn bị bắt triệt hồi hoàn cổ mi eo phát trần. Rồi sau đó hấn quay đầu, đối thượng Mộ Dung Trạh lạnh lùng ánh mắt.

Kẻ thù gặp nhau, hết sức đồ mắt. Hấn trong mắt cừu hận ánh sáng chột lóe mà qua, phát trần phát một cái gương lên chi gian, thẳng lấy Mộ Dung Trạh giữa lưng.

Nhưng Mộ Dung Trạh thân hình chột lóe, đã là tránh thoát hấn này hung ác nhất chiêu.

Sau đó Mộ Dung Trạh không dám ham chiến, ôm cổ Mi Tựu tưởng lui về phía sau.

Thông Nguyên Tử theo đuổi không bỏ.

Phát trần lại dương đi ra ngoài là lúc, hấn tâm niệm quay nhanh, khó khăn lắm sắp sửa quét về phía Mộ Dung Trạm kia chiêu ngược lại sửa vì quét về phía cổ mi.

Quả nhiên, Mộ Dung Trạm sẽ không làm cổ mi đã chịu một chút ít tổn hại. Hấn tuy rằng không có quay đầu lại, nhưng nghe thanh minh vị, lập tức liền ra chiêu, duỗi tay vẫn trụ cuốn hướng cổ mi giữa lưng phát trần.

Thủ đoạn một túm lôi kéo chi gian, thông Nguyên Tử không thể chịu được. Nhưng rồi sau đó hấn lạnh lùng cười, bỗng nhiên buông lỏng ra hấn nguyên bản gắt gao nắm trong tay phát trần bính.

Kỳ thật lúc trước sở hữu bất quá đều là hư chiêu, việc làm, cũng bất quá là cuối cùng phát trần bính này một đòn trí mạng.

Ném phát trần bính ngưng tụ hấn mười phần mười nội lực, mang theo lôi lôi kinh phong, tạt như tia chớp, nhanh chóng liền hướng về Mộ Dung Trạm mà đi.

Tác giả có lời muốn nói: Cuối cùng một phen tiểu khúc chiết, rồi sau đó he kết cục...

90 tình sinh ý động

Thông Nguyên Tử trong tay phát trần bính ném lúc sau, Mộ Dung Trạm gần nhất vốn là có thương tích trong người, thứ hai lại muốn bần tâm cổ mi, cho nên, kia mang theo sắc bén chi phong hô hô mà đến phát trần bính liền hung hăng đánh ở hấn giữa lưng chỗ.

Mộ Dung Trạm nháy mắt liền cảm thấy trái tim chỗ một trận quận đau, phỏng tựa giờ khắc này, trái tim đã hóa thành bột mịn, không bao giờ sẽ nhảy lên.

Nhưng hấn vẫn là cắn chặt hàm răng, gắt gao ôm cổ mi, cho đến bọn họ vững vàng rơi xuống đất lúc sau, hấn lúc này mới chống đỡ không được, phun ra khẩu huyết ra tới.

Cũng may vừa mới hấn ôm lấy cổ mi thì triển khinh công đi trước là lúc, đúng là hướng tới ngoài cốc phương hướng. Cho nên lúc này, bọn họ cuối cùng là ra cốc.

Chính là mặt sau người vẫn là thực mau liền sẽ đuổi theo lại đây.

Cổ mi vừa mới nhìn đến Mộ Dung Trạ nhỏ ra kia khẩu huyết, tuy rằng là không biết thông Nguyên Tử ở sau đó giờ trò quỷ, nhưng nàng cũng vẫn là biết, Mộ Dung Trạ hấn bị thương, hơn nữa vẫn là thực trọng thực trọng thương.

Nàng một lòng chỉ dọa đều sẽ không nhảy, run xuống tay liền muốn đi nắm hấn tay, nhưng nỗ lực vài lần, chính là bởi vì sợ hãi mà một đôi tay mềm căn bản là không có bất luận cái gì sức lực vươn.

Bỗng nhiên có tay nắm lấy nàng vẫn luôn đang run đôi tay, Mộ Dung Trạ an ủi lời nói gần ở nàng bên tai: "Mi Mi, đừng sợ."

Chính là ta như thế nào có thể không sợ? Đời này ta trước nay liền không có như vừa mới như vậy sợ hãi quá.

Cổ mi khóc. Chính là nàng run đôi môi thật dài thời gian, lẳng là nói cái gì đều nói không nên lời.

Phía sau những người đó tiếng bước chân càng ngày càng gần. Mộ Dung Trạ bỗng nhiên nắm ngón tay thành trảo, thăm hướng về phía chính mình ngực trái.

Sắc mặt bởi vì đau nhức mà hô hấp dồn trọng, sắc mặt càng là bạch cùng tuyết đầu mùa giống nhau. Nhưng hấn vẫn là nhanh chóng đem chính mình tay rút ra.

Năm ngón tay thương máu tươi đầm đìa, điểm điểm nhỏ giọt. Một nửa nhỏ giọt ở hấn áo bào trắng thương, một nửa lặng yên không một tiếng động nhỏ giọt vào dưới chân trong đất.

Cổ mi nhìn hấn, đã hoàn toàn ngây người. Nàng không rõ hấn vì cái gì sẽ bỗng nhiên chính mình đối chính mình tới như vậy vừa ra.

Này rõ ràng liền sẽ càng thêm tăng thêm hấn thương thế.

Nhưng nàng thực mau liền biết nguyên nhân. Bởi vì kế tiếp, nàng tro mắt liền nhìn Mộ Dung Trạ đem hấn ngón tay thương huyết sờ đến nàng trên môi.

Rồi sau đó hấn nhẹ nhàng ôm lấy nàng, ở nàng bên tai nhu nhu thiên ngữ lẩm bẩm, như nhau mấy ngày nay hấn ở nàng bên tai nói qua như vậy nhiều triền miên lời âu yếm giống nhau.

"Ta Mộ Dung Trạ tự bảy tuổi năm ấy bắt đầu, liền không còn có tin tưởng quá quỷ thần nói đến. Chính là Mi Mi, ta hiện tại thật sự thực cảm tạ trời xanh, cảm tạ bọn họ đem người đưa đến ta bên người. Kỳ thật cho tới nay ta đều không có đã nói với người, này đó thời gian tới nay, cùng người ở bên nhau, ta quá thực thư thái. Thật sự, chưa từng có quá thư thái cùng thỏa mãn. Cho nên, Mi Mi, cảm ơn người."

Có nóng bỏng nước mắt rơi tới rồi cổ mi trên môi. Nàng mở to mắt, nhưng còn không kịp nói cái gì, trong cơ thể liền có một trận quặn đau truyền đến.

Tê tâm liệt phế đau, làm như có thứ gì đang ở chậm rãi từ nàng nàng trong cơ thể bong ra từng mảng.

Nàng nhin không được liền đau kêu lên tiếng, kêu gọi hấn: "Ca."

Mộ Dung Trạ buo ra nàng, sau đó đôi tay phũ nàng mặt, cúi người lấy chính mình đôi môi in lại nàng đôi môi.

Hữu lực lưởi tham nhập nàng trong miệng, hấn hung ác môi ở nàng trên môi trần trọc cọ xát, sau đó là hung hăng ở nàng trên môi cắn một ngụm.

Này dùng sức chi mãnh, làm như muốn cho nàng vĩnh sinh vĩnh thế đều nhớ rõ hấn giống nhau.

Rồi sau đó hấn buo ra môi, cái trán chống cái trán của nàng, nghen ngào nói: "Mi Mi, phải hảo hảo tồn tại, thay thế ta cùng nhau hảo hảo tồn tại."

Sau đó hấn hung hăng đem nàng về phía sau ném đi: "Đi mau."

Cổ mi khóc lớn, nghiêng ngả lão đảo chạy tới, hai tay chặt chẽ ôm hấn eo, mặc cho hấn như thế nào bề xả nàng đôi tay nàng chính là không buo ra.

"Mộ Dung Trạ người cái này đại hỗn đản," nàng một bên khóc lớn một bên mắng, "Người nói chuyện không tính toán gì hết. Người rõ ràng nói qua liền tính là muốn chết chúng ta đây cũng muốn chết cùng một chỗ. Như thế nào người hỗn đản này hiện tại thế nhưng cho ta giải tơ hồng cổ? Ta có muốn người cho ta giải tơ hồng cổ sao? Ai cho người quyền lợi cho ta giải tơ hồng cổ? Nhanh lên lại cho ta loại trở về."

Mộ Dung Trạh thể nàhng xoa trên mặt nàhng nước mắt. Chính là như thể nào sát đều sát không sạch sẽ, cổ Mi Tụu cùng bất cứ giá nào giống nhau, nước mắt không cần tiền đường như chính là lưu cái không ngừng.

Mộ Dung Trạh thở dài: "Người lại như vậy cộ xát đi xuống, đợi lát nữa bọn họ đuổi theo, người chính là muốn chạy cũng chạy không được."

Cổ mi tiếp theo khóc: "Chạy không được càng tốt. Chúng ta đây liền chết cùng một chỗ."

Dứt lời, ôm hắh eo hai tay càng thêm dùng sức.

Nói không cảm động đó là không có khả năng. Này nếu là ở ngày thường, cổ Mi Tậi sống chết trước mắt biểu hiện như vậy nguyện ý cùng hắh đồng sinh cộng tử, hắh chỉ sợ là sẽ lập tức liền gắh gao đem nàhng ôm vào trong ngực, trong lòng cùng uống lên mật đường như ngọt, sau đó liền thể nào cũng sẽ không buông tay.

Chính là hiện tại, hắh trong lòng tuy rằng cũng là có ngọt, chính là hắh vẫn là tưởng buông tay.

Cổ mi sợ chết hắh là biết đến. Hơn nữa vừa mới hắh cũng vẫn luôn suy nghĩ, nếu là hắh liền như vậy đã chết, rồi sau đó cũng muốn cổ mi bởi vì tư hòng cổ nguyên do cùng hắh cùng chết, như vậy đối nàhng không khỏi liền có chút không công bằng.

Hắh cuộc đời này làm việc toàn bằng chính mình cao hứng, chưa từng có vì ai suy xét quá. Nhưng lần đầu tiên, hắh ở thực nghiêm túc vì cổ mi khảo lự.

Nàng còn trẻ, nàng tương lai nhân sinh hẳn là còn sẽ trải qua rất nhiều người rất nhiều sự, hẳn không nên như vậy khi đem nàng lôi kéo cùng chết.

Nàng hẳn là tồn tại, mang theo hẳn kia phân hảo hảo tồn tại. Sau đó trăm năm sau, sống thọ và chết tại nhà. Mà hẳn, sẽ vẫn luôn ở hoàng tuyền trên đường chờ nàng. Vô luận chờ đợi một người cảm giác sẽ có bao nhiêu cô đơn, hẳn đều sẽ vẫn luôn chờ đợi, thẳng đến nàng lại đến thấy hẳn kia một khắc. Sau đó, hẳn liền sẽ gắt gao nắm tay nàng, đầu nhập tiếp theo cái luân hồi.

Kiếp sau, hẳn nhất định sẽ hảo hảo che chở cố mi, không bao giờ làm nàng chịu nửa phần thương tổn, cũng sẽ không lại làm nàng thương tâm nửa phần.

Chính là đời này.....

Mộ Dung Trạh lại thật sâu thở dài một tiếng.

Nhưng cố Mi Tụh như là biết hẳn trong lòng hiện tại là tưởng chút cái gì giống nhau, nàng khóc lóc lại rống lớn một câu: "Mộ Dung Trạh ta cảnh cáo ngươi, đừng nghĩ ném xuống ta mà ngươi một người chạy tới chết. Ngươi nếu là thật sự làm như vậy, ta thề ta nhất định sẽ đem ngươi triệt triệt để để đã quên, sau đó lại tìm cái mười cái tám cái nam nhân gả cho, làm ngươi trên đầu nón xanh lục đều có thể tích du."

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 89

Nàng biết Mộ Dung Trạh sợ nhất cái gì. Nàng đánh giá Mộ Dung Trạh liên tính là chuẩn bị hấn đi tìm chết, mà làm nàng tồn tại, kia khẳng định cũng sẽ này đây vì nàng liên như vậy cả đời một người tồn tại, trăm triệu không thể tưởng được nàng sẽ như vậy trắng ra dùng loại này lời nói tới uy hiếp hấn.

Quả nhiên, Mộ Dung Trạh đang nghe cổ mi nói lúc sau, đầu tiên là ngẩn ra, lại là suy nghĩ hạ nàng theo như lời đem hấn hoàn toàn đã quên, lại tìm mười cái tám cái nam nhân giả sự lúc sau, hấn quyết đoán không thể tiếp nhận rồi.

Vì thế sống chết trước mắt, hấn xụ mặt, nghiêm túc hỏi một câu: "Nếu ta đã chết, người thật sự sẽ cùng vừa mới như người nói vậy làm sao?"

Cổ mi cũng xụ mặt, nghiêm túc trả lời: "Nếu người ném xuống ngọ một người chạy tới chết, ta nhất định sẽ."

Mộ Dung Trạh đành phải lui bước. Hấn cười khỏ: "Bãi, bãi. Sớm biết như thế, vừa mới liên không nên cho người giải tơ hồng cổ."

Cổ mi nín khóc mỉm cười: "Không quan hệ. Hôm nào người nhàn, người có thể lại cho ta loại cái tơ hồng cổ."

Mộ Dung Trạh bị nàng những lời này đậu cười cười.

Trước kia nàng trăm phương nghìn kế chính là tưởng giải trên người nàng tơ hồng cổ, hảo cùng hấn một chút quan hệ đều không có. Nhưng hiện tại nàng lại là trăm phương nghìn kế muốn cho hấn lại cho nàng loại cái tơ hồng cổ, hảo cùng hấn cả đời đều thiên ti vạn lữ.

Nhéo nhéo nàng gương mặt, Mộ Dung Trạ không màng toàn thân đau nhức, cười nói: "Xem ra ta cho dù chết, cũng là vô pháp đem người ném người. Một khi đã như vậy, chúng ta đây hôm nay liền cùng chết tại đây đi. Cũng đỡ phải ta liền đã chết còn muốn lo lắng người có thể hay không đi tìm nam nhân khác sự."

Cổ mi cũng cười. Nàng gắt gao ôm hấn eo, đem đầu dựa vào trên vai hấn.

Hấn phía sau, là một cái sâu không thấy đáy hà. Ánh nắng vừa lúc, trên mặt sông đạo đạo sóng gợn nhỏ vụn như kim.

Nàng trong đầu mỗi căn huyền bỗng nhiên liền cử động một chút, một cái ý tưởng nhanh chóng ở nàng trong đầu hiện lên.

"Ca," từ hấn trong lòng ngực ngẩng đầu lên, nàng vội vàng hỏi, "Người có thể hay không bơi lội?"

Mộ Dung Trạ có chút khó hiểu, nhưng vẫn là thành thật trả lời nàng vấn đề: "Không phải thực sẽ."

Hiện tại cũng quản không được hấn có bao nhiêu biết, tả hữu nàng thực tình thông phương diện này là được.

Tiếng bước chân gần ngay trước mắt, cổ mi cũng không kịp cùng hấn giải thích, chỉ là khấn túm Mộ Dung Trạ tay liền hướng bờ sông chạy.

Tuy rằng không biết nàng là muốn làm cái gì, nhưng Mộ Dung Trạh hoàn toàn chính là giống đem chính hắh mệnh giao ở tay nàng trung giống nhau, thực nghe lời liền theo nàng bước chân chạy vội.

Bất chấp phía sau Mộ Dung Trạh vẫn luôn chảy vết máu sẽ làm những người đó biết bọn họ chạy trốn lộ tuyến, cố mi lôi kéo hắh một đầu trát nhập lạnh băng trong nước, rồi sau đó nhanh chóng cho hắh độ khí, lại là dùng thủ thế khoa tay múa chân nàng ý tứ.

Ở Mộ Dung Trạh gật đầu tỏ vẻ minh bạch lúc sau, nàng gắh gao nắm hắh tay, theo dòng nước phương hướng một đường về phía trước.

Không nhớ rõ đến lúc đó ở trong nước đắh bao lâu thời gian. Cố mi chỉ biết là, trừ bỏ thỉnh thoảng khoảng cách vài phút lộ ra mặt nước tới để thở lúc sau, nàng cùng Mộ Dung Trạh vẫn luôn theo cái kia con sông ở du.

Chỉ là đến cuối cùng, Mộ Dung Trạh thể lực rõ ràng vô dụng.

Bơi lội nguyên bản chính là cái đặc biệt háo thể lực sự, mà Mộ Dung Trạh vừa mới lại là bị như vậy trọng thương, hắh có thể chống đỡ đến bây giờ, đã là vẫn luôn ở cường chống.

Cố Mi Bất dám lại lôi kéo hắh đi phía trước du, vội gắh đây thượng ngạh.

Chính trực vào đông, bờ biển cây cối sớm đã diệt lạc, chỉ còn đen nhánh chạh cây ở trong gió rung động.

Cố mi kéo túm đã lâm vào nửa hôn mê Mộ Dung Trạh thượng ngạh, không rắh lo hai người trên người vẫn luôn ở tích thủy quần áo, cúi đầu néo mũi hắh liền cho hắh làm hô hấp nhân tạo.

Mộ Dung Trạm rốt cục là tỉnh, nhưng thấp thỏp kêu một tiếng Mi Mi lúc sau, hần trọng lại hôn mê qua đi.

Thân bị trọng thương, mà vừa mới dọc theo đường đi mất máu quá nhiều, hần hiện tại sắc mặt thật sự là bạch làm cổ mi nhìn đều cảm thấy sợ hãi.

Nàng đại ra ngồi quỳ ở bên cạnh hần, đại não trung nhất thời chỉ cảm thấy trống một mảnh, lại là cái gì cũng vô pháp suy nghĩ.

Ở nàng trong lòng, Mộ Dung Trạm cho tới nay đều là như vậy cường đại, tựa hồ không gì làm không được, tựa hồ hần liền tính là bị hạch - đạn cùng khinh - đạn cấp tạc hần đều sẽ là lông tóc không tổn hao gì cái loại này. Nhưng hiện tại, hần liền như vậy suy yếu nằm ở nàng bên cạnh, tựa hồ giây tiếp theo liền sẽ đã không có hô hấp giống nhau.

Nàng thực mau liền cưỡng bách chính mình bình tĩnh lại.

Mộ Dung Trạм cái dạng này, nhất định phải đi xem đại phu. Nhất định phải cho hần hảo hảo trị thương, bằng không hần liền thật sự sẽ chết.

Chính là đối mặt hần như vậy thương thế, tầm thường đại phu, cổ mi cảm thấy kia căn bản là vô dụng. Sau đó nàng bỗng nhiên liền nghĩ tới ngày xưa cùng Hoàng Nhất Phó cùng nhau nói chuyện phiếm là lúc, hần đã từng nói qua, lần này tại đây trong cốc đăi một đoạn thời gian lúc sau, ta còn phải đi Ký Châu y lư trung đi một chuyến, lấy chút ta thật vất vả ngao chế thành linh đan diệu dược.

Nàng chỉ có thể hướng trời xanh cầu nguyện, nơi này đúng là Ký Châu. Mà Hoàng Nhất Phó, đang ở hần theo như lời cái kia Ký

Châu y lư trung.

Tác giả có lời muốn nói: Về bốn văn nữ chủ giả thiết vấn đề, đại gia thỉnh xem ta thuần khiết đôi mắt nhỏ, kỳ thật này văn nữ chủ từ lúc bắt đầu giả thiết chính là cái phế tài là cái tiểu bạch. Ta cá nhân cho rằng, nàng tuy rằng nhát gan, tuy rằng làm ra vẻ, tuy rằng được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều, tuy rằng tham sống sợ chết đang ở phúc trung không biết phúc, chính là nàng không tô không ác độc, thật sự gặp được bị người bát nước bắn thời điểm cũng sẽ phản khởi phản kháng. Đương nhiên, nàng là cái bắt nạt kẻ yếu hóa, cho nên này phản kháng liền gần chỉ giới hạn trong những cái đó nàng cảm thấy nàng có thể phản kháng đến quá người, đối với phản kháng bất quá người, nàng thực trực tiếp, nàng sẽ chạy.

Đến nỗi nói bàn tay vàng, hã, ta cảm thấy ta cảm thấy khai lớn nhất bàn tay vàng chính là làm Mộ Dung Trạ yêu nàng. Đến nỗi nói võ công, thứ này căn bản là không nghiêm túc học quá mấy ngày. Còn có nàng lão tử cho nàng bày thành nội lực, kỳ thật ta giả thiết chính là cái này nàng chính là một cùng loại với liên tiếp đầu mối then chốt ý nghĩa, bởi vì này bày thành công lực nàng cuối cùng sẽ toàn cho Mộ Dung Trạ.

Trở lên, coi như thành là mỗ nguyệt vì nữ chủ sở làm một ít tiểu biện giải. Che mặt, cảm ơn vẫn luôn truy văn đến tận đây các cô nương.

91 tình sinh ý sinh động

Hoàng Nhất Phó nhìn nằm ở hã kia tiểu y lư Mộ Dung Trạ, trong lòng kia kêu một cái cao hứng.

Dĩ vãng những ngày ấy nhìn đến thẳng nhãi này bóng dáng đều cấp dọa hận không thể quý cái loại này, nhưng hiện tại, hắn liền như vậy không hề sinh khí một chút tri giác liền nằm ở hắn địa bàn thượng, quả thực chính là muốn cho hắn như thế nào ngược kia đều có thể như thế nào ngược.

Cái này nhận tri đặc biệt lấy lòng chúng ta hoàng thần y. Hắn chỉ cao hứng tay trái cầm đao, tay phải vẫn là cầm đao, hận không thể hiện tại liền đem Mộ Dung Trạ cấp mổ, nghiên cứu hạ rõ ràng trên người bị nhiều như vậy vết thương trí mạng người như thế nào phút cuối cùng đến lúc này còn treo một hơi đâu.

Này không khoa học a. Cảm giác hắn cả người đều đã là bị gỗ chặt đứt gân gỗ chặt đứt cốt cái loại này, nhưng hiện tại còn không chết đi bất tử, nhưng thật ra nằm ở hắn nơi này xem như cái sao lại thế này a?

Đáng tiếc hiểu rõ. Tư hồng cổ phút cuối cùng vẫn là không nghiên cứu ra tới cái cái gì ngoạn ý. Bất quá Hoàng Nhất Phó hắn cân nhắc, có thể chờ Mộ Dung Trạ đã chết đem hắn toàn thân huyết đều cấp phóng làm tồn lên sau đó tưởng như thế nào nghiên cứu liền như thế nào nghiên cứu sao.

Nhưng là ngay sau đó cổ Mi Tụ âm trầm trầm nhìn hắn nói: "Đừng hy vọng cái này. Ta cùng hắn trên người tư hồng cổ đều đã giải. Liền vừa mới sự."

Hoàng Nhất Phó nghe xong nàng lời này, hai tay nhoáng lên, chỉ nghe được xoát một tiếng, trên tay hắn hai chỉ chói lợi lưỡi dao nháy mắt đã không thấy tăm hơi.

"Kéo đi, kéo đi." Hấn loạng choạng tay, "Không có lợi ta làm gì muốn cứu hấn? Hơn nữa liền tính là cứu kia cũng cứu không sống, không đến còn muốn làm bản ta thần y danh hiệu."

Cổ mi nóng nẩy. Nàng biết Hoàng Nhất Phó người này, người càng là cầu hấn hấn còn càng hăng hái, liền càng thêm sẽ không cứu. Cho nên nàng cũng liền không nhiều lời, trực tiếp nhảy đi lên bàn tay to ngón cái nhấn một cái, vừa vặn ấn ở hấn động mạch chủ thượng.

"Có cứu hay không?" Ngón tay cái hơi hơi dùng dùng sức, cổ mi thanh âm nghe đi lên đặc nôn nóng, cũng đặc táo bạo, "Không cứu ta ngay cả người cùng nhau giết. Đến lúc đó ta cùng ta ca hoàng tuyền trên đường cũng có cái bạn. Hơn nữa liền tính là tới rồi dưới nền đất, ta còn sẽ cùng ta ca nhưng kính khi dễ người."

Ấn ở hấn động mạch chủ thượng kia ngón tay đặc biệt dùng sức, sau đó lại nhìn cổ mi kia vẻ mặt âm trầm dạng, lớn hấn không cứu nàng là có thể lập tức giết hấn lấy hấn đương đem lưng kia xu thế, Hoàng Nhất Phó cái này tiểu lão nhân nháy mắt liền tưng.

"Cứu, cứu, nhưng kia cũng đến có pháp cứu a. Hấn bị như vậy trọng thương, nói trắng ra là vậy nên là phá thành mảnh nhỏ vỡ thành phần, gió thổi thổi liền tan. Người làm ta cứu, nhưng ta thượng nào tìm cái gì cho hấn dính lên a."

Cổ mi vừa nghe, trong lòng đột nhiên trầm xuống.

Hoàng Nhất Phó ý tứ này, rõ ràng chính là Mộ Dung Trạm hấn không cứu, nàng cũng chỉ có chờ cho hấn nhật xác phân.

Kỳ thật hẳn cũng biết hẳn nói chính là thật sự, chính là nàng như thế nào có thể tiếp thu cái này hiện thực? Nàng thật vất vả cùng Mộ Dung Trạm yêu nhau, nàng thật vất vả mới cùng hắn chạy ra như vậy nhiều người bao vây tiểu trừ, nàng thật vất vả đem hắn lộng tới Hoàng Nhất Phó nơi này tới. Hơn nữa như vậy xảo, bọn họ lên bờ địa phương chính là Ký Châu, mà Hoàng Nhất Phó thật đúng là liền ở hắn Ký Châu cái này tiểu y lư, nhiều như vậy trùng hợp, nàng cảm thấy trời xanh là sẽ không cho nàng như vậy hy vọng sau đó lại làm nàng tuyệt vọng.

Cho nên nàng không quan tâm nói: "Ta đây mặc kệ. Tóm lại người nhất định được cứu trợ sống hẳn. Bằng không ta cùng người không để yên."

Ngạnh tới xong rồi, nàng lại bắt đầu tới mềm. Nước mắt ào ào lạc. Nàng một bên khóc, vừa nói: "Hoàng Nhất Phó ta biết người tuy rằng mặt ngoài thoát nhìn là bất cận nhân tình không có lợi người người là sẽ không cứu, chính là ta đều cùng người ở bên nhau trụ thời gian dài như vậy, ta biết người kỳ thật nội tâm là cái đặc thiện lương người. Hoàng Nhất Phó người không lừa được ta, chẳng lẽ người thật sự nhẫn tâm nhìn đến Mộ Dung Trạm liền như vậy đã chết sao? Hoàng Nhất Phó ta nhưng nói cho người a, ta chính là biết người tại đây trên đời này sở hữu cứ điểm. Người nếu là chọc nóng nảy ta ta liền từng cái cho người khóc đi, làm những cái đó địa phương người biết người kỳ thật căn bản là không phải cái cái gì thần y, chỉ là cái gạt người tha phương lang trung mà thôi. Đến lúc đó đã có thể không còn có người sẽ kêu người Thần Y đại nhân, bao gồm Thanh Y Đồng Tử ở bên trong về sau nhìn đến người khả năng đều sẽ phun người một ngụm nước miếng. Hoàng Nhất Phó người xác định người kiếp sau phải làm cái như vậy đến nơi nào đều bị người nhổ nước miếng người sao?"

Này đã không phải uy hiếp, cũng không phải khẩn cầu, căn bản là là ở chơi xấu. Chính là làm sao bây giờ, Hoàng Nhất Phó hấn sợ nhất thật đúng là chính là loại này vô lại.

Cho nên hấn tuy rằng khí trên cằm kia một phen râu dê run đều làm người hoài nghi ngay sau đó liền phải tất cả đều rơi xuống giống nhau, nhưng kia cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ dậm chân đầu hàng: "Ta chưa nói không cứu a. Vừa mới nói kia phiên lời nói chính là đậu người chơi. Ta Hoàng Nhất Phó liền tính là tính tình quái đản, còn thật không trải qua cái loại này thấy chết mà không cứu sự. Chỉ là ta cũng không lừa người a, Mộ Dung Trạh hấn hiện tại cái dạng này, trừ bỏ một hơi không đình vẫn là cái người sống bên ngoài, kia mặt khác, hấn cũng đã cùng loại vì thế người chết rồi. Người chính là muốn ta cứu, ta đây cũng vô pháp xuống tay a."

Cổ mi ôm hấn chân gào khóc: "Này đó ta đều mặc kệ. Người nhất định được cứu trợ sống hấn. Mặc kệ dùng biện pháp gì, đều phải cứu sống hấn. Mau nói phải dùng cái gì trong truyền thuyết danh được, Thiên Sơn tuyết liên? Vẫn là vạn năm nhân sâm? Người liền phải cùng ta nói, ta chính là liều mạng cũng muốn cho người đi tìm tới."

Nàng này khóc vẻ mặt nước mắt vẻ mặt nước mũi, tất cả đều cạ ở hấn trên quần áo. Hoàng Nhất Phó bị nàng làm cho cái này trong lòng run sợ a.

"Nếu là dùng Thiên Sơn tuyết liên hoặc là vạn năm nhân sâm là có thể cứu sống hấn vậy là tốt rồi. Ta này những thứ khác không có, mấy thứ này đều là quản đủ. Chẳng sợ chính là hấn đem này đó đương cơm ăn ta đều không sợ. Chỉ là, muốn cứu hấn, muốn cũng không phải là nhiều thế này đơn giản đồ vật."

Cố mi ngẩng đầu nhìn hấn.

Vừa nghe nói Mộ Dung Trạh có thể cứu chữa, nàng trong lòng lập tức liền có hy vọng.

Hoàng Nhất Phó ngồi xổm □ tới cùng nàng nhìn thẳng. Hiện tại cũng quản không được nàng đem nước mắt cùng nước mũi đều sát hấn trên người sự. Chủ yếu là hấn cảm thấy cố mi cũng rất đáng thương. Người nói như vậy một cái ngốc hề hề cô nương đi, này sau này nếu là đã không có Mộ Dung Trạh, này ném đều bên ngoài đi, tùy tiện một người đều có thể đem nàng cấp bán nha.

Hấn đều ở cân nhắc, bằng không chờ Mộ Dung Trạh đã chết về sau hấn liền thu dụng cố mi đi. Tả hữu chính mình cũng lười đến giặt quần áo nấu cơm, có cái miễn phí nha đầu đưa tới cửa tới kia không cần bạch không cần a.

Ai, ai kêu hấn thiện lương đâu.

"Cố cô nương a," hấn rồi rắm một khuôn mặt, đau kịch liệt nói, "Này tưởng cứu người ca a, cũng cũng chỉ có một cái nói. Chỉ là cái này nói đâu, ta cảm thấy chính là điều tử lộ, nói cũng tương đương chưa nói."

"Rốt cuộc là biện pháp gì người nhưng thật ra mau nói a. Người không nói ra tới như thế nào biết đó là không có khả năng sự?"

Cố Mi Đô hận không thể trực tiếp đá hấn một chân, đem hấn trong lòng về điểm này cộ tới cộ lui nói cấp dứt khoát sáng tỏ đá ra tới.

Hoàng Nhất Phó kiêu tay hoa lan chậm rãi loát hấn trên cằm kia mấy cây râu dê, ra vẻ cao thâm nói: "Người nói này luyện võ người

quan trọng nhất cái gì? Đương nhiên là nội lực a. Liên người ca hiện tại loại tình huống này, đều đã chặt đứt gân cốt, chặt đứt tâm mạch cái loại này, trừ phi là người đi tìm một cái nội lực đặc biệt cao thâm giang hồ nhân sĩ. Nột, ta vừa mới cũng tính ra hạ, giống nhau tư chất thể nào cũng đến luyện cái năm mươi năm trở lên mới được, nói cách khác, đều mau là một lão nhân cái loại này cấp bậc. Sau đó người đến cầu nhân gia đem hắc toàn thân nội lực đều truyền cho người ca, như vậy người ca hẳn có lẽ còn có được cứu trợ. Chỉ là cổ cô nương, người cảm thấy trên đời này có như vậy ngốc người sao? Người biết nội lực đối luyện võ người ý nghĩa cái gì sao? Hơn nữa vẫn là luyện cả đời. Như vậy ngốc tử, người thượng nơi nào tìm đi? Cho nên nói, không phải ta không cứu, mà là ta vô pháp cứu. Người hiện tại vẫn là ra cửa, sau đó tả quái, nơi đó có một nhà còn tính không tồi quan tài cửa hàng. Người đi nơi đó cho người ca đính một bộ hảo quan tài đi. Nếu là tiền không đủ, ta nơi này còn có chút, tốt xấu liên tính là dĩ vãng những ngày ấy ta thả hắc như vậy lấy máu thù lao đi."

Hoàng Nhất Phó cảm thấy hẳn thật là quá thiện lương. Hắc không chỉ là không truy cứu trước đó vài ngày Mộ Dung Trạm cả ngày ăn hắc trụ hắc, sau đó còn không có sự phát ra như vậy nhiều khí lạnh dọa hắc ở nhà cũng không dám lớn tiếng thở dốc sự, phút cuối cùng đến Mộ Dung Trạm chết già rồi thời điểm hắc còn nguyện ý ra tiền cho hắc mua cái hảo quan tài.

Chỉ là như thế nào tưởng tượng đến, cái này dọa hắc suốt đêm liên cuốn gói trốn chạy người sẽ chết, hẳn như thế nào chính là như vậy tưởng ngựa mặt lên trời cười to ba tiếng đầu ha ha ha.

Chính là cổ mi hiện tại quan tâm không phải tiền có đủ hay không vấn đề, nàng quan tâm chính là: "Kia nếu tư chất siêu quần người

nội lực, đại khái muốn luyện bao lâu thời gian?"

Nàng cảm thấy, Triệu Vô Cực hẳn là xem như tư chất siêu quần người đi? Rốt cuộc năm đó vô cực công tử danh hào không phải nói không.

Hoàng Nhất Phó cười hoa chi loạn chiến: "Tư chất siêu quần người cũng không phải không có, nhưng đó là khả ngộ bất khả cầu. Người giống ta, chính là cái tư chất siêu quần người. Nhân gia học y học cái mấy chục năm kia cũng không tất có cái gì thành tựu, chính là người nhìn xem ta, ta từ vừa mới ngay từ đầu học y ngày đó bắt đầu sư phụ ta liền nói ta là cái thiên tài. Ta nói tiểu Mi Mi a, người thật đúng là hảo phúc khí, đời này còn có thể đụng tới ta cái này tư chất siêu quần người, hơn nữa ta cái này tư chất siêu quần người vừa mới còn nghĩ làm người sau này làm ta nha....."

Cổ mi chỉ cảm thấy đỉnh đầu giống như là có một oa ong mật ở ong ong phi cái không ngừng, ồn ào nàng đều sắp vô pháp tự hỏi vấn đề.

Nếu không phải xem ở Mộ Dung Trâm còn phải trông cậy vào hắn cứu phân thượng, nàng thật sự tưởng trực tiếp một cái đại tát tai chụp qua đi. Sau đó toàn bộ thế giới liền thanh tĩnh.

"Nói trọng điểm." Nàng hắc một khuôn mặt, vững vàng thanh âm nói ra những lời này.

Làm ơn người thượng điểm tâm có được hay không a. Người lại như vậy vô nghĩa đi xuống Mộ Dung Trâm hắn cái này tình trạng còn không biết có thể kéo bao lâu thời gian đâu.

"Ngô," Hoàng Nhất Phó rút cuộc khôi phục đứng đắn bộ dáng, "Nếu là tư chất siêu quần người, kia đánh giá mười năm hai mươi năm là đủ rồi đi."

Cố mi vội vàng đem chính mình bàn tay đi ra ngoài: "Người nhìn xem ta đem ta ở trong thân thể nội lực đều truyền cho ta ca, có thể hay không cứu hần?"

Hoàng Nhất Phó dùng xem bệnh tâm thần ánh mắt nhìn nàng.

Nếu hần nhớ không lầm, cô nương này nàng căn bản liền không võ công hảo đi. Cùng nàng ở bên nhau thời gian dài như vậy, khi nào xem nàng dùng quá võ công? Ngày thường không phải một chút việc nhỏ đều phải Mộ Dung Trạm ra tay sao? Lại nói nàng nếu là thật sự có như vậy lợi hại võ công, kia sao có thể sẽ hiện tại Mộ Dung Trạm thương đều một con nửa chân bước vào quỷ môn quan, nhưng cô nương này còn tại đây hảo hảo ngồi.

Chính là chờ đến hần ngón tay đáp ở nàng mạch thượng lúc sau, trên mặt hần biểu tình nháy mắt liền càng xuất sắc.

Ta thảo. Cô nương này trên người thể nhưng có thâm hậu như vậy nội lực. Đây cổ nội lực, gác giống nhau người giang hồ mà nói, kia thể nào cũng đến luyện cái sáu bảy mươi năm đi? Nhưng trước mắt cô nương này, lại như thể nào hướng lão nói, kia cũng nhiều lắm liền mười bảy đi.

Đặt ở nàng mạch thượng ngón tay căng thẳng, Hoàng Nhất Phó dọa đều đổ mồ hôi. Hần nhìn chăm chăm cố mi, lắp bắp nói: "Kia cái gì, người không phải, không phải người đi?"

Ước chừng là cái quỷ? Còn giữ kiếp trước học quá nội lực? Bằng không này căn bản liền không có biện pháp giải thích trước mắt phát sinh này hết thấy.

Cổ mi hiện tại không công phu đi theo hấn ma kĩ nhiều như vậy. Nàng liền vội vàng hỏi một câu: "Đem ta trên người nội lực đều cho ta ca, có thể hay không cứu hấn?"

Mộ Dung Trạ sinh tử tại đây nhất cử. Nếu có thể cứu sống hấn, đừng nói này đầy người nội lực, liền tính là muốn nàng mệnh nàng cũng có thể bất cứ giá nào.

Hoàng Nhất Phó choáng váng dường như thu hồi tay, lẩm bẩm tự nói: "Có thể. Như thế nào sẽ không thể? Người này căn bản là không biết võ công, nhưng như thế nào sẽ có như vậy hồn hậu nội lực? Đây liền như là một cái nhìn rõ ràng nghèo đều ở thảo tiên người, nhưng thực tế thượng hấn lại là một cái tiền nhiều đều có thể tạp người chết đại phú hào. Thế giới này rốt cuộc là làm sao vậy? Trừ bỏ phí phạm của trời ta cũng không biết nên đối với người nói cái gì."

Hết thấy tiến hành đều thực thuận lợi, chính là cổ mi, nàng đều có thể rõ ràng cảm giác được Mộ Dung Trạ hô hấp càng ngày càng hữu lực.

Hoàng Nhất Phó hiện tại tiêu điểm đảo không phải ở Mộ Dung Trạ trên người, mà là ở cổ mi trên người.

Hấn tương đối quan tâm chính là, cổ mi vừa mới mới đưa trên người nàng kia sở hữu nội lực đều cho Mộ Dung Trạ, như thế nào nàng hiện tại nhìn qua liền một chút việc đều không có đâu?

Không có thương tâm còn chưa tính, chính là nàng thoát nhìn thậm chí một chút mệt nhọc dấu hiệu đều không có, ngược lại là cả đêm đều không có chớp mắt ngồi ở Mộ Dung Trạm bên cạnh, thậm chí liên đôi mắt đều không có chớp quá một lần.

Này không khoa học a. Ở hần tin vĩa hè trung, giống nhau như vậy nội lực hoàn toàn tản mát ra đi lúc sau, không phải người treo, đó chính là tóc trắng, lại vô dụng cũng đến là mệt ngủ cái mấy ngày mấy đêm, như thế nào cô nương này thoát nhìn thế nhưng chính là như vậy bình thường?

Quá bình thường kia ngược lại chính là không bình thường. Hoàng Nhất Phó hần hiện tại không nghĩ Mộ Dung Trạm, hần hiện tại tưởng nghiên cứu chính là cố mi.

Chính là còn không có nghe hần cân nhắc như thế nào mở miệng đâu, liền trước hết nghe đến một trận khuyến phệ thanh. Rồi sau đó chính là có tiếng bước chân tới gần.

Tiếng bước chân uyển chuyển nhẹ nhàng, kia tất nhiên là sẽ võ người.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 90

Hoàng Nhất Phó đảo không sợ hãi. Rốt cuộc đối với luyện võ người tới nói, kia như thế nào cường hãn cũng đến kiêng kị hạ bác sĩ. Rốt cuộc, người ở giang hồ phiêu, sao có thể không ai đao. Này ăn đao phải tìm bác sĩ, còn phải là thần y, cho nên ở võ hiệp trong thế giới, thần y là cái thực nổi tiếng chức nghiệp.

Chính là cổ Mi Tụ hoàn toàn không giống nhau. Nàng thực lo lắng.

Nàng lặng lẽ lấy ra đi nhìn nhìn, sau đó chính là bạch một khuôn mặt chạy về tới.

Nàng không nghĩ tới thông Nguyên Tử bọn họ nhanh như vậy là có thể truy lại đây. Chính là hiện tại Mộ Dung Trạ vừa mới vừa vặn một chút, bị bọn họ tìm được rồi hử, bọn họ là sẽ không bỏ qua hử.

Chính là nếu là nàng mang theo Mộ Dung Trạ cùng nhau chạy, kia khẳng định là chạy không mau.

Lưỡng nan hết sức, nàng đối với Hoàng Nhất Phó khẩn cầu.

Đôi tay bắt lấy hử tay, một đôi mắt đặc chân thành nhìn hử, chỉ xem Hoàng Nhất Phó toàn thân đều ở đánh rùng mình.

"Cổ, cổ cô nương, người đây là, đây là?"

Hắn cảm thấy cổ mi có thể thế nào đối hắn kia khẳng định là có việc cầu hắn, lại còn có khẳng định không phải là cái gì chuyện đơn giản.

Nhưng trời thấy còn thương, hắn liền tính quá điểm vững vàng nhật tử, nghiên cứu điểm y học thượng sự mà thôi. Hắn một chút đều không nghĩ cuốn tiến bọn họ chi gian sự a.

"Thần Y đại nhân," cổ mi đứng đứng dần dần nói, "Ta cầu ngươi, mang theo ta ca từ cửa sau đi thôi."

Hoàng Nhất Phó nhẹ nhàng thở ra, nguyên lai liền việc này a. Giống như cũng không thể nào khó sao, đảo dọa chính mình vừa mới bạch ra như vậy một thân mồ hôi lạnh.

"Vậy còn ngươi?"

Còn tính không ngốc, hắn hỏi ra những lời này.

"Ta đương nhiên là ở tại chỗ này bám trụ bọn họ. "Sau đó nàng bỗng nhiên cười lạnh," dù sao bọn họ là không bắt được ta vậy sẽ không thiện bãi cam hươu, ta đây đơn giản liền lưu trữ nơi này chờ bọn họ. "

Tay nhẹ nhàng xoa trên giường an ổn mà miên Mộ Dung Trạ, hắn sắc mặt thoát nhìn so vừa vận tốt nhiều, lại điều dưỡng chút thời gian, hắn hẳn là có thể hoàn toàn hảo đi.

Tâm hung ác, nàng thu hồi tay, thúc giục Hoàng Nhất Phó:" Đi mau, đi mau, hảo hảo chiếu cố ta ca. Đừng quên ngươi vừa mới nói qua nói, ta ca liền tính là đem ngươi những cái đó Thiên Sơn tuyết liên vận năm nhân sâm đương cơm ăn ngươi đều sẽ không đau lòng. "

Vừa mới mới đỡ Mộ Dung Trạh bán ra cửa sau ngạch cửa Hoàng Nhất Phó nghe thế câu nói, dưới lòng bàn chân ngạnh sinh sinh một cái đánh ngã, thiếu chút nữa liền trực tiếp quăng ngã đi xuống.

Hắn liền biết, cô nương này vừa mới kia phiên viên đạn bọc đường không đơn giản như vậy.

Hắn những cái đó Thiên Sơn tuyết liền cùng vạn năm nhân sâm a!!

Tác giả có lời muốn nói: Mười một trong lúc có điểm vội, lại còn có muốn trừ bị hai cái tân hồ sự, cho nên mười một trong lúc phỏng chừng không thể bảo trì ngày cày xong, còn thỉnh các vị các cô nương thứ lỗi.

Mặt khác bốn văn hắn là liền mau kết thúc. Đây là cổ mi cùng đại ca cuối cùng một cái khảm lạp, đi xong cái này khảm bọn họ nên hồi Lạc Dương sinh bánh bao sau đó đóng cửa lại quá cái loại này hạnh phúc vui sướng nhưng ngẫu nhiên gà bay chó sủa nhặt tử lạp.

92 lớn hơn kết cục (thượng)

Cổ mi không nghĩ tới, bị bắt lúc sau đãi ngộ còn có thể như vậy hảo.

Thông Nguyên Tử cũng không có như thế nào khó xử nàng. Đêm đó bị hắn đuổi tới thời điểm, hắn cũng tất nhiên là lạnh lùng nhìn nàng một cái, sau đó trong tay phát trần giường lên, nàng liền trước mắt tối sầm, cái gì cũng không biết.

Chờ đến nàng tỉnh lại thời điểm, phát hiện chính mình đang ở một phòng. Cúi đầu nhìn nhìn tay chân, cũng cũng không có trong

truyền thuyết xiềng xích.

Nàng không biết nàng hiện tại là ở nơi nào, bất quá nàng cũng lười đến suy nghĩ.

Kỳ thật nàng nguyên bản cho rằng, thông Nguyên Tử bắt được nàng trong nháy mắt, liền sẽ là trực tiếp thân thủ giết nàng. Chính là hấn không có.

Khi đó không có sát, kia hiện tại liền khẳng định sẽ không giết. Tuy rằng không biết nguyên thân Hồng Diêu cùng thông Nguyên Tử chi gian rốt cuộc là có chút cái gì gút mắt, chính là cố mi biết, thông Nguyên Tử cái này lão bắt tử xem ra vẫn là thật sự thích Hồng Diêu.

Cho nên cố mi cũng liền an tâm ở trong phòng này đợi.

Nàng biết Mộ Dung Trạ nhất định sẽ tìm đến nàng. Cho nên nàng thực an tâm tại đây chờ.

Nhật tử liền như vậy từng ngày quá. Đảo mắt đã là năm ngày đi qua. Năm ngày bên trong, không có bất luận kẻ nào tiến đến quấy rầy nàng. Đến phiên cơm điểm thời điểm, sẽ có người nhẹ nhàng mở ra hai cánh cửa, tiến dần lên tới một cái khay, bên trong là đồ ăn.

Đồ ăn cũng thực hảo, thậm chí ngẫu nhiên còn có sau khi ăn xong món điểm tâm ngọt. Xem ra thông Nguyên Tử căn bản là không có tưởng bị đói nàng.

Cố mi yên tâm thoải mái ăn này đồ ăn, sau đó chờ Mộ Dung Trạ tới cứu nàng.

Không phải nàng không có nghĩ tới chạy trốn, chỉ là gần nhất nàng không biết nàng thân ở nơi nào, thứ hai, nàng vẫn luôn đều biết, ngoài phòng có người đang bảo vệ nàng. Cho nên muốn dựa vào nàng năng lực từ nơi này chạy đi, khó với lên trời.

Đương nhiên, nếu cuối cùng bị bức bách không được, nàng có thể lựa chọn chết.

Chỉ là nàng luyện tiếu Mộ Dung Trạh. Hơn nữa nàng biết, nếu nàng đã chết, Mộ Dung Trạh tuyệt đối sẽ không một mình sống sót. Cho nên không đến vạn bất đắc dĩ, nàng sẽ không lựa chọn chết.

Nàng sẽ hảo hảo tồn tại, chờ đến Mộ Dung Trạh tới đón hấn. Sau đó nàng sẽ cùng hấn ở Lạc Dương cái kia tiểu viện tử hảo hảo sinh hoạt ở bên nhau, lại cho hấn sinh một đồng lớn tiểu bao tử, mỗi ngày làm hấn vì bọn họ uy nãi đổi tã các loại hống bọn họ.

Nghĩ đến Mộ Dung Trạh cấp tiểu hài tử đổi tã bộ dáng, cổ Mi Bất từ khước môi mang theo cười.

Thoạt nhìn như vậy không dính bụi trần như vậy xú thí Mộ Dung Trạh cấp tiểu hài tử đổi tã thời điểm, đến là cái dạng gì biểu tình a? Chỉ cần tưởng tượng đến cái này, cổ Mi Tụu ngăn không được nhạc.

Cho nên nàng nhất định sẽ hảo hảo sống sót, nỗ lực sống đến nàng cùng Mộ Dung Trạh đều tóc trắng xóa, sau đó còn nắm tay ở tiểu viện tử nhìn một phù dung hoa nở hoa lạc.

Chỉ là cổ mi không nghĩ tới, bị nhốt tại nơi này lúc sau, nàng cái thứ nhất nhìn đến sẽ là Liêm Huy.

Nàng chỉ nghe được ngoài phòng trông coi nàng người một tiếng kêu rên, sau đó môn đã bị đẩy ra.

Chính trực đêm khuya, ánh trăng mờ lung không rõ, phòng trong cũng không có đốt đèn, đen như mực một mảnh.

Xuyên thấu qua mờ lung ánh trăng, cổ mi chỉ có thể miễn cưỡng thông qua thân hình tới phán đoán trước mắt người là cái nam nhân, nhưng là nàng nhìn không tới hán mặt.

Cho nên nàng thực khẩn trương. Giống lò xo giống nhau từ trong chần bấn lên, sau đó ôm chần ngồi ở trên giường, cẩn thận nhìn chăm chăm người tới.

Người nọ từng bước một đến gần, sau đó ngừng ở nàng trước giường, trên cao nhìn xuống nhìn xuống nàng.

Cổ mi cũng ở ngẩng đầu ngẩng đầu nhìn hán.

Mày kiếm mắt sáng, tuấn lãng bất phàm. Nhưng hán trên mặt lại là biểu tình tiêu tụy, không bao giờ là khi đó nàng nhìn đến kia phó lãnh đạm nhưng lại tự tin vô cùng bộ dáng.

Là Liêm Huy.

Cổ mi bỗng nhiên liền không biết nên nói cái gì. Nàng chỉ là ngây ngốc ngẩng đầu nhìn Liêm Huy, cảm thấy hiện tại hán đã quen thuộc, lại xa lạ; đã xa lạ, nhưng lại quen thuộc.

Loại cảm giác này, thật giống như là nàng ra một chuyến xa nhà chạy tới du lịch. Sau đó một tháng lúc sau về tới gia, mới vừa mở cửa trong nháy mắt cái loại cảm giác này.

Trước mặt người này, rõ ràng khi đó nàng cùng hắn là như vậy thân mật a. Nhưng này mấy tháng bên trong phát sinh sự tình quá nhiều, tái kiến là lúc, cảm giác lại là thương hải tang điền.

Cổ mi yết hầu có chút nghẹn ngào, nàng không biết nên nói cái gì, cho nên chỉ có cúi đầu tới tiếp tục trầm mặc.

Nhưng Liêm Huy chậm rãi ở nàng trước mặt nửa quỳ xuống dưới, sau đó mang theo đầy người tinh ánh trắng huy, chậm rãi ôm lấy nàng.

"Hồng Diêu." Hắn vùi đầu ở nàng ấm áp cổ chỗ, run thanh âm kêu ra cái này làm hắn hồn khiên mộng nhiều tên.

Cổ mi chỉ có yên lặng rơi lệ, sau đó nàng chậm rãi đẩy hắn ra.

Có một số việc, một khi qua đi, vậy không bao giờ có thể quay đầu lại. Đương đoạn bất đoạn, đến sau lại ai đều nói không rõ.

"Liêm Huy," nàng chậm chước nên như thế nào nói với hắn rõ ràng, "Chúng ta chi gian, đã sớm đã kết thúc."

Liêm Huy nghe vậy, cả người chấn động, chỉ cảm thấy giống như là có ai cầm hắn trái tim ở hung hăng ninh, làm hắn đau đều mau không có cách nào hô hấp.

Đúng vậy, hắn là biết bọn họ chi gian đã kết thúc. Ở ngày đó hắn ở Lạc Dương hỏi ra câu kia, người rút cuộc có hay không sát Trang Thu Dung thời điểm cũng đã kết thúc. Rồi sau đó hắn cũng thấy được nàng cùng Mộ Dung Trạ chi gian thân mật. Lúc ấy, hắn cũng khuyên bảo quá chính mình, buông tay đi, buông tay đi, người không thể bảo nàng một thân vô ngu, kia còn không bằng đơn giản khiến cho nàng rời đi.

Chính là như thế nào có thể cam tâm? Ngày đó nàng rời đi Dương Châu lúc sau, hấn ngàn dặm tìm kiếm, rồi sau đó tìm được nàng là lúc, tất cả may mắn. Chỉ là cuối cùng vẫn là bị hấn không tín nhiệm cấp lộng tạp.

Nhưng tái kiến là lúc, hấn nhìn đến chính là đầy người là thương Mộ Dung Trạh gấh gao ôm nàng, sau đó khiêu khích ánh mắt nhìn hấn, biểu thị công khai hấn đối cố mi chiếm hữu. Lúc ấy, hấn liền biết, hấn không bao giờ khả năng từ Mộ Dung Trạh trong tay đem cố mi đoạt lại đây.

Cho đến Mộ Dung Trạh ôm nàng cùng nhau trụh nhai khi, hấn càng thêm biết, đời này cố Mi Tựu xem như chết, kia cũng sẽ không cùng hấn chết cùng một chỗ. Uống phí hấn khi đó còn đối cố mi nói, cùng ta trở về nhận tội. Nếu người thật sự bị xử tử, âm tào địa phủ, ta cũng sẽ vẫn luôn bồi người.

Chính là liền cùng cố mi cùng chết cơ hội, Mộ Dung Trạh đều không có cho hấn.

Còn tốt hơn thương thấy liền, cố mi không có chết, lại còn có bị thông Nguyên Tử chộp tới nơi này.

Thông Nguyên Tử nguyên bản vẫn là gặh hấn tin tức này, thậm chí ở hấn chạy tới chấh vấn thời điểm, vẫn là không nói cố mi bị nhốt tại nơi nào. Còn hảo cuối cùng hấn thông qua mặt khác đồng môn hiểu biết đến.

Không dám ban ngày tới, sợ bị thông Nguyên Tử biết. Đành phải buổi tối trộm lại đây, điểm trông coi người ngủ huyết, lúc này mới có thể tiến vào gặh được nàng.

Chỉ là nhìn thấy nàng lúc sau, nàng câu đầu tiên nói với hắn nói thế nhưng chính là, Liêm Huy, chúng ta chi gian, đã sớm kết thúc.

Liêm Huy cảm thấy giờ phút này hắn ngũ tạng lục phủ không có một chỗ là không đau. Hắn vô lực cúi đầu, gắt gao nắm quyền.

Liên tính này đoạn thời gian tới nay hắn khuyên bảo quá chính mình vô số lần, nhưng hắn vẫn là vô pháp tiếp thu cổ Mi Bất lại yêu hắn sự thật.

"Hồng Diêu." Hắn thống khổ thấp giọng kêu nàng, "Theo ta đi, được không?"

Trong mắt hắn có quá nhiều chờ đợi, xem đến cổ mi trong lòng đau xót. Nhưng nàng vẫn là chậm rãi lắc lắc đầu.

"Vì cái gì? Vì cái gì?" Liêm Huy thấp giọng hí, "Chẳng lẽ người thật sự yêu Mộ Dung Trạ? Nhưng hắn là người thân ca ca a. Các người đây là loạn - luân, đây là loạn - luân."

Cổ mi bình tĩnh nói ra kỳ thật Liêm Huy cũng vẫn luôn tại hoài nghi sự: "Ta không phải Mộ Dung Trạ muội muội."

Quả nhiên, quả nhiên, Liêm Huy cười khổ. Ngày đó ở huyệt nhai bên cạnh nhìn đến Mộ Dung Trạ như vậy thân mật đem cổ mi ôm vào trong ngực thời điểm, hắn liền suy nghĩ, có lẽ bọn họ chi gian căn bản là không phải thân huynh muội đâu. Như vậy, hắn nhất trong gương sư phụ thông Nguyên Tử chính là vẫn luôn ở lừa hắn.

Chính là vì cái gì muốn gạt hắn? Vì cái gì?

Kỳ thật cổ mi rất muốn kế tiếp nói với hắn, Trang Thu Dung cũng không phải nàng giết, mà là thông Nguyên Tử giết. Chính là nhìn

trước mắt Liêm Huy trên mặt kia thống khổ bộ dáng, nàng vẫn là nhịn xuống chưa nói.

Tính, coi như Trang Thu Dung là nàng giết đi, như vậy Liêm Huy còn có thể hảo quá một chút. Bằng không cho hắn biết sở hữu sự thật, hắn khẳng định không thể tiếp thu đi.

Chính là Liêm Huy chính mình vẫn là hỏi ra tới: "Trang Thu Dung là người giết sao?"

Đồng dạng một câu hỏi chuyện. Chỉ là giờ này khắc này câu này hỏi chuyện, đi theo Lạc Dương thời điểm hỏi nàng câu kia, nội bộ cảm xúc hoàn toàn không bình thường.

Lúc ấy liền tính hắn là cái dạng này hỏi nàng, nhưng kỳ thật hắn trong nội tâm là tin thông Nguyên Tử nói, nhận định Trang Thu Dung chính là cố mi giết. Nhưng lúc này, hắn tuy rằng như vậy hỏi nàng, nhưng trong nội tâm đã đổi thông Nguyên Tử lời nói ôm có rất đại hoài nghi.

Cố mi ngăn ra, sau đó nàng mới nhẹ nhàng thở dài một tiếng: "Trang Thu Dung rốt cuộc là ai giết, bây giờ còn có ý nghĩa sao? Kỳ thật người trong lòng cũng sớm đã có đáp án, không phải sao?"

Liêm Huy ngốc lăng ở địa phương.

Nguyên lai lúc trước hết thủy, đều là cái sai. Chỉ là lúc ấy, hắn vì cái gì chính là không tin cố mi lời nói. Rõ ràng lúc ấy, cố mi đem sở hữu hết thủy đều nói cho hắn. Chỉ là hắn không có tin tưởng. Khi đó hắn lựa chọn chính là tin tưởng thông Nguyên Tử.

"Hồng Diêu, Hồng Diêu." Hắn bỗng nhiên liền lại ôm lấy cố mi, hung hăng không màng tất cả ôm, sau đó có áp lực tiếng khóc vang

lên.

Nguyên bản hấn cùng cổ mi sẽ có rất tốt đẹp tương lai. Chỉ là cái này tương lai lại bị chính hấn cấp thân thủ xé nát, hơn nữa lại ném tại trên mặt đất, hung hăng lại nghiền nát.

Nhớ tới lúc ấy cổ mi đối hấn sở hữu cười, đối hấn nói qua sở hữu nói, lúc ấy nàng còn đang hỏi hấn, Liêm Huy, nếu có một ngày, mọi người đều nói ta là cái người xấu khi, người sẽ làm sao?

Lúc ấy hấn trả lời là, vô luận người là cái dạng gì người, ta đều sẽ chiếu đơn toàn thu, cả đời hảo hảo che chở người. Nhưng cuối cùng hấn là như thế nào làm? Hấn không tin nàng lời nói, cho rằng nàng giết Trang Thu Dung, lôi kéo nàng liên tưởng trở về bị phạt.

"Hồng Diêu, Hồng Diêu." Hấn biết hấn cùng cổ mi không bao giờ có thể cùng trước kia như vậy, chính là hấn nghĩ nhiều thời gian có thể chảy ngược, lúc ấy, hấn nhất định sẽ tin tưởng nàng nói qua sở hữu nói, hảo hảo che chở nàng.

Cổ mi có chút ngốc lăng bị Liêm Huy ôm, cảm thụ được hấn ấm áp nước mắt không ngừng lưu ở nàng trên vai xúc cảm.

Hấn bi thương, kỳ thật nàng có thể cảm giác được. Chỉ là cảnh đời đời, dù cho là nàng trong lòng lại có không tha, kia cũng không có cách nào.

Mộ Dung Trạ đã chặt chẽ cấm rể ở nàng trong lòng. Trừ bỏ hấn, nàng không có cách nào lại làm bất luận kẻ nào tiến vào chiếm giữ đến nàng trong lòng.

"Liêm Huy," nàng nhẹ giọng thở dài, giong tay vỗ nhẹ hấn bối, an ủi, "Quá khứ sự tình, khiến cho hấn qua đi đi. Người về sau, về sau

nhất định còn sẽ gặp được người thích nữ hài tử."

Tuy rằng biết như vậy an ủi thực vô dụng, khả năng còn sẽ có điểm làm ra vẻ. Bởi vì hiện tại nàng tuy rằng đã hoàn toàn đi ra nàng cùng Liêm Huy chỉ gian những cái đó quá vắng, chính là Liêm Huy vẫn là đắm chìm ở những cái đó quá vắng trung không thể tự thoát ra được.

Chỉ là, trừ bỏ câu nói kia, cố mi nghĩ không ra nàng nên như thế nào an ủi hẳn.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 91

Chính là Liêm Huy nghe được nàng nói như vậy, ôm nàng liền khóc càng thương tâm.

Cổ mi trong lòng thở dài không thôi, bộ dáng này Liêm Huy, làm nàng cảm thấy chính là một cái ném rất quan trọng đồ vật tiểu hài tử. Chính là không có biện pháp, nếu là mặt khác đồ vật, nàng còn có thể còn cho hắn, chỉ là cảm tình thứ này, một khi đã không có, vậy thật sự đã không có. Cho nên hiện tại đối với Liêm Huy, nàng chỉ hy vọng hắn có thể thực mau tỉnh lại lên.

Liêm Huy vẫn như cũ gắt gao ôm nàng ở thực áp lực khóc lóc. Cổ mi không có cách nào tránh thoát khai, chỉ có thể ngẩng đầu nhìn ngoài phòng.

Ngoài phòng chỉ ảnh hoành nghiêng, thỉnh thoảng có gió lạnh gào thét mà qua, liên quan liền chi ảnh cũng lay động cái không ngừng.

Nhưng bỗng nhiên nàng nghe được thực dồn dập tiếng bước chân.

Thực hiển nhiên người kia là thấy được ngoài phòng trông coi nàng hai người ngã trên mặt đất, sau đó liền bắt đầu chạy vội lại đây.

Cổ mi vội vàng đẩy ra Liêm Huy, một phen che lại hắn tưởng nói chuyện khẩu, thấp giọng nói: "Có người tới. Đi mau."

Chính là Liêm Huy không nghĩ đi. Hắn không những không đi, xem kia tư thế, ngược lại là có rút kiếm ra khỏi vỏ, theo tới người nhất quyết cao thấp tiết tấu.

Cổ mi nhện không được liền muốn đỡ ngạch. Nghĩ đến không cần tưởng, nàng đều biết tới người tất nhiên sẽ là thông Nguyên Tử. Liêm Huy liền tính lại lợi hại, nhưng hắn có thể đánh thắng được hắn sư phụ sao?

Cho nên nàng tàn nhẫn thanh uy hiếp: "Không nghĩ nhìn đến ta chết ở người trước mặt liền chạy nhanh đi."

Như vậy uy hiếp chi ngữ cũng liền đối Liêm Huy hữu hiệu. Nếu là hiện tại nàng trước mặt đứng chính là Mộ Dung Trạ, hắn khẳng định là căn bản là không màng nàng uy hiếp, trực tiếp đi lên liền đuổi tay chế trụ nàng, làm nàng không thể nhúc nhích, sau đó trực tiếp đóng gói mang đi.

Chính là Liêm Huy không phải Mộ Dung Trạ. Hắn đang xem đến cổ mi trong mắt tàn khốc lúc sau, chinh lăng một lát, sau đó lập tức phiên cửa sổ mà đi.

Liền ở hắn mới vừa phiên cửa sổ mà ra thời điểm, phía trước hai cánh cửa cũng bị người đẩy ra.

Người tới quả thật là thông Nguyên Tử.

Bởi vì vừa mới kia một phen chạy vội, hắn xưa nay sơ không chút cầu thả đầu tóc có mấy cây không nghe lời nhảy ra tới, ở vào đông rét lạnh trong gió đêm tung bay.

Cổ mi hiện tại nhìn đến thông Nguyên Tử cảm giác cũng chỉ có một cái, ghê tởm. Cho nên nàng liền rất ghét bỏ quay đầu đi không

nghĩ xem hấn.

Thông Nguyên Tử cẩn thận vào phòng, cẩn thận bốn phía đánh giá một phen lúc sau, phát hiện trừ bỏ Cổ Mi Tựu không có những người khác, hấn lúc này mới chậm rãi đi đến bên cạnh bàn, đốt sáng lên trên bàn ngọn nến.

Trong bóng đêm dài lâu rồi, đương ngọn nến cam vàng sắc quang mang sáng lên, cổ mi theo bản năng liền nhắm lại mắt.

Sau đó nàng liền không tính toán lại mở.

Mở nhìn đến thông Nguyên Tử kia khuôn mặt nàng đến là có bao nhiêu nháo tâm a.

Nhưng cho dù là nhắm hai mắt, nàng đều có thể cảm giác được thông Nguyên Tử hiện tại đang xem nàng ánh mắt.

Nàng nhin không được cái trán gân xanh liền bắt đầu nhảy lên.

Kỳ thật nói thật, nàng là rất sợ. Ai biết thông Nguyên Tử cái này biến thái trong lòng rốt cuộc tưởng chính là chút cái gì dơ bẩn đồ vật.

Cổ mi hiện tại cảm giác là sống một giây bằng một năm, nàng hận không thể thông Nguyên Tử chạy nhanh từ này gian trong phòng rút đi.

Chính là thông Nguyên Tử không chỉ là không có đi, ngược lại là ở dọn trương ghế ở nàng trước giường ngồi xuống, rất có cùng nàng tâm tình một phen tư thế.

Cổ mi hiện tại cảm giác thật là, nàng nếu là trong tay có đao, khẳng định là sẽ không quan tâm liên tục tiếp một đao phách qua đi tính.

"Hồng Diêu," thông Nguyên Tử thanh âm nghe tới không có bất luận cái gì sơ hở, bình tĩnh giống như không gió mặt nước, "Chúng ta nói nói chuyện."

Cổ mi nhú mày.

Nàng có cái gì nhưng cùng hắn nói? Đương nhiên, nếu hắn là tưởng cùng nàng nói chuyện hắn tính toán chết như thế nào lời nói, nàng nhưng thật ra có hứng thú ở bên cạnh giúp hắn ra ra chú ý.

Cho nên nàng như cũ là vẫn duy trì lúc trước cái kia hình thức. Nhấp môi, quay đầu, nhắm mắt, căn bản coi như trong phòng thông Nguyên Tử là không khí.

Chính là có hai căn lạnh lẽo ngón tay bóp lấy nàng cằm, khiến cho nàng quay đầu tới.

Đương ý thức được đây là thông Nguyên Tử hai ngón tay sau, cổ mi cả người như điện giật nhảy tới giường sườn, mở mắt ra đề phòng nhìn hắn.

Thông Nguyên Tử ở tiếp xúc đến nàng ghét bỏ ánh mắt khi, trong mắt lạnh băng một mảnh.

"Hồng Diêu," hắn tăng thêm thanh âm, "Người trước kia chưa bao giờ sẽ như vậy xem ta."

Cổ Mi Đô tưởng chừng ầm lên. Đậu má, ai quản Hồng Diêu trước kia là thấy thế nào người. Nàng như thế nào khẩu vị nặng lão nương

không biết, chính là lão nương nhìn đến người liền chán ghét tâm hảo sao. Ta tình nguyện đi nhìn một con dòi bò tới bò đi cũng không cần nhìn đến người này khuôn mặt hảo sao.

Xú không biết xấu hổ!

Nàng chỉ khí ngực phập phồng cái không ngừng, nhưng trái lại thông Nguyên Tử, trừ bỏ trong ánh mắt lạnh băng một mảnh, trên mặt đảo không có bất luận cái gì biến hóa.

Da mặt hậu chính là hảo. Trong lòng lại có cái dạng gì biến hóa, mặt ngoài đều nhìn không ra tới.

Cổ mi hung tợn phun tào xong này cuối cùng một câu, lại quay đầu không hề xem hấn.

Nhưng thông Nguyên Tử lại lần nữa duỗi tay bóp lấy nàng cằm, khiến cho nàng chỉ có thể nhìn hấn.

"Nhìn ta." Lạnh băng khẩu khí, lạnh lùng đối nàng phun ra này ba chữ.

Cổ mi không tiếng động kháng nghị, lại lần nữa quay đầu.

Nhưng thông Nguyên Tử ngón tay hung hăng dùng sức, chỉ véo nàng trên cằm thực mau liền sưng đỏ một mảnh.

Mẹ nó, hôm nay chính là liều mạng cái này ba trật khớp, lão tử cũng không cần nhìn đến người này trương làm người ghê tởm mặt.

Cho nên cổ Mi Bất cổ trên cằm đau đau, như cũ là ngoan cổ cổ quay đầu.

Hai tương giằng co, cuối cùng bại hạ trận tới cư nhiên là thông Nguyên Tử.

Hắn suy sụp buông lỏng tay ra chỉ, nhìn vẻ mặt đăm đăm chi sắc cổ mi, vô lực nói: "Hong Diu, trước kia chúng ta chi gian không phải như thế."

Cổ mi toàn thân ác hàn. Làm ơn đại thúc, những lời này đã không thích hợp người tuổi này tới nói hảo sao.

Nhưng thông Nguyên Tử còn ở kia tự cổ tự nói: "Trước kia người đều là từng tiếng kêu ta vô hận. Vô luận ta như thế nào đối với người, người đều sẽ đối ta khuôn mặt tươi cười doanh doanh, như thế nào hiện tại, người thế nhưng chán ghét ta đến tận đây? Chẳng lẽ người thật sự đem chúng ta lúc trước ở bên nhau nhật tử tất cả đều đã quên sao?"

.....

Cổ mi đã tìm không thấy cái gì từ ngữ tới phun tào. Nàng duy nhất ý tưởng chính là, nàng cái này nguyên thân Hong Diu thật là, quá trọng khẩu vị.

Đại thúc người nói người chính là lớn lên cùng la huyền giống nhau, ta đều sẽ không đả gặp người, hướng chi ngài này giáp mặt một bộ sau lưng một bộ, âm khởi người tới quả thực so Nhạc Bất Quần còn lợi hại người, ta sao có thể sẽ thích người?

Mà thông Nguyên Tử còn ở kia ân cần dụ hoặc nàng: "Hong Diu, lại kêu ta một lần vô hận đi."

Cổ mi rất muốn tấu hắn. Làm ơn người không cần đập hư vô hận cái này tên hay thành sao?

"Hong Diêu."

Thông Nguyên Tử còn ở nhẹ giọng gọi nàng, gọi nàng cái trán gân xanh nháy lên cái không ngừng.

Nhưng nàng tưởng nói kỳ thật chỉ có một câu: "Cha ta có phải hay không người giết?"

Thông Nguyên Tử đầu tiên là ngẩn ra, qua đi phản ứng lại đây là lúc, thế nhưng là có chút điên cuồng cười.

"Triệu Vô Cực? Người kêu hấn cha?"

Cổ mi nhìn hấn, lạnh lùng nói: "Ta vì cái gì không thể kêu hấn là cha? Hấn vốn dĩ chính là ta thân cha không phải sao?"

Thông Nguyên Tử còn tưởng lại tiếp tục lừa lừa nàng: "Người thân cha là Mộ Dung huyền."

Cổ mi mặt vô biểu tình nhìn hấn: "Ta cùng với Mộ Dung Trạm cũng không huyết thống quan hệ."

Ngụ ý thực rõ ràng, nếu Mộ Dung huyền là nàng cha, kia nàng cùng Mộ Dung Trạm chính là thân huynh muội, nên có huyết thống quan hệ. Chính là hiện tại không có, vậy chỉ có thể thuyết minh, Mộ Dung huyền không phải nàng thân cha.

Thông Nguyên Tử không thể minh bạch Hồng Diêu tại sao lại như vậy. Rốt cuộc trước kia Hồng Diêu dối lời hấn nói sẽ không có nửa phần hoài nghi.

Nhưng là chỉ cần tưởng tượng đến hấn trong mắt chứng kiến đến cổ mi cùng Mộ Dung Trạm thân mật cử chỉ, hấn trong lòng liền trong

cơn giận dữ.

Hai ngón tay lần thứ hai vươn, hung hăng bóp chặt nàng cằm, hần ngữ khí nghe đi lên liền cùng tôi bằng hạt giống nhau lãnh: "Người cũng dám cùng nam nhân khác cử chỉ thân mật."

Cổ mi không chút nào sợ hãi nhìn chằm chằm hắn, hỏi như cũ vẫn là cái kia vấn đề: "Cha ta có phải hay không người giết?"

Thông Nguyên Tử điên cuồng mà cười: "Là ta giết lại như thế nào? Người muốn giết ta, cấp Triệu Vô Cực báo thù sao?"

Cổ mi nhìn hắn ánh mắt càng thêm lạnh băng, hai đấm bởi vì tức giận mà gắt gao nắm khởi: "Đúng vậy, người nói đúng. Giết người, cho ta cha báo thù."

"Người liền không nghĩ hỏi một chút, ta vì cái gì muốn giết người cha?"

Thông Nguyên Tử một bàn tay nhẹ nhàng xoa nàng gò má, ngữ khí đột nhiên liền ôn nhu lên.

Cổ mi liều mạng né tránh, nhưng cầm bị hắn kiềm chế trụ, nàng căn bản là không có cách nào nhúc nhích.

"Liền tính ta không hỏi, người cũng sẽ nói không phải sao?"

Cổ mi quyết định thông Nguyên Tử nếu bày ra một phen tưởng cùng nàng tâm sự tư thế, vậy tất nhiên cái gì đều sẽ cùng nàng nói ra.

Hai người đều đã xé rách da mặt, lá mặt lá trái cũng không có ý tứ, đơn giản liền đem sở hữu dĩ vãng nhận không ra người sự tất cả

đều đặt tới bên ngoài đi lên tính.

"Hảo, hảo." Thông Nguyên Tử trên mặt không hề là dĩ vãng cái loại này đậm nhiên tông sư chi sắc, ngược lại là tràn ngập các loại vận vẹo, "Không hổ là Hồng Diêu, đem trong lòng ta xem rõ ràng."

"Không tồi, Triệu Vô Cực là ta giết. Nhưng ta giết hán nguyên nhân, còn là bởi vì người nột Hồng Diêu."

Cổ mi trừng lớn mắt, nhất thời thật sự là tưởng không rõ thông Nguyên Tử vì nàng cái gì mà muốn giết Triệu Vô Cực.

Thông Nguyên Tử trên mặt vận vẹo cười tiếp tục nói đi xuống: "Nếu Triệu Vô Cực không trở lại, người liền vĩnh viễn sẽ chỉ là ta một người. Chính là khi đó hán đã trở lại, ta cũng vâng theo trác dao sư muội lâm chung di ngôn, đem người là hán nữ nhi sự kể hết báo cho. Chính là người đoán thế nào? Hán đã biết chuyện này lúc sau, thế nhưng nói muốn mang người rời đi Hoa Sơn, lưu lạc thiên nhai. Nhưng khi đó, ta rõ ràng đều đã nói với hán quá, chỉ cần hán nguyện ý đãi ở Hoa Sơn, kia hán liền vĩnh viễn là Hoa Sơn chúng đệ tử tôn kính sư thúc. Chính là hán nói hán đã sớm đổi Hoa Sơn thất vọng rồi, không bao giờ nguyện ý đãi ở cái này thương tâm địa. Hán là quyết tâm muốn đem người mang đi. Nhưng ta như thế nào có thể chịu đựng có người đem người mang ly ta bên người, cho nên có một đêm ta liền trộm tiềm nhập Tư Quá Nhai, đối hán hạ sát thủ. Vốn dĩ ta còn ở lo lắng, rốt cuộc từ trước hán võ công tu vi là rất xa cao hơn ta, chỉ sợ ta không chỉ là giết không được hán, còn sẽ mất mạng trong tay hán. Chính là nếu làm hán đem người mang ly ta bên người, ta tình nguyện cùng hán đồng quy vu tận cũng sẽ không làm hán như nguyện. Nhưng là thiên đều ở giúp ta a, ta không nghĩ tới hán hiện tại võ công thế nhưng là lui bước, ta hung hăng một chưởng đánh trúng hán tâm mạch. Chính là phút cuối cùng, vẫn là bị

hắn đánh một chưởng, hơn nữa kéo xuống ta phúc mặt cái khăn đen, thấy được ta bộ dáng. Chính là kia lại có cái gì quan hệ, dù sao hắn đều là người chết rồi, bị hắn biết ta là ai lại có cái gì quan hệ."

Cổ mi nghe xong hắn này phiên lời nói, chỉ cảm thấy toàn thân khắp nơi đều có một cỗ tức giận ở kêu gào muốn ra tới, sau đó hung hăng một đao thọc đến trước mặt cái này người vô sỉ tâm oa tử.

Chính là nàng lại thực oán hận chính mình. Nếu Triệu Vô Cực không phải đem hắn bảy thành nội lực cho nàng, kia thông Nguyên Tử căn bản là không phải là đối thủ của hắn, kia hắn sẽ không phải chết.

Hơn nữa, hơn nữa, hắn rõ ràng là thấy được thông Nguyên Tử bộ dáng, rõ ràng biết giết người của hắn là ai, chính là hắn vẫn là cùng nàng nói, ta nữ nhi, nên khoái hoạt vui sướng tồn tại, không cần vì bất luận cái gì cừu hận sự che mắt hai mắt.

Hắn rõ ràng cái gì đều biết đến a, nhưng chính là như vậy hắn vẫn là tình nguyện liền như vậy yên lặng chết đi, mà không cần nàng vì hắn báo thù.

Cổ mi chỉ cần tưởng tượng đến Triệu Vô Cực lâm chung là lúc đối nàng cười như vậy ôn hòa, còn có kia phiên từ đáy lòng nói ra vì nàng suy nghĩ nói, nàng liền hận không thể đem thông Nguyên Tử thiên đao vạn quả.

"Hỗn, trứng."

Cổ mi trong miệng tựa hồ có huyết. Nàng từng câu từng chữ nói ra này hai chữ.

Chính là thông Nguyên Tử không để bụng, hấn trong lòng ngược lại là bởi vì cổ mi chỉ có thể như vậy đổ ngẫu mắt cừu hận nhìn hấn, nhưng lại vẫn là không thể thương đến bộ dáng mà dâng lên một cổ biến thái khoái cảm.

Cho nên hấn quyết định làm này khoái cảm tới càng mãnh liệt một ít.

"Người có biết hay không ta vì cái gì sẽ làm người đi theo Liêm Huy xuống núi?"

Không đợi cổ mi dò hỏi, hấn lại cười lập tức nói đi xuống: "Ta cũng sẽ không làm người cùng bắt luận cái gì nam nhân rời đi. Sở dĩ làm người cùng hấn xuống núi, chỉ là bởi vì ta muốn đem người cầm tù lên, sẽ không làm bất luận kẻ nào lại nhìn đến người."

Nói tới đây, hấn lại để sát vào cổ mi vài phần, thậm chí gần liền trong mũi hơi thở đều mau sái đến nàng trên má.

"Nếu người ở Hoa Sơn, một khi người vô duyên vô cớ biến mất, người khác trong lòng khó tránh khỏi sẽ có cái gì hoài nghi. Nhưng chỉ cần người không phải ở Hoa Sơn biến mất, vậy bất luận kẻ nào đều sẽ không hoài nghi đến ta trên đầu."

"Cho nên người liền tìm Liêm Huy cái này kẻ chết thay?" Cổ mi lạnh lùng thế hấn nói ra những lời này.

Thông Nguyên Tử cười to: "Quả nhiên không hổ là ta một tay nuôi lớn Hồng Diêu, thật là một điểm liền thông."

"Đáng tiếc chính là, người chuẩn bị sở hữu mưu kế đều thất bại." Cổ Mi Đô bắt đầu vui sướng khi người gặp họa.

Có thể làm thông Nguyên Tử không cao hứng sự, đó chính là làm nàng vui mừng nhất sự.

Quả nhiên thông Nguyên Tử nghe xong nàng những lời này lúc sau, sắc mặt biến phi thường không tốt.

"Nhưng làm ta không nghĩ tới chính là, người thế nhưng muốn cùng Liêm Huy thành thân."

Cổ mi trong mũi hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi, không nghĩ lại để ý đến hắn.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 92

Người không biết sự tình còn nhiều lắm đâu.

Bóp nàng cầm ngón tay lại bắt đầu dùng sức: "Càng làm cho ta không nghĩ tới chính là, mặc dù ta giết Trang Thu Dung, sau đó vu oan đến người trên đầu lúc sau, Liêm Huy hấn thế nhưng là chạy ra đi tìm người, lại còn có nói cái gì, liền tính là người chết, cũng sẽ bồi người cùng chết linh tinh."

Cố mi không nói gì.

Thông Nguyên Tử thanh âm bỗng nhiên lại biến lạnh xuống dưới: "Hảo bản lĩnh a Hồng Diêu. Chẳng những làm Liêm Huy vì người thần hồn điên đảo, mà xuống một khắc, thế nhưng còn cùng Mộ Dung Trạ câu - đáp thượng. Như thế nào, chẳng lẽ khi đó người liền biết Mộ Dung Trạ không phải người thân đại ca không thành? Vẫn là nói, liền tính người biết người cùng hấn là thân huynh muội, vẫn là phải không màng liêm sỉ cùng hấn ở bên nhau? "

"Miệng cho ta phóng sạch sẽ chút."

Cố mi chung quy vẫn là bực. Hấn có thể tùy tiện nói nàng, nhưng là chính là không thể nói Mộ Dung Trạ.

Nhưng nàng cái này phản ứng sẽ chỉ làm Thông Nguyên Tử càng thêm buồn bực.

"Tiện nhân," hấn hung hăng mắng nàng, khẩu ra dơ ngữ, "Đi đến nơi nào đều không quên câu - đáp nam nhân sao?"

Cổ mi cười. Đối với làm giận chuyện này, nàng trước nay đều cảm thấy nàng còn chấp vạ: "Đúng vậy. Ta chính là đi đến nơi nào đều nghĩ muốn thông đồng nam - người. Chính là làm sao bây giờ đâu sư phụ, ta chính là tưởng câu - đáp này thiên hạ bất luận cái gì nam nhân, ta đều không nghĩ muốn câu - đáp người đâu. Người này khuôn mặt, vô luận khi nào làm ta nhìn đến, ta đều sẽ cảm thấy ghê tởm, ghê tởm hận không thể hai mắt của mình mù đâu."

Bang một tiếng giòn vang. Là thông Nguyên Tử tay nâng tay lạc, quyết đoán lưu loát trừu nàng một nhĩ quát tử.

Này một cái tát dùng sức to lớn, cổ mi bị nàng đánh đầu đầu thiên tới rồi một bên, khoe miệng càng là có vết máu uốn lượn mà xuống.

Nhưng cổ Mi Hoàn là cười. Quay đầu tới nhìn thông Nguyên Tử đắc ý cười.

Đậu má. Lão tử liền tính giết không được người, khí cũng muốn tức chết người.

"Sư phụ, người không biết đi?" Nàng ôn nhu nói, "Kỳ thật Hồng Diêu nhưng chán ghét người. Cùng người ở bên nhau thời điểm nói những lời này đó, đều là giả, không có nào một câu là thật sự đâu. Người nhìn xem chính người, như vậy một đồng tuổi tác, liền tóc cùng râu đều trắng, lão đều có thể đi đương Hồng Diêu gia gia, nàng lại như thế nào sẽ thật sự thích người đâu? Bất quá chính là chơi người vui vẻ thôi, làm khó người thế nhưng còn thật sự. A, sư

phụ, đừng, người nhưng ngàn vạn đừng nóng giận, Hồng Diêu biết sai rồi còn không thành sao?"

Rõ ràng từ nàng trong miệng nói ra lời nói thực ôn nhu, nhưng này vẫn là giống như với một phen đem dao nhỏ ở thông Nguyên Tử trong lòng qua lại cắt.

Chỉ cần tưởng tượng đến Hồng Diêu dĩ vãng đối nàng những cái đó lời ngon tiếng ngọt đều là lừa hấn, hấn liền hận không thể có thể thân thủ giết trước mặt người này.

"Tiện nhân." Hấn lại hung hăng một cái tát quăng qua đi. Đánh cổ mi lại là quay đầu đi, trong miệng tanh ngọt chi vị cũng là càng ngày càng rõ ràng.

Nhưng nàng vẫn là đang cười. Dù cho là trên mặt lại đau, nhưng nàng trong lòng vẫn là cảm thấy hảo vui sướng a làm sao bây giờ. Vui sướng nàng đều tưởng cắt tiếng cười to.

Nàng liền chắc chắn thông Nguyên Tử liền tính là lại thế nào, kia cũng sẽ không giết nàng.

Nàng đánh cuộc chính xác. Thông Nguyên Tử xác thật là rõ ràng hiện tại bị nàng khí hận không thể đem nàng nghiền xương thành tro, còn là không dám thật sự xuống tay giết nàng.

Đây là hấn một tay mang đại người a. Hấn nhìn nàng một ngày ngày lớn lên, nhìn hấn một ngày ngày kêu hấn sư phụ càng thêm ỷ lại hấn, sau đó chậm rãi trưởng thành một cái tươi đẹp thiếu nữ. Người này, đã sớm đã thật sâu khắc vào hấn trong xương cốt, hấn sao có thể đem nàng từ hấn trong xương cốt trừ tận gốc trừ?

Căn bản là rút không xong, rút không xong.

Cho nên trừ bỏ một bên không ngừng mắng nàng tiện nhân, một bên không ngừng trừu nàng cái tát ở ngoài, hắn không biết nên như thế nào tiêu trừ hắn trong lòng kia cổ hờn đối.

Nhưng bỗng nhiên, có thanh âm chậm rãi vang lên, lãnh nếu vào đông buổi tối sương lạnh: "Sự phụ."

Hắn quay đầu xem qua đi, vừa lúc nhìn đến ngoài cửa sổ có người đứng ở nơi đó.

Thanh niên hắc y tóc đen, khuôn mặt tuấn lãng. Chỉ là hiện tại hắn một khuôn mặt thượng tráo đầy sương lạnh.

Thông Nguyên Tử dừng quạt đánh cổ mi cái tát tay, hơi hơi nheo lại mắt.

Là Liêm Huy.

Hắn sơ suất quá. Vừa mới vừa đến này ngoài phòng, nhìn đến bên ngoài hai cái thủ vệ hôn mê trên mặt đất, hắn sốt ruột chính là Mộ Dung Trầm tới, đem cổ mi mang đi, cho nên vội vàng vội tiến vào. Cho đến tới rồi trong phòng, nhìn thấy cổ mi mạnh khỏe đã ở nơi đó lúc sau, hắn liền sở hữu tâm tư đều đặt ở nàng trong lòng, mà không nghĩ tới đi tra xét hạ này phòng ở quanh thân rốt cuộc có hay không người.

Mà cổ mi hiện tại tuy rằng hai bên gương mặt đều bị thông Nguyên Tử trừu sưng lên, khóe miệng càng là tan vỡ, không ngừng đi xuống lưu trữ huyết, nhưng nàng vẫn là đang cười.

Kỳ thật, nàng vẫn luôn đều biết Liêm Huy ở nơi đó. Nàng vẫn luôn đều biết.

Liêm Huy sẽ không không muốn biết những cái đó vẫn luôn bồi rối hấn thời gian lâu như vậy sở hữu sự tình chân tướng.

Thông qua nàng trong miệng nói ra chân tướng, nơi nào có làm hành hung người chính miệng nói ra làm người tin phục?

Mà này cũng đúng là Liêm Huy cùng Mộ Dung Trạ lớn nhất khác nhau.

Liêm Huy có thể vì những cái đó cái gọi là chân tướng mà làm nàng ở chỗ này bị thông Nguyên Tử nhiều như vậy bàn tay, thẳng đến cuối cùng hấn mới có thể hiện thân ra tới. Mà nếu là ở chỗ này chính là Mộ Dung Trạ, kia nàng lúc trước uy hiếp hấn rời đi thời điểm, hấn căn bản là sẽ không rời đi, làm nàng một người đối mặt không biết nguy hiểm, hướng chi là tận mắt nhìn thấy đã có người trừu nàng cái tát.

Dưới bầu trời này, chỉ có Mộ Dung Trạ một người, sẽ đem sở hữu hết thảy đều vứt chur ở phía sau, mà đem an toàn của nàng đặt ở đệ nhất.

Cố mi cười cười, bỗng nhiên liền có điểm muốn khóc.

Ca, người ở nơi nào? Hoàng Nhất Phó tên hỗn đản kia rốt cuộc có hay không đem trên người của người thương trị hết a.

Mà bên này, thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy bốn mắt nhìn nhau, trong mắt đều là hận ý.

Thông Nguyên Tử hận tự nhiên là cố mi đã từng thích quá Liêm Huy, mà Liêm Huy hận chính là, hấn trong lòng cái này nhất kính trọng sự phụ thể nhưng lừa hấn.

Nếu không phải bởi vì hắn, nếu không phải bởi vì hắn, Liêm Huy ánh mắt chuyển qua cổ mi trên người, nếu không phải bởi vì thông Nguyên Tử, kia hắn cùng cổ mi hiện tại nên hảo hảo ở bên nhau, thậm chí đều đã thành thân, nói không chừng đều có hài tử.

Liêm Huy tự đến bây giờ đều không có ý thức được, thông Nguyên Tử cố nhiên đáng giận, lừa hắn. Nhưng cứu này căn nguyên, hắn cũng là có không đúng địa phương.

Hắn đối cổ mi ái, kia chỉ là ở thuận buồm xuôi gió không có bất luận cái gì trở ngại tình huống dưới. Nhưng chỉ cần một khi trên đường có bất luận cái gì sự, hắn đều sẽ lựa chọn hoài nghi hắn bên người người này.

Rốt cuộc lúc trước Hồng Diêu là như thế nào phi dương ương ngạnh, như thế nào ỷ mạnh hiếp yếu, đã là thật sâu khắc ở hắn trong đầu. Liên tính là hắn cảm thấy nàng là nhất thời mất trí nhớ cho nên làm cho tính tình đại biến, nhưng không chừng ngày nào đó Hồng Diêu liền sẽ khôi phục ký ức, sau đó một lần nữa trở về đến dĩ vãng cái kia Hồng Diêu trên người đi.

Nhưng hắn kỳ thật là không thích trước kia cái kia Hồng Diêu.

Cho nên hắn đối nàng ái, ngay từ đầu liền thành lập ở không tín nhiệm cơ sở thượng.

Chính là không tín nhiệm tình yêu, lại nơi nào có thể lâu dài.

Thông Nguyên Tử nhìn Liêm Huy, chậm rãi nói ra một câu ác độc nói: "Liêm Huy, người như thế nào không chết đi a."

Liêm Huy trong mắt ánh mắt hoàn toàn trầm xuống dưới.

Hắn không thể chịu đựng bất luận kẻ nào đối hắn lừa gạt. Huống chi thông Nguyên Tử đối hắn này đó lừa gạt, huỷ hoại hắn cùng cố mi chi gian nguyên bản hắn là mỹ mãn tương lai.

Cho nên Liêm Huy ra chiêu thực dứt khoát lưu loát, cũng không có bởi vì trước mắt người là hắn sư phụ mà có nửa phần thủ hạ lưu tình.

Hắn không thủ hạ lưu tình, thông Nguyên Tử liền càng sẽ không thủ hạ lưu tình.

Liêm Huy dùng chính là đao. Nhưng hắn đao pháp cũng không phải thường nhân cái loại này dày nặng, chỉ biết là phách chém linh tinh, ngược lại đi chính là uyển chuyển nhẹ nhàng lộ tuyến. Trong khoảng thời gian ngắn, mãnh phòng nhưng thấy đao ảnh vô số.

Mà thông Nguyên Tử dùng còn lại là phát trần.

Phát trần vì mềm binh khí, tay nâng tay lạc chi gian, thu phóng tự nhiên. Vì thế khoảnh khắc chi gian, trong phòng nhưng nghe đến xoát xoát tiếng động không ngừng, màu trắng phát trần huy động như gió.

Hai người tương so, lúc đầu thượng nhìn không ra như thế nào, nhưng thời gian dài, vũ lực giá trị lập tức liền có thể thấy cao thấp.

Thông Nguyên Tử dù sao cũng là sư phụ, lại so Liêm Huy nhiều luyện như vậy nhiều năm nội lực, cho nên liền tính là Liêm Huy lại bị nhân gia xưng là võ học thượng kỳ tài, nhưng chung quy vẫn là không địch lại.

Thông Nguyên Tử phát trần thật mạnh đập ở hắn trước ngực, ngay cả cố mi, đều có thể nghe được hắn cường ức kêu rên thanh.

Chính là Liêm Huy không có lùi bước, lại cử đao khi thân thương tiền.

Như vậy hành vi ở thông Nguyên Tử trong mắt xem ra, không thể nghi ngờ chính là tự sát hành vi.

Cho nên hấn lạnh lùng nhìn Liêm Huy huy đao lại đây, lại là một cái phát trần đập mà ra.

Lần này phát trần trên đường thay đổi phương diện, đập chính là hấn sau ngực.

Ngày đó ngay cả Mộ Dung Trạ đều có thể bị hấn này một cái phát trần đánh trong ngực khí huyết quay cuồng, hướng chi là Liêm Huy?

Cho nên Liêm Huy lập tức liền chống đao khuất thân nửa quỳ ở gạch đá xanh trên mặt đất.

Mà thông Nguyên Tử còn lại là lạnh mặt, đi bước một đến gần hấn.

Nhưng bỗng nhiên có bóng người ngăn ở trước mặt hấn.

Hai má sưng đỏ, khóe môi tan vỡ. Là cố mi.

Cố mi ngăn ở thông Nguyên Tử cùng Liêm Huy trung gian, một mặt gắt gao dùng ánh mắt nhìn thông Nguyên Tử nhất cử nhất động, một mặt cũng không quay đầu lại thấp giọng đối Liêm Huy gào thét: "Đi mau. Đi mau."

Liêm Huy ngẩn ra, sau đó cực nhanh từ cửa sổ trung xoay người mà ra.

Thông Nguyên Tử dục cần truy. Nhưng cố mi bỗng nhiên trương cánh tay ôm lấy hấn eo.

Hấn cả người cứng đờ, lập tức dừng bước, cũng trở tay ôm lấy nàng eo.

Lần này đổi cố mi cả người cứng đờ.

Nàng chỉ có yên lặng an ủi chính mình, tốt xấu nàng làm như vậy, cũng coi như là cứu Liêm Huy không phải sao?

Mặc kệ trước kia Liêm Huy lại như thế nào, nàng đều không thể trơ mắt nhìn hấn chết ở nàng trước mặt.

Đến nỗi cái này ôm, tính, coi như là ôm cầu đi.

Tác giả có lời muốn nói: Quốc khánh hảo vội, sau đó ta rút cuộc thành công trở về lệ mục.

Bồn văn hạ chương liền phải kết thúc, mặt sau là mấy cái tiểu phiên ngoại. Sau đó ta tân khai một cái xuyên qua cổ ngôn hồ, CP các người đều hiểu, hy vọng các vị thân nhóm tiếp tục đẩy ngã bao dưỡng chi.

Tân văn truyền tổng môn tại đây

Văn án như sau

Lý dục mỗi lần nhìn đến nhà mình cái kia gốc đồ đệ đối nam nhân khác cười sáng lạn khi, hấn trong lòng hiện lên ý niệm chính là, chính mình cực cực khổ khổ nuôi lớn một đầu heo, phút cuối cùng lại phải bị nam nhân khác giết ăn thịt. Cho nên hấn quyết định phản khởi, đem này đầu heo cấp cướp về!

☆, 93 đại kết cục (hạ)

Thông Nguyên Tử rất là hưởng thụ cổ mi cái này ôm. Dương nhiên, trừ bỏ ôm, mặt khác hấn cũng cái gì đều làm không được.

Sớm trước kia, hấn liền phát hiện chính mình thân có bệnh kín, vô pháp cùng người bình thường giống nhau. Cho nên này cũng chính là vì cái gì hấn cấp chính mình đặt tên thông Nguyên Tử, hơn nữa xuất gia vì nói nguyên nhân.

Chỉ là không nghĩ tới, ở đem Hồng Diêu nuôi nấng lớn lên trong quá trình, hấn sẽ bị nàng tâm ý sở dĩ dẫn động.

Chính là bị dẫn động lại có thể thế nào? Hấn trước sau không thể cùng bình thường nam nhân giống nhau.

Cho nên hấn trong lòng tràn đầy đều là vận vẹo, đặc biệt là đang xem đến nàng cùng nam nhân khác thân mật thời điểm.

Hấn không thể chịu đựng như vậy. Cho nên hấn tưởng biện pháp tốt nhất chính là, đem Hồng Diêu cầm tù lên. Suốt cuộc đời, trừ bỏ hấn, hấn sẽ không nàng tái kiến bất luận kẻ nào.

Thí dụ như nói hiện tại. Hấn cũng đã ở cân nhắc kế tiếp như thế nào giết Liêm Huy cùng mặt khác những cái đó cảm kích người, sau đó lại đem Hồng Diêu cầm tù đến một cái ai cũng không biết địa phương.

MUỘI KHÔNG [C]

Trường Câu Lạc Nguyệt
dtv-ebook.com

Phần 93

Liên tính là không thể đủ cùng bình thường phu thê giống nhau có được nàng, chính là chỉ cần mỗi ngày nhìn nàng, vậy đủ rồi.

Bất quá ở kia phía trước, hắn nhất định sẽ trước hết giết Liêm Huy cùng Mộ Dung Trạ.

Đặc biệt là Mộ Dung Trạ. Chỉ cần tưởng tượng đến Mộ Dung Trạ khi đó đem Hồng Diêu ôm vào trong ngực, không coi ai ra gì hôn môi nàng khi, hắn liền cảm thấy trong cơ thể hình như có một đoàn hỏa, sắp đem hắn thiêu biến thành tro tàn.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, Mộ Dung Trạ sẽ nhanh như vậy chủ động liền tìm tới cửa tới.

Lúc đó, hắn đang ở ngò ở trong phòng đã tọa, trong đầu nghĩ chính là như thế nào tìm được Mộ Dung Trạ.

Nhưng bỗng nhiên, hắn nghe được rất nhỏ, gần như không thể phát hiện tiếng bước chân.

Hắn xoay người lại, liền nhìn đến Mộ Dung Trạ đang đứng ở hắn phía sau, vẻ mặt đạm mạc nhìn hắn.

Hắn thanh âm nghe đi lên cũng thực đạm mạc, không gợn sóng vô lan.

"Nghe nói người ở tìm ta? Cho nên ta liền tới rồi."

Kỳ thật đậm mặc ngữ khí mặt sau, là kiêu ngạo không ai bì nổi thái độ.

Nghe nói người ở tìm ta, muốn giết ta? Kia hảo a, ta chủ động đưa tới cửa tới, liền xem người có hay không bỏn sự này có thể giết được ta.

Thông Nguyên Tử đồng tử kịch liệt co rút lại, không chỉ là bởi vì nhìn đến Mộ Dung Trạ, còn có chính là Mộ Dung Trạ chính ứng trong ngực trung cổ mi.

Cổ mi tạm thời bị hấn cầm tù ở Hoa Sơn thượng một cái hẻo lánh nơi nào đó, chỉ còn chờ giết Mộ Dung Trạ cùng Liêm Huy, cùng với mặt khác cảm kích người lúc sau, lại đem nàng chuyển dời đến mặt khác không người nào biết địa phương. Chính là Mộ Dung Trạ liền như vậy chính xác không có lầm tìm lại đây, hơn nữa liền như vậy dễ như trở bàn tay đem cổ mi cứu ra tới.

Toàn bộ Hoa Sơn, hấn thế nhưng như vào chỗ không người. Thông Nguyên Tử thậm chí cũng không biết hấn là khi nào lên núi.

Mà cổ mi đang bị Mộ Dung Trạ ôm trong ngực trung, đang xem đến thông Nguyên Tử thời điểm, nàng hô hấp bởi vì cừu hận cũng có chút dồn dập lên.

"Ca," nàng ở hấn trong lòng ngực ngẩng đầu đối hấn nói: "Cầu người, giết hấn."

Mộ Dung Trạ càng khẩn đem nàng ôm vào trong lòng ngực, tay xoa nàng mặt, đối nàng hơi hơi mỉm cười: "Mi Mi vĩnh viễn đều không cần trước bất kỳ ai nói cầu tự. Ta Mộ Dung Trạ mệnh đều là

của người, bất luận cái gì sự chỉ cần người mở miệng, ta đều sẽ vì người hoàn thành."

Liên tính cổ Mi Bất mở miệng làm hấn giết thông Nguyên Tử, hấn cũng nhất định sẽ không lưu hấn sống ở nhân thế. Năm lần bảy lượt đối cổ mi ra tay bất lợi, cuối cùng càng là đem nàng bắt tới. Không giết hấn, Mộ Dung Trạh thề không làm người.

Theo sau Mộ Dung Trạh ở cổ mi trên trán mềm nhẹ in lại một nụ hôn, nhẹ nhàng cười nói: "Ngoan ngoãn ở chỗ này chờ ta. Chờ ta giết hấn, mang người sẽ hồi Lạc Dương xem năm nay tuyết đầu mùa."

Ngự ý, tự nhiên là coi thông Nguyên Tử vì không có gì, tựa hồ giết hấn đều bất quá ở trở bàn tay chi gian mà thôi.

Hấn này phiên kiêu ngạo thái độ tự nhiên là sẽ làm thông Nguyên Tử khó chịu. Hơn nữa hấn đang xem đến Mộ Dung Trạh không coi ai ra gì hôn môi cổ mi khi, trong lòng khó chịu càng là đạt tới cực điểm.

Cho nên hấn chậm rãi đứng dậy, lạnh lùng nói: "Hôm nay cuối cùng chết ở nơi này người, tất nhiên sẽ là người Mộ Dung Trạh."

Mà Mộ Dung Trạh chỉ là đem cổ mi phóng tới một cái an toàn địa phương, sau đó hấn xoay người, đạm mạc ánh mắt thậm chí đều chưa từng xem qua hấn.

Dáng vẻ này, liên tương đương với ở trong lòng căn bản là không thừa nhận thông Nguyên Tử có tư cách làm đối thủ của hấn giống nhau.

Thông Nguyên Tử liền tính là ngày thường lại tu thân dưỡng tính, nhưng lúc này cũng bị Mộ Dung Trạh thái độ này cấp chọc giận.

Hắn đòi này lần đầu tiên bức thiết hy vọng một người chết ở hắn trước mặt.

Mà người này đúng là Mộ Dung Trạh.

Đáng tiếc chính là, Mộ Dung Trạh căn bản liền mặc kệ hắn.

Lúc này ở Mộ Dung Trạh trong lòng, nghĩ chỉ là chạy nhanh đem thông Nguyên Tử giết, sau đó mang theo cố mi trở lại Lạc Dương.

Lại vẫn, hắn sợ sẽ sẽ nhìn không tới năm nay Lạc Dương tuyết đầu mùa.

Cho nên hắn hí hí mắt, sau đó cuốn tay áo, ra chiêu, liền mạch lưu loát.

Trong thân thể hắn nguyên bản nội lực cũng đã ở vào bạo lều. Trước hai lần sở dĩ không địch lại thông Nguyên Tử, cũng là vì bị thương nặng ở phía trước, lại muốn bận tâm cố mi an toàn, cho nên hành sự phương diện không khỏi chịu trở. Mà lúc này, hắn toàn thân sở hữu thương đều bị Hoàng Nhất Phó trị hết, càng là lại được Triệu Vô Cực bầy thành nội lực.

Triệu Vô Cực là ai? Năm đó vô cực công tử danh hào không phải nói không. Hắn kia bầy thành nội lực, uy lực như thế nào, phàm là chỉ cần là cái võ lâm nhân sĩ, liền không có không biết. Cho nên lúc này Mộ Dung Trạh có chính mình nguyên bản liền mẫn huyết vũ lực giá trị, hơn nữa Triệu Vô Cực kia bầy thành vũ lực giá trị, quả thực liền có thể nói là như hổ thêm cánh, thông Nguyên Tử nơi nào còn sẽ là đối thủ của hắn?

Rốt cuộc nhớ trước đây, Triệu Vô Cực ở chỉ dư có tam thành nội lực thời điểm, đều có thể phản kích thông Nguyên Tử một chưởng, huống chi là hiện tại Mộ Dung Trạ?

Thông Nguyên Tử một kích tức hội. Hắn ngưỡng mặt ngã xuống là lúc, trong lòng còn ở cảm thấy không thể tưởng tượng.

Mộ Dung Trạ như thế nào liền như thế dễ như trở bàn tay đem hắn cấp đánh sập đầu.

Mà cổ Mi Tại bên cạnh cũng xem choáng váng.

Này, này liền xong rồi? Nàng nguyên bản cho rằng Mộ Dung Trạ cùng thông Nguyên Tử thế nào cũng đến đại chiến cái một hai trăm cái hiệp, lại vô dụng mấy chục chiêu kia cũng đến quá đi. Nhưng không nghĩ tới, Mộ Dung Trạ liền như vậy khinh phiêu phiêu một chưởng đánh ra, sau đó, sau đó, liền không có sau đó.

Thông Nguyên Tử thế nhưng như vậy treo.

Cổ Mi Bất nhưng tư nghị ngẩng đầu nhìn Mộ Dung Trạ.

Bởi vì quá không thể tưởng tượng, cho nên nàng hiện tại trên mặt biểu tình thật là, năm màu cái kia rực rỡ a.

Mà Mộ Dung Trạ lại là cười chậm rãi đi hướng nàng, một tay đem nàng khấu nhập trong lòng ngực, sau đó thừa dịp nàng sửng sờ thời điểm cúi đầu hung hăng hôn nàng.

Nhiều như vậy thiên tới nay lo lắng cùng tưởng niệm, cuối cùng là vào giờ phút này kể hết bạo phát ra tới.

Mộ Dung Trạh ở nàng mềm mại đôi môi thượng triền miên cạ xát, hận không thể như vậy đem nàng hủy đi ăn nhập bụng. Nhưng cuối cùng, hắn vẫn là nhin xuống trong lòng sở hữu kiều diễm ý tưởng, chớp mũi đỉnh nàng chớp mũi, hơi thở không xong nói: "Đi, về nhà."

Về nhà lúc sau tự nhiên là muốn thế nào muốn làm gì thì làm liền thế nào muốn làm gì thì làm lạp.

Mà cố Mi Tại bị hắn ôm đi trước khi, vẫn như cũ ở truy vấn: "Ca, người còn không có trả lời ta người rốt cuộc là như thế nào tìm tới nơi này tới a."

Mộ Dung Trạh nhấp môi không có trả lời. Hắn vĩnh viễn đều sẽ không nói cho hắn, lúc ấy hắn cũng là như thế nào tìm đều tìm không thấy nàng hành tung mà cấp sắ nổi điên là lúc, là một thân trọng thương Liêm Huy tìm được rồi hắn, nói cho hắn cố mi bị thông Nguyên Tử cầm tù ở nơi nào. Mà cuối cùng, Liêm Huy cũng trầm trọng nói với hắn, ta tự hỏi không thể bảo nàng cuộc đời này vô ngu, cho nên đời này, liền phiền toái người hảo hảo chiếu cố nàng. Nhưng kiếp sau, ta nhất định sẽ không buông tay.

Mà Mộ Dung Trạh đối này là khinh thường nhìn lại không có trả lời Liêm Huy một chữ.

Cố mi nguyên bản chính là hắn Mộ Dung Trạh, còn dùng đến người khác tới nói với hắn làm ơn chiếu cố nàng sao? Nói nữa, đừng nói kiếp sau, liền tính là kiếp sau sau nữa, đời đời kiếp kiếp, cố mi kia đều sẽ chỉ là hắn một người. Bất luận kẻ nào dám can đảm tiểu tưởng nàng, hắn đều sẽ không thủ hạ lưu tình.

Hắn Mộ Dung Trạh đời đời kiếp kiếp đều chỉ nhận định cố mi một người. Hắn muốn bồi nàng xem hoa nở hoa lặ, mây cuộn mây tan, sau đó thẳng đến tóc trắng xoá kia một khắc, còn muốn ở mặt trời lặn ánh chiều tà triền miên hôn môi nàng đôi môi.

Đời đời kiếp kiếp, đều sẽ như thế. Luân hồi với hắn mà nói, bắt quá chính là lại một lần truy tìm cố mi mà thôi. Sau đó tìm được rồi, lại là tĩnh xem năm tháng tĩnh hảo, hiện thế an ổn.

Tác giả có lời muốn nói: Chính văn kết thúc.